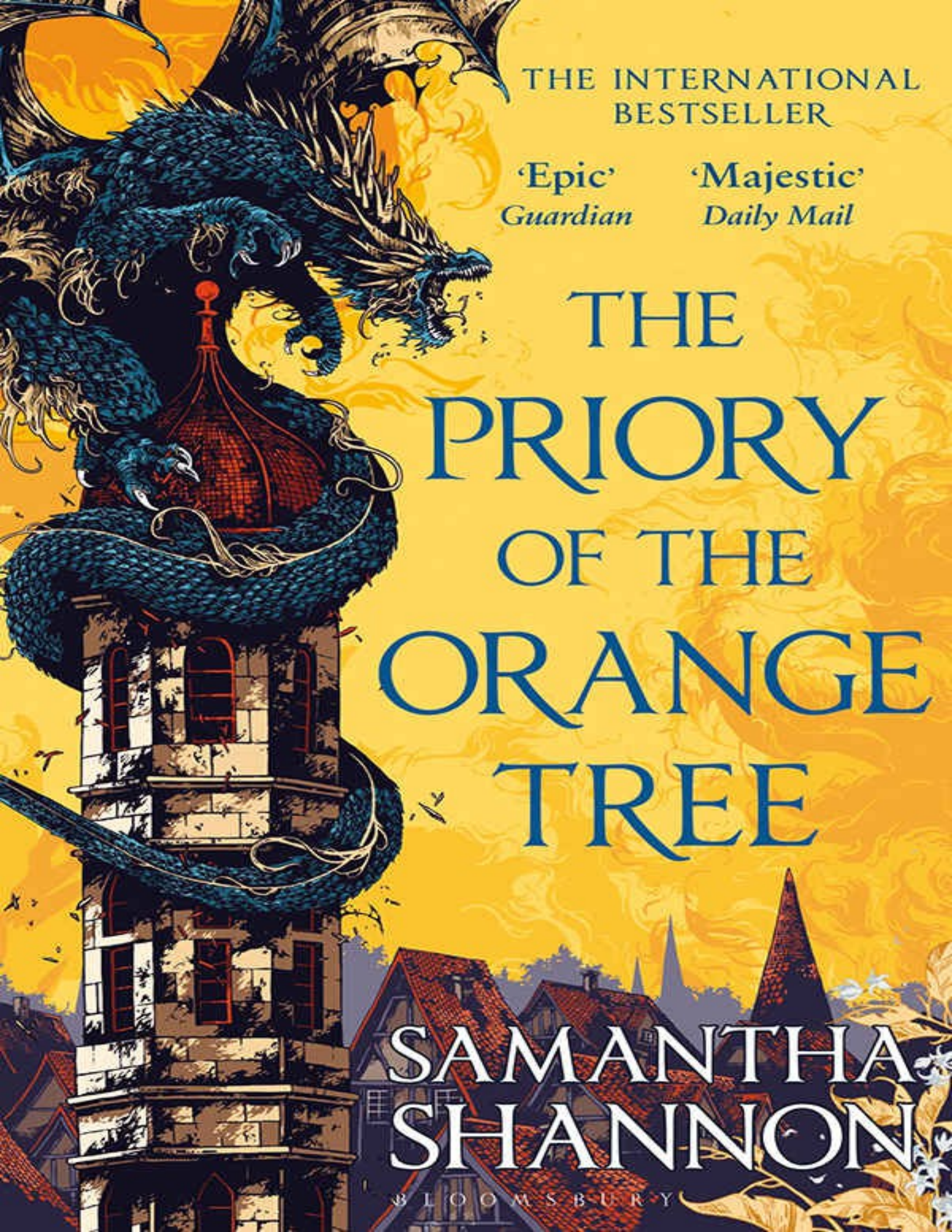
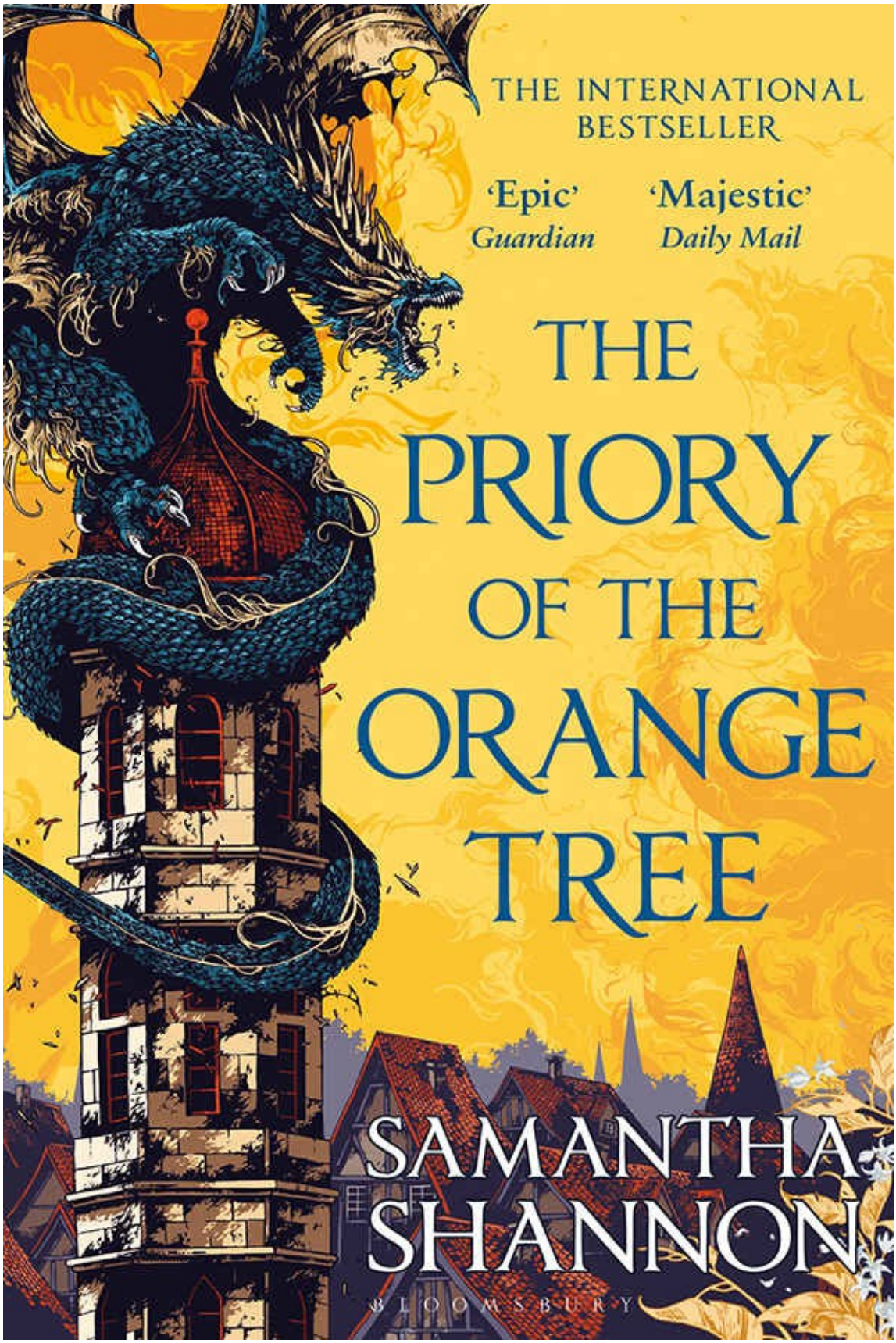

THE INTERNATIONAL BESTSELLER
'Epic' Guardian
'Majestic' Daily Mail
THE PRIORY OF THE ORANGE TREE
SAMANTHA SHANNON
BLOOMSBURY

THE INTERNATIONAL BESTSELLER
'Epic' Guardian
'Majestic' Daily Mail
THE PRIORY OF THE ORANGE TREE
SAMANTHA SHANNON
BLOOMSBURY

THE PQIOQY OS TH£ OQANGE TREE

THE PRIORY OF THE ORANGE TREE

SAMANTHA SHANNON

BLOOMSBURY CIRCUS
LONDON • OXFORD • NEW YORK • NEW DELHI • SYDNEY

Yazarın notu

Portakal Ağacı Manastırı'nın kurgusal toprakları dünyanın çeşitli yerlerindeki olaylardan ve efsanelerden esinlenmiştir. Hiçbiri, tarihin herhangi bir noktasında herhangi bir ülkenin veya kültürün aslına sadık bir temsili olarak tasarlanmamıştır.

Haritalar

ASHEN SEA
QUEENDOM OF INYS
KINGDOM OF HRÓTH
SWAN STRAIT
FREE STATE OF MENTENDON
DRACONIC KINGDOM OF YSCALIN
QUARL BAY
SAURGA MOUNTAINS
GREAT YSCALI PLAIN
GULF OF EDIN
THE ABYSS
HALASSA SEA
SPINDLE
GODSBLADES
DESERT OF THE UNQUIET DREAM
DESERT OF DARANIYA
LITTLE MOUNTAINS
CRIMSON DESERT
THE BURLAH
WHITE WASTE
PRIORY
DOMAIN OF LASIA
THE ERSYR
DESERT OF SUTTU
SARRAS MOUNTAINS
ULUMA MOUNTAINS
SEA OF CARMENTUM
Northa
Morga
Elding
Camburn-on-Sea
Arcalon
Summerport
Albatross Point
Perching
Zeedeez
River Ilsendert
Bryngtad
Perneta
Samara
River Salza
River Armata
Wilgarren
Spilda
Dreadmount
Goldsags
Varnya
River Galeria
Cáncaro
Mount Finma
Colevagar
Haramr Pass
Carondor
Fezzana
Draysara
Scorchlands
Josenya
Nezne
Mount Dindura
Dimabu
Ranca
Gandaya Oasis
Zirin
Majiga
Lasian Basin
Yikala
Isriq
Rameldaur
Apata
Mount Kiri
Kamenga
River Jangga
To the Eria and the Gate of Ungulas

EM P I RE OF TH E
T'iVE LV E LA KES
Mount Whin
River Daprang
WHINSHAN
RIDGE
Lake of Cold Dawns
Xothu
S JL E E P ESS
S E A
City of the
Thousand Flowers
Great Imperial Valley
Kawontay
River Shim
Lake of
Long Days
SE PUL PEN I NSU L A
Kanxang
NHANGTO
MOUNTAINS
LAKRA
MOUNTAINS
Kenglim
Lake of
Evening
Trees
SUNDANCE SEA
Ginura
Cape Hisan
Mount
Tego
Orisima
Ginura Bay
Lake of the
Sleeping Sun
River of
Shadows
Kapara
Lake of Many
Butterflies
River
Tikara
Sidupi
Beakwa
SEIIKI
Isunka Bay
Lake of the
Southern Sea
Namta
River
Tukupa
T H E ABY 5 S
Basai
Apampi
Ampiki
UNENDING SEA
Cape Quill
FEATHER ISLAND

I

Eski Hikayeler

Gökten bir meleğin indiğini gördüm; elinde uçurumun anahtarı vardı ve elinde büyük bir zincir tutuyordu. Şeytan ya da İblis olan ejderhayı, o eski yılanı yakaladı ve onu bin yıllığına bağladı.

Onu Uçurum'a attı ve bin yıl sona erene kadar ulusları daha fazla aldatmasını önlemek için onu üzerine kilitleyip mühürledi.

- Vahiy 20.1-3

1

Doğu

Yabancı denizden bir su hayaleti gibi çıktı, yalınayaktı ve yolculuğunun izlerini taşıyordu. Seiiki'ye örümcek ağı gibi yapışan sis bulutunun içinde sarhoş gibi yürüyordu.

Eski hikâyelerde su hayaletlerinin sessizlik içinde yaşamaya mahkûm oldukları söylenirdi. Derileriyle birlikte dilleri de pörsümüştü ve kemiklerini saran tek şey deniz yosunuydu. Sığlıklarda gizlenir, dikkatsizleri Uçurum'un kalbine sürüklemek için beklerlermiş.

Tané küçüklüğünden beri bu masallardan korkmamıştı. Şimdi hançeri önünde parlıyordu, kıvrımı bir gülümseme gibiydi ve bakışlarını gecenin içindeki figüre sabitledi.

Ona seslendiğinde irkildi.

Bulutlar sakladıkları ay ışığını serbest bıraktı. Onu olduğu gibi görmesine yetecek kadar. Ve onun da onu görmesi için.

Bu hayalet değildi. Bir yabancıydı. Onu görmüştü ve görünmez olamazdı.

Güneşten yanmıştı, saçları saman gibiydi ve sakalı damlıyordu. Kaçakçılar onu suya bırakmış ve yolun geri kalanını yüzmesini söylemiş olmalıydılar. Adamın onun dilinden hiçbir şey bilmediği açıktı ama kadın onun dilinden yardım istediğini anlayacak kadar anlıyordu. Seiiki Savaş Lordu'nu görmek istediğini.

Kalbi bir avuç dolusu şimşek gibiydi. Konuşmaya cesaret edemedi, çünkü onun dilini bildiğini göstermek, aralarında bir bağ kurmak ve kendine ihanet etmek demekti. Tıpkı şimdi onun suçuna tanık olduğu gibi, onun da kendi suçuna tanık olduğu gerçeğine ihanet etmek.

İnzivada olmalıydı. Güney Evi'nin duvarları ardında güvende, hayatının en önemli günü için arınmış bir şekilde ayağa kalkmaya hazır olmalıydı. Şimdi ise lekelenmişti. Kefaretin ötesinde kirlenmişti. Tüm bunlar, Seçme Günü'nden önce kendini bir kez daha denize bırakmak istediği içindi. Büyük Kwiriki'nin, inzivaya çekilip dalgaları arayacak cesarete sahip olanları kayıracağına dair söylentiler vardı. Onun yerine bu kâbusu göndermişti.

Hayatı boyunca çok şanslıydı. Bu

onun cezasıydı.

Hançerle yabancıyı uzakta tuttu. Ölümle yüzleşince titremeye başladı.

Zihni, her biri bir öncekinden daha korkunç olasılıklardan oluşan bir girdaba dönüştü. Bu yabancıyı yetkililere teslim ederse, inzivaya çekildiğini açıklamak zorunda kalacaktı.

Seçim Günü devam etmeyebilir. Hisan Burnu'nun - Seiiki'nin bu eyaletinin - saygıdeğer Valisi, tanrıların kızıl hastalıkla kirlenmiş olabilecek bir yere girmesine asla izin vermezdi. Şehrin güvenli ilan edilmesi haftalar sürebilirdi ve o zamana kadar gelen yabancının uğursuzluk getirdiğine ve onun değil, bir sonraki nesil çıraklara binici olma şansı verilmesi gerektiğine karar verilmiş olurdu. Bu ona her şeye mal olabilirdi.

Onu ihbar edemezdi. Onu terk de edemezdi. Eğer kızıl hastalığa yakalandıysa, kontrolsüzce dolaşmasına izin vermek tüm adayı tehlikeye atabilirdi.

Tek bir seçenek vardı.

Hastalığı solumasını engellemek için yüzüne bir şerit bez sardı. Elleri titriyordu. İşi bittiğinde onu kumsalın siyah kumlarından alıp şehre kadar götürdü, cesaret edebildiği kadar yakınında durdu, bıçağını sırtına dayadı.

Hisan Burnu uykusuz bir limandı. Yabancıyı gece pazarlarından, dalgaların karaya attığı odunlardan yontulmuş tapınakların yanından, Seçme Günü için asılmış mavi ve beyaz fenerlerin altından geçirdi. Tutsağı tüm bunlara sessizce baktı. Karanlık yüz hatlarını gizliyordu ama kadın kılıcının yassısını kafasına vurarak onu kılıcını indirmeye zorladı. Bu sırada onu diğerlerinden olabildiğince uzak tuttu.

Onu nasıl izole edeceğine dair bir fikri vardı.

Buruna yapay bir ada yapışmıştı. Buranın adı Orisima'ydı ve yerel halk için merak uyandıran bir şeydi. Ticaret merkezi, Mentendon Özgür Devleti'nden bir avuç tüccar ve bilgini barındırmak için inşa edilmişti. Burnun diğer tarafında bulunan Lacustrine ile birlikte, ada dünyaya kapatıldıktan sonra Seiiki'de ticaret yapmaya devam etmeleri için sadece Mentlere izin verilmişti.

Orisima.

Dışarıdan geleni oraya götürecekti.

Ticaret merkezine giden meşaleli köprü silahlı nöbetçiler tarafından korunuyordu. Çok az Seiikinese'nin giriş izni vardı ve o onlardan biri değildi. Çiti geçmenin tek yolu, Mentiş gemilerinden mal almak için yılda bir kez açılan iniş kapısıydı.

Tané yabancıyı kanala kadar götürdü. Onu Orisima'ya kendisi sokamazdı ama bunu yapabilecek bir kadın tanıyordu. Onu ticaret merkezinin tam olarak neresinde saklayacağını bilen birini.

Niclays Roos bir ziyaretçi kabul etmeyeli uzun zaman olmuştu.

Kapısı çalındığında kendine biraz şarap ayırıyordu - az miktardaki harçlığından bir damla -. Şarap, dünyada kalan birkaç zevkinden biriydi ve ilk tadına bakmadan önceki o altın anın tadını çıkararak kokusunu içine çekmeye dalmıştı.

Şimdi bir kesinti. Tabii ya. İç çekerek, ayak bileğindeki ani zonklamadan dolayı homurdanarak ayağa kalktı. Gut hastalığı bir kez daha canını sıkmak için geri dönmüştü.

Başka bir vuruş.

"Ah, kapa *çeneni,*" diye mırıldandı.

El yordamıyla bastonunu ararken yağmur çatıya vuruyordu. Seiikineliler yılın bu zamanında, bulut ve meyveler ağaçlarda kabardıkça havanın yoğun ve nemli olduğu bu yağmura *erik yağmuru* diyorlardı. Hasırların üzerinden topallayarak geçti, nefesinin altında küfretti ve kapıyı bir santim kadar açtı.

Dışarıdaki karanlığın içinde bir kadın duruyordu. Koyu renk saçları beline kadar dökülüyordu ve üzerinde tuz çiçekleriyle desenli bir cübbe vardı. Yağmur tek başına onu bu kadar ıslatmış olamazdı.

'İyi akşamlar, bilgili Doktor Roos,' dedi.

Niclays kaşlarını kaldırdı. 'Bu saatte ziyaretçi gelmesinden hiç hoşlanmam. Ya da herhangi bir saatte. Selam vermesi gerekiyordu ama bu yabancıyı etkilemek için hiçbir nedeni yoktu. "Adımı nereden biliyorsunuz?

"Bana öyle söylendi. Başka bir açıklama gelmedi. 'Yanımda hemşerilerinizden biri var. Bu gece sizinle kalacak ve yarın gün batımında onu alacağım.

"Vatandaşlarımdan biri.

Ziyaretçisi başını biraz çevirdi. Bir siluet yakındaki bir ağaçla yollarını ayırdı.

"Kaçakçılar onu Seiiki'ye teslim etti," dedi kadın. 'Onu yarın Sayın Vali'ye götüreceğim.

Figür evinden ışığa doğru geldiğinde Niclays buz kesti.

En az kadın kadar sırılsıklam olmuş altın saçlı bir adam eşiğinde duruyordu. Orisima'da hiç görmediği bir adam.

Ticaret merkezinde yirmi kişi yaşıyordu. Her birinin yüzünü ve adını biliyordu. Ve sezonun ilerleyen zamanlarına kadar hiçbir Mentiş gemisi yeni gelenlerle gelmezdi.

Her nasılsa, bu ikisi görünmeden içeri girmişlerdi.

"Hayır. Niclays bakakaldı. "Aziz, kadın, beni bir kaçakçılık operasyonuna dahil etmeye mi çalışıyorsun? Kapıya doğru el yordamıyla ilerledi. 'İzinsiz giren birini saklayamam. Eğer biri bilseydi-'

"Bir gece.

'Bir gece, bir yıl - ne olursa olsun kafalarımız omuzlarımızdan kesilecek. İyi akşamlar.

Adam kapıyı kapatmaya çalışırken, kadın dirseğini boşluğa sıkıştırdı.

"Bunu yaparsan," dedi kadın, artık o kadar yakındı ki Niclays nefesini hissedebiliyordu,

"Gümüşle ödüllendirileceksiniz. Ne kadar taşıyabilirsen. Niclays

Roos tereddüt etti.

Gümüş cazipti. Nöbetçilerle sarhoşken çok fazla kâğıt oyunu oynamıştı ve onlara bir ömür boyu kazanabileceğinden çok daha fazlasını borçluydu. Şimdiye kadar tehditlerini bir sonraki Mentiş sevkiyatından mücevher vaadiyle oyalamıştı ama sevkiyat geldiğinde gemide tek bir sefil mücevher bile olmayacağını çok iyi biliyordu. Onun gibiler için değil.

Daha genç olan benliği, sadece heyecan uğruna bile olsa teklifi kabul etmesi için onu teşvik etti. Daha yaşlı ve bilge benliği müdahale edemeden kadın uzaklaştı.

'Yarın gece döneceğim,' dedi. "Onu görmelerine izin verme.

"Bekle," diye tısladı arkasından, öfkeyle. "Kimsin sen?

Kadın çoktan gitmişti. Niclays sokağa bir göz atıp hayal kırıklığıyla hırlayarak korkmuş görünen adamı evine sürükledi.

Bu çılgınlıktı. Komşuları bir kaçak barındırdığını fark ederse, merhametiyle tanınmayan çok öfkeli bir Savaş Lordu'nun huzuruna çıkarılacaktı.

Yine de Niclays buradaydı.

Kapıyı kilitledi. Sıcağa rağmen yeni gelen hasırların üzerinde titriyordu. Zeytin rengi teni yanaklarına kadar yanmış, mavi gözleri tuzdan çiğ kalmıştı. Niclays sadece kendini sakinleştirmek için Mentendon'dan getirdiği battaniyeyi buldu ve konuşmadan alan adama uzattı. Korkmuş görünmekte haklıydı.

"Nereden geldin sen? Niclays sertçe sordu.

"Özür dilerim," diye fısıldadı misafiri. "Anlamıyorum. Seiikince mi konuşuyorsunuz?'

Inysh. Bu dili uzun zamandır duymamıştı.

"Bu," diye cevap verdi Niclays, "Seiikinese değildi. Bu Mentişçe'ydi. Senin de öyle olduğunu düşünmüştüm.

"Hayır, efendim. Ben Ascalon'luyum,' diye cevap verdi uysalca. "Beni barındırdığınız için teşekkür etmem gerektiğine göre adınızı sorabilir miyim?

Tipik Inysh. Önce nezaket. "Roos," diye ısırdı Niclays. 'Doktor Niclays Roos. Usta cerrah. Şu anda varlığınızla hayatını tehlikeye attığınız kişi.

Genç adam ona baktı.

"Doktor-" Yutkundu. "Doktor Niclays Roos?" "Tebrikler evlat.

Deniz suyu kulaklarına zarar vermemiş.

Konuğu ürpertici bir nefes aldı. 'Doktor Roos,' dedi, 'bu ilahi bir takdir. Yoldaşlık Şövalyesi'nin beni *size* getirmiş olması, onca insan arasında-'

"Ben. Niclays kaşlarını çattı. "Tanıştık mı?

Hafızasını zorlayarak Inys'te geçirdiği zamanı hatırladı ama bu kişiyle hiç karşılaşmadığından emindi. Tabii o sırada sarhoş değilse. Inys'te sık sık sarhoş olurdu.

"Hayır efendim, ama bir arkadaşım bana adınızı söyledi. Adam koluyla yüzünü sildi. 'Denizde yok olacağımdan emindim ama sizi görmek beni hayata döndürdü. Aziz'e şükürler olsun.

Niclays, 'Senin azizinin burada hiçbir gücü yok,' diye mırıldandı. "Şimdi, sen hangi isimle anılıyorsun?

Sulyard. Efendi Triam Sulyard, efendim, hizmetinizdeyim. Majesteleri Inys Kraliçesi Sabran Berethnet'in evinde bir yaverdim.

Niclays çenesini sıktı. Bu isim midesindeki öfkeyi körüklemişti.

"Bir yaver. Oturdu. "Sabran tüm tebaasından bıktığı gibi senden de bıktı mı?

Sulyard sinirlendi. "Eğer kraliçeme hakaret edersen, ben-

"Ne yapacaksın? Niclays gözlüklerinin kenarından ona baktı. 'Belki de sana Triam Dullard demeliyim. Burada yabancılara ne yaptıkları hakkında bir fikrin var mı? Sabran seni özellikle uzun süreli bir ölüme mi gönderdi?

"Majesteleri burada olduğumu bilmiyor.

İlginç. Niclays ona bir fincan şarap doldurdu. "Al," dedi isteksizce. "Hepsini.

Sulyard onu içti.

Niclays, "Şimdi, Efendi Sulyard, bu önemli," diye devam etti. "Sizi kaç kişi gördü?

"Beni kıyıya doğru yüzmeye zorladılar. Önce bir koya geldim. Kum simsiyahtı. Sulyard titriyordu. "Bir kadın beni buldu ve bıçak zoruyla bu şehre götürdü. Beni bir ahırda yalnız bıraktı... sonra başka bir kadın geldi ve onu takip etmemi istedi. Beni denize götürdü ve bir iskeleye gelene kadar birlikte yüzdük. Sonunda bir kapı vardı.'

"Ve açık mıydı?"

"Evet.

Kadın nöbetçilerden birini tanıyor olmalı. Onlardan iniş kapısını açık bırakmalarını istemiş olmalı.

Sulyard gözlerini ovuşturdu. Denizde geçirdiği zaman onu yıpratmıştı ama Niclays şimdi onun sadece genç olduğunu, belki de yirmi yaşında bile olmadığını görebiliyordu.

'Doktor Roos,' dedi, 'buraya son derece önemli bir görev için geldim. Konuşmam gerek-'

Niclays, "Sizi burada durdurmak zorundayım, Efendi Sulyard," diye araya girdi. "Neden burada olduğunuz beni ilgilendirmiyor.

"Ama-

'Sebepleriniz ne olursa olsun, buraya herhangi bir yetkiliden izin almadan bunu yapmaya geldiniz, bu aptallıktır. Eğer Baş Subay sizi bulur ve sorgulamak üzere götürürse, Seiiki'de hoş karşılanacağınızı düşünerek neden gecenin bir yarısı kapıma dayandığınıza dair en ufak bir fikrim olmadığını dürüstçe söyleyebilmek isterim.

Sulyard gözlerini kırpıştırdı. "Baş Subay mı?

'Bu yüzen hurdalıktan sorumlu olan Seiikinli yetkili, kendisini küçük bir tanrı olarak görüyor gibi görünüyor. En azından buranın ne olduğunu biliyor musun?

'Orisima, Doğu'daki son Batı ticaret merkezi. Varlığı bana Savaş Lordu'nun beni görebileceği umudunu veren şeydi.

Niclays, 'Sizi temin ederim ki,' dedi, 'Pitosu Nadama hiçbir koşulda sarayına izinsiz giren birini kabul etmeyecektir. Eğer sizden haberdar olursa, yapacağı şey sizi idam etmek *olacaktır*.

Sulyard hiçbir şey söylemedi.

Niclays kısa bir süre misafirine, kurtarıcısının onun için geri gelmeyi planladığını söylemeyi düşündü, belki de yetkilileri onun varlığı konusunda uyarmak için. Buna karşı karar verdi. Sulyard paniğe kapılıp kaçmaya çalışabilirdi ve kaçabileceği hiçbir yer yoktu.

Yarın. Yarın gitmiş olacaktı.

Tam o sırada Niclays dışarıdan sesler duydu. Ayak sesleri diğer evlerin ahşap basamaklarında takırdıyordu. Karnında bir ürperti hissetti.

'Saklan,' dedi ve bastonunu kavradı.

Sulyard bir paravanın arkasına saklandı. Niclays titreyen elleriyle kapıyı açtı.

Yüzyıllar önce, Seiiki'nin İlk Savaş Lordu Büyük Ferman'ı imzalamış ve adayı Lacustrine ve Mentish dışında herkese kapatmıştı.

Draconic vebasından. Veba ortadan kalktıktan sonra bile bu ayrılık devam etti. İzinsiz gelen her yabancı öldürülürdü. Onlara yardım eden herkes gibi.

Sokakta nöbetçilerden hiçbir iz yoktu ama komşularından birkaçı toplanmıştı. Niclays de onlara katıldı.

"Galian adına neler oluyor?" diye sordu başlarının üzerinde bir noktaya bakmakta olan aşçıya, ağzı kelebekleri yakalayacak kadar genişti. "Gelecekte bu yüz ifadesini kullanmamanı tavsiye ederim Harolt. İnsanlar senin bir ahmak olduğunu düşünebilir.

"Bak, Roos," diye nefes aldı aşçı. "Bak!"

"Bu olsa iyi olur-

Onu görünce sustu.

Orisima'nın çitlerinin üzerinde devasa bir kafa yükseliyordu. Mücevher ve denizden doğmuş bir yaratığa aitti.

Pullarından bulutlar fışkırıyordu - aytaşı pulları o kadar parlaktı ki içten içe parlıyor gibiydiler. Her birinin üzerinde mücevher benzeri damlacıklardan oluşan bir kabuk parlıyordu. Her bir göz yanan bir yıldızdı ve her bir boynuz da solgun ayın altında parıldayan gümüş rengindeydi. Yaratık bir kurdele zarafetiyle köprüyü geçip gökyüzüne doğru süzüldü, kâğıttan bir uçurtma gibi hafif ve sessizdi.

Bir ejderha. Hisan Burnu üzerinde yükselirken bile diğerleri sudan yükseliyor ve arkalarında soğuk bir sis bırakıyordu. Niclays bir elini göğsündeki davul sesine bastırdı.

"Şimdi," diye mırıldandı, "burada ne yapıyorlar?

2

Batı

Maskeliydi elbette. Her zaman öyleydiler. Sadece bir aptal kimliğini gizlemeden Kraliçe Kulesi'ne izinsiz girerdi ve eğer Özel Oda'ya girmeyi başardıysa, bu cani kesinlikle aptal değildi.

Ötedeki Büyük Yatak Odası'nda Sabran mışıl mışıl uyuyordu. Saçları çözülmüş ve kirpikleri yanaklarına değecek kadar koyulaşmış olan Inys Kraliçesi bir huzur timsaliydi. Bu gece onun yanında Roslain Crest uyuyordu.

İkisi de katliama kararlı bir gölgenin her an daha da yaklaştığının farkında değildi.

Sabran emekli olduğunda, en özel alanının anahtarı yatak odasındaki hanımlarından birine bırakılmıştı. Şimdi anahtar Katryen Withy'deydi ve Boynuz Galerisi'ndeydi. Kraliyet daireleri Beden Şövalyeleri tarafından korunurdu ama Büyük Yatak Odası'nın kapısı her zaman gözetlenmezdi. Ne de olsa sadece bir anahtar vardı.

İzinsiz giriş riski yok.

Kraliyet yatağı ile dış dünya arasındaki son sur olan Özel Oda'da, cani omzunun üzerinden baktı. Sör Gules Heath dışarıdaki görevine dönmüş, o başka bir yerdeyken içeri sızan tehditten habersizdi. Ead'den habersiz, kirişlerde gizlenmiş, caninin kendisini kraliçeye götürecek kapıya dokunmasını izliyordu. Davetsiz misafir sessizlik içinde pelerininden bir anahtar çıkardı ve kilide soktu.

Döndü.

Uzun bir süre hareketsiz kaldı. Şansını bekliyordu.

Bu seferki diğerlerinden çok daha dikkatliydi. Heath öksürük nöbetlerinden birine yenik düştüğünde, davetsiz misafir Büyük Yatak Odası'nın kapısını kırarak açtı. Diğer eliyle bir bıçağı kınından çıkardı. Diğerlerinin kullandığı bıçağın aynısıydı.

O hareket ettiğinde, Ead de hareket etti. Onun üzerindeki kirişten sessizce düştü.

Çıplak ayakları mermerin üzerinde parlıyordu. Cani, hançeri havada, Büyük Yatak Odası'na adımını attığında, ağzını kapattı ve bıçağını kaburgalarının arasına sapladı.

Canavar kıpırdadı. Ead bir damla kanın bile üzerine dökülmemesine dikkat ederek onu sıkıca tuttu. Ceset sakinleşince onu yere indirdi ve diğerlerinin giydiği gibi ipek astarlı vizardını kaldırdı.

Altındaki yüz çok gençti, henüz çocukluktan çıkmamıştı. Göl suyu gibi gözler tavana bakıyordu.

Tanıdığı biri değildi. Ead onun alnından öptü ve onu mermer zeminde bıraktı.

Neredeyse gölgelere geri döndüğü anda bir yardım çığlığı duydu.

Şafak onu sarayın bahçesinde buldu. Saçları zümrütle süslenmiş altın ipliklerle örülmüştü.

Her sabah aynı rutini sürdürüyordu. Öngörülebilir olmak güvende olmak demekti. Önce Posta Müdürü'ne gitti, o da kendisine mektup gelmediğini teyit etti. Sonra kapılara gidip Ascalon şehrine baktı ve bir gün şehrin içinden geçebileceğini, bir limana ve onu Lasia'ya götürecek bir gemiye ulaşana kadar yürümeye devam edebileceğini hayal etti. Bazen dışarıda tanıdığı biriyle göz göze geliyordu ve aralarında ufak bir selamlaşma oluyordu. Sonunda, Margret'le birlikte orucunu açmak için Ziyafet Evi'ne gidecek ve ardından saat sekizde görevleri başlayacaktı.

Bugün ilk işi Kraliyet Çamaşırcısı'nın izini sürmekti. Ead çok geçmeden kadını Büyük Mutfak'ın arkasında, sarmaşıklarla örtülü bir girintide buldu. Bir seyis, kadının yakasındaki çilleri diliyle sayıyor gibiydi.

"İkinize de iyi sabahlar," dedi Ead.

Çift soluk soluğa birbirinden ayrıldı. Gözleri dönmüş olan seyis, atlarından biri gibi kaçtı.

"Bayan Duryan! Çamaşırcı kadın eteklerini düzeltti ve saç diplerine kadar kızarmış bir halde reverans yaptı. "Lütfen kimseye söylemeyin hanımefendi, yoksa mahvolurum.

'Reverans yapmanıza gerek yok. Ben bir hanımefendi değilim. Ead gülümsedi. 'Majestelerine *her* gün eşlik etmeniz gerektiğini hatırlatmanın yerinde olacağını düşündüm. Son zamanlarda gevşek davrandınız.

"Ah, Bayan Duryan, itiraf etmeliyim ki aklım başka yerdeydi, ama çok endişeliydim. Çamaşırcı kadın nasırlı ellerini sıktı. "Hizmetçiler fısıldaşıp duruyor, hanımefendi. İki gün önce bir wyverling'in Göller'den bazı hayvanları kaçırdığını söylüyorlar. Bir wyverling! İsimsiz Olan'ın hizmetkârlarının uyanması korkutucu değil mi?

'Neden, işinizde ihtiyatlı olmanızın tam da nedenine ulaştınız. İsimsiz Olan'ın hizmetkârları Majestelerinin gitmesini istiyorlar, çünkü onun ölümü efendilerini bu dünyaya geri getirecek,' dedi Ead. 'İşte bu yüzden senin rolün *hayati önem taşıyor, sevgili* eşim. Her gün çarşaflarında zehir olup olmadığını kontrol etmeyi ve yatak takımlarını taze ve tatlı tutmayı ihmal etmemelisin.

'Elbette, evet. Görevlerime daha fazla özen göstereceğime söz veriyorum.

'Oh, ama bana söz vermemelisin. Aziz'e söz vermelisin. Ead başını Kraliyet Mabedine doğru eğdi. 'Şimdi ona git. Belki patavatsızlığın için de af dileyebilirsin. Sevgilinle birlikte git ve merhamet için dua et. Acele et!

Çamaşırcı kadın hızla uzaklaşırken, Ead bir gülümsemeyi bastırdı. Inysh'i kızdırmak neredeyse çok kolaydı.

Gülümsemesi kısa sürede soldu. Bir wyverling insanların hayvanlarını çalmaya cüret *etmişti.* Drakonik yaratıklar yıllardır uzun uykularından uyanıyor olsalar da, görülmeleri nadirdi - yine de son birkaç ayda birkaç tane görülmüştü. Canavarların yerleşik bölgelerde avlanacak kadar cesaretlenmeye başlaması kötüye işaretti.

Gölgede kalan Ead, kraliyet dairelerine giden uzun yolu izledi. Kraliyet Kütüphanesi'nin yanından geçti, bahçede dolaşan beyaz tavus kuşlarından birinin etrafından dolaştı ve dehlizlere girdi.

Soluk kireçtaşından yapılmış bir tırmanma zaferi olan Ascalon Sarayı, Berethnet Hanedanlığı'nın en büyük ve en eski konutuydu.

Inys Krallığı. Drakon Ordusu'nun insanoğluna karşı yıllarca süren savaşını başlattığı Çağların Kederi'nde buraya verilen zarar uzun zaman önce silinmişti. Her penceresi gökkuşağının tüm renklerinde vitraylarla donatılmıştı. Bahçesinde bir Erdemler Mabedi, gölgeli çimenlerle kaplı bahçeler ve mermer kaplı saat kulesiyle muazzam Kraliyet Kütüphanesi bulunuyordu. Burası Sabran'ın yaz boyunca sarayının bulunduğu tek yerdi.

Avlunun ortasında bir elma ağacı duruyordu. Ead onu görünce durdu, göğsü ağrıyordu.

Loth'un Lord Kitston Glade ile birlikte gecenin köründe saraydan kaybolmasının üzerinden beş gün geçmişti. Nereye gittiklerini ya da saraydan neden izinsiz ayrıldıklarını kimse bilmiyordu. Sabran huzursuzluğunu bir pelerin gibi giymişti ama Ead kendi huzursuzluğunu sessiz ve kapalı tutmuştu.

Lord Arteloth Beck'le ilk kez tanıştığı ilk Kardeşlik Bayramı'ndaki odun dumanı kokusunu hatırladı. Her sonbaharda, saray hediyelerini değiş tokuş etmek ve Erdemlilik'teki birlikteliklerine sevinmek için bir araya gelirdi. Birbirlerini ilk kez yüz yüze görmüşlerdi ama Loth daha sonra ona yeni nedimeyi uzun zamandır merak ettiğini söylemişti. On sekiz yaşında, ne soylu ne de köylü olan, Şövalyeliğin Erdemleri'ne yeni geçmiş bir Güneyli hakkında fısıltılar duymuştu. Birçok saray mensubu Ersyr Büyükelçisi'nin onu kraliçeye takdim ettiğini görmüştü.

Yeni yılı kutlamak için mücevher ya da altın getirmedim, Majesteleri. Onun yerine, Üst Hanedanınız için bir hanımefendi getirdim, demişti Chassar. *Sadakat en büyük hediyedir.*

Kraliçe henüz yirmi yaşındaydı. Soylu bir kanı ya da unvanı olmayan bir nedime tuhaf bir hediyeydi, ama nezaket onu kabul etmeye zorladı.

Buna Kardeşlik Şöleni deniyordu ama kardeşlik bir yere kadar gidiyordu. O gece hiç kimse dans etmek için Ead'e yaklaşmamıştı - Loth dışında hiç kimse. Geniş omuzlu, ondan bir baş daha uzun, koyu siyah tenli ve sıcak kuzeyli bir ses tonuna sahipti. Saraydaki herkes onun adını biliyordu. Aziz'in doğum yeri olan Goldenbirch'ün varisi ve Kraliçe Sabran'ın yakın arkadaşıydı.

Bayan Duryan, demişti, eğilerek, *bana bir dans şerefini bahşederseniz, böylece Maliye Bakanı'nın oldukça sıkıcı konuşmasından kaçabilirim.*

konuşursanız, size borçlu olurum. Karşılığında, Ascalon'daki en iyi şaraptan bir kadeh getireceğim ve yarısı senin olacak. Ne dersiniz?

Bir arkadaşa ihtiyacı vardı. Ve daha sert bir içkiye. Böylece, adam Lord Arteloth Beck olmasına ve kadın onun için bir yabancı olmasına rağmen, üç pavan dans etmişler ve gecenin geri kalanını elma ağacının yanında, yıldızların altında içip konuşarak geçirmişlerdi. Ead daha ne olduğunu anlamadan bir dostluk filizlenmişti.

Şimdi gitmişti ve bunun tek bir açıklaması vardı. Loth saraydan asla kendi isteğiyle ayrılmazdı - kesinlikle kız kardeşine söylemeden ya da Sabran'dan izin istemeden. Bunun tek açıklaması zorla götürülmüş olmasıydı.

Hem kendisi hem de Margret onu uyarmaya çalışmışlardı. Ona, Sabran'la olan arkadaşlığının - çocukluklarında başlayan bir arkadaşlık - sonunda onu evlilik umutları için bir tehdit haline getireceğini söylemişlerdi. Artık yaşlandıkları için Sabran'ı daha az tanıması gerektiğini söylemişlerdi.

Loth asla mantık dinlemezdi.

Ead daldığı hayallerden sıyrıldı. Dehlizlerden çıkarken, Adalet Düşesi Leydi Igrain Crest'in hizmetindeki bir grup hizmetlinin önünde durdu. Rozeti onların tabelalarına işlenmişti.

Güneş Saati Bahçesi sabah ışığını içine çekti. Yolları güneş tarafından ballanmıştı ve çimenlerini süsleyen güller yumuşak bir kızarıklığa sahipti. Yakınlardaki Dearn Kulesi'nin girişinin üzerindeki lentoda duran Berethnet Hanedanı'nın beş Büyük Kraliçesi'nin heykelleri tarafından gözetleniyordu. Sabran genellikle böyle günlerde hanımlarından biriyle kol kola yürüyüşe çıkmayı severdi ama bugün yollar boştu. Yatağına bu kadar yakın bir yerde bir ceset bulunmuşken kraliçenin gezintiye çıkacak hali yoktu.

Ead Kraliçe Kulesi'ne yaklaştı. Kulenin yukarısındaki ağaç sarmaşıkları mor çiçeklerle doluydu. İçerideki birçok merdiveni çıktı ve kraliyet dairelerine doğru ilerledi.

Altın kaplama zırhlar ve yaz için yeşil pelerinler giymiş on iki Beden Şövalyesi, Özel Oda'nın kapılarını kuşatmıştı. Vambraklarını çiçek desenleri kaplarken, Berethnet rozeti göğüs zırhlarında gururla yer alıyordu. Ead yaklaşırken sertçe başlarını kaldırdılar.

"İyi sabahlar," dedi.

O anki ihtiyat azaldı ve Özel Daire'den bir Hanımefendi için bir kenara çekildiler.

Ead kısa süre sonra Kardeşlik Dükü'nün yeğeni Leydi Katryen Withy'yi buldu. Dört yirmi yaşlarında, Yatak Odası'nın üç Leydisi'nin en genci ve en uzun boylusuydu; pürüzsüz kahverengi bir tene, dolgun dudaklara ve neredeyse siyaha çalan koyu bir kızıla sahip, sıkıca kıvrılmış saçlara sahipti.

'Bayan Duryan,' dedi. Saraydaki herkes gibi o da yaz için yeşiller ve sarılar giyiyordu. 'Majesteleri hâlâ uyuyor. Çamaşırcıyı buldun mu?'

"Evet, leydim. Ead reverans yaptı. "Görünüşe göre... ailesine karşı olan görevleri dikkatini dağıtmış.

'Hiçbir görev kraliyete olan hizmetimizden üstün değildir. Katryen kapılara doğru baktı. 'Başka bir izinsiz giriş daha oldu. Bu sefer düzenbaz çok daha az gaf yapmış. Büyük Yatak Odası'na ulaşmakla kalmamış, anahtarı da almış.

"Büyük Yatak Odası. Ead onun şok olmuş görünmesini umuyordu. "O halde Üst Hanedan'dan biri Majestelerine ihanet etti.

Katryen başını salladı. 'Gizli Merdiven'den çıktığını düşünüyoruz. Bu sayede Beden Şövalyeleri'nin çoğundan kaçabilir ve doğrudan Özel Oda'ya girebilirdi. Ve Gizli Merdiven o zamandan beri mühürlü olduğu için-' İçini çekti. "Kapıcı Çavuşu gevşekliği yüzünden görevden alındı. Şu andan itibaren, Büyük Yatak Odası'nın kapısı *asla* gözden uzak olmamalı.

Ead başıyla onayladı. "Bugün ne yapmamızı istersiniz?

"Sizin için özel bir görevim var. Bildiğiniz gibi Menteşe Büyükelçisi Oscarde utt Zeedeur bugün geliyor. Kızı son zamanlarda giyim kuşamında oldukça gevşek davranıyor,' dedi Katryen dudaklarını büzerek. 'Leydi Truyde saraya ilk geldiğinde her zaman düzgündü, ama şimdi- neden, dün ayinlerde saçında bir *yaprak* vardı ve ondan önceki gün de kuşağını unuttu. Ead'e uzun uzun baktı. 'Konumunuza yakışır bir şekilde nasıl giyineceğinizi biliyor gibisiniz. Leydi Truyde'un hazır olup olmadığına bakın.

"Evet, leydim.

'Oh, ve Ead, izinsiz girişten bahsetme. Majesteleri sarayda huzursuzluk yaratmak istemez.

"Tabii ki.

Muhafızların yanından ikinci kez geçerken, Ead bakışlarını yüzlerindeki boş levhaların üzerinde gezdirdi.

Ev halkından birilerinin canilerin saraya girmesine izin verdiğini uzun zamandır biliyordu. Şimdi birileri onlara Kraliçe'ye ulaşmaları için bir anahtar vermişti.

Inys uyurken.

Ead kim olduğunu bulmak istiyordu.

Berethnet Hanedanı, çoğu kraliyet hanedanı gibi, erken ölümlerden payına düşeni almıştı. Birinci Glorian zehirli bir kadeh şaraptan içmişti. Üçüncü Jillian, kendi hizmetkârlarından biri tarafından kalbinden bıçaklanmadan önce sadece bir yıl hüküm sürmüştü. Sabran'ın kendi annesi, Dördüncü Rosarian, basilisk zehriyle dolu bir elbiseyle öldürülmüştü. Giysinin Özel Gardırop'a nasıl girdiğini kimse bilmiyordu ama cinayetten şüpheleniliyordu.

Şimdi caniler Berethnet Hanedanı'nın son veliahtı için geri dönmüşlerdi. Kraliçenin hayatına yönelik her girişimde ona biraz daha yaklaşıyorlardı. Biri bir büstü devirdiğinde kendini ele vermişti. Bir diğeri Boynuz Galerisi'ne girerken fark edilmişti ve bir diğeri de muhafızlar ona ulaşana kadar Kraliçe Kulesi'nin kapılarında nefret dolu şeyler haykırmıştı. Katil adayları arasında hiçbir bağlantı bulunamamıştı ama Ead onların tek bir efendiyi paylaştıklarından emindi. Sarayı iyi tanıyan biri. Anahtarı çalabilecek, bir kopyasını çıkarabilecek ve bir gün içinde geri koyabilecek biri. Kraliçe Rosarian'ın ölümünden beri kilitli olan Gizli Merdiven'in nasıl açılacağını bilen biri.

Eğer Ead Yatak Odasının Hanımlarından biri, güvenilir bir mahrem olsaydı, Sabran'ı korumak daha kolay olurdu. Inys'e geldiğinden beri bu pozisyon için bir şans bekliyordu ama bunun asla olmayacağını kabullenmeye başlamıştı. Unvansız bir dönme uygun bir aday değildi.

Ead, Truyde'u şeref nedimelerinin uyuduğu Sandık Odası'nda buldu. On iki yatak yan yana dizilmişti. Buradaki odaları diğer saraylardan daha genişti ama soylu bir ailede doğmuş kızlar için rahatsız ediciydi.

En genç nedimeler yastıklarla oynayıp gülüşüyorlardı ama Ead içeri girince hemen durdular. Aradığı hizmetçi hâlâ uyuyordu.

Zeedeur Markizi Leydi Truyde, süt gibi solgun, çilli, kemik karası gözleriyle ciddi bir genç kadındı. İki yıl önce, on beş yaşındayken, Dükalık kendisine miras kalana kadar saray usullerini öğrenmesi için Inys'e gönderilmişti.

Zeedeur'un babasından. Ead'in aklına bir serçeyi getiren bir uyanıklığı vardı. Onu sık sık Okuma Odası'nda, merdivenlerin yarısına kadar çıkmış ya da sayfaları dökülen kitapları karıştırırken bulabilirdi.

"Leydi Truyde," dedi Ead ve reverans yaptı.

"Ne var?" diye cevap verdi kız, sesi sıkılmış gibiydi. Aksanı hâlâ lor gibi kalındı.

"Leydi Katryen giyinmenize yardım etmemi istedi," dedi Ead. "Eğer sizi memnun edecekse.

"On yedi yaşındayım Bayan Duryan ve kendi başıma giyinecek kadar zekâya sahibim.

Diğer hizmetçilerden bir nefes alma sesi duyuldu.

"Korkarım Leydi Katryen aksini düşünüyor," dedi Ead

soğukkanlılıkla. "Leydi Katryen yanılıyor.

Daha fazla nefes nefese. Ead odada hiç hava kalmadığına hayret etti.

"Hanımlar," dedi kızlara, "bir hizmetçi bulun ve lavabonun
lütfen doldurun.'

Gittiler. Reveransla değil. Ev halkında onlardan üstündü ama onlar soyluydu.

Truyde ayağa kalkmadan önce birkaç dakika kurşun ışığına baktı. Kendini lavabonun yanındaki tabureye bıraktı.

'Bağışlayın beni, Bayan Duryan,' dedi. 'Bugün pek neşeli değilim. Son zamanlarda uyku beni ele geçirdi. Ellerini kucağında birleştirdi. "Leydi Katryen isterse giyinmeme yardım edebilirsiniz.

Yorgun görünüyordu. Ead ateşin yanında biraz keten ısıtmaya gitti. Bir hizmetçi su getirdikten sonra Truyde'nin arkasında durdu ve bol buklelerini topladı. Beline kadar uzanan bu saçlar gerçek bir kızıldı. Böyle saçlar Kuğu Boğazı'nın karşısında yer alan Mentendon Özgür Eyaleti'nde yaygındı ama Inys'te alışılmadık bir durumdu.

Truyde yüzünü yıkadı. Ead saçlarını kremle ovdu, sonra durulayarak temizledi ve her düğümü taradı. Tüm bunlar olurken kız hiçbir şey söylemedi.

"İyi misiniz leydim?

"Oldukça iyi. Truyde başparmağındaki yüzüğü çevirerek altındaki yeşil lekeyi ortaya çıkardı. 'Sadece... diğer hizmetçilerden ve onların dedikodularından rahatsızım. Söyleyin bana, Bayan Duryan, Sör Marke Birchen'in yaveri olan Efendi Triam Sulyard hakkında bir şey duydunuz mu?

Ead ateşin ısıttığı ketenle Truyde'nin saçlarını okşadı. "Pek bir şey yok," dedi. 'Sadece kışın saraydan izinsiz ayrıldığını ve kumar borcu olduğunu söyledi. Neden?

'Diğer kızlar durmadan onun yokluğundan bahsediyor, çılgın hikayeler uyduruyorlar. Onları susturmayı umuyordum.

"Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm.

Truyde kumral kirpiklerinin altından başını kaldırıp baktı. "Bir zamanlar baş nedimeydin.

"Evet. Ead keteni sıkarak çıkardı. "Büyükelçi uq- Ispad beni saraya getirdikten sonra dört yıl boyunca.

'Ve sonra terfi ettiniz. Belki Kraliçe Sabran bir gün beni de Özel Oda Leydisi yapar,' diye düşündü Truyde. "O zaman bu kafeste uyumak zorunda kalmam.

"Genç bir kızın gözünde tüm dünya bir kafestir. Ead elini kızın omzuna koydu. "Elbiseni getireyim.

Truyde ateşin yanına oturup saçlarını parmaklarıyla taramaya gitti. Ead onu kuruması için bıraktı.

Odanın dışında, Hizmetçilerin Annesi Leydi Oliva Marchyn, o cırtlak sesiyle hizmetçilerini uyandırıyordu. Ead'i görünce sertçe, "Bayan Duryan," dedi.

Bu ismi sanki bir hastalıkmış gibi telaffuz etti. Ead bunu sarayın bazı üyelerinden bekliyordu. Ne de olsa o bir Güneyliydi, Virtudom'un dışında doğmuştu ve bu da Inysh'i kuşkulandırıyordu.

'Leydi Oliva,' dedi sakince. 'Leydi Katryen beni Leydi Truyde'yi giydirmem için gönderdi. Elbisesini alabilir miyim?'

"Hm. Beni takip edin. Oliva onu başka bir koridora götürdü. Saçlarından bir tutam ak düşmüştü. 'Keşke şu kız yemek yese. Kışın açan bir çiçek gibi solup gidecek.

"Ne zamandır iştahı yok?

"Erken Bahar Bayramı'ndan beri. Oliva ona küçümseyen bir bakış fırlattı. 'İyi görünmesini sağla. Babası çocuğun yetersiz beslendiğini düşünürse çok kızar.

"Hasta değil mi?

"Hastalık belirtilerini bilirim, hanımefendi. Ead biraz gülümsedi. "Aşk hastalığı o zaman?

Oliva dudaklarını büzdü. 'O bir nedime. Ve Sandık Odası'nda dedikodu yapılmasına izin vermeyeceğim.

'Affedersiniz leydim. Sadece bir şakaydı.'

"Sen Kraliçe Sabran'ın nedimesisin, aptalı değil.

Oliva burnunu çekerek elbiseyi baskı makinesinden aldı ve uzattı. Ead reverans yaptı ve geri çekildi.

Ruhu o kadından nefret ediyordu. Baş nedime olarak geçirdiği dört yıl hayatının en sefil dönemiydi. Altı Erdem'i kabul ettikten sonra bile Berethnet Hanesi'ne olan sadakati sorgulanmaya devam etmişti.

Sandık Odası'ndaki sert yatağında yattığını, ayaklarının ağrıdığını, diğer kızların onun Güneyli aksanı hakkında konuşmalarını ve Ersyr'de ne tür bir sapkınlık yapmış olabileceği hakkında spekülasyonlar yapmalarını dinlediğini hatırlıyordu. Oliva onları durdurmak için tek kelime bile etmemişti. Ead içten içe bunun geçeceğini biliyordu ama alay konusu olmak gururunu incitmişti. Özel Oda'da bir boşluk açıldığında, Hizmetçilerin Annesi ondan kurtulduğu için çok mutlu olmuştu. Ead kraliçe için dans etmekten lavaboları boşaltmaya ve kraliyet dairelerini toplamaya geçmişti. Artık kendi odası ve daha iyi bir maaşı vardı.

Sandık Odası'nda Truyde yeni bir kıyafet giymişti. Ead ona bir korse ve yazlık bir kombinezon, ardından da kabarık kollu ve dantel parçalı siyah ipek bir elbise giymesine yardım etti. Hamisi Cesaret Şövalyesi'nin kalkanını gösteren bir broş kalbinin üzerinde parıldıyordu. Virtudom'un tüm çocukları on iki yaşına geldiklerinde koruyucu şövalyelerini seçerlerdi.

Ead de bir tane takıyordu. Cömertlik için bir demet buğday. Onunkini din değiştirdiğinde almıştı.

"Hanımefendi," dedi Truyde, "diğer onur hizmetkârları sizin bir kâfir olduğunuzu söylüyor. Ead, 'O nedimelerin bazılarının aksine,' dedi, 'ben konuşmalarımı mabette yapıyorum.

onur.'

Truyde onun yüzünü izledi. "Ead Duryan gerçekten senin adın mı?" diye sordu aniden. "Kulağıma Ersyri gibi gelmiyor.

Ead bir altın kurdele bobini aldı. "Ersyri dilini biliyor musunuz leydim?

"Hayır, ama ülkenin tarihçesini okudum. "Okumak,"

dedi Ead hafifçe. "Tehlikeli bir eğlence. Truyde

keskin gözlerle ona baktı. "Benimle alay ediyorsun.

"Asla. Hikâyelerde büyük bir güç vardır.

Truyde, 'Tüm hikayeler gerçeğin tohumundan büyür,' dedi. "Onlar şekilden sonra gelen bilgidir.

"O halde bilginizi iyilik için kullanacağınıza inanıyorum. Ead parmaklarını kırmızı buklelerinin arasından geçirdi. "Madem sordunuz, hayır, bu benim gerçek adım değil.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Gerçek adınız *nedir*?'

Ead saçlarının iki tutamını geriye attı ve kurdeleyle ördü. "Burada hiç kimse bunu duymadı.

Truyde kaşlarını kaldırdı. "Majesteleri bile mi?

"Hayır. Ead kızı kendisine bakması için çevirdi. 'Hizmetçilerin Annesi sağlığınız için endişeleniyor. İyi olduğunuzdan emin misiniz? Truyde tereddüt etti. Ead kızın koluna kardeşçe bir el koydu. 'Benim bir sırrımı biliyorsun. Aramızda sessizlik yemini var. Hamile misin, öyle mi?'

Truyde kaskatı kesildi. "Ben

değilim. "O zaman nedir?

"Bu sizi ilgilendirmez. Midem çok hassas, hepsi bu.

-'

"Efendi Sulyard gittiğinden beri.

Truyde sanki ona vurmuş gibi baktı.

"İlkbaharda gitti," dedi Ead. "Leydi Oliva o zamandan beri pek iştahınız olmadığını söylüyor.

'Çok fazla varsayımda bulunuyorsunuz, Bayan Duryan. Hem de çok fazla. Truyde ondan uzaklaştı, burun delikleri alevlendi. 'Ben Truyde utt Zeedeur, Vatten'in kanı, Zeedeur'un Markizi. Aşağılık bir yaverle çiftleşmeye tenezzül edeceğimi düşünmek bile-' Arkasını döndü. 'Gözümün önünden kaybol, yoksa Leydi Oliva'ya bir nedime hakkında yalanlar yaydığını söylerim.

Ead kısa bir süre gülümsedi ve geri çekildi. Bir çocuk tarafından rencide edilemeyecek kadar uzun süredir saraydaydı.

Oliva onun koridordan çıkışını izledi. Gün ışığına adımını attığında Ead taze kesilmiş çimen kokusunu içine çekti.

Bir şey açıktı. Truyde utt Zeedeur, Triam Sulyard ile gizlice yakınlaşmıştı ve Ead sarayın sırlarını öğrenmeyi kendine iş edinmişti. Eğer Anne isterse, bunu da öğrenecekti.

3

Doğu

Şafak Seiiki'nin üzerinde bir balıkçıl yumurtası gibi çatladı. Soluk ışık odanın içine süzüldü. Panjurlar sekiz gündür ilk kez açılmıştı.

Tane çiğ gözlerle tavana baktı. Bütün gece huzursuzdu, bir sıcak bir soğuk.

Bir daha asla bu odada uyanmayacaktı. Seçim Günü gelmişti. Çocukluğundan beri beklediği ve inzivayı bozmaya karar verdiğinde bir aptal gibi riske attığı gün. Susa'dan yabancıyı Orisima'da saklamasını isteyerek ikisinin de hayatını riske atmıştı.

Midesi bir su değirmeni gibi döndü. Üniformasını ve çamaşır çantasını aldı, uyuyan Ishari'nin yanından geçti ve odadan dışarı çıktı.

Güney Evi, Hisan Burnu'nun üzerinde yükselen sıradağlar olan Ayı Çenesi'nin eteklerinde yer alırdı. Diğer üç Öğrenim Evi ile birlikte, Yüksek Deniz Muhafızları için çırak yetiştirmek için kullanılırdı. Tané üç yaşından beri buranın salonlarında yaşıyordu.

Dışarı çıkmak bir fırına girmek gibiydi. Sıcaklık cildini cilalıyor ve saçlarını daha gür hissettiriyordu.

Seiiki'nin bir kokusu vardı. Ağaçlardaki öz odunların, yağmurun açtığı kilidin ve her yapraktaki yeşilin parfümü. Genellikle Tané bunu sakinleştirici bulurdu ama bugün hiçbir şey onu rahatlatamazdı.

Kaplıcalar sabah sisinin içinde buğulanıyordu. Tané uyku bornozunu çıkarıp en yakın havuza girdi ve bir avuç kepekle kendini ovdu. Erik ağaçlarının gölgesinde üniformasını giydi ve uzun saçlarını ensesinin bir tarafına taradı, böylece mavi ejderha tuniğinin üzerinde görülebiliyordu. İçeriye girdiğinde odalarda bir hareketlilik vardı.

Çay ve et suyundan oluşan küçük bir kahvaltı yaptı. Birkaç çırak yanından geçerken ona şans diledi.

Zamanı geldiğinde, ilk ayrılan o oldu.

Dışarıda hizmetkârlar atlarla bekliyordu. Hep bir ağızdan selam verdiler. Tané atına binerken, Ishari telaşlı bir ifadeyle evden fırladı ve eyerine tırmandı.

Tané onu izlerken boğazında ani bir düğümlenme oldu. O ve Ishari altı yıl boyunca aynı odayı paylaşmışlardı. Törenden sonra birbirlerini bir daha asla göremeyebilirlerdi.

Öğrenim Evleri'ni Hisan Burnu'nun geri kalanından ayıran kapıya doğru at sürdüler, köprüyü geçtiler ve dağlardan aşağı akan derenin yanından geçerek bölgenin diğer yerlerinden gelen çıraklara katıldılar. Tané, rakibi Turosa'nın kendi hizasından ona bakıp alay ettiğini gördü. Atını tekmeleyip arkadaşlarının gölgesinde dörtnala şehre doğru yola çıkana kadar bakışlarını ondan ayırmadı.

Tané son bir kez omzunun üzerinden yemyeşil tepelere ve soluk mavi gökyüzüne karşı karaçam ağaçlarının siluetlerine baktı. Sonra bakışlarını ufka dikti.

Hisan Burnu'nda yavaş bir alay vardı. Birçok vatandaş çırakların tapınağa gidişini görmek için erkenden uyanmıştı. Sokaklara tuzlu çiçekler atmışlar ve her yolu doldurmuşlar, yakında Tanrı'nın seçeceği kişileri görebilmek için gözlerini dört açmışlardı. Tané atın sıcaklığına, toynaklarının çıkardığı sese konsantre olmaya çalıştı - yabancıyı düşünmesini engelleyecek herhangi bir şey.

Susa, Inysh adamını Orisima'ya götürmeyi kabul etmişti. Elbette kabul etmişti.

Tané için her şeyi yapardı, tıpkı Tané'nin onun için her şeyi yapacağı gibi.

Tesadüfe bakın ki, Susa bir zamanlar ticaret karakolundaki nöbetçilerden biriyle ilişki kurmuş ve onu geri kazanmaya heveslenmişti. İniş kapısı kilitli olmadığından, Susa yabancı ile birlikte yüzerek oraya gitmeyi ve onu Orisima'nın usta cerrahına teslim etmeyi planlamıştı, eğer birlikte ameliyat olursa boş bir gümüş vaadiyle. Görünüşe göre adamın kumar borcu vardı.

Eğer izinsiz giren kişi kızıl hastalığa yakalanmışsa, Orisima'da hapsedilirdi. Tören sona erdiğinde Susa onu isimsiz olarak Hisan Burnu Valisi'ne rapor edecekti. Cerrah, adamı evinde bulduğunda kırbaçlanacaktı ama Tané onun öldürüleceğinden şüpheliydi - bu Mentendon Özgür Devleti ile ittifakı riske atardı. İşkence dilini çözerse, izinsiz giren kişi yetkililere geldiği gece araya giren iki kadından bahsedebilirdi, ancak davasını savunmak için çok az zamanı olacaktı. Kızıl hastalığa yakalanma riskini ortadan kaldırmak için kılıçtan geçirilecekti.

Bu düşünce Tané'nin ellerine, kızarıklığın ilk ortaya çıkacağı yere bakmasına neden oldu. Onun tenine dokunmamıştı ama yanına yaklaşmak korkunç bir riskti. Gerçek bir delilik anıydı. Eğer Susa kızıl hastalığa yakalanmış olsaydı, kendini asla affetmeyecekti.

Susa, bugünün Tané'nin hep hayal ettiği gibi geçmesi için her şeyi riske atmıştı. Arkadaşı onun vicdanını ya da akıl sağlığını sorgulamamıştı. Sadece yardım edeceğini kabul etmişti.

Büyük Pelerin Tapınağı'nın kapıları on yıldan beri ilk kez açıktı. İki devasa ejderha heykeli tarafından kuşatılmışlardı, ağızları sonsuz kükremelerle açıktı. Aralarında kırk at koşturuyordu. Bir zamanlar ahşaptan yapılmış olan tapınak, Büyük Keder sırasında yakılıp yıkılmış ve daha sonra taştan yeniden inşa edilmişti. Saçaklarından yüzlerce mavi cam fener sarkıyor ve soğuk bir ışık yayıyordu. Balıkçı şamandıralarına benziyorlardı.

Tané atından indi ve Ishari'nin yanında dalgaların karaya attığı odun geçide doğru yürüdü. Turosa da onlarla aynı hizaya geldi.

'Yüce Kwiriki bugün sana gülümsesin Tané,' dedi. 'Senin gibi bir çırağın Tüy Adası'na gönderilmesi ne kadar utanç verici olurdu.

"Bu saygın bir yaşam olurdu," dedi Tané atını bir arabacıya teslim ederken.

"Şüphesiz bunu yaşadığınızda kendinize söyleyeceksiniz. "Belki sen de söyleyeceksin, saygıdeğer Turosa.

Kuzey Evi'ndeki arkadaşlarına katılmak üzere ilerlemeden önce ağzının kenarı seğirdi.

"Seninle daha saygılı konuşmalı," diye mırıldandı Ishari. "Dumu senin çoğu dövüşte ondan daha iyi olduğunu söylüyor.

Tané hiçbir şey söylemedi. Kolları karıncalandı. Kendi evinin en iyisiydi ama Turosa da onun evinin en iyisiydi.

Tapınağın dış avlusunda, insan binici alan ilk ejderha olan büyük Kwiriki'nin suretine oyulmuş bir çeşme duruyordu. Ağzından tuzlu su akıyordu. Tané ellerini bu suda yıkadı ve dudaklarına bir damla damlattı.

Tadı temizdi.

"Tané," dedi Ishari, "umarım her şey arzu ettiğin gibi gider.

"Umarım sizin için de aynısı olur. Hepsi aynı sonucu arzuluyordu. "Evden en son sen ayrıldın.

"Geç uyandım. Ishari kendi abdestini aldı. "Dün gece odamızdaki perdelerin açıldığını duyduğumu sandım. Bu beni tedirgin etti... Bir süre daha uyuyamadım. Odadan hiç çıktın mı?

"Hayır. Belki de öğretmenimizdi. "Evet,

belki.

Güneşin çatıları aydınlattığı geniş iç avluya doğru ilerlediler.

Uzun bıyıklı bir adam, kolunun altında bir miğferle merdivenlerin tepesinde duruyordu. Yüzü bronzlaşmış ve yıpranmıştı. Zırhlı kollar ve eldivenler, koyu mavi bir palto üzerine hafif bir zırh ve siyah kadife ve altın sırmalı ipekten yüksek yakalı bir pelerin giymiş olan bu adamın hem yüksek rütbeli bir kişi hem de bir asker olduğu belliydi.

Tané bir an için korkusunu unuttu. Yine ejderhaların hayalini kuran bir çocuktu.

Bu adam Seiiki'nin onurlu Deniz Generaliydi. Miduchi Klanı'nın, ejderha kızakçılarının hanedanının başıydı - kanla değil, amaçla birleşmiş bir hanedan. Tané bu isme sahip olmak istiyordu.

Basamaklara ulaştıklarında çıraklar iki sıra oluşturup diz çöktüler ve alınlarını yere bastırdılar. Tané Ishari'nin nefes alışını duyabiliyordu. Kimse ayağa kalkmadı. Kimse hareket etmedi.

Pullar taşa sürtündü. Vücudundaki her kas gerilmiş gibiydi. Yukarı

baktı.

Onlardan sekiz tane vardı. Yıllarını ejderha heykellerinin önünde dua ederek, onları inceleyerek ve uzaktan gözlemleyerek geçirmişti ama onları hiç bu kadar yakından görmemişti.

Boyutları nefes kesiciydi. Çoğu Seiikinese idi, gümüşi derileri ve kıvrak, kırbaç benzeri formları vardı. İnanılmaz derecede uzun gövdeleri görkemli başlarını kaldırıyordu ve her birinin üç pençeli ayaklarla biten dört kaslı bacağı vardı. Uzun dikenleri yüzlerinden fırlayıp uçurtma çizgileri gibi uzanıyordu. Çoğunluğu oldukça gençti, belki dört yüz yaşındaydılar ama birkaçı Büyük Keder'den kalma yara izleri taşıyordu. Hepsi pullarla kaplıydı ve üzerleri emici izlerle çevriliydi - büyük mürekkep balıklarıyla olan kavgalarının hatıraları.

İkisinin dördüncü bir parmağı vardı. Bunlar On İki Göl İmparatorluğu'ndan ejderhalardı. İçlerinden birinin - bir erkeğin - kanatları vardı. Ejderhaların çoğu kanatsızdı ve kafalarındaki, bilginlerin *taç* adını verdikleri bir organ sayesinde uçarlardı. Kanatları çıkan birkaç ejderha bunu ancak en az iki bin yıl yaşadıktan sonra yapabilmişti.

Kanatlı ejderha en irisiydi. Eğer Tané tam boyuna uzansaydı, ejderhanın burnu ile gözleri arasına bile ulaşamayabilirdi. Kanatları örümcek ipeği gibi kırılgan görünse de bir tayfun yaratacak kadar güçlüydü. Tané çenesinin altındaki keseyi gördü. İstiridyeler gibi ejderhalar da hayatları boyunca bir tane inci yapabilirlerdi. Keseyi hiç terk etmedi.

Erkeğin yanındaki ejderha da Lacustrine'di ve onun boyuna yakındı. Pulları süt yeşimi gibi soluk, bulutlu bir yeşil, yelesi ise nehir otunun altın sarısı kahverengisiydi.

"Hoş geldiniz," dedi Deniz Generali.

Sesi bir savaş kabuğunun çağrısı gibi çınladı.

"Kalkın," dedi ve onlar da itaat ettiler. 'Bugün burada iki hayattan birine yemin etmek için bulunuyorsunuz: Seiiki'yi hastalık ve istiladan koruyan Yüksek Deniz Muhafızlığı hayatı ya da Tüy Adası'nda öğrenim ve dua hayatı. Deniz Muhafızları arasından on ikiniz ejder korucusu olma onuruna erişeceksiniz.

Sadece on iki. Genelde daha fazla olurdu.

"Bildiğiniz gibi," dedi Deniz Generali, "son iki yüzyıldır ejderha yumurtası çıkmıyor. Sözde Altın İmparatoriçe'nin zulmü altında iğrenç ejderha eti ticaretini sürdüren Kaplan Gözü Filosu tarafından da birkaç ejderha kaçırıldı.

Başlar öne eğik.

'Saflarımızı güçlendirmek için, On İki Göl İmparatorluğu'ndan bu iki büyük savaşçıyı kabul etmekten onur duyuyoruz. Bunun kuzeydeki müttefiklerimizle daha yakın bir dostluğun habercisi olacağına inanıyorum.

Deniz Generali başını iki Lacustrine ejderhasına doğru eğdi. Nehirlerde ve diğer tatlı su kütlelerinde yaşamayı tercih ettikleri için denize Seiikinese ejderhaları kadar alışkın değillerdi ama her iki ülkenin ejderhaları da Büyük Keder'de yan yana savaşmıştı ve ortak ataları vardı.

Tané, Turosa'nın ona baktığını hissetti. Eğer bir binici olsaydı, ejderhasının hepsinin en büyüğü olduğunu söylerdi.

"Bugün kaderinizi öğreneceksiniz. Deniz Generali paltosundan bir parşömen çıkardı ve çözdü. "Başlayalım.

Tané kendini hazırladı.

Öne çağrılan ilk çırak, Yüksek Deniz Muhafızları'nın asil rütbelerine yükseltildi. Deniz Generali ona yaz gökyüzünün renginde bir tunik uzattı. Tuniği eline aldığında, siyah bir Seiikinese ejderhası duman çıkararak onu irkiltti. Ejderha hırıldadı.

Batı Evi'nden Dumusa da bir deniz muhafızı oldu. İki binicinin torunu olan Dumusa, Seiikinese'nin yanı sıra Güney kökenliydi. Tané onun yeni üniformasını kabul edişini, Deniz Generalini selamlayışını ve onun sağ tarafındaki yerini alışını izledi.

Bir sonraki çırak, âlimler arasına katılan ilk kişi oldu. İpeği dutun koyu kırmızısıydı ve eğilirken omuzları titriyordu. Tané diğer çıraklardaki gerginliği hissetti, ani bir akıntı gibi.

Turosa elbette Yüksek Deniz Muhafızları'na gitti. Kendi adını duyana kadar bir ömür geçmiş gibiydi:

"Güney Evi'nden saygıdeğer Tané. Tané bir

adım öne çıktı.

Ejderhalar onu izledi. Bir ruhun en derin sırlarını görebildikleri söylenirdi, çünkü insanoğlu sudan yapılmıştı ve tüm su onlarındı.

Ya onun ne yaptığını görebilselerdi?

Ayaklarını yerleştirmeye odaklandı. Deniz Generali'nin önünde durduğunda, General ona yıllar gibi gelen bir süre boyunca baktı. Ayakta kalabilmek için tüm gücünü harcadı.

Sonunda mavi bir üniformaya uzandı. Tané nefes verdi. Gözlerinden rahatlama yaşları süzüldü.

"Yeteneğin ve adanmışlığın için," dedi, "Yüksek Deniz Muhafızları'nın asil rütbelerine yükseldin ve son nefesini verene kadar ejderhanın yolunu uygulayacağına yemin etmelisin. Daha yakına eğildi. 'Öğretmenlerin senden çok övgüyle bahsediyor. Seni muhafızlarımın arasına almak bir ayrıcalık olacak.

Eğilerek selam verdi. "Beni onurlandırdınız,

yüce lordum. Deniz Generali gülümsedi.

Tané mutluluktan sersemlemiş bir halde sağ tarafındaki dört çırağa katıldı, kanı çakıl taşlarının üzerinden akan su gibi çağlıyordu. Bir sonraki aday öne çıkarken Turosa onun kulağına fısıldadı: "Demek sen ve ben su sınavlarında karşı karşıya geleceğiz. Nefesi süt kokuyordu. "Güzel.

Tané sakince, "Sizin gibi yetenekli bir savaşçıya karşı savaşmak benim için bir zevk olacak, saygıdeğer Turosa," dedi.

"Maskenin arkasını görüyorum, köyün samanı. Kalbinde ne olduğunu görüyorum. Benimkiyle aynı. Hırs. Adamlardan biri diğer tarafa katılmak üzere gönderilirken durakladı. "Aramızdaki fark benim ne olduğum ve senin ne olduğun.

Tané ona baktı. "Ben neysem sen de osun, saygıdeğer Turosa.

Kahkahası boynunun karıncalanmasına neden oldu.

"Güney Evi'nden saygıdeğer Ishari," diye seslendi Deniz Generali. Ishari yavaş adımlarla merdivenlerden yukarı çıktı. Ona ulaştığında, Deniz General ona bir rulo kırmızı ipek uzattı.

'Yeteneğiniz ve adanmışlığınız için,' dedi, 'bilginlerin asil rütbelerine yükseldiniz ve son nefesinizi verene kadar kendinizi bilginin ilerlemesine adayacağınıza yemin etmelisiniz.

Bu sözler karşısında irkilmesine rağmen Ishari kumaş paketini aldı ve eğildi. "Teşekkür ederim, yüce lordum," diye mırıldandı.

Tané onun sola doğru gidişini izledi.

Ishari perişan olmalı. Yine de Tüy Adası'nda başarılı olabilir ve sonunda Seiiki'ye usta bir öğretmen olarak dönebilir.

'Yazık,' dedi Turosa. "O senin arkadaşın

değil miydi? Tané dilini ısırdı.

Sırada Doğu Evi'nin baş çırağı vardı. Onren kısa boylu ve iri yapılıydı, güneşten kavrulmuş yüzü çillerle kaplıydı. Kalın saçları omuzlarına dökülüyordu, tuzlu su yüzünden kurumuş ve uçları kırılmıştı. Kabuk kanı dudaklarını karartmıştı.

"Tané," dedi, onun yanında yerini alarak. "Tebrikler.

"Ve sana, Onren.

Her şafak vakti yüzmek için hiç aksatmadan kalkan tek çıraklar onlardı ve bu temelden bir tür dostluk doğmuştu. Tané, Onren'in de söylentilere kulak verdiğinden ve törenden önce bir kez daha yüzmek için dışarı çıktığından hiç şüphe duymuyordu.

Bu düşünce Tané'yi tedirgin etti. Hisan Burnu küçük koylarla çevriliydi ama kader ona yabancının geldiği koyu seçtirmişti.

Onren mavi ipeğine baktı. Tané gibi o da yoksul bir aileden geliyordu.

"Harikalar," diye fısıldadı ejderhalara başını sallayarak. "Sanırım on ikisinden biri olmayı umuyorsun.

"Bir ejderhaya binmek için çok küçük değil misin, küçük Onren? Turosa çizdi. 'Birinin kuyruğuna tüneyebilirsin sanırım.

Onren omzunun üzerinden ona baktı. 'Konuştuğunuzu duyduğumu sandım. Tanıştık mı?' Adam ağzını açtığında, "Sakın söyleme. Sen açıkça bir aptalsın ve aptallarla arkadaş olmak gibi bir niyetim yok.

Tané gülümsemesini saçlarının arkasına sakladı. Turosa ilk kez ağzını kapattı.

Son çırak da üniformasını aldıktan sonra, iki grup Deniz Generali'nin yüzüne döndü. Yanaklarında gözyaşı lekeleri olan Ishari kollarındaki kumaştan başını kaldırmadı.

'Artık çocuk değilsiniz. Yolunuz önünüzde. Deniz Generali sağ tarafına baktı. 'Deniz muhafızlarından dördü beklentilerin üzerinde performans gösterdi. Kuzey Evi'nden Turosa; Doğu Evi'nden Onren; Güney Evi'nden Tané; ve Batı Evi'nden Dumusa - büyüklerimizin yüzüne dönün ki adlarınızı ve yüzlerinizi bilsinler.

Yaptılar. Tané diğerleriyle birlikte öne çıktı ve alnını tekrar yere bastırdı.

Ejderhalardan biri 'Kalk,' dedi.

Ses yeri titretti. O kadar derinden, o kadar alçaktan geliyordu ki, Tané ilk başta güçlükle anladı.

Dördü de itaat etti ve sırtlarını dikleştirdi. En büyük Seiikinese ejderi onlarla göz hizasına gelene kadar başını eğdi. Uzun dili dişlerinin arasından fırladı.

Bacaklarının büyük bir itişiyle aniden havalandı. Çırakların hepsi kendilerini yere attı ve sadece Deniz Generali ayakta kaldı. Gümbür gümbür bir kahkaha attı.

Süt yeşili Lacustrine ejderhası sırıtarak dişlerini gösterdi. Tané kendini gözlerindeki o vahşi girdaplara kilitlenmiş buldu.

Ejderha, soyunun geri kalanıyla birlikte şehrin çatıları üzerinde yükseldi. Su ete kemiğe büründü. Pullarından akan ilahi yağmur sisi aşağıdaki insanları ıslatırken, Seiikinli bir erkek şaha kalktı, nefesini topladı ve güçlü bir rüzgârla dışarı attı.

Tapınaktaki bütün çanlar cevap olarak çaldı.

Niclays daha önce binlerce kez olduğu gibi ağız kuruluğu ve korkunç bir baş ağrısıyla uyandı. Gözlerini kırpıştırdı ve gözünün kenarındaki bir parmak eklemini ovuşturdu.

Çanlar.

Onu uyandıran da buydu. Yıllardır bu adadaydı ama tek bir çan sesi bile duymamıştı. Niclays bastonunu kavradı ve kolları titreyerek ayağa kalktı.

Bu bir alarum olmalı. Sulyard için geliyorlardı, ikisini de tutuklamaya geliyorlardı.

Niclays çaresizlik içinde olduğu yerde döndü. Tek şansı, adamın kendisinden habersiz eve saklandığını iddia etmekti.

Ekranın arkasından baktı. Sulyard yüzünü duvara dönmüş, mışıl mışıl uyuyordu.

En azından huzur içinde ölecekti.

Güneş çok fazla ışık saçıyordu. Niclays'in yaşadığı küçük evin yakınında, yardımcısı Muste, Seiikinese arkadaşı Panaya ile birlikte erik ağacının altında oturuyordu.

"Muste," diye bağırdı Niclays. "Bu ses de ne böyle?

Muste sadece el salladı. Niclays lanet okuyarak sandaletlerini giydi ve Muste ile Panaya'ya doğru ilerlemeye başladı, kaderine doğru yürüdüğü hissini görmezden gelmeye çalışıyordu.

"Size iyi günler, saygıdeğer Panaya," dedi Seiikinese dilinde, eğilerek.

"Learnèd Niclays. Gözlerinin kenarları kırıştı. Yüzünde hafif bir

Mavi üzerine beyaz çiçekli, kolları ve yakası gümüş işlemeli bir cüppe. "Çanlar seni uyandırdı mı?

"Evet. Ne anlama geldiklerini sorabilir miyim?

'Seçim Günü için zil çalıyorlar,' dedi. 'Öğrenim Evleri'ndeki en yaşlı çıraklar eğitimlerini tamamladılar ve bilginlerin ya da Yüksek Deniz Muhafızları'nın saflarına yerleştirildiler.

O zaman davetsiz misafirlerle bir ilgisi yok. Niclays mendilini çıkardı ve yüzünü sildi.

"İyi misin, Roos? Muste gözlerini gölgeleyerek sordu.

"Burada yaz mevsiminden ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun. Niclays mendilini tekrar ceketinin içine soktu. "Seçme Günü yılda bir kez oluyor, değil mi?" dedi Panaya'ya. "Bir kere bile çan sesi duymadım.

Çanları değil ama davulları duymuştu. Neşe ve eğlencenin sarhoş edici sesleri.

"Ah," dedi Panaya gülümseyerek, "ama bu çok özel bir Seçim Günü.

"Öyle mi?

"Bilmiyor musun, Roos? Muste kıkırdadı. "Sen benden daha uzun süredir buradasın.

"Bu Niclays'e söylenecek bir şey değil," dedi Panaya nazikçe. 'Gördüğün gibi Niclays, Büyük Keder'den sonra her elli yılda bir Seiikinese ejderhalarının insan biniciler almasına karar verildi, böylece her zaman bir kez daha birlikte savaşmaya hazır olabiliriz. Bu sabah Yüksek Deniz Muhafızları için seçilenlere bu şans verildi ve şimdi hangilerinin ejderha binicisi olacağına karar vermek için su denemelerine katılacaklar.

"Anlıyorum," dedi Niclays, Sulyard'la ilgili dehşetini bir anlığına unutacak kadar ilgilenerek. "Sonra da atlarını korsanlarla ve kaçakçılarla savaşmak için uçuruyorlar sanırım.

"At değil, Niclays. Ejderhalar at değildir.' 'Özür dilerim, saygıdeğer hanımefendi. Kötü bir kelime seçimi oldu.

Panaya başını salladı. Eli boynundaki ejderha şeklinde oyulmuş kolyeye gitti.

Böyle bir şey, Doğu'nun kadim ejderhaları ile bir zamanlar dünyaya dehşet saçmış olan daha genç, ateş püskürten wyrm'ler arasında artık hiçbir ayrımın olmadığı Virtudom'da yok edilirdi. Her ikisi de kötü niyetli sayılıyordu. Doğu'ya açılan kapı o kadar uzun süredir kapalıydı ki, gelenekleri hakkında yanlış anlamalar gelişmişti.

Niclays Orisima'ya gelmeden önce buna inanmıştı. Mentendon'dan ayrılışının arifesinde, insanların İsimsiz Olan kadar kötü yaratıkların esiri olduğu bir diyara sürgün edildiğine yarı yarıya ikna olmuştu.

O gün ne kadar da korkmuştu. Tüm Mentiş çocukları, dili kavrayabildikleri andan itibaren İsimsiz Olan'ın hikâyesini bilirdi. Kendi sevgili annesi, Dehşet Dağı'ndan kaos ve yıkım için çıkan, ancak insanlığa boyun eğdiremeden Sör Galian Berethnet tarafından ağır bir şekilde yaralanan, ateş püskürten tüm yaratıkların babası ve üstadı hakkındaki tasvirleriyle onu gözyaşlarına boğmaktan zevk almıştı. Bin yıl sonra, onun hayaleti hâlâ tüm kâbuslarda yaşıyordu.

Tam o sırada, toynaklar köprüden Orisima'ya doğru gürledi ve Niclays'i düşüncelerinden sıyırdı.

Askerler.

Bağırsakları suya dönüştü. Onun için geliyorlardı - ve artık o an gelmişti, korkmaktan ziyade başının döndüğünü hissetti. Eğer o gün bugünse, öyle olsun. Ya bu olacaktı ya da kumar borçları yüzünden nöbetçilerin elinde ölecekti.

Azizim, diye dua etti, *sonunda altıma işemeyeyim*.

Askerler paltolarının altına yeşil tunikler giyiyorlardı. Elbette başlarında, Orisima'da kimseye adını söylemeyi reddeden yakışıklı, çok iyi huylu Baş Subay vardı. Niclays'den bir karış daha uzun boyluydu ve her zaman tam zırh giyerdi.

Baş Subay atından indi ve Niclays'in yaşadığı eve doğru ilerledi. Etrafı nöbetçiler tarafından sarılmıştı ve bir eli kılıcının kabzasındaydı.

"Roos! Eldivenli bir yumruk kapıya vurdu. "Roos, aç şu kapıyı, yoksa kırarım!

"Hiçbir şeyi kırmanıza gerek yok, saygıdeğer Baş Subay," diye seslendi Muste. "Bilgili Doktor Roos burada.

Baş Subay topuklarının üzerinde döndü. Kara gözleri parladı ve onlara doğru yürüdü.

"Roos.

Niclays daha önce kimsenin kendisine böyle aşağılayıcı bir şekilde hitap etmediğini iddia etmek isterdi ama bu yalan olurdu. "Bana Niclays diyebilirsiniz,

Onurlu Baş Subay,' dedi, toplayabildiği tüm sahte neşeyle. 'Birbirimizi uzun zamandır tanıyoruz-'

"Sessiz ol," diye tersledi Baş Subay. Niclays çenesini kapattı. 'Nöbetçilerim dün gece iniş kapısının kapısını açık buldular. Yakınlarda bir korsan gemisi görülmüş. Eğer içinizde izinsiz girenleri ya da kaçak malları saklayanlar varsa, şimdi konuşun ki ejderha merhamet gösterebilsin.

Panaya ve Muste hiçbir şey söylemedi. Bu arada Niclays kendisiyle kısa ve şiddetli bir savaşa girişti. Sulyard'ın saklanabileceği hiçbir yer yoktu. Ne yaptığını açıklamak daha mı iyiydi?

O karar vermeden önce, Baş Subay nöbetçilerine işaret etti. "Evleri arayın.

Niclays nefesini tuttu.

Seiiki'de, ağlamaya başlayan bir bebek gibi ötüşü olan bir kuş vardı. Niclays için bu, Orisima'daki hayatının acı verici bir sembolü haline gelmişti. Bir türlü çığlığa dönüşmeyen bir inilti. Hiç gelmeyen bir darbeyi beklemek. Nöbetçiler evini didik didik ararken, o zavallı kuş çığlığını sürdürdü ve Niclays'in duyabildiği tek şey buydu.

Geri döndüklerinde nöbetçilerin eli boştu. İçlerinden biri "Kimse yok mu?" diye seslendi.

Niclays'in dizlerinin üzerine çökmesini engellemek için yapabileceği tek şey buydu. Baş Subay uzun bir süre ona baktı, yüzü bir maskeye dönüşmüştü, sonra bir sonraki sokağa doğru yürüdü.

Ve kuş çağırmaya devam etti. *Hic-hic-hic*.

4

Batı

Ascalon Sarayı'nda bir yerde, sütlü camdan bir saatin siyah ibreleri öğlene doğru ilerliyordu.

Yabancı elçiler Inys'e geldiklerinde her zaman olduğu gibi Mentish'in ziyareti için de Huzur Odası doluydu. Hanımeli kokulu bir esintinin içeri girmesi için pencereler açılmıştı. Sıcaklığı biraz olsun azaltmıştı. Kaşlar terden sırılsıklamdı ve kuş tüyü yelpazeler her yerde dalgalanıyordu, böylece sanki oda çırpınan kuşlarla doluymuş gibi görünüyordu.

Ead, sağında Margret Beck olmak üzere diğer Özel Daire Hanımefendileriyle birlikte kalabalığın içinde duruyordu. Baş nedimeler halının üzerinden onlara bakıyordu. Truyde utt Zeedeur karkanetini düzeltti. Batılıların yazın neden birkaç kat giysiden kurtulamadıklarını Ead asla bilemeyecekti.

Kavernöz salonda mırıltılar yankılandı. Tebaasının tepesinde, Dokuzuncu Sabran mermer tahtından onları izliyordu.

Inys Kraliçesi, annesinin ve ondan önceki annesinin ve nesiller boyunca böyle devam eden annesinin portresiydi. Benzerlik tekinsizdi. Ataları gibi o da siyah saçlara ve güneş ışığında kırılıyormuş gibi görünen berrak yeşil gözlere sahipti. Soyu devam ettiği sürece, İsimsiz Olan'ın uykusundan asla uyanamayacağı söylenirdi.

Sabran, hiç kimsenin üzerinde durmayan tarafsız bakışlarıyla tebaasını süzdü. Sekiz yirmi yaşlarındaydı ama gözlerinde çok daha yaşlı bir kadının bilgeliği vardı.

Bugün Inys Krallığı'nın zenginliğini temsil ediyordu. Elbisesi Mentiş modasına uygun olarak siyah satendi, beline kadar açıktı ve teni gibi soluk, gümüş işlemeler ve tohum incilerle parıldayan bir göbeği vardı. Elmaslardan oluşan bir taç onun kraliyet kanını onaylıyordu.

Trompetler Mentiş partisinin gelişini müjdeliyordu. Sabran, Suth Vikontesi Leydi Arbella Glenn'e bir şeyler fısıldadı, o da gülümseyerek ciğer lekeli elini Leydi Glenn'in elinin üzerine koydu.

Önce sancaktarlar geldi. Siyah bir alan üzerinde Mentendon'un Gümüş Kuğusunu, kanatlarının arasında aşağıya dönük Gerçek Kılıcı ile gösterdiler.

Ardından hizmetkârlar, muhafızlar, tercümanlar ve memurlar geldi. Son olarak Zeedeur Dükü Lord Oscarde, Mentendon Büyükelçisi'nin eşliğinde hızlı adımlarla odaya girdi. Zeedeur iri yapılıydı, saçı sakalı ve burnunun ucu gibi kırmızıydı. Kızının aksine, Vatten'in gri gözlerine sahipti.

"Majesteleri. Eğilerek selam verdi. "Bir kez daha sarayınıza kabul edilmek ne büyük bir onur.

"Hoş geldiniz, Majesteleri," dedi Sabran. Sesi alçak perdeden ve otoriteyle doluydu. Taç giyme yüzüğünü öpmek için basamakları tırmanan Zeedeur'a elini uzattı. 'Sizi tekrar Inys'te görmek bizi çok mutlu etti. Yolculuğunuz kolay mıydı?'

Ead hâlâ *bizimkini* sarsıcı buluyordu. Sabran toplum içinde hem kendisi hem de atası Aziz adına konuşurdu.

'Ne yazık ki, madam,' dedi Zeedeur, yüz ifadesi asıktı, 'Downs'da yetişkin bir wyvern tarafından saldırıya uğradık. Okçularım onu yere serdi ama daha uyanık olsaydı ortalık kan gölüne dönebilirdi.

Mırıltılar. Ead koridorda dolaşan şaşkın bakışları gözlemledi.

Margret ona, "Yine," diye mırıldandı. "Birkaç gün içinde iki wyvern.

Sabran elçiye, 'Bunu duymak bizi çok endişelendirdi,' dedi. 'En iyi şövalyelerimiz size Perchling'e kadar eşlik edecek. Eve daha güvenli bir yolculuk yapacaksınız.

"Teşekkür ederim, Majesteleri.

"Şimdi, kızınızı görmek istiyor olmalısınız. Sabran bakışlarını söz konusu hizmetçiye çevirdi. "Öne gel çocuğum.

Truyde halının üzerine çıktı ve reverans yaptı. Ayağa kalktığında babası onu kucakladı.

"Kızım. Onu ellerinden tuttu, yüzü kırılacakmış gibi gülümsedi. "Işıl ışıl görünüyorsun. Ne kadar da büyümüşsün. Söyle bana, Inys sana nasıl davranıyor?

"Hak ettiğimden çok daha iyi, baba," dedi

Truyde. "Peki bunu sana söyleten nedir?

"Bu avlu çok görkemli," dedi kubbeli tavanı göstererek. "Bazen kendimi çok küçük ve sıkıcı hissediyorum, sanki tavanlar bile benden daha görkemliymiş gibi.

Salonu şamatalı kahkahalar doldurdu. "Çok esprili," diye fısıldadı Linora Ead'e. "Öyle değil mi?

Ead gözlerini kapattı. Bu *insanlar*.

"Saçmalık," dedi Sabran Zeedeur'a. 'Kızınız sarayda çok seviliyor.
Kalbi kimi seçerse ona layık bir arkadaş olacaktır.

Truyde gülümseyerek bakışlarını yere indirdi. Zeedeur onun yanında kıkırdadı. 'Ah, Majesteleri, korkarım Truyde henüz evlenmek için fazla özgür ruhlu, her ne kadar torun sahibi olmayı arzulasam da. Kızıma bu kadar iyi baktığınız için size teşekkür ederim.

"Teşekküre gerek yok. Sabran tahtının kollarını tuttu. 'Virtudom'daki dostlarımızı sarayda ağırlamaktan her zaman memnuniyet duyarız. Ancak sizi Mentendon'dan buraya getiren şeyin ne olduğunu merak ediyoruz.

"Zeedeur lordum bir teklif getiriyor, Majesteleri. Mentendon'da yerleşik Büyükelçi konuştu. "İlginizi çekeceğine inandığımız bir teklif.

"Gerçekten de. Zeedeur boğazını temizledi. 'Ekselansları, Mentendon Özgür Devleti'nin Yüce Prensi İkinci Aubrecht, Majestelerine uzun zamandır hayrandır. Cesaretiniz, güzelliğiniz ve Altı Erdem'e olan sarsılmaz bağlılığınız hakkında anlatılanları duymuştur. Merhum büyük amcası mezara girdiğinden beri ülkelerimiz arasında daha sıkı bir ittifak kurulmasını arzuluyor.

"Peki Ekselansları böyle bir ittifakı nasıl kurmayı düşünüyor? Sabran sordu.

"Evlilik yoluyla, Majesteleri. Bütün

başlar tahta doğru döndü.

Bir Berethnet hükümdarı çocuk sahibi olmadan önce her zaman kırılgan bir dönem geçirirdi. Onlarınki kızlardan oluşan bir evdi, her kraliçe için bir kız. Tebaaları buna azizliklerinin kanıtı diyordu.

Her Inys Kraliçesi'nden, gerçek bir varis bırakmadan ölmemesi için mümkün olan en kısa sürede evlenmesi ve çocuk sahibi olması beklenirdi. Bu tehlikeli olabilirdi

herhangi bir ülkeyi iç savaşa sürükleyeceğinden, ancak Inysh inancına göre Berethnet Hanesi'nin çöküşü aynı zamanda İsimsiz Olan'ın yeniden yükselmesine ve dünyayı yerle bir etmesine neden olacaktır.

Yine de Sabran şimdiye kadar tüm evlilik tekliflerini reddetmişti.

Kraliçe tahtına yaslanmış, Zeedeur'u inceliyordu. Yüzü her zamanki gibi hiçbir şey ele vermiyordu.

"Sevgili Oscarde," dedi. "Gururumuz okşandı ama senin zaten evli olduğunu hatırlıyor gibiyiz.

Salon gülmekten kırıldı. Zeedeur gergin görünüyordu ama şimdi sırıtıyordu.

"Egemen hanımefendi!" dedi kıkırdayarak. "Elinizi isteyen benim efendim.

"Lütfen devam edin," dedi Sabran, gülümsemenin en zayıf gölgesiyle.

Wyvern unutulmuştu. Açıkça cesaretlenen Zeedeur ileri doğru bir adım daha attı.

'Madam,' dedi, 'bildiğiniz gibi, atanız Kraliçe Yedinci Sabran, benim uzaktan akrabam olan Haynrick Vatten ile evliydi ve Mentendon yabancıların yönetimindeyken onun vekilharcıydı. Ancak Lievelyn Hanedanı Vattenleri devirdiğinden beri ülkelerimiz arasında ortak dinimiz dışında resmi bir bağ kalmadı.

Sabran, bıkkınlık ya da küçümsemeye varmayan bir kayıtsızlık ifadesiyle dinledi.

'Prens Aubrecht merhum büyük amcasının davasının Majesteleri tarafından reddedildiğinin farkında... ve, ah, aynı zamanda Ana Kraliçe tarafından da' - Zeedeur tekrar boğazını temizledi - 'ama efendim onun farklı bir tür arkadaşlık sunduğuna inanıyor. Ayrıca Inys ve Mentendon arasında kurulacak yeni bir ittifakın pek çok avantajı olacağına inanıyor. Doğu'da ticari varlığı olan tek ülke biziz ve Yscalin'in günaha düşmesiyle birlikte, inancımızı benimseyen bir ittifakın hayati önem taşıdığına inanıyor.

Bu açıklamanın ardından bazı mırıltılar yükseldi. Kısa bir süre önce, güneydeki Yscalin Krallığı da Virtudom'un bir parçasıydı. İsimsiz Olan'ı yeni tanrısı olarak kabul etmeden önce.

Zeedeur, "Majesteleri kabul etme nezaketini gösterirse, Yüce Prens size sevgisinin bir nişanesini sunuyor," dedi. "Sundance Denizi'nden gelen incilere olan aşkınızı duymuş.

Parmaklarını şıklattı. Bir Menteş hizmetkârı kadife bir minder taşıyarak tahta yaklaştı ve diz çöktü. Minderin üzerinde bir istiridye vardı, istiridye kırılarak açılmış ve içinden kiraz büyüklüğünde, yeşile çalan, yanardöner siyah bir inci çıkmıştı. Güneşin altında katlanmış çelik gibi parlıyordu.

Zeedeur, "Bu, Seiiki kıyılarında yakalanmış, elindeki en iyi dans eden inci," dedi. "Onu Abyss'e taşıyan gemiden daha değerli.

Sabran öne doğru eğildi. Hizmetçi minderi daha yükseğe kaldırdı.

Kraliçe, "Dans eden incilere düşkünlüğümüz ve onlardan yoksun olduğumuz doğru," dedi, "ve bunu memnuniyetle kabul ederdik. Ama bunu yapmak bu davayı kabul etmek anlamına gelmez.

"Elbette, Majesteleri. Virtudom'daki bir dosttan hediye, daha

fazlası değil. "Pekâlâ.

Sabran'ın bakışları, zümrüt ipeğinden bir elbise ve beyaz iğne oyasından bir partlet giymiş olan Özel Meclis'in Baş Hanımefendisi Leydi Roslain Crest'e kaydı. Broşunda, Adalet Şövalyesi'ni hamisi olarak kabul eden herkes gibi bir çift kadeh vardı, ancak onunki yaldızlıydı ve bu da şövalyenin kanından geldiğini gösteriyordu. Roslain nedimelerden birine belli belirsiz bir işaret yaptı, o da aceleyle minderi kaldırdı.

Sabran, 'Hediyesinden etkilenmiş olsak da, efendiniz Seiikinese'nin sapkın uygulamalarını küçümsediğimizi bilmeli,' dedi. 'Doğu'yla hiçbir şekilde yakınlaşmak istemiyoruz.

"Elbette," dedi Zeedeur. 'Öyle olsa bile, efendimiz incinin kökeninin güzelliğini azaltacak hiçbir şey yapmadığına inanıyor.

"Belki de efendiniz haklıdır. Sabran tahtına geri yerleşti. 'Ekselanslarının Mentendon'un Yüce Prensi olmadan önce bir sanctarian olmak için eğitim aldığını duyduk. Bize onun diğer... niteliklerinden bahsedin.

Titriyor.

Zeedeur, 'Prens Aubrecht çok zeki ve naziktir, hanımefendi, büyük bir siyasi zekâya sahiptir,' dedi. 'Dört yaşında ve otuzunda, saçları benimkinden daha yumuşak bir kızıl. Çok güzel ud çalar ve büyük bir enerjiyle dans eder.

"Kiminle, merak ediyoruz?

"Genellikle soylu kız kardeşleriyle, Majesteleri. Üç tane var: Prenses Ermuna, Prenses Bedona ve Prenses Betriese. Hepsi de sizinle tanışmak için can atıyor.

"Sık sık dua ediyor mu?

'Günde üç kez. Kendisini en çok hamisi olan Cömertlik Şövalyesi'ne adamıştır.

"Prensinin *hiç* kusuru var mı, Oscarde?

'Ah, Majesteleri, biz ölümlülerin hepimizin kusurları vardır - tabii ki siz hariç. Efendimin tek kusuru, halkı için endişelenerek kendini yormasıdır.

Sabran yeniden ciddileşti.

"Bu konuda," dedi, "o zaten bizimle bir bütün.

Fısıltılar odaya ateş gibi yayıldı.

'Ruhumuza dokundu. Efendinizden gelen bu davayı değerlendireceğiz. Belli belirsiz bir alkış koptu. 'Erdemler Konseyimiz bu konuyu ilerletmek için düzenlemeler yapacaktır. Ancak bundan önce, siz ve ekibiniz bir ziyafet için bize katılırsanız onur duyarız.

Zeedeur bir kez daha eğildi. "Bu şeref bize ait Majesteleri.

Saray selamlar ve reveranslarla dalgalandı. Sabran merdivenlerden indi, onu yatak odasının hanımefendileri izledi. Baş nedimeler de onların ardından yürüyordu.

Ead, Sabran'ın Kızıl Prens'le asla evlenmeyeceğini biliyordu. Bu onun tarzıydı. Taliplerini oltaya takılmış balıklar gibi oyalar, hediyeler ve iltifatlar kabul eder ama asla elini teslim etmezdi.

Saray mensupları dağılırken, Ead oda arkadaşlarıyla birlikte başka bir kapıdan çıktı. Sarışın ve pembe yanaklı Leydi Linora Payling, Payling Hill Kontu ve Kontesi'nin on dört çocuğundan biriydi. En sevdiği eğlence dedikoduyla uğraşmaktı. Ead onu tam bir can sıkıcı buluyordu.

Ancak Leydi Margret Beck uzun zamandır onun en yakın arkadaşıydı. Yukarı Haneye üç yıl önce katılmış ve kendisinden altı yaş büyük olan kardeşi Loth gibi Ead ile de hemen arkadaş olmuştu. Ead kısa sürede Margret'le aynı espri anlayışına sahip olduklarını, birbirlerinin ne düşündüğünü bakışlarından anladıklarını ve saraydaki çoğu insan hakkında aynı fikirleri paylaştıklarını keşfetmişti.

"Bugün hızlı çalışmalıyız," dedi Margret. 'Sabran ziyafette yüzümüzü göstermemizi bekleyecek.

Margret kara derisi ve güçlü yüz hatlarıyla ağabeyine çok benziyordu. Loth ortadan kaybolalı bir hafta olmuştu ve göz kapakları hâlâ şişti.

"Bir takım elbise," dedi Linora koridorda yürürken, sarayın geri kalanının duyamayacağı bir yerde. 'Ve Prens Aubrecht'ten! Onu çok fazla düşünmüştüm

"Evlenmek için dindar olmak.

"Hiçbir prens Inys Kraliçesi'yle evlenemeyecek kadar dindar değildir," dedi Ead. 'Asıl evlenemeyecek kadar dindar olan odur.

"Ama krallığın bir prensesi *olmalı.*

"Linora," dedi Margret sıkıca, "biraz ölçülü ol lütfen. "Öyle olmalı.

'Kraliçe Sabran henüz otuz yaşında değil. Daha çok zamanı var.'

Ead'e göre cani hakkında bir şey duymadıkları açıktı, yoksa Linora daha ciddi görünürdü. Yine de Linora hiçbir zaman ciddi görünmezdi. Onun için trajedi sadece dedikodu için bir fırsattı.

"Yüce Prens'in ölçülemeyecek kadar zengin olduğunu duydum," diye devam etti. Margret iç çekti. 'Ve Doğu'daki ticaret merkezlerinden faydalanabiliriz. Düşünsenize, Sundance Denizi'nin tüm incilerine, en iyi gümüşlere, baharatlara ve mücevherlere sahip olduğumuzu...'

"Kraliçe Sabran hepimizin yapması gerektiği gibi Doğu'yu küçümsüyor," dedi Ead. 'Onlar Wyrm'e tapanlar.

'Inys orada ticaret yapmak zorunda kalmayacak, aptal. Mentişlerden satın alabiliriz.'

Yine de lekeli bir alışverişti. Mentişler Doğu'yla ticaret yapıyordu ve Doğu da wyrmleri putlaştırmıştı.

Margret, 'Benim endişem yakınlık,' dedi. 'Yüce Prens bir süreliğine Donmata Marosa ile nişanlanmıştı. Şu anda bir Drakon krallığının veliaht prensesi olan bir kadın.

'Oh, *o* nişan çoktan bozuldu. Ayrıca,' dedi Linora saçlarını geriye savurarak, 'onu çok sevdiğinden şüpheliyim. Onun kalbinde kötülük olduğunu anlamış olmalı.

Özel Daire'nin kapısında Ead diğer iki kadına döndü. 'Hanımlar,' dedi, 'bugünkü görevlerimizi ben halledeceğim. Siz gidip ziyafet.'

Margret kaşlarını çattı. "Sensiz mi?

"Bir odacının eksikliği hissedilmeyecek. Ead gülümsedi. 'İkiniz de gidin. Ziyafetin tadını çıkarın.

"Cömertlik Şövalyesi seni kutsasın, Ead. Linora koridorun yarısını çoktan geçmişti. "Çok iyisin!

Margret onu takip etmek üzereyken Ead dirseğinden yakaladı. "Loth'tan haber aldın mı?" diye mırıldandı.

"Henüz bir şey yok. Margret onun koluna dokundu. 'Ama bir şeyler dönüyor. Gece Şahini bu akşam beni çağırıyor.

Lord Seyton Combe. Casusluk ustasının ta kendisi. Neredeyse herkes ona Gece Şahini derdi, çünkü avını karanlığın örtüsü altında yakalar. Hoşnutsuzlar, güce aç lordlar, kraliçeyle çok sık flört eden insanlar - her türlü sorunu ortadan kaldırabilirdi.

"Sence bir şeyler biliyor mudur? Ead sessizce sordu.

"Sanırım öğreneceğiz. Margret, Linora'nın peşinden gitmeden önce onun elini sıktı.

Margret Beck acı çektiğinde, tek başına acı çekerdi. Başkalarına yük olmaktan nefret ederdi. En yakın arkadaşlarına bile.

Ead hiçbir zaman bu arkadaşların arasında olmak istememişti. Inys'e ilk geldiğinde, sırrını korumak için olabildiğince içine kapanmaya karar vermişti. Yine de birbirine sıkı sıkıya bağlı bir toplumda büyümüştü ve kısa süre içinde arkadaşlığa ve sohbete hasret kalmıştı. Jondu, yani kan kardeşi, neredeyse doğduğundan beri onun yanındaydı ve aniden onsuz kalmak Ead'i çok üzmüştü. Bu yüzden Beck kardeşler arkadaşlık teklif ettiklerinde kabul etmiş ve bundan hiç pişmanlık duymamıştı.

Sonunda eve çağrıldığında Jondu'yu tekrar görecekti ama Loth ve Margret'i kaybedecekti. Yine de, Tarikat'tan gelen sessizlik bir şey ifade ediyorsa, o gün yakında olmayacaktı.

Ascalon Sarayı'ndaki Büyük Yatak Odası yüksek tavanlı, soluk duvarlı, mermer zeminli ve ortasında geniş bir cibinlikli yatak vardı. Destekler ve örtü brokarlı fildişi ipekten, çarşaflar en iyi Mentish ketenindendi ve Sabran'ın ne kadar ışık istediğine göre kullanılan biri hafif diğeri ağır olmak üzere iki perde seti vardı.

Yatağın ayak ucunda hasır bir sepet bekliyordu ve lazımlık da dolabında yoktu. Görünüşe göre Kraliyet Çamaşırcısı işe geri dönmüştü. Ev halkı Mentiş ziyareti için hazırlık yapmakla o kadar meşguldü ki yatağı soyma işi ertelenmişti. Havasız sıcağı dışarı atmak için balkon kapılarını açan Ead, çarşafları ve örtüyü kaldırdı ve ellerini kuş tüyü yatakların üzerinde gezdirerek herhangi bir bıçak ya da zehir şişesi olup olmadığını kontrol etti. içlerine dikilmiş olabilir.

Margret ve Linora ona yardım etmese bile hızlı çalışıyordu. Baş nedimeler ziyafetteyken Sandık Odası boş olacaktı. Şimdi şüphelendiği yakınlığı araştırmak için mükemmel bir zamandı.

Truyde utt Zeedeur ve kayıp yaver Triam Sulyard arasında. Mutfaklardan tahta kadar bu sarayın işlerini bilmek için para ödüyordu. Sadece mutlak bilgiyle kraliçeyi koruyabilirdi.

Truyde soylu bir aileden geliyordu, bir servetin varisiydi. Unvansız bir silahtarla ilgilenmesi için hiçbir neden yoktu. Yine de Ead onunla Sulyard arasında bir bağlantı olduğunu ima ettiğinde, meşe palamuduna yakalanmış bir meşe faresi gibi irkilmiş görünüyordu.

Ead bir sırrın kokusunu bilirdi. Onu bir parfüm gibi sıkardı.

Büyük Yatak Odası'nın güvenliği sağlandıktan sonra yatağı havalandırmaya bıraktı ve Sandık Odası'na doğru ilerledi. Oliva Marchyn Ziyafet Evi'nde olacaktı ama bir casusu vardı. Ead merdivenlerden yukarı süzüldü ve eşikten içeri adımını attı.

"Ne oluyor?" diye mırıldandı bir ses. "Kim geliyor?

Sustu. Başka kimse onu duyamazdı ama casusun kulakları keskindi.

'İzinsiz giren. Kim o?'

'Sefil kümes hayvanı,' diye fısıldadı Ead.

Omurgasından aşağı bir ter damlası süzüldü. Eteklerini topladı ve baldırındaki kınından bir bıçak çıkardı.

Casus kapının dışındaki bir tünekte oturuyordu. Ead ona yaklaşırken başını eğdi.

"İzinsiz giren," diye tekrarladı uğursuz bir ses tonuyla. 'Kötü kız. Sarayımdan defol.

"Dikkatle dinleyin, efendim. Ead ona bıçağı göstererek tüylerini kabarttı. 'Burada gücün sende olduğunu düşünebilirsin ama er ya da geç Majestelerinin canı güvercin turtası çekecek. Onun yerine *sizi böreğe* sarsam fark edeceğinden şüpheliyim.

Gerçekte, yakışıklı bir kuştu. Bir gökkuşağı taklitçisi. Tüyleri maviden yeşile ve aspir rengine kadar bulanıklaşıyordu ve kafası parlak bir pembeydi. Onu pişirmek utanç v e r i c i olurdu.

Bir pençesini hafifçe vurarak, "Ödeme," dedi.

Bu kuş, Ead'in nedime olduğu zamanlarda pek çok yasadışı buluşmaya olanak sağlamıştı. Bıçağı bir kenara koydu, dudaklarını birbirine bastırdı ve kuşağındaki ipek keseye uzandı.

"İşte. Tabağına üç komfite koydu. "Uslu durursan geri kalanını sana veririm.

Cevap veremeyecek kadar tatlılara vurmakla meşguldü.

Sandık Odası asla kilitlenmezdi. Genç hanımların saklayacak bir şeyleri olmaması gerekirdi. İçeride perdeler çekilir, ateş söndürülür, yataklar yapılırdı.

Zeki bir nedimenin gizli hazinelerini saklayabileceği tek bir yer vardı.

Ead halıyı kaldırdı ve gevşek döşeme tahtasını kaldırmak için bıçağını kullandı.

Altında, tozun içinde, cilalı meşe bir kutu duruyordu. Onu dizinin üzerine kaldırdı.

İçinde Oliva'nın neşeyle el koyacağı bir dizi eşya vardı. Altının simyasal sembolüyle kazınmış kalın bir kitap. Bir tüy kalem ve bir kavanoz mürekkep. Parşömen parçaları. Tahtadan oyulmuş bir kolye. Ve kurdeleyle bir arada tutulan bir demet mektup.

Ead bir tanesini açtı. Lekelenmiş tarihe bakılırsa, geçen yaz yazılmıştı.

Şifrenin çözülmesi dakikalar aldı. Saraydaki aşk mektuplarının çoğunda kullanılanlardan biraz daha karmaşıktı ama Ead'e çocukluğundan beri şifreleri çözmesi öğretilmişti.

Senin için, diyordu mektupta düzensiz bir elle. *Albatross Point'ten aldım. Ara sıra tak ve beni düşün. Yakında tekrar yazacağım.* Daha kalın bir kâğıda yazılmış başka bir mektup aldı. Bu bir yıl öncesine aitti. *Çok ileri gittiysem beni bağışlayın leydim, ama sizden başka bir şey düşünmüyorum.* Bir tane daha. *Aşkım. Ayinden sonra saat kulesinin altında buluşalım.*

Çok fazla üzerinde durmadan, Truyde ve Sulyard'ın bir aşk ilişkisi yürüttüklerini ve arzularını gerçekleştirdiklerini görebiliyordu. Suyun üzerinde her zamanki ay ışığı. Ama Ead bazı cümleler üzerinde durakladı.

Girişimimiz dünyayı sarsacak. Bu görev bizim ilahi çağrımızdır. Birbirine aşık iki gencin böylesine tutkulu bir ilişkiyi 'görev' olarak tanımlaması mümkün değildir (tabii ki aşkları şiirleriyle uyuşmuyorsa). *Plan yapmaya başlamalıyız, aşkım.*

Ead, Sulyard'ın kaybolduğu ilkbaharın başlarından kalma bir mektup bulana kadar yastık sohbetlerini ve bilmeceleri karıştırdı. Yazılar lekelenmişti.

Bağışlayın beni. Gitmem gerekiyordu. Perchling'de bir denizciyle konuştum ve bana reddedemeyeceğim bir teklifte bulundu. Birlikte gitmeyi planladığımızı biliyorum ve belki de hayatımızın geri kalanında benden nefret edeceksin.

ama böylesi daha iyi, tatlım. Olduğun yerde, sarayda yardım edebilirsin. Başarımı haber verdiğimde, Kraliçe Sabran'ı girişimimize iyi gözle bakması için ikna et. Tehlikenin farkına varmasını sağla.

Bu mektubu yak. Bu iş bitene kadar kimse ne yaptığımızı bilmesin. Bir gün bizi efsane olarak selamlayacaklar, Truyde.

Perchling. Inys'in en büyük limanı ve anakaraya açılan başlıca kapısı. O zaman Sulyard bir gemiyle kaçmıştı.

Döşemenin altında başka bir şey daha vardı. Deri ciltli ince bir kitap. Ead bir parmağını kitabın başlığının üzerinde gezdirdi, kitap tartışmasız bir Doğu yazısıyla yazılmıştı.

Truyde bu kitabı hiçbir Inysh kütüphanesinde bulamazdı. Doğu hakkında bilgi aramak sapkınlıktı. Biri onu bulursa azarlanmaktan çok daha kötüsünü yaşardı.

"Biri geliyor," diye mırıldandı mimikçi.

Aşağıda bir kapı kapandı. Ead kitabı ve mektupları pelerininin altına sakladı ve kutuyu yuvasına geri koydu.

Ayak sesleri kirişlerde yankılandı. Döşeme tahtasını tekrar yerine taktı. Tüneğin yanından geçerken, içkilerinin geri kalanını çanağa boşalttı.

"Tek kelime etme," diye fısıldadı casusa, "yoksa o güzel tüyleri tüy kalemlere çeviririm.

Ead pencereden atlarken mimikçi karanlık bir şekilde kıkırdadı.

Yaz aylarında sık sık yaptıkları gibi, avludaki elma ağacının altında yan yana uzanmışlardı. Büyük Mutfak'tan gelen bir kadeh şarap, baharatlı peynir ve taze ekmekten oluşan bir tabakla birlikte yanlarında duruyordu. Ead ona nedimelerin Leydi Oliva Marchyn'e yaptıkları bir şakayı anlatıyordu ve o kadar çok gülüyordu ki karnı ağrıyordu. Konu hikâye anlatmaya geldiğinde Oliva yarı şair yarı aptaldı.

Güneş burnundaki çilleri ortaya çıkarmıştı. Siyah saçları çimenlerin üzerinde dalgalanıyordu. Güneşin parıltısının ötesinde, üstlerindeki saat kulesini, dehlizlerdeki vitray pencereleri ve dallarındaki elmaları görebiliyordu. Her şey yolundaydı.

"Lordum.

Anı paramparça oldu. Loth kafasını kaldırdığında dişleri olmayan bir adam gördü.

Hanın salonu taşra sakinleriyle doluydu. Bir yerlerde bir lutenist, Kraliçe Sabran'ın güzelliği hakkında bir türkü çalıyordu. Birkaç gün önce onunla birlikte ava çıkmıştı. Şimdi ise fersah fersah uzakta, ondan bir efsaneymiş gibi bahseden bir şarkıyı dinliyordu. Tek bildiği Yscalin'de neredeyse kesin bir ölüme doğru yol aldığı ve Dük Ruhani'nin onu bu yola sokacak kadar kendisinden nefret ettiğiydi.

Bir hayat nasıl da aniden parçalanabilir.

Hancı bir siper koydu. Üzerinde iki kase çorba, kaba kesilmiş peynir ve bir yuvarlak arpa ekmeği vardı.

"Sizin için yapabileceğim başka bir şey var mı lordlarım?" "Hayır," dedi Loth.

"Teşekkür ederim.

Hancı alçak sesle eğildi. Loth, taşra kontlarının soylu oğullarını her gün müessesesinde ağırladığından şüpheliydi.

Diğer bankta, sevgili arkadaşı Lord Kitston Glade ekmeği dişleriyle parçaladı.

"Oh, için-" Püskürttü. "Bir dua kitabı kadar bayat. Peyniri deneyebilir miyim?'

Loth bal likörünü yudumlarken soğuk olmasını diledi.

'Eğer vilayetinizdeki yemekler bu kadar kötüyse,' dedi, 'bunu efendi babanızla görüşmelisiniz.

Kit homurdandı. "Evet, bu tür sıkıcılıktan oldukça hoşlanıyor.

'Bu yemek için minnettar olmalısın. Gemide daha iyi bir şey olacağından şüpheliyim.

"Biliyorum, biliyorum. Ben kuğu tüyü üzerinde uyuyan, çok fazla saray mensubunu seven ve tatlılarla karnını doyuran yumuşak parmaklı bir soyluyum. Saray beni mahvetti. Şair olduğumda babam da böyle demişti, biliyorsun. Kit peyniri nazikçe dürttü. 'Sözü açılmışken, buradayken yazmalıyım - belki bir pastoral. Halkım ne kadar çekici, değil mi?

"Oldukça," dedi Loth.

Bugün neşeliymiş gibi davranamazdı. Kit masanın öbür ucuna uzanıp onun omzunu kavradı.

"Benimle kal, Arteloth," dedi. Loth homurdandı. "Şoför sana kaptanımızın adını söyledi mi?

"Harman, sanırım.

"Harlowe'u kastetmiyorsun, değil mi? Loth omuz silkti. 'Oh, Loth, Gian Harlowe'u duymuş *olmalısın*. Korsan! Ascalon'daki herkes-'

"Ben Ascalon'daki herkes değilim. Loth burun kemiğini ovuşturdu.

"Lütfen, bizi Yscalin'e ne tür bir düzenbazın götürdüğü konusunda beni aydınlatın. "Efsanevi bir düzenbaz," dedi Kit kısık sesle. "Harlowe Inys'e Uzak kıyılardan gelen bir çocuk. Dokuz yaşında donanmaya katılmış ve on sekiz yaşına geldiğinde bir geminin kaptanı olmuş - ama pek çok gelecek vaat eden genç subayın yaptığı gibi korsanlık kancasını ısırmış. Fincanlarına biraz daha bal likörü doldurdu. 'Adam dünyanın her denizine yelken açmış, hiçbir haritacının adını bile bilmediği denizlere. Gemileri yağmalayarak, otuz yaşına geldiğinde Düklerin Ruhani'sine rakip olacak kadar servet biriktirdiğini söylüyorlar.

Loth bir kez daha içti. Onlar ayrılmadan önce bir kadehe daha ihtiyacı olacağını hissediyordu.

"O zaman merak ediyorum, Kit," dedi, "bu rezil kanun kaçağı bizi neden Yscalin'e götürüyor?

'Karşıya geçecek kadar cesur olan tek kaptan o olabilir. O korkusuz bir adam,' diye yanıtladı Kit. "Kraliçe Rosarian'ın onu kayırdığını biliyorsun.

Sabran'ın annesi. Loth nihayet ilgilenerek başını kaldırdı. "Öyle miydi?" "Öyleydi. Ona aşık olduğunu söylüyorlar.

"Umarım Kraliçe Rosarian'ın Prens Wilstan'a sadakatsizlik ettiğini ima etmiyorsunuzdur.

"Arteloth, benim asık suratlı kuzeyli dostum - aşkına karşılık verdiğini hiç söylemedim," dedi Kit eşit bir şekilde, "ama adamı filosundaki en büyük demir kaplı gemiyi ona verecek kadar sevdi ve ona *Sonsuz Gül* adını verdi. Şimdi cezasızlıkla kendine *korsan* diyor.

"Ah. Özel asker.' Loth hafif bir kıkırdamayı başardı. "Tüm dünyada en çok aranan unvan.

'Mürettebatı son iki yılda birkaç Yscali gemisini ele geçirdi. Gelişimizi hoş karşılayacaklarından şüpheliyim.

"Sanırım Yscal'lar bugünlerde çok az şeyi hoş karşılıyorlardır.

Bir süre sessizlik içinde oturdular. Kit yemeğini yerken, Loth pencereden dışarı baktı.

Her şey gecenin köründe olmuştu. Lord Seyton Combe'un kanatlı kitabını taşıyan hizmetliler odasına girmiş ve ona kendileriyle gelmesini emretmişlerdi. Ne olduğunu anlamadan Kit ile birlikte bir arabaya bindirilmişti.

O da karanlıkta lojmanından çıkarılmış ve kendisine durumunu açıklayan bir not gösterilmişti.

Lord Arteloth Beck-

Siz ve Lord Kitston artık Drakonik Yscalin Krallığı'nın Inysh elçilerisiniz. Yscal'lar geleceğinizden haberdar edildi.

Son elçi Temperance Dükü hakkında araştırma yapın. Vetalda'nın sarayını gözlemleyin. En önemlisi, ne planladıklarını ve Inys'e bir istila düzenlemeye niyetli olup olmadıklarını öğrenin.

Kraliçe ve ülke için.

Not birkaç dakika içinde elinden alınmış ve muhtemelen yakılmak üzere götürülmüştü.

Loth'un çözemediği şey ise *nedeniydi*. O kadar insan arasından neden Yscalin'e gönderilmişti? Inys'in Cárscaro'da neler olduğunu bilmesi gerekiyordu ama o bir casus değildi.

Umutsuzluk köpeği sırtına binmişti ama onun kendisini eğmesine izin veremezdi.

Yalnız değildi.

'Kit,' dedi, 'beni affet. Sürgünümde bana katılmak zorunda kaldın ve ben de kötü bir arkadaş oldum.

'Sakın özür dilemeye kalkma. Her zaman bir macera yaşamayı tercih etmişimdir. Kit keten buklelerini iki eliyle geriye doğru düzeltti. "Madem sonunda konuşmaya başladın, o halde... durumumuz hakkında konuşmalıyız.

Yapma. Şimdi olmaz, Kit. Bitti artık.'

"Sürgün edilmeni Kraliçe Sabran'ın emrettiğini düşünmemelisin," dedi Kit kararlılıkla. 'Sana söylüyorum, bu onun bilgisi dışında ayarlandı. Combe ona saraydan kendi isteğinle ayrıldığını söyleyecek ve casus şefi hakkında şüpheleri olacaktır. Ona gerçeği anlatmalısın,' diye ısrar etti. 'Ona yaz. Ona ne yaptıklarını açıkla ve-'

"Combe her mektubu ona ulaşmadan önce okur.

"Şifre kullanamaz mıydınız?

'Hiçbir şifre Gece Şahini'ne karşı güvende değildir. Sabran'ın onu casus şefi yapmasının bir nedeni var.

'O zaman ailene yaz. Onlardan yardım isteyin.

'Combe'dan geçmedikleri sürece Sabran'la görüşmelerine izin verilmeyecek. Öyle olsa bile,' dedi Loth, 'o zamana kadar bizim için çok geç olacak. Biz çoktan Cárscaro'da olacağız.

"Hâlâ nerede olduğunu biliyor olmalılar. Kit başını salladı. "Saint, gitmek *istediğini* düşünmeye başlıyorum.

'Dükler Ruhani, Yscalin'de neler olup bittiğini öğrenebilecek en iyi kişinin ben olduğuma inanıyorsa, belki de öyleyimdir.

"Oh, gel, Loth. Bunun neden olduğunu biliyorsun. Herkes seni uyarmaya çalıştı'.

Loth bekledi, kaşları çatılmıştı. Kit iç çekerek tankardını boşalttı ve daha yakına eğildi.

"Kraliçe Sabran henüz evlenmedi," diye mırıldandı. Loth gerildi. 'Eğer Dükler Ruhani onun için yabancı bir eş tercih ederse, senin onun yanında olman... bu işleri karmaşıklaştırır.

'Biliyorsun Sab ve ben *hiç*-'

"Benim ne bildiğim, dünyanın ne gördüğünden daha az önemli," dedi Kit. 'Küçük bir alegoriyle kendimi şımartmama izin verin. Sanat. Sanat tek bir büyük yaratma eylemi değil, birçok küçük yaratma eylemidir. Şiirlerimden birini okuduğunuzda, onu oluşturmak için haftalar süren dikkatli çalışmamı göremezsiniz - düşünmeyi, karalanmış kelimeleri, tiksintiyle yaktığım sayfaları. Sonunda tek gördüğünüz, benim görmenizi istediğim şey oluyor. Politika böyledir.

Loth kaşlarını çattı.

Kit, 'Ruhani Dükler bir varis sağlamak için Inysh sarayı ve onun uygun kraliçesi hakkında belirli bir resim çizmek zorundalar,' dedi. 'Kraliçe Sabran'la olan yakınlığınızın bu tabloyu bozacağına -yabancı talipleri caydıracağına- inanıyorlarsa, bu sizi neden bu özel diplomatik görev için seçtiklerini açıklar. Senin gitmene ihtiyaçları vardı, bu yüzden... seni dışarıda bıraktılar.

Bir sessizlik daha çöktü. Loth yüzük yüklü parmaklarını sıktı ve alnını onlara dayadı.

Tam bir aptaldı.

"Şimdi, eğer hislerim doğruysa, iyi haber şu ki Kraliçe Sabran evlendikten sonra gizlice saraya geri dönmemize izin verilebilir," dedi Kit. 'Bence önümüzdeki birkaç haftayı atlatalım, eğer başarabilirsek zavallı Prens Wilstan'ı bulalım, sonra da ne yapıp edip Inys'e dönelim. Combe bizi durdurmayacaktır. İstediğini aldıktan sonra asla.

'Eğer geri dönersek, onun entrikalarını Sabran'a ifşa edebileceğimizi unutuyorsun. O da bunu düşünmüştür. Saray kapılarına yaklaşmayacağız.'

'Majestelerine önceden yazacağız. Ona bir teklifte bulunacağız. Bizi huzur içinde bırakması karşılığında sessiz kalmamızı.

Loth, "Bu konuda sessiz kalamam," dedi. 'Sab, Erdemler Konseyi'nin onun arkasından iş çevirip çevirmediğini bilmeli. Combe ona söyleyeceğimi biliyor. Güven bana Kit - Cárscaro'da sonsuza dek kalmamızı istiyor. Gözleri Batı'daki en tehlikeli sarayda.

'Lanet olsun ona. Eve dönmenin bir yolunu bulacağız,' dedi Kit. 'Aziz hepimizin bulacağına söz vermiyor mu?

Loth tankardını boşalttı.

"Çok bilge olabiliyorsun, dostum. İç çekerek ekledi, 'Margret'in şu anda nasıl hissettiğini ancak hayal edebilirim. Goldenbirch ona miras kalabilir.

'Meg o parlak zekâsına yük olmamalı. Goldenbirch'ün varis olarak ona ihtiyacı olmayacak, çünkü sen farkına bile varmadan Inys'e dönmüş olacağız. Bu görev atlatılabilir gibi *görünmeyebilir,*' dedi Kit, şakacı haline geri dönerek, 'ama asla bilemezsin. Bu görevden dünyanın prensleri olarak dönebiliriz.

"Benden daha inançlı olacağını hiç düşünmemiştim. Loth burnundan derin bir nefes aldı. "Şoförü uyandıralım. Burada yeterince oyalandık.

5

Doğu

Yüksek Deniz Muhafızları'nın yeni askerlerinin Hisan Burnu'ndaki son saatlerini istedikleri gibi geçirmelerine izin verilmişti. Çoğu arkadaşlarıyla vedalaşmaya gitmişti. Gecenin dokuzuncu saatinde tahtırevanla başkente doğru yola çıkacaklardı.

Bilginler çoktan Tüy Adası'na giden gemiye binmişlerdi. Ishari, Seiiki'nin kayboluşunu izlemek için diğerleriyle birlikte güvertede durmamıştı.

Yıllardır yakındılar. Tané, Ishari'yi neredeyse öldürecek olan ateşi boyunca ona bakmıştı. Ishari, Tané ilk kez kanadığında ona kız kardeşi gibi davranmış, kâğıttan nasıl tıkaç yapılacağını göstermişti. Şimdi birbirlerini bir daha asla göremeyebilirlerdi. Keşke Ishari daha çok çalışsaydı - eğitimine daha fazla kendini verseydi - birlikte binici olabilirlerdi.

Tané şimdilik aklını başka bir arkadaşına yöneltmek zorundaydı. Dansçıların ve davulcuların Seçme Günü'nü kutlamak için dışarıda olduğu Hisan Burnu'nun gürültüsü arasında ilerlerken başını öne eğdi. Çocuklar kahkahalar atarak yanlarından geçiyor, üzerlerinde boyalı uçurtmalar uçuyordu.

Sokaklar insanlarla dolup taşıyordu. Yüzlerini düz dokuma ketenlerle siliyorlardı. Tané ıvır zıvır satan tüccarlardan kaçarken tütsünün baharatını, tene sinen yağmurun kokusunu ve denizden gelen taze balık kokusunu içine çekti. Kalaycıların ve tüccarların seslenişlerini ve küçük sarı bir kuşun ötüşünden duyduğu hazzı dinledi.

Bu, bildiği tek şehir olan Hisan Burnu'nda son yürüyüşü olabilirdi.

Buraya gelmek her zaman riskliydi. Şehir, çırakların kendilerini yozlaştıracak davranışlarda bulunabilecekleri tehlikeli bir yerdi. Genelevler ve tavernalar, kâğıt oyunları ve horoz dövüşleri, onları korsanlığa itmek için gönderilen devşirmeler vardı. Tané sık sık Öğrenme Evleri'nin tüm bunlara bu kadar yakın inşa edilmesinin bir irade testi olup olmadığını merak etmişti.

Hana ulaştığında nefesini bıraktı. Hiç nöbetçi yoktu. "Affedersiniz," diye seslendi parmaklıkların arasından.

Küçük bir kız kapıya geldi. Tané'yi ve Yüksek Deniz Muhafızı'nın mavi tuniğini görünce çocuk hemen diz çöktü ve alnını ellerinin arasına aldı.

"Saygıdeğer Susa'yı arıyorum," dedi Tané nazikçe. "Onu benim için getirebilir misin?

Kız koşarak hana geri döndü.

Hiç kimse Tané'yi bu şekilde selamlamamıştı. Seiiki'nin güney ucundaki yoksul Ampiki köyünde, balıkçı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmişti. Sert bir kış günü, yakındaki ormanda bir yangın çıkmış ve neredeyse tüm evleri yutmuştu.

Tané'nin ailesiyle ilgili hiçbir anısı yoktu. Onların ölümünü paylaşmaktan sadece bir kelebeği evden denize kadar kovaladığı için kurtulmuştu. Çoğu kimsesiz ve yetim çocuk kara ordusuna katılırdı ama kelebek kutsal bir kadın tarafından tanrıların müdahalesi olarak yorumlanmış ve Tané'nin bir binici olarak eğitilmesi gerektiğine karar verilmişti.

Susa kapıya beyaz ipekten, zengin işlemeli bir kaftanla geldi. Saçları omuzlarına dökülüyordu.

"Tané. Kapıyı kenara kaydırdı. "Konuşmamız gerek.

Tané onun kaşındaki çentiği fark etti. Evin yanındaki ara sokağa girdiler ve Susa şemsiyesini açıp ikisinin üzerine tuttu.

"O gitti.

Tané dudaklarını ıslattı. "Yabancı mı?

"Evet. Susa gergin görünüyordu. O hiç gergin olmazdı. "Daha önce pazarda dedikodu vardı. Hisan Burnu açıklarında bir korsan gemisi görülmüş. Nöbetçiler şehrin her yerinde kaçak yük aramışlar ama ayrıldıklarında hiçbir şey bulamamışlar.

"Orisima'da arama yapmışlar," diye fark etti Tané ve Susa başıyla onayladı. "Yabancı'yı buldular mı?

"Hayır ama orada saklanacak bir yer yok. Susa sokağa doğru baktı, gözleri fener ışığını yansıtıyordu. "Nöbetçilerin dikkati dağılmışken kaçmış olmalı.

'Nöbetçiler fark etmeden kimse köprüyü geçemez. O *olmalı*
hala orada olacak.'

"Kendini bu kadar iyi saklayabildiğine göre adam yarı hayalet olmalı. Susa şemsiyeyi daha sıkı tutuyordu. "Tané, sence hâlâ Sayın Vali'ye ondan bahsetmeli miyiz?

Tané törenden beri kendine aynı soruyu soruyordu. "Roos'a onu alacağımızı söyledim ama... belki de saklanırsa
Orisima, kılıçtan kurtulabilir ve bir sonraki gemiyle Mentendon'a kaçabilir,' diye devam etti Susa. 'Onu yasal bir yerleşimci sanabilirler. Bizden daha yaşlı değildi Tané ve belki de buraya kendi isteğiyle gelmedi. Onu ölüme mahkûm etmek gibi bir niyetim yok.

'O zaman yapmayalım. Bırakalım kendi
yolunu çizsin.' "Peki ya kızıl hastalık?

"Belirtilerin hiçbiri onda yoktu. Ve eğer hâlâ Orisima'*daysa -ki* aksini düşünemiyorum- hastalık çok uzağa gitmiş olamaz. Tané sessizce konuştu. 'Onunla daha fazla birlikte olmak çok büyük bir risk Susa. Onu güvenli bir yere götürdün. Şimdi ne olacağı ona bağlı.

'Ama onu bulurlarsa, onlara bizden bahsetmeyecek mi? Susa fısıldadı. "Ona kim inanır ki?

Susa derin bir nefes aldı ve omuzları düştü. Tané'yi bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Görünüşe göre tüm bu riske değmiş. Gülümsemesi gözlerini ışıldattı. "Seçme Günü hayal ettiğiniz gibi miydi?

Konuşma ihtiyacı saatlerdir içini kemiriyordu. "Ve daha fazlası. Ejderhalar çok güzeldi,' dedi Tané. "Onları gördünüz mü?

"Hayır, uyuyordum," diye itiraf etti Susa. Bütün gece uyanık kalmış olmalıydı. "Bu yıl kaç binici olacak?

"On iki. Onurlu Durmayan İmparator sayımızı arttırmak için iki büyük savaşçı gönderdi.

'Hiç Lacustrine ejderhası görmedim. Bizimkilerden çok mu farklılar?'

'Daha kalın vücutları ve bir parmakları daha var. Onlardan herhangi biriyle yolculuk etmek bir ayrıcalık olurdu. Tané şemsiyenin altına daha da yaklaştı. 'Ben bir binici olmalıyım Susa. Zaten bu kadar çok nimete sahipken bu kadar çok şey istediğim için kendimi suçlu hissediyorum ama-'

'Çocukluğundan beri bu senin hayalindi. Sende hırs var, Tané.
Bunun için asla özür dileme. Susa durakladı. "Korkuyor
musun?" "Elbette.

Güzel. Korku seni savaşmaya itecek. Annesi kim olursa olsun, Turosa gibi küçük bir pisliğin seni alt etmesine izin verme. Tané ona azarlar gibi baktı ama gülümsedi. 'Şimdi acele etmelisin. Unutma, Hisan Burnu'ndan ne kadar uzağa uçarsan uç, ben her zaman senin dostun olacağım.

"Ve ben de senin.

Hanın kapısı kayarak açıldı ve ikisi de irkildi. "Susa," diye seslendi kız. "Hemen içeri girmen gerek.

Susa eve doğru baktı. "Gitmeliyim. Tekrar Tané'ye baktı, tereddüt etti. "Sana yazmama izin verecekler mi?

"Öyle olmalılar. Tané hiçbir sıradan insanın bir deniz muhafızıyla dostluk kurduğunu görmemişti ama onların istisna olması için dua ediyordu. "Lütfen Susa, dikkatli ol.

"Her zaman. Gülümsemesi titredi. 'Beni o kadar özlemeyeceksin. Sen bulutların üzerinde yükseldiğinde, hepimiz burada çok küçük görüneceğiz.

"Nerede olursam olayım," dedi Tané, "seninleyim.

Susa, kendisine ait olmayan bir hayal için her şeyi riske atmıştı. Bu tür bir dostluk hayatta bir kereden fazla bulunmayan bir şeydi. Bazıları bunu hiç bulamayabilir.

Aralarındaki boşluk anılarla doluydu ve yüzleri artık sadece yağmurdan ıslanmıyordu. Belki Tané doğu sahilini korumak için Hisan Burnu'na dönecekti ya da belki Susa onu ziyaret edecekti ama hayatında ilk kez hiçbir şey kesin değildi. Yolları ayrılmak üzereydi ve ejderha istemediği sürece bir daha asla karşılaşmayabilirlerdi.

Tané yumuşak bir sesle, 'Eğer bir şey olursa - eğer birisi yabancı ile ilgili olarak senin adını verirse - hemen Ginura'ya gel,' dedi. 'Gel ve beni bul, Susa. Seni her zaman güvende tutacağım.

Orisima'daki sıkışık bir çalışma odasında, Niclays Roos bir şişeyi ışığına tutarken bir fenerin sesi duyuluyordu. Lekeli etikette KIDNEY ORE yazıyordu. Sulyard'ı aklından çıkarmak elinden gelen tek şeydi ama bunu başarmanın en emin yolu kendini büyük işine kaptırmaktı.

Büyük ya da başka türlü pek bir iş yaptığı söylenemezdi. Malzemesi tehlikeli derecede azalmıştı ve simya aletleri de kendisi kadar eskiydi ama malzeme için bir kez daha yazmadan önce bir kez daha denemek istiyordu. Hisan Burnu Valisi anlayışlıydı, ancak Seiiki'de olan biten her şeyi biliyor gibi görünen Savaş Lordu tarafından cömertliği sık sık kontrol ediliyordu.

Savaş Lordu neredeyse efsanevi biriydi. Ailesi, imparatorluk Noziken Hanedanı Büyük Keder'de yok edildikten sonra iktidarı ele geçirmişti. Niclays'in bu adam hakkında bildiği tek şey Ginura'da bir kalede yaşadığıydı. Orisima Genel Valisi her yıl haraç ödemek, Mentendon'dan hediyeler sunmak ve karşılığında hediyeler almak için kilitli bir tahtırevanla oraya götürülürdü.

Niclays ticaret merkezinde, yolculuğunda ona katılması için davet edilmemiş olan tek kişiydi. Ments'li arkadaşları onun yüzüne karşı nazikti ama diğerlerinin aksine o sürgünde olduğu için buradaydı. Hiçbirinin nedenini bilmemesi onu sevmelerini sağlamıyordu.

Bazen sadece yüzlerini görmek için maskesini çıkarmak istiyordu. Onlara, genç Inys Kraliçesi'*ni* evliliğe ya da bir varise olan ihtiyacı ortadan kaldıracak bir yaşam iksiri hazırlayabileceğine ikna eden simyacı olduğunu söylemek için. Berethnet'in parasını yıllarca süren tahminleri, deneyleri ve sefahati desteklemek için kullanan serserinin ta kendisiydi.

Nasıl da dehşete düşerlerdi. Onun erdemsizliği karşısında nasıl da utanacaklardı. On yıl önce acı ve öfkeyle kavrulmuş bir halde Inys'e doğru yola çıktığında bile kalbinin gizli bir odasında simya ilkelerine sadık kaldığını bilemezlerdi. Distilasyon, Ceration, Sublimation - bunlar onun övdüğü tek ilahlardı. Bir bedeni gençliğinin ilk günlerine döndürmenin bir yolunu keşfedebileceğinden emin olarak potada ter dökerken, aynı zamanda böğrüne saplanmış keder bıçağını eritmeye çalıştığını bilemezlerdi. Bu bıçak sonunda onu potadan uzaklaştırmış, şarabın rahatlığına ve unutkanlığına geri götürmüştü.

Her iki girişimde de başarılı olamamıştı. Ve bunun bedelini Sabran Berethnet ona ödetmişti.

Hayatıyla değil. Leovart ona Düşmanlığı'nın bu sözde iyiliği için minnettar olması gerektiğini söylemişti. Hayır, Sabran onun kafasını almamıştı ama geri kalan her şeyini almıştı. Şimdi dünyanın bir ucunda kapana kısılmıştı ve etrafı onu hor gören insanlarla çevriliydi.

Bırak fısıldaşsınlar. Eğer bu deney işe yararsa, hepsi iksir için kapısını çalacaktı. Dilini dişlerinin arasına sıkıştırarak böbrek cevherini potaya döktü.

Barut da olabilirdi. Ne olduğunu anlayamadan taslak fokurdamaya başladı. Fokurdayarak masanın üzerine sıçradı ve kötü kokulu bir duman püskürdü.

Niclays umutsuzca potaya baktı. Geriye kalan tek şey katran karası bir kalıntıydı. İç çekerek gözlüğündeki isi sildi. Yarattığı şey hayat iksirinden çok gece toprağına benziyordu.

Cevap böbrek cevheri değildi. Öte yandan, toz böbrek cevheri de olmayabilirdi. Panaya onu kendi adına bir tüccardan satın almıştı ve tüccarlar dürüstlükleriyle ünlü değillerdi.

İsimsiz Olan bunların hepsini aldı. Bu adadan kaçmak için Batı'ya dönüş yolunu satın almaktan başka çaresi olmadığı gerçeği olmasaydı, lanet iksiri yapmaktan vazgeçerdi.

Tabii ki bunu Sabran Berethnet'e vermeye hiç niyeti yoktu. Asılabilirdi. Ama eğer herhangi bir hükümdara ona sahip olduğunu söylerse, Mentendon'a geri getirilmesini ve hayatının geri kalanını lüks ve zenginlik içinde yaşamasına izin verilmesini sağlarlardı. Ve Sabran'ın ne yapabileceğini bildiğinden emin olacaktı ve ona gelip sonsuzluğun tadına bakmak için yalvardığında, bunu ona inkar etmekten daha tatlı bir zevk olmayacaktı.

Yine de o mutlu güne daha çok vardı. Uzun zaman önce ölmüş Lacustrine hükümdarlarının ömürlerini uzatmak için aradıkları altın, orpiment ve nadir bitkiler gibi pahalı maddelere ihtiyacı vardı. Bu hükümdarların çoğu sonsuza dek yaşamaya çalışırken kendilerini zehirlemiş olsalar da, iksir tariflerinin yeni bir ilham ateşi yakma ihtimali vardı.

Leovart'a bir kez daha mektup yazmanın ve Savaş Lordu'nu güzel bir mektupla pohpohlamasını istemenin zamanı geldi. Sadece bir prens onu altınlarını eritmesi için ikna edebilir.

Niclays soğuk çayını bitirdi ve daha sert olmasını diledi. Orisima Genel Valisi onu birahaneden men etmiş ve haftada iki kadeh şarap içmesini yasaklamıştı. Aylardır elleri titriyordu.

Şimdi titriyorlardı ama unutulma ihtiyacıyla değil. Triam Sulyard'dan hâlâ bir iz yoktu.

Şehirde çanlar yeniden çalmaya başladı. Deniz muhafızları başkente doğru yola çıkmış olmalıydı. Diğer çıraklar ise Sundance Denizi'ndeki yüksek bir ada olan ve ejderha türüne dair bilinen tüm bilgeliğin depolandığı Tüy Adası'na doğru yola çıkacaktı. Niclays, Hisan Burnu Valisi'ne birkaç kez mektup yazarak oraya gitmek için izin istemiş ama her seferinde reddedilmişti. Tüy Adası yabancılar için değildi.

Ejderhalar onun işinin anahtarı olabilir. Binlerce yıl yaşayabilirler. Vücutlarındaki bir şey kendilerini yenilemelerine izin veriyor olmalı.

Bir zamanlar oldukları gibi değillerdi. Doğu efsanelerinde ejderhalar şekil değiştirme ve rüya görme gibi mistik yeteneklere sahipti. Bu güçleri en son Büyük Keder'in sona ermesini takip eden yıllarda sergilemişlerdi. O gece gökyüzünden bir kuyruklu yıldız geçmiş ve dünyanın dört bir yanındaki wyrmler taş gibi bir uykuya dalarken, Doğu ejderhaları kendilerini yüzyıllardır olmadıkları kadar güçlü bulmuşlardı.

Şimdi güçleri tekrar azalmıştı. Yine de yaşamaya devam ettiler. İksirin vücut bulmuş hali.

Bu teori Niclays'e pek yardımcı olmayacaktı. Aksine, bu gerçek onun çalışmalarını çıkmaza sürüklemişti. Ada sakinleri ejderhalarını kutsal olarak görüyorlardı. Sonuç olarak, bedenlerinden elde edilen herhangi bir maddenin ticareti, özellikle yavaş ve iğrenç bir ölümün acısıyla yasaklanmıştı. Sadece korsanlar bu riske giriyordu.

Niclays dişlerini gıcırdatarak ve baş ağrısı içinde atölyesinden topallayarak çıktı. Paspasların üzerine çıktığında ağzı açık kaldı.

Triam Sulyard ocağın yanında oturuyordu. Sırılsıklam olmuştu.

"Aziz'in zırhı *adına*-" Niclays bakakaldı. "Sulyard!

Çocuk yaralı görünüyordu. "Aziz'in mahrem yerlerini boşuna almamalısın.

Niclays, 'Dilini tut,' diye tersledi, kalbi küt küt atıyordu. 'Vay canına, ama sen şanslı bir zavallısın. Eğer buradan çıkmanın bir yolunu bulduysan, şimdi söyle.

"Ayrılmaya çalıştım," dedi Sulyard. 'Muhafızlardan kaçmayı ve evden sıvışmayı başardım ama kapıda daha fazlası vardı. Suya girdim ve Doğulu şövalye gidene kadar köprünün altında saklandım.

"Baş Subay bir şövalye değil, seni aptal. Niclays hüsran dolu bir hırıltı çıkardı. 'Aziz, *neden* geri dönmek zorundaydın? Varlığımdan geriye kalan azıcık şeyi de tehdit etmeni hak edecek ne yaptım ben? Durakladı. "Aslında buna cevap verme.

Sulyard sessizdi. Niclays hışımla onun yanından geçti ve ateş yakmaya koyuldu. "Doktor Roos," dedi Sulyard bir tereddütten sonra. 'Orisima neden bu kadar
sıkı korunan?'

'Çünkü yabancılar ölüm acısıyla Seiiki'ye adım atamazlar. Seiikililer de burayı terk edemez. Niclays çaydanlığı ocağın üzerine koydu. 'Burada kalmamıza izin veriyorlar, böylece bizimle ticaret yapabiliyorlar ve Mentiş bilgisinin ufak tefek parçalarını özümseyebiliyorlar ve böylece Savaş Lordu'na Uçurum'un diğer tarafı hakkında en azından bulanık bir izlenim verebiliyoruz, ancak Orisima'nın ötesine geçemeyiz veya Seiikinlilerle sapkınlık hakkında konuşamayız.

"Altı Erdem gibi sapkınlık mı?

Kesinlikle. Ayrıca, anlaşılır bir şekilde, yabancıların Drakon vebası -kızıl hastalık dedikleri- taşıdıklarından şüpheleniyorlar. Buraya gelmeden önce *araştırma* yapma zahmetine katlansaydınız-'

"Ama yardım istesek mutlaka dinlerlerdi," dedi Sulyard inançla. "Aslında, saklanırken, beni bulmalarına izin verebileceğimi ve böylece beni başkente götürebileceklerini düşündüm. Niclays'in kendisine attığı dehşet dolu bakışı görmemiş gibiydi. "Savaş Lordu ile konuşmalıyım, Doktor Roos. Ne için geldiğimi bir duysanız-'

"Dediğim gibi," dedi Niclays sert bir sesle, "görevinizle ilgilenmiyorum Üstat Sulyard.

'Ama Virtudom tehlikede. *Dünya tehlikede,*' diye bastırdı Sulyard. "Kraliçe Sabran'ın yardımımıza ihtiyacı var.

"Korkunç bir tehlike içinde, değil mi? Çok umutlu görünmemeye çalıştı. "Hayati tehlike mi?

"Evet, Doktor Roos. Ve onu kurtarmanın bir yolunu biliyorum.'

'Üç ülkenin saygı duyduğu, Batı'nın en zengin kadını, kendisini kurtarması için bir yavere ihtiyaç duyuyor. Büyüleyici. Niclays iç geçirdi. "Pekâlâ, Sulyard. Seni hoş göreceğim. Kraliçe Sabran'ı bu belirsiz tehlikeden nasıl kurtarmayı planladığınız konusunda beni aydınlatın.

"Doğu'ya aracılık ederek. Sulyard kararlı görünüyordu. "Seiiki Savaş Lordu ejderhalarını Majestelerine yardım etmeleri için göndermeli. Onu bunu yapmaya ikna etmek istiyorum. Virtudom'un Drakonik canavarları tamamen uyanmadan önce alt etmesine yardım etmeli. Önce-'

"Bekle," diye araya girdi Niclays. 'Yani bir *ittifak* istediğinizi mi söylüyorsunuz?

Inys ve Seiiki arasında?'

'Sadece Inys ve Seiiki arasında değil, Doktor Roos. Virtudom ve Doğu arasında.

Niclays kelimelerin kristalleşmesine izin verdi. Ağzının bir köşesi seğirdi. Sulyard bir kutsal kişi gibi ciddi görünmeye devam edince Niclays başını geriye attı ve güldü.

'Oh, bu harika. Muhteşem,' diye ilan etti. Sulyard ona bakakaldı. "Ah, Sulyard. Bu yerde çok az eğlenebildim. Teşekkür ederim.

"Bu bir *şaka* değil Doktor Roos," dedi Sulyard öfkeyle.

'Oh, ama öyle, sevgili oğlum. Beş *asırdır yürürlükte olan* Büyük Ferman'ı sadece nazikçe rica ederek tek başına bozabileceğini sanıyorsun. Gerçekten çok gençsin. Niclays bir kez daha kıkırdadı. "Peki bu muhteşem çabanda ortağın kim?

Sulyard ofladı pufladı. "Benimle alay ettiğinizi biliyorum, efendim," dedi, "ama leydimle alay etmemelisiniz. O, uğruna binlerce kez ölebileceğim, adını bile söyleyemeyeceğim biri. Hayatımın ışığı, göğsümün nefesi, güneşim olan biri-'

'Evet, tamam, bu oldukça yeterli. Sizinle Seiiki'ye gelmek istemedi mi?'

"Birlikte gitmeyi planlamıştık. Ama kışın Perchling'de annemi ziyaret ettiğimde tesadüfen bir denizciyle tanıştım. Bana Seiiki'ye giden bir gemide yer teklif etti. Omuzları içe doğru çöktü. "Saraydaki aşkıma haber gönderdim... Beni anlaması için dua ediyorum. Beni affetsin diye.

Niclays saray dedikodularına dalmayalı uzun zaman olmuştu. Bunun için ağzının sulanması can sıkıntısını açıkça ortaya koyuyordu. İki fincan söğüt çayı doldurdu ve hasırların üzerine oturarak ağrıyan bacağını önüne doğru uzattı. "Anladığım kadarıyla bu hanım senin nişanlın.

"Yol arkadaşım. Çatlamış dudaklarına bir gülümseme dokundu. "Yeminlerimizi ettik. "Sabran'ın bu evliliğe onay verdiğini varsayıyorum.

Sulyard kızardı. 'Biz... Majestelerinden izin istemedik. Kimsenin bundan haberi yok.

Göründüğünden daha cesurdu. Sabran gizlice evlenenlere sert cezalar verirdi. İyi bir aşk hikâyesine düşkün olan merhum Ana Kraliçe'den bu noktada ayrılırdı.

Niclays, "Onunla gizlice evlenmek zorunda *kaldığınıza göre hanımınız* düşük bir mevkide olmalı," diye düşündü.

'Hayır! Benim leydim asil doğmuştur. O en zengin bal kadar tatlı, bir sonbahar alacası kadar güzel-'

'Aziz, yeter. Başımı ağrıtıyorsun. Sabran'ın dilini koparmadan onu nasıl yanında tuttuğunu merak etmek gerekiyordu. "Tam olarak kaç yaşındasın, Sulyard?

"On sekiz.

"Yetişkin bir adam o zaman. Her hayalin peşinden gidilmemesi gerektiğini bilecek kadar büyüdüm, özellikle de aşkın kuş tüyü yatağında kurulan hayallerin. Eğer Baş Subay seni bulmuş olsaydı, Hisan Burnu Valisi'ne götürülürdün. Savaş Lordu'na değil. Niclays çayını yudumladı. "Sana yine şaka yapacağım, Sulyard. Eğer Sabran'ın tehlikede olduğunu biliyorsan - Seiiki'nin yardımına ihtiyaç duyacak kadar tehlikedeyse, ki bundan şüpheliyim - o zaman neden ona söylemiyorsun?

Sulyard tereddüt etti.

'Majesteleri Doğu'ya güvenmiyor, kendi zararına,' dedi sonunda, 've bize yardım edebilecek tek kişiler onlar. Karşı karşıya olduğu tehlikenin farkına vardığında bile, ki bu şüphesiz yakında olacak, gururu asla Doğu'dan yardım istemesine izin vermez. Eğer onun adına Savaş Lordu'yla konuşabilirsem, Truyde onun da bunun farkına varabileceğini söyledi-'

"Truyde.

Fincan elinde sallandı.

"Truyde," diye fısıldadı. 'Truyde utt Zeedeur değil. Lord Oscarde'ın kızı.'

Sulyard donmuştu.

"Doktor Roos," diye başladı kekeleyerek, "bu bir sır olmalı.

O durduramadan Niclays tekrar güldü. Bu sefer delilik derecesindeydi.

'Vay, vay,' diye bağırdı, 'ama siz *tam bir* yoldaşsınız, Efendi Sulyard! Önce Zeedeur Markizi'yle izinsiz evlendiniz, bu onun itibarını yerle bir edebilecek bir hareketti. Sonra onu terk ettiniz ve son olarak da adını torununu iyi tanıyan bir adama verdiniz. Gözlerini ellerine sildi

Kol. Sulyard bayılacakmış gibi baktı. 'Ah, onun sevgisine ne kadar layıksın. Şimdi bana ne söyleyeceksin - onu da çocuklu bıraktığını mı?

'Hayır, hayır-' Sulyard ona doğru süründü. 'Size yalvarıyorum Doktor Roos, günahımızı açığa vurmayın. Onun sevgisine layık *değilim* ama... onu seviyorum. Bu ruhumu acıtıyor.

Niclays tiksintiyle onu tekmeleyerek uzaklaştırdı. Truyde'un *kendisine* arkadaş olarak böyle bir kova Inysh sütünü seçmiş olması ruhunu incitmişti.

"*Onu* ifşa etmeyeceğim, sizi temin ederim," diye alay ederek Sulyard'ın daha çok ağlamasına neden oldu. 'O Zeedeur Dükalığı'nın varisi, Vatten'in kanı. Dua edelim de bir gün omurgalı biriyle evlensin. Arkasına yaslandı. 'Ayrıca, Prens Leovart'a Leydi Truyde'nin makamının altında biriyle gizlice evlendiğini bildirmek için mektup yazsam bile, geminin Abyss'i geçmesi haftalar sürer. O zamana kadar senin varlığını unutmuş olur.

Sulyard burnunu çekerek, "Prens Leovart öldü," diyebildi.

Mentendon'un Yüce Prensi. Orisima'da Niclays'e yardım etmeye çalışan tek kişi.

"Bu, mektuplarımı neden görmezden geldiğini kesinlikle açıklıyor. Niclays fincanını dudaklarına götürdü. "Ne zaman?

"Bir yıldan az bir süre önce, Doktor Roos. Bir wyvern onun av kulübesini yakıp kül etti.

Niclays, Leovart için bir kayıp acısı hissetti. Orisima Genel Valisi'nin haberi bildiğine ama iletmemeyi tercih ettiğine şüphe yoktu.

"Anlıyorum," dedi. "Mentendon'u şimdi kim

yönetiyor?" "Prens Aubrecht.

Aubrecht. Niclays onu, dua kitapları dışında hiçbir şeyle ilgilenmeyen, içine kapanık bir genç adam olarak hatırlıyordu. Ter amcası Edvart'ı aldığında reşit olmasına rağmen, yufka yürekli Aubrecht'e yol göstermek için önce Leovart'ın - Edvart'ın öz amcası - hüküm sürmesine karar verilmişti. Elbette Leovart tahta oturduktan sonra onu terk etmemek için bahaneler bulmuştu.

Artık Aubrecht hak ettiği yeri almıştı. Mentendon'u kontrol etmek istiyorsa demirden bir iradeye ihtiyacı olacaktı.

Niclays, düşüncelerine iyice d a l m a d a n önce onu evden uzaklaştırdı. Sulyard hâlâ ona bakıyordu, yüzü pembeye boyanmıştı.

"Sulyard," dedi Niclays, "evine git. Mentiş sevkiyatı geldiğinde, s a k l a n. Truyde'ye geri dön ve Süt Lagünü'ne kaç, ya da ...

Bugünlerde aşıklar nereye giderse gitsin. Sulyard ağzını açtığında, 'Güven bana. Burada ölmekten başka bir şey yapamazsın.

'Ama benim görevim-'

"Hepimiz büyük işlerimizi bitiremeyiz.

Sulyard sessizliğe gömüldü. Niclays gözlüklerini çıkardı ve koluna takarak temizledi.

"Kraliçenize karşı hiçbir sevgim yok. Aslında ondan nefret ediyorum,' dedi Sulyard'ın irkilmesine neden olarak, 'ama Sabran'ın on sekiz yaşındaki bir yaverin onun için ölmesini isteyeceğinden çok şüpheliyim. Sesine bir titreme karıştı. "Gitmeni istiyorum Triam. Ve Truyde'ye benden, kendisini mahvedebilecek meselelere karışmamasını söylemeni istiyorum.

Sulyard bakışlarını indirdi.

"Bağışlayın beni Doktor Roos, ama yapamam," dedi.

"Kalmalıyım. Niclays ona bıkkınlıkla baktı. "Ve ne yapacaksın?

"Davamı Savaş Lordu'nun önüne koymanın bir yolunu bulacağım... ama sizi daha fazla karıştırmayacağım.

'Senin evimde olman aklımı kaçırmam için yeterli bir bağlılık.

Sulyard hiçbir şey söylemese de çenesi sabitti. Niclays dudaklarını büzdü.

'Dindar görünüyorsunuz, Efendi Sulyard,' dedi. 'Dua etmenizi öneririm. Mentiş sevkiyatı gelene kadar nöbetçilerin evimden uzak durması için dua edin ki bu konuda aklınız başınıza gelsin. Eğer önümüzdeki birkaç günü atlatabilirsek, ben de tekrar dua edebilirim.

6

Batı

Inys Kraliçesi ziyafet evinden uzak durduğu zamanlarda, ki bu sık sık olurdu, akşam yemeğini Özel Odası'nda yerdi. Bu gece, Ead ve Linora onunla birlikte ekmek yemeye davet edilmişlerdi; bu onur, geleneksel olarak üç yatak arkadaşına ayrılmıştı.

Margret'in baş ağrılarından biri vardı. Onlara *kafatası kırıcıları* diyordu. Genellikle bunların kendisini yükümlülüklerinden alıkoymasına izin vermezdi ama Loth için endişelenmekten hasta olmuş olmalıydı.

Yaz sıcağına rağmen, Özel Oda'da bir ateş çıtırdıyordu. Şimdiye kadar kimse Ead ile konuşmamıştı.

Bazen sanki sırlarının kokusunu alıyorlarmış gibi hissediyordu. Sanki bu saraya bir nedime olmak için gelmediğini sezmişlerdi.

Sanki Manastır'ı biliyorlarmış gibi.

"Gözleri hakkında ne düşünüyorsun,

Ros?

Sabran elindeki minyatüre baktı. Daha önce kadınlar arasında elden ele dolaşmış ve her açıdan incelenmişti. Şimdi Roslain Crest onu aldı ve tekrar inceledi.

Adalet Dükalığı'nın veliahtı olan Özel Meclis Başkanı Beyefendi, Sabran'dan sadece altı gün önce doğmuştu. Saçları gür ve pekmez gibi koyu renkliydi. Solgun ve küçük gözlü, her zaman şık giyimli, neredeyse tüm hayatını kraliçesiyle birlikte geçirmişti. Annesi Kraliçe Rosarian'ın baş nedimesi olmuştu.

Roslain sözlerini, "Çok hoşlar, Majesteleri," diye tamamladı. "Nazik.

"Birbirlerine biraz fazla yakın olduklarını düşünüyorum," diye düşündü Sabran. "Bana bir fındık faresini hatırlatıyorlar.

Linora narin bir şekilde titredi.

Roslain kraliçesine, 'Bir fare daha gürültülü bir hayvandan iyidir,' dedi. 'Sizinle evlenirse yerini hatırlasa iyi olur. Aziz'in soyundan gelen o değil.

Sabran onun elini okşadı. "Nasıl her zaman bu kadar

bilge olabiliyorsun?" "Sizi dinliyorum Majesteleri.

"Ama bu durumda büyükannen değil. Sabran başını kaldırıp ona baktı. 'Leydi Igrain Mentendon'un Inys'e zarar vereceğini düşünüyor. Ve Lievelyn'in Seiiki ile ticaret yapmaması gerektiğini düşünüyor. Bana bunu Erdemler Konseyi'nin bir sonraki toplantısında dile getireceğini söyledi.

'Hanımefendi büyükannem sizin için endişeleniyor. Bu onu aşırı tedbirli yapıyor. Roslain onun yanına oturdu. 'Askrdal Reisi'ni tercih ettiğini biliyorum. O zengin ve dindar. Daha güvenli bir aday. Lievelyn hakkındaki endişelerini de anlayabiliyorum.

"Ama?

Roslain hafifçe gülümsedi. "Sanırım bu yeni Kızıl Prens'e bir şans vermek bize yakışır.

"Katılıyorum. Katryen bir koltuğa uzanmış, bir şiir kitabını karıştırıyordu. 'Sizi uyaracak Erdemler Konseyi var ama bu gibi konularda sizi cesaretlendirecek hanımlarınız da var.

Ead'in yanında, Linora kudurmuş bir sessizlik içinde konuşmayı dinliyordu. "Bayan Duryan," dedi Sabran aniden, "Prens hakkında ne düşünüyorsunuz?

Aubrecht'in yüzü?'

Tüm gözler Ead'e döndü. Yavaşça bıçağını yere bıraktı. '*Benim* için soruyorsun

"Yargı mı, Majesteleri?

"Tabii başka bir Bayan Duryan yoksa.

Kimse gülmedi. Roslain minyatürü onun ellerine teslim ederken oda sessizdi.

Ead Kızıl Prens'i düşündü. Yüksek elmacık kemikleri. Şık bakır saçlar. Güçlü kaşları, solgunluğuyla sert bir tezat oluşturan koyu renk gözlerinin üzerinde yükseliyordu. Ağzının yapısı biraz ciddiydi ama yüzü hoştu.

Yine de minyatürler yalan söyleyebilirdi ve çoğu zaman söylerdi. Sanatçı onu gururlandırmış olmalı.

'Yeterince yakışıklı,' diye bitirdi sözlerini.

"Gerçekten de hafif bir övgü. Sabran kadehinden bir yudum aldı. 'Diğer hanımlarımdan daha zor karar veriyorsunuz, Bayan Duryan. Ersyr'in erkekleri prensten daha mı çekici?'

"Onlar farklı, Majesteleri. Ead durakladı, sonra ekledi: "Fındık farelerine daha az benziyorlar.

Kraliçe ifadesiz bir şekilde ona baktı. Ead bir an için çok mu cesur davrandığını düşündü. Katryen'den gelen kederli bir bakış sadece kuşkularını beslemeye yaradı.

"Hafif ayakların olduğu kadar hızlı bir dilin de var. Inys Kraliçesi sandalyesine yaslandı. 'Saraya geldiğinizden beri pek sık konuşmadık. Uzun zaman geçti - sanırım altı yıl.

"Sekiz, Majesteleri.

Roslain ona uyarıcı bir bakış attı. Aziz'in soyundan gelen birini kimse düzeltmezdi.

"Elbette. Sekiz,' dedi Sabran. "Söylesene, Büyükelçi uq- Ispad sana hiç mektup yazdı mı?

'Pek sık değil, madam. Ekselansları başka konularla meşgul.

"Sapkınlık gibi.

Ead bakışlarını kaçırdı. "Büyükelçi Dawnsinger'ın sadık bir takipçisi Majesteleri.

"Ama siz artık öyle değilsiniz elbette," dedi Sabran ve Ead başını eğdi. "Leydi Arbella bana mabette sık sık dua ettiğinizi söyledi.

Arbella Glenn'in bunları Sabran'a nasıl aktardığı bir muammaydı, çünkü hiç konuşmuyor gibiydi.

"Altı Erdem güzel bir inançtır Majesteleri," dedi Ead, "ve Aziz'in gerçek torunu aramızda dolaşırken inanmamak imkânsızdır.

Elbette bu bir yalandı. Onun gerçek inancı -Anne'nin inancı- her zamanki gibi güçlü bir şekilde parlıyordu.

"Ersyr'deki atalarımın hikâyelerini anlatıyor olmalılar," dedi Sabran. "Özellikle de Genç Kız hakkında.

'Evet, hanımefendi. Güney'de zamanının en doğru ve özverili kadını olarak anılıyor.

Cleolind Onjenyu da Güney'de zamanının en büyük savaşçısı olarak anılıyordu ama Inysh buna asla inanmazdı. Onun kurtarılması gerektiğine inanıyorlardı.

Ead'e göre Cleolind genç kız değildi.

O anneydi.

Roslain ona soğuk bir bakış atarak, "Leydi Oliva bana Bayan Duryan'ın doğuştan bir hikâye anlatıcısı olduğunu söyledi," dedi. "Bize Aziz ve Genç Kız'ın hikâyesini Güney'de size öğretildiği gibi anlatmayacak mısınız, hanımefendi?

Ead bir tuzak sezmişti. Inysh'ler, bırakın en kutsal masallarını, herhangi bir şeyi yeni bir bakış açısıyla dinlemekten bile nadiren hoşlanırlardı. Roslain onun yanlış bir adım atmasını bekliyordu.

'Leydim,' dedi Ead, 'Sanctarian'ın anlattığından daha iyi anlatılamaz. Her halükarda, yarın dinleyeceğiz-'

"Şimdi dinleyeceğiz," dedi Sabran. 'Daha fazla Wyrm kıpırdandıkça, bu hikâye hanımlarımı rahatlatacaktır.

Ateş çıtırdadı. Ead, Sabran'a bakarken sanki aralarında bir ip varmış gibi garip bir gerilim hissetti. Sonunda ocağın yanındaki sandalyeye oturmak için ayağa kalktı. Hikâye anlatıcısının yeri.

"Nasıl isterseniz. Eteklerini düzeltti. "Nereden başlayayım?

"İsimsiz Olan'ın doğumuyla birlikte," dedi Sabran. "Büyük şeytan Dehşet Dağı'ndan geldiğinde.

Katryen kraliçeyi elinden tuttu. Ead nefes alarak içindeki çalkantıyı yatıştırdı. Eğer gerçek hikâyeyi anlatırsa, şüphesiz ateşle yüzleşecekti.

Her gün sığınakta dinlediği hikâyeyi anlatmak zorunda kalacaktı. Katledilme hikayesini.

Yarım bir hikaye.

'Bu dünyanın altında çalkalanan bir Ateş Rahmi var,' diye başladı. 'Bin yıldan fazla bir süre önce, içindeki magma aniden bir araya geldi ve tarif edilemez büyüklükte bir canavarı oluşturdu - bir kılıcın demirhanede şekillenmesi gibi. Sütü Rahim'in içindeki ateşti; ona duyduğu susuzluk dinmek bilmiyordu. Kalbi bile bir fırın olana kadar içti.

Katryen titredi.

"Çok geçmeden bu yaratık, bu wyrm, Rahim için çok büyüdü. Kendisine verilen kanatları kullanmayı arzuluyordu. Yukarıya doğru yolunu açtıktan sonra Mentendon'da Dreadmount adı verilen bir dağın zirvesini aştı ve beraberinde erimiş ateşten bir sel getirdi. Dağın zirvesinde kırmızı şimşekler çaktı. Gulthaga şehrinin üzerine karanlık çöktü ve orada yaşayan herkes zararlı dumandan boğularak öldü.

"Bu wyrm'in içinde gördüğü her şeyi fethetme arzusu vardı. Güneye, Onjenyu Hanedanı'nın büyük bir krallığı yönettiği Lasia'ya uçtu ve yakınlara yerleşti.

Yikala'daki yerlerine.' Ead boğazını ıslatmak için bir yudum bira aldı. "Bu isimsiz yaratık korkunç bir veba taşıyordu - hiçbir insanın daha önce karşılaşmadığı bir veba. Hastalığa yakalananların kanını yakıyor, onları delirtiyordu. Wyrm'i uzak tutmak için Yikala halkı ona koyun ve öküz gönderdi ama İsimsiz Olan asla doymadı. Daha tatlı bir eti arzuluyordu, insan etini. Bu yüzden her gün insanlar kura çeker ve biri kurban olarak seçilirdi.

Odada herkes sessizdi.

'Lasia o zamanlar Onjenyu Hanedanı'nın Yüce Hükümdarı Selinu tarafından yönetiliyordu. Bir gün kızı Prenses Cleolind kurban olarak seçildi. Ead bu ismi yumuşak ve saygılı bir şekilde söyledi. "Babası tebaasına mücevherler ve altınlar sunup başka birini seçmeleri için yalvarsa da, onlar kararlı durdular. Ve Cleolind asaletle ileri gitti, çünkü bunun adil olduğunu gördü.

"Tam o sabah, Inysca Adalarından bir şövalye Yikala'ya doğru yola çıkmıştı. O zamanlar bu adalar savaş ve batıl inançlarla çalkalanıyor, pek çok kral tarafından yönetiliyor ve halkı bir cadının gölgesinde titriyordu - ama orada Şövalyeliğin Erdemlerine yemin etmiş pek çok iyi adam yaşıyordu. *Bu şövalye,*' dedi Ead, 'Sör Galian Berethnet'ti.

Aldatan.

Lasia'nın pek çok yerinde artık bu isimle anılıyordu ama Sabran'ın bundan haberi yoktu.

"Sör Galian Lasia'da yaşanan dehşeti duymuştu ve Selinu'ya hizmetlerini sunmak istiyordu. Olağanüstü güzellikte bir kılıç taşıyordu; adı Ascalon'du. Yikala'nın eteklerine yaklaştığında, ağaçların gölgesinde ağlayan bir genç kız gördü ve neden bu kadar korktuğunu sordu. *İyi şövalye, diye* cevap verdi Cleolind, *iyi kalplisin, ama kendi iyiliğin için beni dualarımla baş başa bırak, çünkü bir wyrm canımı almaya geliyor*.

Anne'den bu şekilde, sanki baygın bir kimsesizmiş gibi bahsetmek Ead'in midesini bulandırıyordu.

"Şövalye," diye devam etti, "onun gözyaşlarından etkilendi. *Tatlı leydim*, dedi, *senin kanının toprağı suladığını görmektense kılıcımı kendi kalbime saplamayı yeğlerim. Eğer halkın ruhlarını şövalyeliğin erdemlerine teslim eder ve sen de bana evlenme teklif edersen, bu düşmüş canavarı bu topraklardan kovacağım.* Bu onun sözüydü.'

Ead nefesini toplamak için durakladı. Ve aniden ağzına beklenmedik bir tat girdi.

Gerçeğin tadı.

"Cleolind şövalyeye gitmesini söyledi, onun şartlarından dolayı hakarete uğramıştı," derken buldu kendini, "ama Sir Galian caymayacaktı. Kendisi için zafer kazanmaya kararlıydı, o-'

"Hayır," diye araya girdi Sabran. "Cleolind onun şartlarını *kabul etti* ve teklifi için minnettar oldu.

"Güney'de duyduğum gibi. Ead, kalp atışları tökezlerken bile kaşlarını kaldırdı. "Leydi Roslain benden-

'Ve şimdi kraliçeniz size aksini emrediyor. Gerisini Sanctarian'ın yaptığı gibi anlat.

"Evet, madam.

Sabran devam etmesi için başıyla onayladı.

"Sör Galian İsimsiz Olan'la savaşırken," dedi Ead, "ağır bir şekilde yaralanmıştı. Yine de, yaşayan herhangi bir adamın en büyük cesaretiyle, kılıcını canavara saplayacak gücü buldu. İsimsiz Olan kanlar içinde ve güçsüz bir halde sürünerek uzaklaştı ve Ateşin Rüyası'na geri döndü, bugün hâlâ orada.

Sabran'ın kendisini izlediğinin fazlasıyla farkındaydı.

"Sör Galian prensesle birlikte Inysca Adalarına döndü ve yol boyunca şövalyelerden oluşan bir Kutsal Retinue topladı. Orada Inys Kralı olarak taç giydi - yeni bir çağ için yeni bir isim - ve ilk fermanında Şövalyeliğin Erdemlerini gerçek ve tek din haline getirdi. Adını İsimsiz Olan'ı yaralayan kılıçtan alan Ascalon şehrini inşa etti ve orada Kraliçe Cleolind ile sevinçle evlendi. Bir yıl içinde kraliçe bir kız çocuğu doğurdu. Ve Aziz Kral Galian, kendi soyu Inys'e hükmettiği sürece İsimsiz Olan'ın asla geri dönemeyeceğine dair halka yemin etti.

Güzel bir hikaye. Inysh'in tekrar tekrar anlattığı bir hikaye. Ama hikayenin tamamı değil.

Inysh'in bilmediği şey ise İsimsiz Olan'ı sürgüne gönderenin Galian değil Cleolind olduğuydu.

Portakal ağacı hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı.

"Beş yüz yıl sonra," dedi Ead daha yumuşak bir sesle, "Dehşet Dağı'ndaki yarık tekrar genişledi ve diğer wyrm'leri dışarı saldı. Önce beş Yüce Batılı geldi, Drakonik yaratıkların en büyüğü ve en acımasızı, başlarında Fýredel vardı,

İsimsiz Olan'a en sadık olan. Böylece onların hizmetkârları olan ve her biri Yüce Batı'nın birinden gelen ateşle yanan wyvernler de geldi. Bu wyvernler yuvalarını dağlara ve mağaralara yaptılar ve cockatrice'i doğurmak için kümes hayvanlarıyla, basilisk ve amphiptere'yi doğurmak için yılanla, ophitaur'u doğurmak için öküzle ve jaculus'u doğurmak için kurtla çiftleştiler. Ve bu birleşmeler sayesinde Drakon Ordusu doğdu.

'Fýredel, İsimsiz Olan'ın yapamadığını yapmayı ve insanlığı fethetmeyi arzuluyordu. Bir yıldan fazla bir süre boyunca Drakon Ordusu'nun gücünü dünyanın üzerine çevirdi. Çağların Kederi dediğimiz o dönemde pek çok büyük krallık parçalandı. Ancak Üçüncü Glorian'ın önderliğindeki Inys, dünyanın üzerinden bir kuyruklu yıldız geçtiğinde hâlâ ayaktaydı ve Wyrmler aniden asırlık uykularına dalarak dehşete ve kan dökülmesine son verdiler. Ve bugün bile İsimsiz Olan, Berethnet'in kutsal kanıyla zincirlenmiş bir şekilde dünyanın altındaki mezarında yatmaktadır.

Sessizlik.

Ead ellerini kucağında birleştirdi ve doğrudan Sabran'a baktı. O soğuk yüz okunamazdı.

"Leydi Oliva haklıydı," dedi kraliçe sonunda. 'Bir hikâye anlatıcısının diline sahipsiniz - ama çok fazla hikâye dinlediğinizden ve yeterince gerçek duymadığınızdan şüpheleniyorum. Sığınakta iyi dinlemenizi öneririm. Kadehini yere bıraktı. "Ben yorgunum. İyi geceler hanımlar.

Ead de Linora gibi ayağa kalktı. Reverans yaptılar ve gittiler.

"Majestelerinin canı sıkıldı," dedi Linora, duyamayacakları bir yere geldiklerinde hiddetle. 'Hikâyeyi ilk başta çok güzel anlatmıştın. Neden Genç Kız'ın Aziz'i reddettiğini söyledin ki? Hiçbir kutsal kişi bunu söylememiştir. Bu nasıl bir düşünce!

"Majesteleri hoşnut olmadıysa, bunun için özür dilerim.

"Şimdi bizi bir daha yemeğe davet etmeyebilir. Linora ofladı pufladı. "En azından *özür dilemeliydin.* Belki de Nezaket Şövalyesi'ne daha sık dua etmelisin.

Neyse ki Linora bundan sonra konuşmayı reddetti. Ead odasına ulaştığında yolları ayrıldı.

İçeride birkaç fener yaktı. Odası küçüktü ama kendisine aitti.

Kollarının bağını çözdü ve elbisesinin karnını çıkardı. Elbiseyi çıkardıktan sonra, kombinezonu ve farthingale'i attı ve nihayet korseyi de çıkardı.

Gece yeni başlıyordu. Ead yazı masasına oturdu. İçinde Truyde utt Zeedeur'dan ödünç aldığı kitap vardı. Herhangi bir Doğu yazısını okuyamıyordu ama üzerinde bir Mentiş matbaacısının işareti vardı. Virtudom'da Doğulu metinlere izin verilen Çağların Kederi'nden önce basılmış olmalıydı. O zamanlar Truyde, büyücülerin insan putperestliğinin tadını çıkardığı topraklardan büyülenmiş, çiçeği burnunda bir kâfirdi.

Kitabın sonunda, bir yaprakta, taze mürekkeple, kıvrık bir elle karalanmış bir isim vardı.

Niclays.

Ead saçlarını örerken geçmişi düşündü. Mentendon'da yaygın bir isimdi ama ilk geldiğinde sarayda Niclays Roos diye biri vardı. Brygstad Üniversitesi'nde anatomi alanında üstün başarı göstermişti ve simya ile uğraştığı söyleniyordu. Onu göbekli ve neşeli, başkalarının tanımadığı halde onu tanıyacak kadar nazik biri olarak hatırlıyordu. Inys'ten ayrılmasıyla sonuçlanan bazı sorunlar olmuştu ama olayın mahiyeti çok sıkı korunan bir sırdı.

Sessizlikte vücudunu dinledi. Geçen sefer, cani neredeyse onu Büyük Yatak Odası'na kadar yenmişti. Neredeyse çok geç olana kadar korumasının titreşimini hissetmemişti.

Siden'ı zayıftı. Onunla yaptığı korumalar Sabran'ı yıllarca güvende tutmuştu ama sonunda fitilinin sonuna gelmiş bir mum gibi ölüyordu. Siden, portakal ağacının armağanı - ateş, odun ve topraktan oluşan bir büyü. Inysh'ler akılsızlıkları yüzünden buna *büyücülük* derlerdi. Büyü hakkındaki fikirleri anlayamadıkları şeylerden duydukları korkudan doğmuştu.

Bir keresinde Margret ona Inysh'lerin büyüden neden bu kadar korktuklarını açıklamıştı. Bu adalarda, kuzeydeki çocuklara hâlâ anlatılan, Ormanın Hanımı olarak bilinen bir figürle ilgili eski bir efsane vardı. Adı zaman içinde kaybolmuştu ama büyülerinden ve kötülüklerinden duyulan korku, Inysh'in kemiklerine işlemiş ve nesiller boyunca sızmıştı. Çoğu konuda aklı başında olan Margret bile bu konuda konuşmaktan çekinirdi.

Ead elini kaldırdı. Gücünü topladı ve parmak uçlarında altın rengi bir ışık püskürdü. Lasia'da, portakal ağacına yakın olduğu zaman, siden damarlarında erimiş cam gibi parlamıştı.

O zaman Başrahibe onu Sabran'ı koruması için buraya göndermişti. Aradan geçen yıllar gücünü t a m a m e n yok etse bile, kraliçe her zaman

Savunmasız. Onu güvende tutmanın tek yolu yanında uyumaktı ve bunu da sadece Yatak Odasının Hanımları yapardı. Ead favori olmaktan çok uzaktaydı.

Akşam yemeğinde bu hikâyeyi anlatırken kendini tutmakta zorlanmıştı. Yıllar içinde bir oyun oynamayı, Inysh'in yalanlarını söylemeyi ve dualarını dile getirmeyi öğrenmişti ama o kasap hikayesini kendi başına anlatmak zor olmuştu. Bir anlık meydan okuması sarayda daha fazla yükselme şansına zarar vermiş olsa da, bundan pişmanlık duymuyordu.

Kitap ve mektuplar bir kolunun altındayken Ead sandalyesinin arkasına tırmandı ve tavandaki kayış işçiliğine bastırarak gevşek bir paneli bir tarafa kaydırdı. Eşyaları, uzun yayının saklı olduğu oyuğun ötesine yerleştirdi. Baş nedimeyken yayı sarayın bahçesine gömmüştü ama Gece Şahini'nin bile onu burada bulamayacağından emindi.

Yatmaya hazır olduğunda masasına oturdu ve Chassar'a bir mesaj yazdı. Şifreli olarak ona Sabran'a bir saldırı daha olduğunu ve bunu durdurduğunu söyledi.

Chassar onun mektuplarına cevap vereceğine söz vermişti ama hiç vermemişti. Burada geçirdiği sekiz yıl boyunca bir kez bile.

Mektubu katladı. Posta Ustası mektubu Gece Şahini adına okuyacaktı ama nezaketten başka bir şey görmeyecekti. Chassar gerçeği bilecekti.

Kapı çalındı. "Bayan

Duryan?

Ead geceliğini giydi ve kapının kilidini açtı. Dışarıda, Seyton Combe'un hizmetinde olduğunu gösteren, kanatlı kitap şeklinde bir rozet takmış bir kadın duruyordu.

"Evet?

'Bayan Duryan, iyi akşamlar. Baş Sekreter'in yarın saat dokuz buçukta sizi görmek istediğini bildirmek için gönderildim,' dedi kız. "Size Alabastrine Kulesi'ne kadar eşlik edeceğim.

"Sadece ben mi?

"Leydi Katryen ve Leydi Margret bugün sorgulandı. Ead'in eli

kapının kolunda sıkılaştı. "Bu bir sorgulama o zaman. "Sanırım

öyle.

Ead diğer eliyle yatak örtüsünü yaklaştırdı. "Pekâlâ," dedi. "Hepsi bu kadar mı?

"Evet. İyi geceler,

hanımefendi. "İyi geceler.

Hizmetli uzaklaştığında karanlık koridoru geri aldı. Ead kapıyı kapattı ve alnını kapıya dayadı.

Bu gece hiç uyumayacaktı.

Rose Eternal doğu rüzgârının etkisiyle suyun üzerinde sallanıyordu. Onları denizin ötesine, Yscalin'e taşıyacak olan bu gemiydi.

Ona doğru yürürlerken Kit, "Bu," dedi, "güzel bir gemi. Kendim de bir gemi olsaydım, bu gemiyle evleneceğime inanıyorum.

Loth da aynı fikirdeydi. *Rose* savaşta yara almıştı ama çok yakışıklıydı - ve devasaydı. Sabran'la birlikte donanmayı görmek için yaptığı ziyaretlerde bile, bu demir kaplı savaş gemisi kadar muazzam bir gemiye hiç rastlamamıştı. Yüz sekiz topu, korkunç bir koçu ve on sekiz yelkeni vardı; hepsinin üzerinde de Erdemliliğin amblemi olan Gerçek Kılıç bulunuyordu. Sancak, bunun bir Inysh gemisi olduğunu ve mürettebatının eylemlerinin, ahlaki açıdan ne kadar şüpheli görünürlerse görünsünler, monarşi tarafından onaylandığını kanıtlıyordu.

Dördüncü Rosarian'ın sevgiyle cilalanmış bir figürü pruvadan aşağıya bakıyordu. Siyah saçlı ve beyaz tenli. Gözleri deniz camı kadar yeşil. Vücudu yaldızlı bir kuyruğa doğru sivriliyordu.

Loth, Kraliçe Rosarian'ı ölümünden önceki yıllardan sevgiyle hatırlıyordu. Artık bilinen adıyla Ana Kraliçe, meyve bahçelerinde Sabran ve Roslain ile oynarken onu sık sık izlemişti. Sabran'dan daha yumuşak bir kadındı, çabuk gülerdi ve kızının hiç olmadığı kadar şakacıydı.

"Çok güzel bir kız," dedi Gautfred Plume. Kendisi levazım subayıydı ve Lasian kökenli bir cüceydi. "Onu kaptana hediye eden hanımefendinin yarısı kadar bile güzel değil.

"Ah, evet. Kit tüylü şapkasını heykelciğe doğru eğdi. "Aziz'in kollarında sonsuza dek dinlensin.

Plume dilini şaklattı. 'Kraliçe Rosarian'ın bir denizkızı ruhu vardı. Denizin kollarında dinlenmeliydi.

"Oh, tarafından ve Aziz, nasıl güzelce Koy. Yap merfolk gerçekten var mı, tesadüfen? Uçurum'dan geçerken onları hiç gördünüz mü?

"Hayır. Kara balıklar, büyük kalamarlar ve balinalar gördüm ama bir deniz hizmetçisinin şapkasını bile görmedim.

Kit soldu.

Martılar bulutlarla kaplı gökyüzünde daireler çiziyordu. Perchling limanı her zaman olduğu gibi en kötüsüne hazırdı. İskeleler uzun menzilli tüfeklerle silahlanmış askerlerin ağırlığı altında sarsılıyordu. Sıra sıra dizilmiş mangoneller ve zincirleme atış yapan toplar, aralarına serpiştirilmiş taş mantolar, sahilde acımasızca duruyordu. Okçular gözetleme kulelerini işgal etmiş, kanat çırpışlarında ya da bir düşman gemisi görüldüğünde fenerlerini yakmaya hazır bekliyorlardı.

Yukarıda küçük bir şehir sallanıyordu. Perchling'e bu adın verilmesinin nedeni, uçurumun yarısına kadar uzanan, uçurumun tepesine ve sahile uzun ve sarhoş bir merdivenle bağlanan iki büyük rafın üzerine tünemiş olmasıydı. Binalar bir dalın üzerindeki kuşlar gibi kümelenmişlerdi. Kit binaların bu dengesizliği karşısında eğlenmişti ('Azizim, mimar fincanların içinde harikalar yaratmış olmalı') ama bu durum Loth'u tedirgin etmişti. Perchling sanki iyi bir fırtına onu denize uçuracakmış gibi görünüyordu.

Yine de her şeyi hafızasına kazıyarak içti. Bu, bildiği tek ülke olan Inys'e son bakışı olabilirdi.

Gian Harlowe'u kamarasında mektup yazmaya dalmış halde buldular. Ana Kraliçe'nin tercih ettiği adam Loth'un hayal ettiği gibi biri değildi. Temiz tıraşlıydı, kolaları kolalanmıştı, ama ısırılmış gibi bir hali vardı. Çenesi yaylı bir tuzak gibi kuruluydu.

İçeri girdiklerinde başını kaldırıp baktı. Çiçek hastalığı bronzlaşmış yüzünü çukurlaştırmıştı.

"Gautfred. Kalay rengi saçlardan oluşan bir yelek güneş ışığında parlıyordu. "Sanırım bunlar bizim... misafirlerimiz.

Aksanının sert Inysh olmasına rağmen Kit, Harlowe'un uzak kıyılardan geldiğini söylemişti. Söylentilere göre, bir zamanlar Güney'de müreffeh bir cumhuriyet olan ve Çağların Kedisi'nde yıkılan Carmentum'un insanlarının soyundan geliyordu. Hayatta kalanlar çok uzaklara dağılmıştı.

"Evet," dedi Plume, sesi bıkkın geliyordu. "Lord Arteloth Beck ve Lord Kitston Glade.

"Kit," diye hemen düzeltme geldi.

Harlowe kalemini yere bıraktı. "Lordlarım," dedi soğukkanlılıkla. "*Rose Eternal*'a hoş geldiniz.

"Bu kadar kısa sürede bize kamara bulduğunuz için teşekkür ederiz Kaptan Harlowe," dedi Loth. 'Bu son derece önemli bir görev.

"Ve bana söylendiğine göre son derece gizliymiş. Goldenbirch'ün varisinden başka kimsenin bu işle ilgilenmemesi garip. Harlowe Loth'u inceledi. 'Yscali liman şehri Perunta'ya doğru alacakaranlıkta yelken açtık. Mürettebatım ayaklarının altında soyluların olmasına alışkın değil, bu yüzden bizimle birlikteyken kamaralarınızda kalırsanız hepimiz için daha rahat olabilir.

"Evet," dedi Kit. "İyi fikir.

Kaptan, 'Ben bunlarla doluyum,' dedi. "İkiniz de daha önce Yscalin'e gittiniz mi? İkisi de başını sallayınca, "Hanginiz Baş Sekreteri gücendirdiniz?" diye sordu.

Loth, Kit'in ona bir parmak salladığını görmekten ziyade hissetti.

"Lord Arteloth. Harlowe kaba bir kahkaha attı. 'Ve sen de çok saygıdeğer bir adamsın. Belli ki majestelerini o kadar rahatsız etmişsin ki seni bir daha canlı görmek istemiyor. Kaptan sandalyesinde geriye yaslandı. "Eminim ikiniz de Vetalda Hanesi'nin artık Drakonik bağlılığını açıkça ilan ettiğinin farkındasınızdır.

Loth ürperdi. Bir ülkenin birkaç yıl içinde Aziz'i takip etmekten düşmanına tapmaya kadar gidebileceği bilgisi tüm Virtudom'u sarsmıştı.

"Peki herkes itaat edecek mi?" dedi.

'İnsanlar krallarının emirlerini yerine getiriyor ama acı çekiyorlar. Liman işçilerinden duyduğumuza göre Yscalin'in her yerinde veba salgını varmış. Harlowe tüy kalemini tekrar eline aldı. 'Lafı açılmışken, mürettebatım size karaya kadar eşlik etmeyecek. Perunta'ya ulaşmak için bir tekne kullanacaksınız.

Kit yutkundu. "Ya sonra?

'Sizi Cárscaro'ya götürecek bir elçi tarafından karşılanacaksınız. Sarayında hastalık olmadığına şüphe yok, çünkü soylular böyle bir şey olduğunda kendilerini kalelerine kapatma lüksüne sahipler,' dedi Harlowe, 'ama kimseye dokunmamaya çalışın. En yaygın tür deriden deriye geçer.

"Bunu nereden biliyorsun? Loth ona sordu. "Drakonik veba yüzyıllardır görülmedi.

'Hayatta kalmaya ilgi duyuyorum Lord Arteloth. Size de bir tane beslemenizi tavsiye ederim. Kaptan ayağa kalktı. 'Usta Plume, gemiyi hazırlayın. Varışta ölseler bile lordlarımın sahile tek parça halinde ulaşmalarını sağlayalım.

7

Batı

Alabastrine Kulesi, Ascalon Sarayı'ndaki en yüksek kulelerden biriydi. Dolambaçlı merdivenlerinin tepesinde, pencereleri şeffaf perdelerle çerçevelenmiş, yuvarlak ve havadar Konsey Odası yer alıyordu.

Saat kulesi dokuz buçuğu vururken Ead kapıdan içeri alındı. En güzel elbiselerinden birinin yanı sıra mütevazı bir fırfır ve tek karanfilini giymişti.

Aziz'in bir portresi duvardan aşağıya bakıyordu. Sör Galian Berethnet, Sabran'ın doğrudan atası. Elinde, başkente adını veren Gerçek Kılıç Ascalon'u havaya kaldırmıştı.

Ead onun tam bir ahmak gibi göründüğünü düşündü.

Erdemler Konseyi üç organdan oluşuyordu. En güçlüleri Ruhani Düklerdi, her biri Kutsal Retinue'nin bir üyesinin soyundan gelen ailelerden birinden geliyordu - Galian Berethnet'in altı şövalyesi - ve bunların her biri Şövalyeliğin Erdemlerinden birinin koruyucusuydu. Daha sonra, Inys'in altı ilçesini kontrol eden soylu ailelerin reisleri olan Taşra Kontları ve halktan gelen Bekâr Şövalyeler geliyordu.

Bugün, meclise hakim olan masada konseyin sadece dört üyesi oturuyordu.

Bayan Teşrifatçı asasına vurdu.

"Bayan Ead Duryan," dedi. "Majestelerinin Özel Dairesi'nin sıradan bir hizmetkârı.

Inys Kraliçesi masanın başındaydı. Dudakları kan gibi kırmızıya boyanmıştı.

'Bayan Duryan,' dedi.

"Majesteleri. Ead ona hürmet gösterdi. "Majesteleri.

"Oturun.

Ead yerine otururken, kapıların yanındaki yerinden güven verici bir gülümseme sunan Beden Şövalyeleri Yüzbaşısı Sör Tharian Lintley ile göz göze geldi. Kraliyet Muhafızları'nın çoğu üyesi gibi Lintley de uzun boylu, güçlü kuvvetli biriydi ve sarayda hayranlarının sayısı hiç de az değildi. Margret geldiğinden beri ona aşıktı ve Ead onun da ona karşılık verdiğini biliyordu ama aralarındaki mevki farkı onları ayırmıştı.

Lord Seyton Combe kaşlarını kaldırarak, "Bayan Duryan," dedi. Courtesy Dükü kraliçenin solunda oturuyordu. "İyi değil misiniz?

"Affedersiniz, Lordum?

"Gözlerinin altında gölgeler var.

'Ben çok iyiyim, Majesteleri. Sadece Mentish ziyaretinin heyecanından sonra biraz yorgunum.

Combe fincanının kenarından onun ölçüsünü aldı. Altmışına merdiven dayamış, fırtına gibi gözleri, solgun teni ve neredeyse büzüşmüş ağzıyla Baş Sekreter korkunç bir varlıktı. Sabah Kraliçe Sabran'a karşı bir komplo kurulsa, öğlene kadar suç ortaklarını idam sehpasına çıkaracağı söylenirdi. Ne yazık ki canilerin efendisi hâlâ ondan kaçıyordu.

'Gerçekten de öyle. Beklenmedik bir ziyaret ama hoş bir ziyaret,' dedi Combe ve dudaklarına hafif bir gülümseme geri döndü. Tüm ifadeleri yumuşaktı. Suyla yumuşatılmış şarap gibi. 'Kraliyet ailesinin pek çok üyesini sorguladık, ama Mentish ziyareti sırasında meşgul olduğunuz için Majestelerinin hanımlarını en sona bırakmanın akıllıca olacağını düşündük.

Ead onun bakışlarını tuttu. Combe sırların dilini konuşuyor olabilirdi ama onunkini bilmiyordu.

Adalet Düşesi Leydi Igrain Crest kraliçenin diğer tarafında oturuyordu. Kraliçe Rosarian'ın ölümünden sonraki azınlık döneminde Sabran'ı etkileyen başlıca kişi olmuş ve görünüşe göre onun bir erdem timsali haline gelmesinde büyük payı olmuştu.

"Bayan Duryan geldiğine göre," dedi Ead'e gülümseyerek, "belki de başlayabiliriz.

Crest, torunu Roslain ile aynı ince kemik yapısına ve masmavi gözlere sahipti; ancak şakaklarından kırlaşmış saçları uzun zaman önce gümüş rengine dönmüştü. Neredeyse yüzünün geri kalanı kadar solgun olan dudaklarının etrafında küçük çizgiler vardı.

"Gerçekten de," dedi Leydi Nelda Stillwater. Cesaret Düşesi dolgun vücutlu bir kadındı, koyu kahverengi bir teni ve koyu bukleli saçları vardı. Boynunda yakuttan bir karanfil parlıyordu. "Bayan Duryan, önceki gece Büyük Yatak Odası'nın eşiğinde bir adam ölü bulundu. Elinde Yscali yapımı bir hançer vardı.

Özellikle bir savuşturma hançeri. Düellolarda, kullananı korumak ve savunmak için kalkan yerine kullanılırlardı ama aynı zamanda öldürebilirlerdi de. Her cani bir tane taşırdı.

"Görünüşe göre Majestelerini öldürmek istemiş," dedi Stillwater, "ama kendisi öldürüldü.

"Korkunç," diye mırıldandı Cömertlik Dükü. En az doksan yaşındaki Lord Ritshard Eller yazın bile kalın kürkler giyerdi. Ead'in gözlemlediği kadarıyla o da kendini beğenmiş bir aptaldı.

Yüz hatlarını düzeltti. "Başka bir cani mi?

"Evet," dedi Stillwater, kaşları çatılmış bir halde. 'Hiç şüphesiz duymuş olacağınız gibi, bu geçtiğimiz yıl içinde birden fazla kez oldu. Ascalon Sarayı'na girmeyi başaran dokuz katil adayından beşi yakalanamadan öldürüldü.

"Her şey çok tuhaf," dedi Combe düşünceli bir ifadeyle, "ama Üst Haneden birinin düzenbazı öldürdüğü sonucuna varmak mantıklı görünüyor.

'Asil bir davranış,' dedi Ead.

Crest homurdandı. 'Pek sayılmaz, canım,' dedi. 'Bu *koruyucu, her kimse, aynı zamanda* bir katil ve maskesi düşürülmeli. Sesi hayal kırıklığıyla incelmişti. 'O cani gibi, bu kişi de kraliyet dairelerine görünmeden girmiş ve bir şekilde Beden Şövalyeleri'ni atlatmış. Daha sonra bir cinayet işlediler ve cesedi Majestelerinin bulması için bıraktılar. Kraliçemizi ölümüne korkutmak niyetinde miydiler?

"Kraliçemizin *bıçaklanarak* öldürülmesini engellemek istediklerini düşünüyorum, Majesteleri.

Sabran bir kaşını kaldırdı.

'Adalet Şövalyesi kan dökülmesinden hoşlanmaz, Bayan Duryan,' dedi Crest. 'Eğer canileri öldüren her kimse bize gelseydi, biz

Onları affetmiş olabilirim ama kendilerini ifşa etmeyi reddetmeleri kötü niyetli olduklarını gösteriyor. Kim olduklarını öğreneceğiz.

'Bize yardımcı olacak tanıklara güveniyoruz, hanımefendi. Bu olay önceki gece yarısı meydana geldi,' dedi Combe. "Söyleyin bana, şüpheli bir şey gördünüz mü ya da duydunuz mu?

"Aklıma hiçbir şey gelmiyor, Majesteleri.

Sabran ona bakmayı bırakmamıştı. Bu bakışlar Ead'in yeleğinin altını biraz ısıttı.

'Bayan Duryan,' dedi Combe, 'sarayda sadık bir hizmetkâr oldunuz. Büyükelçi uq-Ispad'ın Majestelerine kusursuz karaktere sahip olmayan bir hanımefendi sunacağından içtenlikle şüpheliyim. Yine de sizi uyarmalıyım ki şu anda sessiz kalmanız bir ihanettir. Bu cani hakkında bir *şey* biliyor musunuz? Majestelerinden hoşlanmadığını ya da Drakonik Yscalin Krallığı'na sempati duyduğunu ifade eden birini duydunuz mu?

"Hayır, Majesteleri," dedi Ead, "ama herhangi bir fısıltı duyarsam, onları kapınıza getiririm.

Combe, Sabran ile bakıştı.

"Size iyi günler hanımefendi," dedi kraliçe. "Görevlerinize devam edin.

Ead reverans yaptı ve odadan çıktı. Lintley kapıları arkasından kapattı.

Burada hiç muhafız yoktu; kulenin dibinde bekliyorlardı. Ead merdivene doğru yürürken ayak seslerinin yüksek olduğundan emin oldu ama ilk birkaç adımdan sonra durdu.

Çoğu kişiden daha keskin işitiyordu. Kanında süregelen büyünün getirdiği bir özellik.

"-Doğru gibi görünüyor," diyordu Crest, "ama bazı Ersyrislerin yasak sanatlarla uğraştığını duydum.

Combe araya girerek, "Oh, kahretsin," dedi. 'Simya ve büyücülükle ilgili konuşmalara gerçekten inanmıyorsun.

'Adalet Düşesi olarak *her ihtimali* göz önünde bulundurmalıyım, Seyton. Elbette canilerin bir Yscali girişimi olduğunu hepimiz biliyoruz - Majestelerinin öldürüldüğünü görmek için hiç kimse Yscali'lerden daha güçlü bir motivasyona sahip olamaz - ancak böylesine açık bir uzmanlıkla öldüren bu *koruyucunun* da kökünü kazımalıyız. Zanaatlarını nerede öğrendikleri konusunda onlarla konuşmayı çok isterim.

'Bayan Duryan her zaman çalışkan bir nedime olmuştur, Igrain,' dedi Sabran. 'Eğer onun bu işe karıştığına dair bir kanıtınız yoksa, belki de

devam etmeliyiz.'

"Nasıl emrederseniz, Majesteleri. Ead uzun süredir tuttuğu nefesini bıraktı.

Sırrı güvendeydi. O gece kraliyet dairesine girdiğine kimse şahit olmamıştı. Görünmeden hareket etmek onun yeteneklerinden bir diğeriydi, çünkü alevle birlikte gölgenin inceliği de geliyordu.

Aşağıdan gelen ses. Merdivende zırhlı ayaklar. Beden Şövalyeleri, turlarını atıyorlar.

Kulak misafiri olmak için daha az açık bir yere ihtiyacı vardı. Hızla bir sonraki kata indi ve bir balkona çıktı.

'... sizinle aynı yaşta, her şeye rağmen çok hoş, zeki ve erdemli bir hükümdar. Combe. 'Bildiğiniz gibi Majesteleri, son beş Berethnet kraliçesi Inysh eşleri aldı. İki yüzyıldan fazla bir süredir yabancı bir eşleşme olmadı.

"Sesiniz endişeli geliyor Majesteleri," dedi Sabran. 'Inysh erkeklerinin cazibesine o kadar az mı inanıyorsunuz ki atalarımın onları eş olarak seçmesine şaşırdınız?

Kıkırdamalar.

"Bir Inysh'li olarak bu değerlendirmeye itiraz etmek zorundayım," dedi Combe hafifçe, "ama zaman değişti. Yabancı bir eşleşme kritik önem taşıyor. En eski müttefikimiz gerçek dine ihanet ettiğine göre, Aziz'e bağlılık yemini eden geri kalan üç ülkenin ne olursa olsun birlikte duracağını ve İsimsiz Olan'ın geri döneceğine dair yanlış inancıyla Yscalin'i desteklemeyeceğini tüm dünyaya göstermeliyiz.

"İddialarında tehlike var," dedi Crest. 'Doğulular wyrmlere saygı duyarlar. Drakonik bir bölgeyle ittifak kurma fikri onları cezbedebilir.

"Bence bunun tehlikesini yanlış değerlendiriyorsun, Igrain," dedi Stillwater. "Son duyduğumda Doğulular hâlâ Drakonik vebadan korkuyordu.

"Bir zamanlar Yscalin de öyle yapmıştı.

'Kesin olan şu ki,' diye araya girdi Combe, '*herhangi bir* zayıflık belirtisini göze alamayız. Eğer Lievelyn'le evlenirseniz, Majesteleri, bu Erdemlilik Zinciri'nin hiç bu kadar sıkı olmadığı mesajını verecektir.

'Kızıl Prens wyrm'e tapanlarla ticaret yapıyor,' dedi Sabran. 'Elbette böyle bir uygulamaya üstü kapalı onay vermemiz akıllıca olmaz. Özellikle de şimdi. Sen de aynı fikirde değil misin Igrain?

Ead onu dinlerken gülümsemek zorunda kaldı. Kraliçe şimdiden talibiyle ilgili bir sorun bulmuştu.

'Mümkün olan en kısa sürede bir varis üretmek bir Berethnet'in kaçınılmaz görevi olsa da, buna katılıyorum Majesteleri. Akıllıca bir gözlem,' dedi Crest, ses tonu anaçtı. 'Lievelyn Aziz'in soyundan gelmeye layık değil. Seiiki ile yaptığı ticaret tüm Erdemliliği utandırıyor. Bu sapkınlığa müsamaha gösterdiğimizi ima edersek, İsimsiz Olan'ı sevenleri cesaretlendirebiliriz. Lievelyn ayrıca - unutmayalım ki - şu anda Drakonik bir bölgenin varisi olan Donmata Marosa ile nişanlıydı. Bir sevgi kalabilir.'

Bir Beden Şövalyesi balkonun önünden geçti. Ead kendini duvara yasladı.

Combe, 'Yscalin inanca ihanet ettiği anda nişan bozuldu,' diye homurdandı. 'Doğu ticaretine gelince, Lievelyn Hanesi çok gerekli olmadıkça Seiiki ile ticaret yapmaz. Vattenler Mentendon'u imana getirmiş olabilir ama aynı zamanda dilenmişlerdir de. Eğer Mentişlere bir ittifak için uygun şartlar sunarsak ve ufukta kraliyetle ilgili bir eşleşme varsa, belki de ticaret kesilebilir.

'Sevgili Seyton, Mentişleri zorlayan zorunluluk değil, açgözlülüktür. Doğu ile ticarette tekel sahibi olmak *hoşlarına gidiyor*. Ayrıca, onları sonsuza dek desteklememiz beklenemez,' dedi Crest. 'Hayır, Lievelyn'i tartışmaya gerek yok. Çok daha güçlü bir eşleşme - ki bunu size *uzun zamandır* savunuyorum Majesteleri - Askrdal'ın Yüce Şefi. Hróth ile bağlarımızı güçlü tutmalıyız.

"Yetmiş yaşında," dedi Stillwater, sesi dehşete düşmüş gibi çıkıyordu.

"Peki Glorian Shieldheart yetmiş dört yaşındaki Guma Vetalda ile evlenmedi mi? Eller söze girdi.

"Gerçekten de öyle yaptı ve ona sağlıklı bir çocuk verdi. Crest memnun görünüyordu. "Askrdal, genç bir diyarın prensi olan Lievelyn'in getiremeyeceği deneyim ve bilgeliği getirecektir.

Bir süre durakladıktan sonra Sabran konuştu. "Başka takım elbise yok mu?

Uzun bir sessizlik oldu. Eller, "Lord Arteloth'a olan yakınlığınızla ilgili söylentiler yayılıyor Majesteleri," dedi sesi titreyerek. "Bazıları gizlice *evlenmiş* olabileceğinize inanıyor-

'Beni asılsız dedikodulardan koruyun majesteleri. Ve Lord Arteloth hakkında konuşmaktan da,' dedi Sabran. 'Sebepsiz ve uyarısız bir şekilde sarayı terk etti. Onun hakkında bir şey duymayacağım.

Gergin bir sessizlik daha.

'Majesteleri,' dedi Combe, 'istihbaratçılarım Lord Arteloth'un Lord Kitston Glade eşliğinde Yscalin'e giden bir gemiye bindiğini bildirdiler. Görünüşe göre, lord babanızı bulmak için bir casus gönderme niyetimi keşfetmiş... ama Majestelerini bu kadar yakından ilgilendiren bir görev için uygun tek kişinin kendisi olduğuna inanmış.

Yscalin.

Korkunç bir an boyunca Ead hareket edemedi ya da nefes alamadı.

Loth.

"Belki de en iyisi bu," diye devam etti Combe sessizliğin içinde. 'Lord Arteloth'un yokluğu aranızda bir ilişki olduğuna dair söylentilerin yatışmasını sağlayacak - ve Yscalin'de neler olduğunu öğrenmemizin tam zamanı. Ve efendi babanız Prens Wilstan'ın hayatta olup olmadığını da.

Combe yalan söylüyordu. Loth, Yscalin'e bir casus gönderme planını *tesadüfen öğrenmiş* ve kendisi gitmeye karar vermiş olamazdı. Bu fikir çok saçmaydı. Loth asla bu kadar pervasız olamayacağı gibi, Gece Şahini de böyle planların ortaya çıkmasına asla izin vermezdi.

Bunu o planlamıştı.

"Bir şeyler doğru değil," dedi Sabran sonunda. 'Bu kadar aceleci davranmak Loth'a göre değil. Ve hiçbirinizin onun niyetini tahmin edemediğine inanmakta son derece güçlük çekiyorum. Siz benim danışmanlarım değil misiniz? Sarayımın her köşesinde gözünüz yok mu?

Sonraki sessizlik marspane kadar yoğundu.

"İki yıl önce sizden babamı geri alması için birini göndermenizi istemiştim Lord Seyton," dedi kraliçe daha yumuşak bir sesle. "Bana riskin çok büyük olduğunu söylemiştiniz.

"Öyle olmasından korkuyordum, Majesteleri. Şimdi gerçeği öğrenmek istiyorsak risk almamız gerektiğini düşünüyorum.

"Lord Arteloth riske atılmamalı. Sesinde belirgin bir gerginlik vardı. 'Onun peşinden hizmetkârlarını göndereceksin. Onu Inys'e geri getirmek için. Onu durdurmalısın, Seyton.'

'Bağışlayın Majesteleri ama şu anda Drakon topraklarında olmalı. Lord Arteloth'u almak için Vetalda'ya onun onaylanmamış bir iş için orada olduğunu ifşa etmeden birini göndermek oldukça imkânsız, ki zaten bundan şüpheleneceklerdir. Sadece onun hayatını tehlikeye atmış oluruz.

Ead boğazındaki sıkışıklığı yuttu. Combe sadece Loth'u göndermekle kalmamış, aynı zamanda onu Sabran'ın tüm etkisini kaybettiği bir yere göndermişti.

Yapabileceği hiçbir şey yoktu. Hele ki Yscalin artık kırılgan barışı bir anda yok edebilecek, ne yapacağı belli olmayan bir düşman haline gelmişken.

"Majesteleri," dedi Stillwater, "bu haberin sizi üzdüğünü anlıyorum, ancak dava konusunda nihai bir karar vermeliyiz.

"Majesteleri Lievelyn'e *karşı* kararını çoktan verdi," diye araya girdi Crest. 'Askrdal tek-'

'Daha fazla tartışma konusunda ısrar etmeliyim, Igrain. Lievelyn birçok açıdan daha iyi bir aday ve onun görevden alınmasını istemiyorum. Stillwater kırpılmış tonlarda konuştu. 'Bu hassas bir konu Majesteleri, beni bağışlayın - ama halkınıza güven vermek ve tahtı bir nesil daha güvence altına almak için en kısa zamanda bir halefiniz olmalı. Hayatınıza kastedilmeseydi bu ihtiyaç bu kadar acil olmazdı. *Keşke* bir kızınız olsaydı-'

"İlgilendiğiniz için teşekkür ederim, Majesteleri," dedi Sabran sertçe, "ama yatağımın yanında bir ceset görmekten henüz çocuk yapmak için kullanılmasını tartışacak kadar iyileşmiş değilim. Yerde bir sandalye gıcırdadı, onu dört sandalye daha izledi. "Boş zamanınızda Leydi Linora'yı sorgulayabilirsiniz.

"Majesteleri-" diye başladı Combe.

"Orucumu bozacağım. İyi sabahlar.'

Konsey Odası'nın kapıları açılmadan önce Ead tekrar içeri girmiş ve aşağı iniyordu. Kulenin dibinde, kalbi hızla çarparak patikadan aşağı doğru yürüdü.

Margret bunu öğrendiğinde yıkılacaktı. Kardeşi, Vetalda'nın sarayında bir casus olamayacak kadar naif ve nazikti.

Bu dünya için fazla uzun değildi.

Kraliçe Kulesi'nde kraliyet ailesi şafak korosu eşliğinde dans etti. Damatlar ve hizmetçiler odalar arasında çapraz geçiş yapıyordu. Özel Mutfak'tan kabaran ekmek kokusu yayılıyordu. Ead acısını elinden geldiğince yutarak, her zamanki gibi dilekçe sahiplerinin tıklım tıklım dolu olduğu ve kraliçeyi beklediği Huzur Odası'na doğru ilerledi.

Ead, Büyük Yatak Odası'na yaklaşırken onun korumasını hissetti. Sarayın dört bir yanına tuzaklar gibi yerleştirilmişlerdi. Saraydaki ilk yılında, hareketle çınladıkları için uyuyamayan bir sinir hastasıydı, ama yavaş yavaş, içinde uyandırdıkları hisleri tanımayı ve onları bir sayım çerçevesi gibi değiştirmeyi öğrenmişti. Kendine sadece birinin yerinde olmadığını fark etmeyi öğretmişti. Ya da bir yabancı mahkemeye geldiğinde.

İçeride Margret yatağı soyuyor, Roslain Crest de düz dokuma bezleri silkeliyordu. Sabran kanının yanında olmalı - henüz bir varisle şişmediğini hatırlatan aylık bir hatırlatma.

Ead, Margret'e işinde eşlik etti. Ona Loth'tan bahsetmesi gerekiyordu ama yalnız kalana kadar beklemek zorundaydı.

Roslain sessizliği bozarak, "Bayan Duryan," dedi.

Ead doğruldu. "Leydim.

"Leydi Katryen bu sabah hastalandı. Baş Beyefendi kumaşlardan birini ipek bir kuşağa bağladı. "Onun yerine Majestelerinin yemeklerini tadacaksınız.

Margret kaşlarını çattı.

"Elbette," dedi Ead sakince.

Bu, hikâye anlatımı sırasındaki sapması için bir cezaydı. Yatak odasındaki hanımlar yemek tadımcısı olarak aldıkları riskler karşılığında ödüllendirilirlerdi ama bir oda görevlisi için bu nankör ve tehlikeli bir işti.

Ead için bu aynı zamanda bir fırsattı.

Kraliyet Solaryumu'na giderken karşısına başka bir fırsat çıktı. Truyde utt Zeedeur diğer iki nedimenin arkasında yürüyordu. Ead yanından geçerken onu omzundan tutup kenara çekti ve kulağına üfledi: "Yarın akşam orisons'tan sonra benimle buluş, yoksa Majesteleri'nin mektuplarını almasını sağlarım.

Diğer nedimeler arkalarına baktıklarında Truyde, sanki Ead ona bir şaka yapmış gibi gülümsedi. Zeki küçük tilki.

"Nerede?" dedi, hâlâ gülümseyerek. "Özel Merdivenler.

Yollarını ayırdılar.

Kraliyet Solaryumu sessiz bir sığınaktı. Duvarlarından üçü Kraliçe Kulesi'nden dışarı doğru çıkıntı yaparak Inysh başkenti Ascalon'un ve içinden geçen nehrin eşsiz manzarasını sunuyordu. Sokaklarından taş sütunlar ve odun dumanı yükseliyordu. Yaklaşık iki yüz bin kişi şehri kendi evi olarak görüyordu.

Ead nadiren oraya giderdi. Bekleyen hanımların tüccarlarla didişirken ve pisliğin içinde gezinirken görülmesi uygun değildi.

Güneş yere gölgeler düşürüyordu. Kraliçe masasında siluet halindeydi, kapı girişindeki Beden Şövalyeleri dışında yalnızdı. Partizanları Ead'in önünden geçiyordu.

"Hanımefendi," dedi içlerinden biri, "bugün Majesteleri'nin yemeğini servis etmeniz gerekmiyor.

O daha açıklama yapamadan Sabran seslendi: "Kim

o?" "Bayan Ead Duryan, Majesteleri. Oda arkadaşınız.

Sessizlik. Sonra: "Bırakın geçsin.

Şövalyeler hemen kenara çekildi. Ead, ayakkabılarının topukları hiç ses çıkarmadan kraliçeye yaklaştı.

"İyi sabahlar, Majesteleri. Reverans yaptı.

Sabran çoktan altın işlemeli dua kitabına dönüp bakmıştı. "Kate burada olmalı.

"Leydi Katryen hastalandı.

'Dün gece benim yatak arkadaşımdı. Hasta olsaydı bilirdim.'

"Leydi Roslain öyle olduğunu söylüyor," dedi Ead. 'Eğer sizi memnun edecekse, bugün yemeğinizin tadına bakacağım.

Cevap alamayınca Ead oturdu. Sabran'a bu kadar yakınken, orris kökü ve karanfille doldurulmuş pomanderinin kokusunu alabiliyordu. Inysh'ler bu tür parfümlerin hastalıkları önlediğine inanırlardı.

Bir süre sessizlik içinde oturdular. Sabran'ın göğsü düzenli olarak inip kalkıyor, ama çenesinin gerginliği öfkesini ele veriyordu.

"Majesteleri," dedi Ead sonunda, "bu çok cüretkâr olabilir ama bugün pek neşeli görünmüyorsunuz.

'Bu çok cüretkârca. Yemeğimin zehirli olup olmadığını görmek için buradasınız, ruh halim hakkında yorum yapmak için değil.

"Affet beni.

"Çok bağışlayıcı davrandım. Sabran kitabını kapadı. 'Belli ki Nezaket Şövalyesi'ne hiç kulak asmıyorsunuz, Bayan Duryan. Belki de gerçek bir din değiştiren değilsiniz. Belki de sahte bir dine gizlice bağlıyken atama sadece boş hizmet ediyorsunuz.

Sadece bir dakikadır buradaydı ve Ead şimdiden bataklıkta yürüyordu.

"Madam," dedi dikkatle, "atanız Kraliçe Cleolind, Lasia'nın veliaht prensesiydi.

'Bunu bana hatırlatmana gerek yok. Beni aptal mı sanıyorsun?'

"Böyle bir hakaret kastetmedim," dedi Ead. Sabran dua kitabını bir kenara koydu. 'Kraliçe Cleolind asil ve iyi kalpli biriydi. Onun hiçbir hatası yoktu.

Doğduğunda Altı Erdem hakkında hiçbir şey bilmediğini söyledi. Saf olabilirim ama onları cezalandırmak yerine, cehalet içinde olanlara acımalı ve onları ışığa yönlendirmeliyiz.

"Gerçekten de," dedi Sabran sert bir sesle. "Ateşin ışığı.

'Eğer beni kazığa oturtmak istiyorsanız, hanımefendi, bunun için üzgünüm. Duyduğuma göre biz Ersyrisler çok kötü çıra olurmuşuz. Kum gibiyiz, güneşte yanmaya çok alışığız.'

Kraliçe ona baktı. Bakışları elbisesinin üzerindeki broşa kaydı.

"Cömertlik Şövalyesi'ni haminiz olarak kabul ediyorsunuz.

Ead ona dokundu.

"Evet," dedi. 'Hanımlarınızdan biri olarak size sadakatimi sunuyorum Majesteleri. Vermek için cömert olmak gerekir.

'Cömertlik. Aynı Lievelyn gibi. Sabran bunu neredeyse kendi kendine söylemişti. 'Diğer bazı hanımlardan daha cömert olduğunu kanıtlayabilirsin. Önce Ros çocuk doğurmakta ısrar etti, bu yüzden bana hizmet edemeyecek kadar yoruldu, sonra Arbella benimle yürüyemedi, şimdi de Kate hastalık numarası yapıyor. Her gün, *hiçbirinin* Cömertlik'i patronları olarak görmediklerini hatırlıyorum.

Ead, Sabran'ın kızgın olduğunu biliyordu ama yine de şarabı kafasından aşağı boşaltmamak için kendini tutması gerekiyordu. Yatak odasındaki hanımlar günün her saati kraliçeyle ilgilenmek için büyük fedakârlıklarda bulunurlardı. Kendi hayatlarını riske atarak onun yemeklerini tattılar ve elbiselerini denediler. Saraydaki en cazip kadınlardan biri olan Katryen muhtemelen asla bir arkadaş edinmezdi. Arbella ise yetmiş yaşındaydı, hem Sabran'a hem de annesine hizmet etmişti ve hâlâ emekli olmamıştı.

Ead yemeğin gelişiyle cevap vermekten kurtuldu. Truyde utt Zeedeur yemeği sunacak olan nedimeler arasındaydı ama Ead'e bakmayı reddetti.

Yıllar boyunca pek çok Inysh geleneği kafasını karıştırmıştı ama kraliyet yemekleri çok saçmaydı. Önce kraliçeye seçtiği şarap sunulur, ardından bir değil, iki değil, tam *on sekiz çeşit* yemek ikram edilirdi. İncecik kesilmiş kahverengi etler. Frenk üzümüne karıştırılmış kuş üzümü. Kara ballı, elma ezmeli ya da bıldırcın yumurtalı krepler. Limber'den tuzlanmış balık. Kar kreması yatağında orman çilekleri.

Sabran her zamanki gibi sadece bir yuvarlak altın ekmek seçti. Başını sallaması bunun tek göstergesiydi.

Sessizlik. Truyde pencereye doğru bakıyordu. Paniklemiş görünen diğer nedimelerden biri dirseğiyle onu dürttü. Elindeki işe geri dönen Truyde, altın ekmeği bir örtü ile aldı ve reverans yaparak kraliyet tabağına koydu. Bir başka nedime de bir top tereyağlı tatlı servis etti.

Şimdi tadım zamanı. Truyde sinsi bir gülümsemeyle Ead'e kemik saplı bıçağı uzattı.

Ead önce şarabı yudumladı. Sonra da tereyağlı tatlıdan tattı. İkisi de ilaçsızdı. Sonra çörekten bir parça kesti ve dilinin ucuyla dokundu. Bir damla dulavratotu damağını sızlatır, dipsalar dudaklarını kavurur, zehirlerin en nadidesi olan sonsuzluk tozu ise her lokmada ağızda iğrenç bir tat bırakırdı.

İçinde yoğun ekmekten başka bir şey yoktu. Tabakları kraliçenin önüne koydu ve tadım bıçağını Truyde'a geri verdi, o da bıçağı bir kez sildi ve ketenle kapladı.

'Bizi yalnız bırakın,' dedi Sabran.

Bakışlar değiş tokuş edilirdi. Kraliçe genellikle yemek zamanlarında nedimelerden eğlence ya da dedikodu isterdi. Hep birlikte reverans yaptılar ve odadan çıktılar. En son Ead kalktı.

"Sen değil.

Tekrar oturdu.

Güneş şimdi daha parlaktı ve Kraliyet Solaryumunu ışıkla dolduruyordu. Tatlı yaban mersini şarabı sürahisinde dans ediyordu.

"Leydi Truyde'nin son zamanlarda dikkati dağınık görünüyor. Sabran kapıya doğru baktı. 'Belki de Kate gibi iyi değildir. Kışın sarayda böyle rahatsızlıkların yaşanmasını beklerdim.

'Kuşkusuz gül humması, madam, daha fazlası değil. Ama bence Leydi Truyde daha çok evini özlüyor,' dedi Ead. 'Ya da... genç hizmetçilerin sık sık olduğu gibi aşk hastası olabilir.

"Böyle şeyler söyleyecek kadar yaşlı olamazsınız. Yaşınız kaç?' 'Altı

yirmi, Majesteleri.

'Benden daha genç değilsiniz o zaman. Genç hizmetçilerin sık sık olduğu gibi *siz de* aşk hastalığına mı yakalandınız?

Başka bir dudaktan çıksa kulağa hoş gelebilirdi ama o gözler boğazındaki mücevherler kadar soğuktu.

Ead bir süre sonra, "Korkarım bir Inysh vatandaşı bir zamanlar başka bir inanca yemin etmiş birini sevmekte zorlanacaktır," diye cevap verdi.

Sabran'ın sorduğu hafif bir soru değildi. Inys'te kur yapmak resmi bir meseleydi.

"Saçmalık," dedi kraliçe. Güneş saçlarında parıldıyordu. 'Anladığım kadarıyla Lord Arteloth'a yakınsınız. Bana ikinizin her Kardeşlik Bayramı'nda birbirinize hediyeler verdiğinizi söyledi.

'Evet, hanımefendi,' dedi Ead. 'Çok yakınız. Şehirden ayrıldığını duyunca çok üzüldüm.

"Geri dönecek. Sabran ona değerlendirici bir bakış attı. "Sana kur yaptı mı?

"Hayır," dedi Ead dürüstçe. 'Lord Arteloth'u sevgili bir dost olarak görüyorum ve bundan fazlasını istemiyorum. İstesem bile, müstakbel Goldenbirch Kontu ile evlenmeye uygun bir konumda değilim.

"Gerçekten de. Büyükelçi uq-Ispad bana kanınızın temel olduğunu söyledi. Sabran şarabını yudumladı. "O zaman aşık değilsin.

Altındakileri aşağılamakta bu kadar hızlı olan bir kadın iltifatlara karşı savunmasız olmalı. "Hayır, madam," dedi Ead. 'Buraya bir yoldaşın peşinde zaman kaybetmeye gelmedim. Buraya Inys'in en nazik Kraliçesi'nin huzuruna çıkmaya geldim. Bu fazlasıyla yeterli.

Sabran gülümsemedi ama yüzü sert tavrından yumuşadı.

"Belki yarın benimle Özel Bahçe'de yürümek istersiniz," dedi. "Tabii Leydi Arbella hâlâ rahatsızsa.

'Eğer sizi memnun edecekse Majesteleri,' dedi Ead.

Kamara sadece iki kişinin yatabileceği kadar genişti. İri yarı bir Ment onlara tuzlanmış sığır eti, birer başparmak büyüklüğünde balık ve dişlerini kıracak kadar bayat ekmekten oluşan bir akşam yemeği getirdi. Kit güverteye kaçmadan önce bifteğinin yarısını yiyebilmişti.

Loth ekmeğinin yarısında pes etti. Bu saraydaki görkemli ikramlardan çok farklıydı ama berbat yemekler endişelerinin en küçüğüydü. Combe onu kıyametine gönderiyordu, hem de boşu boşuna.

Gece Şahini'nin insanları ortadan kaldırabildiğini her zaman biliyordu. Berethnet Hanesi için bir tehdit olarak algıladığı insanlar, ister konumlarını küçük düşürecek şekilde davransınlar, ister hak ettiklerinden daha fazla güç arzulasınlar.

Margret ve Ead onu sarayın konuştuğu konusunda uyarmadan önce bile Loth söylentilerden haberdardı. Sabran'ı baştan çıkardığına, onunla gizlice evlendiğine dair söylentiler. Şimdi Dük Ruhani onun için yabancı bir eş arıyordu ve söylentiler ne kadar asılsız olursa olsun bir engeldi. Loth bir sorundu ve Combe onu çözmüştü.

Sabran'a haber ulaştırmanın bir yolu olmalıydı. Ancak şimdilik elindeki göreve konsantre olması gerekiyordu. Cárscaro'da casus olmayı öğrenmek.

Burnunun kenarını ovuşturan Loth, Lord Wilstan Fynch hakkında bildiği her şeyi düşündü.

Sabran çocukken babasına hiç yakın olmamıştı. Düzgün ve sakallı, askeri bir duruşu olan Fynch, Loth'a her zaman atası olan Temperance Şövalyesi'nin ideallerini temsil ediyor gibi görünmüştü. Prens hiçbir zaman duygularını dışa vurmamıştı ama ailesine değer verdiği ve kızına en yakın olan Loth ve Roslain'e ailesinin bir parçası olduklarını hissettirdiği açıktı.

Sabran taç giydiğinde aralarındaki ilişki değişmişti. Baba ve kızı sık sık Özel Kütüphane'de birlikte kitap okuyor, Sabran da ona kraliyet işleriyle ilgili danışmanlık yapıyordu. Kraliçe Rosarian'ın ölümü ikisinin de hayatında bir boşluk bırakmıştı ve bu boşlukta nihayet birbirleriyle arkadaş olmuşlardı - ama bu Fynch için yeterli olmamıştı. Rosarian onun yol gösterici yıldızıydı ve onsuz, Inysh sarayının enginliğinde kaybolmuş hissetmişti. Sabran'dan onun elçisi olarak Yscalin'de ikamet etmek için izin istemiş ve o zamandan beri bu rolden memnun kalmış, her mevsim ona yazmıştı. Vetalda Hanedanı'nın neşeli bir sarayda hüküm sürdüğü Cárscaro'dan gelen mektupları hep dört gözle beklemişti. Loth, Fynch için Rosarian'la paylaştığı evden uzakta kederini gömmenin daha kolay olduğunu düşündü.

Son mektubu farklıydı. Sabran'a, Rosarian'ın öldürülmesinde Vetalda'nın parmağı olduğuna inandığını tek kelimeyle söylemişti. Bu, Inys'teki herhangi birinin Temperance Dükü'nden rock'tan önce duyduğu son şeydi.

Cárscaro'dan güvercinler uçarak Yscalin'in artık İsimsiz Olan'ı tanrısı ve efendisi olarak kabul ettiğini ilan etmişti.

Loth o şehirde neler olduğunu öğrenmek istiyordu. Virtudom'dan kopuşa neyin sebep olduğunu ve Fynch'e ne olduğunu. Eğer Yscalin Berethnet Hanesi'ne savaş ilan ederse, ki Sabran uzun zamandır bundan korkuyordu, herhangi bir bilgi çok değerli olabilirdi.

Alnını sildi. Kit güvertede bir coney gibi kaynıyor olmalıydı. Düşünecek olursak, Kit oldukça uzun bir süredir güvertedeydi.

İç geçiren Loth ayağa kalktı. Kapıda kilit yoktu ama korsanların arabadaki giysi ve diğer eşyaların bulunduğu seyahat sandığını taşıyabilecekleri bir yer olmadığını düşündü. Loth Özel Oda'da Sabran ve Roslain'le sakin bir akşam yemeği yerken Combe onları almaları için hizmetkârlarını göndermiş olmalıydı.

Yukarıda hava serindi. Dalgaların üzerinden bir esinti geçiyordu. Mürettebat bir o yana bir bu yana hareket ederken, Loth'un anlayamayacağı kadar hızlı ve denizcilikle ilgili bir şarkı tutturmuşlardı. Harlowe'un söylediklerine rağmen, güverteye çıktığında kimse onu fark etmemişti.

Kuğu Boğazı, Inys Krallığı'nı Batı ve Güney'i elinde tutan büyük kıtadan ayırıyordu. Yaz mevsiminde bile, Kül Denizi'nden gelen öldürücü rüzgârlar buradan esiyordu.

Kit'i kenarda asılı, çenesindeki kusmuğu silerken buldu. "Size iyi akşamlar, efendim. Loth onun sırtını sıvazladı. "Biraz korsan şarabı mı içtin?

Kit bir zambak gibi solgundu. "Arteloth," dedi, "hiç de iyi olduğumu sanmıyorum, biliyorsun.

"Biraya ihtiyacın var.

'Onlardan bunu istemeye cesaret edemem. Burada bulunduğum süre boyunca böyle kükreyip durdular.

"Gecekondu şarkıları söylüyorlar," dedi boğuk bir ses.

Loth başladı. Geniş kenarlı siyah şapkalı bir kadın, yakınlardaki küpeşteye yaslanmıştı.

"Çalışma şarkıları. Kit'e bir şarap tulumu fırlattı. "Temizleyicilerin zaman geçirmesine yardımcı olur.

Kit tıpayı çevirerek çıkardı. "*Temizleyiciler* mi dediniz, hanımefendi?" "Güverteyi temizleyenler.

Görünüşüne ve aksanına bakılırsa bu er Yscalin'liydi. Koyu zeytin tenli, bronzlaşmış ve çilli. Saçları arpa şarabı gibi. Gözleri berrak kehribar renginde, siyah boyayla ince bir şekilde çizilmiş, sol gözü bir yara iziyle vurgulanmış. Çizmelerindeki parlaklığa ve lekesiz cüppesine kadar bir korsana göre oldukça bakımlıydı. Yanında bir meç asılıydı.

'Yerinizde olsam hava kararmadan kamarama dönerdim,' dedi. 'Mürettebatın çoğu lordları pek umursamıyor. Plume onları kontrol altında tutuyor ama o uyuduğunda onların da terbiyesi bozuluyor.

Kit, "Sizinle tanıştığımızı sanmıyorum, hanımefendi," dedi.

Gülümsemesi derinleşti. "Peki, *seninle* evlenmek istediğimi sana düşündüren nedir?

"Şey, bizimle ilk siz konuştunuz.

"Belki de sıkılmıştım.

"Belki de ilginç oluruz. Abartılı bir şekilde eğildi. 'Ben Lord Kitston Glade, saray şairiyim. Geleceğin Honeybrook Kontu, babamın üzüntüsüne rağmen. Sizinle tanıştığıma memnun oldum.'

"Lord Arteloth Beck. Loth başını eğdi. "Goldenbirch Kontu ve Kontesi'nin varisi.

Kadın bir kaşını kaldırdı. 'Estina Melaugo. Kendi ak saçlarımın varisi. *Rose Eternal'ın* teknecisi.'

Kit'in ifadesinden bu kadını tanıdığı anlaşılıyordu. Loth sormamayı tercih etti.

"Demek," dedi Melaugo, "Cárscaro'ya gidiyorsunuz.

"Siz o şehirden misiniz, hanımefendi? Loth sordu.

"Hayır. Vazuva.

Loth onun cam şişeden bir şeyler içmesini izledi.

'Hanımefendi,' dedi, 'Kral Sigoso'nun sarayında bizi nelerin beklediğini anlatabilir misiniz acaba? Son iki yılda Yscalin'de neler olduğu hakkında çok az şey biliyoruz.

'Ben de sizin kadar biliyorum lordum. Vetalda Hanesi'nin İsimsiz Olan'a bağlılığını ilan ettiği gün, diğer bazılarıyla birlikte Yscalin'den kaçtım.

Kit tekrar konuştu: "Kaçanların çoğu korsan mı oldu?

"Korsanlar, lütfen. Melaugo başıyla asteğmeni işaret etti. "Ve hayır. Sürgünlerin çoğu Mentendon'a ya da Ersyr'e giderek ellerinden geldiğince yeniden başladılar. Ama herkes kurtulamadı.

"O zaman Yscalin halkının *hepsinin* İsimsiz Olan'a boyun eğmemesi mümkün mü? Loth ona sordu. "Sadece krallarından korkuyor ya da ülkede kapana kısılmış olabilirler mi?

Muhtemelen. Artık kimse dışarı çıkmıyor ve çok azı içeri giriyor. Cárscaro hâlâ yabancı elçileri kabul ediyor, sizlerin de gösterdiği gibi, ama ülkenin geri kalanı vebadan ölmüş olabilir, bildiğim kadarıyla. Gözlerinden bir bukle geçti. 'Eğer dışarı çıkabilirsen, bana Cárscaro'nun şu anda nasıl olduğunu anlatmalısın. Kuşlar uçmadan hemen önce büyük bir yangın çıktığını duydum. Başkentin yakınlarında lavanta tarlaları yetişirdi ama yandılar.

Bu durum Loth'un kendini daha önce hiç olmadığı kadar huzursuz hissetmesine neden oluyordu.

"Merak ettiğimi itiraf etmeliyim," dedi Melaugo, "kraliçenizin sizi neden yılan çukuruna gönderdiğini merak ediyorum. Onun favorilerinden biri olduğunuzu sanıyordum Lord Arteloth.

"Bizi gönderen Kraliçe Sabran değil, hanımefendi," dedi Kit, "korkunç Seyton Combe. İç çekti. "Şiirlerimi hiç sevmezdi, biliyorsun. Sadece ruhsuz bir kabuk şiirden nefret edebilir.

"Ah, Gece Şahini," dedi Melaugo kıkırdayarak. "Kraliçemiz için uygun bir tanıdık.

Loth sustu. "Bununla ne demek istiyorsun?

"Aziz. Kit büyülenmiş görünüyordu. 'Korsan olduğu kadar kafir de. Kraliçe Sabran'ın bir tür cadı olduğunu mu ima ediyorsunuz?

"*Asker*. Ve sesini alçalt.' Melaugo omzunun üzerinden baktı. "Beni yanlış anlamayın lordlarım. Kraliçe Sabran'dan kişisel olarak hoşlanmıyorum ama ben Yscalin'in batıl inançları olan bir bölgesinden geliyorum ve Berethnet'lerde bir tuhaflık *var.* Her kraliçenin sadece bir çocuğu oluyor, o da hep kızı oluyor ve hepsi birbirine çok benziyor... Bilmiyorum. Kulağa büyücülük gibi geliyor-'

Gölge!

Melaugo döndü. Kükreme karga yuvasından gelmişti.

"Başka bir wyvern," dedi nefesinin altında. "Affedersiniz.

İplere atladı ve tırmandı. Kit yan tarafa koştu. 'Wyvern?
Ben hiç görmedim.'

"Birini görmek *istemiyoruz,*" dedi Loth. Kolları karıncalanıyordu. 'Burası bize göre bir yer değil, Kit. Gel, önce güvertenin altına dön-'

"Bekle. Kit gözlerini siper etti. Bukleleri rüzgârda uçuştu. "Loth, bunu görüyor musun?

Loth dalgın dalgın ufka baktı. Güneş alçakta ve kırmızıydı, neredeyse onu kör ediyordu.

Melaugo fare iplerine tutunmuş, bir gözü dürbündeydi. 'Anasının -' Elini indirdi, sonra tekrar kaldırdı. 'Plume, bu- Gördüğüm şeye inanamıyorum-'

"Ne oldu?" diye seslendi levazım subayı. "Estina?

"Bu bir High Western. Bağırışı boğuktu. "Bir High Western!

Bu sözler çıranın üzerindeki bir kıvılcım gibiydi. Düzen kaosa dönüştü. Loth bacaklarının taşlaştığını hissetti.

Yüksek Batı.

"Zıpkınları ve zincir atışını hazırlayın," diye seslendi Mentiş bir kadın. 'Ateşe hazırlanın! Saldırmadığı sürece çatışmaya girmeyin!

Onu gördüğünde Loth iliklerine kadar soğudu. Ellerini ya da yüzünü hissedemiyordu.

İmkânsızdı ama yine de oradaydı.

Bir wyrm. Burnundan kuyruğunun ucuna kadar iki yüz fitten uzun, korkunç, dört bacaklı bir wyrm.

Bu hayvan avlayan bir wyverling değildi. Bu, Yüzyılların Kederi'nin son saatlerinden beri, yüzyıllardır görülmemiş bir türdü. Drakonik yaratıkların en kudretlisi. Yüce Batılılar, tüm ejderhaların en büyüğü ve en acımasızı, wyrm türünün korkunç lordları.

İçlerinden biri *uyandı*.

Canavar geminin üzerinde süzülüyordu. Yanından geçerken, Loth içindeki sıcaklığın, duman ve kükürt *kokusunun kokusunu alabiliyordu.*

Ağzındaki ayı kapanı. Gözlerindeki sıcak kömürler. Kendilerini hafızasına yazmışlardı. Çocukluğundan beri hikâyeler duymuş, hayvanat kitaplarında gizlenen iğrenç çizimleri görmüştü ama en korkunç kâbuslarında bile böylesine korkutucu bir şey aklına gelmemişti.

Ment tekrar 'Çatışmaya girmeyin,' diye seslendi.

"Sabit dur! Loth sırtını ana direğe dayadı.

Gözlerinin gördüklerini inkâr edemezdi. Bu yaratık İsimsiz Olan'ın kırmızı pullarına sahip olmayabilirdi ama onun gibiydi.

Mürettebat sudan kaçan karıncalar gibi hareket etti ama wyrm'in aklı başka bir rotadaydı. Kuğu Boğazı'nın üzerinde süzülüyordu. Loth onun içinde, boğazından karnına kadar uzanan ateşin titreştiğini görebiliyordu. Kuyruğu dikenlerle çevriliydi ve güçlü bir kırbaçla son buluyordu.

Loth kendini dik tutmak için küpeşteye tutundu. Kulakları çınlıyordu. Yakınlarda, genç denizcilerden biri koyu altın rengi bir havuzun içinde durmuş, tir tir titriyordu.

Harlowe kamarasından çıkmıştı. High Western'in onları geride bırakmasını izledi.

"Kurtuluş için dua etmeye başlasanız iyi olur lordlarım," dedi usulca. "İsimsiz Olan'ın sağ kanadı Fýredel uykusundan uyanmış gibi görünüyor.

8

Doğu

Sulyard horladı. Truyde'nin ona bağlanmakla aptallık etmiş olmasının bir nedeni daha. Misafiri sussa bile Niclays *uyuyamayacaktı*, çünkü bir tayfun patlamıştı.

Gök gürledi, dışarıda bir at kişnedi. Tek bir kadeh şarapla sarhoş olan Sulyard, tüm bunlar boyunca uyudu.

Niclays yatağına uzanmış, hafifçe sarhoş olmuştu. O ve Sulyard akşamı kâğıt oynayarak ve karşılıklı hikâyeler anlatarak geçirmişlerdi. Sulyard Asla Kraliçe'nin kasvetli hikâyesini anlatırken, Niclays Carbuncle ve Scald'ın daha canlandırıcı cazibelerini seçmişti.

Sulyard'dan hâlâ hoşlanmıyordu ama Truyde'nin gizli arkadaşını korumayı ona borçluydu. Bunu Jannart'a borçluydu.

Jan.

Kederin mengenesi kalbinin etrafını sardı. Gözlerini kapattı ve Brygstad Sarayı'nın gül bahçesinde ilk kez karşılaştıkları o sonbahar sabahına, yeni taç giymiş İkinci Edvart'ın sarayının fırsatlarla dolu olduğu zamana geri döndü.

Yirmili yaşlarının başında, henüz Zeedeur Markisi iken Jannart uzun boylu ve dikkat çekiciydi, muhteşem kızıl saçları sırtının alt kısmına kadar dalgalanıyordu. O günlerde Niclays, bakırdan çok altın renginde, kumral bir yeleye sahip olan az sayıdaki Ments'ten biriydi.

O gün Jannart'ı ona çeken şey buydu. *Gül altını*, diye adlandırmıştı. Niclays'e portresini yapıp yapamayacağını sormuştu, böylece gelecek nesiller için gölgeyi yakalayacaktı ve Niclays, her kibirli genç saray mensubu gibi, bunu yapmaktan çok memnun olmuştu.

Kızıl saçlar ve bir gül bahçesi. Her şey böyle başlamıştı.

Bütün sezonu birlikte geçirmişlerdi; şövale, müzik ve kahkahalar onlara eşlik etmişti. Portre bittikten sonra bile birbirlerinden ayrılmamışlardı.

Niclays daha önce hiç aşık olmamıştı. Onu resmedecek kadar ilgisini çeken Jannart'tı, ama Niclays çok geçmeden onun resmini yapabilmeyi arzulamıştı, böylece kirpiklerinin karanlığını, güneşin saçlarında nasıl parladığını ve klavsenin üzerindeki ellerinin zarafetini yakalayabilecekti. İpeksi dudaklarına ve boynunun çenesiyle birleştiği yere bakmıştı; kanının orada, o yaşam beşiğinde zonklamasını izlemişti. Uyku göz kapaklarını ağırlaştırdığında, sabah ışığında gözlerinin nasıl görüneceğini heyecan verici ayrıntılarla hayal etmişti. O enfes koyu kehribar rengi, siyah arıların yaptığı bal gibi.

Bu derin ve yumuşak sesi duymak için yaşamıştı. Ah, onun tenorluğunda türküler söyleyebilirdi ve konuşma sanata ya da tarihe yöneldiğinde tutkunun doruğuna tırmanışını. Bu konular Jannart'ın içinde bir ateş yakmış, insanları onun sıcaklığına çekmişti. Yalnızca kelimelerle en sıkıcı nesneyi güzelleştirebilir ya da medeniyetleri tozdan ayağa kaldırabilirdi. Niclays için o, dünyasının her yönünü aydınlatan bir güneş ışını olmuştu.

Hiç umut olmadığını biliyordu. Ne de olsa Jannart bir markiydi, bir dükalığın varisiydi, Prens Edvart'ın en yakın arkadaşıydı, Niclays ise Rozentun'dan yeni gelmiş biriydi.

Yine de Jannart onu görmüştü. Onu görmüştü ve gözlerini kaçırmamıştı.

Evin dışında dalgalar yine çitlere çarpıyordu. Niclays her yeri ağrıyarak yan döndü.

"Jan," dedi usulca, "ne zaman bu kadar yaşlandık?

Mentiş sevkiyatı her an gelebilirdi ve eve döndüğünde Sulyard da onlarla birlikte olacaktı. Birkaç gün sonra Niclays, Truyde ve Jannart'ın ve azizlerin terk ettiği Inysh sarayının bu canlı hatırlatıcısından kurtulacaktı. Dünyanın bir ucundaki hapishanesinde iksirlerle uğraşmaya geri dönecek, sürgüne gönderilecek ve tanınmayacaktı.

Sonunda yastığı göğsüne bastırarak uyuyakaldı. Uyandığında hava hâlâ karanlıktı ama ensesindeki tüyler diken diken olmuştu.

Doğrulup karanlığa baktı.

"Sulyard.

Cevap yok. Karanlıkta bir şey hareket etti.

"Sulyard, sen misin?

Şimşek silueti daha da belirginleştirdiğinde, karşısındaki yüze baktı.

"Saygıdeğer Baş Subayım," diye mırıldandı ama çoktan yatağından kaldırılmıştı.

İki nöbetçi onu kapıya doğru sürükledi. Dehşetin boğuculuğu içinde, bir şekilde bastonunu yerden kaptı ve tüm gücüyle savurdu. Sopa bir kırbaç gibi yanaklarından birine çarptı. Demir bir copla geri çekilmeden önce isabetinin tadını çıkarmak için sadece bir anı vardı.

Daha önce hiç bu kadar çok acıyı aynı anda hissetmemişti. Alt dudağı meyve gibi yarıldı. Her dişi yuvasında titriyordu. Dilindeki bakırımsı tat midesini bulandırdı.

Nöbetçi copunu tekrar kaldırdı ve dizine korkunç bir darbe indirdi. Niclays bir 'merhamet' çığlığıyla ellerini başının üzerine kaldırdı ve bastonu yere düşürdü. Deri bir çizme onu ikiye ayırdı. Sırtına ve yüzüne çarpan darbeler her taraftan yağmaya başladı. Zayıf teslimiyet ve özür sesleri çıkararak minderlerin üzerine düştü. Etrafındaki ev paramparça oluyordu.

Kırılan camların gürültüsü çalışma odasından geliyordu. Aleti, bir daha sahip olamayacağı kadar çok para değerindeydi.

"Lütfen. Kan çenesinden aşağı süzüldü. 'Saygıdeğer nöbetçiler, lütfen, anlamıyorsunuz. İş-'

Yalvarışlarına aldırmadan onu fırtınaya doğru yürüttüler. Üzerinde sadece geceliği vardı. Ayak bileği onu taşımak için çok hassas olduğundan, onu bir darı çuvalı gibi taşıdılar. Gece boyunca çalışan birkaç Ments evlerinden çıkıyordu.

"Doktor Roos," diye seslendi içlerinden biri. "Neler oluyor?

Niclays nefes nefese kaldı. "Kim o?" Sesi gök gürültüsünün sesinde kayboldu. "Muste," diye bağırdı kalın bir sesle. "Muste, yardım et bana, seni tilki saçlı aptal!

A el kapalı onun kanlı Ağız. O olabilir duymak Sulyard şimdi, karanlığın içinde bir yerde, haykırıyor.

"Niclays!

Muste'yi görmeyi bekleyerek başını kaldırdı, ama çatışmaya koşan Panaya'ydı. Bir şekilde nöbetçilerin arasına girmiş ve Cesaret Şövalyesi gibi Niclays'in önünde durmuştu. "Eğer tutukluysa," dedi, "o zaman Hisan Burnu'nun saygıdeğer valisinden aldığınız emir nerede?

Niclays onu öpebilirdi. Baş Subay yakınlarda durmuş, nöbetçilerin evi yağmalamasını izliyordu.

Panaya'ya, ona bakmadan, "İçeri dön," dedi.

'Bilgili Doktor Roos saygıyı hak ediyor. Eğer ona zarar verirseniz, Mentendon'un Yüce Prensi bunu duyacaktır.

"Kızıl Prens'in burada hiçbir gücü yok.

Panaya onun karşısına dikildi. Niclays, uyku elbisesi giymiş kadının zırhlı adamla yüzleşmesini sadece hayretle izleyebildi.

'Mentişler burada yaşarken, şerefli Savaş Lordu'nun korumasına sahipler,' dedi. 'Orisima'da kan döktüğünüzü duyduğunda ne diyecek?

Bunun üzerine Baş Subay ona bir adım daha yaklaştı. "Belki de çok merhametli olduğumu söyleyecek," dedi sesi küçümsemeyle kalınlaşarak, "çünkü bu yalancı evinde bir *izinsiz* gireni saklıyordu.

Panaya sessizliğe gömüldü, yaşadığı şok yüzünden
okunuyordu. "Panaya," diye fısıldadı Niclays.

"Bunu açıklayabilirim.

"Niclays," diye nefes aldı. "Ah, Niclays. Büyük Ferman'a karşı geldin.

Ayak bileği zonkluyordu. "Beni nereye götürecekler?

Panaya endişeyle, nöbetçilerine bağırıp çağıran Baş Subaya doğru baktı. 'Hisan Burnu'nun şerefli valisine. Kızıl hastalığa yakalandığınızdan şüphelenecekler,' diye mırıldandı Mentişçe. Birden gerildi. "Ona dokundun mu?

Niclays telaşla geri döndü. "Hayır," dedi. "Hayır, çıplak teni olmaz.

'Onlara böyle söylemelisin. Aziz'in üzerine yemin et,' dedi ona. 'Eğer onları aldattığından şüphelenirlerse, gerçeği senden almak için ellerinden geleni yapacaklardır.

"İşkence mi? Yüzünde boncuk boncuk ter vardı. "İşkence değil. İşkenceyi kastetmiyorsun, değil mi?

"Yeter," diye bağırdı Baş Subay. 'Götürün şu haini!

Bununla birlikte, nöbetçiler Niclays'i doğranacak et gibi taşıdılar. "Avukat istiyorum," diye bağırdı. 'Lanet olsun size, bu Aziz'in terk ettiği adada bir yerlerde düzgün bir avukat olmalı! Kimse cevap vermeyince umutsuzca Panaya'ya seslendi: "Muste'ye söyle, aletlerimi tamir etsin. İşe devam et! Kadın çaresizce baktı. "Ve kitaplarımı koru! Aziz aşkına, *kitaplarımı koru,* Panaya!

9

Batı

'Sanırım Ersyr'de böyle yürüyüşlere pek sık çıkılmıyor. Sıcak dayanılmaz olurdu.'

Özel Bahçe'de yürüyorlardı. Ead buraya daha önce hiç girmemişti. Bu sığınak kraliçenin, yatak odasındaki hanımlarının ve Erdemliler Konseyi'nin zevkine ayrılmıştı.

Leydi Arbella Glenn hâlâ yatağa mahkûmdu. Saray fısıltılarla çalkalanıyordu. Eğer ölürse, yeni bir Yatak Odası Leydisi'ne ihtiyaç duyulacaktı. Özel Oda'nın diğer Leydileri şimdiden Sabran'a zekâlarını ve yeteneklerini göstermeye çalışıyorlardı.

Linora'nın, Ead ona göre hikâye anlatma işini eline yüzüne bulaştırdığında bu kadar sinirlenmesinin nedeni de buydu şüphesiz. Şansının çağrışım yoluyla zedelenmesini istememişti.

'Kışın değil. Yazın sıcaktan korunmak için bol ipekler giyeriz,' diye yanıtladı Ead. 'Ekselanslarının Rumelabar'daki malikanesinde yaşarken sık sık avludaki havuzun kenarında oturup kitap okurdum. Yürüyüş yollarını gölgelemek için tatlı limon ağaçları ve havayı serinletmek için fıskiyeler vardı. Huzurlu zamanlardı.

Aslında oraya sadece bir kez gitmişti. Çocukluğunu Manastır'da geçirmişti.

"Anlıyorum. Sabran süslü bir yelpazeyi tutuyordu. "Ve Dawnsinger'a dua edersin.

"Evet, madam. Sessizlik Evi'nde.'

Yeşillik ağaçlarının tam çiçek açtığı meyve bahçelerinden birine girdiler. On iki Beden Şövalyesi onları uzaktan takip etti.

Son birkaç saat içinde Ead, her şeyi bilen dış görünüşünün altında Inys Kraliçesi'nin dünyaya sınırlı bir bakış açısı olduğunu keşfetmişti. Saraylarının duvarları ardına gizlenmiş olan Inys'in ötesindeki topraklar hakkındaki bilgisi tahta kürelerden, elçilerinden ve diğer hükümdarlardan gelen mektuplardan geliyordu. Yscali ve Hróthi dillerini akıcı bir şekilde konuşabiliyordu ve hocaları onu Virtudom'un tarihi konusunda eğitmişti ama başka hiçbir şey bilmiyordu. Ead onun Güney hakkında soru sormamak için kendini zor tuttuğunu hissedebiliyordu.

Ersyr Altı Erdem'e bağlı kalmadı. Inysh kuruluş efsanesinde önemli bir yere sahip olmasına rağmen komşusu Lasia Bölgesi de öyle.

Ead saraya geldikten kısa bir süre sonra Altı Erdem'i kabul etmişti. Bir bahar akşamı Kraliyet Mabedi'nde durmuş, Berethnet Hanedanı'na bağlılığını ilan etmiş ve Galian'a tapan birinin mahmuzlarını ve kuşağını almıştı. Karşılığında ona Halgalant'ta, cennetteki sarayda bir yer vaat edilmişti. Baş Sanctarian'a, Inys'e gelmeden önce Ersyr'de en çok takip edilen tanrı olan Dawnsinger'a inandığını söylemişti. Hiç kimse bunu sorgulamamıştı.

Ead hiçbir zaman Dawnsinger'ı takip etmemişti. Ersyri kanı taşımasına rağmen, Ersyr'de doğmamıştı ve oraya pek sık ayak basmamıştı. Onun gerçek inancı sadece Tarikat tarafından biliniyordu.

Sabran, "Ekselansları bana annenizin Ersyr'den olmadığını söyledi," dedi.

"Hayır. Lasia'da doğdu.

"Adı neydi?" "Zāla.

"Kaybınız için üzgünüm.

"Teşekkür ederim, madam," dedi Ead. "Uzun zaman önceydi.

Aralarındaki farklar ne olursa olsun, ikisi de bir anneyi kaybetmenin ne demek olduğunu biliyordu.

Saat kulesi on biri vurduğunda, Sabran özel kuş kafesinin yanında durdu. Kapının kilidini açtı ve minik yeşil bir kuş bileğine kondu. "Bu kuşlar Uluma Dağları'ndan geliyor," dedi. Güneş ışığı dans etti boynundaki zümrütlerde. "Kışlarını genellikle orada geçirirler. "Hiç

Lasia'ya gittiniz mi Majesteleri? Ead sordu.

"Hayır. Virtudom'u asla terk edemem.

Ead o tanıdık kızgınlığı hissetti. Inysh'in Lasia'yı kuruluş efsanelerinin temel taşı olarak kullanması, ancak halkını kâfir olarak aşağılaması ikiyüzlülüğün en iyisiydi.

'Elbette,' dedi.

Sabran ona baktı. Kuşağından bir kese çıkardı ve avucuna birkaç tohum döktü.

'Inys'te bu kuşa aşk kuşu denir,' dedi. Bileğindeki kuş neşeli bir cıvıltı çıkardı. 'Hayatları boyunca sadece tek bir eş alırlar ve uzun yıllar ayrı kalsalar bile şarkılarını bilirler. İşte bu yüzden aşk kuşu Yoldaşlık Şövalyesi için kutsaldır. Bu kuşlar onun her ruhun arkadaşlık içinde birleşmesi arzusunu somutlaştırır.

"Onları iyi tanırım," dedi Ead. Kuş tohumları gagaladı. "Güney'de bunlara şeftali yüzlü mimikler denir.

"Şeftali suratlı.

'Şeftali tatlı bir portakal meyvesidir hanımefendi, çekirdeğinde çekirdek vardır. Ersyr'de ve Doğu'nun bazı bölgelerinde yetişir.

Sabran kuşun yemesini izledi. "Doğu hakkında konuşmayalım," dedi ve kuşu tüneğine geri koydu.

Güneş bir soba kadar sıcaktı ama kraliçe içeri girmek istediğine dair hiçbir belirti göstermiyordu. Kiraz ağaçlarıyla çevrili bir patikada gezinmeye devam ettiler.

"Duman kokusu alıyor musunuz, hanımefendi? Sabran sordu. 'Bu şehirdeki bir yangının kokusu. Bu sabah Marian Meydanı'nda iki doomsinger yakıldı. Bunun iyi olduğunu düşünüyor musun?

Inys'te iki tür sapkın vardı. Dağınık bir azınlık hâlâ Inys'in ilkel dinini, Berethnet Hanesi'nin kuruluşundan önce, şövalyeliğin henüz genç olduğu ve ülkenin Ormanın Hanımı tarafından rahatsız edildiği günlerde uygulanan bir tür doğaya tapınma biçimini takip ediyordu. Dinden dönebilir ya da hapsedilebilirlerdi.

Bir de İsimsiz Olan'ın geri döneceği kehanetinde bulunanlar vardı. Son iki yıldır bu felaket tellalları Yscalin'den Inys'e akın etmiş ve şehirlerde vaaz verebildikleri kadar vaaz vermişlerdi. Adalet Düşesi'nin emriyle yakıldılar.

Ead, 'Bu acımasız bir ölüm,' dedi.

"Inys'in alevler tarafından tüketildiğini görmek istiyorlar. Kollarımızı İsimsiz Olan'a açmamızı, onu tanrımız olarak kabul etmemizi istiyorlar. Leydi Igrain diyor ki

"Düşmanlarımızın bize yaptıklarını onlara da yapmalıyız.

"Aziz de böyle mi söyledi, madam? Ead sakince sordu. "Ben Altı Erdem konusunda sizin kadar bilgili değilim.

"Cesaret Şövalyesi bize inancı savunmamızı emrediyor.

'Yine de Doğu'yla ticaret yapan Mentendon Prensi Aubrecht'ten bir hediye kabul ettiniz. Hatta size bir Doğu incisi bile verdi,' dedi Ead. 'Biri onun sapkınlığı finanse ettiğini söyleyebilir.

O daha durduramadan dışarı çıkmıştı. Sabran ona buz gibi bir bakış attı.

'Ben size Altı Erdem'in karmaşıklığını öğretmekle yükümlü bir kutsal kişi değilim,' dedi. 'Eğer bu karmaşıklıkları tartışmak istiyorsanız, Bayan Duryan, başka bir yere bakmanızı tavsiye ederim. Belki Dearn Kulesi'nde, benim yargılarımı sorgulayan başkalarıyla birlikte - ki bu yargılar size hatırlatmama gerek olmadığına eminim, Aziz'in kendisinden geliyor. Arkasını döndü. "İyi sabahlar.

Beden Şövalyelerinin gölgesinde, Ead'i ağaçların altında yalnız bırakarak uzaklaştı.

Kraliçe gözden kaybolduğunda, Ead çimenleri geçip bir çeşmenin kenarına oturdu ve kendine lanet okudu. Sıcak onu mantıksız yapıyordu.

Suyu yüzüne çarptı ve sonra avuçlarının içine alarak içti, Berethnet Hanedanı'nın dördüncü kraliçesi Ascalon'un Çiçeği Birinci Carnelian'ın heykeli onu izliyordu. Yakında hanedan Inys'i bin altı yıl boyunca yönetmiş olacaktı.

Ead gözlerini kapadı ve boynundan aşağı su damlalarının süzülmesine izin verdi. Dokuzuncu Sabran'ın sarayında sekiz yıl geçirmişti. Bunca zaman boyunca onu kızdıracak hiçbir şey söylememişti. Şimdi bir engerek yılanı gibiydi, dilini ağzında tutamıyordu. Bir şey onu Inys Kraliçesi'ni *kızdırmaya itiyordu.*

O şeyi kesip atmak zorundaydı, yoksa bu mahkeme onu bütün olarak yiyecekti.

O günkü görevleri bir sis bulutu içinde geçti. Sıcaklık işlerini daha da zorlaştırıyordu. Altın sarısı saçları terden ıslanmış olan Linora bile durgunlaşmıştı ve Roslain Crest öğleden sonrayı yükselen bir öfkeyle kendini yelpazeleyerek geçirdi.

Akşam yemeğinden sonra Ead diğer kadınlarla birlikte Erdemler Mabedi'nde ayinlere katıldı. Ana Kraliçe, sanki su altında inşa edilmiş gibi görünmesi için salona mavi vitray pencereler yerleştirilmesini emretmişti.

Kutsal alanda, sunağın sağ tarafında bir heykel vardı.

Galian Berethnet, ellerini Ascalon'un kabzasında kavuşturdu.

Sol tarafta, Inysh'in Kraliçe Cleolind, yani Genç Kız olarak bildiği kadının anısına dikilmiş bir kaide vardı.

Inysh'lerin elinde Cleolind'in neye benzediğine dair hiçbir kayıt yoktu. Eğer var olmuşlarsa bile tüm resimleri ölümünden sonra yok edilmişti ve o zamandan beri hiçbir Inysh heykeltıraşı bir benzerini yaratmaya çalışmamıştı. Pek çok kişi bunun sebebinin Kral Galian'ın çocuk yatağında kaybettiği kadını görmeye dayanamaması olduğuna inanıyordu.

Manastırda bile Anne hakkında sadece birkaç bilgi vardı. Çok şey yok edilmiş ya da kaybolmuştu.

Diğerleri dua ederken, Ead de dua etti.

Anne, sana yalvarıyorum, Aldatan'ın ülkesinde bana yol göster. Anne, sana yalvarıyorum, korumaya yemin ettiğim, senin soyundan geldiğini söyleyen bu kadının huzurunda onurlu bir şekilde davranmama izin ver. Anne, sana yalvarıyorum, bana pelerinime yakışır bir cesaret ver.

Sabran ayağa kalktı ve atasının heykeline dokundu. O ve hanımları mabetten çıkarken Ead, Truyde'yi gözüne kestirdi. Dümdüz önüne bakıyordu ama elleri biraz fazla sıkı kenetlenmişti.

Gece çöküp de Kraliçe Kulesi'ndeki işlerini hallettikten sonra Ead, şehirden saraya mal getiren mavnaların bulunduğu Özel Merdiven'den inerek kuyunun bulunduğu oyukta beklemeye başladı.

Truyde utt Zeedeur pelerinli ve kapüşonlu bir şekilde ona katıldı.

"Hava karardıktan sonra yanımda bir refakatçi olmadan Sandık Odası'ndan dışarı çıkmam yasak. Kırmızı saçlarından bir tutamı kapüşonunun içine soktu. "Leydi Oliva gittiğimi fark ederse-

'Sevgilinizle birçok kez görüştünüz leydim. Muhtemelen,' dedi Ead, 'refakatçi olmadan.

Koyu renk gözler kapüşonun altından bakıyordu. "Ne istiyorsun?

'Sulyard ile ne planladığınızı bilmek istiyorum. Mektuplarınızda bir görevden bahsediyorsunuz.

"Bu sizi ilgilendirmez.

"O halde bir teori sunmama izin verin. Doğu'ya alışılmadık bir ilgi duyduğunuzu bilecek kadar çok şey gördüm. Sanırım siz ve Sulyard yaramaz bir amaç için Uçurum'u birlikte geçmeyi planladınız ama o siz olmadan yoluna devam etti. Yanılıyor muyum?'

"Öylesin. Eğer burnunu sokmaya devam edeceksen, o zaman gerçeği duyabilirsin. Truyde'un sesi neredeyse sıkılmış gibiydi. 'Triam Süt Lagünü'ne gitti. Ne Kraliçe Sabran'ın ne de babamın evliliğimize karşı çıkamayacağı bir yerde, yoldaş olarak birlikte yaşamak istiyoruz.

'Bana yalan söylemeyin leydim. Mahkemeye masum bir yüz gösteriyorsunuz ama bence başka bir yüzünüz var.

Kapı açıldı. Bir muhafız elinde meşaleyle ıslık çalarak içeri girdiğinde kendilerini oyuğun derinliklerine doğru ittiler. Onları görmeden Özel Merdiven'e doğru yürüdü.

"Sandık Odası'na geri dönmeliyim," dedi Truyde nefesinin altında. 'O iğrenç kuş için *on altı tane ilaç* bulmam gerekti. Uzun süre ortalıkta görünmezsem kıyameti koparacak.

"Sulyard ile ne planladığınızı söyleyin o zaman.

"Peki ya sana söylemezsem? Truyde bir kahkaha attı. "Ne yapacaksınız, Bayan Duryan?

'Belki de Baş Sekreter'e Majestelerine karşı komplo kurduğunuzdan şüphelendiğimi söylerim. Unutma çocuğum, mektupların bende. Ya da belki,' dedi Ead, 'seni konuşturmak için başka yöntemler kullanmalıyım.

Truyde gözlerini kıstı.

'Bu nazik bir konuşma değil,' dedi yumuşak bir sesle. 'Siz kimsiniz? Inysh sarayının sırlarıyla neden bu kadar ilgileniyorsun? Yüzünde ihtiyatlı bir ifade belirdi. 'Combe'un istihbaratçılarından biri misin, öyle mi? En adi türden casuslar yetiştirdiğini duydum.

"Bilmeniz gereken tek şey, Majestelerini korumayı kendime iş edindiğimdir. "Sen bir odacısın, Beden Şövalyesi değil. Hiç çarşafın yok mu?

Soyunmak için mi?'

Ead bir adım daha yaklaştı. Truyde'dan yarım baş daha uzundu ve eli şimdi kuşağındaki bıçağa gitmişti.

"Bir şövalye olmayabilirim," dedi Ead, "ama bu saraya geldiğimde Kraliçe Sabran'ı düşmanlarından koruyacağıma yemin ettim.

'Ben de aynı yemini ettim,' dedi Truyde öfkeyle. 'Ben onun düşmanı değilim - ve Doğu'nun insanları da değil. Onlar da bizim gibi İsimsiz Olan'ı küçümsüyorlar. Taptıkları asil yaratıklar wyrm'lere hiç benzemiyor. Kendini yukarı çekti. 'Drakonik şeyler uyanıyor, Ead. Yakında yükselecekler - İsimsiz Olan ve hizmetkârları - ve gazapları korkunç olacak. Ve bize karşı toplandıklarında, onlarla savaşmak için yardıma ihtiyacımız olacak.

Ead'in içine bir ürperti girdi.

"Doğu ile askeri bir ittifak kurmak istiyorsun," diye mırıldandı. "Uyanışlarla başa çıkmamıza yardım etmeleri için *onların* wyrmlerini çağırmak istiyorsun. Truyde ona baktı, gözleri parlıyordu. "Aptal. Dik kafalı aptal. Kraliçe senin wyrmlerle uğraşmak istediğini *öğrendiğinde*-'

'Onlar wyrm değil! Onlar *ejderha* ve nazik yaratıklar. Onların resimlerini gördüm, onlar hakkında kitaplar okudum.

"Doğu kitapları.

'*Evet*. Onların ejderhaları hava ve suyla birdir, ateşle değil. Doğu bizden o kadar uzun süre uzak kaldı ki aradaki farkı unuttuk. Ead ona sadece inançsızlıkla bakınca Truyde farklı bir yol denedi: 'Bu ülkede yaşayan bir yabancı olarak beni dinleyin. Ya Inysh yanılıyorsa ve Berethnet Hanesi'nin devamı İsimsiz Olan'ı uzakta tutan şey değilse?

"Ne gevezelik ediyorsun, çocuk?

'Bir şeylerin değiştiğini biliyorsunuz. Drakonik yaratıkların uyanışı, Yscalin'in Virtudom'dan kopuşu - bu olaylar sadece başlangıç. Sesi alçaldı. "İsimsiz Olan geri geliyor. Ve inanıyorum ki *yakında gelecek*.

Bir an için Ead'in nutku tutuldu.

Ya Berethnet Hanesi'nin devamı İsimsiz Olan'ı uzakta tutan şey değilse?

Erdemli genç bir kadın bu sapkın sonuca nasıl varmıştı?

Elbette haklı da olabilirdi. Başrahibe, Inys'e gelmeden önce Ead'a Kraliçe Sabran'ı korumak için neden bir kız kardeş gönderilmesi gerektiğini açıklamıştı.

Berethnet Evi bizi İsimsiz Olan'dan koruyabilir de, korumayabilir de. Her iki şekilde de kanıt yok. Tıpkı bir kanıt olmadığı gibi

Berethnet kraliçeleri gerçekten de Ana'nın torunları. Eğer öyleyse, kanları kutsaldır ve korunmalıdır. Başrahibeyi şimdi görebiliyordu, kaynak suyu kadar berrak. *Hikâyelerle ilgili sorun da bu, çocuğum. İçlerindeki gerçek tartılamaz.*

Ead bu yüzden Inys'e gönderilmişti. Sabran'ı korumak için, efsane doğruysa ve kanı düşmanın yükselmesini engelleyecekse diye.

"Ve sen de onun... ikinci gelişine hazırlanmamızı istiyorsun," dedi Ead, eğleniyormuş gibi yaparak.

Truyde çenesini kaldırdı. "Biliyorum. Doğuluların insanlarla birlikte yaşayan pek çok ejderhası var. İsimsiz Olan'a cevap vermezler,' dedi. 'Geri döndüğünde, onu yenmek için bu Doğulu ejderhalara ihtiyacımız olacak. İkinci bir Çağların Kederi'ni önlemek için *birlikte* durmalıyız. Triam ve ben insanlığın yok oluşuna yürümesine izin vermeyeceğiz. Küçük ve genç olabiliriz ama inançlarımız uğruna dünyayı sarsacağız.

Gerçek ne olursa olsun, bu kız yanılsama meşalesini yutmuştu.

"İsimsiz Olan'ın geleceğinden nasıl bu kadar eminsin? Ead sordu. "Kraliçe Sabran'ın onu zincire vurduğuna inanmak için doğmuş bir Virtudom çocuğu değil misin sen?

Truyde doğruldu.

'Kraliçe Sabran'ı seviyorum,' dedi, 'ama ben kanıt olmadan bana söylenenlere inanacak kadar acemi bir çocuk değilim. Inysh'lerin körü körüne inancı olabilir ama Mentendon'da biz kanıta değer veririz.

'Peki İsimsiz Olan'ın geri döneceğine dair *kanıtınız* var mı? Yoksa bu bir tahmin mi?'

'Tahmin değil. Hipotez.'

"Hipoteziniz ne olursa olsun, planınız sapkınlıktır.

"Bana sapkınlıktan bahsetme," diye karşılık verdi Truyde. "Bir zamanlar Dawnsinger'a tapmadın mı?

"Burada söz konusu olan benim inançlarım değil. Ead durakladı. 'Demek Sulyard oraya gitti. Doğu'da çılgınca bir arayışa çıkmış, bu konuda hiçbir şey bilmeyen bir kraliçe adına imkânsız bir ittifaka aracılık etmeye çalışıyor. Kuyunun ağzına doğru eğildi. "Sevgilin bu girişim sırasında ölecek.

'Hayır. Seiikinese dinler-'

'O Inys'in resmi bir elçisi değil. Neden onu dinlesinler ki?'

Triam onları ikna edecektir. Kimse onun kadar içten konuşamaz. Doğulu yöneticiler tehdit konusunda ikna olduktan sonra Kraliçe Sabran'a gideceğiz. O da bir ittifakın gerekliliğini görecektir.

Çocuk tutkusu yüzünden kör olmuştu. Sulyard Doğu'ya ayak basar basmaz idam edilecekti ve Sabran, nefes aldığı sürece İsimsiz Olan'ın *dirilebileceğine inandırılsa* bile, wyrm-severlerle ittifak kurmaktansa kendi burnunu kesmeyi tercih ederdi.

"Kuzey zayıf," diye devam etti Truyde, "Güney ise erdemli davranamayacak kadar gururlu. Yanakları kızarmıştı. "Başka bir yerde yardım aradığım için beni yargılamaya cüret mi ediyorsun?

Ead onun gözlerinin içine baktı.

'Bu dünyayı korumaya çalışan tek kişinin kendin olduğunu düşünebilirsin,' dedi, 'ama üzerinde durduğun temel hakkında hiçbir fikrin yok. Hiçbirinizin yok. Truyde kaşlarını çatınca Ead şöyle dedi: 'Sulyard senden yardım istedi. Ona buradan yardım etmek için ne yaptınız? Ne gibi planlar yaptınız? Truyde sessiz kaldı. "Eğer onun görevine yardımcı olmak için bir *şey* yaptıysan, bu ihanettir.

"Tek kelime daha etmeyeceğim. Truyde geri çekildi. 'İstersen Leydi Oliva'ya git. Önce Sandık Odası'nda ne yaptığınızı açıklamanız gerekecek.

Gitmeye hazırlanırken, Ead bir elini bileğine doladı.

'Kitaba bir isim yazmışsın,' dedi. '*Niclays*. Sanırım anatomist Niclays Roos'a atıfta bulunuyor. Truyde başını salladı ama Ead onun gözlerindeki tanıma kıvılcımını gördü. "Roos'un tüm bunlarla ne ilgisi var?

Truyde cevap veremeden, bir rüzgâr topraktan içeri girdi.

Her ağacın her dalı titredi. Kuşhanedeki her kuş ötmeyi kesti. Ead, Truyde'yi tuttuğu yerden bıraktı ve oyuktan dışarı çıktı.

Şehirde toplar ateşleniyordu. Misket tüfekleri ateşte patlayan kestaneler gibi sesler çıkararak patlıyordu. Onun arkasında, Truyde kuyunun yanında kaldı.

"Bu da ne?" dedi.

Ead kanı çarparken nefes aldı. Uzun zamandır böyle bir his vücudunu sarmamıştı. Yıllar sonra ilk kez siden'ı tutuşmuştu.

Bir şey geliyordu. Buraya kadar gelebildiyse, kıyı savunmasını aşmanın bir yolunu bulmuş olmalıydı. Ya da onları yok etmiş.

Bulutları yaran güneş gibi bir parıltı, gözlerini ve dudaklarını kavuracak kadar sıcaktı ve bir wyrm perde duvarının üzerinden süzüldü. Okçuları ve silahşorları yakıp kül etti ve bir sıra mancınığı paramparça etti. Truyde yere yığıldı.

Ead sadece büyüklüğünden bile ne olduğunu biliyordu. Bir High Western. Dişlerinden kuyruğunun ölümcül sivri uçlarına kadar bir canavardı. Savaş yaraları içindeki karnı paslı kahverengiydi ama büyük kısmı katran gibi siyahtı. Gözetleme kulelerinden fırlayan oklar pullarına çarpıp parçalanıyordu.

Oklar işe yaramazdı. Tüfekler işe yaramazdı. Bu herhangi bir wyrm değildi, herhangi bir High Western de değildi. Yaşayan hiç kimse bu yaratığı görmemişti ama Ead onun adını biliyordu.

Fýredel.

Kendisine İsimsiz Olan'ın sağ kanadı diyen kişi. Çağların Kederi'nde insanlığa karşı Drakon Ordusu'nu yetiştiren ve yöneten Fýredel.

Uyanıktı.

Canavar Ascalon Sarayı'nın üzerinde dönerek çimenleri ve meyve bahçelerini gölgeye boğdu. Kokusu kanındaki Siden'ı alevlendirirken Ead'in midesi bulandı ve teni yandı.

Uzun yayı odasında ulaşamayacağı bir yerdeydi. Yılların rutini onun uyanıklığını köreltmişti.

Fýredel Dearn Kulesi'nin üzerine indi. Kuyruğu kulenin etrafında yılan gibi kıvrıldı ve pençeleri kulenin çatısına saplandı. Kiremitler parçalandı, aşağıdaki muhafızlar ve hizmetliler dağılmaya zorlandı.

Başı iki zalim boynuzla taçlandırılmıştı. Magma çukurlarına benzeyen gözleri karanlıkta parlıyordu.

"SABRAN KRALIÇESI.

Gökyüzünün kendisi onun sözlerini yankıladı. Ascalon'un yarısı onları duyabiliyor olmalı.

"KALKAN KALBİNİN TOHUMU." Kuleden daha fazla taş düştü. Oklar zırhından sıyrıldı. "ORTAYA ÇIK VE ESKI DÜŞMANINLA YÜZLEŞ YA DA ŞEHRININ YANIŞINI IZLE.

Sabran onun çağrısına cevap vermeyecekti. Biri onu durduracaktı. Erdemliler Konseyi onunla ilgilenmesi için bir temsilci gönderecekti.

Fýredel parıldayan metal dişlerini gösterdi. Alabastrine Kulesi, Ead'in en üst balkonunu göremeyeceği kadar yüksekti ama yeni ayarlanmış kulakları

ikinci bir ses duydu: "Buradayım, iğrenç şey. Ead

dondu kaldı.

Aptal. Tam bir aptal. Sabran ortaya çıkarak kendi ölüm fermanını imzalamıştı.

Her binadan çığlıklar yükseliyordu. Saray mensupları ve hizmetkârlar, aralarındaki şeytanı görmek için açık pencerelerden dışarı sarkıyorlardı. Diğerleri saray kapılarına doğru koşuşturuyordu. Ead, Özel Merdiven'e hücum etti.

"Demek uyandın, Fýredel," dedi Sabran küçümseyerek. "Buraya neden geldin?

'Sizi uyarmaya geldim, Inys Kraliçesi. Tarafınızı seçme zamanı yaklaştı. Fýredel, Ead'in tüylerini diken diken eden bir tıslama çıkardı. 'Soydaşlarım mağaralarında kıpırdanıyor. Kardeşim Orsul çoktan kanatlandı ve kız kardeşimiz Valeysa da yakında onu takip edecek. Yıl bitmeden tüm takipçilerimiz uyanmış olacak. Drakon Ordusu yeniden doğacak.

'Lanet olsun uyarılarına,' diye karşılık verdi Sabran. 'Senden korkmuyorum kertenkele. Tehditlerinin duman kadar ağırlığı var.

Ead onların sözlerini kafasının içinde gök gürültüsü gibi duydu. Fýredel'den yükselen dumanlar duyularının üzerinde öğütücü taşlar gibiydi.

"Ustam Uçurum'da kıpırdanıyor," dedi dili titreyerek. 'Bin yıl neredeyse tamamlandı. Senin evin daha önce bizim en büyük düşmanımızdı, Sabran Berethnet, senin Çağların Kederi dediğin günlerde.

'Atam sana o zaman Inysh cesaretini gösterdi, ben de şimdi göstereceğim,' diye karşılık verdi Sabran. 'Binlerce yıldan bahsediyorsun, wyrm. Çatallı dilin ne tür hileler satıyor?

Sesi çıplak çelik gibiydi.

"Bunu daha sonra keşfedeceksin. Wyrm boynunu uzattı, böylece başı diğer kuleye yaklaştı. "Efendime sadakat yemini etmen ve kendini Inys'in Et Kraliçesi ilan etmen için sana bir şans veriyorum. Gözlerinin ardında ateş kükredi. 'Şimdi benimle gel. Teslim ol. Yscalin'in yaptığı gibi doğru tarafı seç. Direnirsen yanarsın.

Ead saat kulesine baktı. Yayına ulaşamıyordu ama elinde başka bir şey vardı.

'Yalanlarınız hiçbir Inysh'in kalbinde kök salmayacak. Ben Kral Sigoso değilim. Halkım, Aziz'in soyu devam ettiği sürece efendinizin asla uyanmayacağını biliyor. Eğer bu ülkeye Inys'in Drakonik Krallığı adını vereceğimi düşünüyorsan, acı bir hayal kırıklığına uğrayacaksın, wyrm.

"Soyunun bu diyarı koruduğunu iddia ediyorsun," dedi Fýredel, "ama yine de benimle buluşmak için dışarı çıktın. Dişleri ağzında kıpkırmızı yanıyordu. "Alevimden korkmuyor musun?

"Aziz beni koruyacaktır.

En tanrı sarhoşu aptal bile Sör Galian Berethnet'in göksel saraydan bir el uzatacağına ve onları bir karın dolusu ateşten koruyacağına inanamazdı.

'Bedenin zayıflığını bilen biriyle konuşuyorsun. Keder'in ilk gününde Hırslı Sabran'ı öldürdüm. Senin Aziz'in,' dedi Fýredel, ağzından dumanlar çıkarak, '*onu* koruyamadı. Bana boyun eğ, ben de seni aynı sondan kurtarayım. Reddedersen, şimdi ona katılacaksın.

Sabran cevap verdiyse de Ead duymadı. Güneş Saati Bahçesi'nde hızla ilerlerken rüzgâr kulaklarında uğulduyordu. Okçular Fýredel'i ok üstüne okla vurdular ama hiçbiri pullarını delip geçmedi.

Sabran, Fýredel'i yakana kadar onu kışkırtmaya devam edecekti. Mankafa gerçekten de sefil Aziz'in onu koruyacağını düşünüyor olmalıydı.

Ead Alabastrine Kulesi'nin yanından koşarak geçti. Yukarıdan enkazlar döküldü ve bir muhafız onun önünde yere yığıldı. Elbisesinin ağırlığına lanet ederek Kraliyet Kütüphanesi'ne ulaştı, kapılarını açtı ve saat kulesinin girişine gelene kadar raflar arasında ilerledi.

Pelerinini çıkardı, kuşağını çözdü. Dolambaçlı merdivenlerden yukarı çıktı, daha da yukarı.

Dışarıda Fýredel hâlâ Sabran'la alay ediyordu. Ead, rüzgârın kemerli pencerelerden uğuldadığı çan kulesinde durdu ve imkânsız manzarayı seyretti.

Inys Kraliçesi Alabastrine Kulesi'nin en üst balkonundaydı. Fýredel'in öldürmeye hazırlandığı Dearn Kulesi'nin hemen güney doğusunda duruyordu. Bir binada Wyrm, diğerinde kraliçe. Elinde Ascalon'u temsil eden törensel kılıç, Gerçek Kılıç vardı.

İşe yaramaz.

"Bu şehri terk edin ve kimseye zarar vermeyin," diye seslendi, "yoksa kanını taşıdığım Aziz adına yemin ederim ki Berethnet Hanesi'nin sizin türünüze uyguladığı yenilginin ötesinde bir yenilgiyle yüzleşirsiniz. Fýredel yine dişlerini gösterdi ama Sabran bir adım daha atmaya cesaret etti. "Bu dünyadan ayrılmadan önce, türünüzün aşağı atıldığını, dağdaki uçurumda sonsuza dek mühürlendiğini göreceğim.

Fýredel şaha kalktı ve kanatlarını açtı. Bu devin karşısında Inys Kraliçesi bir gelincikten daha küçüktü.

Yine de geri adım atmadı.

Wyrm'in gözlerinde kana susamışlık vardı. Karnındaki ateş kadar yakıcıydılar. Ead bundan sonra ne yapacağına karar vermek için birkaç dakikası olduğunu biliyordu.

Bu bir rüzgâr yönlendirme olmalıydı. Bunun gibi koğuşlar çok fazla siden kullanırdı ve çok azı kalmıştı - ama belki de son deposunu da bu çabaya harcarsa, Sabran üzerinde bir tane yapabilirdi.

Elini Alabastrine Kulesi'ne doğru tuttu, yanağını dışa doğru çevirdi ve Inys Kraliçesi'nin etrafında bir çelenk haline getirdi.

Fýredel ateşini serbest bıraktığında, Ead de uzun süredir uykuda olan gücünün zincirlerini kırdı. Alev kadim taşla çarpıştı. Sabran ışık ve duman içinde kayboldu. Ead, Truyde'un çan kulesine geldiğinin uzaktan farkındaydı ama ne yaptığını saklamak için artık çok geçti.

Duyuları Sabran'ın üzerine kapandı. Kraliçenin etrafındaki koruma örgülerindeki gerginliği, hâkimiyet için pençeleşen ateşi, koruma sidenini yutarken kendi bedenindeki acıyı hissetti. Ter korsesini ıslatmıştı. Elini dışa doğru çevirme çabasıyla kolu titredi.

Fýredel çenesini kapattığında her şey sessizliğe gömüldü. Kuleden siyah buharlar yükseliyor ve yavaşça dağılıyordu. Ead, dumanın içindeki figürü görene kadar kalbi bir davul gibi sıkışarak bekledi.

Sabran Berethnet yara almamıştı.

'*Size* bir uyarıda bulunma sırası bende. Atalarımdan bir uyarı,' dedi nefes nefese, 'eğer Virtudom'a karşı savaşırsanız, bu kutsal kan ateşinizi söndürecektir. Ve geri dönmeyecektir.

Fýredel onu kabul etmedi. Bu sefer etmedi. Kararmış taşa ve Sabran'ın etrafındaki lekesiz çembere bakıyordu.

Mükemmel bir daire.

Burun delikleri alevlendi. Gözbebekleri incelip yarıklara dönüştü. Daha önce bir koruma görmüştü. Sabran kıpırdamadan dururken, acımasız bakışları onu ararken Ead bir heykel gibi durdu. Sabran çan kulesine doğru baktığında burnunu çekti ve Ead onun kokusunu aldığını anladı. Saatin yüzünün altındaki gölgelerden dışarı adım attı.

Fýredel dişlerini gösterdi. Sırtındaki tüm omurgalar yukarı kalktı ve dilinden uzun bir tıslama sesi çıktı. Ead onun bakışlarını tutarak bıçağını kınından çıkardı ve uçurumun öte yanından ona doğrulttu.

"İşte buradayım," dedi usulca. "İşte buradayım.

Yüce Batılı öfke dolu bir çığlık attı. Arka ayaklarını iterek kendini Dearn Kulesi'nden aşağı fırlattı, kulenin bir kısmını ve doğuya bakan duvarının çoğunu da beraberinde götürdü. Saat kulesine doğru bir ateş topu patlarken Ead kendini bir sütunun arkasına attı.

Kanatlarının ritmi kayboldu. Ead korkuluğa doğru geri sıçradı. Sabran hâlâ balkonda, soluk taştan çemberinin içindeydi. Kılıç elinden düşmüştü. Saat kulesine doğru bakmamış ya da Ead'in onu izlediğini görmemişti. Combe ona ulaştığında, Sabran ona doğru yığıldı ve Combe onu Alabastrine Kulesi'ne geri taşıdı.

"Ne yaptın sen?" diye titreyen bir ses geldi Ead'in arkasından. Truyde. "Seni gördüm. Sen ne yaptın?

Ead çan kulesinin zeminine kaydı, başı dönüyordu. Büyük ürpermeler vücudunu zorladı.

Kanındaki öz tükenmişti. Kemiklerinin içi boşalmış, derisi yüzülmüş gibi çiğ hissediyordu. Ağaca ihtiyacı vardı, sadece meyvesinin tadına bakmaya. Portakal ağacı onu kurtaracaktı ...

"Sen bir cadısın. Truyde kül rengi yüzüyle geri çekildi. "Cadı. Büyücülük yapıyorsun. Ben gördüm-'

"Hiçbir şey görmediniz.

'Aëromancy idi,' diye fısıldadı Truyde. 'Artık sırrını biliyorum ve benimkinden çok daha kötü kokuyor. Bakalım Triam'ı ateşten ne kadar uzağa kadar takip edebileceksin.

Merdivene doğru döndü. Ead bıçağını fırlattı.

Bu haldeyken bile doğru vuruşu yaptı. Truyde boğuk bir solukla geri çekildi ve peleriniyle kapı direğine tutturuldu. Kaçamadan önce, Ead onun önündeydi.

'Benim görevim İsimsiz Olan'ın hizmetkârlarını öldürmek. Berethnet Hanesi'ni tehdit eden herkesi de öldüreceğim,' diye nefes aldı. 'Erdemler Konseyi önünde beni büyücülükle suçlamak istiyorsan, bunu kanıtlamanın bir yolunu bulmanı öneririm - ve seni ve sevgilini haşhaş yapıp kalplerinden bıçaklamadan önce çabucak bul. Triam Sulyard Doğu'da olduğu için onu durduğu yerde vuramayacağımı mı sanıyorsun?

Truyde dişlerinin arasından sertçe nefes aldı.

"Eğer ona elini sürersen," diye fısıldadı, "Marian Meydanı'nda yandığını görürüm.

"Ateşin benim üzerimde hiçbir gücü yok.

Bıçağı çekip çıkardı. Truyde nefes nefese duvara yığıldı, bir eli boğazındaydı.

Ead kapıya doğru döndü. Nefesi hızlı ve sıcak geliyordu ve kulakları çınlıyordu. Düşmeden önce bir adım attı.

10

Doğu

Ginura, Tané'nin hayal ettiği her şeydi. Çocukluğundan beri başkenti bin bir şekilde hayal etmişti. Öğretmenlerinden duyduklarından esinlenen hayal gücü, onu kaleler, çayhaneler ve gezi teknelerinden oluşan bir rüyaya dönüştürmüştü.

Hayal gücü onu yanıltmamıştı. Tapınaklar Hisan Burnu'ndakilerden daha büyüktü, sokaklar güneşin altında kum gibi parlıyordu ve kanallar boyunca yapraklar sürükleniyordu. Yine de daha fazla insan daha fazla gürültü ve kargaşa demekti. Kömür dumanı havayı kalınlaştırıyordu. Öküzler mal arabalarını çekiyor, ulaklar binalar arasında koşuyor ya da at sürüyor, başıboş köpekler yiyecek kırıntılarına burunlarını sokuyor ve orada burada bir sarhoş kalabalığa bağırıp çağırıyordu.

Ve *ne* kalabalıklar. Tané, Hisan Burnu'nun kalabalık olduğunu düşünmüştü ama Ginura'da yüz bin insan itişip kakışıyordu ve hayatında ilk kez dünyanın ne kadar azını gördüğünü fark etti.

Tahtırevanlar çırakları şehrin derinliklerine taşıdı. Mevsim ağaçları, tereyağı sarısı yaz yapraklarıyla Tané'nin her zaman anlattığı gibi canlıydı ve sokak sanatçıları Susa'nın seveceği müzikler çalıyordu. Bir çatıya tünemiş iki kar maymunu gördü. Tüccarlar ipek, kalay ve kuzey kıyılarından gelen deniz üzümleri hakkında şarkılar söylüyorlardı.

Tahtırevanlar kanalların ve köprülerin üzerinden geçerken, insanlar sanki deniz muhafızlarına bakmaya layık değilmiş gibi sırtlarını dönüyorlardı.

Bunların arasında Hisan Burnu'nda halkın aşağılayıcı bir şekilde adlandırdığı balık-insanlar da vardı - okyanustan yeni çıkmış gibi giyinen saray mensupları. Bazılarının gökkuşağı balıklarının pullarını kazıyıp saçlarına sürdüğü söylenirdi.

Tané Ginura Kalesi'ni gördüğünde nefesi kesildi. Çatılar güneşte yanmış mercan renginde, duvarlar mürekkep balığı kemiği gibiydi. Seiikinese ejderhalarının her yıl uykuya daldığı ve deniz ile göksel düzlem arasında köprü kurduğu söylenen Çok İncili Saray'a benzeyecek şekilde tasarlanmıştı.

Bir zamanlar, tüm güçlerine sahip oldukları günlerde, ejderhaların bir dinlenme mevsimine ihtiyacı yoktu.

Alay, deniz muhafızlarının son kez tasnif edileceği Ginura Savaş Okulu'nun önünde durdu. Burası türünün en eski ve en prestijli enstitüsüydü; yeni askerler burada konaklıyor ve savaş sanatları eğitimlerine burada devam ediyorlardı. Tané burada Miduchi Klanı'nda bir yere layık olduğunu kanıtlayacaktı. Çocukluğundan beri geliştirdiği yeteneklerini burada sergileyecekti.

Gök gürültüsü tepede gümbürdüyordu. Tahtırevandan çıkarken bacakları büküldü, uzun süre iki büklüm durmaktan ağrıyordu. Turosa güldü ama bir hizmetçi onu yakaladı.

"Siz varsınız, saygıdeğer hanımefendi.

"Teşekkür ederim," dedi Tané. Onun sabit durduğunu gören adam, üzerine bir şemsiye tuttu.

Diğerleriyle birlikte kapıdan geçerken ilk yağmur botlarını ıslatmış, gümüş varaklı ve denizle beyazlatılmış ahşabın ihtişamını seyre dalmıştı. Seiikinese tarihinin büyük savaşçılarının oymaları, sanki fırtınadan saklanıyormuş gibi kapının altında kümelenmişti. Tané onların arasında uzun zamandır onurlandırılan Prenses Dumai ve Birinci Savaş Lordu'nu gördü. Çocukluğunun kahramanları.

Botlarını çıkardıkları salonda onları bir kadın bekliyordu. Saçları düzgün bir şekilde toplanmıştı.

"Ginura'ya hoş geldiniz," dedi soğuk bir sesle. 'Sabah yıkanmak ve kamaranızda dinlenmek için vaktiniz var. Öğle vakti, su denemelerinizin ilkine başlayacaksınız. Bu süre zarfında, onurlu Deniz Generali ve belki de akrabanız olan kişiler tarafından gözlemleneceksiniz.

Miduchi Klanı. Tané içeride heyecanlandı.

Kadın onları avlulardan ve kapalı geçitlerden geçirerek okulun derinliklerine götürdü. Deniz muhafızlarının her birine küçük bir oda gösterildi. Tané kendini üst katta, diğer üç baş çırağın yanında buldu. Odası, bir balık havuzunun sağanak yağmurla kabarcıklara dönüştüğü bir avluya bakıyordu.

Yolculuk kıyafetleri leş gibi kokuyordu. En son yol kenarındaki bir handa mola verdiklerinden bu yana üç gün geçmişti.

Rüzgâr duvarının arkasında bir selvi banyosu buldu. Kokulu yağlar ve yapraklar suyun üzerinde yüzüyordu. İçine gömülürken saçları etrafına dağıldı ve Hisan Burnu'nu düşündü. Susa'ya.

İyi olacaktı. Bir kedi gibi, Susa'nın da her zaman ayaklarının üzerinde durma gibi bir huyu vardı. Gençken ve Tané şehre sık sık gitmeye devam ederken, arkadaşı tavada kızartılmış nilüfer kökü ya da tuzlu erik çalar, fark edilirse tilki gibi kaçardı. Bir yerlere saklanıp, gülüşerek karınlarını doyururlardı. Susa'nın korkmuş göründüğü tek an Tané'nin onunla ilk tanıştığı zamandı.

O kış uzun ve sert geçmişti. Acı bir akşam, Tané öğretmenlerinden biriyle birlikte Hisan Burnu'nda yakacak odun almak için kar fırtınasına göğüs germişti. Öğretmeni bir tüccarla tartışırken, Tané bir kase sıcak kömürün yanında ellerini ısıtmak için uzaklaşmıştı.

İşte o zaman kahkahaları ve yardım için ağlayan kırık sesi duymuştu. Yakındaki bir sokakta, kestaneciler tarafından karda tekmelenen başka bir çocuk bulmuştu. Tané bir çığlık atarak tahta kılıcını çekmişti. On bir yaşında bile onu nasıl kullanacağını biliyordu.

Hisan Burnu'nun kestaneleri sert savaşçılardı. İçlerinden biri bıçağını kadının elmacık kemiğinden yukarı çekmiş, gözüne nişan alarak balık oltası şeklinde bir yara izi bırakmıştı.

Açlıktan ölmek üzere olan bir yetim olan Susa'yı bir tapınaktan aldığı et parçasını yediği için dövmüşlerdi. Tané kestanecileri korkutup kaçırdıktan sonra öğretmenine yardım etmesi için yalvarmıştı. Susa on yaşındayken Öğrenim Evleri'nde eğitime başlamak için çok büyüktü ama kısa süre sonra yufka yürekli bir hancı tarafından evlat edinildi. O zamandan beri Tané ile hep arkadaş olmuşlardı. Susa ailesi hakkında hiçbir şey bilmediği için bazen kardeş olabilecekleri konusunda şakalaşıyorlardı.

Susa bir keresinde onlara *deniz kardeşleri* demişti. *Aynı istiridyede oluşan iki inci.*

Tané kendini banyo suyundan dışarı itti.

Karda geçirdiği o geceden beri ne kadar da değişmişti. Eğer olay şimdi gerçekleşmiş olsaydı, çocuklarla kavga etmenin bir çırak için uygun bir davranış olmadığına karar verebilirdi. Hatta kızın tanrılar için olanı çaldığı için dayağı hak ettiğine bile karar verebilirdi. Bir noktada, ejderha binicisi olma şansına sahip olduğu için ne kadar şanslı olduğunu fark etmeye başlamıştı. İşte o zaman kalbi, midye toplayan bir gemi gibi sertleşmişti.

Yine de genç halinin bir parçası kalmıştı. Sahildeki adamı saklayan parçası.

Eğitimin ilk gününde yorgun düşerse ikinci bir şansı olmayacaktı. Tané ketenle kurulandı, kollarını yataktaki astarsız bornozun içine soktu ve uyudu.

Uyandığında hava hâlâ yağmurdan dolayı pusluydu ama bulutların arasından solgun bir ışık süzmesi gelmişti. Cildi kurumuş, serinlemiş ve kafası berraklaşmıştı.

Çok geçmeden bir grup hizmetçi geldi. Çocukluğundan beri kimse tarafından giydirilmemişti ama kavga etmekten daha iyisini biliyordu.

İlk duruşma, Deniz Generali'nin beklediği, okulun ortasındaki avluda yapılacaktı. Deniz muhafızları kademeli taş banklardaki yerlerini aldılar. Ejderhalar zaten buradaydı ve çatıların üzerinden onları izliyorlardı. Tané bakmamaya çalıştı.

'İlk su sınavınıza hoş geldiniz. Günlerdir yoldasınız ama Yüksek Deniz Muhafızları'nın askerlerinin dinlenmek için çok az zamanı vardır,' diye seslendi Deniz Generali. 'Bugün bir kargı kullanabildiğinizi kanıtlayacaksınız. Eğitmenleri yeteneklerinden övgüyle bahseden iki çırakla başlayalım. Doğu Hanesi'nden Saygıdeğer Onren, Güney Hanesi'nden Saygıdeğer Tané - bakalım önce kim diğerini yenebilecek.

Tané ayağa kalktı. Boğazının daraldığını hissetti. Basamakların dibine ulaştığında, bir adam ona bir kargı uzattı: sapı beyaz meşeden yapılmış, ucunda kavisli bir çelik bıçak bulunan hafif bir direk silahı. Cilalı kılıfını çıkardı ve bir parmağını ucunda gezdirdi.

Güney Evi'nde bıçaklar ahşaptı. Şimdi, nihayet çelik kullanabiliyordu. Onren baltasını aldıktan sonra birbirlerine doğru yürüdüler.

Onren sırıttı. Tané avuçları ıslansa da yüzündeki ifadeyi sildi. Kalbi kapana kısılmış bir kelebek gibiydi. *İçindeki su soğuktur,* demişti öğretmeni bir keresinde ona. *Bir silah tuttuğunda, yüzsüz bir hayalete dönüşürsün. Hiçbir şey ele vermezsin.*

Eğildiler. Zihnine alacakaranlıkta gelen sessizlik gibi bir sessizlik çöktü.

"Başlayın," dedi Deniz Generali.

Onren bir anda aralarındaki mesafeyi kapattı. Tané kargılarını iki elinde döndürdü ve bıçaklar birbirine çarptı. Onren kısa ve yüksek bir sesle bağırdı.

Tané hiç ses çıkarmadı.

Onren kilidi kırdı ve geri geri giderek Tané'den uzaklaştı, baltasını göğsüne doğrulttu. Tané onun bir sonraki hamleyi yapmasını bekledi. Onren'in Doğu Evi'nde baş çırak olmasının bir nedeni olmalıydı.

Onren sanki bu düşünceyi duyuyormuş gibi kargılarını vücudunun etrafında döndürmeye başladı, bir güven gösterisiyle kollarının üzerinden ve ellerinin arasından akıcı bir şekilde geçirdi. Tané onu izlerken elini sıkıca kavradı.

Onren bir tarafı tercih etti. Sol dizine çok fazla ağırlık vermekten kaçınıyordu. Tané, Onren'in gençken bir at tarafından tekmelendiğini uzaktan da olsa hatırlıyordu.

Cesaretlenen Tané ileri atıldı, baltasını kaldırdı. Onren onu karşılamaya geldi. Bu sefer daha hızlıydılar. *Bir, iki, üç* çarpışma. Onren her saldırıda sözsüz tehditler savuruyordu. Tané onu sessizce savuşturdu.

Dört, beş, altı. Tané bıçağın yanı sıra sapını da kullanarak kargıya bir aşağı bir yukarı vurdu.

Yedi, sekiz, dokuz.

Aşağıdan bir darbe geldiğinde, kargı sanki bir pivot üzerindeymiş gibi bir ucunu yukarı kaldırıp diğer ucunu indirerek darbeyi savuşturdu ve rakibini açıkta bıraktı. Onren bir sonraki darbeyi engellemek için ancak zamanında toparlanabildi ama silahını tekrar savurduğunda rüzgâr Tané'nin yanından tıslayarak geçti. Bir eli kulağına gitti, kan arıyordu ama hiçbir şey yoktu.

Dikkatinin dağılması ona pahalıya mal oldu. Onren meşe ve çelikten bir telaşla ona doğru geldi ve hatırı sayılır gücünü serbest bıraktı. Onur için, şan için, çocukluklarından beri besledikleri hayaller için savaşıyorlardı. Tané dans ederken ve kaçarken dişlerini sıktı, teri tuniğini ıslattı, saçları ensesine yapıştı. Ejderhalardan biri oflayıp pufladı.

Onların varlığının hatırlatılması kararlılığını pekiştirdi. Bunu kazanmak için bir darbe alması gerekecekti.

Onren'in koluna, onu morartacak kadar sert bir şekilde vurmasına izin verdi. Acı derine indi. Onren silahını bir balık mızrağı gibi sürdü. Tané geriye doğru sıçradı, ona geniş bir alan bıraktı - sonra, Onren son bir vuruş için kollarını kaldırdığında, Tané yuvarlandı ve zayıf dizine doğru sertçe savurdu. Tahta kemiğe sertçe çarptı.

Onren bir nefesle savruldu. Dizleri tutmadı. Ayağa kalkamadan Tané bıçağını omuzlarına dayamıştı.

Deniz Generali memnun bir ses tonuyla, 'Kalkın,' dedi. 'İyi savaştınız. Güney Evi'nden Saygıdeğer Tané, zafer sizindir.

Seyirciler alkışladı. Tané kargıları bir hizmetkâra verdi ve Onren'e elini uzattı.

"Seni incittim mi?

Onren, Tané'nin ona yardım etmesine izin verdi. "Şey," dedi nefes nefese, "diz kapağımı kırdığınızdan şüpheleniyorum.

Arkalarından tuzlu bir hava püskürdü. Yeşil Lacustrine ejderhası çatının üzerinden Tané'ye sırıtıyor ve tüm dişlerini gösteriyordu. Tané de ilk kez ona gülümsedi.

Uzaktan, Onren'in hâlâ konuşmakta olduğunu fark etti.

"Özür dilerim," dedi sevinçten başı dönerek. "Ne dedin sen?

"Ben sadece en vahşi savaşçıların nasıl bu kadar nazik yüzlerin ardına saklanabildiğini gözlemliyordum. Onren çırakların hâlâ alkışladığı sıralara başıyla işaret etmeden önce birbirlerini selamladılar. "Turosa'ya iyi bakın. Ellerinde bir dövüş olduğunu biliyor.

Tané onun bakışlarını takip etti. Turosa hiç bu kadar kızgın ya da kararlı görünmemişti.

11

Batı

"İşte orada," dedi Estina Melaugo, karaya doğru geniş bir hareketle. "Gözlerinize Yscalin'in Drakonik lağım çukurunu ziyafet çekin.

"Hayır, teşekkür ederim. Kit paylaştıkları şişeden bir yudum içti. "Ölümümün sürpriz olmasını tercih ederim.

Loth dürbünden baktı. Yüce Batılı'yı gördükten bir gün sonra, şimdi bile elleri titriyordu.

Fýredel. İsimsiz Olan'ın sağ kanadı. Drakon Ordusu'nun komutanı. Eğer o uyandıysa, diğer Yüce Batılılar da kesinlikle onu takip edecekti. Wyrm türünün geri kalanı onlardan güç alırdı. Bir Yüce Batılı öldüğünde, wyvernlerindeki ve onların soylarındaki ateş sönerdi.

İsimsiz Olan'ın kendisi geri dönemezdi - Berethnet'in Evi dururken olmazdı - ama hizmetkârları onsuz da yıkım yaratabilirdi. Çağların Kederi bunu kanıtlamıştı.

Tekrar yükselmelerinin bir nedeni olmalıydı. Çağların Kederi'nin sonunda, bir kuyruklu yıldızın gökyüzünden geçtiği gece uykuya dalmışlardı. Bilginler yüzyıllar boyunca neden ve ne zaman uyanacakları konusunda spekülasyonlar yapmışlar ama kimse bir cevap bulamamıştı. Yavaş yavaş, herkes asla uyanmayacaklarını varsaymaya başlamıştı. Wyrmler yaşayan fosiller haline gelmişti.

Loth dikkatini dürbünden görebildiği şeylere verdi. Ay yarı kapalı bir gözdü ve suyun üzerinde süzülüyorlardı.

düşünceleri gibi karanlıktı. Tek görebildiği Perunta'nın ışık yuvası olduğuydu. Drakonik vebanın kol gezdiği bir yer olabilirdi.

Hastalık ilk olarak, nefesinin yavaş etki eden bir zehir olduğu söylenen İsimsiz Kişi'den sızmıştı. Beş Yüce Batılı ile birlikte daha korkunç bir tür gelmişti. Onlar ve wyvern'leri bunu taşıyordu, tıpkı bir zamanlar farelerin vebayı taşıdığı gibi. Çağların Kederi'nin sona ermesinden bu yana sadece ceplerde bulunuyordu ama Loth kitaplardan işaretleri biliyordu.

Ellerin kızarmasıyla başladı. Sonra pul benzeri bir döküntü. Vücutta ilerledikçe, etkilenen kişi eklemlerinde ağrı, ateş ve hayaller görmeye başlardı. Eğer bu aşamayı atlatacak kadar şanssızlarsa, kan yangını başlardı. Bu aşamada en tehlikeli hallerini alırlardı, zira zapt edilmezlerse sanki yanıyorlarmış gibi çığlıklar atarak etrafta koşuştururlardı ve tenleri onlarınkine değen herkes de etkilenirdi. Genellikle birkaç gün içinde ölürler, ancak bazılarının daha uzun süre hayatta kaldığı bilinmektedir.

Vebanın tedavisi yoktu. Ne tedavi ne de koruma. Loth
dürbünü kapattı ve Melaugo'ya uzattı. "Sanırım bu kadar,"
dedi.

"Umudunuzu kaybetmeyin, Lord Arteloth. Bakışları mesafeliydi. 'Vebanın sarayda olacağından şüpheliyim. İhtiyaç zamanlarında en çok acı çekenler avam dediğiniz bizleriz.

Plume ve Harlowe pruvaya yaklaşıyorlardı, ikincisinin elinde kilden bir pipo vardı.

"Pekâlâ lordlarım," dedi kaptan. 'Sizinle birlikte olmaktan çok keyif aldık, gerçekten, ama hiçbir şey sonsuza dek sürmez.

Kit sonunda içinde bulundukları tehlikeyi kavramış gibiydi. Ya kafası dumanlıydı ya da aklını yitirmişti ama ellerini kavuşturdu. "Size yalvarıyorum Kaptan Harlowe - mürettebatınıza katılmamıza izin verin. Gözleri ateş saçıyordu. 'Lord Seyton'a söylemenize gerek yok. Ailelerimizin parası var.

"Ne? Loth tısladı. "Kit-

"Bırakın konuşsun. Harlowe piposuyla işaret etti. "D e v a m e d i n , Lord Kitston.

'Downs'da bir arazi var, iyi bir arazi. Bizi kurtarırsanız sizin olur,' d i y e devam etti Kit.

'Açık denizler ayaklarımın altında. İhtiyacım olan şey kara değil,' dedi Harlowe. "İhtiyacım olan şey denizciler.

'Senin rehberliğinle, bahse girerim *olağanüstü* denizciler olabiliriz. Uzun bir haritacı soyundan geliyorum, biliyorsun. Açık bir yalan. "Ve Arteloth eskiden Elsand Gölü'nde yelken açardı.

Harlowe kara gözlerle onlara baktı.

"Hayır," dedi Loth kararlılıkla. 'Kaptan, Lord Kitston görevimiz konusunda huzursuz ama Yscalin'e girmekle yükümlüyüz. Adaletin yerini bulduğunu görmek için.

Kabuğu soyulmuş elma gibi bir suratla Kit onu ceketinden yakalayıp bir kenara çekti.

'Arteloth,' dedi nefesinin altından, 'bizi bundan kurtarmaya çalışıyorum. Çünkü bunun -' Loth'u uzaktaki ışıklara doğru çevirdi- 'adaletle *hiçbir* ilgisi yok. Bu Gece Şahini'nin bir kuruşluk dedikodu için ikimizi de ölüme göndermesi.

"Combe beni gizli bir amaç için sürgün etmiş olabilir ama şimdi Yscalin'in eşiğinde duruyorum ve Prens Wilstan'a ne olduğunu öğrenmek istiyorum. Loth bir elini onun omzuna koydu. 'Eğer geri dönmek istiyorsan Kit, sana karşı kötü niyet beslemeyeceğim. Bu senin cezan değildi.

Kit ona baktı, hayal kırıklığı yüzüne kazınmıştı. "Ah, Loth," dedi daha yumuşak bir sesle. "Sen Aziz değilsin.

Melaugo, 'Hayır, ama taşakları var,' dedi.

"Bu dindar konuşmalar için vaktim yok," diye araya girdi Harlowe, "ama toplarınız konusunda Estina'ya katılıyorum, Lord Arteloth. Bakışları deliciydi. 'Senin gibi yürekli insanlara ihtiyacım var. Eğer denizlerin üstesinden gelebileceğinizi düşünüyorsanız, bunu şimdi söyleyin, ben de mürettebatıma söyleyeyim.

Kit gözlerini kırpıştırdı. "Gerçekten mi?

Harlowe ifadesizdi. Loth sesini çıkarmayınca Kit içini çekti.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Harlowe onlara soğuk bir bakış fırlattı. "Şimdi gemimden defolup gidin.

Korsanlar alay etti. Dudakları büzüşmüş olan Melaugo, Loth ve Kit'e işaret etti. Arkadaşı takip etmek için döndüğünde, Loth onun kolunu kavradı.

'Kit,' diye mırıldandı, 'şansını dene ve geride kal. Sen Combe için bir tehdit değilsin, benim gibi değilsin. Hâlâ Inys'e geri dönebilirsin.

Kit başını salladı, dudaklarında bir gülümseme vardı.

'Gel bakalım, Arteloth,' dedi. 'Sahip olduğum azıcık dindarlığı sana borçluyum. Ve o benim hamim olmayabilir ama Yoldaşlık Şövalyesi'nin dostlarımızı yalnız bırakmamamızı söylediğini biliyorum.

Loth onunla tartışmak istedi ama kendini arkadaşına gülümserken buldu. Melaugo'nun peşinden yan yana yürüdüler.

*Rose Eternal'*dan bir ip merdivenle inmek zorunda kaldılar. Cilalı çizmeleri basamaklarda kaydı. Seyahat sandıklarının beklediği sandala yerleştiklerinde, Melaugo da onlarla birlikte sandala tırmandı.

"Kürekleri bana verin, Lord Arteloth. Loth verdiğinde ıslık çaldı. "Yakında görüşürüz Kaptan. Bensiz gitmeyin.

"Asla, Estina. Harlowe yana doğru eğildi. "Elveda lordlarım. 'O pomanderleri yakın tutun lordlar,' diye ekledi Plume. 'İstemezdim bir şey yakalıyorsun.'

Melaugo *Gül*'den uzaklaşırken mürettebat kahkahalarla kükredi. 'Onlara aldırmayın. Yapacakları şeyden önce altlarına işerler. yapıyorsun.' Omzunun üzerinden baktı. 'Korsan olarak hizmet vermenizi sağlayan neydi Lord Kitston? Bu hayat şarkılardaki gibi değil, biliyorsunuz. Biraz daha bok ve iskorbüt var.

"Zekice bir hareket, diye düşündüm. Kit ona alaycı bir incinmişlikle baktı. "Nezaket Şövalyesi'ni hamim olarak kabul ediyorum, hanımım. Şairlere dünyayı güzelleştirmelerini emrediyor - ama ben bunu görmeden nasıl yapabilirim?

"Cevaplamak için birkaç kadeh daha içmem gereken bir soru var.

Kıyıya yaklaştıklarında Loth mendilini çıkarıp burnuna bastırdı. Sirke, balık ve keskin duman Perunta'nın çürümüş kokusunu oluşturuyordu. Kit gülümsemeye devam ediyordu ama gözleri sulanıyordu.

"Ne kadar ferahlatıcı," demeyi başardı.

Melaugo gülümsemedi. "O pomanderler sende kalsın," dedi. 'Sadece rahatlık için bile olsa sahip olmaya değer.

"Kendimizi korumak için yapabileceğimiz hiçbir şey yok mu? Loth söyledi.

Nefes almamayı deneyebilirsiniz. Halk vebanın her yerde olduğunu söylüyor ve kimse nasıl yayıldığından emin değil. Bazıları onu dışarıda tutmak için peçe ya da maske takıyor.

"Başka bir şey yok mu?

"Oh, her türlü şeyi satan tüccarlar göreceksiniz. Kötü buharları saptırmak için aynalar, sayısız iksir ve lapa - ama altınlarınızı yutsanız da olur. Yapılacak en iyi şey, hastaların acılarına son vermektir. Tekneyi bir kayanın etrafında manevra yaptırdı. "Siz ikinizin çok fazla ölüm gördüğünüzü sanmıyorum.

Kit, "Varsayımına içerliyorum," diye itiraz etti. "Sevgili yaşlı teyzemi tabutunun üzerinde gördüm.

'Evet ve sanırım Aziz'le buluşması için kırmızı bir elbise giymişti. Sanırım yalanmış bir kedi yavrusu kadar temizdi ve biberiye kokuyordu. Kit yüzünü buruşturunca Melaugo, 'Siz ölümü görmediniz lordum. Sadece bizim ona taktığımız maskeyi gördünüz.

O andan itibaren sessizlik içinde oturdular. Su, içine girilebilecek kadar sığlaştığında Melaugo kürek çekmeyi bıraktı.

"Daha yakına gitmeyeceğim. Başıyla şehri işaret etti. "Grapevine adında bir tavernaya gideceksin. Biri sizi alacak. Kit'i botunun ucuyla itti. "Şimdi git. Ben bir korsanım, süt bakıcısı değil.'

Loth ayağa kalktı. 'Size teşekkür ederiz, Bayan Melaugo. Nezaketiniz unutulmayacak.

'Lütfen unutun. Korumam gereken bir itibarım var.'

Göğüsleriyle tekneden dışarı vurdular. İkisi de kumların üzerinde, sırılsıklam olduklarında Melaugo, titrek bir Yscali şarkısı söyleyerek *Rose Eternal'a* geri döndü.

Harlowe ikisini de götürebilirdi. Artık adı olmayan yerleri, ticaret yollarının hiç kesişmediği okyanusları görebilirlerdi. Loth bir gün kendini kendi gemisinin dümeninde bulabilirdi - ama o öyle bir adam değildi ve asla da olmayacaktı.

"En asil girişimiz değil. Nefes nefese kalan Kit göğsünü indirdi. "Bu meyhaneyi nasıl bulacağımızı sanıyorsun?

"İçgüdülerimize güvenerek..." dedi Loth, emin olamayarak. 'Avam yeterince iyi geçiniyor olmalı.

'Arteloth, biz saraylılarız. Yararlı içgüdülerimiz yok.'

Loth'un karşı hamlesi yoktu.

Şehre doğru yavaş yavaş ilerlediler. Sandıklar ağırdı ve ne haritaları ne de pusulaları vardı.

Perunta bir zamanlar Batı'nın en güzel limanı olarak bilinirdi. Balık kılçıkları, kül ve pislikle dolup taşan bu çamurlu sokaklar Loth'un hayal ettiği gibi değildi. Ölü bir kuş kurtçuklarla kıvranıyordu. Lağım çukurları taşıyordu. Işıksız bir meydanda, bir mabet harabe halinde yatıyordu. Sabran, Kral Sigoso'nun Aziz'den vazgeçmeyen kutsal kişileri idam ettirdiğine dair haberler duymuştu ama bunlara inanmak istememişti.

Loth koyu renkli bir sıvı deresinin üzerinden geçerken nefes almamaya çalıştı. Kit'ten fazla uzaklaşmaya cesaret edemiyordu. İnsanlar etraflarında itişip kakışıyor, yüzlerini peçe ya da bez parçalarıyla örtüyorlardı.

Bir sonraki sokakta ilk vebalı evlerini gördüler. Pencerelerin üzerine tahtalar çakılmıştı, meşe kapı kızıl kanatlarla boyanmıştı. Üzerine tebeşirle Yscali kelimeleri yazılmıştı.

"*Bu eve yazık, çünkü burada lanetlendik,*" diye okudu Kit. Loth ona şüpheyle baktı. "Yscali'yi mi okuyorsun?

"Biliyorum. Şaşırdın,' dedi Kit ağırbaşlı bir sesle. 'Ne de olsa ben öyle bir Inysh ustasıyım ki, öyle bir şiir dehasıyım ki, kafatasımda başka bir dile yer olması imkânsız görünüyor, ama-'

"Kit.

"Melaugo bana çeviriyi söyledi.

Karanlık kafa karıştırıcıydı. Perunta'da çok az mum yanıyordu ama geniş sokakları tütsüleyen mangallar vardı. Loth ve Kit mümkün olduğunca güvenle adım atarak sonunda Cárscaro'ya kadar kendilerine eşlik edeceklerle buluşacakları tavernaya vardılar. Meyhanenin tabelasında bu çukurda işi olmayan bir salkım etli siyah üzüm vardı.

Dışarıda bir at arabası bekliyordu. Loth'un demirden yapıldığına emin olduğu bu araba, nasıl bir atın böyle bir şeyi çekebileceğini merak etmeden önce bile onu korkutuyordu. Sonra gördü.

Büyük bir kurt kafası ona bakmak için döndü ve dişlerle dolu devasa bir çene gevşeyerek bir ip salyayı serbest bıraktı.

Yaratık bir ayıdan daha büyüktü. Kalın boynu, kaslı bacakları ya da bir çift yarasa kanadıyla hareket ettirilebilen yılan gibi bir gövdeye dönüşüyordu. Yanında gri kürklü ikinci bir canavar daha vardı. Gözleri birbirinin aynısıydı. Ateşin Rahiminden Korlar.

Jaculi.

Wyvern ve kurdun yavrusu.

"Kıpırdama," diye fısıldadı Kit. "Hayvan kitapları ani hareketlerin onları saldırganlaştırdığını söylüyor.

Jaculi'lerden biri hırladı. Loth kılıç işareti yapmak istedi ama kıpırdamaya cesaret edemedi.

Yscalin'de kaç tane Drakonik yaratık uyanıktı?

Arabanın şoförü yağlı saçlı bir Yscal'dı. "Sanırım Lord Arteloth ve Lord Kitston," dedi.

Kit tutarsız bir ses çıkardı. Şoför bir kolu çekti ve bir dizi basamak açıldı. "Sandıkları bırakın," diye mırıldandı. "Atlayın.

İtaat ettiler.

Arabanın içinde onları bekleyen, ağır kırmızı bir elbise ve siyah davul dantelinden bir duvak giymiş bir kadın buldular. Dirsekleri fırfırlı, uzun kadife eldivenler giymişti. Yanında filigran bir pomander asılıydı.

'Lord Arteloth. Lord Kitston,' dedi yumuşak bir sesle. Loth perdenin arkasından karanlık gözleri seçebiliyordu. 'Perunta'ya hoş geldiniz. Ben Priessa Yelarigas, Drakonik Yscalin Krallığı'nın Donmata Marosa'sı, Işıltısı'nın Yatak Odası'nın Birinci Hanımı.

O hasta değildi. Veba yüzünden işkence gören hiç kimse bu kadar nazik bir dille konuşamazdı.

"Bizimle burada buluştuğunuz için teşekkür ederim leydim. Loth sesini sabit tutmaya çalıştı. Kit arabada onun yanına sıkıştı. "Kral Sigoso'nun sarayına kabul edilmekten onur duyuyoruz.

"Majesteleri sizi kabul etmekten onur duyar.

Dışarıda bir kırbaç şakladı ve araba ileri doğru sarsıldı.

Loth, 'Parıltısının bizimle buluşmak üzere böylesine yüksek rütbeli bir hanımefendiyi göndermesine şaşırdığımı itiraf etmeliyim,' dedi. 'Bu şehir acı çekenlerle dolu olduğu için.

"İsimsiz Olan hayatımı onun vebasına teslim etmemi istiyorsa, öyle olsun," diye cevap verdi.

Loth çenesini sıktı. Bu insanların bir zamanlar Sabran'a ve Virtudom'a sadakatle bağlı olduklarını düşünmek.

"Atların araba çekmesine alışıksınızdır, lordlarım," diye devam etti Leydi Priessa, "ama Yscalin'i bu şekilde geçmek günler sürer. Jaculi'ler çeviktir ve asla yorulmazlar.

Ellerini kucağında birleştirdi. Parmaklarında eldivenlerin üzerine takılmış birkaç altın yüzük vardı.

'Dinlenmelisiniz,' dedi. 'Arabamız ne kadar hızlı olursa olsun, daha gidecek yolumuz var, lordlarım.

Loth gülümsemeye çalıştı. "Manzarayı izlemeyi tercih

ederim. "Nasıl isterseniz.

Aslında pencereden bir şey göremeyecek kadar karanlıktı ama bir wyrm-sevgilisi bu kadar yakındayken uyumayacaktı.

Burası Draconic bölgesiydi. Asaletin ipek yastığından kalkacak ve içindeki casusu bulacaktı. Görevinin tehlikelerine karşı kendini sertleştirecekti. Kit uyuklarken, Loth olabildiğince hareketsiz oturdu, gözlerini irade gücüyle açtı ve Aziz'e bir söz verdi.

Kendisini iten yolu kabul edecekti. Prens Wilstan'ı arayacaktı. Kraliçesini babasıyla yeniden bir araya getirecekti. Ve eve dönüş yolunu bulacaktı.

Rahibe Yelarigas'ın uyuyup uyumadığını ya da tüm gece boyunca onu izleyip izlemediğini anlayamadı.

Saçında duman vardı. Kokusunu alabiliyordu.

"Onu Virtudom'un neresinde buldun?

"Çan kulesi, her yerden.

Ayak sesleri. "Aziz, bu Bayan Duryan. Hemen Majestelerine haber gönderin. Ve bir doktor getirin.'

Dili ağzında bir kor gibiydi. Yabancılar onu bıraktığında, ateşli bir rüyanın içine daldı.

Yine çocuktu, ağacın dalları güneşten koruyordu onu. Meyveler başının üzerinde, ulaşamayacağı kadar yüksekte asılı duruyordu ve Jondu *buraya gel, Eadaz, gel ve gör diye* sesleniyordu.

Sonra Başrahibe bir fincanı dudaklarına götürdü ve bunun Anne'nin kanı olduğunu söyledi. Tadı güneş ışığı, kahkaha ve dua gibiydi. Takip eden günlerde böyle yanmıştı, ateş cehaletini eritene kadar yanmıştı. O gün yeniden doğmuştu.

Uyandığında, tanıdık bir kadın başucundaydı ve ibrikten bir kâseye su dolduruyordu.

"Meg.

Margret o kadar hızlı döndü ki neredeyse ibriği devirecekti. "Ead!

Rahatlamış bir kahkaha atarak eğilip Margret'in alnından öptü. "Oh,

teşekkür ederim

Aziz. Günlerdir kendinde değilsin. Doktorlar ague olduğunuzu söyledi, sonra ter, sonra da veba-'

"Sabran," diye homurdandı Ead. "Meg, o iyi mi?

"Önce iyi olup *olmadığınızı* tespit etmeliyiz. Margret yanaklarını ve boynunu yoklad ı. 'Acıyan bir yer var mı? Bir doktor çağırayım mı?

'Doktor yok. Ben tamamen iyiyim. Ead dudaklarını ıslattı. "İçecek bir şeyiniz var mı?

"Tabii ki.

Margret bir fincan doldurdu ve ağzına götürdü. Ead içindeki biradan biraz yuttu.

"Çan kulesindeydin," dedi Margret. "Orada ne yapıyordun?

Ead bir yalanı bir araya getirdi. "Kütüphanede yanlış bir yola saptım. Saat kulesinin kapısını açık buldum ve keşfedeceğimi düşündüm ve canavar geldiğinde oradaydım. Sanırım onun... korkunç dumanı bana bu ateşi verdi. Margret bunu sorgulamadan önce, "Şimdi bana Sabran'ın iyi olup olmadığını söyle," diye ekledi.

"Sabran onu hiç görmediğim kadar iyi durumda ve tüm Inys biliyor ki Fýredel bile ateşiyle ona dokunamaz.

"Wyrm şimdi nerede?

Margret fincanı komodine geri koydu ve bir bezi kâseye batırdı. "Gitmiş.

Kaşları çatıldı. "Ölüm olmadı ama bir binayı ateşe verdi.

birkaç depo. Yüzbaşı Lintley şehrin diken üstünde olduğunu söylüyor. Sabran halka güven vermek için haberciler göndermiş ama kimse Yüce Batılı'nın uyandığına inanmıyor.

'Bunun olması kaçınılmazdı,' dedi Ead. 'Daha küçük şeyler bir süredir kıpırdanıyordu.

'Evet, ama asla derebeylerinden biri değil. Neyse ki şehrin çoğu, gördükleri şeyin İsimsiz Olan'ın sağ kanadı olduğunu bilmiyor. Onu tasvir eden tüm duvar halıları burada saklı. Margret bezi sıkarak çıkardı. "O ve onun şeytani akrabaları.

"Orsul'un çoktan uyandığını söyledi. Ead birasından bir yudum daha aldı. "Ve yakında Valeysa.

'En azından diğerleri çoktan öldü. Ve elbette, İsimsiz Olan'ın kendisi de geri dönemez. Berethnet Hanesi varlığını sürdürdüğü sürece.

Ead doğrulmaya çalıştığında kolları titredi ve tekrar yastıkların üzerine yığıldı. Margret geri dönmeden önce bir hizmetçiyle konuşmak için kapıya gitti.

Margret alnını silerken Ead, "Meg," dedi, "Loth'a ne olduğunu biliyorum.

Margret sustu. "Sana mı yazdı?

"Hayır. Ead kapıya doğru baktı. 'Dük Spiritual'ın Sabran'la konuşmasına kulak misafiri oldum. Combe, Loth'un Cárscaro'ya casus olarak gittiğini iddia ediyor - orada neler olduğunu öğrenmek ve Wilstan Fynch'i aramak için. Loth'un izinsiz gittiğini söyledi... ama sanırım ikimiz de işin aslını biliyoruz.

Margret yavaşça arkasına yaslandı. Eli ortasına geldi.

"Aziz kardeşimi korusun," diye mırıldandı. 'O casus değil. Combe onu ölüme mahkum etti.

Sessizlik çöktü, sadece dışarıdaki kuş sesleri bozuldu.

"Ona söyledim, Ead," dedi Margret sonunda. "Ona bir kraliçeyle olan arkadaşlığının diğerleriyle aynı olmadığını, dikkatli olması gerektiğini söyledim. Ama Loth asla dinlemez. Yüzünde hüzünlü, alaycı bir gülümseme belirdi. "Kardeşim herkesin en az kendisi kadar iyi olduğunu düşünüyor.

Ead teselli edecek bir şeyler bulmaya çalıştı ama bulamadı. Loth çok büyük bir tehlike içindeydi.

"Biliyorum. Ben de onu uyarmaya çalıştım. Arkadaşının elinden tuttu. "Yine de eve dönüş yolunu bulabilir.

"Cárscaro'da uzun süre kalamayacağını biliyorsun.

"Onu geri getirmesi için Combe'a dilekçe verebilirsiniz. Siz Leydi Margret Beck'siniz.

'Ve Combe da Nezaket Dükü. Benim sahip olabileceğimden çok daha fazla nüfuza ve servete sahip.

"Sabran'a kendin söyleyemez miydin o zaman? Ead sordu. "Belli ki hikâyeyle ilgili şüpheleri var.

'Bir komplo kanıtı olmadan Combe'u ya da herhangi birini suçlayamam. Eğer Sab'a Loth'un kendi isteğiyle gittiğini söylerse ve ben de ona karşı hiçbir kanıt sunamazsam, o zaman Sab bile hiçbir şey yapamaz.

Ead, Margret'in haklı olduğunu biliyordu. Tutuşunu sıkılaştırdı ve Margret titreyen bir nefes verdi.

Biri kapıya vurdu. Margret dışarıdaki kişiye bir şeyler mırıldandı. Artık yan tarafı sessizdi ve duyuları körelmişti, Ead ne dediklerini duyamıyordu.

Arkadaşı bir fincanla geri geldi. "Caudle," dedi. 'Tallys özel olarak yaptı. Ne kadar nazik bir kız.

Mide bulandıracak kadar tatlandırılmış sıcak yulaf ezmesi Inys'te her şeyin cevabıydı. Kulpları tutamayacak kadar zayıf olan Ead, Margret'in berbat şeyi kaşıkla ağzına götürmesine izin verdi.

Bir kapı daha çalındı. Bu kez Margret kapıyı açtığında reverans yaptı.

"Bizi biraz yalnız bırak Meg.

Ead bu sesi tanıyordu. Margret ona doğru bir bakış atarak oradan ayrıldı.

Inys Kraliçesi odaya adım attı. Binici kıyafeti çobanpüskülünün koyu yeşiliydi.

"Bize ihtiyacınız olursa arayın Majesteleri," dedi dışarıdan gelen sert bir ses.

"Yatağa bağlı bir kadının şahsım için çok büyük bir tehlike oluşturduğunu düşünmüyorum Sör Gules, yine de teşekkür ederim.

Kapı kapandı. Ead, terden sırılsıklam olmuş kıyafetinin ve ağzındaki ekşi tadın farkında olarak elinden geldiğince doğrulmaya çalıştı.

"Ead," dedi Sabran ona bakarak. Yanaklarına bir kızarıklık dokundu. 'Sonunda uyandığını görüyorum. Uzun zamandır lojmanımda yoktun.

"Bağışlayın beni, Majesteleri.

'Cömertliğiniz özlendi. Sizi daha önce ziyaret etmek istemiştim ama doktorlar terlemiş olabileceğinizden korktular. Güneş gözlerini aydınlattı. 'Wyrm'in geldiği gün saat kulesindeydiniz. Nedenini bilmek isterim.

"Hanımefendi?

'Kraliyet Kütüphanecisi sizi orada bulmuş. Leydi Oliva Marchyn bana bazı saray mensuplarının ve hizmetkârların kuleyi ... kumar oynamak için kullandığını söyledi.

"Benim sevgilim yok, Majesteleri.

"Bu sarayda ahlaksızlığa müsamaha göstermeyeceğim. İtiraf et de Nezaket Şövalyesi merhamet göstersin.

Ead, kraliçenin yanlış yola sapma hikâyesini yutmayacağını sezmişti. "Çan kulesine çıktım... canavarın dikkatini Majestelerinden uzaklaştırabilir miyim diye bakmaya. Keşke daha inançlı konuşacak gücü olsaydı diye düşündü. "Ama sizin için korkmama gerek yoktu.

Bu, hayati parçalarından arındırılmış gerçekti.

"Büyükelçi uq-Ispad'ın ahlaksız bir kişinin Yukarı Hanedanıma kabul edilmesini istemeyeceğine inanıyorum," diye sözlerini tamamladı Sabran, "ama saat kulesini ziyaret ettiğinizi bir daha duymayayım.

"Elbette, hanımefendi.

Kraliçe açık pencereye doğru yürüdü. Bir elini pervaza koyarak saray arazisine baktı.

"Majesteleri," dedi Ead, "Wyrm'le yüzleşmek için neden dışarı çıktığınızı sorabilir miyim? Dışarıdan hafif bir esinti geldi. "Fýredel sizi öldürseydi, her şey kaybolurdu.

Sabran bir süre cevap vermedi.

'Halkımı tehdit etti,' diye mırıldandı. "Başka ne yapılabileceğini düşünmeden önce dışarı çıkmıştım. Tekrar Ead'e baktı. "Senin hakkında başka bir rapor aldım. Leydi Truyde utt Zeedeur saray mensuplarıma sizin bir büyücü olduğunuzu söylüyor.

Lanet olası kızıl saçlı gurnet. Ead, lanet tehdidini görmezden gelerek onun cesaretine neredeyse hayranlık duyuyordu.

"Madam, ben büyücülükten anlamam," dedi, sözlerine bir parça küçümseme katarak.

Büyücülük, Başrahibe'nin pek sevdiği bir kelime değildi.

"Şüphesiz," dedi Sabran, "ama Leydi Truyde'nin beni Fýredel'den koruyanın *siz olduğunuza dair bir* düşüncesi var. Sizi saat kulesinde gördüğünü ve bana büyü yaptığınızı iddia ediyor.

Bu kez Ead sessizdi. Suçlamaya karşı çıkma imkânı yoktu.

"Elbette," dedi kraliçe, "o bir yalancı.

Ead konuşmaya cesaret edemedi.

"Wyrm'i geri püskürten Aziz'di. Beni ateşten korumak için ilahi kalkanını uzattı. Bunun ucuz bir büyücülük olduğunu ima etmek ihanete çok yaklaşmaktır,' dedi Sabran, sesi düzdü. "Onu Dearn Kulesi'ne göndermeyi düşünüyorum.

Ead'in içindeki tüm gerginlik dışarı fırladı. İçinde bir rahatlama kahkahası kabardı ve taşmakla tehdit etti.

"O daha çok genç, Majesteleri," dedi zorlayarak. "Gençlikle birlikte aptallık da gelir.

"Seni haksız yere suçlayacak kadar yaşlı," diye işaret etti Sabran. "İntikam almak için can atmıyor musun?

'Merhametin tadını tercih ederim. Geceleri uyumamı sağlıyor.'

O taş gibi soğuk gözler onu baştan aşağı süzdü. "Belki de daha sık merhamet göstermem gerektiğini ima ediyorsunuz.

Ead bu bakıştan korkmayacak kadar yorgundu. 'Hayır, sadece Leydi Truyde'nin Majestelerine hakaret etmek istediğinden şüpheliyim. Büyük olasılıkla bana karşı bir garezi var, çünkü istediği bir pozisyona terfi ettim.

Sabran çenesini kaldırdı.

'Üç gün içinde görevlerinize döneceksiniz. O zamana kadar Kraliyet Doktoru'nun sizinle ilgilenmesini sağlayacağım,' dedi. Ead kaşlarını kaldırdı. 'I

Sana ihtiyacım var," diye devam etti Sabran, gitmek için ayağa kalkarak. 'Duyuru yapıldıktan sonra tüm hanımlarıma yanımda ihtiyacım olacak.

"Duyuru, madam?

Sabran ona sırtını dönmüştü ama Ead onun omuzlarının gerildiğini gördü.

"Mentendon Özgür Devleti'nin Yüce Prensi Aubrecht Lievelyn ile nişanlandığımın duyurusu," dedi.

12

Doğu

Su denemeleri uzun bir rüya gibi geçti. Fırtına Seiiki'nin batı kıyılarını vururken çoğu vatandaş evlerine sığındı, ancak deniz muhafızlarının en kötü koşullara dayanması bekleniyordu.

"Yağmur sudur, biz de öyleyiz," diye seslendi Deniz Generali safların arasından geçerken gök gürültüsünün içinden. Saçları kafatasına yapışmıştı ve yağmur damlaları burnunun ucundan yuvarlanıyordu. 'Eğer birazcık su sizi yenebiliyorsa, ejderhaya binmeyi ya da denizi korumayı umamazsınız ve burası size göre bir yer değil. Sesini yükseltti. "Su seni yenecek mi?

Çıraklar, "Hayır, saygıdeğer Deniz Generali," diye bağırdı. Tané çoktan sırılsıklam olmuştu. En azından yağmur ılıktı.

Okçuluk ve ateşli silahlar yeterince kolaydı. Bu sağanak yağmurda bile Tané'nin keskin gözleri ve sabit bir eli vardı. Dumusa yay kullanmada en iyisiydi - gözleri kapalı bile yapabilirdi - ama Tané ikinci sıradaydı. Hiçbiri, Dumusa bile tabancada onu geçemedi ama Batı Evi'nden bir deniz muhafızı yaklaştı. En büyükleri ve en uzunları olan Kanperu'nun çenesine kılıçla vurulabilirmiş gibi görünüyordu ve elleri ağaç gövdelerini saracak kadar büyüktü.

Sırada atlı okçuluk vardı. Her biri bir kirişe asılmış altı cam şamandırayı vurmak zorundaydı. Dumusa at sırtında yaya olduğu kadar yetenekli değildi ve sadece beş tanesini paramparça e d e b i l d i . Atları pek sevmezdi,

Deneme boyunca dişlerini sıkan Onren, atının kontrolünü kaybetti ve üç atış kaçırdı. Ancak Tané, atı tökezleyip son atışını ters gönderene ve Turosa'nın birinciliği çalmasına izin verene kadar her seferinde doğru vuruş yaptı.

Atlarını ahıra geri sürdüler. 'Kötü şans, köylü,' dedi Turosa eyerden inerken Tané'ye. 'Sanırım bazı şeyler insanın kanında var. Belki bir gün, saygıdeğer Deniz Generali ejderha kuşlarının doğuştan geldiğini, sonradan yaratılmadığını fark eder.

Bir ostler aygırını alırken Tané çenesini tuttu. Kürkü yağmur ve terden kararmıştı.

"Boş ver onu Tané," dedi Dumusa atından inerken. Saçları ıslak bir şekilde omuzlarına dökülüyordu. "Su hepimizin içinde aynı akar.

Turosa dudağını büktü ama gitti. Diğer atlı soyundan gelenlerle asla tartışmazdı.

O gittiğinde, Tané Dumusa'nın önünde eğildi. "Büyük bir yeteneğin var, saygıdeğer Dumusa," dedi. 'Umarım bir gün ben de senin kadar yetenekli bir okçu olurum.

Dumusa karşılık olarak eğildi. "Umarım bir gün ateşli silahlar konusunda sizin kadar ustalaşabilirim, saygıdeğer Tané.

Ahırdan birlikte çıktılar. Tané Dumusa ile daha önce de konuşmuştu ama şimdi yalnız olduklarında ne söyleyeceğini bilemiyordu. Miduchi büyükanne ve büyükbabasıyla Ginura'da bir konakta büyümenin onun için nasıl bir şey olduğunu sık sık merak etmişti.

Alıştırma salonuna vardıklarında birbirlerine yakın oturdular ve Tané oklarındaki çamuru temizlemeye koyuldu. Uzun boylu ve sessiz çırak Kanperu çoktan oraya varmış, gümüş monteli tabancasını süslüyordu.

Onlar çalışırken, Onren salona girdi.

"Bu," diye açıkladı, "şimdiye kadar çektiğim en kötü atıştı. Sırılsıklam saçlarını geriye doğru kazıdı. 'Bir tapınak bulmalı ve büyük Kwiriki'ye tüm atları t e m i z l e m e s i için yalvarmalıyım. Doğduğum günden beri beni engellemeye çalışıyorlar. "Barış. Dumusa başını yayından kaldırmadı. 'Daha çok zamanın var. Miduchi'ye yeteneğini göstermek için.'

'Senin için söylemesi kolay. Sizde Miduchi'nin kanı var. Sonunda hepi n i z binici olacaksınız.

'Bunu yapmayan ilk kişinin ben olma ihtimali her zaman vardır.

"Bir şans," diye kabul etti Onren, "ama hepimiz bu şansın çok küçük olduğunu biliyoruz.

Düello yüzünden dizi şişmişti. Eğer bir binici olmak istiyorsa çok çalışması gerekecekti.

Kanperu tabancasını duvar rafına geri koydu. Ayrılırken Onren'e omzunun üzerinden anlaşılmaz bir bakış attı.

"Sayın Kanperu'nun meyve pazarının yakınındaki bir tavernaya gittiğini duydum," diye mırıldandı Dumusa, Onren'in duyamayacağı bir yerde. "Her akşamı orada geçiriyor.

"Ne olmuş?

Ben de gidebileceğimizi düşündüm. Binici olduğumuzda hepimiz birlikte çok fazla zaman geçireceğiz. İyi tanışmak bize yakışır. Aynı fikirde değil misiniz?

Onren gülümsedi. "Dumu," dedi, "senden daha iyi performans göstermeyeyim diye dikkatimi dağıtmaya mı çalışıyorsun?

"Okçuluk dışında her konuda benden daha iyi olduğunu çok iyi biliyorsun. Dumusa yayını bir kez daha inceledi. "Gel. Birkaç saatliğine buradan çıkmam gerek.

"Sayın Deniz Generali'ne ne kadar kötü bir etki bıraktığınızı söylemeliyim. Onren ayağa kalktı ve gerindi. "Geliyor musun, Tané?

Tané'nin ikisinin de kendisine baktığını ve bir cevap beklediğini fark etmesi bir anını aldı.

Ciddiydiler. Su denemelerinin ortasında bir tavernaya gitmek istediler.

"Teşekkür ederim," dedi yavaşça, "ama burada kalmalı ve bir sonraki su denemesi için alıştırma yapmalıyım. Durakladı. "Senin de yarın için hazırlanman gerekmiyor mu, Onren?

Onren homurdandı. 'Hayatımın büyük bölümünde pratik yaptım. Dün gece pratik yapmanın bugün bana bir faydası olmadı. Hayır,' dedi, 'bu gece ihtiyacım olan şey sert bir içki. Ve belki de sert bir-' Dumusa'ya baktı ve dudakları bunu engellemek için titrese de ikisi de güldü.

Akıllarını kaybetmişlerdi. Elbette, böyle bir zamanda kimsenin dikkatinin dağılmasına izin verilemezdi.

"Umarım akşamınız güzel geçer," dedi Tané ayağa kalkarak. "İyi geceler.

"İyi geceler, Tané," dedi Onren. Gülümsemesi soldu ve kaşları çatıldı. "Biraz uyumaya çalış, olur mu?"

"Elbette.

Tané salonu geçti ve yayını astı. Arkadaşlarıyla silahsız dövüş talimi yapmak üzere olan Turosa onun bakışlarını yakaladı ve yumruğunu avucuna vurdu.

Koridorlarda nemli bir esinti dolaşıyordu, yeni yapılmış çorbanın buharı kadar sıcaktı. Okulun içinde geri geri yürürken cilalı zemin altında takırdadı.

Terini yıkadı ve odasında tek başına kılıcıyla pratik yaptı. Sonunda kolu yorulduğunda, içini bir kuşku kurdu kemirmeye başladı. Deneme sırasında atının tökezlemesi için hiçbir sebep yoktu. Ya Turosa sırf ona inat olsun diye atı bir şekilde tökezletmişse?

Sonunda ahıra geri dönmüş. Nalbantı bulduğunda, nalbant ona hiçbir sorun olmadığını söyledi. Zemin ıslaktı. Büyük olasılıkla at kaymıştı.

Turosa gibi küçük bir pisliğin seni alt etmesine izin verme, demişti Susa, ama sesi çok uzakta gibiydi.

Tané akşamın geri kalanını antrenman salonunda, korkulukları fırlatma bıçaklarıyla işaretleyerek geçirdi. Ancak her birini gözünden vurabildiğinde odasına dönmesine izin verdi, orada bir kandil yaktı ve Susa'ya ilk mektubunu yazmaya başladı.

Şimdiye kadar, denemeler korktuğum kadar zordu. Bugün atım kaydı ve bunun bedelini ben ödedim.

Pratik yaparken kendimi kan kaybından ölmüş gibi hissetsem de, diğerlerinden bazıları uykusuzluktan ölmeden benim kadar iyi performans gösteriyor gibi görünüyor. Onlar içki ve sigara içip birbirlerine gülüyorlar ama benim tek yapabildiğim becerimi geliştirmeye devam etmek. On dört yıllık hazırlıktan sonra, içimdeki su doğru akmayacak - ve korkuyorum, Susa.

O on dört yılın burada hiçbir önemi yok. Bugün için yargılanıyoruz, dün için değil.

Hisan Burnu'na göndermesi için bir hizmetkâra verdi, sonra yatağına uzandı ve kendi nefesinin sesini dinledi.

Dışarıda bir baykuş öttü. Kısa bir süre sonra Tané kalktı ve odasından dışarı çıktı.

Biraz daha pratik yapabilirdi.

Hisan Burnu Valisi, şehrin ortasındaki görkemli bir konakta yaşayan, ince yapılı, tertipli bir adamdı. Şefin aksine

Memur bey, nasıl gülümseneceğini biliyordu. Kır saçlı, nazik bir yüzü vardı ve küçük suçlulara karşı yumuşak olduğu söylenirdi.

Ne yazık ki, Seiiki'nin temel kuralını çiğneyen Niclays, hayal gücünün hiçbir şekilde *küçük bir suçlu olarak* görülemez.

"Yani," dedi Vali, "kadın yabancıyı kapınıza getirdi.

"Evet," diye onayladı Niclays. Boğazı neredeyse kelime üretemeyecek kadar kurumuştu. 'Evet, gerçekten de Sayın Vali. Onlar gelmeden birkaç dakika önce sizin olağanüstü Seiikinese şarabınızdan bir fincan içiyordum.

Onu birkaç gün boyunca bir odada tutmuşlardı. Karanlıkta saymayı unutmuştu. Sonunda askerler onu dışarı çıkardığında, onu doğruca bloğa götürdüklerini düşünerek neredeyse bayılacaktı. Bunun yerine onu bir doktora götürmüşler, doktor ellerini kontrol etmiş ve gözlerini muayene etmişti. Askerler daha sonra Niclays'e temiz giysiler vermiş ve onu Seiiki'nin bu bölgesindeki en güçlü yetkiliye götürmüşlerdi.

"Yani bu adamı evinize aldınız," diye devam etti yetkili. 'Onun Orisima'da yasal bir yerleşimci olduğuna mı inanıyordunuz?

Niclays boğazını temizledi. "Ben, hayır. Orisima'daki herkesi tanırım. Ama o kadın beni tehdit etti,' dedi, anısı aklından çıkmamış gibi görünmeye çalışarak. "O... boğazıma bir hançer dayadı ve eğer yabancıyı içeri almazsam beni öldüreceğini söyledi.

Panaya ona dürüst olmasını söylemişti ama her iyi hikâyenin bir tutam süslemeye ihtiyacı vardı.

İki yaya asker yakınlarda nöbet tutuyordu. Demir miğferler başlarını ve enselerini örtüyor, çenelerinin altından bağlanan yeşil kordonlarla sabitleniyordu. Hep birlikte paravanları yana kaydırarak iki askerin daha odaya girmesine izin verdiler. Aralarında birini tutuyorlardı.

"Bu kadın mıydı?" diye sordu Vali.

Saçları omuzlarının etrafında toplanmıştı. Gözlerinden biri şişmiş ve kapanmıştı. Solundaki askerin şişmiş dudağına bakılırsa, savaşmıştı. Cesur biri bunu inkâr edebilirdi.

"Evet," diye itiraf etti Niclays.

Ona nefret dolu bir bakış attı.

"Evet," diye yineledi Vali. 'Hisan Burnu'ndaki bir tiyatroda müzisyenlik yapıyor. Saygıdeğer Savaş Lordu bazı Seiikinli sanatçıların Orisima'da belirli günlerde eğlence ve sohbet sunmalarına izin veriyor. Kaşlarını kaldırdı. "Sizi hiç ziyaret ettiler mi?

Niclays zoraki bir gülümsemeyle yetindi. "Genelde tek başıma olmaktan memnunum.

"Güzel," diye tükürdü kadın ona. 'O zaman kendini becerebilirsin, gümüş seven yalancı.

Askerlerden biri ona vurdu. 'Sessiz ol,' diye tersledi.

Niclays irkildi. Kadın yere yığıldı, omuzlarını içine çekti ve bir elini yanağına bastırdı.

"Kadının bu olduğunu teyit ettiğiniz için teşekkür ederim. Vali cilalı yazı kutusunu kendisine doğru çekti. 'Bir yabancının bu adaya nasıl geldiği hakkında hiçbir şey söylemeyecek. Biliyor musunuz?

Niclays yutkundu. Tükürüğü lapa kadar yoğun geldi.

Dürüstlüğün canı cehenneme. Ne kadar uzakta olursa olsun, Truyde'u bu işe bulaştıramazdı.

"Hayır," diye yalan söyledi. "Söylemezdi.

Vali gözlüklerinin üstünden şöyle bir baktı. Küçük, koyu renk gözlerinin altında torbalar vardı.

"Bilgili Doktor Roos," dedi bir mürekkep çubuğunu suyla ezerek, "bilginize saygı duyuyorum, bu yüzden açık konuşacağım. Bana başka bir şey söyleyemezseniz, bu kadına işkence edilecek.

Kadın titremeye başladı.

'En ciddi durumlar haricinde bu tür yöntemlere başvurmak âdetimiz değildir. Onun tüm Seiiki'yi tehdit edebilecek bir komploya karıştığını kanıtlamak için elimizde yeterince delil var. Eğer yabancıyı Orisima'ya o getirdiyse, ilk etapta onun nereden geldiğini biliyor olmalı. Dolayısıyla ya kaçakçılarla işbirliği yapıyor olmalı ki bu da ölümle cezalandırılır... ya da başka birini, henüz ortaya çıkmamış birini koruyor olmalı. Vali kutusundan bir fırça seçti. 'Eğer kullanıldıysa, şerefli Savaş Lordu merhamet gösterebilir. Sulyard'ın buradaki amacı ya da içeri girmesine kimin yardım etmiş olabileceği hakkında başka bir şey bilmediğinize emin misiniz?

Niclays yerde yatan kadına baktı. Koyu renk bir göz saçlarının arkasından yukarı bakıyordu.

"Eminim.

Bunu söylediği anda, sanki başka bir cop nefesini kesmiş gibi hissetti.

Vali, "Onu hapishaneye götürün," dedi. Askerler onu yukarı çekerken, kadın panik içinde soluk soluğa kalmaya başladı. Niclays ilk kez kadının ne kadar genç olduğunu gördü. Truyde'den daha yaşlı değildi.

Jannart olsa utanırdı. Kendi tenini hissetmekten iğrenerek başını öne eğdi.

Vali, "Teşekkür ederim, bilgin Doktor Roos," dedi. 'Bu durumdan şüpheleniyordum ama sizin onayınıza ihtiyacım vardı.

Ayak sesleri dışarıdaki koridordan uzaklaştığında Vali, Niclays'in konuşmaya cesaret edemediği birkaç dakikayı başını mektubuna eğerek geçirdi.

'Seiikinceniz çok iyi. Anladığım kadarıyla Orisima'da anatomi dersi vermişsiniz,' dedi Vali sonunda ve Niclays'in irkilmesine neden oldu. "Öğrencilerimizi nasıl buldunuz?

Sanki o kadın hiç var olmamış gibiydi.

Niclays dürüstçe, 'Onların benden öğrendiği kadar ben de onlardan öğrendim,' deyince Vali gülümsedi. Niclays fırsatı değerlendirerek ekledi: "Ancak, Mentendon'un saygıdeğer Yüce Prensi'nin bana temin edileceğine dair güvence verdiği diğer işler için... malzeme sıkıntısı çekiyorum. Ayrıca Orisima'nın saygıdeğer Baş Subayı'nın cihazımı yok etmiş olmasından korkuyorum.

"Saygıdeğer Baş Memur... aşırı hevesli olabiliyor. Vali fırçasını yere bıraktı. 'Bu mesele kapanana kadar Orisima'ya dönemezsiniz. Bir izinsiz girenin duvarları aştığı bilinmemeli ve kızıl hastalıktan hiçbir iz kalmadığından emin olmak için ticaret merkezini temizlemeliyiz. Korkarım biz soruşturmamızı yürütürken sizi Ginura'da ev hapsine almak zorundayım.

Niclays ona baktı.

Bu kadar şanslı olamazdı. İşkence yerine ona özgürlük veriyorlardı.

"Ginura," diye tekrarladı.

"Birkaç haftalığına. Sizi bu durumdan uzaklaştırmamız en iyisi olacaktır.

Niclays konunun diplomatik olduğunu hissetti. İzinsiz giren birini barındırmıştı. Onun konumundaki bir Seiikinese vatandaşı bu suçtan dolayı idam edilirdi ama bir Mentish yerleşimcisinin idam edilmesi Lievelyn Hanesi ile olan hassas ittifakı bozabilirdi.

"Evet. Pişman görünmeye çalıştı. 'Evet, Sayın Vali, elbette. Anlıyorum.

'Döndüğünüzde tüm bunların çözülmüş olması için dua ediyorum. Verdiğiniz bilgilere teşekkür etmek için ihtiyacınız olan malzemeleri almanızı sağlayacağım,' dedi Vali, 'ama tüm bu olanlar hakkında sessiz kalmalısınız. Niclays'e delici bir bakış fırlattı. "Bu sizin için kabul edilebilir mi, bilgili Doktor Roos?

"Mükemmel. Nezaketiniz için teşekkür ederim. Niclays tereddüt etti. "Peki ya Sulyard?

'İzinsiz giren kişi hapishanede. Kırmızı hastalığın belirtilerini göstermesini bekliyorduk,' dedi Vali. 'Seiiki'ye ulaşmasına kimin yardım ettiğini açıklamazsa, o da işkence görecek.

Niclays dudaklarını ıslattı.

"Belki sana yardım edebilirim," dedi, bu karmaşaya neden isteyerek daha fazla bulaştığını merak ederken bile. "Erdemli bir adam olarak, Sulyard'ın itirafta bulunmasının mantıklı olduğunu görmesini sağlayabilirim - eğer gitmeden önce onu ziyaret etmeme izin verirseniz.

Vali bunu dikkate almış görünüyordu.

'Kaçınılması mümkün olan yerlerde kan dökülmesinden hoşlanmam. Belki yarın,' diye kabul etti. "Şimdilik, bu talihsiz durumla ilgili haberi çok saygıdeğer Savaş Lordu'na göndermeliyim. Dikkatini tekrar yazmaya verdi. "Bu gece iyi dinlenin, bilgili Doktor Roos.

13

Doğu

Bir sonraki deneme bıçaklarla yapıldı. Diğerleri gibi bu da Deniz Generali ve mavi cübbeli bir grup yabancı tarafından izlendi. Miduchi Klanı'nın elli yıl önce kendi sınavlarından geçmiş olan diğer üyeleri. Tané'nin bedeni onu yüzüstü bırakmasaydı mirasını paylaşabileceği insanlar.

Gözleri kafatasının içinde balon balığı gibi duruyordu. Her bıçağı eline aldığında elleri kaygan ve beceriksiz hissediyordu. Yine de Turosa hariç tüm çıraklardan daha iyi bir performans sergiliyordu ki Turosa'nın bu bıçaklardaki becerisi ona Kuzey Evi'nde büyük bir ün kazandırmıştı.

Onren, Turosa'nın mükemmel bir skor elde etmesinden hemen sonra salona girdi. Saçları dağınık ve taranmamıştı. Deniz Generali kaşlarını kaldırdı ama o sadece başıyla selam verip bıçaklara yaklaştı.

Sırada Kanperu vardı. Deniz Generali kaşlarını daha da kaldırdı. Onren bir kılıç tuttu, duruşunu buldu ve onu koridorun karşısındaki ilk korkuluğa fırlattı.

Her bıçak hedefini buldu.

"Mükemmel bir skor," dedi Deniz Generali, "ama bir daha geç kalmayın, saygıdeğer Onren.

"Evet, saygıdeğer Deniz Generali.

O gece, deniz muhafızları hizmetkârlar tarafından uyandırıldı ve hâlâ uyku elbiseleri içinde tahtırevanlara kadar eşlik edildi. Tané, kendi tahtırevanına yerleşti.

tırnaklarını çiğnedi.

Tahtırevanlarından ormanın içinde, pınarlarla beslenen büyük bir gölün yanında çıktılar. Yağmur damlaları yüzeyini pembeleştiriyordu.

'Yüksek Deniz Muhafızlarının üyeleri Seiiki'ye yönelik tehditlere cevap vermek için geceleri sık sık uyandırılırlar. Balıktan daha iyi yüzmeleri gerekir çünkü her an gemilerinden ya da ejderhalarından ayrı düşebilirler,' dedi Deniz Generali. 'Bu göle sekiz tane dans eden inci saçıldı. Eğer bir tanesini alırsanız, sizi daha yüksek bir rütbeye yükseltmem için beni teşvik edecektir.

Turosa çoktan soyunmaya başlamıştı. Tané yavaşça uyku bornozunu çıkardı ve beline kadar suya girdi.

Altı ve yirmi deniz muhafızı ve sadece sekiz inci. Karanlıkta onları bulmak zor olurdu.

Gözlerini kapattı ve düşünceyi serbest bıraktı. Deniz Generali emri verdiğinde, göle daldı.

Su onu sarmaladı. Berrak, tatlı su, tenine karşı serindi. Dönerken saçları yosun gibi dalgalanıyor, gümüş-yeşili bir an görebilmek için kendini zorluyordu. Onren göle zar zor bir sıçramayla girdi. Dalışa geçti, hazinesini kaptı ve zarif bir yay çizerek yukarı doğru süzüldü. Bir ejderha gibi yüzüyordu.

Sıradaki olmaya kararlı olan Tané daha derine indi. Baharın incileri batıya sürükleyeceğini düşündü. Dönerek göl yatağına yumuşak bir şekilde indi ve sadece bacaklarını kullanarak yüzdü, ilerlerken ellerini alüvyonların arasından geçirdi.

Parmakları küçük bir boncuğa dokunduğunda göğsü sıkışmıştı. Saçlarını geriye doğru sallayan ve incisini incelemek için havaya kaldıran Turosa ile neredeyse aynı anda yüzeye çıktı.

'Dans eden inciler. Tanrı tarafından seçilmişler tarafından takılır,' dedi. "Bir zamanlar bunlar mirasın, tarihin sembolleriydi. Bıçak gibi bir gülümsemesi vardı. "Şimdi o kadar çok köylüyü süslüyorlar ki, pislik bile olabilirler.

Tané onun gözlerinin içine baktı ve 'İyi yüzdün, saygıdeğer Turosa' dedi.

Bu onu kıkırdattı. 'Ah, köylü. Seni öyle bir aptal yerine koyacağım ki bir daha asla bir köylünün Miduchi Klanı'nı kirletmesine izin vermeyecekler. Yüzerek geçti. "Düşmeye hazır ol.

Gölün kenarına doğru ilerledi. Tané uzaktan takip etti.

Son duruşmada her baş çırağın mutlaka bir diğeriyle dövüşeceğine dair bir söylenti vardı. Onren'le çoktan düello yapmıştı. Rakibi ya Turosa ya da Dumusa olacaktı.

Eğer ilkiyse, onu kırmak için elinden gelen her şeyi yapardı.

Niclays, Hisan Burnu Valisi'nin konağında huzursuz bir gece geçirdi. Yatağı Orisima'dakinden çok daha lükstü ama yağmur kiremitli çatıyı dövüyor ve ona huzur vermiyordu. Bunun da ötesinde, Seiikinese yazında her zaman olduğu gibi hava dayanılmaz derecede nemliydi.

Küçük saatlerde, nemli yatak yığınından kalktı ve pencere perdesini kenara çekti. Esinti ılık ve kalındı ama en azından yıldızları görebiliyordu. Ve düşünebiliyordu.

Hiçbir eğitimli insan hayaletlere inanamazdı. Şarlatanlar ölülerin ruhlarının *eter* denen bir elementin içinde yaşadığını iddia ediyorlardı - tamamen saçmalık. Yine de kulağında Jannart olduğunu bildiği bir fısıltı vardı ve ona o müzisyene yaptığının bir suç olduğunu söylüyordu.

Hayaletler, ölülerin geride bıraktığı seslerdi. Çok erken alınan bir ruhun yankıları.

Jannart müzisyeni güvende tutmak için yalan söyleyebilirdi. Yine de Jannart yalan söylemekte iyiydi. Hayatının çoğu bir performanstan ibaretti. Otuz yıl boyunca Truyde'a yalan söylemişti. Oscarde'a.

Ve tabii ki Aleidine'e.

Niclays ürperdi. Mezara gömülürken onun gözlerindeki bakışı hatırlayınca karnına bir ürperti yayıldı. Başından beri biliyordu. Biliyordu ve hiçbir şey söylememişti.

Kalbimin sana ait olması onun suçu değil, demişti Jannart ona bir keresinde ve doğru söylemişti. Asil kandan gelenler arasındaki pek çok birliktelik gibi, onlarınki de aileleri tarafından ayarlanmıştı. Nişan Jannart'ın yirmi yaşına bastığı gün, Niclays onunla tanışmadan bir yıl önce atılmıştı.

Düğüne gitmeyi bir türlü kabullenememişti. Kaderlerinin iplerindeki düğüm ona işkence etmişti. Keşke saraya daha erken gelseydi, belki de yol arkadaşı olabilirlerdi.

Homurdandı. Sanki Zeedeur Markisi'nin Rozentun'dan beş parasız biriyle evlenmesine izin verilirmiş gibi. Aleidine halktan biriydi ama evlenirken üzerinde mücevherler vardı. Üniversiteden yeni mezun olan Niclays ise aileye borçtan başka bir şey getirmeyecekti.

Aleidine şimdiye kadar altmışını geçmiş olmalıydı. Kumral saçları gümüşle kaplanmış, ağzı çizgilerle çerçevelenmiş olmalıydı. Oscarde en az kırk yaşındaydı. Aziz, yıllar nasıl da uçup gitmiş.

Esinti onu serinletmek için hiçbir şey yapmadı. Yenik düşerek perdeyi kapattı ve yatağın üzerine uzandı.

Sıcaklık tenini kavuruyordu. Uyumayı diledi ama zihni sakinleşmeyi reddetti ve ayak bileğinde kısık bir ateş yandı.

Sabah olduğunda fırtınanın bittiğine dair hiçbir işaret yoktu. Konağın arazisini sulamasını izledi. Hizmetçiler ona orucunu açması için fasulye loru, ızgara çopra ve arpa çayı getirdiler.

Öğle vakti bir hizmetkâr Vali'nin isteğini kabul ettiğini bildirdi. Triam Sulyard'ı hapishanede ziyaret edecek ve çocuktan alabileceği her türlü bilgiyi alacaktı. Hizmetçiler ayrıca ona daha sağlam ve hafif bir ağaçtan yapılmış yeni bir baston verdiler. Onlardan biraz su istedi. Ona bir su kabağı içinde getirdiler.

Kapalı bir tahtırevan onu alacakaranlıkta hapishaneye götürdü. Kutusunun içinde güvende olan Niclays panjurların arasından baktı.

Yedi yıl boyunca Hisan Burnu'na hiç adım atmamıştı. Müziğini ve sohbetini duymuş, kayan yıldızlar gibi ışıklarını görmüş ve sokaklarında yürümeyi arzulamıştı ama burası onun için bir gizem olarak kalmıştı. Dünyası yüksek duvarlardan oluşan bir yumrukla kapalıydı.

Fener ışığı hareketli bir şehri ortaya çıkardı. Orisima'da etrafı Mentendon'u hatırlatan şeylerle çevriliydi. Şimdi evinden ne kadar uzakta olduğunu hatırlıyordu. Hiçbir Batı yerleşimi sedir ağacı ya da batan tütsü kokmuyordu. Hiçbir Batı yerleşiminde balık tutmak için kalamar mürekkebi ya da yanardöner şamandıralar satılmazdı.

Ve elbette hiçbir Batı şehri ejderhalara saygı göstermezdi. Varlıklarının işaretleri her yerdeydi. Tüccarlar her köşe başında denizin ve yağmurun efendilerinden şans ve yardım vaat eden muskalar satıyordu. Neredeyse her sokakta dalgaların sürüklediği ağaçtan bir tapınak ve tuzlu su dolu bir leğen bulunuyordu.

Tahtırevan hapishanenin dışında durdu. Kilit açıldıktan sonra Niclays dışarı tırmandı ve yüzüne konan bir sivrisineği tokatlayarak uzaklaştırdı. Bir çift hapishane

Nöbetçiler onu kapıdan geçirdiler.

Gözüne çarpan ilk şey göz yaşartıcı bok ve sidik kokusuydu. Bir kolunu burnuna ve ağzına siper etti. İnfaz alanını geçtiklerinde, gücü bacaklarını terk etti. Çürümüş kafalar bir sehpanın üzerinde sergileniyordu, dilleri kıvrık kurtçuklar gibi şişmişti.

Sulyard bir yeraltı odasında saklanmıştı. Hücresinde yüzükoyun yatıyordu, beline bir bez sarılmıştı. Nöbetçiler ayrılmadan önce Niclays'e bir fener verecek kadar iyiydiler.

Ayak sesleri karanlığın içine doğru çekildi. Niclays diz çöktü ve tahta parmaklıklardan birini kavradı.

"Sulyard. Bastonunu yere vurdu. "Canlı görün.

Hiçbir şey. Niclays bastonunu parmaklıkların arasından geçirdi ve Sulyard'ı sertçe dürttü. Sulyard kıpırdandı.

"Truyde," diye mırıldandı.

"Hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm. Ben Roos.'

Bir duraklama oldu. "Doktor Roos. Sulyard kendini açtı. "Rüya gördüğümü sandım.

"Keşke öyle olsaydın.

Sulyard kötü durumdaydı. Yüzü fırındaki hamur gibi şişmiş ve alnına *izinsiz giren anlamına gelen harfler kazınmıştı*. Sırtında ve kalçalarında kurumuş kan izleri vardı.

Sulyard'ın denizin ötesindeki bir prensten koruması yoktu. Niclays bir zamanlar bu vahşet karşısında şok olmuş olabilirdi ama Virtudom'un ulusları tutsaklardan gerçeği öğrenmek için daha acımasız yöntemler kullanıyordu.

"Sulyard," dedi Niclays, "bana soru soranlara ne söylediğini anlat.

"Sadece gerçek. Sulyard öksürdü. "Savaş Lordu'ndan yardım istemek için kıyıya geldiğimi.

'Bu konuda değil. Orisima'ya nasıl ulaştığın hakkında. Niclays daha da yaklaştı. 'Diğer kadın - ilk gördüğün kadın, sahildeki. Onlara ondan bahsettin mi?

"Hayır.

Niclays'in tek yapabildiği, mankafanın boğazını sıkmamaktı.
Onun yerine kabağı açtı.

"İç. Parmaklıkların arasından itti. 'İlk kadın seni ihbar etmek yerine tiyatro bölgesine götürdü. Onun işlediği suç yüzünden

Orisima. Onu tarif edebilmelisiniz - yüzünü, kıyafetlerini,
Bir şey. Buyur, Sulyard.'

Kanlı bir el su kabağına uzandı. "Uzun, siyah saçları ve sol yanağının üstünde bir yara izi vardı. Balık kancası gibi. Sulyard içti. "Sanırım... benimle aynı yaştaydı ya da daha gençti. Siyah bir tunik üzerine gri kumaştan bir palto ve sandaletler giyiyordu.

Niclays, 'Bu bilgiyi seni esir alanlara ver,' diye ısrar etti. 'Hayatın karşılığında. Onu bulmalarına yardım edersen merhamet gösterebilirler.

"Beni dinlemeleri için onlara yalvardım. Sulyard sayıklıyor gibiydi. "Majestelerinden geldiğimi, onun elçisi olduğumu, gemimin battığını söyledim. Hiçbiri dinlemedi.

'Gerçek bir büyükelçi ol*saydınız* bile, ki olmadığınız açık, sizi hoş karşılamazlardı. Niclays omzunun üzerinden baktı. Nöbetçiler yakında onun için geri geleceklerdi. "Şimdi beni dikkatle dinle, Sulyard. Hisan Burnu Valisi bu konu araştırılırken beni başkente gönderiyor. İzin verin mesajınızı Savaş Lordu'na götüreyim.

Gözleri yeni yaşlarla doldu. "Bunu benim için yapar mıydınız, Doktor Roos?

'Bana girişiminizden biraz daha bahsederseniz. Sabran'ın neden Seiiki ile bir ittifaka ihtiyacı olduğuna inandığını söyle.

Sözünü tutup tutamayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu ama bu çocuğun neden burada olduğunu tam olarak bilmesi gerekiyordu. Truyde'un onunla ne yapmak için komplo kurduğunu.

"Teşekkür ederim. Sulyard parmaklıkların arasından uzandı ve Niclays'in elini tuttu. "Teşekkür ederim Doktor Roos. Yoldaşlık Şövalyesi bana arkadaşlığınızı bahşetti.

Niclays sert bir sesle, "Eminim," dedi.

Bekledi. Sulyard onun elini sıktı ve sesini en ince fısıltıya kadar alçalttı.

"Truyde ve ben," diye başladı, "İsimsiz Olan'ın çok yakında uyanacağına inanıyoruz. Berethnet Hanesi'nin dayanıklılığı onu asla hapsetmedi. Ne olursa olsun geri dönecek ve bu yüzden hizmetkârları kıpırdanıyor. Onun çağrısına cevap veriyorlar.

Konuşurken dudakları titredi. Berethnet Hanesi'nin İsimsiz Olan'ı uzakta tutan şey olmadığı fikrini ifade etmek Erdemlilik'te büyük bir ihanetti.

"Buna inanmanıza ne sebep oldu? Niclays afallamış bir halde sordu. "Hangi felaket tellalı seni korkuttu, evlat?

'Felaket tellalı değil. Kitaplar. Kitaplarınız, Doktor Roos.' '*Benimkiler mi?*'

'Evet. Arkanda bıraktığın simya kitapları,' diye fısıldadı Sulyard. 'Truyde ve ben seni Orisima'da bulmayı planlıyorduk. Yoldaşlık Şövalyesi beni senin yanına götürdü. Bunun ilahi bir görev olduğunu görmüyor musun?

"Hayır, bilmiyorum, seni akılsız lahana. "Ama-

'Gerçekten de Doğu'nun yöneticilerinin bu çılgınca öneriye Sabran'dan daha sempatik yaklaşacaklarını mı düşündün? Niclays alay etti. 'İkiniz simya üzerine birkaç kitap karıştırdınız diye Uçurum'u geçip kellelerinizi riske atacağınızı mı sandınız? Simyacıların anlaması ömürleri olmasa bile on yıllarını alan kitaplar. Tabii anlayabilirlerse.'

Sulyard'a aptallığı için neredeyse acıyordu. Gençti ve aşk sarhoşuydu. Çocuk kendini Inysh tarihinin romantik kahramanları Lord Wulf Glenn ya da Sir Antor Dale gibi olduğuna ve tehlikeye atılarak hanımını onurlandırması gerektiğine inandırmış olmalıydı.

"Lütfen Doktor Roos, yalvarırım beni dinleyin. Truyde o kitapları anlıyor. Eski simyacıların yaptığı gibi dünyada doğal bir denge olduğuna inanıyor,' diye gevezelik etti Sulyard. 'Çalışmanıza inanıyor ve bunu dünyamıza uygulamanın bir yolunu bulduğuna inanıyor. Tarihimize.

Doğal denge. Uzun zamandır kayıp olan Rumelabar Tableti'ne kazınmış, yüzyıllardır simyacıları büyüleyen sözcüklerden bahsediyordu.

> *Aşağıda olan yukarıda olanla dengelenmelidir ve*
> *evrenin hassasiyeti de buradadır.*
> *Ateş topraktan yükselir, ışık gökten iner. Birinin fazlası*
> *diğerini alevlendirir,*
> *ve bu da evrenin yok oluşudur.*

Niclays dişlerinin arasından, 'Sulyard,' dedi, 'o sefil tableti kimse anlamıyor. Bu bir tahmin ve aptallık.

'İlk başta ben de ikna olmamıştım. İnkâr ediyordum. Ama Truyde'daki tutkuyu görünce-' Sulyard elini sıktı. "Bana açıkladı. Wyrmler alevlerini kaybedip uzun uykularına daldıklarında

Doğu ejderhaları güçlendi. Şimdi güçlerini bir kez daha kaybediyorlar ve Drakonik ırklar uyanıyor. Görmüyor musunuz? Bu bir döngü.'

Niclays tekrar o zarif yüze baktı. Bu görevin yazarı Sulyard değildi.

Truyde. Truyde*'du.* Kalbi ve aklı, onun doğduğu topraktı. Nasıl da torununa benzemişti. Onu öldüren saplantı kanında yaşamaya devam etmişti.

"İkiniz de aptalsınız," dedi kısık

sesle. "Hayır.

"Evet. Sesi çatallaştı. 'Eğer ejderhaların güç kaybettiğini biliyorsan, neden onlardan yardım istiyorsun?

Çünkü *bizden* daha güçlüler, Doktor Roos. Ve onlarla birlikte tek başımıza olduğumuzdan daha fazla şansımız var. Eğer bir zafer umudumuz olacaksa-'

Niclays daha yumuşak bir sesle, "Sulyard," dedi, "dur. Savaş Lordu bunu duymayacak. Tıpkı Sabran'ın duymayacağı gibi.

"Denemek istedim. Cesaret Şövalyesi bize başkaları konuşmaktan korkarken sesimizi yükseltmeyi öğretir. Sulyard başını salladı, gözleri dolmuştu. "Umut etmekle hata mı ettik, Doktor Roos?

Niclays aniden kendini bitkin hissetti. Bu adam evinden bir dünya uzakta boşu boşuna ölecekti. Yapılacak tek bir şey vardı. Yalan söylemek.

'Mentendon ile ticaret yaptıkları doğru. Belki dinlerler. Niclays kendi elini tutan kirli eli okşadı. 'Yaşlı bir adamın alaycılığını bağışla, Sulyard. Tutkunu görüyorum. Samimiyetinize ikna oldum. Savaş Lordu ile bir görüşme talep edeceğim ve davanızı ona anlatacağım.

Sulyard ağırlığını dirseğine verdi. "Doktor Roos-" Sesi kalınlaştı. "Sizi öldürmeyecekler mi?

'Bu riski göze alacağım. Seiikinliler bir anatomist olarak bilgime saygı duyuyorlar ve ben de yasal bir yerleşimciyim,' dedi Niclays. 'Bırakın deneyeyim. Bana yapacakları en kötü şeyin gülmek olacağını sanıyorum.

Kan çanağına dönmüş gözleri yaşlarla doldu. "Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum.

"Benim bir yolum var. Niclays onun omzunu kavradı. 'En azından kendini kurtarmaya çalış. Senin için geldiklerinde onlara sahildeki kadından bahset. Onlara anlatacağına dair bana yemin et.

Sulyard başını salladı. "Yemin ederim. Niclays'in eline bir öpücük kondurdu. "Aziz sizi kutsasın, Doktor Roos. Büyük Masasında, Cesaret Şövalyesi'nin yanında sizin için bir yer var.

"Onda kalabilir," diye mırıldandı Niclays. Sonsuza dek ölü palavracılardan oluşan bir çemberle ziyafet çekmekten daha büyük bir azap düşünemiyordu.

Aziz'e gelince, bu zavallıyı kurtarmak istiyorsa işi başından aşkındı.

Nöbetçilerin yaklaştığını duydu ve geri çekildi. Sulyard yanağını yere koydu.

"Teşekkür ederim Doktor Roos. Bana umut verdiğiniz için.'

Niclays sessizce, "İyi şanslar, Aptal Triam," dedi ve yağmurun içine geri götürülmesine izin verdi.

Hapishanenin kapısında başka bir tahtırevan bekliyordu. Onu Vali'ye götürenden çok daha az görkemliydi ve dört yeni sandalye taşıyıcısı tarafından taşınıyordu. İçlerinden biri onu selamladı.

'Bilgili Doktor Roos,' dedi, 'öğrendiklerinizi rapor edebilmeniz için sizi Hisan Burnu'nun onurlu valisine götürmek üzere emir aldık. Ondan sonra sizi Ginura'ya götüreceğiz.

Niclays iliklerine kadar yorgun bir halde başını salladı. Hisan Burnu Valisi'ne sadece yabancının kendisine yardım eden ikinci bir kişinin kimliğinin tespit edilmesine yardımcı olmak istediğini söyleyecekti. Onun bu işe karışması burada sona ermişti.

Tahtırevanına binerken Niclays Triam Sulyard'ı bir daha görüp göremeyeceğini merak etti. Truyde'nin iyiliği için öyle olmasını umuyordu.

Kendi iyiliği için, öyle olmamasını umuyordu.

14

Batı

Müjdecilerin nişan haberini Inys'e ulaştırmasından kısa bir süre sonra, Aubrecht Lievelyn yaklaşık sekiz yüz kişiden oluşan maiyetiyle birlikte yola çıkmaya hazırlandığını bildirdi. Bunu takip eden günler Ead'in hiç bilmediği bir hazırlık rüzgârıyla geçti.

Leas ve Downs'dan fıçılar dolusu yiyecek geldi. Glade ailesi üzüm bağlarından şarap fıçıları gönderiyordu. Özel günlerde - önemli yıldönümleri, Kutsal Bayramlar - Üst Hanede hizmet etmeleri istenebilen Olağanüstü Odacılar sarayda ikamet etmeye başladılar. Kraliçe ve hanımları için yeni elbiseler dikildi. Ascalon Sarayı'nın her köşesi son şamdana kadar süslendi ve cilalandı. Kraliçe Sabran ilk kez bir takım elbiseyi kabul etme konusunda ciddi görünüyordu. Heyecan sarayda bir yer ateşi gibi yanıyordu.

Ead ona ayak uydurmak için elinden geleni yaptı. Ateşi onu tüketmiş olsa da, Kraliyet Hekimi göreve dönmesini bizzat onaylamıştı. Inysh hekimlerinin şarlatan olduğunun bir kanıtı daha.

En azından Truyde utt Zeedeur başını eğiyordu. Ead büyücülükle ilgili başka söylenti duymamıştı.

Şimdilik güvendeydi.

Yılın herhangi bir zamanında sarayda yaklaşık bin kişi bulunurdu ama Ead elinde çiçek sepetleri ve kucak dolusu gümüş kumaşla sarayı dolaşırken giderek daha fazla insanın yanından geçiyormuş gibi görünüyordu. Her gün Ersyr'in altın sancaklarını ve bu sancakları taşıyan adamı izliyordu.

Kral Jantar ve Kraliçe Saiyma'nın elçisi kılığında onların altına girecekti. Chassar uq-Ispad, onu Inys'e getirmişti.

İlk olarak kraliyetin diğer bölgelerinden gelen konuklar geldi. Taşra Kontları ve aileleri en çok tanınanlar arasındaydı. Bir sabah dehlizlere girdiğinde Ead, geçidin diğer tarafında merhum Kraliçe Rosarian'ın kuzeni Genç Lord Ranulf Heath'i gördü. Leydi Igrain Crest ile derin bir sohbete dalmıştı. Sarayda sık sık yaptığı gibi, Ead de dinlemek için durdu.

"Peki arkadaşınız nasıl lordum? Crest söylüyordu.

Heath, "Burada olamadığı için üzgünüm, Majesteleri, ama yakında bize katılacak," diye cevap verdi. Teni kahverengi ve çilliydi, sakalları kırlaşmıştı. "Ne mutlu ki Majesteleri de yakında benimle aynı mutluluğu tadacak.

'Sadece umut edebiliriz. Nezaket Dükü bu ittifakın Erdemlilik Zinciri'ni sıkılaştıracağına inanıyor,' dedi Crest, 'ancak sezgilerinin doğru olup olmadığını henüz göremedik.

Heath kıkırdayarak, "Umarım sezgileri eşsizdir," dedi, "özel rolü göz önüne alındığında...

"Seyton'ın bile özlediği şeyler var," dedi Crest, yüzünde ender rastlanan bir gülümsemeyle. 'Saçlarının ne kadar seyreldiğini mesela. Bir şahin bile kendi kafasının arkasını göremez. Heath bir kahkaha attı. 'Tabii ki hepimiz Majestelerinin yakında bir kız çocuk sahibi olması için dua ediyoruz.

'Evet, ama o daha genç Majesteleri, Lievelyn de öyle. Önce birbirlerini tanımaları için onlara zaman verin.

Ead de aynı fikirdeydi. Sabran ve Lievelyn'in evlendikleri sürece birbirlerini doldurulmuş bir kapondan tanıyıp tanımadıkları pek az Inysh'in umurunda görünüyordu.

"Bir an önce bir varis sahibi olmamız hayati önem taşıyor," dedi Crest, sanki bir işaretmiş gibi. 'Majesteleri bu konudaki görevini biliyor.

"Majestelerine görevinde sizden daha iyi rehberlik eden kimse olmamıştır, Majesteleri.

"Çok naziksiniz. O benim gururum ve neşem oldu. Ne yazık ki,' dedi Crest, 'artık onun kulak verdiği tek öğüt benimki değil. Genç kraliçemiz kendi yoluna gitmeye kararlı.

"Hepimizin yapması gerektiği gibi, Majesteleri.

Ayrıldılar. Düşes köşeyi dönüp neredeyse paldır küldür üzerine atılmadan önce Ead'in geri çekilecek zamanı bile olmamıştı.

"Bayan Duryan. Crest toparlandı. "İyi sabahlar, canım.

Ead reverans yaptı. "Majesteleri. Crest başını salladı ve dehlizleri terk etti. Ead ters yöne doğru yürüdü.

Crest Combe'la ilgili bir espri yapabilirdi ama aslında Gece Şahini hiçbir şeyi gözden kaçırmamıştı. Ead'in bu canileri kimin kiraladığını görememiş olması olağanüstü bir şeydi.

Aklına bir olasılık gelince yavaşladı. İlk kez, saldırıların arkasındaki mimarın Combe'un kendisi olabileceğini düşündü. Saldırıları düzenlemek için gerekli araçlara sahipti. Tıpkı diğerlerini dışarı süpürdüğü gibi, görünmeyen insanları mahkemeye getirmek için. Ayrıca hayatta kalan canileri sorgulama görevini de üstlenmişti. Ve onlardan kurtulmayı.

Combe'un Sabran'ın ölmesini istemesi için hiçbir sebep yoktu. O Kutsal Retinue'nun soyundan geliyordu, gücü Berethnet Hanedanı'na bağlıydı.

... ama belki de Inys Kraliçesi düşerse daha da fazlasını ele geçirebileceğine inanıyordu. Eğer Sabran çocuksuz ölürse, insanlar İsimsiz Olan'ın gelmekte olduğu korkusuna kapılacaktı. Böyle bir kaos ortamında Gece Şahini yükselebilirdi.

Yine de her bir cani işi berbat etmişti. Ead bu işte onun parmağı olduğunu hissetmiyordu. Berethnet Hanesi'nin olmadığı bir Inys'in istikrarsızlığını riske atacağına da ikna olmamıştı. Casusluk ustası bu şekilde çalışmazdı. Hiçbir şeyi şansa bırakmazdı.

Güneş Saati Bahçesi'ni yarıladığında aklına geldi. Bu hata kasıtlı yapılmıştı.

Her saldırının nasıl sahnelenmiş gibi göründüğünü düşündü. Her bir caninin oyunu nasıl ele verdiğini. Sonuncusu bile doğrudan öldürmeye gitmemişti. Acele etmemişti.

Bu sayede Combe'u bulabilirdi. Belki de Sabran'ı öldürmek değil, onu manipüle etmek istemişti. Ona ölümlülüğünü ve varisin önemini hatırlatmak için. Lievelyn'i kabul etmesi için onu korkutmak. Bu onun sarayı istediği gibi düzenleme yöntemine uyuyordu.

Ancak Ead'i tahmin edememişti. Canilerin çoğunu Sabran'ı korkutacak kadar yaklaşamadan durdurmuştu. Sonuncusuna Gizli Merdiven'in anahtarını vermesinin nedeni bu olmalıydı. Büyük Yatak Odası'na ulaşma şanslarını artırmak için.

Ead gülümsemesine izin verdi. Combe'un isimsiz koruyucuyu bulmak istemesine şaşmamalıydı. Eğer doğru anladıysa, *onun* adamlarını öldürüyordu.

Elbette bunların hepsi spekülasyondu. Elinde hiçbir kanıt yoktu, tıpkı Combe'un Loth'u sürgüne gönderdiğine dair hiçbir kanıtı olmadığı gibi. Yine de içten içe doğru yolda olduğunu biliyordu.

Lievelyn'le olan evliliği kesinleşmişti. Combe tatmin olmuştu. Eğer hiçbir cani geri dönmezse, içgüdüleri doğruydu ve Sabran, Combe'u bir dahaki sefere kızdırana kadar güvendeydi. O zaman Gece Şahini tekrar uçacak, karanlık kanatlarını tahtın üzerine gerecekti.

Ead onları yakalamak istiyordu. Tek ihtiyacı olan kanıt ve fırsattı.

Misafirler gelmeye devam etti. Ruhani Düklerin aileleri. Ufak tefek suçlarla ilgilenen ve öldürmek için uyuyan wyrmleri arayan serseri şövalyeler. Uzun kollu herigaut giymiş kutsal kişiler. Baronlar ve baronetler. Belediye başkanları ve yargıçlar.

Çok geçmeden Hróth Krallığı'ndan uzun zamandır beklenen ziyaretçiler gelmeye başladı. Hraustr Hanedanı'ndan Kral Raunus, birleşmeye tanıklık etmeleri için bir dizi yüksek soylu temsilci göndermişti. Sabran onları içten bir sevgiyle karşıladı ve saray kısa sürede Kuzey şarkıları ve kahkahalarla çınlamaya başladı.

Kısa bir süre önce burada Yscal'lar olurdu. Ead, Vetalda Hanesi temsilcilerinin son ziyaretini çok iyi hatırlıyordu; Donmata Marosa, Berethnet'in bin yıllık egemenliğini kutlamak için gelmişti. Şimdi onların yokluğu belirsiz geleceğin bir başka hatırlatıcısıydı.

Aubrecht Lievelyn'in Ascalon Sarayı'na varacağı sabah, en önemli saray mensupları ve konuklar Huzur Odası'na doluştu. Erdemliler Konseyi'nin çoğu buradaydı. Arbella Glenn, Özel Oda'nın bazı hırslı hanımlarını üzecek şekilde hastalığından kurtulmuştu ve şimdi tahtın sağında duruyordu.

Arbella, romatizmalı gözleri ve iğne işinden bükülmüş parmaklarıyla en iyi zamanlarda bile zayıf görünüyordu ama Ead bugün yataktan kalkmaması gerektiğinden emindi. Kraliçesine gururlu bir anne gibi gülümsemesine rağmen, içinde sessiz bir hüzün vardı.

Odanın geri kalanı bir skep gibi gümbürdüyordu. Sabran, pelerinleri ve cübbeleriyle göz kamaştıran altı Ruhani Dük ile birlikte tahtının önünde nişanlısını bekliyordu. Kıpkırmızı kadife ve satenden oluşan sade bir elbise giymişti, saçlarının gece karanlığıyla zengin bir kontrast oluşturuyordu. Fırfır ya da mücevher yoktu. Ead, Özel Daire'nin diğer Hanımefendileriyle birlikte oturduğu yerden onu inceledi.

En çok böyle güzeldi. Inysh onun süslerinin güzelliği olduğunu düşünüyor gibiydi, ama gerçekte onu gizliyorlardı.

Sabran onun bakışlarını yakaladı. Ead gözlerini kaçırdı.

"Annenle baban nerede?" diye sordu sağında duran Margret'e.

"Babamın rahatsızlığını öne sürüyorlar ama bence annemin Combe'u görmek istememesinden kaynaklanıyor. Margret tavus kuşu tüyü yelpazesinin arkasından konuştu. "Ona yazdığı bir mektupta Loth'un Cárscaro'ya kendi isteğiyle gittiğini söylemiş. Aksi takdirde şüphelenecektir.

Leydi Annes Beck, Kraliçe Rosarian'ın yatak odasındaki leydilerden biriydi. "Bu sarayın entrikalarını iyi biliyor olmalı.

'Çoğundan daha iyi. Görüyorum ki Leydi Honeybrook da gelmemiş. Margret başını salladı. "Zavallı Kit.

Honeybrook Kontu, Erdemliler Konseyi'nin diğer üyeleriyle birlikte ayakta duruyordu. Hiç gülümsemeyen ağzı dışında her yönüyle benzediği oğlunun yokluğundan rahatsız olmuş görünmüyordu.

Trompetler Yüce Prens'in gelişini ilan ediyordu. Huzur Odası'nı kaplayan ince duvar halıları bile beklentiyle titriyor gibiydi. Ead, pençesinin altına fare sıkıştırılmış bir kedi gibi gülümseyen Combe'a baktı.

Onu görünce kaburgaları tiksintiyle sıkıştı. Canilerin arkasındaki mimar o olmasa bile, aslı astarı olmayan söylentilere dayanarak bu evliliğin gerçekleşmesinin önünü açmak için Loth'u hayati tehlikeye atmıştı. Çürüyebilirdi.

Sancaktarlar ve trompetçiler geçit töreniyle Huzur Odası'na girdiler. Boyunlar, Inys'in prens eşi olacak adamı bir an olsun görebilmek için bükülmüştü. Linora Payling parmak uçlarında durmuş, sanki oracıkta bayılacakmış gibi kendini yelpazeliyordu. Ead bile meraktan titremesine izin verdi.

Sabran omuzlarını geri çekti. Tantana yükseldi ve Mentendon Özgür Devleti'nin Yüce Prensi ortaya çıktı.

Aubrecht Lievelyn, Ead'in tecrübeli bir şövalyeden bekleyeceği güçlü kollara ve geniş omuzlara sahipti. Temiz traşlı ve Sabran'dan bile uzun boylu olan bu adamda fındık faresinden eser yoktu. Dalgalanan saçları güneş ışığına doğru yürürken bakır gibi parlıyordu. Omzuna bir pelerin asılmıştı ve tam kollu fildişi bir cüppenin üzerine siyah bir cüppe giymişti.

Linora, "Oh, *çok* yakışıklı," diye nefes aldı.

Nişanlısına ulaştığında, Lievelyn onun önünde diz çöktü ve başını eğdi.

"Majesteleri.

Yüzü bir maskeye dönüşmüştü. "Ekselansları," dedi ve elini uzattı. "Inys Krallığı'na hoş geldiniz.

Lievelyn taç giyme yüzüğünü öptü.

'Majesteleri,' dedi, 'şehrinize şimdiden hayran kaldım ve davamı kabul etmeniz beni çok onurlandırdı. Huzurunuzda bulunmak benim için büyük bir onurdur.

Sesi sessizdi. Ead onun bu çekingenliğine şaşırmıştı. Normalde bir talip ağzını açar açmaz kraliyet mensubuna övgüler yağdırırdı ama Lievelyn koyu renk gözleriyle sadece Inys Kraliçesi'ne, dininin simge ismine baktı.

Kaşları havaya kalkan Sabran elini geri çekti.

'Ruhani Dükler, Kutsal Retinue'nin soyundan gelenler,' dedi. Lievelyn'in önünde eğildiler ve o da başını eğerek karşılık verdi.

Combe sıcak bir ifadeyle, 'Hoş geldiniz, Majesteleri,' dedi. 'Bu buluşmayı uzun zamandır bekliyorduk.

"Ayağa kalk," dedi Sabran. "Lütfen.

Lievelyn itaat etti. Müstakbel yoldaşlar birbirlerini ölçüp biçerken kısa bir sessizlik oldu.

Sabran, "Ekselanslarının Ascalon'u daha önce bir kez ziyaret ettiğini biliyoruz," dedi.

"Evet Majesteleri, anne ve babanızın evliliği için. Ben sadece iki yaşındaydım ama o gün orada bulunan annem sık sık Kraliçe Rosarian'ın ne kadar güzel göründüğünden ve halkın yakında onun kadar zarif ve dayanıklı bir kız evlat sahibi olması için nasıl dua ettiğinden bahsederdi. Ve siz de öyle olduğunuzu kanıtladınız. Majestelerinin İsimsiz Olan'ın sağ kanadını korkuttuğunu duyduğumda, bu sadece senin gücün hakkında bildiklerimi doğruladı.

Sabran gülümsemedi ama gözleri parlıyordu. "Asil kız kardeşlerinizle tanışmayı umuyorduk.

'Yakında gelecekler, Majesteleri. Prenses Betriese hastalandı ve diğerleri onun yanından ayrılmak istemedi'.

"Bunun için üzgünüz. Sabran elini tekrar uzattı, bu kez büyükelçiye. "Tekrar hoş geldiniz, Oscarde.

"Majesteleri. Büyükelçi yüzüğü öpmek için eğildi. "İzin verirseniz, annem Leydi Aleidine Teldan utt Kantmarkt'ı, Zeedeur'un Dul Düşesi'ni takdim etmek istiyorum.

Dowager Düşes reverans yaptı. "Majesteleri. Zengin bakır saçları ve kapüşonlu gözleriyle dikkat çekici bir kadındı. Zeytin rengi tenine kazınmış kaz ayakları vardı. "Ne büyük bir onur.

'Ascalon'a hoş geldiniz, Majesteleri. Siz de öyle,' diye ekledi Sabran arkasındaki birine, 'Ekselansları.

Lievelyn kenara çekildiğinde, Ead derin bir nefes aldı. Az önce Huzur Odası'na giren elçi altın bir başlık ve karanfilin zengin mavisine boyanmış kalaylı satenden bir pelerin giymişti. Arkasında Ersyri ve Lasian delegasyonları vardı.

"Majesteleri. Chassar uq-Ispad gülümseyerek eğildi. Yüzler dönüp bu dağ gibi adama baktı, kundaklanmış başı ve simsiyah sakalıyla. "Çok uzun zaman oldu.

O buradaydı.

Bunca yıl sonra geri dönmüştü.

"Öyle oldu," dedi Sabran. 'Yüce Majestelerinin temsilci göndermeyeceğini düşünmeye başlamıştık.

'Efendim asla Majestelerine böyle bir hakarette bulunmaz. Kral Jantar, nişanınızdan dolayı tebriklerini iletti, aynı şekilde heyeti Perchling'de bize katılan Yüce Hükümdar Kagudo da tebriklerini iletti.

Kagudo, bilinen dünyadaki en eski kraliyet hanedanının başı olan Lasia Bölgesi'nin Yüksek Hükümdarıydı. Doğrudan Yemin Bekçisi Selinu'nun soyundan geliyordu ve dolayısıyla Anne'nin kan bağına sahipti. Ead onunla hiç tanışmamıştı ama Başrahibe'ye sık sık mektup yazardı.

"Neyse ki," diye devam etti Chassar, "Prens Aubrecht biz karaya çıktığımızda henüz limana yanaşmıştı, bu yüzden yolculuğun geri kalanında onun iyi arkadaşlığının tadını çıkarabildim.

Sabran, 'Öngörülebilir gelecekte Prens Aubrecht'in iyi arkadaşlığının tadını çıkarmayı umuyoruz,' dedi.

Bazı nedimeler kıkırdamalarını yelpazelerinin arkasına sakladılar. Lievelyn tekrar gülümsedi.

Nezaket devam etti, Sabran gözlerini nişanlısından hiç ayırmadı ve o da gözlerini ondan hiç ayırmadı. Chassar, Ead'e baktı ve gözlerini kaçırmadan önce ona başıyla ufak bir selam verdi.

Seyirciler sona erdiğinde, Sabran misafirlerini mızrak oyunlarını izlemek üzere avluya davet etti. Meydan okuyanlar şehirden gelen binlerce vatandaşın gözleri önünde mızrak dövüşü yapacaktı. Sabran'ı gördüklerinde neredeyse kendilerini kaybediyorlar, bir Yüce Batılı'yı sürgüne gönderen kraliçe için tezahürat yapıyorlardı. Glorian Shieldheart yeniden gelmişti.

"Selam sana Muhteşem Sabran," diye bağırdılar. "Çok yaşa Berethnet Hanedanı! Lievelyn Kraliyet Locası'nda onun yanında otururken takdir sesleri daha da yükseldi.

"Bizi koruyun, Majesteleri!

"Majesteleri, cesaretinizden cesaret alıyoruz!

Ead diğer bekleyen kadınlarla birlikte gölgeli banklarda bir yer buldu ve kalabalığı izleyerek tribünlerde bir yaylı tüfek ya da tabanca belirmesini bekledi. Siden'ı neredeyse sönmüştü ama bir sürü caniye yetecek kadar bıçağı vardı.

Chassar Kraliyet Locası'nın diğer tarafındaydı. Onunla konuşmak için Sabran emekli olana kadar beklemesi gerekecekti.

"Azizim, bu tanışma hiç bitmeyecek sandım. Margret bir sayfadan bir bardak çilekli şarap aldı. İki şövalye-errant siperliklerini indirdi. 'Sabran'ın Kızıl Prens'ten hoşlandığına inanıyorum. Bunu saklamaya çalıştı ama bence çoktan vuruldu bile.

"Lievelyn kesinlikle öyle," dedi Ead, dikkati dağılmış bir halde.

Combe Kraliyet Locası'ndaydı. Bakışlarıyla onu süzüyor, Sabran'a kraliçesiymiş gibi mi yoksa oyun tahtasında hareket ettirilecek bir taşmış gibi mi baktığını anlamaya çalışıyordu.

Margret onun görüş alanını takip etti. "Biliyorum," dedi sessizce. "Cinayet yanına kâr kaldı. Şarabını yudumladı. "Hizmetçilerinden de nefret ediyorum. Ona yataklık ettikleri için.

"Sabran biliyor *olmalı,*" diye mırıldandı Ead. "Ondan kurtulmanın bir yolunu bulamaz mı?

'İtiraf etmek bana acı verse de, Inys'in istihbaratçılarına ihtiyacı var. Ve eğer Sab onu iyi bir sebep olmaksızın görevden alırsa, diğer soylular da konumlarının aynı derecede kırılgan olduğunu hissedebilir. Yscalin tehdidi konusunda bu kadar belirsizlik varken, hoşnutsuzluğu göze alamaz. Şövalyeler mızraklarını birbirlerine doğru kırıp tribünlerden bir kükreme yükselirken Margret yüzünü buruşturdu. "Ne de olsa soylular geçmişte isyan etmişti.

Ead başını salladı. "Gorse Hill İsyanı.

Evet. En azından bunun tekrarlanma tehlikesini azaltacak yasalar var. Bir zamanlar Combe'un hizmetkârlarının, sanki ilk sadakatleri kraliçelerine değilmiş gibi, *onun üniformasıyla kasıla kasıla* dolaştıklarını görürdünüz. Artık tek yapabildikleri onun rozetini takmak. Dudaklarını büzdü. 'Onun erdeminin sembolünün bir kitap olmasından *nefret ediyorum,* biliyorsun. Kitaplar onun için fazla iyi.

İki meydan okuyucu tekrar karşı karşıya gelmek üzere döndüler. Bir baronla konuşmakta olan Igrain Crest şimdi Kraliyet Locasına geçti ve Sabran ile Lievelyn'in arkasındaki sıraya oturdu. Kendisine gülümseyen kraliçeye bir şeyler söylemek için eğildi.

Margret, "Igrain'in bu evliliğe karşı olduğunu duydum," dedi, "ama uzun zamandır beklenen veliahtı çıkarabileceğine seviniyor. Bir kaşını kaldırdı. 'Sab çocukken adı dışında her şeyiyle Diyar'ın Koruyucusu'ydu. İkinci bir anne. Yine de söylentiler doğruysa, onun bir ayağı ceset yolunda olan biriyle evlenmesini tercih ederdi.

Ead, 'Belki de dileği gerçekleşir,' dedi.

Margret ona baktı. "Sab'ın Kızıl Prens hakkındaki fikrini değiştireceğini düşünüyorsun.

"Yüzük parmağına takılana kadar, bence her türlü şans var.

'Saray seni alaycı yaptı, Ead Duryan. Birinci Rosarian ve Sör Antor Dale'inkine rakip olacak bir aşka tanıklık etmek üzere olabiliriz. Margret bir kolunu onunkine doladı. 'Bunca yıl sonra Büyükelçi uq- Ispad'ı gördüğünüze sevinmiş olmalısınız.

Ead gülümsedi. "Hiçbir fikrin yok.

Maçlar birkaç saat boyunca devam etti. Ead, Margret'le birlikte tentelerin altında kaldı ve bakışlarını tribünlerden hiç ayırmadı. Sonunda, Temperance Dükü vekili Lord Lemand Fynch şampiyon ilan edildi. Kuzenine ödül olarak bir yüzük verdikten sonra, Sabran sıcaktan kaçmak için geri çekildi.

Saat beşte Ead kendini Sabran'ın virginal çaldığı Özel Oda'da buldu. Roslain ve Katryen birbirlerine fısıldarken ve zavallı Arbella dikiş işleriyle uğraşırken, Ead bir dua kitabına dalmış gibi yaptı.

Kraliçe ateşlendiğinden beri ona her zamankinden daha fazla ilgi gösteriyordu. Birkaç kez kâğıt oynamaya ve Sabran'ı sarayda olup bitenlerden haberdar eden Yatak Odası Hanımları'nı dinlemeye davet edilmişti. Ead onların bazen bazı insanlar hakkında iyi konuştuklarını fark etmiş ve Sabran'a onlara kendisinden daha fazla iyilik yapmasını tavsiye etmişti. Eğer bu tavsiyelerde rüşvet söz konusu değilse, Ead Ersyr Kraliçesi'ydi.

"Ead.

Yukarı baktı.

"Majesteleri?" "Bana

gelin.

Sabran bir tabureyi okşadı. Ead oturduğunda, kraliçe komplocu bir tavırla ona doğru eğildi. 'Görünüşe göre Kızıl Prens düşündüğümüzden daha az fındık faresine benziyor. Onun hakkında ne düşünüyorsun?

Ead, Roslain'in onu izlediğini hissetti.

'Nazik ve kibar görünüyordu, madam. Eğer o bir fareyse,' dedi hafifçe, 'o zaman fareler arasında bir prens olduğundan emin olabiliriz.

Sabran güldü. Nadir bir ses. Kayada saklı, kendini göstermekten nefret eden bir altın damarı gibi.

"Gerçekten de öyle. Beni iyi bir eş yapıp yapmayacağı henüz belli değil. Parmağını bakirelerin üzerinde gezdirdi. 'Henüz evlenmedim elbette. Bir nişan her zaman feshedilebilir.

'Nasıl uygun görüyorsanız öyle yapmalısınız. Sana ne yapman ve nasıl davranman gerektiğini söyleyen sesler her zaman olacaktır ama tacı takan sensin,' dedi Ead. 'Bırakın Ekselansları sizin yanınızda yer almaya layık olduğunu kanıtlasın. Bu onuru hak etmeli, çünkü bu hepsinden daha büyük bir onurdur.

Sabran onu inceledi.

"Çok güzel sözler söylüyorsun," dedi. "Acaba ciddi misiniz?

'Benimkiler dürüst sözler, madam. Bütün mahkemeler, çoğu zaman nezaket kılıfına bürünmüş gösteriş ve hilekârlığın kurbanı olur,' dedi Ead, 'ama ben

kalpten konuş.'

Roslain, "Majesteleriyle hepimiz içimizden geldiği gibi konuşuruz," diye tersledi. Gözleri öfkeyle parlıyordu. 'Nezaketin bir tür hile olduğunu mu ima ediyorsunuz, Bayan Duryan? Çünkü Nezaket Şövalyesi-'

"Ros," dedi Sabran, "sana hitap etmiyordum.

Roslain sessizliğe büründü, açıkça afallamıştı.

Bunu takip eden gergin dönemde, Beden Şövalyelerinden biri Özel Meclise girdi.

"Majesteleri. Eğildi. 'Ekselansları Büyükelçi uq-Ispad, Bayan Duryan'ı kısa bir süreliğine kabul etmenizi rica ediyor. Eğer sizi memnun edecekse, kendisini Peaceweaver Terası'nda bekliyor.

Sabran saçlarını ensesinin bir tarafına topladı.

'Sanırım onu bağışlayabiliriz,' dedi. "İzinlisin Ead, ama konuşmalar için zamanında dön.

"Evet, madam. Ead hemen ayağa kalktı. "Teşekkür ederim.

Özel Daire'den ayrılırken diğer kadınlara bakmaktan kaçındı.
Elinden gelse Roslain Crest'e düşman olmamalıydı.

Ead, Kraliçe Kulesi'nden çıktı ve sarayın güneye bakan mazgallarına çıktı; burada Barışyiyen Terası Limber Nehri'ne bakıyordu. Kalbi bir arı güvesi gibi cıvıl cıvıldı. Sekiz yıl sonra ilk kez Tarikat'tan biriyle konuşacaktı. Herhangi biriyle değil, onu yetiştiren Chassar'la.

Akşam güneşi nehri erimiş altına dönüştürmüştü. Ead köprüyü geçti ve terasın kiremitli zeminine adım attı. Chassar korkulukta bekliyordu. Kadının ayak seslerini duyunca dönüp gülümsedi ve kadın bir çocuğun babasına yaklaşması gibi ona yaklaştı.

"Chassar.

Yüzünü onun göğsüne gömdü. Kolları onu sardı.

"Eadaz. Başının tepesine bir öpücük kondurdu. 'İşte, gözlerimin ışığı.
Ben buradayım.'

"Bu ismi uzun zamandır duymamıştım," dedi Selinyi dilinde kalın bir sesle. 'Anne aşkına, Chassar, beni sonsuza dek terk ettiğini sanıyordum.

'Asla. Seni burada bırakmak, bir kaburganın kırılması gibi bir şeydi, biliyorsun. Beraberce sığla ağacının gölgesine doğru yürüdüler. hanımeli. "Otur benimle.

Chassar terası kendi özel kullanımı için ayırmış olmalıydı. Ead, güneşte kurutulmuş Ersiri meyveleriyle dolu bir tabağın bulunduğu masaya oturdu ve ona bir kadeh soluk Rumelabari şarabı doldurdu.

'Bütün bunları senin için denizden getirttim,' dedi. 'Güney'e dair küçük bir hatıra hoşuna gider diye düşündüm.

"Sekiz yılın ardından Güney'in var olduğunu bile unutmak kolay olurdu. Ona sert bir bakış attı. "Hiç haber alamadım. Mektuplarımdan *birine bile* cevap vermedin.

Gülümsemesi soldu. "Uzun sessizliğimi bağışla, Eadaz. İç çekti. "Yazacaktım ama Başrahibe senin huzur içinde Inysh yöntemlerini öğrenmen için yalnız bırakılmana karar verdi.

Ead kızmak istiyordu ama bu adam küçükken onu kucağına oturtup okumayı öğreten adamdı ve onu görünce duyduğu rahatlama kızgınlığından daha ağır bastı.

'Sana verilen görev Sabran'ı korumaktı,' dedi Chassar, 've sen de onu hayatta ve zarar görmeden tutarak Anne'yi onurlandırdın. Bu kolay olmamıştır. Durakladı. 'Onu takip eden caniler. Mektuplarında Yscali yapımı bıçaklar taşıdıklarını söylemişsin.

"Evet. Özellikle Cárscaro'dan gelen hançerleri savuşturmak.

"Hançerleri savuşturmak," diye tekrarladı Chassar. "Cinayet için tuhaf bir silah seçimi.

"Ben de aynı şeyi düşünmüştüm. Savunma için kullanılan bir silah.'

"Hm. Chassar düşünürken sık sık yaptığı gibi sakalını sıvazladı. 'Belki de bu göründüğü kadar basittir ve Kral Sigoso hor gördüğü bir kraliçeyi öldürmek için Inysh tebaasını kiralıyordur... ya da belki de bu bıçaklar çürümüş bir balıktır. Gerçek mimarın kokusunu örtüyor.'

'Bence ikincisi. Saraydan biri işin içinde,' dedi Ead. 'Hançerleri bulmak gölge piyasada mümkün olabilirdi. Ve birisi de canilerin Kraliçe Kulesi'ne girmesine izin verdi.

'Ve Üst Haneden kimin Sabran'ın ölmesini isteyebileceğine dair hiçbir fikriniz yok mu?

"Hiçbiri. Hepsi onun İsimsiz Olan'ı zincirlediğini düşünüyor. Ead şarabını yudumladı. "Bana hep içgüdülerime güvenmemi söylerdin.

"Her zaman.

'O zaman şimdi size söylüyorum, Sabran'a yönelik bu girişimlerle i l g i l i bir şeyler bana doğru gelmiyor. Sadece silah seçimi değil,' dedi. 'Sadece

son saldırı ciddi görünüyordu. Diğerleri işi berbat etti. Sanki yakalanmak istiyorlarmış gibi.

'Büyük olasılıkla eğitimsizler. Üç kuruşla rüşvet verilen çaresiz aptallar.

'Belki de. Ya da belki de kasıtlıdır,' dedi. "Chassar, Lord Arteloth'u hatırlıyor musun?

"Elbette," diye cevap verdi. "Geldiğimde Şabran'ın yanında olmamasına şaşırdım.

"O burada değil. Combe, Lievelyn ile evlenmesinin önünü açmak için ona çok yaklaştığı için onu Yscalin'e sürgün etti.

Chassar kaşlarını kaldırdı. "Dedikodular," diye mırıldandı. "Onları Rumelabar'da bile duydum.

Ead başını salladı. "Combe, Loth'u ölüme göndermeye hazırdı. Ve şimdi Gece Şahini'nin bir kez daha taşları yerinden oynatmasından korkuyorum. Sabran'ı hayatı için korkutarak onu Lievelyn'e sürükledi.

"Böylece mümkün olan en kısa sürede bir varis sahibi olacaktı. Chassar bunu düşünüyor gibiydi. "Doğru olsaydı bu bir bakıma iyi bir haber olurdu. Sabran güvende. Onun istediğini yaptı.

"Peki ya gelecekte bunu yapmazsa?

'Daha ileri gideceğini sanmıyorum. Gücü onsuz erir.'

'Buna inandığından emin değilim. Sabran'ın onun entrikalarından habersiz kalmasını da iyi bulmuyorum.

Chassar bunun üzerine sustu. 'Bu şüphelerini ona söylememelisin, Eadaz. Kanıt olmadan olmaz,' dedi. "Combe güçlü bir adam ve sana zarar vermenin bir yolunu bulacaktır.

"Yapamam. Tek yapabileceğim izlemeye devam etmek. Onun bakışlarını yakaladı. "Chassar, korumalarım başarısız olmaya başladı.

"Biliyorum. Sesini alçalttı. "Fýredel'in kendini gösterdiği ve Sabran'ın onu Ascalon'dan sürdüğü haberi bize ulaştığında, gerçeği hemen anladık. Bunun senin içini yakacağını da biliyorduk. Çok uzun zamandır ağaçtan uzaktaydın. Sen bir köksün, sevgilim. İçmelisin, yoksa kuruyacaksın.'

'Önemli olmayabilir. Sonunda Yatak Odası Leydisi olma şansım olabilir,' dedi Ead. "Onu kendi kılıcımla korumak için.

"Hayır, Eadaz.

Chassar büyük elini onunkinin üzerine koydu. İşaret parmağındaki gümüş yüzüğe, cam gibi güneş taşından kesilmiş bir portakal çiçeği monte edilmişti. Bu onların ortak ve gerçek bağlılıklarının sembolüydü.

"Evladım," diye mırıldandı, "Başrahibe öldü. Bildiğin gibi yaşlıydı ve huzur içinde öldü.

Bu haber Ead'e acı vermişti ama sürpriz değildi. Başrahibe her zaman yaşlı görünmüştü, cildi bir zeytin ağacı gibi budaklı ve çatıktı. "Ne zaman?

"Üç ay önce.

'Onun alevi ağacı aydınlatmak için yükselsin,' dedi Ead. "Onun örtüsünü kim aldı?

"Kırmızı Kızlar Mita Yedanya'yı, *mungunayı* seçti," dedi Chassar. "Onu hatırlıyor musun?

"Evet, elbette. Ead'in onun hakkında hatırlayabildiği kadarıyla Mita sessiz ve ciddi bir kadındı. *Munguna,* Tarikat'ın varsayılan varisiydi, ancak Kızıl Hanımefendiler onu bu pozisyon için uygun görmediklerinde zaman zaman başka birini seçerlerdi. Ona yeni görevinde başarılar dilerim. Kendi *mungunasını* çoktan seçti mi?

'Kız kardeşlerin çoğu bunun Nairuj olacağına dair bahse girdi, ama gerçekte Mita henüz karar vermedi.

Chassar daha yakına eğildi. Kalan zayıf ışıkta Ead onun ağzının ve gözlerinin etrafındaki çizgileri fark etti. Onu son gördüğünden çok daha yaşlı görünüyordu.

'Bir şeyler değişti, Eadaz,' dedi. 'Bunu hissediyor olmalısın. Wyrmler uykularından uyanmaya başladı ve şimdi de bir Yüce Batılı dirildi. Başrahibe bunların İsimsiz Olan'ın uyanışına doğru atılan ilk adımlar olmasından korkuyor.

Ead kelimelerin içine yerleşmesi için bir an bekledi. "Bundan korkan tek kişi sen değilsin," dedi. "Bir nedime, Truyde utt Zeedeur, Seiiki'ye bir haberci gönderdi.

"Zeedeur Dükalığı'nın genç varisi. Chassar kaşlarını çattı. "Neden Doğu'yla müzakere etmek istesin ki?

'Kız bizi İsimsiz Olan'dan korumaları için wyrm'lerini çağırmayı aklına koymuş. Berethnet Hanesi ayakta kalsa da kalmasa da onun geri döneceğine inanıyor.

Chassar dişlerinin arasından yumuşak bir tıslamanın kaçmasına izin verdi. "Buna inanmasına ne sebep oldu?

"Drakonik uyanışlar. Ve sanırım kendi hayalleri. Ead ikisine de biraz daha şarap doldurdu. "Fýredel Sabran'a bir şey söyledi. *Bin yıl neredeyse bitmek üzereymiş*. Ayrıca efendisinin Uçurum'da kıpırdadığını da söyledi.

Dünyanın bir ucuyla diğer ucu arasında uzanan okyanus. Güneş ışığının nüfuz edemediği kara su. Denizcilerin geçmeye her zaman korktuğu karanlık bir tonoz.

"Gerçekten de uğursuz sözler. Chassar ufku seyre daldı. "Fýredel de Leydi Truyde ve Başrahibe gibi İsimsiz Olan'ın geri dönmeye hazırlandığına inanıyor olmalı.

'Anne onu bin yıldan daha uzun bir süre önce yendi,' dedi Ead. 'Öyle değil mi? Eğer wyrm'in kastettiği tarih buysa, İsimsiz Olan'ın çoktan dirilmiş olması gerekirdi.

Chassar şarabından düşünceli bir yudum aldı. "Acaba," dedi, "bu tehdidin Anne'nin kayıp yıllarıyla bir ilgisi var mı?

Tüm rahibeler kayıp yılları biliyordu. İsimsiz Olan'ı yok ettikten ve Tarikat'ı kurduktan kısa bir süre sonra, Anne bilinmeyen bir iş için yola çıkmış ve eve dönemeden ölmüştü. Cesedi Tarikat'a geri getirilmişti. Kimse onu kimin gönderdiğini bilmiyordu.

Rahibelerden oluşan küçük bir grup, Anne'nin talibi Galian Berethnet'in yanına gittiğine ve ondan bir çocuk sahibi olarak Berethnet Hanesi'ni kurduğuna inanıyordu. Tarikatta pek rağbet görmeyen bu fikir, Virtudom'un kurucu efsanesiydi ve Ead'i Inys'e getiren de buydu.

"Nasıl olabilir?" diye sordu.

"Pekâlâ," dedi Chassar, "rahibelerin çoğu Ana'nın Tarikatı adı konmamış bir tehditten korumak için ayrıldığına inanıyor. Dudaklarını birbirine bastırdı. "Başrahibeye yazacağım ve Fýredel'in söylediklerini ona anlatacağım. Belki o bu bilmeceyi çözebilir.

Kısa bir sessizliğe gömüldüler. Artık alacakaranlık çökmüş, sarayın pencerelerinde mumlar titreşmeye başlamıştı.

"Yakında gitmeliyim," diye mırıldandı Ead. "Aldatan'a dua etmeye.

"Önce biraz ye. Chassar meyve kâsesini ona doğru uzattı. "Yorgun görünüyorsun.

"Eh," dedi Ead sert bir şekilde, "bir Yüksek Batılıyı tek başına sürgün *etmek,* anlaşıldığı üzere
yorucu bir mesele.'

Bal gibi tatlı hurmaları ve kirazları topladı. Hiç unutmadığı bir hayatın tatları.

'Sevgilim,' dedi Chassar, 'beni affet ama gitmeden önce sana söylemem gereken bir şey daha var. Jondu hakkında.

Ead yukarı baktı.

"Jondu. Akıl hocası, sevgili arkadaşı. Bağırsaklarında bir şeyler düğümlendi. "Chassar, ne oldu?

"Geçen yıl, Başrahibe Ascalon'u bulma çabalarımıza devam etmemizi emretti. Drakonik kıpırdanmalar artarken, Anne'nin İsimsiz Olan'ı yok etmek için kullandığı kılıcı bulmak için elimizden gelen her şeyi yapmamız gerektiğine inanıyordu. Jondu arayışına Inys'te başladı.

"Inys," dedi Ead, göğsü sıkışarak. "Eminim beni görmeye gelirdi. 'Ona mahkemeye yaklaşmaması emredildi. Seni görevinle baş başa bırakmak için.

Ead gözlerini kapadı. Jondu inatçıydı ama Başrahibe'den gelen bir emre asla karşı gelmezdi.

"Ondan en son Perunta'dayken haber aldık," diye devam etti Chassar, "muhtemelen eve dönüyordu.

"Bu ne zaman oldu?

Kışın sonu. Ascalon'u bulamadı ama bize mektup yazarak Inys'ten önemli bir nesne getirdiğini ve acilen bir muhafıza ihtiyacı olduğunu söyledi. Onu bulmaları için kız kardeşler gönderdik ama hiçbir iz yoktu. En kötüsünden korkuyorum.

Ead aniden ayağa kalktı ve korkuluklara doğru yürüdü. Birdenbire meyvenin tatlılığı tiksindirici gelmeye başladı.

Jondu'nun ona kanını yakan ham alevi nasıl boyunduruk altına alacağını öğrettiğini hatırlıyordu. Bir kılıç nasıl tutulur ve bir yay nasıl gerilir. Bir wyvern taşlığından kuyruğuna kadar nasıl açılırdı. Jondu, en yakın arkadaşı - Chassar'la birlikte onu bu hale getiren kişi.

"Hâlâ hayatta olabilir. Sesi boğuk çıkmıştı.

'Kız kardeşler arıyor. Vazgeçmeyeceğiz,' dedi Chassar, 'ama birileri onun yerini Kırmızı Kızların arasında almalı. Yeni Başrahibemiz Mita Yedanya'dan getirdiğim mesaj bu. Sana geri dönmeni emrediyor, Eadaz. Kan pelerinini giymeni. Önümüzdeki günlerde sana ihtiyacımız olacak.

Bir ürperti Ead'i kafa derisinden omurgasının dibine kadar okşadı, aynı anda hem soğuk hem de sıcaktı.

Tek istediği buydu. Bir Kızıl Hanımefendi, bekleyen bir avcı olmak, Tarikat'ta doğan her kızın hayaliydi.

Ve yine de.

"Demek ki," dedi Ead, "yeni Başrahibe Sabran'ı korumayı umursamıyor.

Chassar korkulukta ona katıldı. "Yeni Başrahibe Berethnet'in iddialarına öncekinden daha şüpheci yaklaşıyor," diye itiraf etti, "ama Sabran'ı savunmasız bırakmayacaktır. Küçük kız kardeşlerinden birini yanımda Inys'e getirdim ve senin karşılığında onu Kraliçe Sabran'a takdim etmek istiyorum. Ona akrabalarından birinin ölmek üzere olduğunu ve Ersyr'e dönmen gerektiğini söyleyeceğim.

"Bu şüpheli görünecek.

"Başka seçeneğimiz yok. Ona baktı. "Sen Eadaz du Zāla uq-Nāra'sın, Cleolind'in bir hizmetçisisin. Bu kâfirler sarayında daha fazla kalmamalısın.

Onun adını. Çok uzun zaman olmuştu. Kadın onun sözlerini sindirirken, adamın yüzü endişeyle gerildi.

'Eadaz,' dedi, 'şimdi bana kalmak istediğini söyleme. Sabran'a mı bağlandın?

"Elbette hayır," dedi Ead kesin bir ifadeyle. 'Kadın kibirli ve aşırı şımartılmış - ama her ne olursa olsun, küçük de olsa Anne'nin gerçek soyundan gelme *ihtimali var*. Sadece bu da değil: eğer ölürse, Batı'daki en büyük deniz gücüne sahip ülke çökecek - ve bu hiçbirimize zerre kadar fayda sağlamayacak. Onun korunmaya ihtiyacı var.'

"Ve o buna sahip olacak. Getirdiğim kız kardeş yetenekli - ama artık izlemen gereken farklı bir yol var. Bir elini kızın sırtına koydu. "Eve dönme vakti geldi.

Portakal ağacına tekrar yakın olma şansı. Kendi dilini konuşabilir ve Marian Meydanı'nda pişirilmeden Anne'nin gerçek görüntüsüne dua edebilirdi.

Yine de sekiz yılını Inysh'leri, geleneklerini, dinlerini ve bu saray tuzağının inceliklerini öğrenerek geçirmişti. Bu bilgiyi boşa harcayamazdı.

'Chassar,' dedi Ead, 'buradan seninle birlikte ayrılmak istiyorum ama tam da Sabran bana güvenmeye başlamışken beni çağırıyorsun. Burada geçirdiğim onca yıl boşa gitmiş olacak. Yeni Başrahibe'yi bana biraz daha zaman vermesi için ikna edebilir misin?

"Ne kadar sürecek?

"Kraliyet veraseti güvence altına alınana kadar. Ead ona döndü. 'Bir kız doğurana kadar onu korumama izin ver. Sonra eve döneceğim.

Bunu bir süre düşündü, ağzı sakallarının arasında ince bir çizgi halindeydi.

"Deneyeceğim," diye bitirdi sözlerini. 'Deneyeceğim, sevgilim. Ama eğer Başrahibe reddederse, boyun eğmek zorundasın.

Ead onun yanağını öptü. "Bana karşı çok iyisin.

"Sana karşı asla çok iyi olamam. Onu omuzlarından tuttu. 'Ama dikkatli ol, Eadaz. Odağını kaybetme. Seni zorlayan Anne'dir, bu Inysh kraliçesi değil.

Arkasına dönüp şehrin kulelerine baktı. "Yaptığımız her şeyde Anne'nin bizi zorlamasına izin verin.

15

Batı

Cárscaro.

Drakonik Yscalin Krallığı'nın başkenti.

Şehir dağların tepesinde, geniş bir ovanın üzerinde yer alıyordu. Yscalin ile Ersyr arasında yer alan karla kaplı Spindles sıradağlarında bir sırtın içine gömülmüştü.

Loth, dağ yoluna yaklaşan arabanın penceresinden dışarı baktı. Hayatı boyunca Cárscaro hakkında hikâyeler duymuştu ama onu görmek hiç aklına gelmemişti.

Kral Dördüncü Isalarico, Kraliçe İkinci Glorian ile evlendiğinde Yscalin, Erdemlilik Zinciri'nin ikinci halkası olmuştu. Gelinine duyduğu aşk uğruna ülkesinin eski tanrılarını terk etmiş ve ülkesini Aziz'e adamıştı. O günlerde Cárscaro, maskeleri, müziği ve sokaklarında yetişen kırmızı armut ağaçlarıyla ünlüydü.

Artık değil. Yscalin, Aziz'e olan asırlık bağlılığından vazgeçip İsimsiz Olan'ı tanrısı olarak kabul ettiğinden beri, Virtudom'un altını oymak için elinden geleni yapıyordu.

Şafak sökerken, Büyük Yscali Ovası'nın üzerinde parlak bulut iplikleri belirdi. Bir zamanlar bu geniş arazi lavantalarla kaplıydı ve rüzgâr estiğinde kokusunu şehre kadar taşıyordu.

Loth keşke o zaman görebilseydi dedi. Geriye sadece kömürleşmiş bir atık kalmıştı.

"Cárscaro'da kaç ruh yaşıyor?" diye sordu Leydi Priessa'ya, sadece dikkatini dağıtmak için.

'Elli bin ya da o civarda. Bizimki küçük bir başkent,' diye cevap verdi. 'Vardığınızda size büyükelçilik galerisindeki odanız gösterilecek. En kısa zamanda güven mektubunuzu sunmak üzere Işıltılı Hanımefendi ile bir görüşme yapacaksınız.

"Kral Sigoso ile de tanışacak

mıyız?" "Majesteleri rahatsız.

"Bunu duyduğuma üzüldüm.

Loth alnını pencereye dayadı ve gözlerini dağlardaki şehre dikti. Yakında Yscalin'e ne olduğuna dair gizemin tam merkezinde olacaktı.

Bir hareket bulanıklığı dikkatini çekti. Gökyüzünü daha iyi görebilmek için mandala uzandı ama eldivenli bir el mandalı kapattı.

"Neydi o? Loth tedirgin bir şekilde sordu.

"Bir cockatrice. Leydi Priessa ellerini kucağında kavuşturdu. "Saraydan fazla uzaklaşmasanız iyi olur Lord Arteloth. Dağlarda pek çok Drakonik varlık yaşar.

Cockatrices. Kuş ve wyvern yumurtası. "Şehirdeki insanlara zarar veriyorlar mı?

'Eğer açlarsa, zaten vebalı olanlar dışında hareket eden her şeye zarar verirler. Biz onları besliyoruz.

"Nasıl?"

Cevap

yok.

Araba dağ yolunda ilerlemeye başladı. Loth'un karşısında Kit uykusundan uyandı ve gözlerini ovuşturdu. Gülümsemesini hemen düzeltti ama Loth onun korktuğunu anlayabiliyordu.

Niunda Kapısı göründüğünde gece çökmüştü. Adını aldığı tanrı kadar devasa, yeşil ve siyah granitten oyulmuş ve meşalelerle aydınlatılmış olan bu kapı Cárscaro'nun tek girişiydi. Yaklaştıkça, Loth lentonun altındaki şekilleri seçebiliyordu.

"Oradaki de ne? Önce

Kit anladı.

"Ben olsam başka tarafa bakardım, Arteloth. Arkasına yaslandı. "Tabii bu saatin sonsuza dek gecelerinize musallat olmasını istemiyorsanız.

Artık çok geçti. Bileklerinden kapıya zincirlenmiş kadın ve erkekleri görmüştü. Bazıları çoktan ölmüş ya da yarı ölmüş görünüyordu ama diğerleri canlı ve kanlıydı, bağlarıyla savaşıyorlardı.

"Onları *bu* şekilde besliyoruz Lord Arteloth," dedi Leydi Priessa. "Suçlularımız ve hainlerimizle.

Loth korkunç bir an için son yemeğini burada, arabada yiyeceğini düşündü.

"Anlıyorum. Ağzı tükürükle doldu. "Güzel.

Kılıç işareti yapmak için can atıyordu ama burada bu onu mahkûm ederdi.

Araba yaklaşırken Niunda Kapısı açıldı. Kapıyı en az altı wyvern koruyordu. Yüce Batılı efendilerinden daha küçüktüler ve sadece iki bacakları vardı ama gözleri aynı ateşle yanıyordu. Loth onlar geçene kadar başka tarafa baktı.

Bir kâbusun içindeydi. Hayvanat kitapları, eski hikâyeler Yscalin'de canlanmıştı.

Şehrin ortasından volkanik kaya ve camdan bir kule yükseliyordu. Bu, Vetalda Hanedanı'nın merkezi olan Kurtuluş Sarayı olmalıydı. Cárscaro'nun üzerinde oturduğu dağ, Spindles'ın en alçak dağlarından biriydi ama zirvesi platonun üzerindeki sis tarafından gizlenecek kadar büyüktü.

Saray korkutucu bir şeydi ama Loth'u tedirgin eden lav nehriydi. Cárscaro'nun etrafında ve içinden altı çatal halinde akan lav nehri tek bir havuzda birleşip dağın alt yamaçlarına doğru akıyor ve burada soğuyarak volkanik cam haline geliyordu.

Lav şelaleleri Cárscaro'da on yıl önce ortaya çıkmıştı. Yscalların alevli nehir için kanallar inşa etmesi biraz zaman almıştı. Ascalon'da insanlar artık Aziz'in bunu Yscal'lara bir uyarı olarak gönderdiğini fısıldıyordu - İsimsiz Olan'ın bir gün ülkelerinin sahte tanrısı olacağına dair bir uyarı.

Sokaklar binaların etrafında fare kuyruğu gibi dolanıyordu. Loth şimdi bunların yüksek taş köprülerle birbirine bağlandığını görebiliyordu. Kırmızı tenteli tezgâhların etrafı ağır cüppeler giymiş insanlar tarafından çevrilmişti. Birçoğunun yüzünde peçe vardı. Kapı girişlerindeki tılsımlardan cam gözlü ve uzun gagalı maskelere kadar her yerde vebaya karşı önlemler görülebiliyordu ama bazı evler hâlâ kırmızı yazılarla işaretliydi.

Araba onları Kurtuluş Sarayı'nın geniş kapılarına getirdi; burada bir sıra hizmetkâr bekliyordu. Drakonik yaratıkların gerçekçi oymaları girişin etrafında bir kemer oluşturuyordu. Ateşin Rahmi'nin boynuna benziyordu.

Loth arabadan indi ve sert bir tavırla Leydi Priessa'ya elini uzattı, o da reddetti. En başta teklif etmesi aptalcaydı. Melaugo ona mesafesini korumasını söylemişti.

Küçük grup arabadan uzaklaşırken jaculi homurdandı. Loth, Kit'in yanına düştü ve hizmetkârları takip ederek, bir avizenin asılı olduğu yüksek tavanlı bir antreye girdiler. Mumlarının kırmızı alevlerle yandığına yemin edebilirdi.

Leydi Priessa yan kapıdan çıkarak gözden kayboldu. Loth ve Kit şaşkın bakışlarla birbirlerine baktılar.

İki mangal büyük bir merdiveni çevreliyordu. Bir hizmetçi bunlardan birinde bir meşale yaktı. Loth ve Kit'i ıssız koridorlardan, duvar halılarının ve hileli duvarların arkasına saklanmış geçitlerden, Loth'un midesini daha da bulandıran sıkışık ve dar merdivenlerden, eski Vetalda hükümdarlarının yağlı boya tablolarının yanından geçirdi ve sonunda tonozlu tavanı olan bir galeriye götürdü. Hizmetçi önce bir kapıyı, sonra diğerini işaret etti ve her birine birer anahtar verdi.

"Belki biraz-" diye başladı Kit, ama adam çoktan bir duvar halısının arkasında kaybolmuştu. "Yemek.

"Yarın yiyebiliriz," dedi Loth. Her kelime koridorda yankılandı. "Sence burada başka kimler var?

"Yabancı elçiler konusunda uzman değilim, ama buralarda bazı Gentler olduğunu varsaymalıyız. Kit homurdanan midesini ovuşturdu. "Onların her işte parmağı var.

Bu doğruydu. Dünyada Ments'in gitmeyi reddettiği hiçbir yer olmadığı söylenirdi.

"Öğle vakti burada buluşalım," dedi Loth. "Ne yapacağımızı konuşmalıyız.

Kit onu sırtından alkışladı ve odalardan birine girdi. Loth anahtarını diğer kapıya soktu.

Gözlerinin yatak odasındaki gölgelere uyum sağlaması bir anını aldı. Yscal'lar İsimsiz Olan'a bağlılıklarını bildirmiş olabilirlerdi ama ikametgâhtaki elçilerinin bakımı için hiçbir masraftan kaçınmadıkları açıktı. Batıya bakan duvarda dokuz pencere sıralanıyordu, biri diğerinden daha küçüktü.

Diğerleri. Daha yakından incelendiğinde, bunun kapalı bir balkona açılan bir kapı olduğu ortaya çıktı.

Odanın kuzey ucunda gölgelikli bir yatak bulunuyordu. Yanında demir bir mumluk duruyordu. Mumlar sedefli bir balmumundan yapılmıştı ve alevleri kırmızıydı. Gerçek kırmızı. Sandığı yakınlara yerleştirilmişti. Güney ucunda, kadife bir perdeyi kenara iterek ağzına kadar buharlı suyla dolu taş bir banyo keşfetti.

Pencereler ona sanki tüm Yscalin içeriyi görebiliyormuş gibi hissettiriyordu. Perdeleri kapattı ve bir avuç mum dışında hepsini söndürdü. Söndürüldüklerinde siyah bir duman çıkarıyorlardı.

Suya battı ve uzun bir süre orada yattı. Ağrıları dindiğinde bir kalıp zeytin sabunu buldu ve saçlarındaki külü temizlemeye koyuldu.

Wilstan Fynch, sevdiği kadın olan Kraliçe Rosarian'ın cinayetini araştırırken tam da bu odada uyumuş olabilirdi. Lavanta tarlaları yandığında ve kuşlar Virtudom'un Zincirli Zırhı'nın bir halkasını kaybettiği haberiyle uçtuğunda burada olabilirdi.

Loth başından aşağı su döktü. Eğer Cárscaro'dan biri Kraliçe Rosarian'ın ölümünü ayarladıysa, aynı kişi Sabran'ı da öldürmeye çalışıyor olabilirdi. Virtudom'a bir varis vermeden önce onu ortadan kaldırmak için. İsimsiz Olan'ı diriltmek için.

Loth ürpererek banyodan çıktı ve yanındaki katlanmış çarşaflara uzandı. Tıraş olmak için bıçağını kullandı ve çenesinde bir tutam, üst dudağında da biraz kıl bıraktı. Çalışırken aklı Ead'de kaldı.

Sabran'ın onun yanında güvende olduğundan emindi. Onu Ziyafet Evi'nde ilk gördüğü andan itibaren - palamut tenli, dikkatli gözlü, duruşu neredeyse krallara layık bir kadın - içinde bir sıcaklık hissetmişti. Wyrm ateşinin sıcaklığı değil, bir yaz sabahının ilk ışıkları gibi yumuşak ve altın rengi bir şey.

Margret bir yıldır ona Ead'le evlenmesi gerektiğini söylüyordu. Kız güzeldi, onu güldürüyordu ve saatlerce konuşabiliyorlardı. Ablasını başından savmıştı - sadece müstakbel Goldenbirch Kontu'nun halktan birini gelin olarak alamayacağını çok iyi bildiği için değil, Ead'i de Margret'i sevdiği gibi, Sabran'ı sevdiği gibi sevdiği için. Bir kız kardeş olarak.

Henüz bir eşe duyulan o her şeyi tüketen aşkı tatmamıştı. Otuz yaşında, evlenecek yaştan çok daha fazlasıydı ve

Bu en kutsal kuruma katılarak Yoldaşlık Şövalyesi'ni onurlandırmayı arzuluyordu.

Artık hiç şansı olmayabilir.

Yatağın üzerine ipek bir gecelik serilmişti ama balkona çıkmadan önce yolculuktan buruşmuş kendi geceliğini giydi.

Hava serinliyordu. Loth kollarını korkuluklara dayadı. Altında, Cárscaro platoya doğru uzanıyordu. Lavların parıltısı her sokağı boyuyordu. Loth yukarıdan bir siluetin düşüp ateş nehrinden su içmesini izledi.

Gece yarısı, usulca yatağa tırmandı ve yorganı göğsüne çekti.

Uyuduğunda, rüyasında çarşaflarının zehirli olduğunu görmüş.

Öğleye doğru Kit onu balkonun gölgesinde, masasının başında oturmuş yaylayı seyrederken buldu.

"İyi karşılaşmalar efendim," dedi Loth.

"Ah, efendim, ölüm ve kötülük diyarında güzel bir gün. Kit bir hendek kazıcı taşıyordu. 'Bu insanlar İsimsiz Olan'a tapıyor olabilirler, ama ne güzel yataklar! Hiç bu kadar iyi uyumamıştım.

Kit asla ciddi olamazdı ve Loth da burada bile onun bakış açısına gülümsemekten kendini alamıyordu. "Yiyeceği nereden buldun?

'Yeni bir binada ilk baktığım yer mutfaktır. Aç olduğumu anlayana kadar hizmetçilere elimle işaret ettim. İşte. Siperi masanın üzerine koydu. "Daha sonra bize daha doyurucu bir şeyler getirecekler.

Tahta meyve ve kızarmış yemişlerle, bir sürahi saman şarabı ve iki kadehle doluydu. "Tek başına dolaşmamalıydın, Kit," dedi Loth.

"Karnım kimseyi beklemez. Onun yüz ifadesini görünce Kit içini çekti. "Pekâlâ.

Güneş açık bir yaraydı, gökyüzü pembenin bin bir çeşidiydi. Ovanın üzerinde soluk bir sis asılı duruyordu. Loth daha önce hiç böyle bir manzara görmemişti. Sıcağın şiddetinden korunmuşlardı ama köprücük kemikleri terden mücevher gibi parlıyordu.

Lavantaların hâlâ yetiştiği zamanlar tarif edilemeyecek kadar güzel olmalıydı. Loth yazın açık hava koridorlarında yürüdüğünü, parfümlü bir esintiyle ısındığını hayal etmeye çalıştı.

Kral Sigoso'yu ele geçiren korku muydu yoksa kötülük müydü, burayı bu şekilde yozlaştıran?

"Peki," dedi Kit, bir lokma bademin içinden, "Donmata'ya nasıl yaklaşacağız?

'Büyük bir nezaketle. Bildiği kadarıyla biz burada daimi büyükelçi olarak bulunuyoruz. Sonuncusuna ne olduğunu sorarsak şüpheyle karşılayacağını sanmıyorum.

"Eğer Fynch'e bir şey yaptılarsa, yalan söyleyecektir. 'O zaman hayatta olduğuna dair kanıt isteyeceğiz.

'Bir prensesten *kanıt* talep edemezsiniz. Onun sözü kanundur. Kit bir kan portakalı soydu. 'Biz artık casusuz, Loth. O güven dolu doğanı dinlemeyi bıraksan iyi edersin.

"Ne yapalım o zaman?

'Saraya uyum sağlayın, iyi bir elçi gibi davranın ve neler yapabileceğimizi öğrenin. Burada başka yabancı diplomatlar da olabilir. Birileri işe yarar bir şeyler biliyor olmalı. Loth'a neşeli bir gülümseme verdi. 'Ve eğer her şey başarısız olursa, kalbini bana açana kadar Donmata Marosa ile flört edeceğim.

Loth başını salladı. "Vale.

Cárscaro'nun içinden bir gümbürtü geçti. Kit, şarap dökülmeden önce kadehini yakaladı.

"Neydi o?

"Deprem," dedi Loth, tedirgin bir şekilde. "Babam bir keresinde bana ateş dağlarının böyle şeylere neden olabileceğini söylemişti.

Eğer bir depremle yerle bir olacak olsaydı, Yscal'lar buraya bir şehir inşa etmezlerdi. Bunu düşünmemeye çalışan Loth şarabından bir yudum aldı, hâlâ Cárscaro'nun bir zamanlar ne olduğu düşüncesi aklından çıkmıyordu. Mırıldanan Kit, tüy kalemini ve küçük bıçağını çıkardı.

"Poesy? Loth sordu.

'İlham henüz gelmedi. Tecrübelerime göre terör ve yaratıcılık çoğu zaman el ele yürümez. Kit tüy kalemini bilemeye koyuldu. "Hayır, bu bir mektup. Belli bir hanımefendi için.

Loth dilini şaklattı. "Kate'e nasıl hissettiğini neden söylemediğini anlayamıyorum.

"Çünkü şahsen büyüleyici olsam da, sayfalarda Sör Antor Dale'im. Kit ona eğlenen bir bakış fırlattı. 'Sence bugünlerde mektuplarını kuşla mı yoksa basiliskle mi gönderiyorlar?

'Cockatrice, büyük olasılıkla. Her ikisinin de niteliklerini bir araya getiriyor. Loth arkadaşının kesesinden bir mürekkep hokkası çıkarmasını izledi. "Combe'un gönderdiğimiz tüm mektupları yakacağını biliyorsun.

'Denemeye hiç niyetim yok. Eğer Leydi Katryen bunu hiç okumayacaksa, öyle olsun,' dedi Kit hafifçe, 'ama kalp çok dolduğunda taşar. Ve benimki de kaçınılmaz olarak bir sayfaya taşıyor.

Arkalarındaki odada bir kapı çalındı. Loth kapıyı açmaya gitmeden önce Kit'e baktı, baselard'ını kullanmaya hazırdı.

Dışarıda siyah bir pantolon ve pantolon giymiş bir hizmetçi vardı.

"Lord Arteloth. Bir pomander takıyordu. 'Buraya size Işıltısı Donmata Marosa'nın zamanı gelince sizi göreceğini söylemeye geldim. Şimdilik, siz ve Lord Kitston hekime gitmelisiniz ki Parlaklığı kapısına herhangi bir hastalık taşımadığınızdan emin olabilsin.

"Şimdi mi?

"Evet, lordum.

Loth'un isteyeceği son şey Drakonik sempatileri olan bir doktor tarafından dürtülmekti ama başka seçenekleri olduğundan şüpheliydi.

"O zaman lütfen," dedi, "yolu gösterin.

16

Doğu

Su denemelerinin geri kalanı sisler içinde geçti. Hızlı akan nehirde akıntıya karşı yüzmelerinin söylendiği gece. Ağlarla düello. Diğer yarışçılara sinyal verme konusunda yetkinlik gösterme. Bazen aralarında bir gün, bazen de birçok gün olurdu. Ve Tané daha ne olduğunu anlamadan, son deneme onun tepesindeydi.

Gece yarısı onu yine antrenman salonunda, kılıcının ağzını karanfil yağıyla kaplarken buldu. Kokusu parmaklarına sinmişti. Omuzları ağrıyordu ve boynu bir ağaç kütüğü gibi kaskatı kesilmişti.

Bu kılıç yarın ona her şeyi kazandırabilir ya da kaybettirebilirdi. Kendi kan çanağına dönmüş gözlerini görebiliyordu.

Okulun çatılarından yağmur çiseliyordu. Odasına dönerken boğuk bir kahkaha duydu.

Küçük bir balkonun kapısı açıktı. Tané korkuluğun üzerinden baktı. Armut ağaçlarının yetiştiği aşağıdaki avluda, Onren ve Kanperu birlikte oturmuş, başlarını bir oyun tahtasının üzerine eğmiş, parmaklarını birbirine geçirmişlerdi.

"Tané.

Kadın irkildi. Dumusa kendi kamarasından dışarı bakıyordu, kısa kollu bir elbise giymişti ve elinde bir pipo vardı. Balkonda Tané'ye katıldı ve onun bakışlarını takip etti.

Uzun bir sessizlikten sonra, 'Onları kıskanmamalısın,' dedi.

"Ben-

"Barış. Bazen ben de onları kıskanıyorum. Ne kadar kolay buluyorlar. Özellikle de Onren.'

Tané yüzünü saçlarının arkasına sakladı.

"Çok az şeyle çok başarılı," dedi, "kelimeler boğazında düğümlendi. "Çok az şeyle.

'Üstündür çünkü yeteneğine güvenir. Sanırım sen bir an bile elini gevşetirsen kendi elinin parmaklarının arasından kayıp gideceğinden korkuyorsun,' dedi Dumusa. 'Ben bir binici soyundan geliyorum. Bu büyük bir nimetti ve her zaman buna layık olduğumu kendime kanıtlamak istedim. On altı yaşıma geldiğimde derslerim dışında her şeyi bıraktım. Şehre gitmeyi bıraktım. Resim yapmayı bıraktım. Ishari'yi görmeyi bıraktım. Baş çırak olana kadar tek yaptığım pratik yapmaktı. Bir beceriye nasıl sahip olunacağını unuttum. Onun yerine, beceri beni ele geçirdi. Tüm benliğimi.'

Tané bir ürperti hissetti.

"Ama-" Tereddüt etti. "Benim hissettiğim gibi

görünmüyorsun. Dumusa bir ağız dolusu duman üfledi.

"Fark ettim ki," dedi, "eğer binici olacak kadar şanslı olursam, Seiiki çağırdığı anda cevap vermem beklenecek. Öncesinde günlerce pratik yapamayacağım. Unutma Tané, bir kılıcın keskin kalması için her saat bileylenmesi gerekmez.

"Biliyorum.

Dumusa ona bir bakış attı. 'O zaman bilemeyi bırak. Ve uyu.

Son duruşma avluda yapılacaktı. Tané orucunu erken bozdu ve banklarda bir yer buldu.

Onren şafak vakti onun yanına oturmaya geldi. Gök gürültüsünün uzaktan gelen sesini dinlediler.

"Peki," dedi Onren, "hazır mısın?

Tané başını salladı, sonra başını

salladı.

"Ben de. Onren yüzünü şiddetli yağmura çevirdi. 'Ata bineceksin, Tané. Miduchi bizi tüm su denemelerinde gösterdiğimiz performansa göre değerlendiriyor ve sen de bunu yeterince yaptın.

'Bu en önemlisi,' diye mırıldandı Tané. 'Kılıçları diğer tüm silahlardan daha fazla kullanacağız. Eğer okulda bir dövüşü kazanamazsak-'

'Bıçak kullanmada ne kadar iyi olduğunu hepimiz biliyoruz. İyi olacaksın. Tané ellerini dizlerinin arasında kavuşturdu.

Diğerleri de dışarı çıktı. Herkes hazır olduğunda, Deniz Generali dışarı çıktı. Yanındaki hizmetkâr başının üzerinde bir şemsiye tutmak için parmak uçlarında eğildi.

Deniz Generali hepsine, 'Son sınavınız kılıçlarla olacak,' dedi. "İlk olarak, Güney Evi'nden saygıdeğer Tané.

Ayağa kalktı.

"Saygıdeğer Tané," dedi, "bugün Kuzey Evi'nden saygıdeğer Turosa ile karşılaşacaksınız.

Turosa tereddüt etmeden sıralardan kalktı. "İlk kan kazanır.

Kılıçlarını almak için avlunun ayrı uçlarına doğru yürüdüler.
Bakışlar kilitlendi, kılıçlar kınından çıkarıldı, birbirlerine doğru yürüdüler.

Ona köy samanının neler yapabileceğini gösterecekti.

Yayları küçük ve sertti. Tané kılıcını iki eliyle kavradı.
Tek görebildiği Turosa'ydı, saçları damlıyordu, burun delikleri açılmıştı.

Deniz Generali seslendi ve Tané Turosa'ya doğru koştu. Kılıç kılıca çarptı. Turosa yüzünü onunkine o kadar yaklaştırdı ki nefesini hissedebildi ve tuniğindeki ter kokusunu alabildi.

"Binicilere komuta ettiğimde," diye tısladı, "bir daha hiçbir köylünün ejderhaya binemeyeceğini göreceğim. Bir kılıç şakırtısı. "Yakında seni çıkardıkları o kulübeye geri döneceksin.

Tané ona doğru hamle yaptı. Bıçağını beline yakın bir yerde durdurdu.

"Hatırlat bana," dedi, sadece onun duyabileceği şekilde, "nereden geldin?" Kılıcını itti. "Boktan köylere isim bile veriyorlar mı?

Hiç tanımadığı ailesine hakaret ederek onu kışkırtmayı düşünseydi, bin yıl beklerdi.

Ona doğru savurdu. Tané savuşturdu ve düello ciddiyetle başladı.

Bu tahta kılıçlarla yapılan bir dans değildi. Burada öğrenilecek bir ders, geliştirilecek bir beceri yoktu. Sonunda, rakibiyle yüzleşmesi bir dişin çekilmesi kadar hızlı ve acımasız oldu.

Dünyası yağmur ve metal seline dönmüştü. Turosa yükseğe fırladı. Tané kılıcını savurarak yukarı çıktı ve çömelerek yere indi. Kız nefes alamadan tekrar üzerine atılmıştı, kılıcı suda balık gibi parlıyordu. Adam çalım atıp çenesine bir yumruk indirene dek her darbeye karşılık verdi. Karnına yediği acımasız bir tekmeyle yere yığıldı.

Bu numarayı fersahlarca öteden görmeliydi. Yorgunluğu onun felaketi olmuştu. Kirpiklerindeki damlacıkların arasından Deniz Generali'ne baktı, yüzünde bir ifade olmadan onları izliyordu.

'Aynen öyle, köylü,' diye alay etti Turosa. 'Yerde kal. Tam da samanların ait olduğu yerde.

Tané idamını bekleyen bir mahkûm gibi başını eğdi. Turosa sanki onu kesmenin en çok neresini acıtacağına karar vermek istercesine ona baktı. Bir adım daha atarak ona yaklaştı.

İşte o anda başını kaldırdı ve bacaklarını Turosa'ya doğru savurarak onu bacaklarından kurtulmak için sıçramaya zorladı. Vücudunu yerden kaldırdı ve bir rüzgâr fırtınası gibi dönerek ayağa kalktı. Turosa ilk darbesini geri püskürttü ama onu hazırlıksız yakalamıştı. Bunu onun gözlerinde gördü. Ayakları ıslak taşın üzerinde beceriksizce hareket ediyordu ve kılıcı ona doğru tekrar gümbürdediğinde, kolu onu engelleyemeyecek kadar yavaş kalktı.

Çenesini tıraş etti, bir çim bıçağı kadar yumuşaktı.

Bir kalp atışı sonra, kılıcı kadının omzunu yardı. Adam dişlerini göstererek ve tükürüğüyle kayganlaştırarak ondan uzaklaşırken nefesi kesildi.

Diğer deniz muhafızları görmek için zorlanıyordu. Tané zor nefes alarak rakibini izledi.

Eğer deriyi kırmasaydı, bu savaşı kaybetmiş olacaktı.

Çizdiği çizgiden yavaşça yakutlar fışkırdı. Titreyen ve sırılsıklam olan Turosa bir parmağını çenesine dokundurdu ve bir ayva çiçeği kadar parlak bir leke buldu.

İlk kan.

"Güney Meclisi'nin saygıdeğer Tané'si," diye anons etti Deniz Generali ve gülümsüyordu, "zafer sizindir.

Hiçbir kelime kulağa daha tatlı gelmemişti.

Turosa'nın önünde eğildiğinde omzundan erimiş bakır gibi kan sızdı. Yüzü sığlıklardan öfkenin derinliklerine doğru döndü. Bu numaraya kanmıştı -kimseyi kandırmaması gereken bir numaraydı bu- çünkü zayıflık bekliyordu. Onun yüzüne baktığında, Tané en sonunda şunu anladı

köyüne bir daha asla saman demeyecekti. Ona böyle demek, s a m a n ı n ottan daha uzun boylu olabileceğini kanıtlardı.

Yüzünü kurtarmanın tek yolu ona eşitmiş gibi davranmaktı.

Çatlamış gökyüzünün altında, atlıların soyundan gelen adam ona her zamankinden daha alçak sesle eğildi.

17

Batı

Vebadan arınmış oldukları ilan edilen Loth ve Kit, gelişlerinden birkaç gün sonra Donmata Marosa'nın huzuruna kabul edildiler. O günler boyunca odalarından çıkmamışlar, galeride nöbet tutan muhafızlar yüzünden dışarı çıkamamışlardı. Loth, sülüklerin asla yerleştirilmemesi gereken yerlere sülükler yerleştiren Kraliyet Hekimi'nin anısından hâlâ ürperiyordu.

Böylece Loth kendini Kit'le birlikte Kurtuluş Sarayı'nın kavernöz taht odasına doğru yürürken buldu. Salon saray mensupları ve soylularla doluydu ama Prens Wilstan'dan eser yoktu.

Drakonik Yscalin Krallığı'nın veliaht prensesi Donmata Marosa, bir devlet gölgesi altında volkanik camdan bir tahtta oturuyordu. Başı, bir Yüce Batılı'nın başı gibi şekillendirilmiş demirden boynuzlu bir maskeyle kaplıydı. Ağırlığı muazzam olmalıydı.

"Aziz," diye fısıldadı Kit, sadece Loth'un duyabileceği kadar alçak sesle. "Fýredel'in yüzünü taşıyor.

Altın zırhlı muhafızlar tahtın önünde duruyordu. Kanopide Vetalda Hanedanı'nın rozeti görülüyordu. İki siyah wyvem ve ikiye bölünmüş bir kılıç.

Herhangi bir kılıç değil, Ascalon. Erdemliliğin sembolü.

Nedime hanımlar, küçük ama süslü taçlardan sarkan vebalı peçelerini geriye doğru katlamışlardı. Leydi Priessa Yelarigas

Tahtta. Artık yüzü ortaya çıkmıştı; Loth onun solgun, çilli yanaklarını, derin bakışlı gözlerini ve çenesinin gururlu duruşunu görebiliyordu.

Tahtın önünde durduklarında sohbetin mırıltısı azaldı.

'Radiance,' diye seslendi kâhya, 'size iki Inysh beyefendisi takdim ediyorum. İşte Goldenbirch Kontu ve Kontesi'nin oğlu Lord Arteloth Beck ve işte Honeybrook Kontu ve Kontesi'nin oğlu Lord Kitston Glade. Inys Krallığı'nın elçileri.'

Taht odasına sessizlik çöktü ve hemen ardından tıslamalar duyuldu. Loth tek dizinin üzerine çöktü ve başını eğdi.

"Işıltınız," dedi, "bizi sarayınızda kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz.

Donmata elini kaldırdığında tıslama sesi kesildi.

"Lord Arteloth ve Lord Kitston," dedi. Demir miğfer sesinin garip bir şekilde yankılanmasına neden oldu. 'Sevgili babam ve ben size Drakonik Yscalin Krallığı'na hoş geldiniz diyoruz. Bu görüşmeyi geciktirdiğim için en içten özürlerimi sunarım - başka bir yerde işim vardı.

Loth'un tek söylediği, 'Gerekçe göstermene gerek yok, Radiance,' oldu. "Bizi istediğiniz zaman görme hakkına sahipsiniz. Boğazını temizledi. "Lord Kitston'da güven mektubumuz var, eğer kabul ederseniz.

"Tabii ki.

Leydi Priessa, Kit'ten mektupları alan bir hizmetkâra başıyla işaret etti.

Donmata sözlerine şöyle devam etti: 'Nezaket Dükü babama mektup yazdığında, Inys'in Yscalin ile diplomatik bağlarını güçlendirmek istemesinden büyük memnuniyet duyduk. 'Kraliçe Sabran'ın uzun yıllara dayanan dostluğumuzu... dini farklılıklar yüzünden tehlikeye atacağını düşünmekten nefret ederiz.

Dini farklılıklar.

"Sabran'dan bahsetmişken, ondan en son haber alalı çok uzun zaman oldu," dedi Donmata. "Söylesene, henüz çocuğu olmadı mı?

Loth'un gözünün altındaki bir kas irkildi. O kâfir aletin altında oturup Sabran'a dostluğunu ilan edebilmesi tiksindiriciydi.

Kit, "Majesteleri evli değil, madam," dedi.

"Ama yakında. Tahtının her iki koluna birer elini koydu. İkisi de ona cevap vermeyince, "Sanırım mutlu haberi henüz bilmiyorsunuz lordlarım," dedi. Sabran kısa bir süre önce Mentendon Özgür Devleti'nin Yüce Prensi Aubrecht Lievelyn ile sözlendi. Bir zamanlar benim nişanlımdı.

Loth ona sadece bakabildi.

Elbette Sabran'ın eninde sonunda bir eş seçeceğini biliyordu - bir kraliçenin bu konuda seçme şansı yoktu - ama her zaman bunun Virtudom'daki diğer iki ülkeden daha köklü olan Hróth'tan biri olacağını varsaymıştı. Bunun yerine merhum Prens Leovart'ın büyük yeğeni Aubrecht Lievelyn'i seçmişti ve aralarındaki on yıllara rağmen Sabran'a da kur yapmıştı.

"Maalesef," dedi Donmata, "törene katılmam istenmedi. Arkasına yaslandı. "Sıkıntılı görünüyorsunuz, Lord Arteloth. Gelin, fikrinizi söyleyin. Kızıl Prens hanımınızla yatmaya layık değil mi?

Loth, "Kraliçe Sabran'ın kalbi özel bir meseledir," diye çıkıştı. "Böyle bir yerde tartışılmaması gerekir.

Kahkahalar taht odasındaki sessizliği bozarak omurgasının karıncalanmasına neden oldu. Donmata korkunç maskesinin arkasından neşeyle katıldı. 'Majestelerinin kalbi özel bir mesele olabilir ama yatağı değil. Ne de olsa Berethnet soyunun sona erdiği gün İsimsiz Olan'ın bize döneceğini söylüyorlar. Eğer onu bağlı tutmak istiyorsa, Sabran ülkesini Prens Aubrecht'e açma işine devam etmese daha iyi olmaz mı?

Daha fazla kahkaha.

"Berethnet soyunun zamanın sonuna kadar devam etmesi için dua ediyorum," dedi Loth, ne yaptığını tam olarak bilmeden, "çünkü kaosla aramızda duruyor.

Muhafızlar tek bir yumuşak hareketle mızraklarını kınından çıkardılar. Kahkahalar kesildi.

"Dikkatli olun Lord Arteloth," dedi Donmata. "İsimsiz Olan hakkında kötü konuşmak olarak yorumlanabilecek hiçbir şey söylemeyin. Elini kılıçlarını bırakan muhafızlara doğru uzattı. 'Biliyor musun, *senin* prensin eşi olacağını duymuştum. Bir kraliçeyi sevemeyecek kadar alçak olduğunu mu kanıtladın? Adam itiraz edemeden kadın alkışladı. "Boş ver. Burada, Yscalin'de yoldaş eksikliğini giderebiliriz. Müzisyenler! Otuz tur çalın! Leydi Priessa, Lord Arteloth ile dans edecek.

Leydi Priessa hemen mermer zemine indi. Loth kendini toparladı ve ona doğru yürüdü.

Otuz dönüş dansı bir zamanlar pek çok sarayda öğretilirdi. Inys'te Beşinci Jillian tarafından müstehcen bulunarak yasaklanmıştı ama sonraki kraliçeler daha hoşgörülü davranmıştı. Çoğu saray mensubu bunu bir şekilde öğrenmişti.

Eşi neşeli bir melodi tuttururken Leydi Priessa reverans yaptı. Loth, her ikisi de Donmata'ya dönüp el ele tutuşmadan önce ortağını selamladı.

İlk başta bacakları sertçe hareket etti. Leydi Priessa ayaklarının üzerinde hafifti. Topuklarının yere değmesine asla izin vermeden onun etrafında bir daire çizdi.

Kız onu gölgeledi. Bir o yana bir bu yana, yüz yüze hoplayıp zıplıyorlardı - sonra müzik yükseldi ve Loth bir elini kızın sırtına, diğerini beline koyarak partnerini yerden kaldırdı. Kolları ağrıyana, yüzünde ve ensesinde terler birikene kadar onu tekrar tekrar kaldırdı.

Leydi Priessa'nın nefesini tuttuğunu duyabiliyordu. Birbirlerinin etrafında dönerken siyah saçlarından bir tutam çözüldü, her adımda yavaşladılar ve sonunda Donmata Marosa'yla tekrar yüzleşmek için el ele tutuştular.

Avuçlarının arasında bir şey çıtırdadı. Loth kızın eline tutuşturduğu şeyi alırken ona bakmaya cesaret edemedi. Donmata ve maiyeti alkışladı.

"Yorgunsunuz Lord Arteloth," dedi maskeden gelen ses. "Leydi Priessa sizin için çok mu ağırdı?

"Sanırım Yscalin'deki elbiseler hanımlardan daha ağır, Radiance," dedi Loth, zor nefes alarak.

Hayır, lordum. Hanımefendiler, beyefendiler, herkes. İsimsiz Olan bize rehberlik etmek için henüz dönmediği için kalplerimiz kederle dolu. Donmata ayağa kalktı. "Size uzun ve huzurlu bir gece dilerim. Dümen eğildi. "Tabii bana sormak istediğiniz bir şey yoksa.

Loth elindeki kâğıdın acı verici bir şekilde farkındaydı ama bu bir fırsattı.

"Bir şey var, Radiance. Boğazını temizledi. 'Sarayınızda uzun yıllardır Kraliçe Sabran'a hizmet eden bir elçi daha var. Wilstan Fynch, Temperance Dükü. Onunla konuşabilmemiz için sarayın neresinde kaldığını merak ediyordum.

Kimse hareket etmedi ya da konuşmadı.

"Büyükelçi Fynch," dedi Donmata sonunda. 'Şey, Lord Arteloth, bu konuda ikimiz de karanlıktayız. Majesteleri birkaç hafta önce Córvugar'a gitmek üzere yola çıktı.

"Córvugar," diye yankılandı Loth. Yscalin'in en güneyinde bir limandı. "Neden oraya gitsin ki?

"Başka bir yerde işi olduğunu söyledi, mahiyetini açıklamadı. Sabran'a yazıp söylememesine şaşırdım.

'Ben de şaşırdım, Işıltınız. Aslında,' dedi Loth, 'buna inanmakta güçlük çekiyorum.

Onun imaları taht odasına yerleşirken kısa bir sessizlik oldu. "Umarım

Lord Arteloth," dedi Donmata, "beni suçlamıyorsunuzdur.

yalan söylemekten.'

Saray mensupları daha da yaklaşmıştı. Kan kokusu almış tazılar gibi. Kit, Loth'u omzundan kavradı ve o da gözlerini kapattı.

Gerçeği öğrenmek istiyorlarsa, bu mahkemede hayatta kalmak zorundaydılar ve hayatta kalmak için de mahkemenin kurallarına uymak zorundaydılar.

'Hayır, Işıltınız,' dedi. "Elbette hayır. Bağışlayın beni.

Donmata Marosa bir daha konuşmadan hanımlarıyla birlikte taht odasından dışarı süzüldü.

Saraylılar mırıldanmaya başladı. Çenesini sıkan Loth muhafızlara sırtını döndü ve Kit'in peşinden hızla kapıdan içeri girdi.

"Bunun için senin dilini koparabilirdi," diye mırıldandı arkadaşı. "Azizim, bir prensesi kendi taht odasında yalan söylemekle suçlamak da nereden çıktı?

"Midem kaldırmıyor, Kit. Küfür. Aldatmacayı. Inys'i açıkça aşağılamayı.

'Alaylarının işe yaradığını görmelerine izin veremezsin. Senin hamin Kardeşlik Şövalyesi. En azından bu insanlara bu erdemin izlenimini ver. Kit onun kolunu yakaladı ve onu olduğu yerde durdurdu. 'Arteloth, beni *dinle.* Inys'in ölüsünün bize bir faydası yok.

Yüzünde boncuk boncuk ter vardı ve nabzı boynunda belirginleşmişti. Loth onu hiç bu kadar endişeli görmemişti.

"Nezaket Şövalyesi senin hamin, Kit. Loth iç çekti. "Umalım da niyetimi gizlememe yardım etsin.

"Onun yardımıyla bile kolay olmayacak.

Kit galerinin pencerelerine doğru yürüdü.

"Hayatım boyunca babama olan öfkemi maskeledim," dedi yumuşak bir sesle. 'O şiirlerimle alay ederken gülümsemeyi öğrendim. Bana hedonist ve süt çocuğu derken. Başka varisleri olmadığına lanet ederken ve zavallı anneme onları ona vermediği için beddua ederken. Nefes aldı. "Bunu yapmama sen yardım ettin,

Loth. Yanında kendim olabileceğim biri olduğu sürece, onun yanında başka biri olmaya katlanabilirdim.

"Biliyorum," diye mırıldandı Loth. "Ve sana söz veriyorum, bundan sonra gerçek yüzümü sadece sana göstereceğim.

"Güzel. Kit gülümseyerek ona döndü. 'Her zaman yaptığın gibi bunu da atlatacağımıza inan. Kraliçe Sabran evlenecek. Sürgünümüz uzun sürmeyecek. Loth'un omzuna vurdu. "Bu arada, bize biraz akşam yemeği bulayım.

Yollarını ayırdılar. Loth ancak odasının kapısını emniyete aldıktan sonra Priessa Yelarigas'ın eline sıkıştırdığı parşömen parçasına baktı.

Özel Sığınak saat üçte.
Kapı kütüphanenin yanında. Yalnız gel.

Özel Sığınak. Artık Vetalda Hanedanı Altı Erdem'i terk ettiğine göre, burası tozlanmaya terk edilmiş olacaktı.

Bu bir tuzak olabilir. Belki de Prens Wilstan kaybolmadan önce böyle bir not almıştır.

Loth avuçlarını başının üzerinde gezdirdi. Cesaret Şövalyesi onunlaydı. Leydi Priessa'nın ne diyeceğini görecekti.

Kit o gece saat on birde şarapla ıslatılmış kuzu eti, baharatlı peynir ve sarımsaklı zeytin ekmeğiyle döndü. Cárscaro'nun meşaleleri aşağıda titrerken yemek için balkona oturdular.

"Bir tadımlık yemek için neler vermezdim," dedi Loth, yemeği karıştırırken.

"Tadı bana mükemmel geldi," dedi Kit, ağzı yağa batırılmış ekmekle doluydu. Ağzını sildi. 'Şimdi, Prens Wilstan'ın Córvugar'da güneşlenmediğini varsaymalıyız. Aklı olan hiç kimse Córvugar'a gitmez. Orada mezarlar ve kargalar dışında bir şey yoktur.

"Majestelerinin öldüğünü mü düşünüyorsunuz?" "Korkarım öyle.

"Kesin olarak bilmeliyiz. Loth kapıya doğru baktı ve sesini alçalttı. "Leydi Priessa dans sırasında bana bir not verdi ve bu gece onunla buluşmamı istedi. Belki de bana söyleyecek bir şeyi vardır.

"Ya da belki bir hançeri vardır ve onu senin sırtına saplamak istiyordur. Kit bir kaşını kaldırdı. "Bekle. *Gitmiyorsun, değil* mi?

'Başka bir ipucunuz yoksa, gitmeliyim. Ve siz sormadan söyleyeyim, yalnız gitmemi şart koştu.

Kit yüzünü buruşturdu ve içti. "Cesaret Şövalyesi sana kılıcını ödünç verdi, dostum.

Dağlarda bir yerde bir wyvern savaş çığlığı attı. Loth'un içini ölümcül bir ürperti kapladı.

"Evet," dedi Kit ve boğazını temizledi, "Aubrecht Lievelyn. Wyrm başlı Donmata'mızın eski nişanlısı.

"Evet. Loth yıldızsız gökyüzüne baktı. 'Lievelyn saygıdeğer bir seçim gibi görünüyor. Duyduğuma göre nazik ve erdemli biriymiş. Sab'a iyi bir yoldaş olacaktır.

"Şüphesiz, ama şimdi yanında en yakın arkadaşı olmadan onunla evlenmek zorunda kalacak.

Loth başını salladı, anılarında kaybolmuştu. O ve Sabran evlendiklerinde birbirlerini evlendireceklerine dair her zaman söz vermişlerdi. Töreni kaçıracak olması bıçağın kemiğe dayandığı son noktaydı.

Onun yüzünü gören Kit teatral bir iç geçirdi. 'İkimize de yazık,' dedi. "Kraliçe Sabran evlenirse Kate Withy'yi benimle dans etmeye davet edeceğime ve son üç yıldır ona aĢk dolu Ģiirler gönderen adam olarak maskemi düĞüreceğime dair kendime söz verdim. Şimdi buna cesaret edip edemeyeceğimi asla öğrenemeyeceğim.

Loth, onlar yemeklerini bitirirken Kit'in dikkatini dağıtmasına izin verdi. Arkadaşı bu yolculukta onunla birlikte geldiği için gerçekten şanslıydı, yoksa şimdiye kadar delirmiş olurdu.

Gece yarısı, Yscal'lar çekilmeye başladığında saray sessizleşti. Kit, Loth'un hanımefendiyle görüşmeden döndüğünde kapısını çalacağına dair söz aldıktan sonra odasına döndü.

Cárscaro'da bir yerlerde her saat başı bir çan çalıyordu. Saat üçe yaklaşırken Loth ayağa kalktı ve baselardını yanındaki kılıfına soktu. Tutuculardan birinden kırmızı alevli bir mum aldı ve sütun dizisinden ayrıldı.

Isalarico Kütüphanesi Kurtuluş Sarayı'nın kalbini oluşturuyordu. Loth kapılarına doğru yürürken solundaki koridoru neredeyse kaçırıyordu. Koridorun sonundaki kapıya yaklaştı, anahtarı kilidinde buldu ve Özel Mabedin karanlığına adım attı.

Mumunun ışığı tonozlu tavanda titriyordu. Dua kitapları ve kırık heykeller yere saçılmıştı. Kraliçe Rosarian'ın bir portresi yıkıntılar arasındaydı, yüzü neredeyse tanınmayacak şekilde bıçaklanmıştı. Erdemliliğin tüm kanıtları burada saklanmış ve kilit altına alınmıştı.

Kutsal alanın sonundaki vitray pencerenin önünde bir figür duruyordu. Elinde doğal alevli bir mum tutuyordu. Ona dokunabilecek kadar yaklaştığında, Loth sessizliği bozdu.

"Leydi Priessa.

"Hayır, Lord Arteloth. Başlığını indirdi. "Batı'nın bir prensesine bakıyorsunuz.

Mumun temiz alevinde, yüz hatları ona açıkça görünüyordu. Kahverengi teni ve koyu, kalın kaşları. Bir kartal burnu. Saçları siyah kadifeydi, dirseklerini geçecek kadar uzundu ve gözleri topaza benzeyecek kadar çarpıcı bir kehribar rengindeydi. Vetalda Hanesi'nin gözleri.

"Donmata," diye mırıldandı Loth. Kadın onun bakışlarını tuttu.

Kral Sigoso ve merhum Kraliçe Sahar'ın tek varisi. Marosa Vetalda'yı daha önce bir kez, Ascalon'un kuruluşunun bininci yılını kutlamak için Inys'e geldiğinde görmüştü. O zaman hâlâ Aubrecht Lievelyn ile nişanlıydı.

"Anlamıyorum. Mumu daha sıkı kavradı. "Neden nedimeniz gibi giyindiniz?

'Priessa güvendiğim tek kişi. Sarayda fark edilmeden dolaşabilmem için bana cübbesini ödünç veriyor.

"Bizi Perunta'dan almaya gelen sen miydin?

"Hayır. Arayan Priessa'ydı. Loth konuşmaya başladığında eldivenli parmağını dudaklarına götürdü. 'İyi dinleyin Lord Arteloth. Yscalin sadece İsimsiz Olan'a tapmıyor. Aynı zamanda Drakon egemenliği altındayız. Fýredel Yscalin'in gerçek kralı ve casusları her yerde pusuya yatmış durumda. Bu yüzden taht odasında öyle davranmak zorunda kaldım. Hepsi bir gösteri.'

"Ama-

Temperance Dükü'nü arıyorsunuz. Fynch öldü, aylardır da öyle. Onu benim için bir görevi yerine getirmesi için gönderdim, Erdemlilik adına, ama ... hiç geri dönmedi.'

"Erdemlilik. Loth ona baktı. "Benden ne istiyorsun?

"Yardımınızı istiyorum Lord Arteloth. Wilstan Fynch'in yapamadığını benim için yapmanızı istiyorum.

Yaz bitmek üzereydi. Rüzgârda bir serinlik vardı ve günler giderek kısalıyordu. Margret, Özel Kütüphane'de Ead'e bir kitap rafının parşömen işçiliğinde yuvalanmış bir düğüm uğur böceğini göstermişti ve nehrin aşağısına gitme zamanının geldiğini anlamışlardı.

Bir gün sonra Sabran, sarayın Inys'teki en eski kraliyet saraylarından biri olan Briar House'a taşınmasına karar vermişti. İkinci Marian döneminde inşa edilen saray, Ascalon'un eteklerine yayılmıştı ve Chesten Ormanı'nın kadim avlanma alanına sırtını dayamıştı. Saray genellikle sonbaharda buraya gelirdi ama Sabran Lievelyn'le sarayın mabedinde evlenmeyi tercih ettiğinden, sarayda her zamankinden daha erken ikamet edecekti.

Avlunun taşınması her zaman bir katlama ve paketleme karmaşasıydı. Ead, Margret ve Linora ile birlikte birçok arabadan biriyle yola çıkmıştı. Sandıklara kilitlenmiş eşyaları da onları takip etmişti.

Sabran, Lievelyn'le birlikte yaldızlı tekerlekleri olan bir arabaya binmişti. Alay Berethnet Mile'da -başkenti ikiye bölen geniş cadde- ilerlerken, Ascalon halkı kraliçeleri ve yakında prens olacak eşleri için el sallayıp tezahürat yapmıştı.

Briar Evi, Ascalon Sarayı'ndan daha rahattı. Pencereleri orman camıydı, koridorları damalı desenli bal rengi taşlarla döşeliydi ve duvarları başka hiçbir şeyin tutamadığı sıcaklığı tutan siyah tuğlaydı. Ead burayı çok sevmişti.

Saray geldikten iki gün sonra, kendini mum ışığıyla aydınlatılmış Huzur Odası'ndaki bir dansta buldu. Kraliçe bu gece, kendisi yatak odasının hanımlarıyla kâğıt oynarken, odacılarına ve nedimelerine gidip eğlenmelerini söylemişti.

Bir viyol konsorsiyumu hafif bir müzik çaldı. Ead sıcak şarabını yudumladı. Garipti ama kraliçeyle birlikte değil de burada olduğu için neredeyse üzülüyordu. Briar House'daki Özel Oda, kitap rafları, şöminesi ve viyol çalan Sabran'ıyla davetkârdı. Günler geçtikçe müziği melankolikleşiyor, kahkahaları sessizliğe dönüşüyordu.

Ead odanın diğer tarafına baktı. Gece Şahini Lord Seyton Combe onu izliyordu.

Sanki onu görmemiş gibi arkasını döndü, ancak o yaklaştı.
Güneş ışığını kesen bir gölge gibi.

"Bayan Duryan," dedi. Adab-ı muaşeret kitabı şeklinde bir kolyesi olan bir cübbe yakası takıyordu. "İyi akşamlar.

Ead küçük bir reverans yaptı ve yüzünü kayıtsızlık maskesine dönüştürdü. Nefretini bastırabilirdi ama ona gülümsemeyecekti. "İyi akşamlar, Majesteleri.

Uzun bir sessizlik oldu. Combe kendine özgü gri gözleriyle onu inceledi.

"Benim hakkımda iyi şeyler düşünmediğinizi hissediyorum," dedi.
Duryan.'

"Sizin hakkınızda herhangi bir fikir oluşturacak kadar sık düşünmüyorum sizi, M a j e s t e l e r i .

Ağzının köşesi irkildi. "İyi bir vuruş. Özür
dilemedi.

Bir hizmetçi onlara şarap ikram etti ama Combe bir el hareketiyle reddetti. "Katılmıyor musunuz lordum? Ead, onu kendi raflarından birine gerdiğini hayal ederken bile kibarca sordu.

"Asla. Kulaklarım ve gözlerim taca yönelik tehlikelere karşı her zaman açık olmalı ve içki ikisini de kapatmak için çok çalışıyor. Combe sesini yumuşattı. 'Benim hakkımda ne düşünürseniz düşünün, sarayda benim gibi bir dostunuz olduğu konusunda sizi rahatlatmak istedim. Başkaları senin hakkında fısıldayabilir ama görüyorum ki Majesteleri senin danışmanlığına değer veriyor. Tıpkı benimkine değer verdiği gibi.

"Bunu söylemeniz çok nazikçe.

"Nazik değil. Sadece gerçek.' Kibar bir selam verdi. "Affedersiniz.

Kalabalığı yararak uzaklaştı ve Ead merak içinde kaldı. Combe amaçsız hiçbir şey yapmazdı. Belki de yeni bir istihbaratçıya ihtiyacı olduğu için onunla konuşmuştu. Belki de onun Chassar'dan Ersyr hakkında bilgi alıp kendisine aktarabileceğini düşünmüştü.

Cesedimi çiğnemelisin, yırtıcı kuş.

Aubrecht Lievelyn yüksek koltuklardan birinde oturuyordu. Sabran dairelerinde saklanırken, nişanlısı her zaman tebaasının arasındaydı ve coşkusuyla Inysh'in gururunu okşuyordu. Şu anda Zeedeur'dan gemiyle yeni gelen kız kardeşleriyle konuşuyordu.

İkizler, Prenses Bedona ve Prenses Betriese yirmi yaşındaydı. Günlerini sadece anne karnında birlikte büyüyenlerin bildiği sırlara gülerek geçiriyor gibiydiler.

En büyük kız kardeş ve veliaht olan Prenses Ermuna, Sabran'dan yarım yaş büyüktü. Kardeşinin aynısıydı, uzun boylu ve dikkat çekiciydi, aynı soluk ten rengine sahipti. Kalın kızıl saçları kalçalarına kadar dalgalanıyordu. Kolları altın ipekten bir astarı ortaya çıkaracak şekilde yırtılmış, ardından her biri bir erdemi temsil eden altı brokar manşetle çekilmişti. Inysh nedimeleri onu taklit etmek için kendi kollarına kurdeleler bağlamaya başlamışlardı bile.

"Bayan Duryan.

Ead döndü, sonra alçak sesle reverans yaptı. "Majesteleri.

Zeedeur'un Dul Düşesi ve Truyde'nin büyükannesi Aleidine Teldan utt Kantmarkt onun yanında durmaya gelmişti. Kulaklarından madeni para büyüklüğünde yakutlar damlıyordu.

"Sizinle tanışmayı çok istiyordum. Sesi gümüşi ve yumuşaktı. 'Büyükelçi uq-Ispad sizin onun gururu ve neşesi olduğunuzu söylüyor. Bir erdem timsali.

"Ekselansları çok nazik.

'Kraliçe Sabran da sizden iyi bahsediyor. Bir din değiştirenin burada huzur içinde yaşayabildiğini görmek beni memnun ediyor. Bakışları yüksek koltuklara doğru kaydı. 'Mentendon'da daha özgür düşünceliyiz. Umarım bizim etkimiz bu ülkede şüphecilere ve dinden dönenlere yönelik muameleyi yumuşatır.

Ead içti.

"Ekselanslarını nereden tanıdığınızı sorabilir miyim, Majesteleri?" diye sordu, daha güvenli bir konuya yönelerek.

'Yıllar önce Brygstad'da tanışmıştık. Arkadaşım merhum Zeedeur Dükü'nün arkadaşıydı,' dedi Düşes. 'Ekselansları Jannart'ın mezarı başındaydı.

"Başınız sağ olsun.

Teşekkür ederim. Dük nazik bir adamdı ve Oscarde için şefkatli bir babaydı. Truyde ona çekmiş. Chassar'la derin bir sohbete dalmış olan torununa doğru bakarken yüzü ani bir kederle gerildi. "Bağışlayın beni, Bayan Duryan-

"Benimle oturun, Majesteleri. Ead onu oturması için yönlendirdi. "Evladım, leydime biraz daha şarap getir," diye ekledi hizmetçiye, o da hemen itaat etmeye başladı.

"Teşekkür ederim. Ead yanına tünediğinde, Dowager Düşes onun elini okşadı. "Ben iyiyim. Sayfadan gelen şarabı kabul etti. 'Dediğim gibi, Truyde- Truyde gerçekten de Jannart'ın tıpatıp aynısı. Onun kitap ve dil sevgisini de miras almış. Kütüphanesinde o kadar çok harita ve el yazması vardı ki, ölümünden sonra hepsini nereye koyacağımı bilemedim. Tabii ki çoğunu Niclays'e bıraktı.

Yine o isim. "Doktor Niclays Roos olabilir mi?

"Evet. Jannart'ın çok iyi bir arkadaşıydı. Durakladı. "Ve benim için. O bunu bilmese bile.

'Mahkemedeki ilk yılımda buradaydı. Gittiği için üzülmüştüm.

"Kendi seçimim değildi. Dowager Düşes, Ead'in biberiyenin kokusunu alabilmesi için daha yakına eğildi. "Bunu çoğu kişiye söylememeliyim, hanımefendi.

... ama Büyükelçi uq-Ispad eski bir dost ve size güveniyor gibi görünüyor. Katlanabilir bir yelpaze açtı ve dudaklarını onunla gizledi. "Niclays, Kraliçe Sabran'a bir yaşam iksiri yapamadığı için saraydan sürgün edildi.

Ead yüz ifadesini değiştirmemeye çalıştı. "Majesteleri ondan bunu yapmasını mı *istedi*?

"Ah, evet. Jannart öldükten kısa bir süre sonra, on sekizinci doğum gününde Inys'e geldi ve ona simyacı olarak hizmet vermeyi teklif etti.

"Sanırım onun himayesi karşılığında.

"Gerçekten de öyle.

Birçok kraliyet mensubu hayat suyunu aramıştı. Ölüm korkusuyla oynamak kazançlı bir iş olmalıydı - ve sarayda uzun zamandır Sabran'ın çocuk yatağından korktuğuna dair söylentiler vardı. Roos genç bir kraliçeyi avlamış, bilim bilgisiyle gözlerini kamaştırmıştı. Bir şarlatan.

"Niclays sahtekâr değildi," dedi Düşes, sanki Ead'in aklından geçenleri okuyabiliyormuş gibi. 'Bunu onun için yapabileceğine gerçekten inanıyordu. İksir onun onlarca yıllık tutkusuydu. Sesinde bir hüzün notası vardı. "Majesteleri ona Ascalon Sarayı'nda harika bir lojman ve bir atölye verdi - ama anladığım kadarıyla kendini şarap ve kumara verdi. Ve bunu ödemek için kraliyet maaşını kullanmış. Bir sayfanın kadehini doldurmasına izin vermek için durakladı. "İki yıl sonra Sabran, Niclays'in onu dolandırdığına karar verdi. Onu Inys'ten sürgün etti ve dostluğunu arzulayan hiçbir ülkenin ona sığınak veremeyeceğine karar verdi. Merhum Yüce Prens Leovart onu Orisima'ya göndermeyi tercih etti.

Ticaret merkezi. "Sanırım Majesteleri sürgün konusundan vazgeçmedi.

"Hayır. Yedi yıldır orada. Ead kaşlarını

kaldırdı. "Yedi mi?

Anladığı kadarıyla Orisima, Hisan Burnu'nun Seiikinese limanına bağlı küçük bir adaydı (eğer *ada* çok büyük bir kelime değilse). Orada geçirilen yedi yıl insanı delirtirdi.

"Evet," dedi Dowager Düşes, onun yüzünü görünce. "Prens Aubrecht'e onu eve getirmesi için yalvardım ama bunu ancak Kraliçe Sabran onu affederse yapacak.

"Onun sürgünde olmayı hak ettiğine inanmıyor musunuz, Majesteleri? Ead cesaret etti.

Bir tereddütten sonra cevap geldi: 'Sanırım yeterince cezalandırıldı. Niclays iyi bir adam. Jannart için bu kadar derin bir yas tutmasaydı, böyle davranacağını sanmıyorum. Kendini kaybetmek istedi.

Ead'in aklına Truyde'un küçük sapkınlık kitabındaki isim geldi. *Niclays*. Kız planında Roos'u mu kullanmak istemişti?

'Sanırım torununuz da Doktor Roos'u tanıyordur,' dedi.

"Ah, evet. Niclays gençken onun için bir amca gibiydi. Dowager Düşes yine durakladı. 'Anladığım kadarıyla Majesteleri üzerinde bir nüfuzunuz var. Hanımefendilerinden biri olarak sizin görüşlerinize büyük saygı duyuyor olmalı.

Ead şimdi bu soylu kadının kendisiyle konuşmaya neden geldiğini anlıyordu.

"Kantmarkt'ın Teldan'ı ticaretten anlar," dedi Dul Düşes, sesi yumuşaktı. Bakışlarında yanan bir umut ışığı vardı. 'Eğer Niclays adına konuşursanız, sizi zengin bir kadın yapabilirim, Bayan Duryan.

Roslain ve Katryen'e olan şey bu olmalı. Sessiz bir rica, bir tatlandırıcı, Sabran'a bir fısıltı. Ead'in anlayamadığı şey, bunun neden onun başına geldiğiydi.

"Ben yatak odasındaki hanımlardan biri değilim," dedi. "Majestelerinin kulağına sahip olduğumu sanmıyorum.

"Bence çok alçakgönüllüsünüz. Dowager Düşes biraz gülümsedi. "Onu daha bu sabah Knot Bahçeleri'nde sizinle yürürken gördüm.

Ead şarabından bir yudum alarak kendine biraz zaman kazandırdı.

Bu gibi işlere karışamazdı. Kraliçe ona daha yeni ilgi göstermişken, Sabran'ın nefret ettiği biri adına konuşmak aptallık olurdu.

"Size yardımcı olamam, Majesteleri," dedi Ead. "Leydi Roslain ya da Leydi Katryen'e sormanız daha iyi olur. Ayağa kalktı ve reverans yaptı. "İzninizle. Başka bir yerde görevim var.

Dowager Düşes onu bu konuda sıkıştıramadan kapıya doğru ilerledi.

Briar Evi'ndeki Kraliyet Yatak Odası, Ascalon Sarayı'ndaki benzerinden çok daha küçüktü. Tavan alçaktı, duvarlar koyu keten meşesiyle kaplanmıştı ve yatağı kıpkırmızı perdeler çevreliyordu. Ead erken gelmişti ama Margret'i içeride otururken buldu.

'Ead,' dedi. Sesi, salonun yarısını etkisi altına almış olan soğuktan kalınlaşmıştı. 'İşte şimdi sürprizi bozdun. Sen gelmeden önce yatağı hazırlamış olmayı umuyordum.

"Böylece hiç tanımadığım soylularla boş boş sohbet etmeye devam edebilir miyim?

'Demek dans edebiliyorsun. Eskiden dans etmeyi severdin.'

"O zamanlar Gece Atmacası'nı görmek beni şimdiki kadar huylandırmıyordu.

Margret hoşnutsuz bir sesle ayağa kalktı, elinde bir mektup vardı. "Evden mi gelmiş? Ead sordu.

Evet. Annem babamın haftalardır beni görmek istediğini söylüyor. Görünüşe göre bana söyleyecek önemli bir şeyi varmış ama tüm bunların ortasında ona gidemem.

"Sabran sana izin verirdi.

'Biliyorum, ama annem burada kalmam için ısrar ediyor. Babamın büyük olasılıkla ne söylediğinin farkında olmadığını ve burada kalmamın benim görevim olduğunu söylüyor - ama doğrusu, sanırım benim aracılığımla yaşıyor. Margret iç çekerek mektubu korsajının içine soktu. "Biliyorsun... Posta Müdürü'nün Loth'tan bir şey alacağını düşünecek kadar aptalmışım.

"Yazmış olabilir. Ead bir fustianı kaldırmasına yardım etti. "Combe her mektuba müdahale eder.

Margret, "O zaman belki de onun ne kadar aşağılık biri olduğunu anlatan bir mektup yazarım," diye mırıldandı.

Ead gülümsedi. 'Onun yüzünü görmek için para verirdim. Lafı açılmışken,' diye ekledi daha sessiz bir şekilde, 'az önce bana da bir ödeme teklif edildi. Kraliçeye dilekçe vermem karşılığında.

Margret kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Kimden?

"Zeedeur Düşesi. Niclays Roos adına konuşmamı istiyor.

'Bunun sana bir yararı olmaz. Loth bana Sabran'ın o adamdan tutkuyla nefret ettiğini söyledi. Margret kapıya baktı. 'Dikkatli ol, Ead. Ros ve Kate'in yaptıklarının yanına kâr kalmasına izin veriyor ama Sab aptal değil. Kulağına fısıldananların ne zaman fazla tatlı olduğunu bilir.

"Bu oyunları oynamaya hiç niyetim yok. Ead onun dirseğine dokundu. 'Bence Loth iyi olacak Meg. Artık dünyanın göründüğünden daha tehlikeli olduğunu biliyor.

Margret homurdandı. 'Onun zekâsını fazla önemsiyorsun. Loth ona gülümseyen herkese güvenir.

"Biliyorum. Ead onu omuzlarından tuttu ve kapıya doğru yönlendirdi. 'Şimdi git ve dansta biraz sıcak şarap iç. Eminim Yüzbaşı Lintley seni görmekten memnun olacaktır.

"Yüzbaşı Lintley?

"Evet. Çok cesur Yüzbaşı Lintley. Margret

ayrılırken gözleri biraz parlıyordu.

Linora hiçbir yerde görünmüyordu. Hâlâ dans ettiğine şüphe yoktu. Ead Kraliyet Yatak Odası'nı tek başına korudu. Ascalon Sarayı'ndaki odanın aksine, iki girişi vardı. Büyük Kapı kraliçe içindi, Küçük Kapı ise eşi için.

Nişanın ilan edilmesinden bu yana Sabran'a yönelik herhangi bir girişim olmamıştı ama Ead bunun sadece bir an meselesi olduğunu biliyordu. Kuş tüyü yatağı kontrol etti, perdelerin arkasına baktı, her duvarı, gobleni ve döşeme tahtasını aradı. İçeri girmenin gizli bir üçüncü yolu olmadığından emindi ama bir şeyleri gözden kaçırmış olma ihtimali onu dürtüyordu. En azından Chassar eşiğe kendisininkinden daha güçlü yeni korumalar yerleştirmişti. Yakın zamanda meyve yemişti.

Ead küçük yastıkları dolgunlaştırdı ve dolabı yeniledi. Sabran odaya girdiğinde sıcak bir kömürü yatağın üzerine kapatıyordu. Ead ayağa kalktı ve reverans yaptı.

"Majesteleri.

Sabran yarı kapalı gözlerle onu bir aşağı bir yukarı süzdü. Geceliğinin üzerine kolsuz bir pantolon giymiş, beline de mavi bir kuşak bağlamıştı. Ead onu hiç bu kadar çıplak görmemişti.

"Bağışlayın beni," dedi Ead, sessizliği doldurmak için. "Geç saate kadar emekli olmayacağınızı düşünmüştüm.

'Son zamanlarda çok kötü uyudum. Doktor Bourn, zihnimi dinlendirmek için saat ona kadar dinlenmeye çalışmamı söyledi, ya da öyle bir şey,' dedi Sabran. "Uykusuzluk için bir tedavi biliyor musun, Ead?

"Şu anda bir şey alıyor musunuz, madam?" "Uyku

suyu. Gece soğuksa bazen caudle.

Uyku suyu, setwall kaynağına verilen Inysh adıydı. Bazı tıbbi özellikleri olsa da, çok az işe yaradığı açıktı.

Ead, "Lavanta, yer elması ve sütte kaynatılmış kaymak kökünü tavsiye ederim," dedi, "bir kaşık gülsuyu ile birlikte.

"Rosewater.

'Evet, hanımefendi. Ersyr'de gül kokusunun tatlı rüyalar getirdiğini söylerler.

Sabran yavaşça kuşağını çözdü.

'Senin ilacının tadına bakacağım. Başka hiçbir şey işe yaramadı,' dedi. "Kate geldiğinde ona ne getireceğini söyleyebilirsin.

Ead başını hafifçe sallayarak yaklaştı ve kuşağı ondan aldı. Sabran'ın gözleri gölgelerle çevriliydi.

"Majestelerini rahatsız eden bir şey mi var? Ead onun parmaklıklardan inmesine yardım etti. "Uykunuzu kaçıran bir şey mi var?

Cevap beklemeden nezaketen sormuştu. Sabran onu şaşırtacak şekilde bir cevap verdi.

"Wyrm. Bakışları ateşin üzerindeydi. "Bin yılın neredeyse bittiğini söyledi. Atamın İsimsiz Olan'ı yenmesinin üzerinden bin yıldan biraz fazla zaman geçti.

Alnında bir çatıklık vardı. Geceliğiyle orada dururken, cani onu gördüğünde ne kadar savunmasız görünüyorsa o kadar savunmasız görünüyordu.

"Wyrm'lerin ikiyüzlülük için çatal dilleri vardır, madam. Ead parmaklığı bir sandalyenin arkasına astı. 'Fýredel uykusundan dolayı hâlâ zayıf, ateşi henüz tam olarak yanmadı. Berethnet ve Lievelyn'in birleşmesinden korkuyor. Zihninize kuşku tohumları ekmek için bilmecelerle konuşuyor.

"Başardı. Şabran yatağın üzerine çöktü. 'Görünüşe göre evlenmeliyim. Inys için.'

Ead buna nasıl cevap vereceğini bilemiyordu.

"Evlenmek istemiyor musunuz, madam?" diye sordu

sonunda. "Bunun bir önemi yok.

Sabran'ın her konuda gücü vardı ama bu konuda yoktu. Meşru bir varise gebe kalmak için evlenmeliydi.

Roslain ya da Katryen burada olmalıydı. Yatmak için saçlarını tararken korkularını yatıştırırlardı. Söylenecek doğru şeyleri, onu Prens Aubrecht'le birleşmesi için gerekli olan ruh halinde tutarken rahatlatmanın doğru yolunu biliyorlardı.

"Rüya görüyor musun, Ead?

Nereden geldiği belli değildi ama Ead soğukkanlılığını korudu. "Çocukluğumu düşlüyorum," diye cevap verdi, "ve gün ışığında etrafımda gördüğüm şeyleri yeni duvar halılarına dokuyorum.

'Bunu özlüyorum. Korkunç şeyler hayal ediyorum,' diye mırıldandı Sabran. 'Yatak odasındaki hanımlarıma anlatmıyorum, çünkü benden korkacaklarını düşünüyorum, ama... eğer duyarsan sana anlatacağım, Ead Duryan. Sen daha sağlam bir malzemeden yapılmışsın.

"Tabii ki.

Ateşin yanındaki kilimin üzerine, sırtı gergin bir şekilde oturan Sabran'a yakın bir yere kıvrıldı.

"Bir ormanda gölgeli bir çardak hayal ediyorum," diye başladı, "güneş ışığının çimenlere vurduğu bir yer. Girişi mor çiçeklerden oluşan bir geçit - sabra çiçekleri sanırım.

Bilinen dünyanın sonunda yetişirlerdi. Nektarlarının yıldız ışığı gibi parladığı söylenirdi. Bu kadar kuzeyde efsaneleşmişlerdi.

'Çardaktaki her şey güzel ve kulağa hoş geliyor. Kuşlar büyüleyici şarkılar söylüyor ve esinti ılık, yine de beni götüren yol kanla mücevherlenmiş.

Ead, aklının bir köşesinde bir şey parıldasa da başıyla onayladı.

"Yolun sonunda büyük bir kaya buluyorum," diye devam etti Sabran, "ve benim olduğunu düşünmediğim bir elimle ona dokunmak için uzanıyorum. Kaya ikiye ayrılıyor ve içinde-' Sesi dalgalandı. "İçeride-

Bir odacının kraliyet mensubuna dokunma izni yoktu. Yine de, o asık suratı gören Ead kendini Sabran'a uzanırken ve onun ellerinden birini kendi ellerinin arasına alırken buldu.

"Madam," dedi Ead, "ben buradayım.

Sabran yukarı baktı. Bir an geçti. Yavaşça diğer elini parmaklarının örgüsünü kavrayacak şekilde hareket ettirdi.

"Yarığın içinden kan taşıyor ve kollarım, karnım kanla dolup taşıyor. Kayanın içinden geçip kuzeydekiler gibi ayakta duran bir çemberin içine giriyorum. Ve etrafımda dağılmış kemikler var. Küçük kemikler. Gözleri kapandı ve dudakları titredi. "Korkunç kahkahalar duyuyorum ve bu kahkahaların bana ait olduğunu fark ediyorum. Ve sonra uyanıyorum.

Ead kraliçeye bakmaya devam etti. Sabran haklıydı. Roslain ve Katryen korkmuş olmalıydı.

"Bu gerçek değil. Ead kavrayışını sıkılaştırdı. "Hiçbiri gerçek değil.

"Bu ülkede bir cadı hikâyesi vardır," dedi Sabran, duyamayacak kadar uzaklara dalmışken. 'Çocukları çalıp ormana götürürmüş. Bunu biliyor musun, Ead?

Bir süre sonra Ead, "Ormanın Hanımı" dedi.

"Sanırım Lord Arteloth bana söylediği gibi size de

söylemiştir. "Leydi Margret.

Sabran başını salladı, bakışları mesafeliydi. "Bunu kuzeydeki tüm çocuklara anlatırlar. Onun yürüdüğü haithwood'dan uzak durmaları için onları uyarırlar. Benim atamdan çok önce yaşamış olmasına rağmen tebaam arasında onun korkusu hâlâ var. Yakasında tüyler diken diken oldu. "Annem bana denizle ilgili hikâyeler anlatırdı, karayla ilgili değil. Ormanın Hanımı'na hiç inanmadım. Şimdi bir cadı olmasından ve hâlâ yaşayıp büyüsünü üzerimde uygulamasından korkuyorum.

Ead hiçbir şey söylemedi.

'Bu sadece bir rüya,' dedi Sabran. 'Diğer gecelerde rüyamda çocuk yatağını görüyorum. İlk kanımı akıttığımdan beri gördüğüm gibi. Kızım içimden çıkmaya çalışırken ben ölmeye yatıyorum. İpeği kesen bir bıçak gibi bedenimi yırttığını hissediyorum. Bacaklarımın arasında, onu yutmak için bekleyen İsimsiz Olan.

Ead sarayda geçirdiği sekiz yıl boyunca ilk kez Sabran'ın göz kapaklarında boncuk boncuk yaşlar gördü.

"Kan akmaya devam ediyor, demir ocağındaki demir gibi sıcak. Uyluklarıma yapışıyor, onları birbirine yapıştırıyor. Çocuğumu ezdiğimi biliyorum, ama nefes almasına izin verirsem
... canavarın pençelerine düşecek.' Sabran gözlerini kapattı. Gözlerini açtığında kupkuruydular. "En çok bu kabus bana işkence ediyor.

Tacın ağırlığı onu çok yormuştu. "Rüyalar geçmişimizin derinliklerine ulaşır," dedi Ead sessizce. 'Lord Arteloth sana Ormanın Hanımı'nın hikâyesini anlattı ve o hikâye şimdi peşini bırakmıyor. Zihin sık sık garip yerlere gider.

"Lord Arteloth bu hikâyeyi benimle paylaşmadan çok önce her iki rüyayı da görmemiş olsaydım," dedi Sabran, "sana katılabilirdim.

Loth bir keresinde Ead'e Sabran'ın mum olmadan uyuyamadığını söylemişti.

Şimdi nedenini biliyordu.

"Gördüğün gibi Ead," dedi kraliçe, "uyumuyorum çünkü sadece kapımdaki canavarlardan değil, aynı zamanda kendi zihnimin yaratabileceği canavarlardan da korkuyorum. İçimde yaşayanlardan.

Ead onun elini biraz daha sıkı tuttu.

'Sen Inys Kraliçesisin,' dedi. "Hayatın boyunca bir gün tacı giyeceğini biliyordun. Sabran onun yüzünü izledi. 'Halkın için korkuyorsun ama bunu sarayına gösteremiyorsun. Gündüzleri o kadar çok zırh giyiyorsun ki, geceleri artık onları taşıyamıyorsun. Geceleri sadece etten ibaretsin. Ve bir kraliçenin bedeni bile korkmaya meyillidir.

Sabran dinliyordu. Göz bebekleri neredeyse gözlerindeki yeşili silecek kadar büyümüştü.

'Karanlıkta çıplak kalırız. En gerçek benliğimiz. Gece, korkunun bize en yoğun şekilde geldiği, onunla savaşmak için hiçbir yolumuzun olmadığı zamandır,' diye devam etti Ead. 'İçinize sızmak için elinden gelen her şeyi yapacaktır. Bazen başarılı da olabilir - ama asla gecenin siz *olduğunuzu* düşünmeyin.

Kraliçe bunu düşünüyor gibiydi. Ellerine baktı ve başparmağını yavaşça Ead'in avucunda gezdirdi.

'Güzel sözlerinden daha fazlası,' dedi. "Onları çok sevdim, Ead Duryan.

Ead onun gözlerinin içine baktı. İki değerli taşın yere düştüğünü, içten içe paramparça olduğunu hayal etti. Bunlar Sabran Berethnet'in gözleriydi.

Eşiğin hemen ötesinden ayak sesleri geliyordu. Katryen, geceliğiyle Leydi Arbella Glenn'in koluna girmiş içeri girerken Ead ayağa kalktı ve ellerini önünde kavuşturdu. Sabran en eski yatak arkadaşına uzandı.

"Bella," dedi, "yanıma gel. Seninle evlilik hazırlıkları hakkında konuşmak istiyorum.

Arbella gülümsedi ve onu elinden tutan kraliçesine doğru topallayarak yürüdü. Nemli gözleri ve dingin ifadesiyle Arbella, çocuğuyla ilgilenen bir anne gibi Sabran'ın siyah saçlarını kulağının arkasından okşadı.

"Bella," diye mırıldandı Sabran, "asla ağlama. Buna

dayanamam. Ead kayıp gitti.

Sabran ve Arbella uyuduktan sonra Ead Katryen'e kaynatmadan bahsetti ve Cüppeli Hanım şüpheci görünse de kaynatmayı getirtti. Tadına bakılıp teslim edildikten sonra kraliyet daireleri mühürlendi ve Ead gece nöbeti için yerini aldı.

Kalyba.

Ormanın Hanımı'nın Lasia'da kullandığı isim buydu. Inysh cadının çok uzaklarda da olsa hayatta olduğunu pek bilmiyordu. Ve ininin girişinin sabra çiçekleriyle korunduğunu.

Sabran Sonsuzluk Kulesi'ni hiç görmemişti. Eğer rüyasında görüyorsa, bir şeyler dönüyordu.

Saatler akıp gitti. Ead hareketsiz kaldı, gölge ve ay ışını arasında herhangi bir hareket olup olmadığını izledi.

Siden kendini karanlıkta gizlemesine izin verdi. Bir cani, ne kadar yetenekli olursa olsun, bu yeteneğe sahip değildi. Eğer kapılardan birine başka biri gelirse, onu görecekti.

Saatlerden birine yakın bir zamanda, yine gece nöbetinde olan Roslain Crest elinde bir mumla göründü.

"Bayan Duryan," dedi. "Leydi

Roslain.

Bir süre sessizlik içinde durdular.

Roslain, 'Beni niyetinizden habersiz sanmayın,' dedi. 'Ne yaptığınızı gayet iyi biliyorum. Leydi Katryen de öyle.

'Sizi gücendirdiğimin farkında değildim, efendim-'

Beni aptal yerine koyma. Kraliçeye yaklaştığını görüyorum. Onun gözüne girmeye çalıştığını görüyorum. Gözleri kasvetin içinde safir gibi karanlıktı. 'Leydi Truyde senin bir büyücü olduğunu söyledi. Sebepsiz yere böyle bir suçlama yapacağını düşünemiyorum.

'Mahmuzları ve kuşağı aldım. Dawnsinger'ın sahte inancından vazgeçtim,' dedi Ead. 'Yoldaşlık Şövalyesi bize Tanrı'yı kucaklamamızı söylüyor.

dönüşüyor. Belki de onu daha iyi dinlemelisiniz leydim.

"Ben Adalet Şövalyesi'nin kanındanım. Bana nasıl hitap ettiğinize dikkat edin, Bayan Duryan.

Aralarında bir sessizlik daha çınladı.

"Eğer ona gerçekten değer veriyorsan," dedi Roslain daha yumuşak bir sesle, "yeni konumunla ilgili bir sorunum yok. Pek çok Inysh'in aksine, din değiştirenlere karşı değilim. Aziz'in gözünde hepimiz eşitiz. Ama sadece hediye ve zenginlik peşindeysen, onun yanından ayrılmanı sağlayacağım.

'Ne hediye ne de zenginlik peşindeyim. Sadece Aziz'e elimden geldiğince hizmet etmek istiyorum,' dedi Ead. 'İkimiz de onun dostlarından daha fazla kişinin yanından ayrılmaması konusunda hemfikir olamaz mıyız?

Roslain başka tarafa baktı.

"Loth'un sana düşkün olduğunu biliyorum," dedi Ead'in zorlukla fark edebildiği bir sesle. "Bu yüzden senin için en iyisini düşünmeliyim. Daha da zorlanarak devam etti: 'Tedbirimi bağışlayın. Etrafını saran örümcekleri izlemek yorucu, tek düşündükleri tırmanmak-'

Kraliyet Yatak Odası'ndan bir çığlık yükseldi. Ead kalbi küt küt atarak kapıya doğru döndü.

Koğuşlarda hiç hareket yoktu. Hiçbir cani o odaya giremezdi.

Roslain ona baktı, dudakları ayrılmış, gözleri irileşmişti. Ead anahtarı Roslain'in donmuş elinden aldı ve merdivenlerden yukarı koştu.

'Acele et Ead, aç şunu,' diye bağırdı Roslain. 'Yüzbaşı Lintley! Sör Gules!'

Ead anahtarı kilidin içinde çevirdi ve kapıyı açtı. Ateş ocakta kısık bir şekilde yanıyordu.

"Ead. Yatağın üzerinde bir şekil hareket etti. "Ead, Ros, lütfen, Arbella'yı uyandırmalısın. Sabran'ın saçları örgüsünden kurtuldu. "Uyandım ve eline uzandım, o kadar soğuktu ki-" Hıçkırarak ağladı. "Oh, Aziz, öyle olmadığını söyle-

Yüzbaşı Lintley ve Sör Gules Heath kapıda belirdiler, kılıçlarını çekmişlerdi. "Tanrı aşkına, Leydi Roslain, yaralı mı?" diye bağırdı Heath.

Roslain aceleyle kraliçesinin yanına giderken, Ead yatağın diğer tarafına, yorganın altında küçük bir figürün yattığı yere doğru döndü. Ead nabzını boş yere aramadan önce bile biliyordu. O uzaklaşırken korkunç bir sessizlik çöktü.

'Özür dilerim, Majesteleri,' dedi.

İki adam başlarını öne eğdi. Roslain bir eliyle ağzını kapatarak ağlamaya başladı.

"Evlendiğimi görmedi," dedi Sabran belli belirsiz. Yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "Ona söz vermiştim.

18

Doğu

Başkente yolculuk iğrençti. Niclays günlerce havasız tahtırevan içinde uyuklamaktan ya da tahta perdelerin arasından manzaraya gözlerini kısarak bakmaktan başka pek bir şey yapamadan yolculuk etti.

Ginura, Hisan Burnu'nu koruyan sıradağlar olan Ayı Çenesi'nin kuzeyinde yer alıyordu. Ticaret yolu, bir kavşağa varmadan önce dağın eteklerinden ayrılıyordu.

Niclays Seiiki'ye geldiği günden beri Ginura'yı ziyaret etmek onun hayaliydi. O zamanlar, çok az Batılının görebileceği bir yerde yaşama şansına sahip olduğu için minnettardı.

Brygstad Sarayı'na çağrıldığını ve Leovart'ın Sabran'ın Virtudom'dan atılmasını emrettiği haberini verdiğini hatırlıyordu. Seyton Combe onu Dearn Kulesi'nde Berethnet'in parasını kötüye kullanması konusunda uzun uzun sorguladıktan sonra öfkesinin yatıştığını düşünmüştü. Safça, bunun kısa bir sürgün olacağına inanmıştı.

Ancak üçüncü yıldan sonra, dünyanın kıyısındaki bu küçük evin onun son dinlenme yeri olacağını anlamıştı. İşte o zaman keşif hayalleri kurmayı bırakmış ve sadece ev hayalleri kurmaya başlamıştı. Şimdi dünyaya olan eski merakının uyandığını hissedebiliyordu.

Yolculuğun ilk gecesinde dağ eteklerindeki bir handa mola verdiler ve Niclays burada bir kaplıcada yıkandı. Cape'in uzaktaki ışıklarına baktı.

Hisan ve Orisima olan kor ve yedi yıla yakın bir süredir ilk kez yeniden nefes alabildiğini hissetmeye başladı.

Bu duygu uzun sürmedi. Ertesi sabah, sandalye taşıyıcıları kuzeye taşıdıkları baykuş suratlı Ment'ten, ejderhalara tüküren, nefesinde kızıl hastalık olması gereken bir prensin casusundan şikayet etmeye başladılar. Karşılığında bazı sözler söylendi ve o noktadan sonra sarsıntı daha da arttı. Sandalye taşıyıcıları, dağ kedilerinin alıp götürmesi için yol kenarında ağlayarak bırakılan, kimsenin sevmediği küstah bir adam hakkında şarkı söylemeye de başladılar.

"Evet, evet, çok komik," diye havladı Niclays onlara Seiikinese dilinde. 'Bir daha asla görülmemek üzere uçurumdan nehre düşen dört sandalye taşıyıcısı hakkında şarkı söyleyeyim mi?

Tek yaptığı onları güldürmekti.

Bu olayın ardından sayısız şey ters gitti. Tahtırevanın bir tutamağı kırıldı ("Büyük Kwiriki bu baykuş adamı yıka!") ve tamir etmesi için bir marangoz getirilirken yolculuklarını ertelemek zorunda kaldılar. Tekrar yola koyulduklarında, sandalye taşıyıcıları nihayet Niclays'in uyumasına izin verdi.

Sesleri duyduğunda gözleri fal taşı gibi açıldı. Sandalye taşıyıcıları Büyük Keder'den bir ninni söylüyorlardı.

Sus, çocuğum, rüzgar yükseliyor.
Kuşlar bile sessiz.
Gözyaşlarınızı durdurun. Ateş püskürtenler bizi
duyacak. Şimdi uyu, uyu, yoksa geldiklerini
göreceksin. Bana tutun ve gözlerini kapat.

Mentendon'da bunun gibi beşik şarkıları vardı. Niclays, annesinin onu kucağına oturtup mırıldanacağı kadar küçükken, babasının ikisini de kemerinin korkusuyla titreten öfkeler içinde içtiği zamanlara kadar hafızasını zorladı. Neyse ki, bir keresinde öylesine sarhoş olmuştu ki, bir uçurumdan aşağı düşecek kadar iyi davranmıştı ve bu da onun sonu olmuştu.

Bir süre için her şey huzur içinde geçmişti. O zamanlar Helchen Roos oğlunun büyüyüp bir kutsal kişi olacağına ve babasının pek çok günahının kefaretini ödeyeceğine kendini inandırmıştı. Her gün bu sonuç için dua etmişti. Bunun yerine Niclays, onun görüşüne göre, hayatını babasının günahları için harcayan hastalıklı bir hedonist olmuştu.

Zamanını ya ölü bedenleri kesip biçerek ya da bir büyücü gibi iksirlerle uğraşarak geçiriyordu. (Niclays'in de kabul ettiği gibi bu temelsiz bir izlenim değildi.) Ona göre bilim en büyük günahtı, erdemin aforozuydu.

Elbette, Zeedeur Markisi ve Prens Edvart'la olan beklenmedik dostluklarını keşfettiğinde yine de hemen ona yazmış, sanki varlığının her yönü hakkında ona eziyet ettiği yıllar hiçbir şey değilmiş gibi onu saraya davet etmesini istemişti. O ve Jannart onun mektuplarını yok etmenin yollarını bulmayı bir spor haline getirmişlerdi.

Bunu düşünmek onu günlerdir ilk kez gülümsetti. Ormandaki böceklerin cırıltısı onu uykuya geri gönderdi.

Sıcaktan, sıkıntıdan ve kapalı kalmaktan ölebileceğini düşündüğü iki acı dolu günden sonra tahtırevan durdu. Çatıdan gelen bir ses onu uykusundan uyandırdı.

"Dışarı.

Kapı kayarak açıldı ve içeriye güneş ışığı doldu. Niclays tahtırevanından aşağıya, bir su birikintisinin içine düştü.

"Galian'ın *kuşağı*-

Sandalye taşıyıcılarından biri bastonunu onun arkasından fırlattı. Tahtırevanı omuzlarına aldılar ve yola geri döndüler.

Niclays arkalarından, 'Bir dakika bekleyin,' diye bağırdı. '*Durun* dedim, lanet olsun! Nereye gideceğim?'

Tek cevabı kahkaha oldu. Niclays küfretti, bastonunu aldı ve şehrin batı kapısına doğru yürümeye başladı. Kapıya ulaştığında cübbesinin etekleri sırılsıklamdı ve yüzünden ter damlıyordu. Askerleri bekliyordu ama zırhlı kimseyi göremedi. Seiiki'nin kadim başkentine girerken güneş başının tepesini yakıyordu.

Ginura Kalesi bir devdi. Beyaz duvarlı kompleks, şehrin ortasındaki büyük bir tepenin üzerinde yükseliyordu. Bir arkadaşı Niclays'e bahçelerindeki yolların deniz kabuklarından yapıldığını ve tuzlu su hendeğinin, vücutları kristal kadar berrak balıklarla ışıldadığını söylemişti.

Şehrin en dış bölgesi olduğunu tahmin ettiği Deniz Yatağı Kasabası'nın hareketli pazarlarının önünden geçti. Taş döşeli sokaklarında yağlı kâğıttan şemsiyeler, yelpazeler ve şapkalar dalgalanıyordu. İnsanlar saraya bu kadar yakınken Hisan Burnu'nda giydiklerinden daha soğuk tonlarda -yeşil, mavi ve gümüş- kıyafetler giyiyorlardı ve saçları ağdalı ve gösterişli şekillerde sarılmıştı.

cam süsler, tuz çiçekleri ve sığır kabukları. Buradaki elbiseler kaygan ve parlaktı, bu yüzden giyen kişi hareket ettiğinde güneşte parlıyorlardı. Niclays, Ginura'da denizden yeni çıkmış gibi görünmenin moda olduğunu hayal meyal hatırlıyordu. Bazı saray mensupları kirpiklerini bile yağlardı.

Boyunlar dallanan mercanlarla ya da üst üste binen balık pullarına benzeyecek şekilde düzenlenmiş minik çelik plakalarla çevrelenmişti. Dudaklar ve yanaklar ezilmiş incilerle ışıldardı. Çoğu vatandaşın dans eden inciler takması yasaktı, çünkü bunlar kraliyetin ve tanrı tarafından seçilmişlerin sembolleriydi, ancak Niclays çekirdeği olmayan şekilsiz incilerin genellikle toz haline getirilip zenginlere satıldığını duymuştu.

Bir akçaağacın gölgesinde iki kadın birbirlerine tüy topu vuruyorlardı. Güneş, tüccarların ve balıkçıların mallarını zarif sedir kayıklardan indirdiği kanallarda parlıyordu. Bu şehrin büyük bir kısmının beş yüzyıl önceki Büyük Keder'de yanıp kül olduğunu hayal etmek zordu.

Niclays yürürken tedirginliği şaşkınlığını gölgede bıraktı. Sandalye taşıyıcıları, Ateşin Rahmi'ne lanet olsun, Vali'den mektubu ve diğer tüm eşyalarını almışlardı. Bu, artık bir yabancı sanılabileceği anlamına geliyordu ve bu durumda Ginura Kalesi'ne gidip kendini açıklayamazdı. Nöbetçiler onun bir cani olduğunu düşünebilirdi.

Yine de başka seçeneği yoktu. İnsanlar onun varlığını fark ediyordu. Her yönden ona gergin bakışlar geliyordu.

"Doktor Roos?

Ses Mentişçe konuşuyordu. Niclays döndü.

Kendisini selamlayanın kim olduğunu görünce yüzü güldü. Kaplumbağa kabuğu gözlüklü, ince kemikli bir adam kalabalığın arasından ağır ağır ilerliyordu. Kısa kesilmiş siyah saçlarının şakaklarına ak düşmüştü.

Niclays sevinçle, "Doktor Moyaka," diye seslendi. 'Oh, Eizaru, seni görmek ne güzel!

Sonunda, biraz şans. Eizaru, Niclays'in Orisima'da bir yıl boyunca ders verdiği yetenekli bir cerrahtı. O ve kızı Purumé, anatomi derslerine ilk kaydolanlar arasındaydı ve Niclays hayatında öğrenmeye bu kadar istekli iki insan görmemişti. Bilgisine karşılık ona Seiikinese tıbbı hakkında çok şey öğretmişlerdi. Onlarla tanışmak sürgün hayatında parlak bir nokta olmuştu.

Eizaru kalabalığın arasından sıyrıldı ve kucaklaşmadan önce birbirlerini selamladılar. Yabancının biriyle birlikte olduğunu gören insanlar

onların işi.

"Dostum," dedi Eizaru sıcak bir sesle, hâlâ Mentiş dilinde. 'Ben de tam sana yazmayı düşünüyordum. Ginura'da ne yapıyorsun?'

Niclays Seiikinese dilinde, "Çeşitli nahoş koşullar nedeniyle Orisima'dan biraz uzaklaştım," dedi. 'Hisan Burnu'nun saygıdeğer Valisi beni ev hapsinde tutulmak üzere buraya göndermeye karar verdi.

'Sizi buraya kim getirdiyse sokakta bırakmamalıydı.

Tahtırevanla mı geldiniz?'

'Maalesef.

"Ah. Onları taşıyanlar genellikle yaramazlık yapanlardır. Eizaru yüzünü buruşturdu. 'Lütfen, birileri neden burada olduğunuzu merak etmeden önce evime gelin. Sayın Ginura Valisi'ne neler olduğunu anlatacağım.

"Çok naziksiniz.

Niclays, Eizaru'yu bir köprüden geçerek Ginura Kalesi'nin ana kapısına giden çok daha geniş bir caddeye kadar takip etti. Müzisyenler gölge havuzlarda çalarken satıcılar taze istiridye ve deniz üzümü satıyordu.

Ginura'nın meşhur mevsim ağaçlarını göreceği hiç aklına gelmemişti. Dalları caddenin üzerinde doğal bir pavyon oluşturuyordu. Şu anda yaz için göz kamaştırıcı bir sarıya bürünmüşlerdi.

Eizaru, ipek pazarının yakınında, Ginura'yı çevreleyen çok sayıdaki kanaldan birine sırtını dayamış mütevazı bir evde yaşıyordu. On yıldır duldu ama kızı onunla kalmıştı, böylece tıp tutkularını birlikte sürdürebileceklerdi. Yağmur çiçekleri dış duvarın üzerinden fışkırıyordu ve bahçe pelin otu, mor yapraklı nane ve diğer otların kokusuyla doluydu.

Onlara kapıyı açan Purumé'ydi. Kısa kuyruklu bir kedi ayak bileklerine dolanmıştı.

"Niclays! Purumé eğilmeden önce gülümsedi. Babasıyla aynı gözlükleri tercih ediyordu ama güneş tenini babasınınkinden daha koyu bir kahverengiye boyamıştı ve bir bez parçasıyla arkada tuttuğu saçlarının dipleri hâlâ siyahtı. "Lütfen, içeri buyurun. Ne beklenmedik bir zevk.

Niclays karşılığında eğildi. "Sizi rahatsız ettiğim için lütfen beni bağışlayın, Purumé.

Bu benim için de beklenmedik bir durum.

'Orisima'da sizin onur konuklarınızdık. Her zaman hoş geldiniz. Yolculukta kirlenmiş kıyafetlerine bir göz attı ve kıkırdadı. "Ama giyecek başka bir şeye ihtiyacın olacak.

"Kesinlikle katılıyorum.

İçeri girdiklerinde, Eizaru iki hizmetkârını kuyuya gönderdi. Niclays'e 'Bir süre dinlen,' dedi. 'Bu yolculuktan sonra güneş sizi sarsabilir. Ben hemen Beyaz Nehir Kalesi'ne gideceğim ve Sayın Vali ile görüşmek isteyeceğim. Sonra yemek yiyebiliriz.

Niclays rahatlayarak iç çekti. "Bu harika olurdu.

Hizmetçiler kuyudan dönüp küveti doldurduktan sonra Niclays giysilerini çıkarıp çamur ve terden arındı. Soğuk su mutluluk vericiydi.

Bir daha tahtırevanla seyahat ederse lanet olsun. Onu Orisima'ya geri sürükleyebilirler.

Yeniden canlanmış bir halde, hizmetçilerin misafir odasına bıraktığı yazlık bornozu giydi. Balkonda bir fincan çay buğulanıyordu. Gölgede oturup çayını yudumlarken kanalda süzülen tekneleri izledi. Yıllar süren hapis hayatından sonra Orisima hiç bu kadar uzakta görünmemişti.

"Bilgili Doktor Roos.

Memnun bir uykudan uyandı. Hizmetçilerden biri balkonda belirmişti.

'Bilge Doktor Moyaka geri döndü,' dedi. Varlığınızı rica ediyor.

"Teşekkür ederim.

Aşağıda, Eizaru onu bekliyordu.

"Niclays. Gülümsemesinde biraz muziplik vardı. 'Sayın Vali ile konuştum. Şehirde bulunduğunuz süre boyunca Purumé ve benimle kalmanız yönündeki ricamı kabul etti.

"Ah, Eizaru. Belki sıcaktan belki de yorgunluğundan, ama bu iyi haber Niclays'i neredeyse gözyaşlarına boğacaktı. "Sorun olmadığına emin misin?

"Tabii ki hayır. Eizaru onu yan odaya götürdü. "Şimdi gel. Açlıktan ölüyor olmalısın.

Hizmetçiler sıcağı dışarıda tutmak için ellerinden geleni yapmışlardı. Tüm kapılar açılmış, perdeler güneş ışığını engellemiş ve buz dolu kaseler masanın üzerinde beklemekteydi. Niclays, Purumé ve Eizaru'yla birlikte diz çöktü ve her biri karaca balığıyla dolu mermer sığır eti, tuzda salamura edilmiş sebzeler, tatlı balık, deniz marulu ve kızarmış deniz yosunundan oluşan küçük kaplarda yemek yediler. Yemek yerken, son karşılaşmalarından bu yana neler yaptıklarını konuştular.

Niclays'in kendisi gibi düşünen insanlarla sohbet etme zevkini tatmasına izin verilmeyeli uzun zaman olmuştu. Eizaru hâlâ hastalıklar için hem Seiikinese hem de Mentish ilaçları sunan tıbbi muayenehanesini işletiyordu. Bu arada Purumé, derin bir uyku getiren ve bir cerrahın acıya neden olmadan vücuttan et parçalarını çıkarmasına olanak tanıyan bitkisel bir karışım üzerinde çalışıyordu.

"Ben buna çiçek uykusu diyorum," dedi, "çünkü son malzeme Güney Dağları'ndan bir çiçekti.

Eizaru kızına gururla gülümseyerek, "İlkbaharda o çiçeği bulmak için günlerce yürüdü," dedi.

Niclays hayretle, "Devrim niteliğinde bir şey," dedi. 'Bunu *canlı* bedenlerin içini incelemek için kullanabilirsiniz. Mentendon'da tek yapabildiğimiz cesetleri kesip açmak. Kalbi küt küt atmaya başladı. 'Purumé, bu bulguları yayınlamalısın. Anatominin nasıl değişeceğini bir düşün.

"İsterdim," dedi yorgun bir gülümsemeyle, "ama bir sorun var, Niclays. Firecloud.

"Firecloud?

'Kısıtlı bir madde. Simyacılar bunu ateş soluyanların safrasından yaparlar,' diye açıkladı Eizaru. 'Safra Güneyli korsanlar tarafından Doğu'ya kaçırılır, bir şekilde işlenir, ardından bir miktar barutla birlikte seramik bir kürenin içine doldurulur. Fitil yakıldığında, küre patlar ve katran kadar siyah ve kalın bir duman çıkarır. Eğer bir ejderha bunu içine çekerse, günlerce uykuya dalar. Korsanlar daha sonra vücut parçalarını satabilir.'

Purumé, "Kötü bir uygulama," dedi.

Niclays başını salladı. "Bunun çiçek uykusuyla ne ilgisi var?

'Yetkililer yarattığım eserin benzer amaçlarla kullanılabileceğine inanırlarsa araştırmamı durdururlar. Hatta muayenehanemizi bile kapatabilirler.

Niclays'in nutku tutulmuştu.

'Bu çok üzücü,' dedi Eizaru ağır bir sesle. 'Söyleyin bize Niclays - Mentendon'da tercüme edilmiş herhangi bir Seiikinese tıbbi belgesi var mı? Belki Purumé bulgularını orada yayınlayabilir.

Niclays içini çekti. 'Uzakta olduğum yıllar içinde işler dramatik bir şekilde değişmediyse, bundan şüpheliyim. Bazı çevrelerde broşürler el değiştiriyor ama bunlar kraliyet tarafından onaylanmıyor. Erdemlilik sapkınlıkla ya da sapkınların bilgisiyle bağdaşmaz.

Purumé başını salladı. Niclays karidesleri mideye indirirken, kapıda sıcaktan nemlenmiş genç bir adam belirdi.

"Bilgili Doktor Roos." Nefes nefese eğildi. "Ginura'nın şerefli valisinden geliyorum.

Niclays kendini hazırladı. Burada kalmasına izin verme konusundaki fikrini değiştirmiş olmalıydı.

Hizmetkâr, "Sizi bilgilendirmemi istedi," dedi, "çok şerefli Savaş Lordu'nun hoşuna gittiğinde Ginura Kalesi'nde bir görüşme için bekleneceksiniz.

Niclays kaşlarını kaldırdı. "Saygıdeğer Savaş Lordu *Ben mi*? Emin misin?' 'Evet.

Hizmetçi eğilerek odadan çıktı.

"Böylece sarayda kabul edileceksiniz. Eizaru eğlenmiş görünüyordu. "Hazır olun. Deniz çiçeklerinden oluşan bir resif gibi olduğunu söylerler. Güzeldir ama dokunduğun her şey seni sokar.

"Sabırsızlanıyorum," dedi Niclays, ama kaşları çatılmıştı. 'Beni neden görmek istediğini merak ediyorum.

"Saygıdeğer Savaş Lordu Mentiş yerleşimcileri dinlemekten hoşlanır. Bazen ülkenizden bir şarkı ya da hikaye dinlemek ister. Ya da ne tür bir iş yaptığınızı bilmek isteyebilir,' dedi Eizaru. "Endişelenecek bir şey yok Niclays, gerçekten.

"Ve o zamana kadar özgürsünüz," diye işaret etti Purumé, gözleri parlayarak. 'Sen Orisima'nın dışındayken sana şehrimizi gezdirelim. Tiyatroyu ziyaret edebilir, tıp hakkında konuşabilir, ejderhaları uçarken görebiliriz - geldiğinizden beri yapmak istediğiniz her şeyi.

Niclays minnettarlığından ağlayabilirdi.

"Gerçekten, dostlarım," dedi, "bundan daha iyisini istemezdim.

19

Batı

Loth, Donmata Marosa'yı bir başka geçitte daha takip etti. Terleyen duvarlar arasında ilerlerken meşale ışığı gözlerini yakıyordu.

Ondan en son haber aldıktan günler sonra, ona karanlık bir güneşte tekrar buluşmalarını söylemişti. Şimdi duvarların ardında, bakır borulardan oluşan akıllı bir sistemin kaplıcalardan yatak odalarına su taşıdığı tünellerdeydiler.

Geçidin sonunda dönen bir merdiven vardı. Donmata yükselmeye başladı.

"Beni nereye götürüyorsunuz? Loth sert bir sesle söyledi.

"Kraliçe Rosarian'ın öldürülmesini planlayan kişiyle buluşacağız.

Elleri meşalenin üzerinde titremeye başladı.

'Bu arada,' dedi, 'seni Priessa ile dans ettirdiğim için özür dilerim. Sana mesajı iletebilmenin tek yolu buydu.

"Bunu bana arabada vermiş olamaz mı?" diye mırıldandı.

'Hayır. Saraydan ayrılmadan önce arandı ve arabanın şoförü de kaçamayacağından emin olmak için orada bulunan bir casustu. Kimsenin Cárscaro'dan uzun süre ayrılmasına izin verilmez.

Donmata kuşağından bir anahtar çıkardı. Loth onun açtığı kapıdan geçip peşinden gittiğinde, tek ışığın el fenerinden geldiği odanın ötesindeki toza öksürdü. Mobilyalar hastalık ve çürüme kokuyor, sirke kokuyordu.

Donmata peçesini kaldırdı ve bir sandalyenin üzerine örttü. Loth onu dört direkli bir yatağa doğru takip etti, korkudan zorlukla nefes alıyordu ve el fenerini tuttu.

Yatakta gözleri bağlı bir figür oturuyordu. Loth balmumu teni, kömür rengi dudakları ve kıpkırmızı bir geceliğin yakasına kadar uzanan kestane rengi saçları seçebildi. Zincirler bir deri bir kemik kalmış iki kolu bağlıyordu. Kırmızı çizgiler, damarlarının izini takip ederek kollardan aşağıya doğru uzanıyordu.

"Nedir bu? Loth mırıldandı. "Katil bu mu?

Donmata kollarını kavuşturdu. Çenesi sabit bir çizgiydi, gözlerinde duygu yoktu.

"Lord Arteloth," dedi, "size efendi babam, Vetalda Hanedanı'ndan Üçüncü Sigoso'yu, Drakonik Yscalin Krallığı'nın Et Kralı'nı takdim ediyorum. Ya da ondan geriye kalanları.

Loth inanamayarak adama baktı.

Yscalin'in ihanetinden önce bile Kral Sigoso'yu görmemişti ama portrelerinde her zaman Vetalda'nın kehribar gözleriyle soğuk olsa da dinç ve yakışıklı görünüyordu. Sabran onu birkaç kez saraya davet etmişti ama o her zaman temsilci göndermeyi tercih etmişti.

"Etten bir kral, bir wyrm'in kuklası olarak hüküm sürer. Fýredel'in dünyadaki her hükümdara vermeyi umduğu bir unvan. Donmata yatağın etrafında yürüdü. "Babamda Drakonik vebanın nadir görülen bir türü var. Fýredel'in bir şekilde onunla iletişim kurmasını sağlıyor. Sarayın içini görmesini ve duymasını sağlıyor.

"Yani tam şu anda-

'Barış. Akşam içkisine yatıştırıcı koyuyorum,' dedi. 'Bunu sık sık yapamıyorum, yoksa Fýredel şüpheleniyor, ama wyrm'in onu kullanmasını engelliyor. Kısa bir süre için.

Onun sesiyle Sigoso kıpırdandı.

"Wyrm'lerin böyle bir şey yapabileceğini hiç bilmiyordum. Loth yutkundu. "Bir bedeni kontrol etmek.

'Yüce Batılılar öldüğünde, ateş onlara hizmet eden wyvern'lerde ve o wyvern'lerin soyunda söner. Belki de bu da benzer bir bağlantıdır.

"Ne zamandır böyle?" "İki yıldır.

Yscalin Virtudom'a ihanet ettiğinde hastalanmıştı. 'Nasıl oldu da bu *hale mi geldi*?'

"Önce gerçeği duymalısın," dedi Donmata. "Babam size anlatacak kadar hatırlıyor.

"Marosa," diye mırıldandı Sigoso. "*Marossssa*.

Loth onun sesinden ürktü. Sanki boğazına bir çıngıraklı yılan düğümü yuva yapmıştı.

"Neredesin kızım?" diye sordu kral çok yumuşak bir sesle. "Gelip seni bulmalı mıyım?

Donmata ifadesiz bir şekilde ona döndü ve gözlerindeki bağı çıkarmaya koyuldu. Kadife eldivenleri dirseklerine kadar örtmesine rağmen, Loth babasına bu kadar yakınken nefes alamıyor, Sigoso'nun kadifeyi ısırmasından ya da yüzünü avuçlamasından korkuyordu. Göz bağı çözüldüğünde Sigoso dişlerini gösterdi. Gözleri artık topaz değil, baştan aşağı griydi. Soğuk külden oyuklar.

Donmata Inysh dilinde, "Umarım iyi uyumuşsunuzdur, Peder," dedi.

"Rüyamda bir saat kulesi ve içinde ateş olan bir kadın gördüm. Onun benim düşmanım olduğunu hayal ettim. Kral Sigoso kollarını zincire vurarak Loth'a baktı. "Kim bu?

'Bu Goldenbirch'ten Lord Arteloth Beck. Kendisi Inys'ten gelen yeni büyükelçimiz. Donmata gülümsemeye zorladı. "Ona Kraliçe Rosarian'ın nasıl öldüğünü anlatmak ister misiniz diye merak ettim.

Sigoso körük gibi nefes aldı. Bakışları, bir avcının iki lokmayı ölçüp biçmesi gibi aralarında gidip geliyordu.

"Rosarian'ı bitirdim.

Bu ismi söyleme şekli, dilinde bir komfit gibi yuvarlaması, Loth'u ürpertti.

"Neden?" dedi Donmata.

'O zührevi sürtük elimi reddetti. *Kraliyetin* elini,' diye tükürdü Sigoso. Boynundaki kordonlar gerildi. 'Vetalda Hanesi'nin kanıyla birleşmektense korsanlar ve lordlar için fahişelik yapmayı tercih ediyor-' Ağzından tükürükler aktı. "Kızım, yanıyorum.

Donmata, Loth'a bir bakış atarak komodinin yanına gitti; orada bir kâse suyun yanında bir bez duruyordu. Bezi ıslattı ve Loth'un alnına koydu.

"Ona bir elbise diktirdim," diye devam etti Sigoso. 'Rosarian gibi kibirli bir fahişenin asla karşı koyamayacağı güzellikte bir elbise. Bir tüccar prensten satın aldığım basilisk zehriyle bağlattım ve giysilerinin arasına saklanması için Inys'e gönderdim.

Loth titriyordu. "Kim sakladı?" diye fısıldadı. "Elbiseyi kim sakladı?

"Benden başka kimseyle konuşmayacak," diye mırıldandı Donmata. "Baba, elbiseyi kim sakladı?

"Sarayda bir arkadaş.

"Sarayda," diye yankılandı Loth. "Aziz'in yanında. Kim tarafından?

Donmata sorusunu tekrarladı. Sigoso kıkırdadı ama bu bir öksürüğe dönüştü.

"Kupa taşıyıcısı," dedi.

Loth bakakaldı. Kupa taşıyıcılığı pozisyonu yüzyıllardır kullanılmıyordu.

Elbise Özel Gardırop'a yerleştirilmiş olmalıydı. O dönemde Cüppelerin Hanımefendisi Leydi Arbella Glenn'di ve kraliçesine asla zarar vermezdi.

'Umarım,' dedi Sigoso, 'gömmek için biraz kalıntı kalmıştır. Basilisk zehri çok güçlüdür. Bir kahkaha attı. "Kemik bile ısırığı karşısında boyun eğiyor.

Bunun üzerine Loth baselardını çekti.

"Lord babamı affedin. Donmata ruhsuz bir şekilde Et Kral'a baktı. "Kendinde olmadığını söyleyebilirim, ama sanırım her zaman olduğu kadar kendinde.

Loth tiksintiyle yatağa doğru bir adım attı. "Cesaret Şövalyesi sana sırtını döndü Sigoso Vetalda," dedi sesi titreyerek. 'Elini istediği kişiye vermek onun hakkıydı. Ateşin Rahimine lanet olsun sana.

Sigoso gülümsedi. "Ben oradayım," dedi, "ve orası bir cennet.

Gözlerindeki gri titredi. İçlerindeki kırmızı benekler kor gibi tutuştu.

"Fýredel. Donmata komodinden bir fincan kaptı. 'Baba, iç bunu. Acını hafifletecektir.

Dudaklarına bastırdı. Bakışlarını Loth'tan ayırmayan Sigoso içindekini içti. Duyduklarından etkilenen Loth, Donmata'nın onu dışarı çıkarmasına izin verdi.

Annesi Leydi Annes Beck öldüğünde Ana Kraliçe'nin yanındaydı. Şimdi ne onun ne de Sabran'ın Rosarian'a o güzel elbisenin giydirildiği gün hakkında neden tek bir kelime bile edemediklerini anlıyordu. Onu kendi çocuğu gibi seven Leydi Arbella Glenn neden bir daha tek kelime etmemişti.

Loth basamaklara çöktü. Titrerken arkasındaki Donmata'nın farkına vardı.

"Neden onu dinlemek zorundayım?" diye sordu. "Neden sadece bana söylemiyorsun?

'Gerçeği görüp duyabilesin diye,' dedi, 've bunu Sabran'a iletebilesin diye. Ve böylece buna inanacak ve Yscalin'de hala bir gizemin yattığını düşünerek oradan ayrılmayacaksın.

Donmata onun arkasındaki basamağa oturdu, böylece başları aynı hizadaydı. Kucağına ipekle sarılmış bir bohça koydu.

"Bizi duyabiliyor mu? Loth ona sordu.

"Hayır. Yine uyuyor. Sesi yorgun geliyordu. 'Fýredel'in onu durdurduğumu fark etmemesi için dua ediyorum. Babamın ölmekte olduğunu düşünebilir. Bence de öyle. Çenesini kaldırdı. "Wyrm'in benim onun yerine geçmemi istediğinden hiç şüphem yok. Kontrol edilecek mankeni.

'Fýredel kralı bu şekilde karanlık bir odada zincirli tutmanıza itiraz etmiyor mu?

"Fýredel babamın şu anki haliyle *krallara layık* görünmediğini anlıyor, vücudu nefes almaya devam ederken bile çürüyor," dedi Donmata sert bir şekilde, "ama emredildiğinde onu odasından çıkarmalıyım. Böylece lordumuz ve efendimiz istediği zaman sarayı görebilir. Böylece Özel Konsey'e emir verebilir. Böylece bir isyan başlatmadığımızdan emin olabilir. Böylece yardım istememizi engelleyebilir.

"Eğer babanı öldürseydin, Fýredel bunu öğrenirdi," diye fark etti Loth. "Ve seni cezalandırırdı.

"Ona en son karşı geldiğimde, hanımlarımdan birini Niunda Kapısı'na koydurdu. Yüzü gerildi. "Horozlarının onu lime lime etmesini izlemek zorunda kaldım.

Bir süre sessiz ve hareketsiz kaldılar.

"Kraliçe Rosarian on dört yıl önce öldü," dedi Loth. "O zaman... Sigoso bunu Drakonik kontrol altında yapmadı.

"Bütün kötülükler wyrmlerden gelmez.

Donmata merdivende yüzünü ona dönerek sırtını duvara dayadı.

'Çocukluğumda babamla ilgili pek bir şey hatırlamıyorum. Sadece soğuk bakışlarını,' diye mırıldandı. "On altı yaşımdayken annem gecenin bir yarısı yatak odama geldi. Evlilikleri her zaman gergin olmuştu ama şimdi korkmuş görünüyordu. Ve kızgın. Annemle birlikte

Rauca'daki kardeşi Kral Jantar'a katılmak için. Hizmetçi kılığına girip saraydan içeri sızdık.

"Tabii ki gardiyanlar bizi durdurdu. İkimizi de yatak odalarımıza kapattılar ve konuşmamızı yasakladılar. Hayatımda hiç bu kadar çok ağlamamıştım. Annem bir gardiyana rüşvet vererek bana güçlü kalmamı söyleyen bir mektup verdi. Boğazındaki zümrüt taşlı kolyeye dokundu. "Bir hafta sonra babam bana onun ölüm haberini vermeye geldi. Saraya, kralını terk etme girişiminden utanç duyduğu için kendi canına kıydığını söyledi... ama ben aksini biliyorum. Beni onunla asla yalnız bırakmazdı.

"Özür dilerim," dedi Loth.

"Benim kadar üzgün değil. İğrenme yüzünü gerdi. 'Yscalin bunu hak etmiyor ama babam hak ediyor. Her zaman içinde olduğu gibi dışarıdan da yozlaşmış görünmeyi hak ediyor.

Sahar Taumargam ve Rosarian Berethnet, ikisi de aynı kralın eliyle öldürüldü. Tüm bunlar olurken Inys onu Virtudom'da bir dost olarak görüyordu.

"Sabran'a gerçeği söylemek istedim. Yardım çağırmak istedim, asker çağırmak istedim... ama bu saray bir zindan. Özel Konsey tamamen Fýredel'e teslim olmuş durumda, onu kızdırmaktan çok korkuyorlar. Şehirde onun öfkesini körüklersek ölecek aileleri var.

Loth terini silmek için kolunu yüzüne doğru kaldırdı.

'Sabran benim arkadaşımdı. Prens Aubrecht uzun bir süre benim nişanlımdı,' diye hatırlattı Donmata ona. "Şimdi hakkımda kötü düşünüyor olmalılar, biliyorum.

Suçluluk duygusu Loth'un içine işledi. "Bizi affet," diye mırıldandı. 'Hepimiz varsaymamalıydık-'

'Fýredel'in uyanık olduğunu asla bilemezdin. Ya da onun kanatları altında olduğumuzu.

"Bana Cárscaro'nun nasıl düştüğünü anlat.

Anlamama yardım et. Donmata burnundan nefes

verdi.

"İki yıl önce İğdeler'de bir deprem oldu," dedi. 'Fýredel, Çağların Kederi'nden sonra uyumak için gittiği Fruma Dağı'ndaki bir odada uyandı. Kapısının eşiğindeydik. Ele geçirmek için olgunlaşmıştık.

'Önce lavanta tarlaları yandı. Kara duman akşam gökyüzünü boğdu. Başını iki yana salladı. "Her şey çok çabuk oldu. Wyvernler, şehir muhafızları eski savunmalara ulaşamadan Cárscaro'yu kuşatmıştı. Fýredel yüzyıllar sonra ilk kez ortaya çıktı. Babam haraç ödemek için ona gelmezse hepimizi ateşe vereceğini söyledi.

"Ve yaptı mı?

'İlk başta bir yem gönderdi ama Fýredel aldatmacayı sezdi. Adamı diri diri yaktı ve babam ortaya çıkmak zorunda kaldı,' dedi. "Fýredel onu dağlara götürdü. O gecenin geri kalanında Cárscaro kaosa sürüklendi. İnsanlar ikinci bir Asırlık Keder'in başladığını düşündüler - ki bir bakıma öyle de oldu. Korkunç bir hüzün gözlerini kararttı. Panik hüküm sürdü. Binlerce kişi kaçmaya çalıştı ama tek çıkış Niunda Kapısı'ndan geçiyordu ve wyvernler onu koruyordu. Ağzı buruştu. "Babam şafak vakti döndü. Halk krallarının hayatta ve zarar görmemiş olduğunu gördü ve ne düşüneceklerini bilemediler. Onlara, itaat ederlerse Drakon dünyasının yükselişine ilk tanık olacaklarını söyledi.

'Bu sarayın duvarları ardında, Babam Özel Konseyi'ne İsimsiz Olan'a bağlılığımızı ilan etmelerini emretti. Ona meydan okuyamayacak kadar korkak olan tüm uluslara haber gönderdiler. Savunmalarımızın yıkılmasını emrettiğinde çok korkaktı. Kuşhaneyi ve içinde kalan tüm kuşları yaktığında da çok korkaktı. Karşı bir hamle düzenlemeye çalıştım ama nafile. Hayatımı tehlikeye atmadan daha fazlasını yapamazdım.

Loth, 'Ancak ülkenin geri kalanı gerçeği bilmiyordu,' dedi.

"Cárscaro o gece bir kaleye dönüştü. Kimse dışarıya haber veremedi. Başını duvara yasladı. "Wyrm'ler ilk hareketlendiklerinde zayıftırlar. Fýredel bir yıl boyunca Fruma Dağı'nın altında kaldı ve gücünü yeniden kazandı. Ülkemi kendi gücünün üssü haline getirmek için babamı kullanmasını izledim. Altı Erdem'i yok edişini izledim. Vebanın uyanışını ve halkım arasında yayılışını izledim. Ve evim hapishanem oldu.

İşte o zaman Arteloth Beck tam da Gian Harlowe'un onu yapmaması için uyardığı şeyi yaptı.

Marosa Vetalda'nın elinden tuttu.

Kadife eldiven giyiyordu. Bu yine de bir riskti ama yine de h i ç düşünmeden yaptı.

"Sen cesaretin vücut bulmuş halisin," dedi ona. "Ve Virtudom'daki arkadaşların seni yüzüstü bıraktı.

Donmata alnında bir çentikle ellerine baktı. Loth ona en son ne zaman dokunulduğunu merak etti.

'Size nasıl yardımcı olabileceğimi söyleyin,' dedi.

Yavaşça diğer elini onunkinin üzerine koydu. "O yatak odasına geri dönebilirsin," dedi, bakışlarını onunkilere kaldırarak, "ve örtüsüz yatağını

Babamın ellerini.'

Anlaması bir anını aldı. "Kendimi... etkilememi mi istiyorsun?"

"Açıklayacağım," dedi kadın, "ama bunu yaparsan, sana kaçma şansı sunuyorum.

Cárscaro karşılığında.'

"Bir kale olduğunu söylemiştin.

"Annem tek bir çıkış yolu biliyordu. Bir elini kucağındaki bohçanın üzerine koydu. 'Senden İğler'i geçmeni ve bunu Ersyri elçisi Chassar uq-Ispad'a teslim etmeni istiyorum. Bunu sadece ona emanet etmelisin.

Ead'i yetiştiren ve sekiz yıl önce onu saraya takdim eden adam. Donmata ipeği açtı. İçinde sembollerle işlenmiş demir bir kutu vardı.

"İlkbaharda, kendisini Lasia'ya götürecek bir gemi bulmaya çalışan bir kadın Perunta yakınlarında yakalandı. İşkenceciler onu günlerce alıkoymuşlar ama kadın hiç konuşmamış. Babam yanındaki kırmızı pelerini gördüğünde Fýredel çok öfkelenmiş. Son saatlerini acı içinde geçirmesini emretti.

Loth bunu duymaya dayanabileceğinden emin değildi.

"O gece onu arayıp buldum. Donmata parmaklarını kutunun üzerinde gezdirdi. "Önce dilini kopardıklarını sandım ama ona şarap verdiğimde bana adının Jondu olduğunu söyledi. Bana eğer insan hayatına değer veriyorsam, taşıdığı nesneyi Chassar uq-Ispad'a götürebileceğimi söyledi. Durakladı. "Jondu'yu kendim öldürdüm. Fýredel'e yaralarından öldüğünü söyledim. Bu geçitten daha iyiydi.

Jondu'dan alınan kutu kilitliydi. Kimse açamadı ve sonunda ilgilerini kaybettiler. Onu çalmak benim için kolay oldu. Bunun savaşımız için hayati önem taşıdığından ve Büyükelçi uq-Ispad'ın daha fazlasını bileceğinden eminim.

Kapağındaki desenlerin izini sürdü.

Büyük ihtimalle Rumelabar'dadır. Ersyr'e ulaşmak ve korunan sınırlardan kaçınmak için Spindles'ı geçmelisiniz. Bunu orada yaşayan Drakonik yaratıklardan zarar görmeden yapmanın en güvenli yolu vebaya yakalanmaktır, böylece kokunuzu aldıklarında saldırmazlar,' diye devam etti. 'Jondu, elçinin veba için bir tedavi bildiğine yemin etti. Eğer ona zamanında ulaşırsanız, hikayeyi anlatacak kadar yaşayabilirsiniz.

Loth o zaman anladı. "Bunu yapması için Prens Wilstan'ı sen gönderdin," dedi. "Ya da denedim.

"Ben de her şeyi aynı şekilde yaptım. Ona babamı gösterdim ve Rosarian'ın nasıl öldüğünü kendi ağzından dinlemesini sağladım. Sonra da ona kutuyu verdim. Ama Fynch kaçmak ve kızına burayla ilgili haberlerle dönmek için fırsat kolluyordu,' dedi. 'Kendisine veba bulaştırdığına dair bana güvence verdi. Öyle olmadığını anladığımda, aceleyle peşinden gittim. Kutuyu dağlara giden gizli tünelde terk etmişti. Belli ki isteğimi yerine getirmeye hiç niyeti yoktu... ama Sabran'a geri dönebileceğini düşündüğü için onu suçlayamam.

"O şimdi nerede? Loth sessizce sordu.

"Onu tünelin sonundan çok uzakta bulmadım," dedi. "Bir amfipterdi.

Loth alnını kavuşturduğu ellerine dayadı.

Amfipterler uzuvları olmayan vahşi Drakonik yaratıklardı. Güçlü çeneleri vardı ve avlarını koşamayacak kadar güçsüz düşene kadar haşhaş gibi salladıkları söylenirdi.

'Kalıntılarını geri alacaktım ama çok yaklaştığım anda saldırıya uğradım. Gerekli duaları ettim.

"Teşekkür ederim.

'Görünüşe rağmen Aziz'e hâlâ sadığım. Ve şimdi bize ihtiyacı var, Lord Arteloth. Donmata bir elini onun koluna koydu. "İstediğimi yapacak mısın?

Yutkundu. "Lord Kitston'dan ne haber?

'Burada kalabilir ve ben ona göz kulak olurum. Ya da seninle gelebilir - ama o da acı çekmeli.

Yoldaşlık Şövalyesi bile Kit'in bunu onun için yapmasını beklemezdi. Zaten çok fazla şey yapmıştı.

"Fýredel içimi görecek mi? Loth sordu.

'Hayır, her zamanki gibi vebaya yakalanacaksınız,' dedi. "Teoriyi test ettim.

Nasıl olduğunu sormamayı tercih etti. "Sarayda Aziz'e sadık başkaları da vardır muhakkak," dedi. "Neden kendi hizmetkârlarından birini göndermiyorsun?

'Sadece Priessa'ya güveniyorum ve onun ortadan kaybolması paniğe yol açar. Kendim giderdim ama halkımı aklı başında bir Vetalda olmadan bırakamam. Onları kurtaracak gücüm olmasa bile kalmalı ve Fýredel'i zayıflatmak için elimden geleni yapmalıyım.

Donmata Marosa'yı yanlış değerlendirmişti. O, bir zamanlar sevmiş olması gereken bir evin kabuğuna hapsedilmiş gerçek bir Erdemli kadındı.

'Benim için çok geç, lordum,' dedi, 'ama Virtudom için değil. Burada, Yscalin'de yaşananların başka bir yerde yaşanmasına izin verilmemeli.

Loth o ateş saçan gözlerden uzakta, ceketindeki koruyucu broşa baktı. İki el yakınlık içinde birleşmişti. Bir aşk düğümü yüzüğünü süsleyen parmakların aynı sicimi.

Eğer Yoldaşlık Şövalyesi burada olsaydı, Loth ne yapacağını biliyordu.

"Eğer kabul edersen," dedi Donmata, "seni Et Kralı'na geri götüreceğim ve ellerini onun üzerine koyacaksın. Sonra sana Yscalin'den çıkış yolunu göstereceğim. Kadın ayağa kalktı. 'Eğer reddedersen, sana kendini Cárscaro'da uzun bir hayata hazırlamanı tavsiye ederim, Lord Arteloth Beck.

20

Doğu

Diğer deniz muhafızları ziyafet salonunda denemelerin bitişini kutlarken, Tané odasında bitkin bir halde yatıyordu. Turosa'yla dövüşünden beri ortaya çıkmamıştı. Bir cerrah omzunu temizlemiş ve dikmişti ama hareket etmek onu tüketmişti ve zonklaması durmak bilmiyordu.

Yarın, ata binip binemeyeceğini öğrenecekti.

Küçük parmağındaki tırnağı kan tadı alıncaya kadar kemirdi. Elleriyle daha az acı verecek bir şey yapmak için *Büyük Kederin Hatıraları*'nın kopyasını buldu. Kitap on beşinci yaş gününde öğretmenlerinden birinin hediyesiydi. Kitabı açmayalı epey olmuştu ama resimler dikkatini dağıtıyordu.

Saat on ikiye yaklaşırken, dışarıda ağaç cırcır böceklerinin sesi yükselirken, o hâlâ uyanıktı ve kitap okuyordu.

Bir resimde kırmızı hastalığa yakalanmış bir Seiikinese kadını tasvir ediliyordu. Elleri ve gözleri kıpkırmızıydı. Başka bir sayfada ateş püskürtenler vardı. Yarasa kanatları Tané on beş yaşındayken onu korkutmuştu ve hâlâ ürpertiyordu. Bir sonraki görüntüde Hisan Burnu halkı sahilde durmuş büyük bir savaşı izliyordu. Ejderhalar dalgaların arasında kıvranıyor ve çırpınıyordu. Seiiki'nin üzerine ateş yağdıran iblislerin çeneleri kırılıyordu.

Son görüntü, Büyük Keder'in son gecesinde gelen kuyruklu yıldızın - Kwiriki'nin Feneri - denize ağlayan meteorlarını gösteriyordu. Kanatlı iblisler ondan kaçarken, Seikii'nin ejderhaları dalgaların arasından yükseldi, madeni para parlaklığında gümüşler ve mavilerle boyandı.

Bir kapı sesi düşüncelerini böldü. Tané acı içinde ayağa kalktı. Kapıyı kaydırarak açtığında, koyu yeşil bir cübbe giymiş, saçları tuz çiçekleriyle süslenmiş Onren'i buldu. Elinde bir tepsi tutuyordu.

'Akşam yemeği getirdim,'

dedi. Tané kenara çekildi.

"İçeri gel.

Yatağına geri döndü. Mumları kısık yanıyor, her gölgeyi uzatıyordu. Onren tepsiyi yere bıraktı ve ortaya küçük bir ziyafet çıktı. Yumuşacık kesilmiş çipura balığı, karacaya sarılmış fasulye loru ve güzel kokulu bir et suyunda tuzla salamura edilmiş yosun, ayrıca bir kavanoz baharatlı şarap ve bir fincan.

Onren kısa bir gülümsemeyle, "Saygıdeğer Deniz Generali meşhur deniz yıllanmış şarabını tatmamıza izin verdi," dedi. 'Size biraz ayırırdım ama neredeyse geldiği gibi bitti. Bu biraz daha az özel -' kavanozdan döktü - 'ama acınızı hafifletebilir.

'Teşekkür ederim,' dedi Tané. 'Beni düşünmeniz büyük incelik, ama benim hiç şarap zevkim olmadı. Sende var.

'Sınavlar sona erdi, Tané. Bırakabilirsin. Ama... sanırım bunu kullanabilirim. Onren minderlerin üzerine diz çöktü. "Ziyafet salonunda seni özledik.

"Yorgundum.

"Bunu söyleyebileceğinizi düşünmüştüm. Seni aşağılamak istemem ama yıllardır uyumamış gibi görünüyorsun. Ve dinlenmeyi hak ettin. Fincanı eline aldı. 'Turosa'ya karşı iyi iş çıkardın. Belki de piç kurusu sonunda hor gördüğü köylülerden o kadar da üstün olmadığını fark etmiştir.

"Biz artık köylü değiliz. Tané onu inceledi. "Endişeli görünüyorsun.

'Sanırım bugün ata binme şansımı kaybettim. Kanperu da onun kadar iyi dövüşüyor-' Şarabı yudumladı. "Peki.

Bu yüzden Kanperu ile dövüşmüştü. Tané diğer duruşmaları göremeden cerraha götürülmüştü.

Tané ona, "Diğer tüm günlerde üstün başarı gösterdin," diye hatırlattı. "Onurlu Deniz Generali bizi adil bir şekilde yargılayacaktır.

"Nereden biliyorsun?"

"O bir binici.

'Turosa yarın bir binici olacak, ancak yıllarını köylü soyundan gelen bizlerle uğraşarak geçirdi. Bir keresinde yeterince eğilmediği için bir hizmetçiyi dövdüğünü duydum. İkimiz de bu şekilde davrandığımız için Öğrenim Evleri'nden sürgün edilirdik... ama kan hala gücü elinde tutuyor.

"Sırf bu yüzden bir binici olacağını bilmiyorsun. "Olacağına

dair her şeyime bahse girerim.

Sessizlik çöktü. Tané fasulye lorunu karıştırdı.

"Bir keresinde, on altı yaşımdayken, şehirde kumar oynadığım için azarlanmıştım," dedi Onren. 'İtibarsız olduğu için derslerden men edildim ve Doğu Evi'ndeki yerimi geri kazanmam gerektiği söylendi. Sezonun geri kalanında müştemilatı temizliyordum. Bu arada Turosa neredeyse bir hizmetçiyi öldürecek ve birkaç gün sonra elinde bir kılıç olacaktı.

'Eğitimli öğretmenlerimizin haklı sebepleri vardı. Adaletin gerçek anlamını anlıyorlar'.

"Gerekçeleri, onun bir atlının torunu olması ve benim olmamamdı. Yarın onun yerine ben seçilirsem de gerekçeleri bu olacak.

'Sebep bu olmayacak,' diye ısırdı Tané.

Yakalayamadan dilinden fırlamıştı, tıpkı elinden kaçan kaygan bir balık gibi.

Onren kaşlarını kaldırdı. Tané kendisiyle boğuşurken sessizlik, vurulmamış bir çan gibi asılı kaldı.

'Gel, Tané. Aklından geçenleri söyle. Onren temkinli bir gülümsemeyle gülümsedi. "Ne de olsa biz arkadaşız.

Artık geri almak için çok geçti. Denemeler, yabancı, yorgunluğu ve suçluluk duygusu - hepsi kaynayan sudaki kabarcıklar gibi şiddetle bir araya geldi ve Tané artık bunları içinde tutamadı.

"Yarın binici yapılmazsan, bunun senin hatan olmayacağını düşünüyor gibisin," dediğini duydu. 'Burada geçirdiğimiz süre boyunca her gün ve gece çalıştım. Bu arada sen hiç saygı göstermedin. Miduchi'nin önündeki duruşmalarınıza *geç* geliyorsunuz. Pratik yapmanız gerekirken gecelerinizi tavernalarda geçiriyor, sonra da rakibinize karşı neden kötü dövüştüğünüzü merak ediyorsunuz. Belki de bir binici olamamanızın nedeni *bu* olacaktır.

Onren artık gülümsemiyordu.

"Yani," dedi sertçe, "bunu hak etmediğimi düşünüyorsun. Çünkü... meyhaneye gittim. Durakladı. 'Yoksa meyhaneye gittiğim ve hala

bıçak denemesinde senden daha iyi performans gösterdi?' Tané kaskatı kesildi.

"O sabah gözlerin kan çanağına dönmüştü. Hâlâ da öyle. Bütün gece çalıştın.'

"Tabii ki yaptım.

"Ve yapmadığım için bana kızıyorsun. Onren başını salladı. 'Her şeyde denge gereklidir, Tané - bu saygısızlık anlamına gelmez. Bu pozisyon hayatının fırsatıdır ve heba edilmemelidir.

"Bunu biliyorum," dedi Tané, sesi kısıktı. "Umarım sen de biliyorsundur. Bunun üzerine Onren ince ince gülümsedi ama Tané onun gözlerindeki acıyı fark etti.

"Peki," dedi, ayağa kalkarak, "bu durumda seni bıraksam iyi olacak. Seni de kendimle birlikte aşağı çekmek istemiyorum.

Öfke Tané'nin içinde kabardığı kadar hızlı bir şekilde soğudu. Kıpırdamadan oturdu, ellerini yatağın üzerine bastırdı, utancın tadını yutmaya çalıştı. Sonunda ayağa kalktı ve eğildi.

"Özür dilerim, saygıdeğer Onren," diye mırıldandı. 'Bunların hiçbirini söylememeliydim. Affedilemezdi.

Bir süre durakladıktan sonra Onren yumuşadı. "Affedildim. Gerçekten. İç çekti. "Senin için endişeleniyordum. Tané bakışlarını yere indirdi. "Her zaman çok çalıştın ama bu sınavlar boyunca bana kendini cezalandırıyormuşsun gibi geldi Tané. Neden?

O böyle konuştuğunda, Susa'ya yeniden sahip olmak gibiydi. Nazik bir yüz ve açık bir zihin. Tané bir an için Onren'e her şeyi anlatmak istedi. Belki de o anlayacaktı.

"Hayır," dedi sonunda. 'Sadece korkuyordum. Ve yorgundum. Tekrar yatağın üzerine uzandı. 'Yarın daha iyi olacağım. Kaderimi öğrendiğim zaman.

Onren buna güldü. 'Oh, Tané. Sanki hapishane bir alternatifmiş gibi konuşuyorsun.

Tané irkildi ama gülümsemeyi başardı.

'Seni yalnız bırakayım. İkimizin de dinlenmeye ihtiyacı var. Onren fincanı boşalttı. "İyi geceler, Tané.

"İyi geceler.

Onren gider gitmez Tané kandili söndürdü ve yatağının altına girdi. Yorgunluk ve acı sonunda onu yuttu ve rüyasız bir uykuya daldı.

Uyandığında ışık altın rengindeydi. Bir an için odanın neden bu kadar aydınlık olduğunu anlayamadı. Sanki sonsuza dek karanlık kalmış gibiydi.

Pencereyi kaydırarak açtı. Yağmur yağmaya devam ederken bile güneş Ginura'nın çatılarında parıldıyordu.

Bir güneş yağmuru. İyi bir alamet.

Hizmetçiler yakında yeni üniformasını getireceklerdi. Ceketin arkasındaki ejderha gümüşse, bir deniz muhafızı olarak kalacak ve donanmada bir lider olarak hizmet edecekti.

Eğer altınsa, Tanrı tarafından seçilmişti.

Odada volta attı ve son bir dua için tapınaktaki tütsüyü yaktı. Onren'e karşı yaptığı kabalık ve törenden önceki gece yaptıkları için tekrar af diledi. Eğer yüce Kwiriki onu bağışlarsa, hayatının geri kalanı boyunca bağlılığını kanıtlayacaktı.

Öğleden sonra biterken hizmetçiler geldi. Tané onlarla yüzleşmek için dönmeden önce gözleri kapalı bekledi.

Tunik su ipekliydi. Safir gibi maviydi. Paltonun arkasında altın iplikle işlenmiş ejderha amblemi vardı.

Yeni görevlileri saçlarını askeri bir tarzda taramıştı. Yanağındaki yara izi daha belirgin görünüyordu ve omzu ağrıyordu ama gözleri taze mürekkep kadar parlaktı.

Güneş çekip giderken tahtırevanından çıktı ve Ginura Koyu'nun solgun kumlarına ayak bastı. Seçim her zaman günün sonunda yapılırdı, çünkü eski hayatı burada sona eriyordu. Eyerin üzengilerini daha iyi kavrayabilmek için kalın topuklu yeni deri çizmeler giymişti.

Gökyüzünün dumanlı moruna karşı bir gece gökkuşağı yandı, ufukta kırmızının yoğunluğuna büründü. İnsanlar büyük Kwiriki'den gelen bu tuhaf işarete bakmak ve on iki yeni ejderhacının suya doğru yürüyüşünü izlemek için kayalıklarda toplanıyordu.

Turosa da onların arasındaydı. Ejderkuşlarının diğer tüm akrabaları da öyle. Tané, kendisine gülümseyen Onren'in yanında yerini aldı. Bir yer kazanmıştı

Miduchi Klanı'nda.

Tané en son kumsala çıktığında, yabancı bir lanet gibi karanlıktan çıkmıştı. Yine de onu beşikten bugüne doğru iten içindeki gelgitler garip bir şekilde sakin ve durgundu.

On Seiikinese ejderhası denizde bekliyordu, kıvrak ve güzel. Güneş ve gökkuşağı vücutlarına vuran dalgaları aydınlatıyordu. Görünüşe göre iki Lacustrine savaşçısı henüz gelmemişti.

Çağrıldığında Kanperu, boynundaki dans eden inci dizisini kaldıran Deniz Generali'nin önünde eğildi. Kanperu'ya bir miğfer ve yastıklı bir eyer verdi. Ardından, Deniz Generali ona elementleri yüzünden uzak tutması için bir maske ve Seiiki'deki en iyi kılıç ustası tarafından yapılmış, kını sedef kakmalı, tuzlu suyla söndürülmüş bir kılıç hediye etti.

Kanperu dümenin iplerini boynuna geçirdi, sonra eyeri kolunun altına aldı ve suya doğru ilerledi. Beline kadar suya girdikten sonra sağ elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattı.

Mavi-gri bir ejderha boynunu uzattı ve dolunay gibi gözlerle ona baktı. Başını daha da eğdiğinde Kanperu parmaklarını ejderhanın yelesine geçirdi ve dikenlerine dikkat ederek üzerine tırmandı. O ve eyer yerine oturur oturmaz ejderhası unutulmaz bir çığlık atarak denize daldı ve sahildeki herkesi sırılsıklam etti.

Onren daha sonra kıyıya yaklaştı, yanakları gülümsemesiyle doluydu. Ejderhaların en büyüğü -siyah yeleli, pulları dövülmüş gümüş gibi iri bir Seiikinese- sahile doğru süzülmeye başlamadan önce elini bir anlığına uzatmıştı. Onren önce gerildi ama temas kurduktan sonra rahatladı ve bir merdiven gibi boynuna tırmandı.

"Saygıdeğer Miduchi Tané," diye seslendi Deniz Generali. "Öne çıkın.

Onren maskesini yüzüne indirdi. Ejderha başını eğdi ve yüzerek uzaklaştı.

Tané Deniz Generali'nin önünde eğildi ve Tanrı tarafından seçilmiş olduğunun işareti olan incileri boynunun dibine kilitlemesine izin verdi. Miğferi, eyeri ve son olarak da kınındaki kılıcı aldı. Şimdiden kolunun bir parçası gibi hissediyordu. Onu kuşağına bağladı ve denize girdi.

Ilık tuzlu su baldırlarında dolaşırken nefesi kesildi. Bir elini uzattı. Başını eğdi. Gözleri kapalıydı. Eli sabitti ama geri kalanı titriyordu.

Soğuk pullar parmaklarına değdi. Bakmaya cesaret edemedi. Ama bakmalıydı. Baktığında, havai fişekler kadar parlak iki göz Lacustrine ejderhasının yüzünden ona bakıyordu.

21

Batı

Loth gecenin köründe son kez Kurtuluş Sarayı'ndaki odasından çıktı.

Drakonik veba onun içindeydi. Et Kralı'nın alnına bir dokunuş, eline bir diken battı ve zihninde bir kum saati ters döndü. Çok geçmeden, akıl sağlığının ince taneleri parmaklarının arasından süzülmeye başlayacaktı.

Omzuna asılı deri bir çuval, dağlardaki yolculuk için erzakla doluydu. Baselard'ı ve kılıcı, kışlık pelerininin altına gizlenmiş bir şekilde yanındaydı.

Kit onu dolambaçlı merdivenlerden aşağı kadar izledi. "Umarım bu iyi bir fikirdir, Arteloth," dedi.

"Bu iyi bir fikrin tam tersi."

"Korsanlık daha iyi bir seçenekti.

"İnkar edilemez.

Cárscaro'nun derinliklerine giriyorlardı. Donmata Marosa ona Özel Sığınak'tan aşağı indikçe daralan gizli bir merdivene nasıl ulaşacağını anlatmıştı. Loth alnındaki soğuk teri kuruladı. Kit'e geride kalması için yalvarmıştı ama arkadaşı onunla gelmekte ısrar etmişti.

Botları düz zemine değene kadar bir sonsuzluk geçti. Loth meşalesini havaya kaldırdı.

Donmata Marosa merdivenin dibinde bekliyordu, yüzü kapüşonuyla gölgelenmişti. Duvardaki büyük bir çatlağın önünde duruyordu.

"Burası da neresi? Loth sordu.

'Unutulmuş bir kaçış yolu. Kuşatmalarda kullanmak için sanırım,' dedi. "Annemle ben de böyle kaçacaktık.

"Neden bunu haber yapmak için kullanmadınız?

"Denedim. Başlığını indirdi. "Lord Kitston. Artık hasta mısınız? Kit

eğildi. "Evet, Radiance. Yeterince vebalı olduğuma inanıyorum. "Güzel.

Bakışları tekrar Loth'a kaydı. "Hanımlarımdan birini gönderdim. Bu Dağlarda kaç tane Drakonik yaratık olduğunu bilmeden önceydi. Çıkarım

açıktı.

Donmata arkasına uzandı ve her biri bir çengelle kaplı, birbirine uyan ahşap asaları uzattı. "Buz asaları. Dengeni bulmana yardımcı olacaklar.

Onları aldılar. Loth'a demir kutuyla ağırlaşmış başka bir çuval uzattı.

"Sizin için belirlediğim bu görevi terk etmemenizi rica ediyorum Lord Arteloth. Gözleri ateş ışığında mücevher gibi parlıyordu. 'Bunu benim için yapacağına inanıyorum. Ve Virtudom için.

Bu sözlerle birlikte kenara çekildi.

"Yardım göndereceğiz. Loth sessizce konuştu. 'Babanı elinden geldiğince uzun süre hayatta tut. Eğer ölürse, kendini Fýredel'den sakla. Bu görev tamamlandığında, Virtudom'un hükümdarlarına burada neler olduğunu anlatacağız. Bu yerde yalnız ölmeyeceksin.

Sonunda Donmata Marosa birazcık gülümsedi. Sanki nasıl gülümseyeceğini unutmuş gibiydi.

'İyi kalplisiniz Lord Arteloth,' dedi. 'Eğer Inys'e geri dönerseniz, Sabran ve Aubrecht'e selamlarımı iletin.

"Yapacağım. Onun önünde eğildi. "Hoşça kalın,

Parlaklığınız. "Güle güle, lordum.

Bakışları bir kalp atışı şarkısı boyunca sürdü. Loth başını bir kez daha eğdi ve geçide doğru adım attı.

Kit Marosa'ya, "Cesaret Şövalyesi bu karanlık saatlerde sana neşe getirsin," dedi.

"Ve siz, Lord Kitston.

Giderken ayak sesleri yankılandı. Loth onu yanlarında götüremedikleri için ani bir pişmanlık hissetti. Marosa Vetalda, Yscalin'in Donmata'sı, kulesinde hapsedildi.

Geçit tarif edilemeyecek kadar karanlıktı. Bir esinti Loth'u çağıran bir el gibi kendine çekti. Çizmesini hemen engebeli zemine geçirdi ve neredeyse el feneriyle bir gözünü kaybediyordu. Etrafları volkanik camın parıltısı ve süngertaşının gözenekli kabarıklığıyla çevriliydi. Cam, el fenerinin ışığını yansıtarak yüzlerce farklı yansıma oluşturuyordu.

Saatler gibi gelen bir süre boyunca yürüdüler, bazen bir köşeyi dönüyorlardı ama bunun dışında düz bir çizgide ilerliyorlardı. Asaları bir ritim tutturmuştu.

Bir keresinde Kit öksürdü ve Loth gerildi. "Sus," dedi. "Burada yaşayan her neyse onu uyandırmak istemem.

'Bir adam gerektiğinde öksürmelidir. Ve burada *hiçbir şey* yaşamıyor.

"Bana bu duvarların sanki bir basilisk tarafından oyulmuş gibi görünmediğini söyle.

'Oh, bu kadar felaket tellalı olmayı bırak. Bunu başka bir macera olarak düşün. "Ben hiç macera istemedim," dedi Loth bıkkınlıkla. 'Bir tane bile. Bu

Şu anda Briar House'da bir bardak sıcak şarapla kraliçemi mihraba götürmeye hazırlanıyor olmak istiyorum.

"Ben de Kate Withy'nin yanında uyanmak isterdim ama ne yazık ki her şeye sahip olamayız.

Loth gülümsedi. "Burada olmana sevindim, Kit.

"Sanırım öyle," dedi Kit, gözleri parlayarak.

Burası Loth'un aklına İsimsiz Olan'ı ve yukarıdaki dünyaya ulaşana kadar yeryüzünü nasıl yırttığını getirdi. Çocukken annesi ona sık sık bu hikâyeyi anlatır, onu korkutmak ve güldürmek için farklı sesler kullanırdı.

Bir adım daha attı. Ayağının altındaki toprak, bir devin karnı gibi boş bir gümbürtü çıkardı.

Loth meşaleyi tutarak durdu. Bir başka soğuk rüzgâr tünelden geçerken meşalenin alevi titredi.

"Deprem mi oldu? Kit mırıldandı. Loth cevap vermeyince sesi gerginleşti. "Loth, bu bir deprem mi?

"Sus. Bilmiyorum.'

Bir gümbürtü daha geldi, bu sefer daha yüksekti ve yeryüzü eğiliyor gibiydi. Loth ayağını kaybetti. Daha kendini toparlamamıştı ki müthiş bir ürperti duydu.

başladı - önce korkudan titreme gibi yumuşak, sonra dişleri yuvalarında takırdayana kadar giderek daha şiddetli.

'Deprem oluyor,' diye bağırdı. Kaçın. Kit, *koş* dostum. Koş!'

Demir kutu sırtına çarpıyordu. Karanlığın içinde ilerliyorlar, umutsuzca ileride gün ışığına dair bir parıltı arıyorlardı. Sanki dünyanın örtüsü sarsılıyordu.

"Loth! Kit'in sesi dehşet içinde çıkıyordu. "Meşale - meşalem söndü!

Loth soluk soluğa topuklarının üzerinde döndü ve meşalesini söndürdü. Arkadaşı çok geride kalmıştı.

"Kit! Geri koştu. 'Ayağa kalk dostum, acele et. Sesimi takip et!'

Bir gıcırtı. Ayağının altındaki zayıf buz gibi. Küçük taşlar, çakıl gibi, sırtına vuruyordu. Tünelin çatısı aşağı dökülürken ellerini başının üzerine attı.

Uzun bir süre boyunca ölmeyi bekledi. Cesaret Şövalyesi ondan kaçtı ve o bir çocuk gibi inledi. Karanlık onu kör etti. Taşlar parçalandı. Camlar kırıldı ve çınladı. Tadı kötü olan tozdan öksürdü.

Ve sonra, aynen böyle, durdu.

"Kit," diye bağırdı Loth. "Kit!

Nefes nefese, mucizevi bir şekilde hâlâ yanan el fenerine uzandı ve Kit'in ona seslendiğini duyduğu yere doğru salladı. Tüneli kaya ve volkanik cam doldurmuştu.

Kitston!

Ölmüş olamaz. Ölmüş *olmamalıydı*. Loth tüm gücüyle enkaz duvarını itti, omzunu defalarca duvara çarptı, buzdan asasıyla duvara vurdu ve yumruklarını kana buladı. Sonunda duvar yıkıldığında, molozların arasına uzandı ve çıplak elleriyle kayaları çekiştirdi; buradaki hava yarı sertleşmiş bal gibiydi, boğazına yapışıyordu...

Parmakları gevşek bir elin etrafında kapandı. Daha fazla camı kenara itti, kasları çaba sarf etmekten gerilmişti.

Ve sonunda Kit oradaydı. Loth'un tanıdığı gözler vardı, kahkahaları gitmişti. Çok çabuk gülümseyen ama bir daha asla gülümsemeyecek olan o ağız. Boynunda, son Kardeşlik Şöleni'nde Loth'a verdiğinin ikizi olan tablet vardı. Geri kalanı gözden kaybolmuştu. Loth'un görebildiği tek şey kayaların arasından sızan kandı.

İçinden çaresizce bir hıçkırık yükseldi. Yanakları ter ve gözyaşlarıyla ıslanmış, parmak eklemleri kanamış ve ağzının tadı demir gibi olmuştu.

"Affet beni," dedi kalın bir sesle. "Affet beni, Kitston Glade.

22

Batı

Dokuzuncu Sabran ve İkinci Aubrecht'in evliliği yaz sonbahara dönerken gerçekleşti. Yeminlerin gece yarısı, yeni ay sırasında edilmesi adettendi, çünkü en karanlık saatlerde arkadaşlığa en çok ihtiyaç duyulan zamanlardı.

Ve karanlık bir saatti. Berethnet tarihinde hiçbir evlilik, bir cenazeden bu kadar kısa süre sonra gerçekleşmemişti.

Briar Evi'nin Büyük Mabedi, çoğu mabet gibi yuvarlaktı ve Inys'in ilk şövalyeleri tarafından kullanılan kalkanlar örnek alınarak tasarlanmıştı. Çağların Kederinden sonra, çatısı çöktüğünde, İkinci Rosarian, kanı dökülenlerin anısına kemerlere kırmızı vitray pencereler yerleştirilmesini emretmişti.

Yüzyıllar boyunca üç alçak ağaç zemini yarmış ve dallarını yürüyüş yolunun üzerine uzatmıştı. Yaprakları altın ve umber renginde yanmaya başlamıştı bile. Aralarında En Faziletli Sanctarian Tarikatı'nın da bulunduğu altı yüz kişi tören için altlarında toplanmıştı.

Inys Kraliçesi güneye bakan kapılarda göründüğünde, tanıklar sessizliğe gömüldü. Saçları abanoz parlaklığında taranmış ve beyaz çiçeklerle süslenmişti. Boynunda kafes şeklinde bir parça vardı. Her mumun ışığını yakalayan yakut kakmalı, filigran altından bir taç takmıştı.

Koro şarkı söylemeye başladı, sesleri yüksek ve gür çıkıyordu. Sabran bir adım attı, sonra durdu.

Ead, mum taşıyıcılarının arasındaki pozisyonundan kraliçenin olduğu yerde kalışını izledi. Ona yardım eden Roslain koluna girdi.

"Sab," diye fısıldadı.

Sabran kendini yukarı çekti. Mabedin karanlığında, çok az kişi onun omuzlarının sertliğini ya da soğuğa yorulabilecek titremesini görebilirdi.

Bir dakika sonra, yola çıkmıştı.

Seyton Combe, Ruhani Dükler ve ailelerinin durduğu yerden onun yaklaşmasını izledi. Mum ışığı ağzının kenarındaki memnuniyet ifadesini ortaya çıkardı.

Loth'u bu gece için ölüme göndermişti. Sabran'ın yanında olması gereken Loth. Inys'te nişanlıların en yakın arkadaşlarının onlara yoldaşlık etmesi gelenekseldi.

Yakınlarda, Igrain Tepesi aşılmazdı. Ead bunun kendisi için hem bir zafer hem de bir yenilgi olduğunu düşündü. Bir varis istiyordu ama bu babadan değil. Bu aynı zamanda Sabran'ın artık küçüklüğünde çok fazla rehberliğe ihtiyaç duyan kederli bir kız olmadığının da kanıtıydı.

Kızıl Prens kutsal alanın diğer tarafından içeri girdi. En büyük kız kardeşi onu karşıladı. Nişanlısına uygun, kırmızı ipek ve erminle astarlanmış bir pelerin ve altın bağcıklı bir cüppe giymişti. Sabran gibi o da tören sırasında gözleri üzerine çekmek için gösterişli manşetleri olan eldivenler giymişti. Yaldızlı gümüşten bir yüzük onun asaletini ilan ediyordu.

Sabran ona doğru vakur bir şekilde yürüdü. Gelinliği görülmeye değerdi. Koyu kırmızı, kiraz şarabı gibi, siyah ön kısmı ise altın işlemeler ve incilerle zengindi. Hanımları, Ead de dahil olmak üzere, onun tam tersiydi; siyah gelinliklerini kırmızı mideleri tamamlıyordu.

Evlilik tarafı, mabedin baş kısmında, süslü sütunlar üzerinde duran yaldızlı bir baldakenin altında bir araya geldi. Şahitler onun etrafında bir daire oluşturdular. Sabran şimdi başlığın üzerindeki mumlarla aydınlanmıştı, Lievelyn'e onu net bir şekilde görebileceği kadar yakındı, yutkundu.

Sabran Roslain'in elinden tutarken, Lievelyn en büyük kız kardeşiyle parmaklarını kenetledi ve dördü çorapların üzerine diz çöktü. Diğer herkes uzaklaştı. Ead mumunu söndürürken kalabalığın içinde Chassar'ı gördü.

Inys'in Baş Sancaktarı iğ parmaklıydı, o kadar solgundu ki şakaklarında mavi damarların izleri görülebiliyordu. Gerçek Kılıç, herigotunun ön tarafında gümüşle işlenmişti.

"Arkadaşlar. Sessizliğin içinde konuştu. 'Bu gece, dünyadan uzak bu sığınakta, bu iki ruhun kutsal yoldaşlık halindeki birlikteliğine tanıklık etmek için buluşuyoruz. Tıpkı Genç Kız ve Aziz gibi, onlar da Erdemliliğin korunması için ruhen ve bedenen bir araya gelmeye çalışıyorlar. Yoldaşlık büyük bir hizmettir, çünkü Inys'in kendisi, Inysca'nın şövalyesi Galian ile Lasia'nın sapkın kadını Cleolind arasındaki aşk üzerine inşa edilmiştir.

Birkaç dakika geçmişti ki, birisi Anne'ye kafir demişti bile. Ead koridorun karşısındaki Chassar ile kısa bir bakış alışverişinde bulundu.

Baş Sancaktar boğazını temizledikten sonra gümüş kaplı bir dua kitabı açtı ve Kutsal Retinue'ya ilk katılan Kardeşlik Şövalyesi'nin hikâyesini okudu. Ead sadece yarım yamalak dinledi. Bakışları kıpırdamadan duran Sabran'a sabitlenmişti. Lievelyn ona baktı.

Hikâye bittiğinde, Roslain ve Ermuna verici olarak görevlerini tamamlayıp kraliyet çiftinin yanından ayrıldılar. Roslain, kendisine yakın duran arkadaşı Lord Calidor Stillwater'ın yanına gitti. Bakışlarını Sabran'dan hiç ayırmadı ve o da arkadaşının kendisini bir yabancıyla baldakenin altında bırakmasını izledi.

"Başlayalım. Baş Sancaktar Lievelyn'e başını salladı. Yüce Prens sol elindeki eldiveni çıkardı ve uzattı. 'Berethnet Hanedanı'ndan Dokuzuncu Sabran, Inys Kraliçesi, nişanlınız size dostluk elini uzatıyor. Kabul edecek ve bugünden itibaren günlerin sonuna kadar onun sadık yoldaşı olacak mısın?

Lievelyn, Sabran'a gözlerini zorlukla kırıştıran bir gülümseme verdi. Gölgeler, Baş Sancaktar'dan bir aşk düğümü yüzüğü alırken onun da gülümseyip gülümsemediğini anlamayı zorlaştırıyordu.

"Dostum," dedi, "yapacağım.

Kadın durakladı, çenesi gergindi ve Ead göğsünün hafifçe kabardığını gördü. "Aubrecht Lievelyn," diye devam etti, "seni artık yoldaşım olarak kabul ediyorum.

Yüzüğü onun işaret parmağına geçirdi. Altın, hükümdarlar için ayrılmış. "Dostum, yatak arkadaşım, her konuda değişmez ortağım. Durakladı. 'Seni ruhumla seveceğime, seni kılıcımla koruyacağıma ve başka kimseye iyilik yapmayacağıma yemin ederim. Sana yemin ederim.'

Baş Sancaktar tekrar başını salladı. Şimdi sol eldivenini çıkaran Sabran'dı.

"Lievelyn Hanedanı'nın İkinci Aubrecht'i, Mentendon Özgür Devleti'nin Yüce Prensi," diye seslendi, "nişanlınız size

dostluk elini uzattı. Kabul edecek ve bugünden kıyamete kadar onun sadık yoldaşı olacak mısınız?

"Dostum," dedi Lievelyn, "yapacağım.

Sabran'ın yüzüğünü Baş Sancaktar'dan aldığında, Sabran'ın eli zorlukla görülebilen bir titreme geçirdi. Bu, yasal olarak bağlayıcı hale gelmeden önce evlilikten çekilmek için son şansıydı. Ead, sanki cesaretlendirmek istercesine dudakları hafifçe kıpırdayan Roslain'e baktı. Ya da dua eder gibi.

Sabran başını kaldırıp Lievelyn'e baktı ve sonunda ona hafifçe başını salladı. Sol elini sanki bir kelebekmiş gibi nazikçe tuttu ve yüzüğü yerleştirdi. Parmağında parıldıyordu.

"Sabran Berethnet," dedi, "seni artık yoldaşım olarak kabul ediyorum. Dostum, yatak arkadaşım, her konuda değişmez ortağım. Seni ruhumla seveceğime, kılıcımla koruyacağıma ve başka kimseye iyilik yapmayacağıma yemin ederim. Onun elini sıktı. "Sana yemin ediyorum.

Bakışları kilitlenirken kısa bir sessizlik oldu. Sonra Baş Sancaktar tanıkları kucaklamak istercesine kollarını açarak o anı bozdu.

"Şimdi bu iki ruhu Aziz'in gözünde kutsal yoldaşlık durumunda birleştiriyorum," diye seslendi, "ve onun aracılığıyla tüm Erdemlilik.

Mabedin dört bir yanından alkış sesleri yükseldi. Bu ortak sevinç sesi, çatıyı yeniden çökertmeye yetecek kadar yüksek görünüyordu. Ead alkışlarken, gözünün önündeki Dükler Ruhu'nu gözden geçirdi. Nelda Stillwater ve Lemand Fynch memnun görünüyordu. Crest bir asa gibi duruyordu, ağzında dudaksız bir şerit vardı ama parmak uçlarını avucuna vurarak alkışlamaya çalışıyordu. Arkalarında Gece Şahini gülümsüyordu.

Yoldaşlar genellikle evlendikten sonra öpüşürdü ama asiller için böyle bir gösteri hoş karşılanmazdı. Sabran bunun yerine Lievelyn'in uzattığı kolu tuttu ve platformdan birlikte indiler. Ead, yüzü asık olsa da Inys Kraliçesi'nin halkı için gülümsediğini gördü.

Ead, gözleri yaşlı Linora'yı dirseğinden tutan Margret ile bakıştı. Hayaletler gibi üçü de oradan uzaklaştı.

Kraliyet Yatak Odası'nda yatağı düzenlediler ve her köşeyi tehlikeye karşı kontrol ettiler. Yoldaşlık Şövalyesi'nin dökme bronzdan yapılmış bir heykelciği lambanın altına yerleştirilmişti. Ead şöminenin üzerindeki mumları yaktı, perdeleri çekti ve ateş yakmak için diz çöktü. Baş Sancaktar çok sıcak olması konusunda ısrar etmişti. Komodinin üzerinde Kardeşlik Şövalyesi'nin hikâyesine çevrilmiş bir dua kitabı duruyordu. Kitabın üzerinde kırmızı bir elma duruyordu. Linora, Ead'e çalışırken bunun bir bereket sembolü olduğunu söyledi. "Bu eski bir putperest geleneğidir," diye açıkladı, "ama İkinci Carnelian bunu o kadar çok sevdi ki, Sanctarianlar Tarikatı'ndan bunu tamamlamaya dahil etmelerini istedi.

Ead alnını sildi. Baş Sancaktar açıkça bir varisin bir somun ekmek gibi pişirilerek var olmasını istiyordu.

"İçmeleri için bir şeyler getirmeliyim. Margret, Ead'in koluna dokundu ve gitti. Linora mırıldanarak iki tavaya kömür doldurdu ve onları örtünün altına yerleştirdi.

'Linora,' dedi Ead ona, 'git ve kutlamalara katıl. Ben burada bitireceğim.

"Oh, çok iyisin, Ead.

Linora gittikten sonra Ead ışığın sabitlendiğinden emin oldu. Kraliyet Yatak Odası bütün gün kilitli ve korumalıydı, anahtar sadece Roslain'deydi ama bu sarayda kimseye güvenmiyordu.

Bunun akıllıca bir karar olup olmadığını düşündüğü uzun bir anın ardından Ead, o öğleden sonra kestiği gülü çıkardı ve yatağın sağ tarafındaki yastığın arkasına sıkıştırdı. Yastığın üzerinde Berethnet rozeti işlenmişti.

En azından bu gece tatlı rüyalar görsün.

Ead'in tanıdığı bir ayak sesiyle kapılar çalındı. Kapı aralığında bir gölge belirdi ve Roslain Crest çenesini tutarak odayı inceledi.

Kalp şeklindeki saç örgüsünden bir tutam saç kaçmıştı. Sanki burası ona yabancıymış ve sayısız kez kraliçesinin yanında uyuduğu yer değilmiş gibi etrafına bakındı.

"Leydim. Ead reverans yaptı. "İyi misiniz?

"Evet. Roslain burnundan bir nefes verdi. "Majesteleri huzurunuza çıkmanızı rica ediyor, Ead.

Bu beklenmedik bir şeydi. "Elbette sadece yatak odasındaki hanımlar onu soyabilir.

"Dediğim gibi," diye araya girdi Roslain, "sizi istedi. Ve siz de buradaki görevlerinizi tamamlamış görünüyorsunuz. Odaya son bir kez bakarak koridora döndü ve Ead de onu takip etti. "Bildiğiniz gibi bir odacının kraliyet mensuplarına dokunmasına izin verilmez ama bu gece bunu görmezden geleceğim. Gerekli olduğu kadarıyla.

"Tabii ki.

Sabran'ın her gün yıkandığı ve giyindiği Çekilme Odası, kraliyet dairelerinin en küçüğü olan süslü alçı tavanlı kare bir odaydı. Perdeleri kapalıydı.

Sabran ateşin yanında yalınayak durmuş, küpelerini çıkarırken alevlere bakıyordu. Elbisesi kuşkusuz Özel Gardırop'a kilitlenmişti ve onu vardiyasıyla bırakmıştı. Katryen belindeki yastıklı ruloyu çıkarıyordu.

Ead kraliçenin yanına gitti ve saçlarını kenara çekerek karanfilinin tutturulduğu ensesine ulaştı.

'Ead,' dedi Sabran. "Tören hoşunuza gitti mi?" "Evet,

Majesteleri. Muhteşem görünüyordunuz.

"Hala değil miyim?

Hafifçe sordu ama Ead onun sesindeki şüphe izini duydu.

"Her zaman güzelsiniz, madam. Ead kancayı çözdü ve mücevherleri kadının boğazından çıkardı. "Ama benim gözümde... asla şu an olduğunuzdan daha güzel değilsiniz.

Sabran ona baktı.

"Prens Aubrecht'in beni böyle bulacağını mı sanıyorsunuz?" "Eğer

bulmazsa Majesteleri deli ya da aptaldır.

Roslain odaya döndüğünde bakışları birbirinden ayrıldı. Sabran'a yaklaştı ve korsesinin bağlarını çözmeye koyuldu.

"Ead," dedi, "gecelik. "Evet,

leydim.

Ead giysiyi ısıtmak için bir tava bulurken, Sabran kollarını kaldırarak Roslain'in giysisini başından geçirmesine izin verdi. Yatak odasının iki hanımı kraliçelerini lavaboya götürdüler ve onu tepeden tırnağa temizlediler. Geceliği düzeltirken Ead bir bakış attı.

Kıyafetlerinden arınmış olan Sabran Berethnet, sahte ya da gerçek hiçbir azizin soyundan geliyormuş gibi görünmüyordu. O bir ölümlüydü. Hâlâ heybetli, hâlâ zarifti ama bir şekilde daha yumuşaktı.

Vücudu bir kum saatiydi. Yuvarlak kalçalar, küçük bir bel ve meme uçları kabarmış dolgun göğüsler. Uzun bacaklar, ata binmekten güçlenmişti. Aralarındaki alacakaranlığı gördüğünde Ead'in içini bir ürperti kapladı.

Dikkatini tekrar görevine verdi. Inysh'ler çıplaklık konusunda çok titizdi. Yıllardır kendi bedeni dışında soyunmuş bir beden görmemişti.

"Ros," dedi Sabran, "acıyacak mı?

Roslain temiz bir çarşafla cildini kuruladı. 'İlk başta biraz olabilir,' dedi, 'ama uzun sürmez. Ve eğer Ekselansları... dikkatli olursa.

Sabran onu görüyormuş gibi görünmeden odaya baktı. Aşk düğümü yüzüğünü çevirdi.

"Ya hamile kalamazsam?

Bu soruyu takip eden sessizlikte bir fare bile duymadan nefes alamazdı.

"Sabran," dedi Katryen nazikçe, onun koluna girerek, "elbette yapacaksın.

Ead sessizliğini korudu. Bu sadece yakınların konuşabileceği bir konu gibi görünüyordu ama kimse ona gitmesini emretmemişti.

'Büyükannem uzun yıllar yapamadı,' diye mırıldandı Sabran. 'Yüksek Batılılar kanatta. Yscalin bana ihanet etti. Eğer Fýredel ve Sigoso Inys'i işgal ederse ve benim bir varisim olmazsa-'

Bir varisin olacak. Kraliçe Jillian güzel bir kız çocuğu doğurdu, leydi anneniz. Ve çok yakında siz de bir anne olacaksınız. Roslain çenesini Sabran'ın omzuna dayadı. "İşin bittikten sonra bir süre hareketsiz yat ve sırt üstü uyu.

Sabran ona doğru eğildi.

'Keşke Loth da burada olsaydı,' dedi. 'O benim bağışçım olacaktı. Ona söz vermiştim. Şimdi pudra gitmişti, gözlerinin altındaki morluk benzeri izler hiç bu kadar keskin görünmemişti. "Şimdi o... kayıp. Cárscaro'da bir yerde. Ve ben ona ulaşacak güçte değilim.

'Loth iyi olacak. Yakında eve döneceğine inanıyorum. Roslain ona daha sıkı sarıldı. "Ve döndüğünde, efendi babandan haberler getirecek.

'Bir kayıp yüz daha. Loth ve babam... ve Bella da. Üç kraliçeye hizmet eden sadık Bella. Sabran gözlerini kapadı. 'Bugüne bu kadar yakın bir zamanda ölmüş olması kötüye işaret. Yatağında-'

'Sabran,' dedi Roslain, 'bu senin düğün gecen. Bu karanlık düşüncelere kapılmamalısın, yoksa tohumu lekeleyecekler.

Ead tencereyi ocağa geri boşalttı. Inysh'lerin çocuk yapma konusunda işe yarar bir şey bilip bilmediklerini ya da hekimlerinin tahminden başka bir şeyle uğraşıp uğraşmadıklarını merak etti.

Saat yaklaştıkça kraliçe sessizleşti. Roslain kulağına rehberlik fısıldadı ve Katryen saçındaki her yaprağı taradı.

Ona bir gecelik ve kürklü bir ray giydirdiler. Katryen yakasının altından saçlarını kaldırdı.

"Ead," dedi Sabran kapıya yöneldiklerinde, "Ersyr'de bu işler böyle mi yapılır?

Kaşlarında bir çatık belirmişti. Kâbusunu anlatırken de aynı çatıklık vardı. Ead kendini onu düzeltmek isterken buldu.

'Bunun gibi bir şey, hanımefendi,' dedi.

Dışarıda bir yerde, bir havai fişek gökyüzüne doğru ıslık çaldı. Şehirde kutlamalar başlıyordu.

Sabran'ı Çekilme Odası'ndan çıkardılar. Titriyordu ama başını dik tutuyordu.

Bir kraliçe korku gösteremez.

Kraliyet Yatak Odası'nın kapıları göründüğünde, Roslain ve Katryen hükümdarlarına daha da yaklaştılar. Sör Tharian Lintley ve nöbet tutan iki Beden Şövalyesi şimdi onun önünde diz çökmüşlerdi.

"Majesteleri," dedi Lintley, "nezaket gereği, bu gece, düğün gecenizde odanızı koruyamam. Korumanızı arkadaşınıza ve yatak odasındaki hanımlarınıza emanet ediyorum.

Sabran onun başına bir el koydu. "İyi Sör Tharian," dedi, "Nezaket Şövalyesi size gülümsüyor.

Ayağa kalktı ve şövalyeleriyle birlikte onu selamladı. Onlar ayrılırken Katryen anahtarı Roslain'den aldı ve kapıları açtı.

Yatağın ayak ucunda, Baş Sanctar elinde bir dua kitabıyla durmuş mırıldanıyordu. Aubrecht Lievelyn, İç Oda'daki seyisleriyle birlikte bekliyordu. Kenarları siyah işlemeli gecelik gömleği, köprücük kemiklerini gösterecek şekilde açıktı.

"Majesteleri," dedi. Ateş ışığında gözleri mürekkep hokkası gibiydi.

Sabran başını hafifçe eğdi. "Ekselansları. Baş Sancaktar kılıç işareti yaptı.

'Aziz bu yatağı kutsar. Onun bitmeyen asmasının meyvesini taşısın. Dua kitabını kapattı. 'Ve şimdi dostların ayrılma vakti geldi, böylece bu yeni dostlar birbirlerini tanıyabilirler. Aziz hepimize iyi geceler versin, çünkü bizi karanlıkta izliyor.

"Karanlıkta bizi izliyor," diye yankılandı. Ead bunu diğerleriyle birlikte söylemedi.

Hanımlar ve damatların hepsi reverans yaptı. Roslain doğrulurken, Sabran "Ros" diye fısıldadı.

Roslain onun gözlerinin içine baktı. Adamların görüş alanının dışında, Sabran'ın elini öyle sıkı kavradı ki, her ikisinin de parmakları beyazlaştı.

Katryen Roslain'i dışarı çıkardı. Ead onları kapıdan geri takip ederken kraliçeye baktı ve bakışları birbirine değdi.

İlk kez Sabran Berethnet'in maskenin ardındaki kimliğini gördü: omuzlarında bin yıllık bir miras taşıyan genç ve kırılgan bir kadın. Gücü sadece bir kız çocuğu doğurabildiği sürece mutlak olan bir kraliçe. Ead'in içindeki aptal onu elinden tutup bu odadan uzaklaştırmak istedi ama o aptal harekete geçemeyecek kadar korkaktı. Diğerleri gibi o da Sabran'ı yalnız bıraktı.

Margret ve Linora bekliyorlardı. Beşi karanlıkta bir araya geldi. "İyi

görünüyor muydu? Margret usulca sordu.

Roslain ellerini elbisesinin ön kısmında gezdirdi. "Bilmiyorum. Bir ileri bir geri volta attı. "Hayatımda ilk kez bir şey söyleyemiyorum.

"Gergin olması çok doğal. Katryen fısıltıyla konuştu. "Cal ile nasıl hissettin?

O farklıydı. Cal ve ben çocukken nişanlanmıştık. O bir yabancı değildi,' dedi Roslain. 'Ve ulusların kaderi bizim birlikteliğimizin meyvesine bağlı değildi.

Kraliyet Yatak Odası'nda herhangi bir değişiklik olup olmadığını anlamak için kulaklarını dört açarak nöbet tuttular. Çeyrek saat geçtikten sonra Katryen kulağını kapıya dayadı.

"Brygstad'dan bahsediyor.

"Bırak konuşsunlar," dedi Ead, sesini alçak tutarak. "Birbirlerini pek tanımıyorlar.

'Peki bu birliktelik tamamlanmazsa ne yapacağız?

"Sabran bunun yapıldığını görecek. Roslain boşluğa baktı. "Bunun onun kaçınılmaz görevi olduğunu biliyor.

Bekleyiş bir süre daha devam etti. Yere yerleşmiş olan Linora duvara yaslanmış uyukluyordu. Sonunda, taş gibi hareketsiz duran Roslain yeniden adım atmaya başladı.

"Ya-" Parmaklarını sıktı. "Ya o bir canavarsa? Katryen ona

doğru bir adım attı. "Ros-

"Biliyorsun, leydi annem bana Sekizinci Sabran'ın arkadaşı tarafından kötü kullanıldığını söyledi. İçki içmiş, fahişelik yapmış ve ona zalimce şeyler söylemiş. Kimseye söylememiş. Hatta nedimelerine bile. Sonra bir gece -' elini karnına bastırdı- 'aşağılık düzenbaz ona *vurdu.* Elmacık kemiğini çatlattı ve bileğini kırdı-'

"Ve bu yüzden idam edildi. Katryen onu yakınına topladı. "Dinle şimdi. Sab'a hiçbir şey olmayacak. Lievelyn'in kız kardeşleriyle nasıl olduğunu gördüm. Onda bir kuzucuğun kalbi var.

"Tam bir kuzucuğa benziyor olabilir," dedi Ead, "ama canavarların genellikle yumuşak yüzleri vardır. Kendilerini nasıl maskeleyeceklerini bilirler. İkisinin de gözlerinin içine baktı. 'Onu izleyeceğiz. İyi dinleyeceğiz. Neden mücevherler kadar kılıçlar da taktığımızı hatırlayın.

Roslain onun bakışlarını tuttu ve yavaşça başını salladı. Bir an sonra Katryen de öyle yaptı. Ead o zaman onların Sabran için her şeyi yapabileceklerini gördü. Bir can alabilir ya da kendi canlarını feda edebilirlerdi. Her şeyi yaparlardı.

Saatler ilerlerken Kraliyet Yatak Odası'nda bir şeyler değişti.
Linora kıpırdanarak uyandı ve eliyle ağzını kapattı.

Ead kapıya doğru yaklaştı. Ne kadar kalın olursa olsun, içeride neler olduğunu anlayabilecek kadar iyi duyabiliyordu. Konuşma bittiğinde yatak odasındaki hanımlara başıyla selam verdi.

Sabran görevini yapmıştı.

Lievelyn sabah saat dokuzu biraz geçe Kraliyet Yatak Odası'ndan ayrıldı. Ancak Küçük Kapı arkasından kapandığında bekleyen hanımlar kraliçelerinin yanına gidebiliyordu.

Sabran yatakta yatıyordu, çarşaflar göğüslerinin üzerinde toplanmıştı. O ya da Lievelyn perdeleri açmıştı ama gökyüzü kapalıydı ve çok az ışık veriyordu.

Onlar içeri girdiğinde omzunun üzerinden baktı. Roslain hemen yanına koştu.

"İyi misiniz, Majesteleri?

"Evet. Sabran'ın sesi yorgun geliyordu. "Sanırım öyleyim, Ros. Roslain onun eline bir öpücük kondurdu.

Sabran ayağa kalktığında Katryen elinde bir örtü ile hemen oradaydı. Ead, Margret ve Linora ile birlikte yatağa doğru ilerlerken, yatak odasının iki hanımı Sabran'a ateşin yanındaki sandalyeye kadar eşlik ettiler.

"Bugün dairemde kalacağım. Sabran bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Canım meyve çekiyor.

'Leydi Linora,' dedi Katryen, 'Majestelerine biraz böğürtlen ve armut getir. Ve bir fincan da caudle, lütfen.

Linora kovulduğu için sinirlenmiş görünerek oradan ayrıldı. Kapı kapanır kapanmaz Roslain, Sabran'ın önünde diz çökerek eteklerinin kabarmasına neden oldu.

'Ah, Sab, ben de-' Başını salladı. "Ekselansları ile her şey yolunda mıydı?

"Mükemmel," dedi Sabran. "Gerçekten mi?

"Gerçekten. Garip hissettim ama Ekselansları... çok dikkatliydi. Bir elini karnının üzerine koydu. "Şimdiden hamile kalmış olabilir miyim?

Bir gecede hamilelik pek olası değildi ama Inysh vücut ve işleyişi hakkında çok az şey biliyordu. Roslain ayağa kalkarken, "Her zamanki ders saatlerine kadar beklemelisin," dedi, her zamanki hoşgörülü tavrıyla. "Eğer kan gelmezse, hamilesin demektir.

"Şart değil," dedi Ead. Sabran ve yatak odasının iki hanımı ona bakınca reverans yaptı. 'Bazen vücut bir hilebazdır, Majesteleri. Buna yalancı gebelik derler. Margret bunun üzerine başını salladı. "Çocuk hızlanana kadar emin olmak zor.

"Ama elbette," diye ekledi Katryen, "çok yakında çocuk sahibi olacağınıza inancımız tam.

Sabran sandalyesinin kollarını tuttu.

'O zaman yine Aubrecht'le yatmalıyım,' dedi. "Emin olana kadar.

"Doğru zaman geldiğinde bir çocuk doğacak. Roslain onun başına bir öpücük kondurdu. 'Şimdilik sadece evliliğinizi mutlu bir evlilik haline getirmeyi düşünmelisiniz. Belki siz ve Prens Aubrecht bir ay bal tatili yapabilirsiniz. Glowan Kalesi yılın bu zamanlarında çok güzel olur.

"Başkentten ayrılamam," dedi Sabran. "Kanatta bir Yüksek Batılı varken olmaz.

"Yüksek Batılılardan bahsetmeyelim. Roslain saçlarını düzeltti. "Şimdi olmaz.

Margret duruma ayak uydurdu. "Madem yeni bir konu arıyoruz," dedi gözlerinde alaycı bir parıltıyla, "bize düğün geceni anlatır *mısın* Ros?

Katryen kıkırdadı ve Sabran ona bilmiş bir bakış atarken Roslain biraz gülümsedi.

Roslain, Lord Calidor Stillwater ile olan evliliğini anlatırken Linora meyvelerle geri döndü. Yatak hazırlandığında, hepsi Sabran'ın lavabonun yanında oturduğu Çekilme Odası'na taşındı. Katryen saçlarına krem sürerken ve ağzını çalkalaması için gülsuyu verirken sessizdi. Onun isteği üzerine Margret virginals çaldı.

'Bayan Duryan,' dedi Katryen, 'lütfen Majestelerinin saçını durulamaya yardım edin. Lord Chamberlain'e gitmeliyim.

"Tabii ki.

Katryen hasır sepeti aldı ve gitti. Bu sırada Ead de lavaboda Roslain'e katıldı.

İbrikten su dökerek tatlı kokulu köpüğü yıkadı.
Çarşaflara uzanırken, Sabran bileğini yakaladı.

Ead kıpırdamadan durdu. Sıradan bir Chamberer'in kraliçeye dokunma izni yoktu ve bu kez Roslain bunu görmezden geleceğine dair hiçbir söz vermemişti.

"Gül çok güzel kokuyordu, Bayan Duryan.

Sabran parmaklarını onunkilerin arasında kaydırdı. Daha fazlasını söyleyeceğini düşünen Ead duymak için eğildi ama onun yerine Sabran Berethnet onu yanağından öptü.

Dudakları kuğu tüyü kadar yumuşaktı. Tüyleri diken diken oldu ve tüm nefesini dışarı verme ihtiyacıyla savaştı.

"Teşekkür ederim," dedi Sabran. "Çok cömertçe bir davranıştı. Ead şaşkın şaşkın bakan Roslain'e baktı. "Benim için bir zevkti, madam," dedi.

Dışarıda, arazi sisle kaplıydı. Yağmur, Çekilme Odası'nın bulutlu pencerelerinden aşağı süzülüyordu. Kraliçe sanki kendi tahtıymış gibi koltuğuna yaslandı.

"Ros," dedi, "Kate döndüğünde ona Lord Chamberlain'e gitmesini söyle. Ona Bayan Ead Duryan'ın yatak odası hanımefendiliğine yükseltildiğini söylesin.

II

Declare I Dare Not

Gitmesi gereken yolu düşün, Aç
tuzağı düşün,
Kendi ördüğü ağ,
Farkında olarak ya da olmayarak ...

- Marion Angus

23

Güney

Buzdan asanın kancası kara saplandı ve Lord Arteloth Beck, Spindles'ın içinden esen rüzgâra karşı başını eğdi. Eldivenlerinin altındaki parmakları sanki kökboyasına batırılmış gibi kıpkırmızıydı. Omzuna bir dağ koyununun leşi örtülmüştü.

Gözyaşları günlerdir yanaklarında donmuştu ama şimdi soğuk içine işlemişti. Her adımda acı çekerken Kit'i uzun süre düşünemezdi. Aziz'den bir merhamet.

Gece çökmüştü. Kar sakalını kolalamıştı. Dağın yamacındaki bir yarıktan sızan lav deresini geçti ve sürünerek mağaraya girdi, orada uykuya daldı ve daldı. Gücünü topladığında, topladığı odun ve çıraları düzenlemek için kendini zorladı. Çakmak taşına vurdu ve üfleyerek alevin büyümesini sağladı. Sonra sinirlerini çelikleştirerek koyunu azarlamaya başladı. Üçüncü gece ilk hayvanının derisini yüzdüğünde kusmuş ve hıçkıra hıçkıra ağlamıştı. Artık elleri hayatta kalma hareketlerinde ustalaşmıştı.

Bu iş bittikten sonra kendine bir şiş yaptı. İlk başta, wyrm'lerin ateşini görüp pervaneler gibi onlara uçacağından korkmuştu, ama hiç uçmadılar.

Mağaranın dışındaki karda ellerini temizledi, sonra kanın üzerine biraz daha kar yığarak kokuyu bastırdı. Barınağında, koyun etini parçaladı ve

Nezaket Şövalyesi'ne başka tarafa bakması için yalvardı. Yiyebildiği kadar yedikten ve kalan yenilebilir kısımları soyduktan sonra, Loth leşi gömdü ve ellerini tekrar eldivenle kapladı. Kırmızı uçlu parmaklarını görmek midesini bulandırıyordu.

Kızarıklık çoktan sırtından aşağıya doğru inmeye başlamıştı - en azından öyle olduğunu düşünüyordu. Kaşıntının gerçek mi yoksa hayal ürünü mü olduğunu bilmesine imkân yoktu. Donmata Marosa ona tam olarak ne kadar zamanı olduğunu söylememişti, şüphesiz günleri saymasını engellemek için.

Üşüyünce ateşe döndü ve başını çantasına yasladı. Birkaç saat dinlenecek ve tekrar yola koyulacaktı.

Orada, pelerinine sarınmış bir halde yatarken, boynundaki kordonda asılı duran pusulayı kontrol etti. Donmata ona çöle ulaşana kadar güneydoğu yönünde ilerlemesini söylemişti. Çölü geçip Ersyri'nin başkenti Rauca'ya gidecek ve Chassar uq-Ispad'ın geniş bir arazide yaşadığı Rumelabar'a giden bir kervana katılacaktı. Ead orada onun vasisi olarak büyümüştü.

Zor bir yolculuk olacaktı ve eğer acı çekenlere katılmaktan kaçınmak istiyorsa, daha iyi zaman geçirmesi gerekecekti. Çantasında harita yoktu ama altın ve gümüş güneşlerden oluşan bir kese bulmuştu. Her sikkenin üzerinde Ersyr Kralı Muhteşem Jantar'ın resmi vardı.

Loth pusulayı gömleğinin içine geri soktu. Ateş alnını yakıyordu. Elleri kızardığından beri gördüğü rüyalar onu ter içinde bırakıyordu. Kan lekeli camın içine gömülmüş, bir dünya ile öteki dünya arasında sonsuza dek sıkışıp kalmış Kit'i hayal ediyordu. Sabran'ın çocuk yatağında öldüğünü ve kendisinin bunu durduracak gücü olmadığını hayal etti. Ve açıklanamaz bir şekilde, Donmata Marosa'nın Ascalon'da dans ettiğini, kulesine boyunduruk vurulmadan önce, babasının dönüştüğü mankenin merhametine kaldığını hayal etti.

Mağaranın ağzında bir hışırtı duydu. Kulakları dikildi, hareketsiz yattı ve bekledi.

Pençe taşta çınladı. Ateş bir tutam köze kadar azalmıştı ama Loth'un canavarın görüntüsünü yakalamasına yetecek kadar ışık vardı.

Kemik beyazı tüyleri ve pullu pembe bacakları vardır. Her ayağında üç parmağı vardır. Bir gaganın üzerinde etten bir tarak. Loth daha önce hiç bu kadar iğrenç, bu kadar *yanlış bir* şey görmemişti. Cesaret Şövalyesi'ni çağırdı ama bulduğu tek şey bir korku çukuruydu.

Bir cockatrice idi.

Boğazının derinliklerinden gırtlaktan bir ses geldi ve gıdak salya akıttı. Gözleri kafasının içinde iki kan kabarcığından ibaretti. Gölgelerin arasında kıpırdamadan duran Loth, yırtık ve kanlı kanadını ve tüylerindeki kiri inceledi. Bir sümüklüböcek dili lezyonların üzerinde törpülendi.

Korkudan eli ayağı birbirine dolanan Loth, çantasının kayışını göğsünde gevşetti ve buzdan asayı eline aldı. Kakadu yaralarını yalarken kılıcını çekti ve mağaranın ağzına doğru sürünerek en yakın duvarı yardı.

Kakadu başını kaldırdı. Kulakları sağır eden bir çığlık attı ve pençeleriyle kendini dikleştirdi. Loth ileri atılıp kuyruğunu savurdu ve sonra hiç koşmadığı kadar koşarak mağaradan çıkıp yamaçlardan aşağı indi, botları buza sürtünüyordu. Kör acelesi yüzünden ayağı kayıp yuvarlandı ve sanki Aziz'in eliymiş gibi çantasına tutundu.

Pençeler yukarıdan omuzlarına saplandı. Yer yuvarlanırken bağırdı. Kılıcı elinden kaydı ama parmak uçlarıyla asaya tutundu.

Kakadu bir vadinin üzerinden gökyüzüne doğru kanat çırptı. Vücudu kırık kanadına doğru sıralandı. Loth, panik dumanları arasında, kendisini ölümcül bir dalıştan alıkoyan tek şeyin cockatrice olduğunu fark edene kadar tekmeledi ve çırpındı. Kendini onun pençelerine bıraktı ve horoz zafer çığlıkları attı.

Sert zemin onları karşılamak için yukarı fırladı. Pençeler gevşediği anda Loth omzunu savurdu ve yuvarlandı. Çarpışma vücudundaki her kemiği sarstı.

Canavar onu alçak bir dağın zirvesine götürmüştü. Nefes nefese kalan Loth yerden kalktı ve buzdan asayı kaptı. Sabran'la sık sık at sırtında avlanmıştı ama o zaman av kendisi olmamıştı.

Pullu beyaz bir kuyruk onu göbeğinden sertçe yakaladı. Geriye doğru uçtu ve kafasını bir kaya parçasına çarptı, karnı protesto için sıkıldı ama silahını tutmaya devam etti.

Gerekirse burada ölsün ama bu canavarı da yanında götürsün.

Darbenin etkisiyle hastalanarak asasını savurdu. Kakadu ayaklarını yere vurdu, tüylerini kaldırdı ve ona doğru gürledi. Loth buzdan asasını bir mızrak gibi fırlattı. Kakadu bundan kaçınmak için kendini düzleştirdi ve tek silahı uçuruma doğru kaymaya başladı.

Bu kez kuyruğundan gelen salınım Loth'u neredeyse uçurumdan aşağı atıyordu. Kakadu, ıslak gıdaklamalardan oluşan bir ürpertiyle ona doğru yaklaştı. Pençeler

tık-tık. Kendini bir top haline getirdi ve dişlerini öyle sıktı ki çenesi ağrıdı. Sıcaklık pantolonunun içine işledi.

Ağır bir ayak sırtına çarptı. Bir gaga pelerinini parçaladı. İçinden bir hıçkırık yükselirken, bir neşe kırıntısına tutunmaya çalıştı. Aklına gelen ilk anı Margret'in doğduğu gündü; kocaman gözleri ve minicik elleriyle ne kadar da güzeldi. Her Kardeşlik Bayramı'nda Ead ile yaptığı danslar. Sabran'la birlikte şafaktan gün batımına kadar avlanması. Kit ile Kraliyet Kütüphanesi'nde oturup şiirlerini ona okuması.

Yeni bir ses geldi ve ayak gitti. Loth gözlerini açtığında kakadu kuşunun sersemlemiş bir dev gibi yalpaladığını gördü. Cockatrice'in pullu ve tüylü olduğu yerde kürklü başka bir yaratıkla savaşıyordu. Drakonik canavar yalpaladı, çığlık attı ve kuyruğunu savurdu ama çabaları boşunaydı; yeni gelen yaratık boğazını parçaladı.

Cockatrice parçalandı. Leşinden kan zonkluyordu. Yok edicisi bir havlama sesi çıkardı ve onu kanyona doğru itti.

Artık hareketsizdi, Loth kurtarıcısının ne olduğunu görebiliyordu. Bir firavun faresi şeklindeydi, kuyruğu genişti, pençelerinin ve ağzının etrafında beyaza çalan kızılağaç kahverengisi bir kürkle kaplıydı - ama *dev* gibiydi, bir Kuzey ayısı kadar büyüktü. Pirzolaları kanla kaplıydı.

Bir ichneumon. Wyrm'lerin doğal baş düşmanı. Onlar pek çok Inysh efsanesinin şampiyonlarıydı, ama hala var olduklarını hiç hayal etmemişti.

Aziz, Lasia'dan Inys'e giden yolda bu yaratıklardan biriyle karşılaşmıştı. Genç Kız'ı taşıyamayacak kadar yorgun olduğu zamanlarda sırtında taşımıştı.

İchneumon dişlerini yalayarak temizledi. Ona baktığında dişlerini yeniden gösterdi.

Gözleri yuvarlak ve kehribar rengindeydi, kurda benziyordu, siyah deriyle çevrelenmişti. Kuyruğunun ucunda beyaz çizgiler vardı. Şu anda yüzü kanlı tüy tutamlarıyla kaplıydı. Cüssesine göre inanılmaz derecede hafif adımlarla Loth'a doğru yürüdü ve pelerinini kokladı.

Loth çekingen bir tavırla elini uzattı. Eldivenini burnuna götürdüğünde, ichneumon hırladı. İçindeki vebanın, asırlık düşmanının kokusunu almış olmalıydı. Sıcak nefesi yanağını ıslatırken Loth kıpırdamadan durdu. Bir süre sonra ichneumon ön bacaklarını büktü ve bir havlama sesi çıkardı.

"Ne oldu dostum? Loth sordu. "Ne yapmamı istiyorsun?" İç

çektiğine yemin edebilirdi. Başını kolunun altına soktu.

"Hayır, bende veba var. Sesi yorgunluktan zayıftı. "Sakın yaklaşma.

Drakon vebasına yakalanan bir hayvanı daha önce hiç duymadığını fark etti. Kürkünden sıcaklık yayılıyordu - yumuşak, hayvani bir sıcaklık, wyrm ateşinin kızgın kavuruculuğu değil.

Gücü yeniden doğan Loth çantasını omuzladı. Parmaklarını kalın kürküne doladı ve ichneumon'a tırmandı.

'Bana yolu gösterirsen Rauca'ya giderim,' dedi.

İchneumon tekrar havladı ve dağın yamacından aşağı fırladı. Pençeleri rüzgâr kadar hızlı koşarken, Loth Hanımefendi ve Aziz'e şükran dolu bir dua fısıldadı. Artık kendisini bu yola onların soktuğunu biliyordu ve bu yolu sonuna kadar takip etmek niyetindeydi.

Şafak vakti, ichneumon bir kayalığın üzerinde sinsice ilerleyerek durdu. Loth güneşin kavurduğu toprağı ve çiçeklerin baharatını kokluyordu. Önlerinde Spindles'ın tozlu etekleri uzanıyordu - ve onların ötesinde, göz alabildiğine uzanan bir çöl, güneşin altında toz haline gelmiş altın. Sıcakta neredeyse bir serap gibi görünebilirdi ama o bunun gerçek olduğunu biliyordu.

Her şeye rağmen, Huzursuz Rüya Çölü'ne baktı.

24

Batı

Sonbaharın başları acı-tatlı geçti. Ead, Chassar'dan Başrahibenin bir süre daha Inys'te kalmasına izin verip vermeyeceğine dair haber bekledi ama hiçbir mesaj gelmedi.

Rüzgârlar soğudukça ve yaz modası yerini kürklü kırmızı ve kahverengilere bıraktıkça, saray Prens Konsolos'a aşık oldu. Herkesi şaşırtan bir şekilde, Sabran'la birlikte Huzur Odası'nda maskeler ve oyunlar izlemeye başladılar. Bu tür eğlenceler her zaman düzenlenirdi, ancak kraliçe nişan kutlamaları dışında birkaç yıldır katılmamıştı. Aptallarını çağırır ve onların oyunlarına gülerdi. Şeref nedimelerine onun için dans etmelerini söylerdi. Bazen arkadaşının elinden tutar ve sanki dünyada başka kimse yokmuş gibi birbirlerine gülümserlerdi.

Ead tüm bunlar boyunca yakınında durdu. Bugünlerde kraliçeden nadiren uzak kalıyordu.

Evlendikten kısa bir süre sonra Sabran uyandığında çarşaflarında kan buldu. Bu onu öyle bir öfkeye sürükledi ki Roslain ellerini ovuşturdu ve Yukarı Hanedan'ın geri kalanı sinip kaldı. Prens Aubrecht bile Chesten Ormanı'nda avlanmak için bir günlüğüne geri çekildi.

Ead bunun beklenen bir şey olduğunu düşündü. Sabran bir kraliçeydi, dünyanın ona istediği şeyi istediği *zaman* sağlamakla yükümlü olduğu beklentisiyle doğmuştu - ama kendi rahmine meyve vermesini emredemezdi.

Sabran bir sabah Ead'e, "Bugün büyük bir kiraz arzusuyla uyandım," dedi. "Bunun ne anlama geldiğini düşünüyorsun?

"Kirazların mevsimi geçti hanımefendi," diye cevap verdi Ead. "Belki de yazın cömertliğini özlüyorsunuzdur.

Kraliçe dizginlendi ama başka bir şey söylemedi. Ead pelerinini fırçalamaya devam etti.

Sabran'ı bu konuda şımartmayacaktı. Katryen ve Roslain Sabran'a duymak istediklerini söylediler ama Ead ona bilmesi gerekenleri söylemeye kararlıydı.

Sabran hiçbir zaman sabırlı bir kadın olmamıştı. Çok geçmeden geceleri arkadaşına katılmakta isteksizleşti, hanımlarıyla birlikte kalıp geç saatlere kadar kâğıt oynadı. Gündüzleri ise yorgun ve kaprisliydi. Katryen, Roslain'e bu ruh halinin bir rahmi daha az misafirperver yapabileceğinden endişeleniyor, bu da Ead'in dişleri dökülene kadar kafasına vurmak istemesine neden oluyordu.

Kraliçeyi sıkıntıya sokan sadece bir çocuğun eksikliği değildi. Mentendon'u Spindles'taki wyrmlere karşı savunmak şimdiden tahmin edilenden daha büyük bir mali yük getirmeye başlamıştı. Lievelyn bir çeyiz getirmişti ama yakında o da tükenecekti.

Ead artık bu tür bilgilere sahipti. Mahrem, gizli bilgiler. Sabran'ın bazen saatlerce yatakta yattığını, soyundan gelen bir kederin onu orada tuttuğunu biliyordu. Sol kalçasında, on iki yaşındayken ağaçtan düştüğünde oluşan bir yara izi olduğunu biliyordu. Ve hamileliği hem nasıl umduğunu hem de bundan nasıl korktuğunu biliyordu.

Sabran Briar House'a yuvası diyebilirdi ama şu anda daha çok bir kafes gibiydi. Koridorlarında ve dehlizlerinde söylentiler dolaşıyordu. Duvarlar nefeslerini tutmuş gibiydi.

Ead'in kendisi de söylentilere yabancı değildi. Kimse, doğuştan din değiştirmiş birinin Yatak Odası Leydisi olmak için ne yaptığı konusunda spekülasyon yapmaktan kendini alamıyordu. Sabran'ın Üst Hanedeki pek çok soylu kadın arasından neden onu seçtiğine dair kendisinin bile hiçbir fikri yoktu. Linora ona pek çok kez suratını ekşiterek baktı ama Ead ona pek aldırmadı. Sekiz yıl boyunca bu sığır zekâlı saray mensuplarına katlanmıştı.

Bir sabah, sonbahar elbiselerinden birini giydi ve Sabran uyanmadan önce hava almaya çıktı. Bugünlerde düşünceleriyle baş başa kalabilmek için tarlakuşuyla birlikte kalkması gerekiyordu. Her günün çoğunu Sabran'la geçiriyor, kraliçeye erişimi neredeyse sınırsız oluyordu.

Şafak taze ve berraktı, dehlizler merhametli bir sessizlik içindeydi. Tek ses bir ağaç güvercininin ötüşüydü. Inys'i Çağların Kederi'nde yönetmiş olan kraliçe Üçüncü Glorian'ın heykelinin önünden geçerken Ead pelerininin kürk yakasına gömüldü. Heykel onu zırhının içinde, içi çocukla dolu, kılıcını meydan okurcasına kaldırmış bir halde tasvir ediyordu.

Glorian, Fýredel'in ailesini öldürdüğü gün iktidara gelmişti. Savaş beklenmedikti ama Glorian Shieldheart yılmamıştı. Yaşlı Córvugar Dükü ile evlenmiş ve doğmamış çocuklarını Mentendonlu Haynrick Vatten ile nişanlamıştı, tüm bunlar olurken Inys'in savunmasına liderlik etmişti. Kızının doğduğu gün, ordularına umut olduğunu göstermek için bebeği savaş meydanına götürmüştü. Ead bunun delilik mi yoksa cesaret mi olduğuna karar veremiyordu.

Onunki gibi başka hikâyeler de vardı. Inys için büyük fedakârlıklar yapan başka kraliçeler. Bunlar Sabran Berethnet'in mirasını omuzlarında taşıdığı kadınlardı.

Ead bir geçitten sağa döndü ve atkestanesi ağaçlarıyla çevrili çakıllı bir patikaya girdi. Yolun sonunda, saray arazisinin duvarlarının ötesinde, Inys'in kendisi kadar eski olan Chesten Ormanı bulunuyordu.

Bahçede dökme demir ve camdan yapılmış bir sera vardı. Ead seranın etli sıcaklığına adımını attığında çatıdan bir kızıl akbaba havalandı.

Mücevher zambaklar bir havuzda yüzüyordu. Sonbahar çiğdemini bulduğunda çömeldi ve kuşağından bir makas çıkardı. Manastırda bir kadın çocuk sahibi olmaya çalışmadan önce günlerce safran içerdi.

"Bayan Duryan.

İrkilerek başını kaldırdı. Aubrecht Lievelyn, kızıl pelerinine sarınmış bir halde yakınında duruyordu.

"Ekselansları. Ayağa kalktı ve reverans yaparak çiğdemi pelerininin içine yerleştirdi. "Bağışlayın beni. Sizi görmedim.

'Aksine, sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. Başka kimsenin bu kadar erken kalkacağını düşünmemiştim.

"Her zaman değil ama gün doğmadan önce ışığın

tadını çıkarırım. 'Sessizliğin tadını çıkarıyorum.

Bu mahkeme çok yoğun.

"Brygstad'da mahkeme hayatı çok mu farklı?

'Belki de değil. Her sarayda gözler ve fısıltılar vardır, ama buradaki fısıltılar- şey, şikayet etmemeliyim. Nazik bir gülümseme sundu. "Ne yaptığınızı sorabilir miyim?

İçgüdüsü onun ilgisine karşı temkinli olmaktı ama Lievelyn ona hiçbir zaman işbirlikçi biri gibi görünmemişti. "Eminim Majestelerinin gece terörü yaşadığını biliyorsunuzdur," dedi. "Öğütüp yastığının altına koymak için biraz lavanta arıyordum.

"Lavanta mı?

"Sessiz bir uykuyu teşvik eder.

Başıyla onayladı. 'Eczacı Bahçesi'ne bakmak isteyebilirsiniz,' dedi. "Size katılabilir miyim?

Teklif onu şaşırtmıştı ama reddedemezdi. "Evet, elbette Majesteleri.

Seradan tam da güneşin üst kısmı ufuk çizgisine ulaştığında ayrıldılar. Ead konuşmaya çalışıp çalışmayacağını merak ediyordu ama Lievelyn yan yana yürürken arazinin buz tutmuş güzelliğini seyretmekten memnun görünüyordu. Kraliyet Muhafızları onları belli bir mesafeden takip ediyordu.

"Majestelerinin iyi uyuyamadığı doğru," dedi sonunda. "Görevleri ona ağır geliyor.

"Seninkinin ağırlığı senin üzerinde olmalı.

'Ah, ama benim işim daha kolay. Kızımızı taşıyacak olan Sabran. Ona hayatını verecek olan Sabran. Bir kez daha gülümseyerek Chesten Ormanı'nı işaret etti. "Söyleyin bana, Bayan Duryan. Ormanın Hanımı'nın bu ağaçların arasında yürüdüğü söylenir miydi hiç?

Ead'in içine bir ürperti yayıldı. 'Bu çok eski bir efsane, Majesteleri. Bunu duymuş olmanıza şaşırdığımı itiraf etmeliyim.

"Yeni Inysh hizmetçilerimden biri bana anlattı. Ülkenin bazı hikâyeleri ve gelenekleri hakkında beni aydınlatıp aydınlatamayacağını sordum. Mentendon'da orman elflerimiz, kızıl kurtlarımız ve benzerlerimiz var elbette - ama çocukları öldüren bir cadı özellikle kanlı bir masal gibi görünüyor.

"Inys bir zamanlar kanlı bir ülkeydi.

'Gerçekten de. Aziz'e şükürler olsun ki artık öyle değil.

Ead ormana doğru baktı. "Bildiğim kadarıyla Ormanın Hanımı'nın burada olduğu hiç bilinmiyordu," dedi. 'Onun otlağı kuzeyde, Aziz'in doğduğu Goldenbirch'e yakın. Oraya sadece ilkbaharda hac ziyareti için girilir.

"Ah. Kıkırdadı. 'Ne kadar rahatladım. Neredeyse bir sabah penceremden dışarı baktığımda onu orada dikilirken görebileceğimi sanıyordum.

"Korkacak bir şey yok, Majesteleri.

Çok geçmeden Eczacı Bahçesi'ne geldiler. Fırınların yakıldığı Büyük Mutfak'ın yanındaki avluda yer alıyordu.

"Bu onuru bana bahşeder misiniz?

Lievelyn sordu. Ead ona makasını uzattı.

"Elbette. "Teşekkür ederim.

Lavantanın yanına diz çöktüler ve Lievelyn eldivenlerini çıkardı, dudaklarında çocuksu bir gülümseme vardı. Belki de kendi elleriyle bu kadar az şey yapabilmeyi sinir bozucu buluyordu. İç Oda'daki Seyisleri yemeğini servis etmekten saçını yıkamaya kadar her şeyle ilgilenmek zorundaydı.

"Ekselansları," dedi Ead, "cehaletimi bağışlayın ama yokluğunuzda Mentendon'u kim yönetiyor?

'Ben Inys'teyken Prenses Ermuna kâhya olarak görev yapıyor. Elbette Kraliçe Sabran'la eninde sonunda zamanımın daha büyük bir kısmını evde geçirebileceğim bir anlaşmaya varacağımızı umuyorum. O zaman hem eş hem de hükümdar olabilirim. Parmaklarının arasında bir sap gezdirdi. 'Kız kardeşim doğanın bir gücü, ama onun için korkuyorum. Mentendon kırılgan bir krallık ve bizimki de genç bir kraliyet hanedanı.

Ead o konuşurken onun yüzünü izledi. Bakışları aşk düğümü yüzüğündeydi. "Burası da kırılgan bir diyar, Majesteleri," dedi.

"Öğrendiğim gibi.

Lavantayı kesti ve ona uzattı. Ead ayağa kalktı ve eteklerinin tozunu aldı ama Lievelyn gitmek için acele etmiyor gibiydi.

'Anladığım kadarıyla Ersyr'de doğmuşsunuz,' dedi.

'Evet, Majesteleri. Kral Jantar ve Kraliçe Saiyma'nın elçisi Chassar uq-Ispad'ın uzaktan akrabasıyım ve onun vasisi olarak büyüdüm.

Sekiz yıldır söylediği yalandı bu ve kolayca ortaya çıkmıştı.

"Ah," dedi Lievelyn. "Rumelabar, o zaman.

"Evet.

Lievelyn eldivenlerini geri çekti. Omzunun üzerinden Kraliyet Muhafızlarının bahçenin girişinde beklediği yere baktı.

"Bayan Duryan," dedi daha yumuşak bir sesle, "bu sabah size rastladığıma sevindim, çünkü özel bir konuda tavsiyenizi almak istiyordum, eğer lütfederseniz.

"Hangi sıfatla, Majesteleri?

"Yatak odasının hanımı olarak. Boğazını temizledi. "Majestelerini Ascalon halkına sadaka vermek için sokaklara götürmek isterim,

Yazın daha uzun bir seyahate çıkmayı planlıyor. Anladığım kadarıyla hiçbir vilayetine resmi bir ziyarette bulunmamış. Bu konuyu ona açmadan önce... nedenini bilip bilmediğinizi merak ettim.

Ona danışmak isteyen bir prens. İşler nasıl da değişmişti.

Ead, "Majesteleri taç giydiğinden beri halkının arasında dolaşmıyor," dedi. "Çünkü... Kraliçe Rosarian.

Lievelyn bunun üzerine kaşlarını çattı. "Ana Kraliçe'nin acımasızca öldürüldüğünü biliyorum," dedi, "ama bu kendi sarayında oldu, sokaklarda değil.

Ead onun ciddi yüzüne baktı. Onda kendisini dürüstlüğe zorlayan bir şeyler vardı.

"Ascalon'da, Yscalin'i kirleten kötülükle sarhoş olmuş, İsimsiz Olan'ın geri dönmesini arzulayan yanlış kafalı insanlar var," dedi ona. 'Bunu sağlamak için Berethnet Hanesi'ni yıkabilirler. Bu insanlardan bazıları Ascalon Sarayı'na girmeyi başardı. Caniler.

Lievelyn kısa bir süre sessiz kaldı. "Bundan haberim yoktu. Sesi sıkıntılı geliyordu ve Ead Sabran'ın onunla ne hakkında konuştuğunu merak etti. "Ona ne kadar yaklaştılar?

"Yakın. Sonuncusu yazın geldi ama efendilerinin Majestelerine karşı komplo kurmaya devam ettiğinden hiç şüphem yok.

Çenesi sertleşti.

"Anlıyorum," diye mırıldandı. 'Elbette Majestelerini tehlikeye atmak gibi bir niyetim yok. Yine de - Virtudom halkı için o bir umut ışığı. Şimdi bir Yüce Batılı geri döndü, onlara olan sevgisini, onlara olan bağlılığını hatırlatmalı. Özellikle de yeni gemi ve silahların yapımı için vergileri arttırmak zorunda kalırsa.

Adam ciddiydi. 'Majesteleri,' dedi Ead, 'size yalvarıyorum, bu fikri Majestelerine sunmadan önce bir kızınız olana kadar bekleyin. Bir prenses, avama ihtiyaç duydukları tüm rahatlığı ve güvenceyi verecektir.

'Ne yazık ki çocuklar sadece bizim onları yeterince istememizle dünyaya gelemezler. Bir varisin dünyaya gelmesi için daha uzun bir süre geçmesi gerekebilir, Bayan Duryan. Lievelyn burnundan nefes verdi. 'Yoldaşı olarak onu en iyi ben tanırım ama gelinim Aziz'in kanından geliyor. Hangi ölümlü onu tanıyabilir ki?

"Bakacaksın," dedi Ead. 'Onun hiç kimseye sana baktığı gibi baktığını görmedim.

"Lord Arteloth Beck bile mi?

Bu isim onu sakinleştirdi. "Ekselansları mı?

"Dedikoduları duydum. Bir aşk ilişkisinin fısıltıları,' diye devam etti Lievelyn bir tereddütten sonra. 'Kraliçe Sabran'a teklifimi onlara rağmen yaptım... ama zaman zaman, acaba-' Boğazını temizledi, utanmış görünüyordu.

"Lord Arteloth Majesteleri için çok değerlidir," dedi Ead ona. 'Çocukluklarından beri arkadaşlar ve birbirlerini kardeş gibi seviyorlar. Hepsi bu kadar. Onun bakışlarını kırmadı. "Söylentiler sizi neye inandırmış olursa olsun.

Yüzü tekrar yumuşayarak gülümsemeye başladı. 'Sanırım dedikodulara kulak asmamam gerektiğini daha iyi bilmeliyim. Şüphesiz hakkımda çok şey var,' dedi. 'Lord Seyton bana Lord Arteloth'un şu anda Yscalin'de olduğunu söyledi. Tehlikeye bu kadar cesurca atıldığına göre çok cesur bir adam olmalı.

"Evet, Majesteleri," dedi Ead yumuşak bir sesle. "Öyle.

Aralarında kuş seslerinin eşlik ettiği kısa bir sessizlik oldu.

'Tavsiyeniz için teşekkür ederim, Bayan Duryan. Verdiğiniz tavsiye çok cömertçeydi. Lievelyn bir eliyle onun aynası olan koruyucu broşuna dokundu. "Majestelerinin sizden neden bu kadar övgüyle bahsettiğini anlıyorum.

Ead reverans yaptı. 'Çok naziksiniz, Ekselansları. Majesteleri de öyle.'

Nazik bir selamla ayrıldı.

Aubrecht Lievelyn bir fındık faresi değildi. Değişim yaratmak isteyecek kadar hırslıydı ve tehlikeli fikirlere karşı Mentişlere özgü bir düşkünlüğü vardı. Ead onun öğütlerine kulak vermesi için dua etti. Hayatı tehdit altındayken Sabran'ın kendini herkesin içinde göstermesi delilik olurdu.

Ead kraliyet dairesinde kraliçeyi uyanık ve av için çağrıda bulunurken buldu. Kendisine ait hızlı bir atı olmayan Ead'e Kraliyet Sarayından yüksek cins bir küheylan verildi.

Ead'in Sıradan Kamaracı pozisyonunu alan Truyde utt Zeedeur da av partisinde yer alacaktı. Yüz yüze geldiklerinde Ead kaşlarını kaldırdı. Kız ifadesiz bir şekilde arkasını döndü ve kestane rengi atına bindi.

Sevgilisinden umudunu kaybediyor olmalıydı. Eğer Sulyard ona yazsaydı, bu kadar somurtkan görünmezdi.

Sabran tazılarla avlanmayı reddediyordu. Avlarını temiz bir şekilde öldürmeleri ya da hiç öldürmemeleri gerekiyordu. Grup Chesten Ormanı'na doğru at sürerken, Ead

Bu av için ani bir susuzluk. Saçlarındaki rüzgârın tadını çıkardı. Parmakları yay kirişini çekmek için kaşınıyordu.

İtidal her şeyden önemliydi. Çok fazla öldürme, bu kadar iyi ateş etmeyi nereden öğrendiği sorusunu gündeme getirecekti. İlk başta geride durup diğerlerini izledi.

Şahin avcılığında yetenekli olduğu söylenen Roslain, iş okçuluğa geldiğinde çok beceriksizdi. Bir saat içinde kendini kaybetti. Truyde utt Zeedeur bir çulluk vurdu. Margret nedimeler arasında en iyi atış yapandı - hem o hem de Loth keskin avcılardı - ama kimse kraliçeyi geçemedi. Ormanda hızla ilerlerken ona yetişmek için dövüşçülerin yapabileceği tek şey buydu. Öğlene kadar bir sürü coni yakalamıştı.

Ağaçların arasında bir geyik gördüğünde, Ead neredeyse onu bırakacaktı. Mantıklı bir leydi ödülü kraliçenin almasına izin verirdi ama belki de şüphe uyandırmadan *bir av* yapabilirdi.

Oku uçtu. Geyik yere yığıldı. Margret, atının üzerinde otururken, ona ilk ulaşan oldu.

"Sab," diye seslendi.

Ead kraliçeyi açıklığa kadar tırısla takip etti. Ok, geyiği gözünden vurmuştu.

Tam da hedeflediği yerde.

Truyde utt Zeedeur daha sonra hart'a ulaştı. Gergin yüz hatlarıyla leşi inceledi.

"Görünüşe göre akşam yemeğinde geyik eti yiyeceğiz. Sabran soğuktan pembe yanaklıydı. "Sık sık avlanmadığın izlenimine kapılmıştım, Ead.

Ead başını eğdi. "Bazılarımız doğuştan yeteneklidir, Majesteleri.

Sabran gülümsedi. Ead de kendini gülümserken buldu.

"Bakalım *doğuştan gelen* başka *yeteneklerin* var mı? Sabran bineğini döndürdü. 'Gelin hanımlar - Briar House'a geri dönmek için bir yarış yapacağız. Kazanana bir çanta.

Kadınlar alkışlarla atlarını onun ardından mahmuzladılar ve seyisleri avlarını toplamaları için bıraktılar.

Ormandan koptular ve çimenlerin üzerinde gürlediler. Kısa süre sonra Ead kraliçeyle başa baştı ve ikisi de kahkahadan nefes nefese kalmışlardı, ikisi de diğerine yetişemiyordu. Rüzgârda savrulan saçları ve avdan parlayan gözleriyle Sabran Berethnet neredeyse kaygısız görünüyordu - ve ilk kez

Ead yıllar sonra ilk kez kendi kaygılarının omuzlarından kalktığını hissetti. Karahindiba saatindeki tohumlar gibi.

Sabran'ın günün geri kalanında keyfi yerindeydi. Akşam olduğunda, Özel Kütüphanesi'nde devlet meseleleriyle ilgilenebilmek için tüm nedimelerin emekliye ayrılmasına izin verdi.

Ead'e Arbella Glenn'den, kraliyet dairelerine eski konutundan daha yakın olan çift kişilik bir lojman miras kalmıştı. Birbirine bitişik iki odadan oluşan lojman, ahşap panelli ve duvar halılarıyla kaplıydı ve sayvanlı bir yatağa sahipti. Mullion pencereler bahçeye bakıyordu.

Hizmetçiler çoktan bir ateş yakmıştı. Ead binici kıyafetini çıkardı ve terini bir bezle sildi.

Saat sekizde kapı çalındı. Dışarıda Tallys vardı, tatlı genç scullion.

"Sizin için akşam yemeği, Bayan Duryan. Reverans yaptı. Ead ona kaç kez bunun gereksiz olduğunu söylediyse de o hep ısrar etmişti. 'Ekmek güzel ve sıcak. Korkunç bir ayazın yaklaştığını söylüyorlar.

"Teşekkür ederim, Tallys. Ead yemek tabağını aldı. "Söyle bakalım çocuğum, annenle baban nasıllar?

"Annemle işler pek iyi gitmiyor," diye itiraf etti Tallys. 'Kolunu kırdı ve bir süre çalışamayacak, ev sahibi de çok acımasız. Tüm maaşımı gönderiyorum ama... bir işçi için fazla değil. Aceleyle ekledi, 'Elbette şikayet etmiyorum, hanımefendi. Burada çalıştığım için çok şanslıyım. Sadece zor bir ay geçiriyorum, hepsi bu.

Ead çantasına uzandı.

"Al. Tallys'e birkaç bozuk para uzattı. "Bu kış gelene kadar kirayı karşılar.

Tallys onlara baktı. 'Oh, Bayan Duryan, yapamadım-'

"Lütfen. Biriktirdiğim çok şey var ve harcamaya pek ihtiyacım yok. Ayrıca, bize cömertlik öğretilmedi mi?

Tallys ağzı titreyerek başını salladı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

O gittikten sonra, Ead akşam yemeğini onun masasında yedi. Taze ekmek, tereyağlı bira ve taze adaçayı ile süslenmiş bir çorba.

Bir şey cama vurdu.

Bir kum kartalı dışarıda oturmuş, sarı gözlerini ona dikmişti. Tüyleri badem yağının altın rengindeydi, kanat uçları kestane rengine doğru koyulaşıyordu. Ead aceleyle pencereye gitti ve onu açtı.

"Sarsun.

İçeri atladı ve başını eğdi. Kadın parmak uçlarıyla onun kabarık tüylerini düzeltti.

"Uzun zaman oldu dostum," dedi Selinyi dilinde. "Görüyorum ki Gece Şahini'nden kaçmışsın. Cıvıldadı. 'Sus. Sonun o aptal güvercinlerle birlikte kuşhanede olacak.

Başını onun avucuna vurdu. Ead gülümsedi ve bir bacağını dışarı çıkarana kadar kanatlarını okşadı. Yavaşça, ona iliştirilmiş parşömeni aldı. Sarsun yatağına doğru süzüldü.

"Elbette, rahatınıza bakın. Onu görmezden

geldi, caka sattı.

Parşömen kırılmamıştı. Combe postacı ya da kaya güverciniyle gelen her şeyi yakalayabilirdi ama Sarsun onu atlatacak kadar zekiydi. Ead şifreli mesajı okudu.

Başrahibe, kraliçenin bir kızı olana kadar Inys'te kalmanıza izin veriyor. Doğum haberi bize ulaştığında, sana geleceğim.

Bir dahaki sefere tartışmayın.

Chassar yapmıştı.

Yorgunluk tekrar üzerine çöktü. Mektubu ateşin içine bıraktı. Yorganın altına girdiğinde, Sarsun bir yuva gibi kolunun kıvrımına sokuldu. Ead tek parmağıyla başını okşadı.

Bu mesajı okumak onu hem üzüntü hem de rahatlamayla doldurmuştu. Eve dönme fırsatı önüne tepside sunulmuştu ama yine de burada, kendi tercihiyle, yıllardır kaçmak için can attığı yerdeydi. Öte yandan bu, sarayda geçirdiği yılların boşa gitmeyeceği anlamına geliyordu. Çocukluğu boyunca Sabran'ı görebilecekti.

Sonunda, ne kadar kaldığı önemli değildi. Kırmızı pelerini almak onun kaderiydi. Hiçbir şey bunu değiştiremezdi.

Sabran'ın elindeki serin dokunuşunu düşündü. Uyuduğunda, dudaklarına değen kan kırmızısı bir gül hayal etti.

Ead şafak sökmeden giyinmiş ve Erken Sonbahar Bayramı için kraliyet dairesine doğru yola çıkmıştı. Sarsun gece yola çıkmıştı. Önünde uzun bir yolculuk vardı.

Beden Şövalyeleri'ni geçip Özel Oda'ya girdiğinde Ead, Sabran'ı çoktan kalkmış buldu. Kraliçe kestane ipeğinden bir elbise giymiş, kolları altın sarısı kumaştan, saçları ise topaz ve örgüden yapılmıştı.

"Majesteleri. Ead reverans yaptı. "Kalktığınızı bilmiyordum.

"Kuş sesleri beni uyandırdı. Sabran kitabını bir kenara bıraktı. "Gel. Otur benimle.

Ead de oturduğu yerde ona katıldı.

"Geldiğinize sevindim," dedi Sabran. "Ziyafetten önce size söylemek istediğim özel bir şey var. Gülümsemesi her şeyi ele veriyordu. "Hamileyim.

Ead'in aklına ilk gelen şey ihtiyat oldu. "Emin misiniz, Majesteleri?

"Kesinlikle. Kurslarım için uygun zamanı çoktan geçtim.

Sonunda. "Hanımefendi, bu harika," dedi Ead sıcak bir sesle. 'Tebrik ederim. Sizin ve Prens Aubrecht adına çok sevindim.

"Teşekkür ederim.

Sabran karnına bakarken gülümsemesi duraksadı. Ead onun alnında beliren kırışıklığı izledi.

"Henüz kimseye söylememelisiniz," dedi kraliçe toparlanarak. 'Aubrecht'in bile haberi yok. Sadece Meg, Ruhani Dükler ve yatak odasındaki hanımlarım durumumu biliyor. Konsey üyelerim, kendimi göstermeye başladığımda bunu duyurmamız konusunda anlaştılar.

"Ekselanslarına ne zaman söyleyeceksin?"

"Yakında. Ona sürpriz yapmak istiyorum.

"Bunu yaptığınızda onun için yakınlarda bir yer olduğundan emin olun.

Sabran bunun üzerine tekrar gülümsedi. "Yapacağım," dedi. "Fındık fareme karşı nazik olmalıyım.

Bir çocuk onun saraydaki konumunu güvence altına alacaktı. Yaşayan en mutlu adam olacaktı.

Saat onda Lievelyn kraliçeyi ziyafet salonunun kapısında karşıladı. Gümüş rengi bir buz çözülmesi etrafı parlatıyordu. Prens, kurt kürküyle süslenmiş ağır bir palto giymişti ve bu da onu olduğundan daha geniş gösteriyordu. Sabran'ın önünde eğildi ama orada, herkesin gözü önünde, Sabran onun ensesinden tutup öptü.

Ead aniden üşüdü. Lievelyn'in kollarını Sabran'a dolamasını ve onu kendine doğru çekmesini izledi.

Nedimelerin hepsi titriyordu. Çift sonunda ayrıldığında Lievelyn gülümsedi ve Sabran'ı alnından öptü.

"İyi sabahlar Majesteleri," dedi ve kol kola yürüdüler, Sabran arkadaşına doğru eğildi, böylece pelerinleri mürekkep gibi birbirine karıştı.

'Ead,' dedi Margret. "İyi misin?

Ead başını salladı. Göğsündeki his çoktan körelmişti ama içinde isimsiz bir gölge bırakmıştı.

Sabran ve Lievelyn ziyafet salonuna girdiklerinde, saray mensuplarından oluşan bir kalabalık onları karşılamak için ayağa kalktı. Asiller Ruhani Düklerle birlikte Yüksek Masa'ya giderken, nedimeler de sıralara dağıldılar. Ead, Ruhani Dükleri hiç bu kadar memnun görmemişti. Igrain Crest gülümsüyordu ve genellikle girdiği her kapıyı karartan Seyton Combe, ellerini birbirine sürtmekten kendini zor alıyormuş gibi görünüyordu.

Erken Sonbahar Ziyafeti abartılı bir olaydı. Kalın, ağır ve tatlı siyah şarap aktı ve Lievelyn'e, ünlü bir Mentiş tarifine göre yeniden yaratılmış, çocukluğunun favorisi olan romla ıslatılmış devasa bir meyveli kek sunuldu.

Masalarda, mevsimin cömertliği bakır yaldızlı tabakları dolduruyordu. Altın varaklı gagasıyla beyaz tavus kuşu, kavrulup bal ve soğan sosunda bekletildikten sonra tüylerine tekrar dikilmiş, böylece canlı izlenimi vermişti. Gülsuyuyla dolgunlaştırılmış mürdüm. Kıpkırmızı bir jöle içinde elma yarımları. Yivli kabuklu baharatlı böğürtlenli turta ve minik geyik eti tartları. Katryen, aşk mektupları artık gelmeyen gizli hayranını kaybettiğinden yakınırken Ead ve Margret sempatik sesler çıkardılar.

"Sabran sana haberleri verdi mi? Katryen alçak sesle sordu. "İkinizin de bilmesini istedi.

Margret, "Evet, Hanımefendiye merhameti için teşekkür ederim," dedi. 'Bir kişi daha Majestelerinin son zamanlarda *çok iyi* göründüğünü söylerse sinirimden öleceğimi düşünmeye başlamıştım.

Ead kimsenin kulak misafiri olmadığından emin olmak için arkasına baktı. "Katryen," diye mırıldandı, "Sabran'ın kanını özlediğinden emin misin?" "Evet. Zahmet etme, E a d . Katryen böğürtlen şarabını yudumladı.

"Majesteleri zamanı geldiğinde prenses için bir ev k u r m a y a başlamak zorunda kalacak.

'Aziz. Bu, zavallı Arbella'nın ölümünden daha büyük bir şamataya yol açacak,' dedi Margret sert bir sesle.

"Bir ev. Ead bir kaşını kaldırdı. "Bir çocuğun kendi evine ihtiyacı var mı?

"Ah, evet. Bir kraliçenin çocuk büyütecek zamanı yoktur. Şey,' diye ekledi Katryen, 'Üçüncü Carnelian kızını kendisi emzirmekte ısrar etti, aklıma gelmişken, ama bu pek sık yapılmıyor. Prensesin sütanneye, mürebbiyeye, özel öğretmene ve benzeri şeylere ihtiyacı olacak.

"Bu evde kaç kişi olacak?" "İki yüz kadar.

Bu kadar büyük bir ev aşırı görünüyordu. Yine de Inys'teki her şey aşırıydı.

"Söylesene," dedi Ead, hala merak içinde, "Majestelerinin bir oğlu olsaydı ne olurdu?

Katryen bunun üzerine başını eğdi. "Sanırım bunun bir önemi yok," diye düşündü, "ama Berethnet tarihinde böyle bir şey hiç olmadı. Belli ki Aziz bu adanın bir kraliyet olmasını istemiş.

Tabaklar nihayet temizlendiğinde ve sohbet başladığında, kâhya asasını yere vurdu.

"Majesteleri," diye seslendi, "Kraliçe Sabran.

Lievelyn ayağa kalktı ve arkadaşına elini uzattı. Kadın eli tutup ayağa kalktı ve salon da onunla birlikte ayağa kalktı.

'Saray halkı,' dedi, 'size Erken Sonbahar Bayramı'na hoş geldiniz diyoruz. Hasat zamanı, her şeyden önce Cömertlik Şövalyesi tarafından sevilir. Bugünden itibaren kış yavaş yavaş Inys'e doğru yaklaşmaya başlar. Bu, wyrm'lerin hor gördüğü bir zamandır, çünkü içlerindeki ateşi sürdüren şey sıcaklıktır.

Alkışlar.

"Bugün," diye devam etti, "kutlama yapmak için başka bir neden daha duyuruyoruz. Bu yıl Cömertlik Bayramı münasebetiyle Ascalon'a doğru bir ilerleme kaydedeceğiz.

Mırıltılar çatıya kadar yükseldi. Seyton Combe sıcak şarabını yudumlarken boğuldu. "Bu ziyaret sırasında," dedi Sabran, bakışları kararlılıkla gerilmişti, "dua edeceğiz

Meryem Ana Mabedinde fakirlere sadaka verecek, evleri ve geçim kaynakları Fýredel tarafından zarar görenleri teselli edeceğiz. İnsanlara kendimizi gösterirken, onlara Gerçek Kılıç altında birleştiğimizi ve hiçbir Yüce Batı'nın ruhumuzu kıramayacağını hatırlatacağız.

Ead Lievelyn'e baktı. Onun gözlerinden kaçındı.

Öğütleri yeterince güçlü değildi. Tehlikeyi o bakır tencere kafaya çakmak için daha fazlasını yapmalıydı.

O bir aptaldı, Sabran da öyle. Taç giyen aptallar.

"Hepsi bu kadar. Kraliçe koltuğuna geri döndü. "Şimdi, sanırım bir ders daha var.

Ziyafet Salonu'nda alkış tufanı koptu. Bir anda hizmetkârlar daha fazla tabakla geldiler ve tüm endişeler ziyafete dönüştü.

Ead başka hiçbir şeye dokunmadı. Kâhin değildi ama azıcık aklı olan herkes bunun kanla sonuçlanacağını görebilirdi.

25

Doğu

Niclays Roos, Ginura'ya şerefsizce varışının ardından Moyaka'nın evinde onur konuğu olarak ağırlandı. Savaş Lordu onu görmeye tenezzül edene kadar, Seiikinli refakatçileri olduğu sürece istediği her şeyi yapmakta özgürdü. Ne mutlu ki Eizaru ve Purumé bu görevi memnuniyetle yerine getirdiler.

Üçü de sonbaharın başlangıcının kutlandığı Yaz Çöküşü Festivali için sokaklarda toplanan büyük kalabalığa katıldı. Birçok Seiikinese vatandaşı, dört ağaç festivalinin en görkemlisi olarak kabul edilen bu festival için Ginura'ya gitti. Seyyar satıcılar ocaklarının üzerinde bıçak balığı ızgara yapıyor, tatlı balkabağı lokmalarını et suyunda kaynatıyor ve soğuğu uzak tutmak için sıcak şarap ve çay dağıtıyordu. İnsanlar yemeklerini dışarıda, dallardan akçaağaç tohumları gibi fışkıran altın yapraklarla taçlandırarak yer ve son yaprak da döküldüğünde gece boyunca yeni yaprakların tomurcuklanıp şafak gibi kıpkırmızı açmasını izlerlerdi.

Niclays için her gün hayata yeni bir başlangıçtı. Arkadaşları onu sahilde gezintiye çıkardı. Koyun ağzında tek bir diş oluşturan ve Doğu'nun en büyük volkanik yığını olan Kederli Öksüz'ü gösterdiler. Denizdeki mereswine'ı izlemek için bir dürbün kullandılar.

Ve Niclays yavaş yavaş, *tehlikeli bir şekilde,* bu şehirde bir gelecek hayal etmesine izin verdi. Belki de Seiikinese yetkilileri onun varlığını unutacaktı. Belki de, çok iyi davrandığı için, ona izin vermeye karar verirlerdi.

Orisima'nın ötesinde sürgün hayatının geri kalanını yaşayacaktı. Bu bir umut kırıntısıydı ve ona boğulmakta olan bir denizci gibi sarıldı.

Panaya Orisima'dan kitaplarını Muste'nin bir notuyla birlikte göndermiş ve ticaret merkezindeki dostlarının kendisine en içten selamlarını ileterek yakında dönmesini umduklarını söylemişti. Niclays onlardan herhangi birini dost olarak görseydi ya da onların sıcak ya da başka türlü selamlarıyla ilgilenseydi duygulanabilirdi. Artık özgürlüğün tadına varmıştı, Orisima'ya, aynı yirmi yüze ve aynı sokaklara geri dönme düşüncesi dayanılmazdı.

Mentiş gemisi *Gadeltha* iniş kapısına yanaştı ve beraberinde memleketten bir yığın mektup getirdi. Niclays iki tane almıştı.

İlk mektup Lievelyn Hanesi'nin mührüyle kapatılmıştı. El yordamıyla açtı ve düzgün el yazısının satırlarını okudu.

Brygstad, Mentendon Serbest Eyaleti'nden,
Ostendeur Liman İdaresi aracılığıyla
İlkbahar sonu, MS 1005,

efendim,

Merhum büyük amcamın kayıtlarından, Orisima ticaret merkezimizde sürgünde olduğunuzu ve Lievelyn Hanedanı'ndan af dilediğinizi öğrendim. Durumunuzu inceledikten sonra, Mentendon'a dönmenize izin veremeyeceğim sonucuna varmaktan üzüntü duyuyorum. Davranışlarınız Inys Kraliçesi Sabran'a büyük bir hakarete neden oldu ve sizi şu anda saraya geri davet etmek onun kinini körüklemeye hizmet edebilir.

Kraliçe Sabran'ı yatıştırmanın bir yolunu bulabilirseniz, bu mutsuz sonucu yeniden gözden geçirmekten memnuniyet duyacağım.

Hizmetkarınız,

Aubrecht II, Özgür Devlet Yüksek Prensi
Mentendon, Brygstad Arşidükü, Erdemlerin Savunucusu,
Mentendon Egemenliğinin Koruyucusu, vb.

Niclays mektubu avucunun içinde ezdi. Yeni Yüce Prens'in Sabran'ı kışkırtmaktan çekinmesinin siyasi bir nedeni olmalıydı. En azından nazikti ve Niclays, Akrimony'yi yatıştırmanın bir yolunu bulabilirse konuya geri dönmeye istekliydi. Ya da Lievelyn'in kendisini. O bile yaşam iksirinin cazibesine kapılabilirdi.

Kalbi küt küt atarak ikinci mektubu açtı. Bu mektup bir yıl önce yazılmıştı.

Ascalon'dan, Inys Krallığı,

Zeedeur Gümrük Binası yoluyla
Erken Yaz, MS 1004

Sevgili Niclays Amca,

Bir süredir yazamadığım için beni bağışlayın. Yukarı Hanehalkı'ndaki görevlerim beni meşgul ediyor ve refakatçi olmadan bir yere gitmeme nadiren izin veriliyor. Inysh sarayı en çok genç hanımlarının özel zamanlarıyla ilgileniyor! Umarım bu mektup doğuya yapılacak bir sonraki sevkiyattan önce Ostendeur'a ulaşır.

Orisima'da neler yaptığınızı bana bildirmenizi rica ediyorum. Bu arada bana bıraktığınız ve şu anda İpek Salonu'nda bulunan kitapları hatırlamakla meşgulüm. Sanırım bir teorim var ve belli bir nesnenin öneminin gözden kaçtığından eminim. Rumelabar Tableti hakkında tüm bildiklerinizi yazar mısınız? Bilmecesine bir cevabınız var mı?

Tüm sevgimle, Truyde

(Zeedeur Gümrük İdaresine not: Bu konuyu Ostendeur Liman İdaresi'ne iletmekte acele ederseniz sevinirim. Saygılarımla, Markiziniz.)

Niclays kelimeleri tekrar okudu, yarı gülümsüyordu, gözleri ateşliydi.

Bu mektubu Sulyard gelmeden çok önce almış olması gerekiyordu. Çocuğu beklemesi konusunda onu uyarmış olabilirdi ama Inys'in casus şefi Lord Seyton Combe her türlü şifreyi çözerdi.

Daha önceki mektuplarına cevap göndermişti ama onların yok edildiğinden şüpheleniyordu. Sürgünlerin evlerine mektup yazmalarına izin verilmiyordu. Ona ulaşabilmiş *olsa* bile, iyi bir haber alamamıştı.

O akşam Purumé ve Eizaru onu gece uçan balıkçılları görmek için nehre götürdüler. Ertesi gün Niclays odasına kapanmayı ve bileğine buz koymayı tercih etti. Heyecandan kaynaklanan baş ağrısını tedavi ederken kendini Sulyard'ı düşünürken buldu.

Çocuk hapiste çürürken eğlenmekten utanç duymalıydı, özellikle de Niclays'in onun yerine arayışını tamamladığına inanırken. Çözülmemiş bir bilmeceye ve Truyde'un Jannart'tan miras aldığı tehlikeli tutkuya dayanan bir arayış.

Gerçeğe karşı bir tutku. Niclays'i yalnız bırakmayı reddeden bir bilmece. Öğle vakti hizmetçilerden bir yazı kutusu istedi ve sırf sayfada görebilmek için sözcüklerin üzerini boyadı.

Aşağıda olan yukarıda olanla dengelenmelidir ve
evrenin hassasiyeti de buradadır.
Ateş topraktan yükselir, ışık gökten iner. Birinin fazlası
diğerini alevlendirir,

ve bu da evrenin yok oluşudur.

Niclays üniversitede bilmece hakkında öğrendiklerini düşündü. Yüzyıllar önce Sarras Dağları'nda bulunan Rumelabar Tableti'nden alınmıştı.

Ersyri madencileri bu dağlarda bir yeraltı tapınağı keşfetmişlerdi. Tavanına yıldızlar, tabanına alevli ağaçlar oyulmuştu. Kalbinde bir gök taşı bloğu duruyordu ve üzerine kazınmış, ilk Güney uygarlığının yazısıyla yazılmış kelimeler, dünyanın dört bir yanındaki akademik zihinleri büyülemişti.

Niclays bilmecenin bir bölümünün altını çizdi ve anlamını düşündü.

Ateş topraktan yükselir.

Belki de Wyrm'ler. İsimsiz Olan ve takipçilerinin dünyanın çekirdeğindeki Ateşin Rahminden geldikleri söylenirdi.

Tekrar altını çizdi.

Gökyüzünden ışık iner.

Meteor yağmuru. Çağların Kederini sona erdiren, wyrmleri zayıflatan ve Doğu ejderhalarına güç veren.

Birinin fazlası diğerini alevlendirir ve bu da evrenin yok oluşudur.

Eşitsizliğe dair bir uyarı. Bu teori evreni, bir dizi kozmik terazide tartılan ateş ve yıldız ışığının dengesine bağlıyordu. İkisinden çok fazlası teraziyi devirirdi.

Evrenin yok oluşu.

Dünyanın sona en çok yaklaştığı an, İsimsiz Olan ve takipçilerinin gelişiydi. Evrendeki bir tür dengesizlik mi bu ateş canavarlarını *yaratmıştı?*

Güneş başının arkasına sertçe vuruyordu. Kendini uyuklarken buldu. Eizaru onu uyandırdığında yanağı parşömene yapışmıştı ve kendini bir darı çuvalı kadar ağır hissediyordu.

"İyi günler, dostum. Eizaru kıkırdadı. "Bir şey üzerinde mi çalışıyordun?

"Eizaru. Boğazını temizleyen Niclays kendini kurtardı. "Hayır, hayır. Sadece önemsiz bir şey.'

"Anlıyorum. Pekala,' dedi Eizaru, 'eğer işiniz bittiyse, benimle şehre gelmek isteyip istemeyeceğinizi merak ettim. Balıkçılar bir sürü balık getirdi.

Bitmeyen Deniz'den gümüş yengeç, ama pazarda çabucak tükeniyor. Orisima'ya dönmeden önce denemelisiniz.

"Orisima'ya asla dönmeyeceğimi umuyorum.

Arkadaşı tereddüt etti.

"Eizaru," dedi Niclays ihtiyatla. "Ne oldu?

Eizaru elini cüppesinin içine soktu, dudaklarını büzdü ve bir tomar çıkarıp ona uzattı. Mühür kırılmıştı ama Niclays bunun Orisima Genel Valisi'ne ait olduğunu görebiliyordu.

'Bunu bugün aldım,' dedi Eizaru. 'Saygıdeğer Savaş Lordu ile görüşmenizden sonra Orisima'ya döneceksiniz. Bir tahtırevan sizi alacak.

Birdenbire parşömen bir kayadan daha ağır gelmeye başladı. Bu onun ölüm fermanı olabilirdi.

"Umutsuzluğa kapılma, Niclays. Eizaru onun omzuna bir el koydu. 'Onurlu Kraliçe Sabran merhamet edecektir. O zamana kadar Purumé ve ben sizi Orisima'da ziyaret etmek için izin isteyeceğiz.

Niclays'in hayal kırıklığını yutması için tüm gücünü kullanması gerekti. Bir ağız dolusu diken gibi aşağı indi.

"Bu harika olurdu. Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Gel o zaman. Sanırım yapabiliyorken şehrin tadını çıkarsam iyi olacak.

Purumé bir kemiği yerleştirmekle meşguldü, bu yüzden Niclays giyindikten sonra Eizaru ile birlikte balık pazarına doğru yola çıktı. Deniz, şehrin üzerinde sert bir rüzgâr estiriyor, gözlüklerini buğulandırıyordu ve sarılıklı haliyle kendisine yönelen bakışlar her zamankinden daha şüpheli görünüyordu. Bir cübbe dükkânının önünden geçerken, dükkân sahibi kaşlarını çatarak ona baktı. "Hastalık taşıyıcı," diye tersledi.

Niclays cevap veremeyecek kadar üzgündü. Eizaru gözlüklerinin üzerinden kadına sert bir bakış yöneltti ve kadın arkasını döndü.

Niclays, dikkatinin başka yöne çevrildiği bir anda çizme giymiş bir ayağa bastı.

Bir nefes alma sesi duydu. Eizaru düşmesini engellemek için onu tam zamanında tuttu ama ayağını ezdiği genç Seiikinese kadın o kadar şanslı değildi. Dirseği kaldırım taşlarının üzerinde paramparça olan bir vazoya çarptı.

Lanet olsun, çayevindeki bir dev gibiydi.

Niclays, "Affedersiniz, saygıdeğer hanımefendi," dedi ve derin bir şekilde eğildi. "Dikkat etmemiştim.

Tüccar asık suratla parçalara baktı. Kadın yavaşça Niclays'le yüzleşmek için döndü.

Siyah saçları başının tepesinde bir düğüm halinde toplanmıştı. Pileli bir pantolon, koyu mavi ipekten bir tunik ve kadife bir pardösü giymişti. Yanında ince bir kılıç asılıydı. Tuniğin üzerindeki parlaklığı görünce Niclays ağzının açık kalmasına engel olamadı. Yanılmıyorsa, bu Watersilk'ti. Yanlış isimlendirilmişti - aslında ipek değil, saçtı. Kesin olmak gerekirse ejderhaların yelesiydi. Nemi yağ gibi itiyordu.

Kadın ona doğru bir adım attı. Yüzü köşeli ve kahverengiydi, dudakları çatlamıştı. Dans eden inciler boğazını süslüyordu.

Ama bakışlarını ayırdıkları birkaç dakika içinde hafızasına kazınan şey yara iziydi. Gözünün köşesine doğru kıvrılmadan önce sol elmacık kemiği boyunca uzanıyordu.

Tıpkı bir balık oltası gibi.

'Yabancı,' diye mırıldandı.

Niclays etraflarındaki kalabalığın neredeyse sessizliğe gömüldüğünü fark etti. Ensesinin arkası karıncalandı. Az önce gaf yapmaktan daha büyük bir günah işlediğini hissetti.

"Saygıdeğer vatandaş, bu adamın Ginura'da ne işi var?" diye sordu kadın Eizaru'ya sertçe. "Diğer Mentiş yerleşimcilerle birlikte Orisima'da olmalı.

"Saygıdeğer Miduchi. Eizaru eğildi. 'Gününüzü böldüğümüz için naçizane özür dileriz. Bu, Mentendon Özgür Devleti'nden bir anatomist olan bilgili Doktor Roos. Kendisi saygıdeğer Savaş Lordu'nu görmek için burada.

Kadın bakışlarını ikisinin arasında gezdirdi. Gözlerinde rahatsız gecelerden söz eden bir çiğlik vardı.

"Adın ne?" diye sordu Eizaru'ya.

"Moyaka Eizaru, onurlu Miduchi.

'Bu adamın gözünüzün önünden ayrılmasına izin vermeyin, saygıdeğer Moyaka. Her zaman bir refakatçisi olmalı.'

"Anlıyorum.

Uzaklaşmadan önce Niclays'e son bir bakış fırlattı. Kadın dönerken Niclays ceketinin arkasındaki altın ejderhayı gördü.

Uzun, siyah saçları ve sol yanağının üst kısmında bir yara izi vardı. Balık kancası gibi.

Aziz tarafından, o *olmalıydı.*

Eizaru tüccara zararını ödedi ve Niclays'i aceleyle taş döşeli bir sokağa soktu. "Kimdi o, Eizaru? Niclays Mentişçe sordu.

"Onurlu Leydi Tané. O Miduchi. Derin Karlar'ın büyük Nayimathun'unun binicisi. Eizaru boynunu bir bezle sildi. "Daha aşağıda eğilmeliydim.

"Vazo için sana geri ödeme yapacağım. Bir noktada.'

'Sadece birkaç sikke, Niclays. Orisima'da bana verdiğin bilgi çok daha değerli.

Niclays, Eizaru'nun kusursuz olmaya en çok yaklaşan kişi olduğuna karar verdi.

İkisi tam zamanında balık pazarına ulaştılar. Buğday samanından ağlardan gümüş yengeçler dökülüyor, şövalyelerin çelik zırhları gibi parlıyordu. Niclays neredeyse Eizaru'yu kaybediyordu ama arkadaşı zaferle çıktı, gözlükleri yamulmuştu.

Eve döndüklerinde neredeyse gün batmak üzereydi. Niclays yine baş ağrısı numarası yaparak odasına çekildi ve fenerin yanına oturup kaşlarını ovuşturdu.

Her zaman beyniyle övünürdü ama son zamanlarda beyni atıl kalmıştı. Onu çalıştırmanın tam zamanıydı.

Tané Miduchi, hiç şüphesiz, Sulyard'ın sahilde gördüğü kadındı. Yara izi ona ihanet etmişti. O meşum gecede Hisan Burnu'na bir yabancıyı getirmiş, sonra da onu şu anda hapiste çürümekte olan bir müzisyene teslim etmişti. Ya da başsız.

Kısa kuyruklu kedi mırlayarak kucağına atladı. Niclays dalgınca kulaklarının arasını kaşıdı.

Büyük Ferman, ada sakinlerinin izinsiz girenleri gecikmeden yetkililere bildirmelerini gerektiriyordu. Miduchi bunu yapmalıydı. Bunun yerine neden onu Mentiş ticaret karakolunda saklaması için bir arkadaşını görevlendirmişti?

Bunu fark ettiğinde Niclays öyle yüksek bir "ha!" sesi çıkardı ki kedi korkuyla kucağından fırladı.

Çanlar.

Ertesi gün Miduchi'ye ejderha binicisi olma yolunu açacak töreni müjdeleyen çanlar çalıyordu. Eğer bir yabancı

bir gece önce Hisan Burnu'nda keşfedilmiş olsaydı, kızıl hastalıktan hiçbir iz kalmadığından emin olmak için liman kapatılacaktı. Miduchi, töreni bozmamak için Sulyard'ı Orisima'da - şehrin geri kalanından izole bir şekilde - saklamıştı. Hırsını kanunların üstünde tutmuştu.

Niclays seçeneklerini tarttı.

Sulyard soru soranlara balık kancası izi olan kadından bahsetmeyi kabul etmişti. Belki de söylemişti ama kimse kim olduğunu anlamamıştı. Ya da izinsiz girenin sözüne inanmamıştı. Ancak Niclays, Seiiki ve Mentendon arasındaki ittifak tarafından korunuyordu. Bu onu daha önce cezaya karşı korumuştu ve şimdi de ona yardımcı olabilirdi.

Hâlâ Sulyard'ı kurtarabilirdi. Miduchi'yi Savaş Lordu ile görüşmesi sırasında, tanıkların önünde suçlayacak cesareti toplayabilirse, Nadama Evi buna göre hareket etmek zorunda kalacak ya da Mentiş ticaret ortaklarını kovuyor gibi görünme riskini alacaktı.

Niclays bunu kendi lehine çevirmenin bir yolu olduğundan emindi.
Keşke ne olduğunu bilseydi.

Purumé akşam karanlığında gözleri kan çanağına dönmüş bir halde eve geldi ve hizmetçiler gümüş yengeci ince kesilmiş sebzeler ve kestaneli pilavla birlikte hazırladılar. Pul pul beyaz et nefisti ama Niclays bunu takdir edemeyecek kadar derin düşüncelere dalmıştı. Yemeklerini bitirdiklerinde Purumé çekilirken Niclays masada Eizaru ile kaldı.

"Dostum," dedi Niclays, "eğer bu cahilce bir soruysa lütfen beni bağışla.

"Sadece cahil insanlar soru sormaz.

Niclays boğazını temizledi. "Bu ejderha binicisi, Leydi Tané," diye başladı. 'Söyleyebileceğim kadarıyla, biniciler neredeyse ejderhalar kadar saygın. Bu doğru mu?

Arkadaşı bir süre düşündü.

'Onlar tanrı değil,' dedi. 'Onların onuruna tapınaklar yok - ama saygı görüyorlar. Bildiğiniz gibi, tüm onurlara sahip Savaş Lordu, Büyük Keder'de savaşmış bir binicinin soyundan geliyor. Ejderhalar binicilerini insanlar arasında eşitleri olarak görürler ki bu da en büyük onurdur.

"Bunu akılda tutarak," dedi Niclays, rahat görünmeye çalışarak, "onlardan birinin suç işlediğini bilseydiniz, ne yapardınız?

'Eğer bunun doğru olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde bilseydim, bunu Tuz Çiçeği Kalesi'ndeki komutanları, saygıdeğer Deniz Generali'ne bildirirdim. Eizaru

başını eğdi. 'Neden soruyorsun dostum? Onlardan birine inanıyor musun? bir suç işledi mi?'

Niclays kendi kendine gülümsedi.

"Hayır, Eizaru," dedi. "Ben sadece tahmin yürütüyordum. Konuyu değiştirdi: 'Ginura Kalesi'nin etrafındaki hendeğin cam gibi gövdeleri olan balıklarla dolu olduğunu duydum. Geceleri parladıklarında kemiklerini bile görebiliyormuşsun. Söyle bana, bu doğru mu?

İyi bir fikrin lezzetli başlangıcını severdi.

Tané bir dayanak buldu ve tüm gücüyle iterek bir çıkıntıya ulaştı. Altında, deniz bir yığın kayaya çarpıyordu.

Ginura Körfezi'nin ağzında denizden yükselen volkanik yığının yarısına kadar çıkmıştı. Buraya Kederli Yetim deniyordu, çünkü anne babası gemide kazaya uğramış bir çocuk gibi tek başına duruyordu. Parmak uçları taşa dokunduğunda diğer eli deniz yosununa kaydı.

Karnı guruldadı. Bir an için düşüp bütün kemiklerini kıracağını sandı - sonra kendini yukarı doğru itti, çıkıntıyı yakaladı ve bir midye gibi ona tutundu. Son ve muazzam bir çabayla yukarıdaki çıkıntıya çıktı ve nefes nefese orada yattı. Eldivenleri olmadan tırmanmak düşüncesizceydi ama yapabileceğini kendine kanıtlamak istemişti.

Aklı sürekli sokaktaki o Ment'e ve onun kendisine bakışına gidiyordu. Sanki onu *tanımış* gibiydi. Elbette bu imkânsızdı - onu daha önce hiç görmemişti. Ama o şok bakışı neden?

İri bir adamdı. Omuzları geniş, göğsü geniş, karnı göbekliydi. Karanfil gibi gözleri vardı, yaşlılıktan kukuletalaşmış, solgun ve küt kenarlı bir yüze yerleşmişti. Bakır parıltıları taşıyan gri saçlar. Etrafına kahkahalar kazınmış bir ağız. Yuvarlak gözlükler.

Roos.

Sonunda aklına geldi.

Roos. Susa'nın ona fısıldadığı bu isim o kadar kısa sürmüştü ki, neredeyse rüzgârla sürüklenip gidecekti.

Dışarıdan gelen kişiyi saklayan oydu.

Ginura'da olması için hiçbir sebep yoktu. O gece hakkında tanıklık etmek için burada değilse tabii. Bu düşünce göğsünü kilitledi. Adamın sokaktaki anlayışlı bakışlarını hatırladı ve bu bakışlar içini ürpertti.

Sıkılmış bir çeneyle bir sonraki tutamağa doğru gerindi. Roos onun ya da Susa hakkında ne bildiğini düşünüyorsa, elinde hiçbir kanıt yoktu. Ve yabancı şimdiye kadar ölmüş olurdu.

Tepeye ulaştığında, avuç içleri kan içinde durdu. Su salkımları tüy gibi işliyordu - hızlı bir sallama ile kuruyorlardı.

Buradan tüm Ginura'yı görebiliyordu. Tuz Çiçeği Kalesi son güneş ışığında parlıyordu.

Ejderha onu doğal bir sığınakta bekliyordu. Gerçek adını insanların telaffuz etmesi imkansızdı, bu yüzden onlar tarafından Nayimathun olarak biliniyordu. Uzun zaman önce Derin Karlar Gölü'nde yumurtadan çıkan ejderha, şimdi Büyük Keder'den kalma sayısız yara izi taşıyordu. Tané her gece sığınağa tırmanır ve güneş doğana kadar ejderhasının yanında otururdu. Tıpkı her zaman hayal ettiği gibiydi.

Konuşmak ilk başta zor olmuştu. Nayimathun, Tané'nin bir tanrıya yakışacak türden saygılı bir dil kullanmasına izin vermezdi. Akraba gibi olmaları gerektiğini söyledi. Kardeş gibi. Başka türlü birlikte uçamazlardı. Ejderha ve binicisi tek bir kalbi paylaşmak zorundaydı.

Tané bu kuralla nasıl başa çıkacağını bilemiyordu. Hayatı boyunca büyükleriyle saygıyla konuşmuştu ama şimdi bir *tanrı* onların en yakın arkadaşlarıymış gibi konuşmalarını istiyordu. Yavaş yavaş, dura dura ejderhaya Ampiki'deki çocukluğundan, ailesini yok eden yangından ve Güney Evi'nde geçirdiği eğitim yıllarından bahsetmişti. Nayimathun onu sabırla dinlemişti.

Şimdi, okyanus güneşi yutarken, Tané yalınayak, başı boynuna kıvrılmış ejderhaya doğru yürüyordu. Bu pozisyon Tané'ye uyuyan bir ördeği hatırlattı.

Nayimathun'un yanına diz çöktü ve bir elini onun pullarının üzerine koydu. Ejderhalar insanların duyduğu gibi duymazlardı. Dokunmak bir sesin titreşimlerini hissetmelerine yardımcı oluyordu.

"İyi akşamlar, Nayimathun.

"Tané. Nayimathun bir gözünü yarı açtı. "Benimle otur.

Sesi savaş kabuklusu, balina şarkısı ve bir fırtınanın uzak gürültüsüydü, hepsi deniz tarafından şekillendirilmiş cam gibi kelimelere yumuşatılmıştı. Onu dinlerken

Tané'nin uykusunu getirdi.

Oturdu ve ejderhasının her zaman nemli olan pullarına yaslandı.
Harika bir şekilde havalıydılar.

Nayimathun burnunu çekti. "Yaralanmışsın.

Elinden hâlâ kan sızıyordu. Tané elini kapattı. "Sadece birazcık," dedi. "Aceleyle çıktım ve eldivenlerimi unuttum.

'Acele etmene gerek yok, ufaklık. Gece yeni doğuyor. Tıkırtılı bir nefes ejderhanın içinden geçerek vücudunu boydan boya kat etti. "Yıldızlar hakkında konuşabileceğimizi düşünmüştüm.

Tané gökyüzüne baktı, orada gümüşten minik gözler belirmeye başlamıştı. "Yıldızlar mı, Nayimathun?

"Evet. Öğrenim Evlerinizde yıldızların ilmini öğretiyorlar mı?

"Birazcık. Güney Evi'nde öğretmenlerimiz bize takımyıldızlarının adlarını ve onlarla yolumuzu nasıl bulacağımızı anlattılar. Tané tereddüt etti. 'Benim doğduğum köyde, yıldızların İsimsiz Olan'dan kaçan insanların ruhları olduğunu söylerler. Merdivenlere tırmanıp göklerde saklanarak her ateş püskürtenin denizde ölü yatacağı günü beklerlermiş.

"Köylüler bilginlerden daha bilge olabilir. Nayimathun ona baktı. 'Artık benim binicimsin, Tané. Bu nedenle benim türümün bilgisine sahip olma hakkına sahipsin.

Öğretmenlerinden hiçbiri ona böyle bir şey olacağını

söylememişti. 'Bu ödülü almak benim için onurdur,' dedi.

Nayimathun bakışlarını gökyüzüne çevirdi. Gözleri sanki ayın aynasıymış gibi daha da parladı.

'Yıldız ışığı,' dedi, 'bizi doğuran şeydir. Doğu'nun tüm ejderhaları önce göklerden geldi.

Ejderhanın yanında otururken Tané onun parlak boynuzlarına, çenesinin altındaki diken saçaklarına ve taze bir çürük gibi mavi olan tacına hayranlıkla baktı. Bu onun uçmasını sağlayan organıydı.

Nayimathun onun baktığını gördü. 'Bu parçam atalarımın yıldızlardan düşüp başlarını deniz dibine vurdukları yeri işaret ediyor,' dedi.

"Ben-" Tané dudaklarını ıslattı. "Nayimathun, beni affet ama ejderhaların yumurtadan çıktığını sanıyordum.

Öyle olduklarını biliyordu. Yumurtalar bulanık cam gibiydi, pürüzsüz ve ıslaktı, her biri yanardöner bir parlaklığa sahipti. Bir ejderhadan önce yüzyıllarca suda bekleyebilirlerdi.

küçük, kırılgan bir varlık olarak kıvrıldı. Yine de bir tanrıyı sorgulamak sesinin titremesine neden oldu.

"Şimdi, evet," dedi Nayimathun. "Ama her zaman böyle değildi. Başını kaldırıp tekrar gökyüzüne baktı. 'Atalarımız, henüz bedenin çocukları yokken, Kwiriki'nin Feneri dediğiniz kuyruklu yıldızdan geldiler. Suya ışık yağdırdı ve o sudan ejderha soyu ortaya çıktı.

Tané ona bakakaldı. "Ama Nayimathun," dedi, "bir kuyruklu yıldız nasıl ejderha yaratabilir?

"Arkasında bir madde bırakır. Denize ve göllere düşen erimiş yıldız ışığı. Bu maddenin nasıl ejderhalara dönüştüğüne gelince, bu benim sahip olmadığım bir bilgi. Kuyruklu yıldız göksel düzlemden geliyor ve ben henüz onu işgal etmedim.

"Kuyruklu yıldız geçtiğinde," diye devam etti Nayimathun, "tam gücümüze kavuşuruz. Yumurtlarız, yumurtalar çatlar ve bir zamanlar sahip olduğumuz tüm yetenekleri yeniden kazanırız. Ama yavaş yavaş gücümüz azalır. Ve onu geri kazanmak için kuyruklu yıldızın bir sonraki gelişini beklemek zorundayız.

"Gücünüzü yeniden kazanmanın başka bir yolu yok mu?

Nayimathun o kadim gözleriyle ona baktı. Tané onun bakışları altında kendini çok küçük hissetti.

"Diğer ejderhalar bunu binicileriyle paylaşmayabilir, Miduchi Tané," diye gürledi, "ama sana başka bir bilgi parçası hediye edeceğim.

"Teşekkür ederim.

İçini bir ürperti kapladı. Şüphesiz yaşayan hiç kimse bir tanrıdan bu kadar bilgelik almaya layık değildi.

Nayimathun, 'Kuyruklu yıldız Büyük Keder'i sona erdirdi ama bu dünyaya daha önce de birçok kez geldi,' dedi. 'Bir keresinde, birçok ay önce, arkasında her biri kendi gücüyle aşılanmış iki göksel mücevher bıraktı. Kendisinin katı parçaları. Atalarımız onlarla dalgaları kontrol edebiliyordu. Onların varlığı gücümüzü daha uzun süre korumamızı sağladı. Ama neredeyse bin yıldır kayıplar.

Ejderhanın içindeki hüznü hisseden Tané bir eliyle pullarını okşadı. Bir balığın pulları gibi parıldıyor olsalar da, dişler ve boynuzlar tarafından yara bere içinde bırakılmışlardı.

"Bu kadar değerli nesneler nasıl kayboldu?" diye sordu.

Nayimathun dişlerinin arasından en yumuşak takırtıyı çıkardı. 'Neredeyse bin yıl önce, bir insan onları İsimsizler'in üzerindeki denizi katlamak için kullandı.

Bir,' dedi. 'Bu şekilde yenildi. Ondan sonra, iki mücevher sanki hiç var olmamışlar gibi tarihin dışına çıktılar.

Tané başını iki yana salladı. "Bir insan," diye tekrarladı. Batı'daki efsaneleri hatırladı. "Adı Berethnet miydi?

"Hayır. Doğulu bir kadındı.

Sessizce oturdular. Başlarının üstündeki kayadan su damlıyordu.

"Bir zamanlar pek çok kadim gücümüz vardı, Tané," dedi Nayimathun. 'Yılanlar gibi deri değiştirebilir ve formlarımızı değiştirebilirdik. Kwiriki ve Karda Yürüyen Bakire'nin Seiikinese efsanesini duydun mu?

"Evet. Tané bunu Güney Evi'nde birçok kez duymuştu. Seiiki'deki en eski hikâyelerden biriydi.

> Uzun zaman önce, dalgaların arasından ilk çıktıklarında, Sundance Denizi'nin ejderhaları, yakındaki bir sahilde ateşlerini gördükleri etten çocuklarla dost olmak için kendi aralarında anlaşmışlardı. İyi niyetlerini göstermek için onlara altın balıklardan oluşan hediyeler getirmişlerdi - ancak adalılar şüphelenip korkarak ejderhalara mızrak fırlattılar ve ejderhalar yıllarca bir daha görülmemek üzere üzgün bir şekilde denizin derinliklerinde kayboldular.
>
> Ancak genç bir kadın ejderhaların gelişine tanık olmuş ve onların yokluğunun yasını tutmuştu. Her gün büyük ormanda dolaşır ve adaya bu kadar kısa bir süreliğine gelen güzel yaratıklar için duyduğu üzüntüyü anlatırmış. Hikâyede, eski hikâyelerdeki pek çok kadın gibi onun da bir adı yoktu. O sadece *Karda Yürüyen Bakire'ydi*.
>
> Acı bir sabah, Karda Yürüyen Kız bir derede yaralı bir kuşa rastladı. Kanadını onarmış ve onu süt damlalarıyla beslemiş. Onun bakımında bir yıl geçirdikten sonra kuş güçlenmiş ve uçup gitmesi için onu kayalıklara taşımış.
>
> İşte o zaman kuş, denizde yaralanmış ve kaçmak için yeni bir biçim almış olan Büyük Yaşlı Kwiriki'ye dönüşmüştü. Karda Yürüyen Kız sevinçle dolmuştu ve büyük Kwiriki de öyle, çünkü artık bedenin çocuklarının içlerinde iyilik olduğunu biliyordu.
>
> Büyük Kwiriki, kendisine baktığı için Karda Yürüyen Bakire'ye teşekkür etmek amacıyla ona kendi boynuzundan Gökkuşağı Tahtı adı verilen bir taht oymuş ve ona deniz köpüğünden yakışıklı bir eş, Gece Dans Eden Prens yapmış. Karda Yürüyen Kız Seiiki'nin ilk İmparatoriçesi oldu ve büyük Kwiriki ile birlikte adanın üzerinde uçarak insanlara ejderhaları sevmeyi ve artık onlara zarar vermemeyi öğretti. Onun soyu, Büyük Keder'de yok olana kadar Seiiki'yi yönetmiş ve İlk Savaş Lordu onların intikamını almak için silahlanmıştı.

"Hikaye doğru. Kwiriki bir kuş şeklini aldı. Zamanla birçok şekle girmeyi öğrenebilirdik,' dedi Nayimathun. "Boyutumuzu değiştirebilir, yanılsamalar yaratabilir, rüyalar bahşedebilirdik - gücümüz böyleydi.

Ama artık değil.

Tané aşağıdaki denizi dinledi. Kendini bir deniz kabuğu olarak hayal etti, o kükremeyi karnında taşıyordu. Göz kapakları ağırlaşırken Nayimathun ona baktı.

"Seni rahatsız eden bir şey var.

Tané gerildi. "Hayır," dedi. 'Sadece ne kadar mutlu olduğumu düşünüyordum. İstediğim her şeye sahibim.

Nayimathun homurdandı ve burun deliklerinden buğular yükseldi. "Bana söyleyemeyeceğin hiçbir şey yok.

Tané onun bakışlarına karşılık veremedi. Varlığının her zerresi ona bir tanrının huzurunda yalan söylememesini söylüyordu ama yabancı hakkında gerçeği söyley*emezdi.* Bu suç yüzünden ejderhası onu bir kenara atacaktı.

Bunun olmasındansa ölmeyi tercih ederdi.

Tek söylediği 'Biliyorum,' oldu.

Ejderhanın gözbebeği büyüyerek karanlık bir havuza dönüştü. Tané onun içinde kendi yüzünü görebiliyordu. "Seni kaleye geri götürmek istiyordum," dedi Nayimathun, "ama bu gece dinlenmeliyim.

"Anlıyorum.

Nayimathun'un içinden alçak bir hırıltı geçti. Sanki kendi kendine konuşur gibiydi. 'Kıpırdanıyor. Gölge Batı'nın üzerinde ağır bir şekilde uzanıyor.

"Kim kıpırdanıyor?

Ejderha gözlerini kapadı ve başını tekrar boynuna doğru indirdi. "Gün doğana kadar benimle kal, Tané.

"Tabii ki.

Tané yan yattı. Nayimathun ona yaklaştı ve etrafını sardı. "Uyu,"

dedi. "Yıldızlar bizi izleyecek.

Vücudu rüzgârı engelledi. Tané her zaman hayalini kurduğu ejderhaya yaslanmış, onun kalp atışlarıyla uyuşurken, yeniden ana rahmindeymiş gibi tuhaf bir hisse kapıldı.

Ayrıca bir şeyin onu sardığı hissine kapıldı. Kıvranan bir balığın etrafındaki ağ gibi.

26

Batı

Kraliyetin Ascalon'a doğru ilerlediği haberi Balefire Körfezi'nden Fells'in sisli uçurumlarla kaplı bölgelerine kadar tüm Inys'e yayıldı. On dört uzun yılın ardından Kraliçe Sabran başkent halkına kendini gösterecekti ve başkent onu karşılamaya hazırlanıyordu. Ead daha ne olduğunu anlamadan gün gelip çatmıştı.

Giyinirken bıçaklarını gizledi. İki tanesini eteğinin altına, diğerini karnının arkasına, dördüncüsünü de çizmelerinden birinin içine sokuyordu. Tüm Yatak Odası Hanımefendileri tarafından taşınan süslü hançer, sergileyebildiği tek hançerdi.

Saat beşte kraliyet dairesinde Katryen'e katıldı ve onunla birlikte Sabran ve Roslain'i uyandırmaya gitti.

Taç giyme töreninden bu yana ilk kez halkın karşısına çıkacak olan kraliçeyi bekleyen hanımlar, kraliçeyi güzelleştirmekten daha fazlasını yapmak zorundaydılar. Onu ilahi kılmak zorundaydılar. Gece yarısı kadifesi, karnelyan kuşağı ve bodmin kürkünden bir şal giydirilerek etrafındaki bronz kalaylı saten ve kahverengi kürklere karşı öne çıkarıldı. Bu şekilde, mavi giymeyi seven Kraliçe Rosarian'ın anılarını canlandıracaktı.

Göğsüne kılıç şeklinde bir broş iliştirilmişti. Tek başına, tüm erdemiyle, Aziz'in kendisini koruyucu olarak kabul etti.

Saçları kehribar ve kızılcık camlarıyla süslenmiş olan Roslain mücevherleri seçme görevini üstlendi. Ead bir tarak aldı. Sabran'ın elinden tutarak

Omzundan tutarak, her bir tutam parmaklarının arasından kayana kadar dişlerini siyah saçların arasından geçirdi.

Sabran bir siper gibi duruyordu. Gözleri uykusuzluktan yaşarmıştı.

Ead fırçasını yumuşattı. Sabran başını onun dokunuşuna doğru eğdi. Tarağın her darbesinde Sabran'ın duruşundaki gerginlik biraz azaldı ve çenesi yumuşadı. Ead çalışırken parmak uçlarını Sabran'ın kulağının arkasındaki çıplak yere koyarak onu hareketsiz tuttu.

"Bugün çok güzel görünüyorsun, Ead," dedi Sabran. Ayağa kalktığından beri ilk kez konuşuyordu.

"Majesteleri böyle söylemekle nezaket göstermiş. Ead inatçı bir düğümle alay etti. "Şehre yapacağınız ziyareti dört gözle bekliyor musunuz?

Şabran bir süre cevap vermedi. Ead taramaya devam etti.

"Halkımı görmek için sabırsızlanıyorum," dedi Sabran sonunda. "Babam beni her zaman onların arasında yürümem için cesaretlendirdi ama... yapamadım.

Annesini düşünüyor olmalıydı. On dört yıl boyunca saraylarının pırıl pırıl iç mekânları dışında pek bir şey görmemesinin nedeni buydu.

"Keşke onlara hamile olduğumu söyleyebilseydim. Mücevherlerle kaplı karnına dokundu. "Kraliyet Hekimi kızım hızlanana kadar beklememi tavsiye etti.

'Arzu ettikleri şey *sizi* görmek. Karnın büyük olsun ya da olmasın,' dedi Ead. 'Her halükarda, birkaç hafta içinde onlara söyleyebileceksin. Ve o zaman ne kadar memnun olacaklarını bir düşün.

Kraliçe onun yüzünü inceledi. Sonra hiç beklenmedik bir şekilde onu elinden tuttu.

"Söylesene Ead," dedi, "nasıl oluyor da beni rahatlatmak için ne söyleyeceğini hep biliyorsun?

Ead cevap veremeden Roslain yaklaştı. Ead geri çekildi ve Sabran'ın eli onunkinden kaydı, ama yine de avucunda onun hayaletini hissetti. İnce bükülmüş kemikleri. Parmak eklemlerinin taraklarını.

Sabran hanımlarının onu lavaboya götürmesine izin verdi. Katryen dudaklarını kızartma görevini üstlenirken, Ead saçlarının altı bölümünü ördü ve başının arkasında bir rozet şeklinde sardı, geri kalanını ise serbest bırakıp dalgalandırdı. Son olarak gümüş bir taç taktı.

Kraliçe hazır olduğunda kendini camın içinde gördü. Roslain tacı düzeltti.

"Sadece son bir dokunuş," dedi ve Sabran'ın boğazına bir kolye geçirdi. Dereceli safirler ve inciler ve denizatı şeklinde bir kolye ucu. "Hatırlıyorsun.

"Elbette. Sabran kolyenin izini sürdü, yüz ifadesi mesafeliydi. "Onu bana annem vermişti.

Roslain bir elini onun omzuna koydu. 'Bırak şimdi seninle olsun. Çok gurur duyardı.

Inys Kraliçesi bir süre daha bardağı inceledi. Sonunda nefesini topladı ve döndü.

"Hanımlar," dedi hafif bir gülümsemeyle, "nasıl görünüyorum?

Katryen bir tutam saçını tacının içine soktu ve başını salladı. "Aziz'in kanı gibi, Majesteleri.

Saat on olduğunda gökyüzü maviliğiyle göz kamaştırıyordu. Bekleyen hanımlar Sabran'a Briar House'un kapısına kadar eşlik ettiler; Aubrecht Lievelyn büyük bir pelerin içinde altı Ruhani Dük ile birlikte bekliyordu. Seyton Combe'un dudaklarında her zamanki gibi neşeli bir gülümseme vardı. Ead onu uzaklaştırmak için kaşınıyordu.

Kendinden memnun görünüyor olabilirdi ama caniler konusunda hiçbir ilerleme kaydedemediği açıktı. Ead de onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Her ne kadar araştırmak istese de, görevleri ona çok az zaman bırakıyordu.

Eğer katiller tekrar saldıracak olsalardı, bu bugün olurdu.

Sabran kraliyet arabasına bindirilirken, Igrain Crest torununa elini uzattı.

'Roslain,' dedi gülümseyerek. 'Bugün ne kadar güzelsin, çocuğum. Dünyamın mücevheri.

"Büyükanne, çok cömertsin. Roslain reverans yaptı ve onu yanağından öptü. "İyi günler.

Lord Ritshard Eller, "Sadece iyi bir gün olmasını umabiliriz, Leydi Roslain," diye mırıldandı. 'Kraliçenin avam arasında dolaşmasından hoşlanmıyorum.

Combe, 'Her şey yoluna girecek,' dedi. Ceketinin yakası güneş ışığını yansıtıyordu. 'Majesteleri ve Ekselansları iyi korunuyorlar. Öyle değil mi Sör Tharian?

Lintley şık bir selamla, 'Hiçbir zaman bugün olduğundan daha fazla olmayacaklar, Majesteleri,' dedi.

"Hm. Eller ikna olmamış görünüyordu. "Çok iyi, Sör Tharian.

Ead, Roslain ve Katryen ile aynı arabayı paylaşıyordu. Saraydan uzaklaşıp şehrin içlerine doğru ilerlerken pencereden dışarı baktı.

Ascalon, Inys'in ilk ve tek başkentiydi. Arnavut kaldırımlı sokakları Virtudom'un her köşesinden ve ötesinden gelen binlerce insana ev sahipliği yapıyordu. Galian bu adalara dönmeden önce, buralar çok sayıda derebey ve prenslik tarafından yönetilen, sürekli savaşan bölgelerden oluşan bir yamalı bohçaydı. Galian hepsini tek bir taç altında birleştirmişti. Onun tacı.

İnşa ettiği ve adını kılıcından alan başkentin bir zamanlar cennet olduğu söylenirdi. Şimdi ise diğer şehirler gibi düzenbazlık ve pislikle doluydu.

Binaların çoğu taştandı. Asırların Kederi'nden sonra, yangın Inys'i kasıp kavurduğunda, sazdan çatıları yasaklayan bir yasa çıkarılmıştı. Sadece İkinci Rosarian tarafından tasarlanan bir avuç ahşap evin, güzelliklerinden dolayı kalmasına izin verilmişti. Zengin tasarımlarla düzenlenmiş koyu renkli ahşap işçiliği, dolgularının beyazıyla çarpıcı bir kontrast oluşturuyordu.

Daha zengin koğuşlar gerçekten de zengindi. Queenside'da elli kuyumcu ve bunun iki katı kadar gümüşçü vardı. Hend Caddesi, mucitlerin Inys'i savunmak için yeni silahlar tasarladıkları atölyeler içindi. Knells Adası'nda Pounce Lane şairler ve oyun yazarları için, Brazen Alley ise kitapçılar içindi. Dünyanın başka yerlerinden gelen mallar Werald Meydanı'ndaki büyük pazarda satılırdı. Parlak Lasian bakır, seramik ve altın takıları. Menteşe tabloları, kakmacılık ve tuz sırlı çömlekler. Eski Serene Carmentum Cumhuriyeti'nden nadir kızılcık camları. Ersyr'den parfüm yakıcılar ve gök taşı.

Kraliyet heyetinin bugün ziyaret edeceği Kine End ve Setts gibi daha yoksul koğuşlarda hayat daha az güzeldi. Bu bölgelerde harabeler, genelevler -Sanctarian Tarikatı'ndan kaçınmak için han kılığına girmişlerdi- ve ayak takımının çalıntı paraları saydığı birahaneler vardı.

On binlerce Inysh, kraliçelerini bir an olsun görebilmek için dışarıda bekliyordu. Onları görünce Ead'in içine bir huzursuzluk çöktü. Evlendiğinden beri hiç cani olmamıştı ama tehdidin henüz azalmadığından emindi.

Kraliyet alayı, Cleolind'in mezarının bulunduğuna inanılan Meryem Ana Mabedi'nin önünde durdu. (Ead öyle olmadığını biliyordu.)

Inys'in en yüksek binasıydı, Alabastrine Kulesi'nden bile daha yüksekti ve güneşin altında parlayan soluk bir taştan yapılmıştı.

Ead arabadan inip ışığa doğru adım attı. Ascalon sokaklarında yürümeyeli uzun zaman olmuştu ama sokakları iyi biliyordu. Chassar onu Sabran'a sunmadan önce, saraydan kaçmak zorunda kalırsa yolunu bulabilmek için bir ayını şehrin her damarını ve zerresini öğrenerek geçirmişti.

Mabedin merdivenlerinde, hükümdarlarının ilgisine aç bir kalabalık toplanmıştı. Kaldırım taşlarının üzerine kraliçe çiçeği ve mücevher zambakları saçmışlardı. Nedimeler ve Olağanüstü Kamarotlar Oliva Marchyn'le birlikte arabalarından çıkarken, Ead kalabalığı gözden geçirdi.

Katryen'e, "Leydi Truyde'yi göremiyorum," dedi.

"Başı ağrıyor. Katryen dudaklarını büzdü. "Bunun için güzel bir gün.

Margret yanlarına geldi. "Çok fazla insan bekliyordum," dedi nefesi kesilerek, "ama Aziz adına, sanırım bütün şehir geldi. Kraliyet arabasına başıyla işaret etti. "İşte gidiyoruz.

Ead kendini hazırladı.

Lievelyn ortaya çıktığında, Inysh sanki Aziz'in kendisi geri dönmüş gibi tezahürat yaptı. Şaşkınlığa kapılmadan, selamlamak için bir elini kaldırdı ve onu, dengeli bir şekilde dışarı tırmanan Sabran'a uzattı.

Kalabalığın gürültüsü o kadar yüksek, o kadar hızlı artmıştı ki, Ead'e sesi aşıp fiziksel bir nitelik kazanmış gibi geldi. Nefesini kesti ve iç organlarına bir darbe indirdi. Katryen'in yanında heyecanla titrediğini hissetti ve Margret'in, Inysh kraliçelerinin önünde diz çökerken ona baktığını gördü. Şapkalar çıkarıldı, gözyaşları döküldü ve tezahüratların Meryem Ana Mabedini yerden kaldıracağını düşündü. Sabran yıldırım çarpmış biri gibi duruyordu. Ead onun her şeyi kavrayışını izledi. Taç giydiği günden beri saraylarına saklanmıştı. Halkı için ne olduğunu unutmuştu. Umudun yaşayan simgesi. Onların kalkanı ve kurtuluşu.

Çabucak toparlandı. El sallamasa da gülümsedi ve Lievelyn ile el ele tutuştu. Bir süre yan yana kaldılar ve tebaalarının onlara tapmasına izin verdiler.

Yüzbaşı Lintley, bir eli sepet kabzalı kılıcının üzerinde, önden yürüdü. Beden Şövalyeleri ve yaklaşık üç yüz muhafız, yol boyunca

izleyecekleri rota, kraliçeyi ve eş prensi şehir turlarında korumak için toplanmıştı.

Sabran'ı takip ederken Ead kalabalığı izledi, bakışları bir yüzden diğerine, elden ele dolaşıyordu. Hiçbir iyi katil böyle bir fırsatı görmezden gelmezdi.

Meryem Ana Mabedi'nin içi de dışı kadar görkemliydi, tavanı tonozluydu. Yonca pencereler yükseliyor, partiye mor ışık parçacıkları saçıyordu. Muhafızlar dışarıda bekliyordu.

Sabran ve Lievelyn mezara doğru yürüdüler. Sunağın arkasında bir oyuğa yerleştirilmiş görkemli bir mermer bloktu. Genç Kız'ın onun altındaki kilitli bir mahzende çürümeden yattığı düşünülüyordu. Kuklası yoktu.

Kraliyet çifti haçın önünde diz çöktü ve başlarını eğdi. Bir süre sonra Lievelyn, Sabran'ın özel olarak dua etmesine izin vermek için geri çekildi. Yatak odasındaki hanımlar gelip onun etrafında diz çöktüler.

"Kutsal Hanımefendi," dedi Sabran mezara, "Ben Dokuzuncu Sabran'ım. Benimki senin tacın, benimki senin kraliçeliğin ve her gün Berethnet Hanedanı'na şan getirmeyi arzuluyorum. Senin merhametine, cesaretine ve hoşgörüne sahip olmayı arzuluyorum.

Gözlerini kapattı ve sesi bir nefes hayaletine dönüştü.

'İtiraf ediyorum,' dedi, 'ben pek senin gibi değilim. Sabırsız ve kibirli davrandım. Halkıma bir prenses hediye etmeyi reddederek bu krallığa karşı olan görevimden çok uzun süre vazgeçtim ve bunun yerine kendi hayatımı uzatmak için yanlış yollar aradım.

Ead ona baktı. Kraliçe kürklü eldivenini çıkardı ve elini mermerin üzerine koydu.

Boş bir mezara dua ediyordu.

Senden bunu istiyorum, senin sevgi dolu veliahdın olarak. Kızımı doğurmama izin ver. Onun sağlıklı ve enerjik olmasına izin ver. Virtudom halkına umut vereyim. Bunun için her şeyi yaparım. Kızıma hayat vermek için ölürüm. Onun için her şeyi feda ederim - ama evimiz benimle bitmesin.

Sesi sabitti ama yüzü yorgunluğa bir övgü gibiydi. Ead düşündü, sonra ona doğru uzandı.

Sabran ilk başta kaskatı kesildi. Bir an sonra parmaklarını birleştirdi ve birbirlerine tutundu.

Hiçbir kadın yeterli olmadığı korkusuna kapılmamalıdır.

Sabran ayağa kalktığında, hanımları da kalktı. Ead kendini çelikleştirdi. Yolculuğun bundan sonraki kısmı en tehlikelisi olacaktı. Sabran ve Lievelyn Ascalon'un talihsizleriyle buluşacak ve onlara altın keseleri vereceklerdi. Mabedin merdivenlerinden inerlerken Sabran yol arkadaşına yakın durdu. Parti buradan sonra yürüyerek devam edecekti. Şehir muhafızları tarafından kuşatılan Berethnet Yolunu şehrin içinden takip ettiler. Yolun yarısında Marian Meydanı'nı geçtiler ve bir tenekeci, "Onu doğur ya da Mentendon'a geri dön!" diye seslendi. Lievelyn kayıtsız kaldı ama Sabran çenesini sıktı. Adam muhafızlar tarafından sürüklenerek götürülürken, Lievelyn'in elinden tuttu.

Kine End'e ulaşmak için, sokakların yaprak dökmeyen ağaçlarla gölgelendiği ve Carnelian Tiyatrosu'nun tezgâhların üzerinde yükseldiği Sylvan-by-the- River bölgesinden geçmeleri gerekiyordu. Gürültü gök gürültüsüydü, hava heyecanla doluydu.

Sabran bir kumaş parçasına hayranlıkla bakmak için durakladığında, bir şey Ead'in sokağın karşısındaki fırına doğru bakmasına neden oldu. Balkonuna çömelmiş, ağzını ve burnunu bezle kapatmış bir figür vardı. Ead onu izlerken kolunu kaldırdı.

Bir tabanca güneş ışığında parlıyordu.

"Berethnet Hanedanı'na ölüm," diye bağırdı.

Sanki zaman yavaşlamıştı. Sabran sertçe başını kaldırdı ve biri korku dolu bir çığlık attı ama Ead çoktan oradaydı. Sabran'la çarpıştı ve bir kolunu onun beline doladı; tabanca dünyanın yarılması gibi bir sesle patladığında ikisi de kaldırım taşlarına düştü. Kalabalıktan çığlıklar yükselirken, yaşlı bir adam kraliçeyi hedef alan kurşunun isabet etmesiyle yere yığıldı.

Ead kalçasının üzerine sertçe indi, Sabran'ın etrafında kıvrıldı, Sabran da ona sarıldı, bir kolunu karnının üzerinde çaprazladı. Ead onu kucağına aldı ve Lievelyn'e verdi. Onu silah seslerinin geldiği yönden uzaklaştırdı. "Kraliçe," diye bağırdı Yüzbaşı Lintley. "Tüm kılıçlar kraliçeye!

"Yukarıda. Ead işaret etti. "Öldürün onu!

Tetikçi çoktan bir sonraki balkona fırlamıştı. Lintley arbaletiyle nişan aldı ama ok bir santimle ıskaladı. Sövdü ve bir tane daha doldurdu.

Ead kendini Sabran'ın önüne koydu. Lievelyn geniş kılıcını çekti ve onu arkadan korudu. Diğer bekleyen hanımlar da

Kraliçe. Bakışları, şimdi çatılar arasında bir antilop gibi sıçrayan tetikçiyi gölgelerken, Ead'in her tarafı buz kesti. Sokağın diğer tarafına baktı.

Siperlik takmazlardı. Saraydaki caniler gibi değillerdi. Bunun yerine yüzleri, Çağların Kederi'nde hekimlerin kendilerini korumak için kullandıkları türden veba maskeleriyle gizlenmişti. İçlerinden ilki kalabalığın arasından fırlayıp kraliyet grubuna doğru ilerlerken, Ead kuşağındaki hançeri savurdu. En yakındaki saldırganın boğazına isabet etti.

Kalabalık dağıldı. Kaosun içinde, bir sonraki saldırgan aniden onların tepesindeydi. "Berethnet Evi'nin canı cehenneme," diye bağırdı Sabran'a. Beden Şövalyelerinden birine çarptı, o da onu üzerinden atıp kılıcını ona sapladı. "İsimsiz Olan'a selam olsun!

"Dağın Tanrısı! Yakından bir yakarış yükseldi. "Onun krallığı gelecek!

Doomsingers. Lintley bir çırpıda yayını kılıcıyla değiştirmiş ve en yakın tehdidi kesip atmıştı. Cesur şövalye gitmiş, yerine Inys Kraliçesi'ni korumak için özel olarak seçilmiş bir adam gelmişti. Bir sonraki saldırgan izini kaybettirdi ve Lintley ona doğru yaklaştığında dönüp kaçtı. Bir tüfek ateşlendi ve bağırsaklarını kaldırım taşlarına savurdu.

Ead kaosun içinde Gece Şahini'ni aradı ama çok fazla panik vardı, çok fazla ceset vardı. Sabran olduğu yerde sabit duruyordu, yumruklarını sıkmış, eğilmemişti.

Ead'in üzerine doğaüstü bir sakinlik çöktü. İki kılıcını çekerken, Yatak Odası Hanımlarının savaş eğitimi almadığını unuttu. Bunca yıldır giydiği gizlilik pelerininin düşmesine izin verdi. Tek bildiği göreviydi. Sabran'ı hayatta tutmak.

Savaş dansı onu çağırıyordu. Tıpkı ilk kez bir basilisk avladığında olduğu gibi. Alev alan rüzgâr gibi, kılıçlarını savurarak bir sonraki saldırgan dalgasına doğru fırladı ve etrafındaki ölüler yere serildi.

Kendini uçurumun kenarından geri çekti. Lintley ona bakıyordu, yüzü kan içindeydi. Bir çığlık başını döndürdü. Linora. İki kıyamet tellalı onu yere yatırırken Linora dehşet içinde yalvarıyordu. Ead ve Lintley aynı anda ona doğru koştular ama bir bıçak boğazını açarak kan fışkırttı ve artık çok geçti, Linora kaybolmuştu.

Ead şokunu yatıştırmaya çalıştı ama safra boğazını yaktı. Sabran ölmekte olan leydisine baktı. Beden Şövalyeleri kraliçelerinin etrafını sardılar ama

etrafları sarılmıştı, tehdit her yerdeydi. Bir başka maskeli figür asillere saldırdı ama Roslain, Ead'in onda hiç görmediği bir vahşilikle bıçağını adamın kalçasına sapladı. Maskenin arkasından bir bağırış geldi.

"İsimsiz Olan yükselecek," dedi bir ses nefes nefese. "Bağlılık yemini ediyoruz. Sis göz deliklerini kapattı. "Berethnet Hanesi'ne ölüm!

Roslain onun boğazına sarıldı ama Roslain yumruğunu kafasına indirerek onu geri çekti. Sabran öfkeyle haykırdı. Ead kavgadan çekildi ve ona doğru koştu, tam o sırada düzenbaz Lievelyn'e bir bıçak sapladı, o da tam zamanında kılıcını kaldırıp savuşturdu.

Ardından gelen boğuşma kısa ve şiddetliydi. Lievelyn daha güçlüydü, her hareketinin arkasında yılların vesayeti vardı. Acımasız bir vuruşla her şey bitti.

Sabran cesetten uzaklaştı. Arkadaşı kendi kılıcına baktı ve yutkundu. Kılıcından kan damlıyordu.

"Majesteleri, Ekselansları, beni takip edin. Bir Beden Şövalyesi arbededen sıyrılmıştı. Bakır kaplama zırhı öncekinden daha kırmızıydı. 'Bu koğuşta güvenli bir yer biliyorum. Yüzbaşı Lintley sizi oraya götürmemi emretti. Şimdi gitmeliyiz.

Ead bıçaklarından birini ona doğrulttu. Beden Şövalyelerinin çoğu dışarıda kapalı miğferler takardı ve bunun altındaki ses boğuktu. "Daha fazla yaklaşma," dedi. "Kimsin sen?

"Sör Grance Lambren.

"Miğferini çıkar.

'Barış, Bayan Duryan. Onun sesini tanıyorum,' dedi Lievelyn. "Sör Grance'ın miğferini çıkarması güvenli değil.

'Ros-' Sabran, Baş Beyefendisine ulaşmak için zorlanıyordu. "Aubrecht, onu taşı lütfen.

Ead, Margret ve Katryen'i aradı ama hiçbir yerde görünmüyorlardı.
Linora kan gölünün içinde yatıyordu, gözleri ölümle parlıyordu.

Lievelyn Roslain'i kollarına aldı ve Sabran'ı uzaklaştırmaya çalışan Sör Grance Lambren'i takip etti. Lievelyn'i güveni için lanetleyen Ead peşlerinden gitti. Bedenin diğer Şövalyeleri de kraliçelerine katılmak için çabaladılar ama çok zor durumdaydılar.

Birisi böyle bir sürüyü nasıl organize etmişti?

Lambren onları Berethnet Mile'ın görüş alanının dışında bir köşeye götürürken Sabran ve Lievelyn'e yetişti. Onları bir geçide götürdü.

Quiver Lane'deki büyümüş mezarlık bahçesine, harabeye dönmüş bir mabede. Kraliyet görevlilerini içeri götürdü ama Ead kapıya ulaştığında ona yol vermedi.

"Diğer hanımları bulmalısınız, hanımefendi.

"Kraliçeyi takip edeceğim efendim," dedi Ead, "yoksa

edemezsiniz. Lambren hareket etmedi. Bıçaklarını daha sıkı

tutuyordu. "Ead. Sabran. "Ead, neredesin?

Şövalye kenara çekilmeden önce bir süre daha heykel gibi durdu. Ead geçtikten sonra kılıcını kınına soktu ve kapıları arkalarından sürgüledi. Miğferini çıkardığında Ead, Sör Grance Lambren'in kırmızı yüzüyle karşılaştı. Ona yoğun bir nefret dolu bakış fırlattı.

İbadethanenin içi bir mezar bahçesi kadar vahşiydi. Yabani otlar paramparça pencerelerden içeri giriyordu. Roslain mihrabın üzerinde yatıyordu, göğsünün inip kalkması dışında hareketsizdi. Onu kendi peleriniyle örtmüş olan Sabran, dışa dönük bir soğukkanlılıkla yanında durmuş, onun gevşek elini tutuyordu.

Lievelyn yüzünü buruşturarak bir ileri bir geri volta attı. 'Dışarıdaki zavallı ruhlar. Leydi Linora-' Kan yanağına bulaştı. 'Sabran, ben sokağa dönüp Yüzbaşı Lintley'e yardım etmeliyim. Sen Sör Grance ve Bayan Duryan'la kal.

Sabran hemen onun yanına gitti. "Hayır. Onun dirseklerini kavradı. "Sana kalmanı emrediyorum.

Lievelyn ona, 'Benimki de en az diğerleri kadar iyi bir kılıç,' dedi. 'Kraliyet Muhafızlarım-' 'Beden Şövalyelerim de dışarıda,' diye araya girdi Sabran, 'ama eğer ölürsek, bizi koruma çabaları boşa gidecek. Onlar da bizim gibi düşünmek zorunda kalacaklar.

hem de kendileri.'

Lievelyn yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Sweeting," dedi, "ben iyi olacağım.

Ead ilk kez onun Sabran'a ne kadar derinden aşık olduğunu gördü ve bu onu sarstı. 'Lanet olsun sana, sen benim yoldaşımsın. Yatağımı paylaştın. Etimi. Benim kalbimi,' diye çıkıştı Sabran ona. Yüzü gergindi, sesi düzensizdi. 'Ve kızımızı babasız bırakmayacaksın, Aubrecht Lievelyn. Bizi burada yasını tutarken bırakmayacaksın.

Yüzü bir ifadeden diğerine seğirdi. Umut gözlerinde bir ışık yaktı.

"Bu doğru mu?

Sabran onun bakışlarını tutarak elini kendi elinin içine aldı ve karnına doğru götürdü.

"Bu doğru," dedi çok yumuşak bir sesle.

Lievelyn nefesini bıraktı. Ağzını bir gülümseme kapladı ve başparmağını Lievelyn'in yanağında gezdirdi.

"O zaman ben prenslerin en talihlisiyim," diye fısıldadı. "Ve sana yemin ederim ki, çocuğumuz gelmiş geçmiş en sevilen prenses olacak. Nefes vererek Sabran'ı göğsüne çekti. "Benim kraliçem. Benim kutsamam. İyi talihime layık olana kadar ikinizi de seveceğim.

"Sen zaten buna layıksın. Sabran onun çenesini öptü. "Benim aşk düğümü yüzüğümü takmıyor musun?

Çenesini onun omzuna koydu. Elleri adamın sırtını aşağı yukarı okşadı ve adam dudaklarını şakağına değdirdiğinde gözleri kapandı. Orada ne kadar gerginlik varsa silinip gitti. Bedenleri arasındaki yarık kapanırken bir alev varolmayanın içine bastırdı.

Yumruklar kapılara vuruldu.

"Sabran," diye seslendi bir ses. 'Majesteleri, ben Kate, Margret'le birlikte! Lütfen, bizi içeri alın!'

"Kate, Meg-" Sabran hemen Lievelyn'den uzaklaştı. Lambren'e, "Bırak girsinler," diye bağırdı. "Acele edin, Sör Grance.

Çok yavaştı, Ead numarayı duydu. Kapının arkasındaki Leydi Katryen Withy değildi. Bir taklitti. Bir taklitçinin taklidiydi.

"Hayır," dedi sertçe. "Dur.

"Emirlerime karşı gelmeye nasıl cüret edersin? Sabran onun üzerine yürüdü. "Sana kim yetki verdi?

Öfkeden kızarmıştı ama Ead sinirlerine hâkim oldu. "Majesteleri, o Katryen değil-

"Sanırım onun sesini tanımalıyım. Sabran Lambren'e başıyla işaret etti. 'Hanımlarımı içeri al. Hemen.

O bir Beden Şövalyesiydi, bu yüzden itaat etti.

Ead hiç vakit kaybetmedi. Lambren kapıların kilidini açtığında ve biri mabede daldığında bıçaklarından biri havayı kesmeye başlamıştı bile. Davetsiz misafir ustaca bir dönüşle ölümden kurtuldu, Lambren'e bir tabanca ateşledi, sonra da Ead'e doğrulttu.

Lambren zırhının taşa çarpmasıyla yere yığıldı. Kurşun gözlerinin arasına gömülmüştü.

"Kımıldama Ersyri," dedi bir ses. Tabancanın dumanı tütüyordu. "Bırak o bıçağı.

"Yani Inys Kraliçesi'ni öldürebilir misin? Ead hareketsiz kaldı. 'O tabancayı kalbime doğrultmanı tercih ederdim ama sanırım sadece bir mermin var, yoksa hepimiz ölmüş olurduk.

Katil cevap vermedi.

"Seni kim gönderdi? Sabran omuzlarını dikleştirdi. "Aziz'in soyunu sona erdirmek için kim komplo kuruyor?

'Fincan Taşıyıcısı size kötülük dilemiyor Majesteleri, mantığınızı dinlemediğiniz zamanlar hariç. Inys'i basmaması gereken yollara sürüklediğiniz zamanlar hariç.

Cupbearer.

"Yollar," diye devam etti kadın, sesi veba maskesi tarafından boğuklaştırılmıştı, "Inys'i günaha götürecek yollar.

Tabanca asillere doğru fırlarken, Ead son bıçağını da fırlattı. Tabanca ateşlendiği anda bıçak caninin kalbine saplandı.

Sabran irkildi. Ead aralarındaki boşluğu kapattı ve korkudan midesi bulanarak elbisesinde nem olup olmadığını kontrol etti ama kan yoktu. Elbise hâlâ tertemizdi.

Arkalarında, Aubrecht Lievelyn tek dizinin üzerine çöktü. Elleri, karanlığın yayıldığı yerde, atletinin üzerindeydi.

"Sabran," diye

mırıldandı. Kadın

döndü.

"Hayır," diye mırıldandı. 'Aubrecht-'

Ead, Inys Kraliçesi'nin arkadaşına koşup onu kendisiyle birlikte yere indirişini, kalbinin kanı eteklerine bulaşırken adını haykırışını sanki çok uzaktan izledi. Ona sımsıkı sarılmış ve kayıp giderken bile yanında kalması için yalvarmıştı. İki büklüm olup başını kucaklarken. Adam hareketsizleşirken.

"Aubrecht. Sabran başını kaldırdı, gözleri dolmuştu. 'Ead. Ead, ona yardım et, lütfen-'

Ead'in ona gidecek vakti yoktu. Kapılar tekrar açıldı ve ikinci bir cani, yığılıp kalarak mabede girdi. Ead hemen ölü Lambren'in kılıcını elinden aldı ve caniyi duvara yapıştırdı.

"Maskeni çıkar," diye ısırdı, "yoksa sana yemin ederim, altındaki yüzü çıkarırım.

İki eldivenli el solgun bir çehreyi ortaya çıkardı. Truyde utt Zeedeur, Mentendon'un cansız Yüce Prensi'ne baktı.

'Onun ölmesini asla istemedim,' diye fısıldadı. 'Ben sadece size yardım etmek istedim, Majesteleri. Sadece dinlemenizi istedim.

27

Doğu

Niclays Roos *işbirlikçiydi*. Ve bu o kadar tehlikeli ve gözü kara bir plandı ki, neredeyse bu planı gerçekten kendisinin yapıp yapmadığını merak edecekti, o ebedi korkak.

Onu öldürse bile iksiri yapacak ve Batı'ya dönüş yolunu satın alacaktı. Öldürebilirdi de. Orisima'dan temelli kaçmak ve işine yeniden hayat vermek için risk alması gerekiyordu. Doğu yasalarının onu mahrum bıraktığı şeye ihtiyacı vardı.

Tanrıların kendilerini nasıl yenilediğini görmek için bir ejderhanın kanına ihtiyacı vardı. Ve nereden başlayacağını biliyordu.

Hizmetçiler mutfakta meşguldü. Niclays kapıda belirdiğinde biri, "Nasıl yardımcı olabiliriz, bilgili Doktor Roos?" diye sordu.

"Bir mesaj göndermem gerekiyor. Niclays kendisinde kalan cesaret kırıntılarını da kaybetmeden mektubu uzattı. 'Gün batımından önce Tuz Çiçeği Kalesi'ndeki saygıdeğer Leydi Tané'ye ulaşmalı. Benim için postacılara götürür müsün?

'Evet, bilgili Doktor Roos. Yapılacak.'

"Kimin gönderdiğini onlara söyleme," diye ekledi sessizce. Kadın kararsız görünüyordu ama söylemeyeceğine söz verdi. Adam ona bir postacıya ödeyebileceği kadar para verdi ve kadın oradan ayrıldı.

Artık tek yapabileceği beklemekti.

Neyse ki beklemek, okumak için daha fazla zaman anlamına geliyordu. Eizaru pazardayken ve Purumé hastalarla ilgilenirken Niclays odasında oturuyor, yanında mırıldayan kısa kuyruklu kedisiyle simya üzerine en sevdiği metin olan *Altının Bedeli'ni* inceliyordu. Elindeki nüsha oldukça yıpranmıştı.

O öğleden sonra yeni bir bölüme geçerken, narin bir ipek parçası uçuştu.

Nefesi kesildi. Parçayı yerden aldı ve kedi onu parçalara ayırmadan önce düzeltti. Hayatının en büyük gizemine bakmayı en son aklına getirdiğinden beri yıllar geçmişti.

Elindeki kitap ve belgelerin çoğu, bir zamanlar kütüphanesinin yarısını Niclays'e miras bırakan Jannart'a aitti, ayrıca onun arillary küresi, Lacustrine mum saati ve bir dizi başka merak uyandıran şey de vardı. Koleksiyonda pek çok güzel kitap vardı - tezhipli el yazmaları, nadir risaleler, minyatür dua kitapları - ama hiçbiri Niclays'i bu küçük ipek parçasından daha fazla etkilememişti. Çözemediği bir dille yazılmış olduğu için değil, çok eski olduğu için de değil, sırrını çözmeye çalışırken Jannart hayatını kaybettiği için.

Dul eşi Aleidine bu parçayı, dedesinin eşyalarına takılarak onun yasını tutan Truyde'ye vermişti. Çocuk bu parçayı bir yıl boyunca bir madalyonun içinde saklamıştı.

Niclays Inys'e gitmeden hemen önce Truyde onun Brygstad'daki evine gelmişti. Küçük bir fırfır giymişti ve saçları - Jannart'ın saçları - omuzlarının etrafında kıvrılmıştı.

Niclays Amca, demişti ciddiyetle, *yakında gideceğinizi biliyorum. Büyükbabam öldüğünde elinde bu kağıt parçası vardı. Ne yazdığını anlamaya çalıştım ama küçük okul bana yeterince şey öğretmedi*. Eldivenli eliyle uzatmıştı. *Babam çok zeki olduğunu söylüyor. Sanırım yazının ne anlama geldiğini çözebilirsin.*

Bu sana ait çocuğum, demişti, onu almak için can atarken bile.
Bunu sana büyükannen verdi.

Sanırım senin için olması gerekiyordu. Senin almanı istiyorum. Sadece bana yaz ve ne anlama geldiğini çözersen söyle.

Ona hiçbir zaman iyi haberler gönderememişti. Yazıya ve malzemeye bakılırsa, parça kesinlikle eski Doğu'dan geliyordu ama Jannart'ın öldüğü sırada ondan anladığı tek şey buydu. Aradan yıllar geçmişti ve Niclays hâlâ ölüm döşeğindeyken onu neden elinde tuttuğunu bilmiyordu.

Şimdi dikkatlice yuvarladı ve Eizaru'nun ona hediye ettiği süslü çantaya yerleştirdi. Gözlerini kuruladı, derin bir nefes aldı ve *Altının Bedeli'ni* bir kez daha açtı.

O akşam Niclays, uyuma numarası yapmadan önce Eizaru ve Purumé ile yemek yedi. Gece çökerken odasından çıktı ve Eizaru'ya ait bir şapka taktı. Sonra da karanlığa karıştı.

Sahile giden yolu biliyordu. Nöbetçilerden kaçarak, başı eğik ve elinde bastonuyla gece pazarlarının önünden hızla geçti.

Sahile vardığını belli eden hiçbir ışık yoktu. Ondan başka kimse yoktu.

Tané Miduchi bir kaya havuzunun yanında bekliyordu. Miğferinin kenarı yüzünü gölgede bırakıyordu. Niclays uzakta oturuyordu.

"Varlığınızla beni onurlandırdınız, Leydi Tané.

Cevap verene kadar biraz zaman geçti. "Seiikince konuşuyorsun.

"Elbette.

"Ne istiyorsun?" "Bir

iyilik.

"Sana iyilik borcum yok. Sesi soğuk ve yumuşaktı. "Seni burada öldürebilirim.

"Beni tehdit edebileceğinizden şüphelendim, bu yüzden de bilgili Doktor Moyaka'ya işlediğiniz suçla ilgili bir not bıraktım. Yalandı ama bunu bilmesine imkân yoktu. 'Ev halkı şu anda uyuyor - ama o notu yakmak için geri dönmezsem, hepsi ne yaptığınızı öğrenecek. Deniz Generali'nin atlılar arasındaki yerini korumana izin vereceğinden şüpheliyim - sen ki kızıl hastalığın Seiiki'ye girmesine izin vermiş olabilirsin.

"O yeri korumak için neler yapabileceğimi yanlış değerlendiriyorsunuz.

Niclays kıkırdadı. 'Masum bir adamı ve genç bir kadını hapishanenin pisliğinde ölüme terk ettin, sırf özel törenin istediğin gibi geçsin diye,' diye hatırlattı ona. 'Hayır, Leydi Tané. Sizi yanlış değerlendirmedim. Sizi çok iyi tanıyormuşum gibi hissediyorum.

Bir süre sessiz kaldı. Sonra: "*Genç kadın* dediniz.

Tabii ki hiçbir fikri olamazdı. Niclays, 'Zavallı Sulyard'ı umursadığınızdan şüpheliyim,' dedi, 'ama tiyatrodaki arkadaşınız da tutuklandı. Adını ondan çıkarmak için neler yapmış olabileceklerini düşündükçe ürperiyorum.

"Yalan söylüyorsun.

Niclays onun dudaklarının birbirine yapışmasını izledi. Yüzünde görebildiği tek şey onlardı.

'Sana adil bir pazarlık öneriyorum,' dedi. 'Bu gece buradan gideceğim ve Sulyard'la olan ilişkiniz hakkında hiçbir şey söylemeyeceğim. Sessizliğime karşılık bana ejderhandan kan ve pul getireceksin.

Kanatlanan bir kuş gibi hareket etti. Birden keskin kenarlı bir bıçak boğazına dayandı.

"Kan," diye fısıldadı, "ve pul.

Eli titriyordu. İçgüdüleri Niclays'e geri çekilmesini söylüyordu ama kendini olduğu yerde sabitlenmiş buldu.

'Bana bir ejderhayı sakatlatmak istiyorsun. Bir tanrının etini kirletmemi,' dedi ejderha binicisi. Artık onun gözlerini görebiliyordu ve gözleri kılıcından daha derin kesiyordu. 'Yetkililer sana başını kesmekten daha kötüsünü yapacak. Diri diri yakılacaksın. İçindeki su temizlenemeyecek kadar kirlenmiş.

"İşlediğin suçlar için *seni* yakacaklar mı merak ediyorum. İzinsiz giren birine yardım etmek. Deniz yasağını hiçe saymak. Tüm Seiiki'yi riske atmak. Bıçağı boynuna saplandığında Niclays dişlerini sıktı. "Sulyard söylediklerimi doğrulayacaktır. Korkarım ki yüzünüzü tüm ayrıntılarıyla hatırlıyor, yara izinize kadar. Elbette kimse dinlemedi ama sesimi onunkine katarsam...'

Şimdi titriyordu.

"Yani," dedi, "beni tehdit ediyorsun. Bıçağı geri çekti. 'Ama Sulyard'ı kurtarmak için değil. Başkalarının acılarını kendi çıkarların için kullanıyorsun. Sen İsimsiz Olan'ın bir hizmetkârısın.

'Oh, o kadar heyecan verici bir şey değil, Leydi Tané. Sadece yalnız ve yaşlı bir adamım, kendi ülkemde ölebilmek için bu adadan gitmeye çalışıyorum. Sıcaklık yakasını nemlendirdi. 'İhtiyacım olan şeyi elde etmek için biraz zamana ihtiyacınız olabileceğini anlıyorum. Dört gün sonra akşam karanlığında bu sahilde olacağım. Eğer gelmezsen, Ginura'yı hızla terk etmeni tavsiye ederim.

Derin bir selam verdi ve onu orada, yıldızların altında yalnız bıraktı.

Güneş bir yaradan fışkıran kan gibi kabarıyordu. Tané, Ginura Körfezi'ne bakan uçurumda oturmuş, dalgaların aşağıdaki kayalıklarda beyaz kristallere dönüşmesini izliyordu.

Omzunun Turosa'nın kestiği yeri zonkluyordu. Mutfaktan aldığı şarabı içti ve şarap ağzının üstünden göğsüne kadar onu yaktı.

Bunlar Miduchi Klanı'ndan Leydi Tané olarak geçirdiği son saatlerdi. Yeni ismini aldıktan sadece birkaç gün sonra bu unvanı elinden alınacaktı.

Tané yanağındaki yara izini takip etti, onu Sulyard için unutulmaz kılan yara izini. Susa'yı kurtarırken aldığı yara izi. Tek yara izi bu değildi - yanağında daha derin bir iz daha vardı. Onu aldığına dair hiçbir şey hatırlamıyordu. Hapiste çürüyen Susa'yı düşündü. Ve sonra ne olduğunu düşündü

Roos ondan yapmasını istedi ve karaya vurmuş bir balık gibi midesi bulandı.

Bir ejderha resminin şeklini bozmak bile ölüm cezası nedeniyle yasaktı. Bir tanrının kanını ve zırhını çalmak suçtan da öte bir şeydi. Ejderhaları uyutmak için ateş bulutu kullanan, onları çalıntı hazine gemilerine taşıyan ve Kawontay'daki gölge pazarında satabilecekleri dişlerinden pullarının altındaki yağa kadar her şeylerini soyan korsanlar vardı. Bu, Doğu'daki tüm suçların en ağırıydı ve geçmişteki Savaş Lordlarının bu işe bulaşanları halka açık acımasız infazlarla cezalandırdığı biliniyordu.

Bu zalimliğin bir parçası olmayacaktı. Nayimathun'un Büyük Keder'de verdiği onca savaştan, aldığı onca yaradan sonra Tané onu da sakat bırakmayacaktı. Roos onun kutsal kanıyla ne yapmak isterse istesin, bu Seiiki için iyiye işaret değildi.

Yine de Susa'nın hayatıyla kumar oynayamazdı - hele ki arkadaşını bu bataklığa sürükleyen kendisi olmuşken.

Tané parmaklarını kafa derisinin üzerinde gezdirerek küçükken bazen yaptığı gibi saçlarını çekiştirdi. Öğretmenleri onu durdurmak için her zaman ellerini tokatlamıştı.

Hayır. Roos'un istediğini yapmayacaktı. Deniz Generali'ne gidecek ve yaptıklarını itiraf edecekti. Bu ona Nayimathun'a ve biniciler arasındaki yerine mal olacaktı. Çocukluğundan beri uğruna çalıştığı her şeye mal olacaktı - ama hak ettiği buydu ve tek arkadaşını kılıçtan kurtarabilirdi.

"Tané.

Yukarı baktı.

Nayimathun uçurumun kenarında sürükleniyordu. Tacı ışıkla titreşiyordu.

"Yüce Nayimathun," diye homurdandı Tané.

Nayimathun başını eğdi. Vücudu rüzgârla birlikte sürükleniyordu, sanki bir kâğıt kadar hafifti. Tané ellerini önünde birleştirdi ve alnını yere bastırdı.

Nayimathun, "Bu gece Kederli Yetim'e gelmedin," dedi. "Beni affet.

Ejderhaya dokunamadığı için, Tané

Sözcükleri söylerken elleriyle tutuyordu. 'Seni bir daha göremeyeceğim. Gerçekten, yüce Nayimathun, üzgünüm. Sesi, zorlanan çürümüş bir tahta gibi kırılıyordu. "Onurlu Deniz Generali'ne gitmeliyim. İtiraf etmem gereken bir şey var.

'Benimle uçmanı istiyorum, Tané. Seni rahatsız eden şeyler hakkında konuşacağız.

"Senin onurunu kırarım.

"Sen de mi bana itaatsizlik ediyorsun, ey bedenin çocuğu?

Gözleri ateşten halkalar gibi parlıyordu ve ağız dolusu dişleri hiçbir tartışmaya yer bırakmıyordu. Tané bir tanrıya itaatsizlik edemezdi. Onun bedeni bir su kabıydı ve tüm su onlarındı.

Eyer olmadan ejderha sırtına binmek tehlikeli ama mümkündü. Ayağa kalktı ve uçurumun kenarına doğru adım attı. Nayimathun başını eğip Tané'nin yelesini kavramasına, boynuna bir çizme geçirmesine ve üzerine oturmasına izin verince Nayimathun'un tüyleri diken diken oldu. Nayimathun kaleden uzaklaştı-

-Ve daldı.

Denize doğru alçalırlarken Tané'yi bir heyecan sardı. Korkudan ve sevinçten nefes alamıyordu. Sanki kalbi ağzından kancaya takılmış, oltaya yakalanmış bir balık gibiydi.

Kayalardan oluşan bir omurga onları karşılamak için hızla yükseldi.

Rüzgâr kulaklarında uğulduyordu.

Suya çarpmadan hemen önce, içgüdüsü başını aşağı itti.

Çarpışma neredeyse onu yerinden oynatıyordu. Ağzına ve burnuna su doldu. Nayimathun kuyruğunu sallayarak, bacaklarını pençeleyerek, bir kara balık kadar zarif bir şekilde yüzerken kalçaları ağrıyor, parmakları tutunma çabasıyla kasılıyordu. Tané gözlerini zorla açtı. Omzu sadece denizin yakabileceği iyileştirici ateşle yanıyordu.

Kabarcıklar etrafındaki deniz ayları gibi sürüklendi. Nayimathun yüzeye çıktı ve Tané onu takip etti.

"Yukarı mı," dedi Nayimathun,

"yoksa aşağı mı?" "Yukarı.

Tané'nin altında pullar ve kaslar esnedi. Ellerini yelesinin kayganlığında sıktı. Nayimathun büyük bir sıçrayışla körfezin üzerinde yükseldi ve dalgaların üzerine su yağdırdı.

Tané omzunun üzerinden bakmak için döndü. Ginura çoktan aşağıya inmişti. Bir tablo gibi görünüyordu, gerçek ve gerçek dışı, denizin kıyısında yüzen bir dünya. Sanki şimdiye kadar hiç nefes almamış gibi canlı, *gerçekten canlı* hissediyordu. Burada artık Miduchi Klanı'ndan Leydi Tané ya da herhangi biri değildi. Karanlığın içinde yüzsüzdü. Denizin üzerinde bir rüzgâr nefesi.

Ölümü böyle hissettirecekti. Mücevherlerle süslü kaplumbağalar ruhunu İnciler Sarayı'na götürmeye gelecek ve bedeni dalgalara teslim edilecekti. Ondan geriye kalan tek şey köpük olacaktı.

En azından, eğer haddini aşmasaydı olacak olan buydu. Sadece biniciler ejderhalarıyla birlikte dinlenebilirdi. Bunun yerine, sonsuza dek okyanusa dadanacaktı.

İçki kanında ağırlaşmıştı. Nayimathun kadim bir dilde şarkı söyleyerek yükseldi. Hem insanın hem de ejderhanın nefesi bulut gibi geliyordu. Deniz altlarında uçsuz bucaksızdı. Tané, Nayimathun'un yelesine sokuldu, Rüzgâr ona neredeyse hiç dokunamıyordu. Yukarıda sayısız yıldız parlıyordu, onları gizleyecek bulut olmadan kristal berraklığında. Hiç doğmamış ejderhaların gözleri. Uyuduğunda onları, gölgeleri kovmak için göklerden inen bir orduyu hayal etti. Bir fide kadar küçük olduğunu ve tüm umutlarının bir ağaç gibi dallanıp budaklandığını hayal etti.

Şakaklarında hafif bir ağrıyla, sıcak ve halsiz bir şekilde kıpırdandı.

Tamamen uyanması biraz zaman aldı, o kadar derin bir rüyadaydı ki. Her şeyi hatırladığında teni tekrar soğudu ve kayanın üzerinde yattığını fark etti.

Kalçasının üzerine yuvarlandı. Karanlıkta ejderhasının şeklini seçebiliyordu.

"Neredeyiz, Nayimathun? Ölçek

kayanın üzerinde tısladı.

"Bir yerde," diye gürledi ejderha. "Hiçbir yerde.

Bir gelgit mağarasındaydılar. Su dışarıdan içeri akıyordu. Suyun kayaya çarptığı yerlerde, bazen Hisan Burnu sahillerine vuran küçük parlayan mürekkep balıkları gibi soluk ışıklar bir açıp bir sönüyordu.

"Söyle bana," dedi Nayimathun, "bizi nasıl küçük düşürdün?

Tané bir kolunu dizlerine doladı. İçinde biraz cesaret kaldıysa bile, bir ejderhayı iki kez reddedecek kadar değildi.

Yumuşak bir şekilde konuştu. Hiçbir şey gizli değildi. Yabancı sahile çıktığından beri olan her şeyi anlatırken Nayimathun hiç ses çıkarmadı. Tané alnını yere bastırdı ve kararını bekledi.

"Ayağa kalk," dedi Nayimathun. Tané itaat etti.

"Olanlar benim şerefimi lekelemiyor," dedi ejderha. "Dünyanın şerefini lekeliyor.

Tané başını eğdi. Bir daha ağlamayacağına dair kendine söz vermişti.

"Affedilmeyeceğimi biliyorum, yüce Nayimathun. Bakışlarını çizmelerinden ayırmadı ama çenesi titriyordu. "Şerefli Deniz Generali'nin yanına gideceğim. Sabah. Başka bir binici seçebilirsiniz.'

Hayır, etten çocuk. Sen benim binicimsin, denizin önünde bana yemin ettin. Ve affedilemeyeceğin konusunda haklısın,' dedi Nayimathun, 'ama sadece ortada bir suç olmadığı için.

Tané ona baktı. "Bir suç işlendi. Sesi titriyordu. "İnzivaya çekildim. Bir yabancıyı sakladım. Büyük Ferman'a itaatsizlik ettim.

"Hayır. Mağaranın içinde bir tıslama yankılandı. 'Batı ya da Doğu, Kuzey ya da Güney - ateş için fark etmez. Tehdit alttan geliyor, uzaktan değil. Ejderha yere yattı, böylece gözleri Tané'ye mümkün olduğunca yakındı. "Çocuğu sakladın. Kılıcı ona vermedin.

"Bunu iyilik olsun diye yapmadım," dedi Tané. "Yaptım çünkü-" Midesi burkuldu. "Çünkü hayatımın düzgün bir şekilde devam etmesini istedim. Ve onun bunu mahvedeceğini düşündüm.

Bu beni hayal kırıklığına uğratıyor. Bu senin şerefini lekeliyor. Ama affedilmeyecek bir şey değil. Nayimathun başını eğdi. "Söyle bana, küçük akrabam. Inysh adamı neden Seiiki'ye geldi?'

"Tüm onurlu Savaş Lordu'nu görmek istedi. Tané dudaklarını ıslattı. "Çaresiz görünüyordu.

'O zaman Savaş Lordu onu görmeli. On İki Gölün İmparatoru da onun sözlerini duymalı. Sırtındaki tüyler sertleşti. 'Denizin altındaki toprak sallanacak. Kıpırdıyor.

Tané onun kimi kastettiğini sormaya cesaret edemedi. "Ne yapmalıyım, Nayimathun?" "Sorman gereken soru bu değil. *Bizim* ne yapmamız gerektiğini sormalısın.

28

Güney

Ersyr'in başkenti Rauca, Güney'de kalan en büyük yerleşim yeriydi. Yüksek duvarlarla çevrili patika yollarında ilerlerken Loth kendini duyularının merhametine bırakmış halde buldu. Gökkuşağı baharatlarından oluşan tepecikler, sokakları kokulandıran çiçek bahçeleri, mavi camla vurgulanmış uzun rüzgârgülleri - bunların hepsi bildiği hiçbir şeye benzemiyordu.

Şehrin karmaşasında, yanındaki ichneumon'a sadece bakışlar atılıyordu. Ersyr'de daha kuzeyde oldukları kadar nadir bulunmuyor olmalıydılar. Efsanedeki yaratığın aksine, bu yaratık konuşamıyor gibiydi.

Loth kalabalığın arasından ilerledi. Sıcağa rağmen peleriniyle boynuna kadar örtünmüştü ama yine de biri çok yaklaştığında içinde bir panik sarmalı oluşuyordu.

Taumargam Hanedanı'nın merkezi olan Fildişi Saray, sessiz bir tanrı gibi şehrin üzerinde yükseliyordu. Etrafında dolaşan güvercinler şehir halkı arasında mesajlar taşıyordu. Kubbeleri, yansıttıkları güneş kadar parlak altın, gümüş ve bronz parlıyordu ve duvarlar lekesiz beyazdı, kemerli pencereler danteldeki desenler gibi kesilmişti.

Chassar uq-Ispad Taumargam Hanedanı için elçi olarak çalışıyordu. Loth saraya doğru gitmeye çalıştı ama ichneumon'un başka fikirleri vardı. Loth'u havanın puding kadar tatlı olduğu kapalı bir pazara götürdü.

Loth çatlamış dudaklarının arasından, "Nereye gittiğini sandığını gerçekten bilmiyorum," dedi. Hayvanın onu anlayabildiğinden emindi. "Su içmek için durabilir miyiz, lütfen, efendim?

Dilini tutsa da olurdu, çünkü bu ona çok iyi gelecekti. Her biri suyla kristalleşen eyer mataralarının önünden geçtiklerinde daha fazla dayanamadı. Çantasındaki bozuk para kesesini karıştırdı. İchneumon ona dönüp baktı ve hırladı.

"Lütfen," dedi Loth yorgun bir sesle.

İchneumon bir of çekti ama kalçalarının üzerine oturdu. Loth tüccara döndü ve yanardöner camdan yapılmış en küçük şişeyi işaret etti. Adam kendi dilinde cevap verdi.

"Ersyri dilini bilmiyorum efendim," dedi Loth hayıflanarak.

'Ah, siz Inysh'siniz. Özür dilerim. Tüccar gözlerinin kenarlarını kırıştırarak gülümsedi. Çoğu Ersir gibi onun da altın rengi teni ve koyu renk saçları vardı. "Sekiz güneş eder.

Loth tereddüt etti. Zengin olduğu için tüccarlarla çekişme konusunda hiç tecrübesi yoktu. "Bu... çok pahalı görünüyor," diye mırıldandı, az miktardaki dükkânının bilincindeydi.

'Ailem Rauca'daki en iyi cam üfleyicileridir. Yeteneklerimi küçümseyerek iyi ismimizi lekeleyemem dostum.

"Pekâlâ. Loth, itiraz edemeyecek kadar sıcak olan alnını sildi. "Yüzlerine bez takan insanlar gördüm. Nereden bir tane alabilirim?

"*Pargasız* geldin, kum körü olmadığın için şanslısın. Tüccar dilini şaklatarak bir kare beyaz kumaş çıkardı. "Al bakalım. Bu benim sana hediyem olacak.

"Çok naziksiniz.

Loth bezi almak için elini uzattı. Vebanın eldivenden sızmasından o kadar korkmuştu ki neredeyse eldiveni düşürecekti. *Pargh* gözleri hariç her yerini kapladıktan sonra adama kesesinden bir avuç altın verdi.

Tüccar, 'Şafak senin üzerinde parlıyor, dostum,' dedi.

"Ve senin üzerinde," dedi Loth beceriksizce. 'Şimdiden çok cömert davrandınız ama acaba bana yardım edebilir misiniz? Kral Jantar ve Kraliçe Saiyma'nın elçisi olan Ekselansları Chassar uq-Ispad'ı bulmak için Ersyr'deyim. Kendisi Fildişi Sarayı'nda ikamet ediyor olabilir mi?

"Ha. Onu bulduğunuz için şanslısınız. Ekselansları genellikle yurt dışındadır,' dedi tüccar kıkırdayarak, 'ama yılın bu zamanında herhangi bir yerdeyse

Rumelabar'daki malikanesinde olacak. Şişeyi Loth'a uzattı. "Kervanlar şafak vakti Güvercinlik'ten yola çıkar.

"Oradan da bir mektup gönderebilir miyim? "Elbette.

Teşekkür ederim. Size de iyi günler, efendim.'

Loth uzaklaştı ve şişeyi üç uzun yudumda boşalttı. Nefes nefese kalarak ağzını sildi.

"Güvercinlerin Yeri," dedi ichneumon'a. 'Kulağa ne kadar güzel geliyor. Beni oraya götürecek misin, dostum?

İchneumon onu pazarın merkez salonu olması gereken yere götürdü; burada tezgâhlarda çuvallar dolusu kurutulmuş gül yaprağı, kâseler dolusu kesme şeker ve çaydanlıktan yeni çıkmış safir çayı satılıyordu. Dışarı çıktıklarında güneş ufka doğru alçalmıştı ve vitray fenerler yakılıyordu.

Güvercinlikleri gözden kaçırmak imkânsızdı. Kare pembe kiremitlerle kaplı olan bu yer, arı kovanı şeklindeki dört yüksek güvercinlikleri birbirine bağlayan bir duvarla çevriliydi. Loth kısa sürede en yakınının Batı'ya giden postalar için olduğunu anladı. Binlerce beyaz kaya güvercininin kovuklarda yuvalandığı serin peteğe adım attı.

Cárscaro'daki son gecesinde Margret'e bir mektup yazmıştı. Ve Combe'dan nasıl geçireceğine dair bir fikri vardı. Bir kuş bekçisi, parasıyla birlikte mektubu aldı ve şafakta gönderileceğine söz verdi.

İliklerine kadar yorgun olan Loth, ichneumon'un onu güvercinlikten çıkarıp sarayla aynı kafesli pencerelere sahip bir binaya doğru itmesine izin verdi. İçerideki Ersyri kadın Inysh dilini bilmese de, hararetli el kol hareketleri ve çene kıran gülümsemelerle bir gece kalmak istediğini bir şekilde birbirlerine iletmişlerdi.

İchneumon dışarıda kaldı. Loth kulaklarının arasını kaşımak için uzandı.

"Beni bekle dostum," diye mırıldandı. 'Başka bir çölde senin arkadaşlığına değer verirdim.

Kısa bir havlama onun tek cevabıydı. İchneumon'u son gördüğünde kuyruğu bir ara sokakta kaybolmuştu.

O sokağın yanında bir kadın duruyordu. Kollarını kavuşturmuş, bir sütuna yaslanmıştı. Yüzü bronz bir maskeyle gizlenmişti. Paçaları açık çizmelerin içine sokulmuş körüklü bir pantolon ve uyluğa kadar uzanan brokar bir palto giymişti. Kadının bakışlarından rahatsız olan Loth arkasını döndü ve hana geri döndü.

Tatlı limon ağaçlarının bir havuzu çevrelediği bir avluya bakan küçük bir oda buldu. İğrenç koku başını döndürdü. Sedirler ve mısır ipeğiyle kaplı, alışık olmadığı yatağa baktı ve uyumaktan başka bir şey istemedi.

Bunun yerine, pencerenin yanında dizlerinin üzerine çöktü ve Kitston Glade için ağladı.

Daha fazla hıçkıramadığı zaman Aziz ona uyku verdi. Sabahın erken saatlerinde gözleri şiş ve ağrılı bir şekilde uyandı, mesanesi şişmişti ve onunla ilgilenilmesini istiyordu. Tuvaletini yaptıktan sonra el yordamıyla odasına geri döndü.

Kit'i düşünmek göğsünü yarmıştı. Keder, içindeki tüm iyi düşünceleri tüketen bir bataklığa dönüşmüştü.

Dışarıda güvercinler tünemeye gitmişti. Fildişi Sarayı'nın cilalı kubbeleri ışıkları içine çekiyor ve mum gibi titriyordu. Tepelerinde yıldızlar karanlığa yayılıyordu.

Artık Batı'da değildi. Burası Virtudom'a değil, sahte bir peygambere yemin etmiş bir diyardı. Ead çocukken Davud'un öğretilerini güzel bulduğunu itiraf etmişti ama Loth ürpermişti. Altı Erdem'in rahatlığı ve yapısı olmadan yaşamanın nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordu. Onun saraya geldiğinde din değiştirmiş olmasına sevinmişti.

Bir esinti tenini serinletti. Banyo yapmayı çok istiyordu ama vebanın suyu zehirlemesinden korkuyordu. Sabah kalktığında çarşafları yakacak ve hancıya kaybının bedelini ödeyecekti.

Sırtında ateş kaşınıyordu. Elleri pul pul olmaya başlamıştı ve şüphe uyandırmadan ancak bu kadar uzun süre eldiven giyebilirdi. Chassar uq-Ispad'ın gerçekten de tedaviye sahip olması için dua etti.

Yoldaşlık Şövalyesi ona ichneumon'u göndermişti. Bu şekilde ölmüş olamazdı.

Uyanana kadar rüyasız bir şekilde tekrar uyudu.

Uzuvları kontrolsüzce titriyordu. Ateşi içinde kükrüyordu ama başka bir şeyin onu harekete geçirdiğinden emindi. El yordamıyla kılıcını aradı ama kaybolduğunu hatırladı.

"Kim o?" Dudaklarında tuz tadı aldı. "Ead?

Ay ışığında bir gölge hareket etti. Üzerinde bronz bir maske belirdi v e sonra her şey karanlığa gömüldü.

29

Doğu

Başkente yine yağmur yağıyordu. Tané, Tuz Çiçeği Kalesi'ndeki özel odasındaki masasında diz çöktü.

İtirafından sonra Nayimathun onu kaleye götürmüş ve orada kalmıştı. Ejderha, Sulyard için Hisan Burnu'na döneceğini söylemişti. Eğer bir tanrının korumasına sahipse, dilekçesinin sarayda dinlenmesi gerekecekti. Nayimathun ayrıca Susa'nın hapishaneden bir an önce serbest bırakılmasını emredecekti. Gün doğarken sahilde buluşacaklar ve sonra birlikte Deniz Generali'ne gidip ona her şeyi anlatacaklardı.

Tané yemeğini yemeye çalıştı ama elleri titriyordu. Dragonrider'ların çoğu Sidupi kıyı yerleşimindeki Yüksek Deniz Muhafızları'na yardım etmek için çağrılmıştı. Kaplan Gözü Filosu, istedikleri gibi yağmalayan yüz kişilik bir korsan gücüyle saldırmıştı.

Çay istedi. Çay, artık ihtiyaç duyduğunda ona hizmet etmek için yakınında duran özel hizmetçilerinden biri tarafından getirildi.

İç mahalledeki yatak odası, kafesli tavanı ve mis gibi kokan hasırlarıyla hayal edebileceğinden çok daha güzeldi. Süslü bir şekilde boyanmış duvarlarda altın varaklar parlıyordu ve en yumuşak yatak takımları onu kucaklamak için bekliyordu.

Tüm bu şıklığın ortasında ne yemek yiyebiliyor ne de uyuyabiliyordu.

Çayı bitirirken elleri titriyordu. Bir uyuyabilse, uyandığında Nayimathun yanında olacaktı.

Tané yatağa doğru bir adım atmıştı ki zemin sarsıldı ve kalenin altında gök gürültüsü yuvarlandı. Duvara doğru savruldu. Sarsıntının gücü bacaklarını altından çekerek onu minderlerin üzerine serdi.

Fener titredi. Hizmetçilerinden üçü koşarak odaya girdi. Biri yanına diz çökerken diğerleri dirseklerinden tutup onu ayağa kaldırdı. Sol ayak bileğine ağırlık verdiğinde nefesi kesildi ve onu aceleyle yatağa götürdüler.

"Leydi Tané, yaralandınız mı?

"Bir burkulma," dedi Tané. "Başka bir şey değil.

En genç görevli 'Acınız için size bir şeyler getireceğiz,' dedi. "Burada bekleyin, saygıdeğer Miduchi. Üçü de geri çekildi.

Açık pencereden uzaktan, şaşkın bağırışlar geliyordu. Seiiki'de yer sarsıntıları olurdu ama uzun zamandır böyle bir şey olmamıştı.

Görevliler ona bir kase buz getirdiler. Tané birazını beze sardı ve hassas ayak bileğine bastırdı. Düşüş omzundaki ve eski yarasının bulunduğu sol tarafındaki ağrıyı alevlendirmişti.

Buz neredeyse eridiğinde feneri söndürdü ve rahat bir pozisyon bulmaya çalışarak uzandı. Yanı sanki bir at tekmelemiş gibi ağrıyordu. Uykuya yenik düştüğünde bile, ikinci bir kalp gibi zonkluyordu.

Kapının çalınmasıyla sarsılarak uyandı. Bir an için Güney Evi'ne geri döndüğünü ve dersine geç kaldığını düşündü.

"Leydi Tané.

Bu ses, hizmetçilerinden birinin sesi değildi.

Yan tarafındaki ağrı artık şiddetlenmişti. Gözleri kamaşarak, ayak bileğini sarsmamaya çalışarak ayağa kalktı.

Altı maskeli asker odasının dışında bekliyordu. Hepsi kara ordusunun yeşil tuniklerini giyiyordu.

"Leydi Tane," dedi içlerinden biri başıyla selam vererek, "sizi rahatsız ettiğimiz için bizi bağışlayın ama hemen bizimle gelmelisiniz.

Kara ordusundan herhangi bir askerin Tuz Çiçeği Kalesi'ne ayak basması alışılmadık bir durumdu. "Gecenin bir yarısı. Tané otoriter görünmeye çalıştı. "Beni kim çağırıyor, saygıdeğer asker?

"Ginura'nın şerefli valisi.

Bölgedeki en güçlü yetkili. Seiiki'nin baş yargıcı, yüksek rütbeli kişilere adalet sağlamaktan sorumlu.

Tané birden damarlarındaki her damla kanın farkına vardı. Vücudu yerden kopmuş gibi hissediyordu ve zihni korkunç olasılıklarla parıldıyordu, en önemlisi de Roos'un çoktan yetkililere gitmiş olmasıydı. Belki de en iyisi usulca gitmek, masum rolü oynamaktı. Eğer şimdi kaçarsa, bunu suçunu kabul ettiği şeklinde değerlendireceklerdi.

Nayimathun yakında dönecekti. Ne olursa olsun, nereye götürülürse götürülsün, ejderhası onun için gelecekti.

"Pekala.

Asker duruşunu gevşetti. 'Teşekkür ederim, Leydi Tane. Giyinmenize yardımcı olmaları için hizmetkârlarınızı göndereceğiz.

Görevlileri üniformasını getirdiler. Ceketini omuzlarına kaldırdılar ve beline mavi bir kuşak bağladılar. Giyinir giyinmez ve gitmek için arkalarını döndüklerinde, yastığının altından bir bıçak çıkardı ve kolunun içine soktu.

Askerler ona koridorda eşlik etti. Sol ayağı yere her değdiğinde, baldırından yukarı doğru bir acı yayılıyordu. Onu neredeyse terk edilmiş kalenin içinden geçirip gecenin içine götürdüler.

Geçitte onu bir tahtırevan bekliyordu. Durdu. Tüm içgüdüleri ona içeri girmemesini söylüyordu.

"Leydi Tane," dedi askerlerden biri, "Sayın Vali'nin bu çağrısını geri çeviremezsiniz.

Gözüne bir hareket çarptı. Onren, Kanperu ile birlikte kaleye dönüyordu. Tané'yi görünce ona doğru ilerlediler.

"Miduchi Klanı'nın bir üyesi olarak," dedi Tané cesaretle askere, "istediğimi yapabileceğime inanıyorum.

Maskesinin göz deliklerinin derinliklerinde bakışları titriyordu.

Onren ve Kanperu şimdi ona ulaşmışlardı. "Saygıdeğer Tané," dedi ikincisi, "bir sorun mu var?

Sesi bir törpü ve çınlamaydı. Bir kılıç kınından sıyrıldı. İki atlıyla daha karşılaşan askerler ağırlıklarını değiştirdi.

Tané, "Bu askerler beni Beyaz Nehir Kalesi'ne götürmek istiyorlar, saygıdeğer Kanperu," dedi. "Bana neden çağrıldığımı söyleyemiyorlar.

Kanperu kaşları çatılmış bir halde yüzbaşıya baktı. Neredeyse tüm askerlerden bir baş daha uzundu. 'Hangi hakla bir yüzbaşıyı

ejderha binicisini uyarmaksızın mı?" diye sordu. 'Leydi Tané Tanrı tarafından seçilmiş biri, ama siz onu bir hırsızmış gibi bu kaleden götürüyorsunuz.

"Saygıdeğer Deniz Generali bilgilendirildi, Lord Kanperu.

Onren kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten de öyle," dedi. "Döndüğünde bunu kendisiyle teyit edeceğimden emin olabilirsiniz.

Askerler hiçbir şey söylemedi. Onlara sert bir bakış atan Onren, Tané'yi kenara çekti.

'Endişelenmemelisin,' dedi sessizce. 'Önemsiz bir mesele olacak. Sayın Vali'nin otoritesini Miduchi Klanı'na bile duyurmaktan hoşlandığını duydum. Durakladı. "Tané, iyi görünmüyorsun.

Tané yutkundu.

"Eğer bir saat içinde dönmezsem," dedi, "büyük Nayimathun'a haber gönderecek misin?

"Elbette. Onren gülümsedi. 'Her ne ise yakında çözülecek. Yarın görüşürüz.

Tané başını salladı ve gülümsemeye çalıştı. Onren onun tahtırevanına tırmanışını ve tahtırevan kale arazisinden ayrılırken onu izledi.

O bir ejderha binicisiydi. Korkacak bir şey yoktu.

Askerler onu sokaklarda, akşam pazarının önünden ve mevsim ağaçlarının altından geçirdiler. Kalabalık tavernalardan kahkahalar yükseliyordu. Tané ancak İmparatorluk Tiyatrosu'nu geçtiklerinde, Ginura'nın onurlu Valisinin yaşadığı Beyaz Nehir Kalesi'ne gitmediklerini fark etti. Şehrin güney eteklerine doğru gidiyorlardı.

Korku göğsünü sıktı. Tahtırevanın kapısına uzandı ama kapı dışarıdan sürgülenmişti.

'Bu doğru yol değil,' diye seslendi. "Beni nereye götürüyorsunuz?

Cevap yok.

"Ben bir Miduchi'yim. Derin Karlar'ın büyük Nayimathun'unun binicisiyim. Sesi çatallaştı. "Bana bu şekilde davranmaya nasıl cüret edersin?

Tek duyduğu ayak sesleriydi.

Tahtırevan nihayet durduğunda ve nerede olduklarını gördüğünde midesi bulandı. Kapının kilidi açıldı ve kayarak açıldı. "Saygıdeğer Miduchi," dedi askerlerden biri, "lütfen beni takip edin.

"Buna cüret ediyorsun," diye fısıldadı Tané. "Beni böyle bir yere getirmeye *cüret* ediyorsun.

Çürümüş bir koku burun deliklerine doldu ve korkusunu keskinleştirdi. Kaçmak için eline geçen fırsatı heba etmişti. Bir ejderha binicisi bile tüm

ejderhalarla savaşamazdı.

Buradaki nöbetçiler kılıçsız değillerdi ve her halükarda gidecek hiçbir yer yoktu. Tahtırevandan indi ve yürüdü, çenesini kaldırdı, her adımda bir tarafı zonkluyordu, elleri kenetlenmişti.

Onu buraya öldürmek için getirmiş olamazlar. Mahkeme olmadan olmaz. Nayimathun olmadan olmaz. Tanrı tarafından seçilmişti, korunuyordu, güvendeydi.

Askerler onu Ginura Hapishanesi'ne doğru götürürken, böceklerin uğultusu bakışlarını yukarıya doğru çekti. Çürümekten şişmiş üç sinek kafası, yukarıdaki kapıdan sokağı izliyordu.

Tané onların en tazesine baktı. Saçları kanla gerilmiş, dili ölümle şişmişti. Yüz hatları çoktan gevşemişti ama onu tanıdı. Sulyard. Soğukkanlılığını korumaya çalıştı ama omurgası gerildi, midesi çalkalandı ve ağzı tuz gibi kurudu.

Çok uzaklarda, su hayaletinin geldiği Inys'te insanların idamlara tanıklık etmek için toplandıklarını duymuştu. Seiiki'de öyle değildi. Şehrin çoğu, hapishanenin bahçesinde, on yedi yaşlarında genç bir kadının bir hendeğin yanında diz çökmüş, kolları arkadan bağlanmış, sonunu beklediğinden habersizdi. Uzun saçları kazınmıştı.

Askerler Tané'yi tutukluya doğru yürüttüler ve onu yerinde tuttular. Bir görevli konuşuyordu ama Tané kulaklarındaki kan çalkantısından duyamıyordu. Kadın ayak sesleri üzerine başını kaldırmıştı ve Tané keşke kaldırmasaydı, çünkü onu tanıyordu.

"Hayır," dedi Tané, sesi çatlayarak. "Hayır. Sana bunu durdurmanı emrediyorum!

Susa ona baktı. Umut gözlerine hücum etmişti ama şimdi keder onu söndürüyordu.

"Ben Tanrı tarafından seçilmiş biriyim," diye bağırdı Tané cellada. 'O benim korumam altında. Yüce Nayimathun bunun için gökyüzünü başınıza yıkacak! Taştan da yapılmış olabilirdi. "O değildi. Ben yaptım. Bu *benim* hatam, benim suçum-'

Susa başını salladı, dudakları titriyordu. Kirpiklerinde yağmur

boncukları vardı. "Tané," dedi kalın bir sesle, "başka tarafa bak.

"Susa-

Hıçkırıklar boğazında düğümlendi. *Bu bir hataydı. Durdur şunu.* Çırpınırken parmak uçları kollarını ısırdı, tüm kendine hakimiyeti kayboldu, giderek daha fazla el onu kavradı. *Kesin şunu.* Tek görebildiği, Susa'nın kar taneleriyle taçlandırılmış çocukluğu ve Tané elini tuttuğunda yüzünde beliren gülümsemeydi.

Cellat kılıcını kaldırdı. Kafa hendeğe yuvarlandığında, Tané dizlerinin üzerine çöktü.

Seni her zaman güvende tutacağım.

Ejderha binicisi kararlaştırılan saatte sahile gelmeyince Niclays cömertçe onun kaçınılmaz olarak geciktiğini varsaydı ve rahatına baktı. Yanında, Truyde'nin ona verdiği ve demir bir fenerin ışığında incelediği parça da dahil olmak üzere bazı kitaplarını ve parşömenlerini içeren bir çanta getirmişti.

Cep saati yanında açık duruyordu. Saat - Temperance Şövalyesi'nin modern sembolü. Düzenlemenin, ölçmenin, kısıtlamanın sembolü. Ahmakların erdemiydi, ama aynı zamanda kendini incelemeyi ve bilgelik arayışını teşvik ettiğine inanan bilginlerin ve filozofların da erdemiydi. Kesinlikle Altı Erdem arasında rasyonel düşünceye en yakın olanıydı.

Bu onun koruyucu erdemi olmalıydı. Bunun yerine, on ikinci doğum gününde Cesaret Şövalyesi'ni seçmişti.

Broşu şimdi Brygstad'da bir yerde paslanmıştı. Sürgüne gönderildiği gün koparıp atmıştı.

Bir saat geçti, sonra bir saat daha. Gerçek tartışılmazdı. Leydi

Tané blöfünü görmüştü.

Ufukta şafak sökmeye başlamıştı. Niclays saatini kapattı. Ostendeur'a yeni demlenmiş bir yaşam iksiriyle görkemli bir dönüş yapma şansı elinden uçup gitmişti.

Purumé ve Eizaru, ejderha binicisinden ne yapmasını istediğini bilselerdi dehşete düşerlerdi. Bu onu bir korsandan farksız kılıyordu ama lanet iksiri yaratmak eve dönebilmesinin tek yoluydu, Abyss'teki kraliyet evleri nezdindeki tek potansiyel nüfuzuydu.

İç çekti. Sulyard'ı kurtarmak için Savaş Lordu'na Tané Miduchi'yi ve Seiiki'ye karşı işlediği suçu anlatması gerekiyordu. Daha iyi bir adam olsaydı bunu hemen yapardı.

Sahile geri dönerken durdu. Bir an için yıldızların silindiğini düşündü. Daha dikkatli bakıp bir ışık titreşimi fark ettiğinde donup kaldı.

Bir şey alçalıyordu. Uçsuz
bucaksız bir şey.

Sanki suyun içinde batıyormuş gibi hareket ediyordu. Yaralı, yanardöner yeşil bir sancak. Başında, parlak mavi renkte parlayan, mesane şeklinde bir organ vardı. Aynı parıltı pullarının altında da zonkluyordu.

Bir Lacustrine ejderi. Niclays, bir kuş kadar zarif bir şekilde kuma inişini açlıkla izledi.

Yıpranmış büyük bir kaya, kumdan bir omuz gibi eğildi. Onun arkasına çekildi ama bakışlarını ejderhadan hiç ayırmadı. Başını çevirişinden bir şey aradığı anlaşılıyordu.

Niclays yere çömeldi ve fenerini söndürdü. Yaratığın kıyıya doğru yılan gibi kıvrılmasını, saklandığı yere yaklaşmasını izledi. Yaratık konuştu.

"Tané.

Devasa ön ayakları denize doğru ilerliyordu. Niclays neredeyse pullarından birine dokunacak kadar yakındı. İşinin anahtarı neredeyse parmaklarının ucundaydı. Kayanın altında çömelmiş, bakmak için boynunu bükmüştü. Gözleri fırıldak gibiydi.

"Tané, çocuk öldü," dedi Seiikinese dilinde. "Arkadaşın da öyle. Dişlerini gösterdi. "Tané, neredesin?

Demek bu onun canavarıydı. Ejderha burnunu çekti, burun delikleri açıldı.

İşte o anda bir bıçak boğazını dondurdu ve bir el ağzını kapattı.
Niclays boğuk bir ses çıkardı.

Ejderha başını kayaya doğru salladı.

Niclays titredi. Kendi bedenine dair hiçbir şey duymuyordu, ne kalp atışlarını ne de nefesini, ama boğazındaki kılıcı en ince ayrıntısına kadar hayal edebiliyordu. Kavisli bir bıçak. Bir santim bile kıpırdasa canını alacak kadar keskin bir kenar.

Gecenin içinden bir tıslama geldi. Sonra bir
tane daha. Ve bir tane daha.

Ejderha bir hırıltı çıkardı. Pençe kayaya çarptı, kılıç kılıca vurur gibi.

Kara duman sahili kapladı. Yanık saç ve kükürt gibi keskin bir kokusu vardı. Ve barut. *Ateş bulutu.* Niclays aniden ayağa kalktı - sonra duman dalgaları arasında tökezledi, boğuluyordu, kumaşla örtülü bir figür tarafından çekiliyordu. Kum ayaklarının altından kayıyor, her adımını tersine çeviriyordu.

"Bekle," diye nefes nefese onu yakalayana bağırdı. "Bekle, lanet olsun sana-

Dumanın içinden bir kuyruk fırladı ve karnına müthiş bir darbe indirdi. Tekrar kumun üzerine fırlatıldı ve orada bitkin ve soluk soluğa yattı, gözlüğü bir kulağından sarkıyordu.

Kara bulutun sarhoşluğuyla sürüklendi. Bulut burun deliklerinden içeri girip tekrar dışarı çıkıyordu.

Ölmekte olan bir balina gibi kederli bir ses. Yeryüzünü sarsan bir gümbürtü. Jannart'ın kumsalda yalınayak yürüdüğünü gördü, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme vardı. "Jan," diye nefes aldı ama o gitmişti.

İki çizmeli ayak kuma bastı.

"Bana bir sebep söyle," dedi bir ses Seiikinese dilinde, "seni deşmeyebilirim. Önünde kemik saplı bir bıçak parladı. "Kaplan Gözü Filosu'na sunacak bir şeyin var mı?

Konuşmaya çalıştı ama dili arı sokmuş gibiydi. *Simyacı,* demek istedi. *Ben bir simyacıyım. Bağışlayın beni.*

Biri çantasını kaldırdı. Yaralı eller kitaplarını ve parşömenlerini karıştırırken zaman parçalandı. Sonra bıçağın kabzası şakağına saplandı ve karanlık bir dalga tüm endişelerini silip süpürdü.

30

Batı

Truyde utt Zeedeur Dearn Kulesi'nde hapsedilmişti. İdam tehdidi altında birçok suçunu itiraf etmişti. Kraliyet ziyareti duyurulduktan sonra, bir soylunun himayesinden yoksun olan ve yetkililer tarafından serseri muamelesi gören, sözde efendisiz bir topluluk olan Verity'nin Hizmetkârları adlı bir oyun topluluğuna yaklaşmıştı. Truyde, yardımları karşılığında kendi himayesini ve aileleri için para vaat etmişti.

Sahnelenen saldırının amacı Sabran'ı hem Yscalin hem de İsimsiz Olan tarafından ölümcül bir tehlike altında olduğuna ikna etmekti. Truyde bunu Doğu'yla müzakerelere başlaması için bir gerekçe olarak kullanmak istemişti.

Sonrasında neler olduğunu anlamak için fazla zekâya gerek yoktu. Berethnet Hanesi'ne karşı gerçek bir nefret besleyenler gösteriye sızmıştı. Bunlardan biri - Queenside'daki evi felaket tellalları tarafından yazılmış broşürlerle dolu olan Bess Weald - Lievelyn'i öldürmüştü. Verity'nin Hizmetkârları'nın birkaç masum üyesi, birkaç şehir muhafızı, iki Beden Şövalyesi ve kederli ailesi çoktan onu almaya gelmiş olan Linora Payling de çatışmada öldürülmüştü.

Truyde kimseyi öldürmek istememiş olabilirdi ama iyi niyeti boşa gitmişti.

Ead olanları anlatmak için Chassar'a mektup yazmıştı bile. Başrahibe, Sabran'ın ve doğmamış çocuğunun ölüme bu kadar yaklaşmış olmasından memnun olmayacaktı.

Briar House yasın gri samitiyle örtülmüştü. Sabran kendini Özel Oda'ya kapattı. Lievelyn, onu evine götürecek bir gemi gelene kadar Meryem Ana Mabedi'nde yatıyordu. Kız kardeşi Ermuna taç giyecek, Prenses Bedona da veliaht olacaktı.

Lievelyn'in kaçırılmasından birkaç gün sonra Ead kraliyet dairesine doğru yola çıktı. Genellikle sabahın erken saatleri huzurluydu ama sırtındaki gerginliği bir türlü atamıyordu.

Tharian Lintley pusu sırasında onun dört can almasını izlemişti. Onun eğitimli olduğunu fark etmiş olmalıydı. O kanlı çatışmayı başka birinin gördüğünden şüpheliydi ve Lintley'nin onun kılıçlara olan yakınlığını bildirmediği açıktı ama başını eğmeye niyetliydi.

Yatak odasının hanımı olarak bunu söylemek yapmaktan daha kolaydı. Özellikle de kraliçe onun öldürüldüğünü görmüşken.

"Ead.

Döndüğünde, kendisini kolundan yakalayan, nefes nefese kalmış Margret'i gördü. "Bu Loth," diye fısıldadı arkadaşı. "Bana bir mektup göndermiş.

"Ne?

"Benimle gel, çabuk.

Kalbi hızla çarpan Ead, onu kullanılmayan bir odaya kadar takip etti. "Loth mektubu Combe'dan nasıl geçirdi?

"Mama supports adlı bir oyun yazarına göndermiş. Ascalon ziyareti sırasında bana iletmeyi başardı. Margret eteklerinin arasından buruşuk bir not çıkardı. "Bak.

Ead onun yazısını hemen tanıdı. Onu tekrar görmek yüreğini kabarttı.

Sevgili M, bu notun ele geçirilmesinden korktuğum için fazla bir şey söyleyemiyorum. Cárscaro'da işler göründüğü gibi değil. Kit öldü ve korkarım Snow tehlikede. Kupa Taşıyıcısına dikkat et.

"Lord Kitston öldü," diye mırıldandı Ead. "Nasıl?

Margret yutkundu. "Yanılıyor olması için dua ediyorum ama... Kit kardeşim için her şeyi yapar. El mührüne dokundu. "Ead, bu Güvercinlerin Yeri'nden gönderildi.

"Rauca," dedi Ead şaşkınlıkla. "Cárscaro'dan ayrıldı.

"Ya da *kaçtı*. Belki de Kit böyle-' Margret son satırı işaret etti. "Şuna bir bak. Lievelyn'i vuran kadının bir fincan taşıyıcısını çağırdığını söylememiş miydin?

"Evet. Ead notu tekrar okudu. "Kar, Sabran'dır sanırım.

'Evet. Çocukken Loth ona Pamuk Prenses derdi,' dedi Margret, 'ama bu entrika ağını bir türlü anlayamıyorum. Kraliçenin resmi bir kupa taşıyıcısı yok.

'Loth, Prens Wilstan'ı bulmak için gönderildi. Wilstan Kraliçe Rosarian'ın ölümünü araştırıyordu,' dedi Ead nefesinin altında. "Belki de bağlantılıdırlar.

"Belki," dedi Margret. Alnından ter damlıyordu. 'Ah, Ead, Sab'a hayatta olduğunu söylemeyi o kadar çok istiyorum ki, ama Combe notu nasıl aldığımı öğrenecek. O kapıyı Loth'a kapatmaktan korkuyorum.

"Lievelyn'in yasını tutuyor. Arkadaşının geri döneceğine dair ona boş yere umut vermeyin. Ead onun elini sıktı. 'Kupa Taşıyıcısı'nı bana bırak. Onların kökünü kazımak istiyorum.

Margret derin bir nefes alarak başını salladı.

"Babamdan da bir mektup daha. Başını iki yana salladı. 'Annem onun telaşlandığını söylüyor. Goldenbirch'ün varisine iletmesi gereken çok önemli bir şey olduğunu söyleyip duruyor. Loth dönmezse-'

"Sence zihin sisi mi?

Belki de. Annem şımartılmamamı söylüyor. Yakında geri döneceğim, ama henüz değil. Margret mektubu eteklerinin arasına sıkıştırdı. "Gitmeliyim. Belki akşam yemeği için buluşabiliriz.

"Evet.

Yollarını ayırdılar.

Loth'un o notu göndermesi büyük bir riskti. Ead onun uyarısına kulak vermek niyetindeydi. Sabran şehirde ölüme çok yaklaşmıştı ama bir daha asla.

Onun gözetiminde değil.

Hamilelik Sabran'ı hasta ediyordu. Roslain, Sabran bir tencerenin üzerine kusarken onun saçlarını tutma hevesiyle ayaktaydı. Bazı geceler Katryen yanlarında bir kamyon yatağında uyuyordu.

Hâlâ sadece bir avuç insan çocuktan haberdardı. Yasın bu ilk günlerinde şimdi zamanı değildi.

Kraliçe her gün, düğün gecesini geçirdiği Kraliyet Yatak Odası'ndan bir önceki günden daha yorgun görünüyordu. Her gün, gözlerinin altındaki gölgeler daha asık görünüyordu. Nadiren de olsa konuştuğunda, çok kısık sesle konuşurdu.

Bu yüzden bir akşam ikna edilmeden konuştuğunda, Katryen neredeyse nakışını bırakacaktı.

"Ead," dedi Inys Kraliçesi, "bu gece benim yatak arkadaşım olacaksın.

Saat dokuzda yatak odasındaki hanımlar onu soydular ama Ead ilk kez geceliğini giydi. Roslain onu bir tarafa götürdü.

'Bütün gece odada ışık olmalı,' dedi ona. 'Şabran karanlıkta uyanırsa korkar. En kolayı komodinin üzerinde yanan bir mum bulundurmak.

Ead başını salladı. "Emin

olacağım. "Güzel.

Roslain daha fazlasını söylemek ister gibi baktı ama kaçındı. Kraliyet Yatak Odası'nın güvenliği sağlandıktan sonra diğer nedimeleri dışarı çıkardı ve kapıları kilitledi.

Sabran yatağa uzanmıştı. Ead onun yanına tırmandı ve örtüyü üzerine çekti.

Uzun bir süre sessiz kaldılar. Katryen Sabran'ın moralini nasıl yüksek tutacağını, Roslain ise ona nasıl öğüt vereceğini biliyordu. Ead kendi rolünün ne olması gerektiğini merak ediyordu. Belki de dinlemek.

Ya da ona gerçeği söylemek için. Belki de Sabran'ın en çok değer verdiği şey buydu.

Bir başkasına bu kadar yakın uyumayalı yıllar olmuştu. Sabran'ın çok farkındaydı. İsli kirpiklerin titreşimi. Vücudunun sıcaklığını. Göğüslerinin yükselip alçalmasını.

"Son zamanlarda pek çok kâbus gördüm. Sesi sessizliği bozdu. "İlacınız işe yaradı, ama Doktor Bourn hamile olduğum sürece hiçbir şey almamam gerektiğini söylüyor. Uyku suyu bile.

"Doktor Bourn'a karşı çıkmak gibi bir niyetim yok," dedi Ead, "ama belki gülsuyunu merhem olarak kullanabilirsiniz. Cildinizi yatıştırır ve kâbusları savuşturmaya yardımcı olabilir.

Sabran başını sallayarak bir elini karnının üzerine koydu. 'Bunu yarın isteyeceğim. Belki de senin varlığın bu gece kâbusları uzak tutar, Ead. Güller yapamasa bile.

Saçları bağlanmamıştı, omuzlarının göründüğü yerde perde gibi ayrılmıştı.

'Sana hiç teşekkür etmedim. Quiver Lane'de yaptığın her şey için,' dedi. "Her ne kadar acı çeksem de beni korumak için ne kadar iyi savaştığını fark ettim. Çenesini kaldırdı. 'Diğer canileri öldüren sen miydin? Gece bekçisi sen misin?

İfadesi anlaşılmazdı. Ead karar verdiği gibi yapmak -doğruyu söylemek- istiyordu ama risk çok büyüktü. Eğer haber Combe'a ulaşırsa, mahkemeden atılmak zorunda kalacaktı.

"Hayır, madam," dedi. 'Belki de benim koruyamadığım Prens Aubrecht'i onlar koruyabilirdi.

"Prensi korumak senin görevin değildi," dedi Sabran. Profili yarı gölge yarı altın rengindeydi. 'Aubrecht'in ölmesi benim hatam. Bana o kapıyı açmamamı söylemiştin.

Ead, 'Caniler o gün ya da başka bir gün ona ulaşmanın bir yolunu bulacaklardı,' dedi. 'Birisi Prens Aubrecht'in ölmesi için Bess Weald'a cömertçe ödeme yaptı. Kaderi mühürlenmişti.

'Bu doğru olabilir, ama dinlemeliydim. Sen beni hiç aldatmadın. Aubrecht'ten af dileyemem ama... senden af dileyeceğim, Ead Duryan.

Bakışlarını tutmak çaba gerektiriyordu. Ead'in onu ne kadar çok *sevdiği* hakkında hiçbir fikri yoktu.

onu kandırdı. "Kabul

edildi," dedi Ead.

Sabran nefesini burnundan bıraktı. Ead sekiz yıldır ilk kez, söylediği yalanlar için bir pişmanlık hissetti.

Sabran, 'Truyde utt Zeedeur, gençliği ne olursa olsun, ihanetinin bedelini ödemelidir,' dedi. 'Haklı olarak Yüce Prenses Ermuna'nın onu ölüm cezasına çarptırmasını talep etmeliyim. Ya da belki de tadını çok rahatlatıcı bulduğun için merhamet sunmamı tercih edersin, Ead.

"Onunla istediğini yapmalısın.

Aslında Ead kızın ölmesini istemiyordu. Tehlikeli bir aptaldı ve aptallığı bir sürü ölüme neden olmuştu ama on yedi yaşındaydı. Telafi etmesi için zamanı vardı.

Kraliçe yüzünü ona dönene kadar bir sessizlik daha geçti. Ead bu kadar yakından, gözlerini çevreleyen kalın siyah halkaları görebiliyordu, gözlerinin ürkütücü yeşiline karşı koyu renkteydi.

'Ead,' dedi, 'Ros ya da Kate'le bu konuyu konuşamam, ama seninle konuşacağım. Benim için daha azını düşünmeyeceğini hissediyorum. Beni anlayacağını...'

Ead parmaklarını birbirine geçirdi.

'Benimle her zaman özgürce konuşabilirsin,' dedi.

Sabran biraz daha yaklaştı. Eli soğuk ve narindi, parmakları mücevherleri olmadan çıplaktı. Aşk düğümü yüzüğünü bir anma yeri olarak kullanmak üzere Batık Bahçeler'e gömmüştü.

"Aubrecht'i eş olarak almadan önce bana evlenmek isteyip istemediğimi sormuştun," dedi neredeyse duyulmayacak kadar yumuşak bir sesle. 'Şimdi sadece sana itiraf ediyorum ki istemiyordum. Ve... hala da istemiyorum.

İfşaat aralarında asılı kaldı. Bu tehlikeli bir konuşmaydı. İşgal tehdidiyle birlikte, Ruhani Dükler yakında Sabran'a, içindeki varisle bile olsa, başka bir yoldaş edinmesi için telkinde bulunacaklardı.

"Bu sözleri yüksek sesle söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi. Nefesi bir kahkahaya dönüştü. "Inys'in savaşla karşı karşıya olduğunu biliyorum. Drakonik şeylerin dünyanın dört bir yanında uyandığını biliyorum. Elimin mevcut ittifaklarımızdan herhangi birini güçlendireceğini ve Virtudom'un diğer ülkelerinin kutsal yoldaşlık kurumu aracılığıyla bir araya getirildiğini biliyorum.

Ead başını salladı.

"Ama?" "Bundan

korkuyorum.

"Neden?

Sabran bir süre hareketsiz kaldı. Bir eli karnının üzerinde dururken, Ead diğer elini tutuyordu.

"Aubrecht bana karşı nazikti. Şefkatli ve iyiydi,' dedi sonunda, sesi boğazında düğümlenerek, 'ama içime girdiğinde, bundan zevk aldığımda bile-' Gözlerini kapadı. 'Sanki bedenim tamamen bana ait değilmiş gibi hissediyordum. Hâlâ da öyle hissediyorum.

Bakışları geceliğinin ipek kadifesiyle örtülmüş, zar zor görünen yumruya kaydı.

'İttifaklar her zaman kraliyet evlilikleri yoluyla kurulmuş ve güçlendirilmiştir,' dedi. 'Inys Batı'daki en büyük donanmaya sahip olsa da, iyi eğitimli bir daimi ordumuz yok. Nüfusumuz da az. Eğer istilaya uğrarsak, toplayabildiğimiz kadar desteğe ihtiyacımız olacak... ama Virtudom'daki her ulus önce kendi kıyılarını savunmakla yükümlü olduğunu düşünecektir. Bir evlilik,

ancak, yasal şartlarla birlikte gelecektir. Askeri destek garantisi.'

Ead sessizliğini korudu.

'Evliliğe karşı hiçbir zaman büyük bir eğilimim olmadı, Ead. Kraliyet soyundan gelenlerin yapması gereken türden bir evlilik değil bu - aşktan değil, yalnız kalma korkusundan doğuyor,' diye mırıldandı Sabran. 'Yine de kaçınırsam, dünya yargıda bulunacak. Ülkemi bir başkasıyla evlendirmek için çok gururluyum. Ben ölürsem kızıma onu sevecek bir baba veremeyecek kadar bencil. Ben böyle görüleceğim. Kim böyle bir hükümdarı savunmak için ayağa kalkar ki?

"Ona Muhteşem Sabran diyenler. Onu Fýredel'i yenerken görenler.

'Düşman gemileri ufku kararttığında bu eylemi kısa sürede unutacaklar,' dedi Sabran. "Benim kanım Yscalin ordularını caydıramaz. Göz kapakları çöküyordu. 'Beni rahatlatacak bir şey söylemeni beklemiyorum, Ead. Korkularım bencilce olsa da içimi dökmeme izin verdin. Hanımefendi ondan dilediğim çocuğu bana verdi ve benim tek yapabildiğim... titremek.

Ocakta ateş kükremesine rağmen, tüyleri diken diken oldu.

"Benim geldiğim yerde," dedi Ead, "senin yaptığın gibi bir şey yapmaya *bencillik demeyiz.*

Sabran ona baktı.

'Arkadaşınızı yeni kaybettiniz. Onun çocuğunu taşıyorsunuz. Elbette kendini savunmasız hissediyorsun. Ead onun elini sıktı. 'Çocuk sahibi olmak her zaman kolay değildir. Bana öyle geliyor ki bu dünyada en iyi saklanan sır. Sanki bundan daha tatlı bir şey yokmuş gibi konuşuyoruz ama gerçek çok daha karmaşık. Kimse zorluklardan açıkça bahsetmiyor. Rahatsızlıktan. Belirsizlikten. Şimdi durumunuzun ağırlığını hissediyorsunuz, bu konuda yalnız olduğunuza inanıyorsunuz. Ve suçu kendi üzerinize atıyorsunuz.

Bunun üzerine Sabran yutkundu.

"Korkunuz doğal. Ead onun bakışlarını tuttu. "Kimsenin seni başka türlü ikna etmesine izin verme.

Inys Kraliçesi pusuya düşürüldüğünden beri ilk kez gülümsedi. "Ead," dedi, "sensiz ne yaptığımdan pek emin değilim.

31

Doğu

Beyaz Nehir Kalesi adını bir nehirden değil, arazisini çevreleyen deniz kabuklarından oluşan hendekten alıyordu. Arkasında eskimeyen Yaralı Kuş Ormanı ve onun ötesinde de kasvetli ve acımasız Tego Dağı vardı. Seçim Günleri'nden bir yıl önce tüm çıraklar, yüce Kwiriki'nin ruhunun layık olanları kutsamak için indiği söylenen bu zirvenin tepesine tırmanmaya davet edilmişti.

Güney Evi'ndeki tüm çıraklar arasında sadece Tané zirveye ulaşmayı başarmıştı. Yarı donmuş, dağ hastalığına yakalanmış bir halde son yamacı sürünerek tırmanmış, kanı karlara kusmuştu.

O son saatte insan değildi. Sadece kâğıttan bir fenerdi, ince ve rüzgârdan yıpranmış, ruhunun titreyen kalıntılarına tutunuyordu. Yine de tırmanacak bir şey kalmadığında ve yukarı bakıp gökyüzünün korkunç güzelliğinden başka bir şey görmediğinde, yükselecek gücü bulmuştu. Ve büyük Kwiriki'nin onunla birlikte, onun *içinde* olduğunu biliyordu.

Şu anda, bu duygu hiç bu kadar uzakta hissettirmemişti. O yine yırtık pırtık bir fenerdi. Zar zor yaşıyordu.

Onu hapishanede ne kadar tuttuklarından emin değildi. Zaman dipsiz bir havuza dönüşmüştü. Ellerini kulaklarının üzerine koyarak yattığı için tek duyabildiği denizdi.

Sonra başka eller onu bir tahtırevan içine yükledi. Şimdi de bir muhafız kulübesinin önünden geçirilerek yüksek tavanlı ve duvarları Büyük Keder'den sahnelerle boyanmış bir odaya, oradan da üstü kapalı bir balkona götürülüyordu.

Ginura Valisi askerlerini azletti. Dik durdu, bakışları hoşnutsuzlukla keskinleşti.

"Leydi Tané," dedi soğukkanlılıkla.

Tané eğildi ve minderlerin üzerine diz çöktü. Başlık şimdiden kulağa başka bir hayattan bir şeymiş gibi geliyordu.

Dışarıda bir kederli seslendi. *Hıç-hıç-hıç,* kırlaşmış bir çocuk gibi, bir imparatoriçeyi delirttiği söylenirdi. Tané, yeterince dinlerse onu da çıldırtıp çıldırtmayacağını merak etti.

Ya da belki aklı çoktan kaybolmuştu.

"Birkaç gün önce," dedi Vali, "bir mahkum sizi çok ciddi bir suçla itham etti. Mentendon'dan Seiiki'ye kaçırıldı. Büyük Ferman uyarınca idam edildi.

Kapıda bir kafa, saçları kandan kaskatı kesilmiş.

"Mahkûm Cape Hisan'daki yargıçlara buraya geldiğinde bir kadının kendisini sahilde bulduğunu söyledi. Gözünün altındaki yarayı tarif etti.

Tané nemli avuçlarını uyluklarına bastırdı.

"Söyleyin bana," diye devam etti Vali, "sicili tertemiz olan, yoktan var edilmiş, Tanrı tarafından seçilmiş olmak gibi nadir bir fırsat verilmiş bir çırak neden bunu yaparak her şeyi -bu adadaki her vatandaşın güvenliği de dahil olmak üzere- riske atsın?

Tané'nin sesini bulması uzun zaman aldı. Onu kanlı bir çukurda bırakmıştı.

Fısıltılar vardı. İnzivaya çekilenlerin ödüllendirileceği söyleniyordu. Bir kez olsun korkusuz olmak istedim. Risk almak için. Sesi hiç de kendisi gibi gelmiyordu. "O... denizden çıktı.

"Neden bunu yetkililere bildirmediniz?

'Törenin devam etmeyeceğini düşünmüştüm. Limanın kapatılacağını, tanrıların dışarıda tutulacağını düşündüm. Asla ata binemeyeceğimi.

Kulağa ne kadar korkakça geliyordu. Ne kadar bencilce ve anlamsız. Bunu Nayimathun'a açıkladığında ejderhası anlamıştı. Şimdi bunun utancı eziciydi.

"Bir mesaj gibi görünüyordu. Tanrılardan gönderilmiş. Zorlukla konuşabiliyordu. "Çok şanslıydım. Hayatım boyunca, büyük Kwiriki bana karşı çok iyiydi.

Her gün onun iyiliğinin yok olmasını bekledim. Yabancı geldiğinde, zamanın geldiğini biliyordum. Ama hazır değildim. Onun benimle olan bağını koparmak zorundaydım. İstediğimi elde edene kadar onu saklamalıydım.

Tek görebildiği elleriydi, tırnakları çiğ ısırılmış, belli belirsiz yara izleriyle tırtıklanmıştı.

"Büyük Kwiriki sizi kayırdı, Leydi Tané. Vali'nin sesi neredeyse acır gibiydi. "O gece farklı bir seçim yapmış olsaydınız, bu iyilik hâlâ sizin olabilirdi.

Dışarıdaki kuş, *hic-hic-hic*. Asla yatıştırılamayan bir çocuk.

'Susa masumdu, Sayın Vali,' dedi Tané. "Bana yardım etmesi için onu zorladım.

"Hayır. Orisima'ya girmesine izin vermesi için ikna ettiği nöbetçiyi sorguladık. Gönüllü bir katılımcıydı. Seiiki'den önce sana sadıktı. Vali dudaklarını birbirine bastırdı. 'Bir ejderhanın onun için af dilediğinin farkındayım. Ne yazık ki haber bana çok geç ulaştı.

'Nayimathun,' diye fısıldadı Tané. "Nerede o?

'Bu da beni ikinci ve daha ciddi bir konuya getiriyor. Şafak sökmek üzereyken bir grup avcı Ginura Körfezi'ne indi.

"Avcılar mı?

"Kaplan Gözü Filosu. Derin Karlar'ın büyük Nayimathun'u... kaçırıldı.

Tané'den tüm hisler çekildi. Elleri yumruk haline geldi.

"Yüksek Deniz Muhafızları onu kurtarmak için ellerinden geleni yapacaklardır, ancak tanrılarımızın Kawontay'da onları bekleyen katliamdan kurtulmaları nadirdir. Vali bir an için çenesini sıktı. "Bunu söylemek bana acı veriyor ama büyük Nayimathun büyük ihtimalle ulaşamayacağımız bir yerde." Tané titredi.

Midesi ona zehir gibi geliyordu. Nayimathun'un neler çekiyor olabileceğini hayal etmemeye çalıştı. Bunu düşünmek o kadar dayanılmazdı ki gözleri dalgalandı ve dudakları titredi.

Ölüme mahkûmdu ve kaybedecek ne bir şeyi ne de kimsesi kalmıştı. Belki de bu son eyleminde, Seiiki'nin içindeki yozlaşmanın bir kısmını da kendisiyle birlikte dışarı atabilirdi.

"İşin içinde başka biri daha var," dedi sessizce. 'Roos. Orisima'dan bir cerrah. Bana şantaj yapmaya çalıştı. Çalışması için ona ejderha pulları ve kan getirmemi söyledi. İçinde ahlaki ya da iyi olan hiçbir şey yok. Gözleri kızarmıştı. "Büyük Nayimathun'u almalarına yardım etmiş olmalı. Başka ejderhalara zarar vermesine izin vermeyin. Bırakın adaletle yüzleşsin.

Vali bir süre onu düşündü.

"Roos'un kayıp olduğu bildirildi," dedi sonunda. Tané bakakaldı. 'Arkadaşlarının söylediğine göre dün gece sahile gitmiş. Adadan kaçmış olabileceğini düşünüyoruz.

Eğer Roos Kaplan Gözü Filosu'ndaysa, çoktan ölmüş demektir. Onun gibi bir adam yakında yanlış kişiyle karşılaşacaktı.

Bu Tané'yi rahatlatmadı. Düşmanı gitmişti ama ejderhası da öyle. Arkadaşı da öyleydi. Ve asla hak etmediği rüyası da öyle. "Ben bir hata yaptım. Elinde kalan tek şey buydu. "Korkunç bir hata. "Yaptın.

Aralarında bir sessizlik oluştu.

Vali ona 'Haklı olarak idam edilmelisin,' dedi. 'Kişisel çıkarların ve açgözlülüğün Seiiki'yi yok edebilirdi. Ancak yüce Nayimathun'a olan saygımdan ve olabileceğin şeylerden dolayı bugün sana merhamet göstereceğim. Günlerini Tüy Adası'nda geçireceksin. Orada, büyük Kwiriki'ye iyi hizmet etmeyi öğrenebilirsin.

Tané ayağa kalkıp eğildi ve askerler onu tahtırevanına geri götürdüler. Yalvaracağını, ağlayacağını ya da af dileyeceğini düşünmüştü ama sonunda hiçbir şey hissetmedi.

32

Güney

Suyun yansıması kemerli bir tavanda dans ediyordu. Hava serindi ama tüylerini diken diken edecek kadar değil. Loth çıplak olduğunu fark ettikten kısa bir süre sonra bunların farkına vardı.

Dokuma bir kilimin üzerinde yatıyordu. Sağında dört kenarlı bir havuz, solunda ise kayaya oyulmuş bir girinti vardı ve burada bir kandil parlıyordu.

Ani bir acı sırtını tırmaladı. Karnının üzerine döndü ve kustu, sonra da üzerine geldi.

Kan banyosu.

Inys'te çok uzak bir kabustu. Karanlık geceler için bir ateş başı hikayesi. Artık tüm dünyanın Çağların Kederi'nde nelerle karşılaştığını biliyordu. Doğu'nun kapılarını neden kilitlediğini biliyordu.

Kanı kaynayan yağ gibiydi. Kazanın karanlığına doğru çığlık attı ve karanlık da ona karşılık verdi. İçinde bir yerde bir yarık açıldı ve öfkeli bir arı sürüsü organlarına dalarak onları ateşe verdi. Ve kemikleri sıcaktan çatlarken, gözyaşları yanaklarından aşağı erirken, dünyada tek istediği ölmekti.

Bir anlık anı. Kıpkırmızı sisin içinden, gördüğü havuza ulaşması ve içindeki ateşi söndürmesi gerektiğini biliyordu. Kızgın kömürlerin üzerindeymiş gibi hareket ederek ayağa kalkmaya başladı ama serin bir el alnını okşadı.

"Hayır.

Bir ses konuştu, güneş ışığı gibi bir ses. "Kimsin sen?

Dudakları yandı. "Lord Arteloth Beck," dedi. 'Lütfen, uzak durun. Bende veba var.

"Demir kutuyu nereden buldun?

"Donmata Marosa. Ürperdi. "Lütfen-

Korku onu hıçkıra hıçkıra ağlattı ama kısa süre sonra yanında başka biri vardı ve bir sürahiyi dudaklarına götürdü. O da içti.

Bir sonraki uyandığında, daha önce olduğu gibi aynı yeraltı odasında, hâlâ tamamen çıplak olmasına rağmen bir yataktaydı.

Hareket etmeye cesaret edene kadar uzun bir süre geçti. Acı yoktu ve ellerindeki kırmızı renk kaybolmuştu.

Loth göğsünün üzerinde kılıç işareti yaptı. Aziz, merhametiyle onu bağışlamayı uygun görmüştü.

Bir süre hareketsiz yattı, ayak seslerini ya da sesleri dinledi. Sonunda titreyen bacakları üzerinde ayağa kalktı, o kadar güçsüzdü ki başı dönüyordu. Kakadudan aldığı yaralar merhemle kaplanmıştı. Çektiği acının hatırası bile onu tüketiyordu ama iyi bir ruh onu tedavi etmiş ve misafirperverliklerini göstermişti ve onları selamlarken şık olmak istiyordu.

Havuzun içine battı. Pürüzsüz zemin, yorgun ayak tabanlarına mutluluk veriyordu.

Rauca'ya vardıktan sonra hiçbir şey hatırlamıyordu. Belli belirsiz bir pazar hatırladı, hareket halinde olduğu hissine kapıldı ve sonra da hanı. Ondan sonra, bir boşluk.

Sakalları hoşuna gitmeyecek kadar uzamıştı ama usturadan eser yoktu. Kendini toparladığında ayağa kalktı ve komodinin üzerine bırakılmış olan yatak örtüsünü üzerine geçirdi.

Onu gördüğünde irkildi. Yeşil pelerinli bir kadın, avucunda bir lamba tutuyordu. Teni de gözleri gibi koyu kahverengiydi ve saçları yüzünün etrafında dönüyordu.

"Benimle gelmelisin.

Lasya aksanıyla Inysh dili konuşuyordu. Loth kendini salladı. "Siz kimsiniz, hanımefendi?

"Chassar uq-Ispad sizi masasına davet ediyor.

Demek elçi onu bir şekilde bulmuştu. Loth daha fazlasını sormak istiyordu ama kendisine soğukkanlı ve gözlerini kırpmadan bakan bu kadına soru soracak cesareti yoktu.

Onu pembe taştan oyulmuş ve kandillerle aydınlatılmış bir dizi penceresiz geçit boyunca takip etti. Burası büyükelçinin yaşadığı yer olmalıydı, ancak Ead'in büyüdüğünü anlattığı yere hiç benzemiyordu. Açık hava yürüyüş yolları ya da Sarras Dağları'nın çarpıcı manzarası yoktu. Sadece orada burada, her biri elinde bir kılıç ve bir küre tutan bronz bir kadın heykelciğini çerçeveleyen oyuklar vardı.

Rehberi, yarı saydam bir perdenin asılı olduğu bir kemerin önünde durdu.

"Buradan," dedi.

Işığını da yanına alarak uzaklaştı.

Perdenin ardındaki oda küçüktü ve alçak bir tavanı vardı. Uzun boylu Ersyri bir adam bir masada oturuyordu. Başının etrafına gümüş bir örtü sarmıştı. Loth içeri girdiğinde başını kaldırıp baktı.

Chassar uq-Ispad.

"Lord Arteloth. Büyükelçi başka bir koltuğu işaret etti. "Lütfen oturun. Çok yorgun olmalısınız.

Masa meyvelerle doluydu. Loth karşı sandalyeye oturdu. "Büyükelçi uq-

Ispad," dedi biraz kısık sesle. 'Teşekkür etmem gereken siz misiniz? Hayatımı kurtardığın için mi?

'Size kefil oldum,' diye cevap verdi, 'ama hayır. Burası benim mülküm değil ve aldığınız ilaç da bana ait değil. Yine de Ersiri misafirperverliğine uygun olarak bana Chassar diyebilirsin.

Sesi Loth'un hatırladığı gibi değildi. Sarayda tanıdığı Chassar uq-Ispad kahkahalarla doluydu, bu sinir bozucu sakinlik değil.

"Bu masada olduğun için çok şanslısın," dedi Chassar. 'Çok az insan Tarikat'ı arar ve onu görecek kadar yaşar.

Başka bir adam Loth'a bir kadeh soluk şarap doldurdu.

"Tarikat mı, Ekselansları? Loth şaşkınlıkla sordu.

'Portakal Ağacı Manastırı'ndasınız Lord Arteloth. Lasia'da.'

Lasia. Kesinlikle hayır. "Rauca'daydım," dedi, kafası daha da karışmış bir halde. "Bu nasıl mümkün olabilir?

"İchneumon. Chassar kendine bir içki doldurdu. "Onlar Tarikat'ın eski müttefikleridir.

Loth'un bundan haberi yoktu.

"Aralaq seni dağlarda buldu. Fincanını yere bıraktı. "Seni alması için kız kardeşlerden birini çağırdı.

Tarikat. Rahibeler.

*"*Aralaq," diye tekrarladı

Loth. "İchneumon.

Chassar içkisini yudumladı. Loth ilk kez bir kum kartalının yakınlarda tünediğini ve başını eğdiğini fark etti. Ead bu yırtıcı kuşları zekâlarından dolayı övmüştü.

"Kafanız karışmış gibi görünüyor Lord Arteloth," dedi Chassar hafifçe.

'Açıklayacağım.

Bunu yapmak için önce size bir hikaye anlatmalıyım.

Bu dünyadaki en garip selamlaşmaydı.

'Genç Kız ve Aziz'in hikayesini biliyorsunuz. Bir şövalyenin bir prensesi ejderhadan nasıl kurtardığını ve onu denizin ötesindeki bir krallığa götürdüğünü biliyorsun. Büyük bir şehir kurduklarını ve sonsuza dek mutlu yaşadıklarını biliyorsun. Gülümsedi. "Bildiğin her şey yanlış.

Oda o kadar sessizdi ki Loth kum kartalının tüylerini karıştırdığını duydu.

"Siz Dawnsinger'ın bir takipçisisiniz, Ekselansları," dedi sonunda, "ama benim önümde küfretmemenizi rica ediyorum.

'Berethnetler kâfirdir. *Onlar* yalancıdır.'

Loth şaşkınlıktan sessizliğe gömüldü. Chassar uq-Ispad'ın inançsız olduğunu biliyordu ama bu onu şok etmişti.

"İsimsiz Olan Güney'e, Yikala şehrine geldiğinde," dedi Chassar, "Yüce Hükümdar Selinu bir can piyangosu düzenleyerek onu yatıştırmaya çalıştı. Kura onlara çıkarsa çocuklar bile kurban ediliyordu. Tek kızı Prenses Cleolind, babasına canavarı öldürebileceğine dair yemin etti ama Selinu bunu yasakladı. Cleolind halkının acı çekmesini izlemek zorunda kaldı. Yine de bir gün kurban olarak seçildi.

Loth, 'Bu Sanctarian'ın anlattığı gibi,' dedi.

"Sessiz ol ve bir şeyler öğren. Chassar kâseden mor bir meyve seçti. 'Cleolind'in öleceği gün, Batılı bir şövalye şehre doğru at sürdü. Ascalon adında bir kılıç taşıyordu.

'Kesinlikle-'

"Sus, yoksa dilini keserim. Loth
ağzını kapattı.

"Bu *cesur* şövalye," dedi Chassar, sesi küçümsemeyle doluydu, "İsimsiz Olan'ı büyülü kılıcıyla öldürmeye söz verdi. Ama iki şartı vardı. Birincisi Cleolind'i gelini olarak alması ve Cleolind'in kraliçe eşi olarak onunla birlikte Inysca'ya dönmesiydi. İkincisi ise Cleolind'in halkının Şövalyeliğin Altı Erdemi'ni kabul etmesiydi - Cleolind'in bir din haline getirmeye karar verdiği şövalyelik kurallarının tanrısı kendisiydi. İcat edilmiş bir inanç.'

Aziz'in gezgin bir deli gibi tanımlandığını duymak dayanılacak gibi değildi. Gerçekten de *uydurma bir inanç.* Altı Erdem o zamanlar tüm Inysh şövalyelerinin uyduğu kurallardı. Loth ağzını açtı, uyarıyı hatırladı ve tekrar kapattı.

"Korkularına rağmen," diye devam etti Chassar, "Lasian halkı bu yeni dine geçmek *istemedi.* Cleolind şövalyeye bunu söyledi ve her iki şartını da reddetti. Yine de Galian açgözlülük ve şehvete o kadar yenik düşmüştü ki yine de canavarla savaştı.

Loth neredeyse boğuluyordu. "Kalbinde şehvet yoktu. Prenses Cleolind'e olan aşkı iffetliydi.

"Sinir bozucu olmamaya çalışın lordum. Düzenbaz Galian zalimin tekiydi. Güce aç, bencil bir hayvan. Ona göre Lasia, kraliyet kanından bir gelin ve kendi kurduğu bir dinin tapınan müritlerini kendi çıkarları için toplayacağı bir tarlaydı. Kendisini bir tanrı yapacak ve Inysca'yı tacının altında birleştirecekti. Loth hiddetlenirken Chassar biraz daha şarap doldurdu. "Tabii ki, sevgili Aziziniz neredeyse anında önemsiz bir yaralanmayla düştü ve altına işedi. Ve Cleolind, cesur bir kadın, onun kılıcını aldı.

"İsimsiz Olan'ı, inini yaptığı Lasian Havzası'nın derinliklerine kadar takip etti. Çok az kişi ormana girmeye cesaret edebilmişti, çünkü ağaç denizi uçsuz bucaksız ve keşfedilmemişti. Kendini büyük bir vadide bulana kadar canavarın izini sürdü. Bu vadide şaşırtıcı yükseklikte ve anlatılamaz güzellikte bir portakal ağacı yetişiyordu.

"İsimsiz Olan, gövdesine bir yılan gibi sarılmıştı. Vadi boyunca dövüştüler ve Cleolind güçlü bir savaşçı olmasına rağmen canavar onu ateşe verdi. Acı içinde ağaca doğru süründü. İsimsiz Olan zaferinden emin bir şekilde böğürdü ve onu yakmak için ağzını açtı

Bir kez daha - ama o dalların altındayken, ateşi ona dokunamadı.

"Cleolind bu mucizeye hayret ederken, portakal ağacı meyvesini verdi. Ondan yediğinde iyileşti - sadece iyileşmekle kalmadı, aynı zamanda *değişti*. Topraktaki fısıltıları duyabiliyordu. Rüzgârın dansını. Yaşayan bir alev olarak yeniden doğdu. Canavarla bir kez daha savaştı ve Ascalon'u onun pullarından birinin altına gömdü. Ağır yaralanan İsimsiz Olan sürünerek uzaklaştı. Cleolind zaferle Yikala'ya döndü ve Sör Galian Berethnet'i topraklarından sürgün etti, kılıcını bir daha geri gelmemesi için ona iade etti. Inysca Adalarına kaçtı, orada olayların yanlış bir versiyonunu anlattı ve onu Kral ilan ettiler-'

Loth yumruğunu indirdi. Kum kartalı protesto çığlıkları attı.

"Masanızda oturup inancımı lekelemenizi dinlemeyeceğim," dedi Loth sessizce. "Cleolind onunla *birlikte* Inys'e gitti ve Berethnet kraliçeleri onların soyundan geliyor.

"Cleolind servetini bir kenara bıraktı," dedi Chassar, sanki Loth konuşmamış gibi, "ve hizmetçileriyle birlikte Lasian Havzası'na geri döndü. Orada, kutsal alevle kutsanmış kadınlardan oluşan bir ev olan Portakal Ağacı Tarikatı'nı kurdu. Bir büyücüler evi Lord Arteloth.

Büyücülük.

'Tarikatın amacı wyrmleri öldürmek ve Güney'i Drakonik güçlerden korumaktır. Liderleri Başrahibe'dir - Ana'nın en sevdiği kişidir. Ve korkarım ki Lord Arteloth, bu büyük hanımefendi kızlarından birini öldürmüş olabileceğinize inanıyor. Loth boş boş bakınca Chassar öne doğru eğildi, gözlerini dikti. "En son Jondu adında bir kadının elinde bulunan demir bir kutuya sahiptiniz.

'Ben katil değilim. Jondu Yscallar tarafından esir alındı,' diye ısrar etti Loth. "Ölmeden önce kutuyu Yscalin'in Donmata'sına emanet etti, o da bana verdi. El yordamıyla sandalyenin arkasına uzandı ve ayağa kalktı. "Onu size getirmem için bana yalvardı. Artık sende,' dedi çaresizce. "Buradan gitmeliyim.

'Demek Jondu öldü. Oturun Lord Arteloth,' dedi Chassar soğukkanlılıkla. "Kalacaksın.

"Böylece inancımı daha da aşağılayabilecek misin?

"Çünkü Tarikat'ı arayan kişi asla duvarlarını terk edemez. Loth soğudu.

"Bunu size söylemek çok zor Lord Arteloth. Bayan annenizi tanıyorum ve oğlunu bir daha göremeyeceğini bilmek bana acı veriyor... ama buradan ayrılamazsınız. Hiçbir yabancı gidemez. Tarikat hakkında birilerine bir şeyler anlatma riskiniz çok büyük.

"Sen-" Loth başını salladı. "Yapamazsın, bu *delilik*.

'Rahat bir hayat. Inys'teki hayatın kadar rahat değil,' diye itiraf etti Chassar, 'ama burada, dünyanın gözlerinden uzakta güvende olacaksın.

Ben Goldenbirch'ün varisiyim. Kraliçe Dokuzuncu Sabran'ın dostuyum. Benimle bu şekilde alay edilmesine izin vermeyeceğim! Sırtı duvara çarptı. 'Ead her zaman senin iyi bir mizah adamı olduğunu söylerdi. Eğer bu bir şakaysa, Ekselansları, şimdi söyleyin.

"Ah. Chassar iç çekti. "Eadaz. Bana arkadaşlığınızdan bahsetti.

Loth'un içinde bir şeyler değişti. Ve yavaş yavaş anlamaya başladı.

Ead değil, *Eadaz*. Güneş ışığı hissi. Onun sırları. Karanlık çocukluğu. Ama hayır, bu doğru olamazdı... Ead Altı Erdem'e dönmüştü. Günde iki kez mabette dua ederdi. Yasak sanatların uygulayıcısı bir sapkın olamazdı, olamazdı.

'Ead Duryan olarak tanıdığın kadın bir yalandı, Arteloth. Bu kimliği onun için ben tasarladım. Onun gerçek adı Eadaz du Zāla uq-Nāra'dır ve o Tarikat'ın bir kız kardeşidir. Son Başrahibe'nin emriyle Dokuzuncu Sabran'ı korumak için onu Inys'e yerleştirdim.

"Hayır.

İki yirmi yaşından beri her Kardeşlik Şöleni'nde şarabını paylaşan ve onunla dans eden Ead. Ead, babasının ona evlenmesi gerektiğini söylediği kadın.

Ead Duryan.

'O bir büyücü. En yeteneklilerden biri,' dedi Chassar. "Sabran çocuğunu doğurur doğurmaz buraya dönecek.

Her kelime ihanet bıçağını daha da derine saplıyordu. Daha fazla dayanamadı. Perdeyi iterek geçitlere daldı ve yeşiller içindeki kadınla yüz yüze geldi. Ve o zaman kadının elinde bir kandil olmadığını gördü.

Ateş etmiyordu.

"Anne seninle, Arteloth. Ona gülümsedi. "Uyu.

33

Doğu

Brygstad Sarayı'nın en yüksek odasına yerleşmişlerdi; burada Yüce Prens yokken sık sık yalnız bir gece geçirirlerdi. Duvarlar duvar halılarıyla kaplıydı, pencere ateşin sıcaklığıyla nemli bir hal almıştı. Burası soyluların doğum yapacağı yerdi. Yıldızlı bir tonozun altında.

Diğer gecelerde Eski Mahalle'ye, Jannart'ın ihtişamlı Güneş adlı, ketumluğuyla bilinen bir handa tuttuğu odaya kaçarlardı. Bu han, Yoldaşlık Şövalyesi'nin kanunlarından kaçan pek çok aşığı barındırıyordu. Bazıları, Jannart gibi, kendi seçmedikleri evliliklere kilitlenmişti. Diğerleri bekârdı. Diğerleri ise mevkilerinin çok üstünde ya da altında olan insanlara aşık olmuşlardı. Hepsi de Fazilet'te bir bedel ödeyecekleri bir şekilde sevmişlerdi.

O gün Edvart, sarayın yarısı, kızı ve yeğeniyle birlikte Gelin Ormanı'ndaki yazlık konuta doğru yola çıkmıştı. Jannart, Edvart'a yakında Mentendon'un kuzeyinde dolaşan efsanevi Sangyn Kurdu'nu avlamak için ona katılacaklarına söz vermişti.

Niclays, Edvart'ın Jannart'la olan ilişkisi hakkındaki gerçeği bilip bilmediğinden hiçbir zaman emin olamamıştı. Belki de buna gözlerini kapatmıştı. Eğer mesele açığa çıkarsa, Yüce Prens'in en yakın dostu olan Jannart'ı, Yoldaşlık Şövalyesi'ne verdiği yemini bozduğu için sürgün etmekten başka çaresi kalmayacaktı.

Bir kütük ateşin içine çökmüştü. Jannart onun yanında, önündeki halıya yayılmış el yazmalarını inceliyordu. Son birkaç yıldır, tarih tutkusunun peşinden gitmek için sanatını terk etmişti. Çağların Kederi'nde bilginin felaket bir şekilde kaybolması - kütüphanelerin yakılması, arşivlerin yok edilmesi, eski binaların geri dönülemez bir şekilde harap olması - onu her zaman rahatsız etmişti ve şimdi oğlu Oscarde dükalıkta bazı görevler üstlendiğine göre, nihayet tarihteki delikleri bir araya getirirken kendini kaybedebilirdi.

Niclays yatakta çırılçıplak uzanmış, boyalı yıldızlara bakıyordu. Birisi onları gerçek gökyüzünü yansıtır hale getirmek için büyük çaba sarf etmişti.

"Ne oldu?

Jannart'ın bir şeylerin ters gittiğini anlamak için başını kaldırmasına bile gerek kalmamıştı. Niclays iç geçirdi. "Başkentimizin kıyısındaki bir wyvern senin bile moralini bozmalı.

Üç gün önce, iki adam Brygstad'ın batısındaki bir mağaraya girmiş ve uyuyan bir wyvern ile karşılaşmışlardı. Drakonik varlıkların Çağların Kederi'nden sonra dünyanın her yerinde uyuyacak yerler bulduğu ve herhangi bir ülkede yeterince ararsanız bir tane bulabileceğiniz iyi biliniyordu.

Mentendon Özgür Eyaleti'nde yasalar, eğer fark edilirlerse, bu hayvanların ölüm cezasına çarptırılarak yalnız bırakılmaları gerektiğini söylüyordu. Birini uyandırmanın diğerlerini de uyandırabileceğine dair yaygın bir korku vardı - ama bu adamlar kendilerini yasaların üstünde görüyorlardı. Şövalyelik hayalleriyle sarhoş olup kılıçlarını çekmişler ve canavarı öldürmeye çalışmışlardı. Bu kaba uyanıştan pek de memnun olmayan canavar, saldırganlarını yemiş ve öfkeyle mağaradan dışarıya doğru tırmanmaya başlamıştı. Uykusundan dolayı ateş püskürtemeyecek kadar halsiz olan canavar, cesur bir ruh kalbine bir ok saplamadan önce yakınlardaki bir kasabanın birkaç sakinini parçalamayı başarmıştı.

'Clay,' dedi Jannart, 'iki küstah çocuğun aptalı oynamasıydı. Ed bunun bir daha olmamasını sağlayacak.

'Belki dükler böyle şeylere karşı saftır, ama dünyanın her yerinde kibirli aptallar vardır. Niclays kendine bir kadeh siyah şarap doldurdu. "Rozentun'dan çok uzak olmayan terk edilmiş bir maden vardı, bilirsiniz. Çocuklar arasında orada uyumadan önce altın yumurtlayan bir horoz olduğu söylenirdi. Tanıdığım bir kız ona ulaşmaya çalışırken belini kırmıştı.

Bir çocuk karanlıkta kaybolmuş. Asla bulunamadı. İkisi de kibirli aptallar.'

"Bunca yıldan sonra hâlâ çocukluğunuzla ilgili bir şeyler öğreniyor olmam beni şaşırtıyor. Jannart bir kaşını kaldırdı, ağzı çarpıldı. "Hiç altın debriyajı aradın mı?

Niclays homurdandı. "Fikir. Bir ya da iki kez parmak uçlarımla girişe yaklaştım ama hayatının aşkı çocukken bile korkağın tekiydi. Ölümden, onu aramak için çok korkuyorum.

'Omurganızın yumuşaklığı için sadece minnettar olabilirim. Ölümünüzden korktuğumu da itiraf etmeliyim.

"Benden iki yaş büyük olduğunuzu ve ölüm aritmetiğinin size karşı olduğunu hatırlatırım.

Jannart gülümsedi. "Daha yaşanacak çok hayat varken ölümden bahsetmeyelim.

Ayağa kalktı ve Niclays yıllarca eskrim yaparak yonttuğu vücudunun güçlü hatlarını seyre daldı. Elli yaşında olmasına rağmen ilk tanıştıkları günkü kadar çarpıcıydı. Saçları beline kadar uzanıyordu ve zamanla koyulaşarak zengin bir lal rengine dönüşmüş, kökleri gümüş rengini almıştı. Niclays bunca yıl boyunca bu adamın kalbini nasıl elinde tuttuğunu hâlâ anlayamamıştı.

"Çok yakında seni Süt Gölü'ne götüreceğim ve orada isimsiz, unvansız yaşayacağız. Jannart yatağa tırmandı, ellerini Niclays'in iki yanına koydu ve onu öptü. 'Ayrıca, bu gidişle benden önce ölmen muhtemel. Belki de Ed'in şarabıyla beni boynuzlamayı bırakırsan-' Eli kadehe doğru kaydı.

'Senin tozlu kitapların var. Benimse şarabım var. Niclays kıkırdayarak onu ulaşamayacağı bir yerde tuttu. "Anlaşmıştık.

"Anlıyorum. Jannart yarı şakacı bir hamle daha yaptı. "Peki bunu ne zaman kabul ettik?

"Bugün. Uyuyor olabilirsin.'

Jannart pes etti ve yanındaki yatağa yuvarlandı. Niclays vicdan azabını görmezden gelmeye çalıştı.

Yıllar boyunca birçok kez şaraba olan zaafı yüzünden tartışmışlardı. Gençliğinde sık sık yaptığı gibi içki içmeyi saatlerce hafızasını kaybetmesini engelleyecek kadar kısıtlamıştı ama bir kadeh içmeden çok uzun süre geçirdiğinde elleri titriyordu. Jannart bugünlerde bu konuda onunla tartışamayacak kadar bıkkın görünüyordu. Onu seven tek kişiyi hayal kırıklığına uğratmak Niclays'i incitiyordu.

Siyah şarap onun tesellisiydi. Yoğun tatlılığı, aşk düğümü yüzüğünden yoksun parmağına her baktığında açılan boşluğu dolduruyordu. Bir yalanı yaşamanın acısını köreltiyordu.

"Süt Gölü'nün gerçekten var olduğunu mu düşünüyorsun?"

diye mırıldandı. Bir efsane ve ninni yeri. Aşıklar için bir cennet.

Jannart tek parmağıyla göbeğini daire içine aldı. "Biliyorum," dedi. 'En azından Çağların Kederi'nden önce var olduğuna inanmak için yeterince kanıt topladım. Ed, Nerafriss ailesinden geriye kalanların onun nerede olduğunu bildiğini duymuş ama sadece değerli olanlara söyleyeceklermiş.

'O zaman ben yokum. Yalnız gitseniz daha iyi olur.

"Benden o kadar kolay kaçamayacaksın Niclays Roos. Jannart başını daha yakına kaydırdı, böylece burunları birbirine değdi. 'Süt Gölünü asla bulamasak bile başka bir yere gidebiliriz.

"Nerede?

'Belki Güney'de başka bir yerde. Yoldaşlık Şövalyesi'nin hüküm sürmediği herhangi bir yer,' dedi Jannart. 'Ungulus Kapısı'nın ötesinde keşfedilmemiş yerler var. Belki de başka kıtalar.

"Ben kaşif değilim.

'Olabilirsin Clay. Her şey olabilirsin ve asla aksini düşünmemelisin. Jannart başparmağını Niclays'in elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdi. 'Eğer kendimi günahkâr olmadığıma inandırsaydım, öpmeyi arzuladığım dudakları asla öpemezdim. Uzun zaman önce ölmüş bir şövalyenin kanunlarına göre doğumu onu aşkıma layık kılmayan, gül gibi altın saçlı bir adamın dudaklarını.

Niclays o gri Vatten gözlerine aptal gibi bakmamaya çalıştı. Şimdi bile, bunca yıldan sonra, bu adama bakmak nefesini kesiyordu.

"Peki ya Aleidine?" dedi.

Surat asmak yerine meraklı görünmeye çalıştı. Onlarca yılını saraydaki konumunu riske atarak yoldaş ve sevgili arasında mekik dokuyarak geçirmiş olan Jannart için bu zordu. Niclays'in böyle bir kaygısı yoktu. Hiç evlenmemişti ve kimse de onu zorlamaya çalışmamıştı.

Jannart, kaşları çatılırken bile, 'Ally iyi olacak,' dedi. 'Zeedeur'un Dul Düşesi olacak, kendi çapında varlıklı ve güçlü.

Jannart Aleidine'i önemsiyordu. Onu hiçbir zaman yol arkadaşlarının sevdiği gibi sevmemiş olsa bile, otuz yıllık evliliklerinde yakın bir dostluk kurmuşlardı. Onun işlerini halletmiş, çocuğunu taşımış, Dükalığı yönetmiş

Zeedeur onun yanındaydı ve tüm bunlar boyunca onu koşulsuz sevmişti.

Ayrıldıklarında Niclays, Jannart'ın onu özleyeceğini biliyordu. Kurdukları aileyi özleyecekti - ama onun gözünde onlara gençliğini vermişti. Şimdi son yıllarını sevdiği adamla birlikte yaşamak istiyordu.

Niclays onun gümüş aşk düğümü yüzüğünü taşıyan eline uzandı. Onun dikkatini dağıtmak için hafifçe, "Yakında gidelim," dedi. 'Böyle saklanmak
beni yaşlandırmaya başladı.'

"Yaş sana yakışıyor, benim altın tilkim. Jannart onu öptü. 'Biz gitmiş olacağız. Söz veriyorum.

"Ne zaman?

'Truyde ile birkaç yıl daha geçirmek istiyorum. Böylece torununu biraz olsun hatırlayabilecek.

Çocuk sadece beş yaşındaydı ve şimdiden Jannart'ın önüne koyduğu her kitabı, alt dudağını kararlılıkla dışarı çıkararak, el yordamıyla karıştırıyordu. Onun saçları vardı.

"Yalancı," dedi Niclays. 'Oscarde'ın hiçbir sanatsal yeteneği olmadığından, bir ressam olarak senin mirasını devam ettirmesini istiyorsun.

Jannart zengin bir kahkaha attı. "Belki de.

Parmakları iç içe geçmiş halde bir süre hareketsiz yattılar. Güneş ışığı odayı altın rengiyle yıkıyordu.

Yakında birlikte yalnız kalacaklardı. Niclays kendi kendine bunun doğru olduğunu söyledi, tıpkı yıllar boyunca her gün yaptığı gibi. Bir yıl daha, belki de iki yıl, Truyde biraz daha büyüyene kadar. Sonra Virtudom'u geride bırakacaklardı.

Niclays ona bakmak için döndüğünde, Jannart gülümsedi - ağzının bir köşesinde alay eden o çapkın gülümseme. Artık daha yaşlıydı ve bu gülümseme yanaklarını kırıştırarak onu daha da güzelleştiriyordu. Niclays öpücüğü karşılamak için başını kaldırdı ve Jannart portrelerinden birini çerçeveliyormuş gibi yüzünü iki eliyle kavradı. Niclays, Jannart'ın karnının beyaz tuvaline bir çizgi çekerek vücudunun daha da yaklaşmasını ve hızlanmasını sağladı. Birbirlerini ezbere tanıyor olsalar da bu kucaklaşmanın gücü yeniydi.

Alacakaranlık çöktüğünde, ateşin önünde sarmaş dolaş yatıyorlardı, gözleri ağırlaşmış ve terden kayganlaşmışlardı. Jannart parmaklarını Niclays'in saçlarında gezdirdi.

"Clay," diye mırıldandı, "bir süreliğine gitmeliyim.

Niclays başını kaldırdı. "Ne?

"Bütün gün çalışma odamda ne yaptığımı merak ediyorsunuz," dedi Jannart. "Birkaç hafta önce, kırk yıl boyunca Orisima'nın valiliğini yapmış olan teyzemden bana bir metin parçası miras kaldı.

Niclays iç çekti. Jannart bir gizemin peşine düştüğünde, doğası gereği her kemiği temizlemeye çalışan bir karga gibi leşin üzerine üşüşürdü. Niclays'in simya ve şarap için yanıp tutuştuğu gibi, Jannart da bilginin yenilenmesi için yanıp tutuşuyordu.

Niclays elinden geldiğince oyunbaz bir tavırla, "Bana daha fazlasını anlat," dedi.

"Bu parça yüzyıllar öncesine ait. Parçalanır diye neredeyse elime almaya korkuyorum. Günlüğüne göre, teyzem onu bir adamdan almış ve ona Doğu'dan uzaklara taşımasını ve asla geri getirmemesini söylemiş.

"Ne kadar gizemli. Niclays başını kollarına yasladı. "Bunun senin gidişinle ne ilgisi var?

'Metni okuyamıyorum. Ostendeur Üniversitesi'ne gidip bu dili bilen biri var mı diye bakmalıyım. Sanırım Seiikinese'nin eski bir formu, ama karakterlerle ilgili bir şey bana garip geliyor. Bazıları daha büyük, bazıları daha küçük ve garip bir şekilde yerleştirilmişler. Bakışları mesafeliydi. 'İçinde gizli bir mesaj var Clay. Sezgilerim bana bunun tarihin hayati bir parçası olduğunu söylüyor. Daha önce incelediğim her şeyden daha önemli bir şey. Bunu anlamalıyım. Bunu yapmama yardımcı olabilecek bir kütüphane duydum.

"Burası tam olarak nerede? Niclays sordu. "Üniversitenin bir parçası mı?

'Hayır... oldukça izole bir yer. Wilgastrōm'dan birkaç mil uzakta.

'Oh, *Wilgastrōm*. Heyecan verici.' Lint Nehri üzerinde sakin bir kasabaydı. Orada hiç wyvern yok. 'Peki, yakında geri gel. Sen gider gitmez Ed beni avcılığa, savaşçılığa ya da *saray mensuplarıyla konuşmayı* içeren başka bir eğlenceye dahil etmeye çalışıyor.

Jannart daha da yaklaştı. "Hayatta kalacaksın. Gülümsemesi soldu ve bir anlığına gözlerinde karanlık belirdi. 'Seni asla sebepsiz yere terk etmem Clay. Yeminim üzerine.

"Seni buna zorlayacağım, Zeedeur.

Rüya ile uyanıklık arasında bir âlem vardı ve Niclays oraya hapsedilmişti. Kıpırdanırken gözünün kenarından bir damla yaş süzüldü.

Yağmur yüzünü tozlandırdı. Bir sandalın içindeydi, beşikteki bir bebek gibi sallanıyordu. Etrafında bir sürü insan toplanmış, birbirleriyle konuşuyorlardı ve boğazında korkunç bir susuzluk alevleniyordu.

Zihninin arkasında silik anılar yüzüyordu. Eller onu sürüklüyordu. Dudaklarının arasına tıkıştırılan yemek neredeyse onu boğuyordu. Ağzını ve burnunu kapatan bir bez.

El yordamıyla teknenin yanına uzandı ve kustu. Teknenin dört bir yanında orman camı gibi berrak, yeşil dalgalar vardı.

'Aziz-' Sesi kuruydu. "Su," dedi Seiikinese dilinde. "Lütfen. Kimse

cevap vermedi.

Alacakaranlıktı. Ya da şafak. Gökyüzü bulutlarla çürümüştü ama güneş bir parmak bal lekesi bırakmıştı. Niclays gözlerindeki yağmuru kırpıştırdı ve çok sayıda fenerin aydınlattığı teknenin üzerinde beliren ateş turuncusu yelkenlere baktı.

Deniz sisi içinde bir hayalet gemi. Onu esir alanlardan biri kafasına bir tokat attı ve Lacustrine dilinde bir şeyler havladı.

"Pekâlâ," diye mırıldandı Niclays. "Pekâlâ.

Bileklerini bağlayan halatlarla yukarı çekildi ve bıçak zoruyla bir merdivene çıkarıldı. Geminin görüntüsü çenesini çözdü ve üzerindeki son sersemliği de silkeledi.

Dokuz direkli, gövdesi demirle kaplı, High Western'in en az iki katı uzunluğunda bir kalyon. Niclays daha önce Inysh sularında bile bu kadar devasa bir gemi görmemişti. Çıplak ayaklarını tahta çıtaların üzerine koydu ve bağırışlar ve alaylar arasında tırmandı.

Kuşkusuz korsanların arasındaydı. Dalgaların yeşim yeşili rengine bakılırsa, burası büyük ihtimalle Abyss'e karışan Sundance Denizi'ydi - Doğu'yu Batı'dan, Kuzey'i Güney'den ayıran karanlık okyanus. Bu, yıllar önce Seiiki'ye doğru yelken açtığında geçtiği denizdi.

Aynı zamanda içinde öldüğü deniz de olacaktı. Korsanlar merhametleriyle ya da rehinelere karşı medeni davranışlarıyla tanınmazlardı. Boğazını kesmeden buraya kadar gelebilmiş olması bir mucizeydi.

Zirveye ulaştığında, halatlarla güverteden geçirildi. Etrafında Doğulu erkekler ve kadınlar vardı, aralarına da bir avuç Güneyli serpiştirilmişti. Korsanlardan birkaçı Niclays'e şüpheyle bakarken, diğerleri

onu görmezden geldi. Birçoğunun alnına Seiikinese bir kelime kazınmıştı: *cinayet, hırsızlık, kundakçılık, dine küfür* - cezalandırıldıkları suçlar.

Niclays direklerden birine bağlanmıştı ve burada içinde bulunduğu durumun sefaleti üzerine düşünüyordu. Bu, var olan en büyük gemi olmalıydı, bu da onun Kaplan Gözü Filosu tarafından kaçırıldığı anlamına geliyordu: ejderhalardan alınan parçaların gölge pazar ticaretinde uzmanlaşmış korsanlar. Ayrıca, tüm korsanlar gibi, başka birçok suça da bulaşmışlardı.

Jannart'ın uğruna öldüğü metin de dahil olmak üzere tüm eşyalarını almışlardı - Doğu'ya asla geri gelmemesi gereken parçayı. Bu, Niclays'in hâlâ sahip olduğu son parçaydı ve lanet olsun ki onu da kaybetmişti. Bu düşünce ağlamak istemesine neden oldu ama bu korsanları yaşlı bir adama ihtiyaçları olduğuna ikna etmek zorundaydı. Dehşet içinde hıçkıra hıçkıra ağlamak bu amaca ulaşmanın yolu değildi.

Birinin ona yaklaşması aylar sürmüş gibi geldi. O sırada güneş doğuyordu.

Lacustrine bir kadın gelip onun önünde durdu. Boya dudaklarını karartmıştı. Kırlaşmış saçlarının üzerinde altın rengi ve her biri küçük birer sanat eseri olan jilet gibi keskin süslemelerle dolu bir başlık vardı. Yanında da aynı şekilde altın ve iki kat keskin bir kılıç vardı. Kahverengi tenine kazınmış çizgiler güneşin altında geçirdiği uzun yıllara işaret ediyordu.

Yanında altı korsan vardı; bunların arasında, çıplak göğsü dövmelerle öylesine kaplanmıştı ki üzerinde bakir deri kalmamış olan bıyıklı dev bir Sepuli vardı. Dev kaplanlar gövdesindeki ejderhaları parçalıyor, kan deniz köpükleri arasında omuzlarına doğru akıyordu. Kalbinin tam üzerinde bir inci oturuyordu.

Lider -ki lider olduğu tartışmasızdı- siyah su ipekli uzun bir palto giyiyordu. Kayıp sağ kolunun yerine dirseği, parmakları ve başparmağı olan, omzuna bir kafes takılmış ve göğsünden deri bir kayışla sabitlenmiş, eklemli, ahşap bir yedek kol takılmıştı. Niclays bunun savaşın sıcağında işine yarayacağından şüpheliydi ama Batı'da gördüğü hiçbir şeye benzemeyen, dikkate değer bir yenilikti. Kadın Niclays'e baktı, sonra geçmesine izin vermek için ayrılan korsan kalabalığına doğru yürüdü. Dev, ipleri çözdü ve Niclays'i kılıçlar ve silahlarla süslenmiş kamarasına götürdü. Kanlı bayraklar.

Köşede iki kişi duruyordu. Çilli kahverengi teni olan ve ağzının etrafında çizgiler bulunan ince yapılı bir kadın ve uzun boylu, solgun, açıkçası yaşlı görünen, bir deri bir kemik bir adam. Yırtık pırtık kırmızı ipekten bir tunik dizlerine kadar geliyordu.

Korsan bir tahtın üzerine yayıldı, adamdan ahşap ve bronz bir pipo aldı ve içindeki buharı içine çekti. Niclays'e Lacustrine dilinde hitap etmeden önce mavimsi bir bulanıklığın içinden ona baktı. Sesi derin ve ölçülüydü.

"Korsanlarım genellikle rehine almaz," diye tercüme etti çilli kadın Seiikinese diline, "denizci sıkıntısı çektiğimiz zamanlar hariç. Niclays'e bir kaşını kaldırdı. "Sen özel birisin.

İzin almadan konuşmaması gerektiğini biliyordu ama başını eğdi.
Kaptan tekrar konuşurken tercüman bekledi.

"Ginura sahilinde bazı belgeler taşırken bulundunuz," diye devam etti tercüman. 'Bunlardan biri eski bir el yazmasının parçası. Bu parçaya nasıl sahip oldunuz?

Niclays alçak sesle eğildi. "Saygıdeğer kaptan," dedi Lacustrine'li kadına hitaben, "sevgili bir dostum tarafından ölümünden sonra bana miras bırakıldı. Mentendon Özgür Devleti'nden Seiiki'ye geldiğimde, arkasında bir anlam bulmayı umarak yanımda getirdim.

Sözleri Lacustrine'deki kadına geri iletildi. "Peki ya sen?"

diye cevap geldi.

"Henüz değil.

Gözleri volkanik cam parçalarıydı.

'Bu eşyaya on yıldır sahipsiniz ve bir tılsım gibi üzerinizde taşıyorsunuz ama hakkında hiçbir şey bilmediğinizi söylüyorsunuz. Etkileyici bir iddia,' dedi tercüman, kaptan konuştuktan sonra. 'Belki bir dayak size gerçeği söylemeniz için ilham verir. Bir insan kan kustuğunda, sırlar da genellikle onunla birlikte dökülür.

Ter sırtını ıslattı.

'Lütfen,' dedi, 'gerçek *bu.* Merhamet edin.

Kadın cevap verirken usulca güldü.

"Hırsız yalancılara merhamet göstererek tüm korsanların efendisi olmadım.

Tüm korsanların efendisi.

Bu sıradan bir korsan kaptanı değildi. Bu, Sundance Denizi'nin korkunç hükümdarı, sayısız geminin fatihi, kırk yıllık kaosun sahibiydi.

emrinde binlerce korsan vardı. Bu Altın İmparatoriçe'ydi, düzenin düşmanı, yoksulluktan kurtulup dalgaların üzerinde kendi ulusunu inşa etmişti - ejderhaların egemenliğinin ötesinde bir ulus.

"Saygıdeğer Altın İmparatoriçe. Niclays secdeye kapandı. "Size gereken saygıyı göstermediğim için beni bağışlayın. Kim olduğunuzu bilmiyordum. Dizleri çığlık attı ama alnını yere dayadı. 'İzin ver seninle yelken açayım. Size bir anatomist olarak yeteneklerimi, bilgimi ve sadakatimi vereceğim. İstediğin her şeyi yaparım. Sadece canımı bağışla.

Altın İmparatoriçe piposunu tekrar eline aldı. "Omurganın varlığını kanıtlamış olsaydın adını sorardım," diye cevap verdi, "ama artık Deniz-Ayı olarak anılacaksın.

Kapıdaki korsanlar kahkahalarla kükredi. Niclays irkildi. *Sea-moon* - Seiikinese'de quarl için kullanılan terim. Akıntının pençesinde omurgasız bir jöle.

"Anatomist olduğunuzu söylüyorsunuz," dedi tercüman Niclays'e. Kaptanı dinlemek için birkaç dakikada bir duraklıyordu. 'Bu gemide bir cerraha ihtiyacım var. Sonuncusu kendini kurnaz bir zehirci sanıyordu. Boktan köyünün mahvolmasının intikamını almak istedi ve altın ipekböceğini şarabımın içine attı. Altın İmparatoriçe piposundan bir yudum daha aldı, sonra bir duman kıvrımı çıkardı. "Tuzlu suyun da aynı derecede ölümcül olduğunu öğrendi.

Niclays yutkundu.

'Kullanabileceğim şeyleri israf etmekten hoşlanmam. Yeteneğini kanıtla,' dedi Altın İmparatoriçe ona, 've tekrar konuşabiliriz.

"Teşekkür ederim. Sesi bölündü. "Teşekkür ederim, saygıdeğer kaptan. Merhametiniz için.

'Bu merhamet değil, Deniz-Ay. Bu bir iş. Koltuğuna yaslandı ve tekrar konuştu. "Bana sadık kalacağından emin ol," diye devam etti tercüman. "Kaplan Gözü Filosu'nda ikinci bir şans yoktur.

"Anlıyorum. Niclays cesaretini topladı. "Saygıdeğer Altın İmparatoriçe, izin verirseniz bir soru daha sormak istiyorum. Kadın ona baktı. "Sahilden aldığınız ejderha nerede?

"Güvertenin altında," diye tercüme edildi. 'Ateş bulutuyla sarhoş. Ama uzun sürmeyecek. Bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. 'Yakında tekrar konuşacağız, Deniz-Ay. Şimdilik, yapman gereken ilk ameliyatın var.

34

Batı

Kraliçe Sabran'ın hamile olduğu resmen ilan edildiğinde, Inys halkı yas tutmayı bıraktı ve sokaklarda kutlama yaptı. Prens Aubrecht ölmüştü ama onlara Virtudom'un bir sonraki hükümdarını hediye ederek, İsimsiz Olan'a karşı bir nesil daha güvende olmalarını sağlamıştı.

Geleneksel olarak yılın yarısı boyunca Briar Evi'nde kalmasına rağmen, Sabran hamileliğinin geri kalanında sarayın Ascalon Sarayı'na dönmesine karar verdiğinde kimse homurdanmadı. Kışlık konutun her koridoru prens eşinin anılarıyla doluydu ve Kraliçe Sabran'ın yeni bir bakış açısına sahip olmasının en iyisi olduğu konusunda herkes hemfikirdi. Durumuna uygun yeni elbiseler dikildi. Yatma odası onlarca yıl sonra ilk kez havalandırıldı.

Saray bir kelebek yuvasına dönmüştü ve her yemekte saray mensupları kadehlerini Kraliçe. Kahkahalar bir çan gibi parlak ve yüksek sesle çınladı.

Yatak odasındaki hanımların gördüklerini görmediler. Onu her saat rahatsız eden hastalığı. Acımasız yorgunluğu. Geceleri uyanık yatışını, vücudundaki değişimden rahatsız oluşunu.

Roslain bekleyen hanımlara özel olarak, hamileliğin en tehlikeli döneminin şimdi olduğunu söylemişti. Sabran kendini zorlamayacaktı. Avlanmayacak, güçlü yürüyüşlere çıkmayacak ya da mutsuz düşünceler beslemeyecekti. Onu sakin ve moralli tutmak için hep birlikte çalışmak zorundaydılar.

Berethnet Evi kadınlarının gebe kalabildiğine dair hiçbir kanıt olmadığından, çocuğun hayatı anneninkinden öncelikliydi.

birden fazla kez. Sabran'ın son zamanlarda içine kapanmasına şaşmamalıydı. Çocuk yatağı, ilahi otoritesinin onu koruyamayacağı tek yerdi ve her geçen gün onu buna daha da yaklaştırıyordu.

Etrafını saran tehlikeler konusunda daha fazla teyide ihtiyacı olsaydı, Dükler Ruhaniyeti ona her gün hatırlatmayı uygun görürdü.

'Rotamıza karar vermemiz hayati önem taşıyor. Yscalin her an bir saldırı düzenleyebilir,' dedi Igrain Crest bir sabah ona. 'Fýredel geldiğinden beri, emirlerinize uygun olarak kıyı savunmamız güçlendirildi, ancak daha fazlası gerekli. Et Kralı'nın Quarl Körfezi'nde yeni bir filo inşa ettiği haberini aldık. Yaklaşık elli gemi inşa edilmiş durumda.

Sabran konuşana kadar bir an geçti. "Bir istila filosu.

Gözlerinin altında at nalı gölgesi vardı.

"Korkarım öyle, Majesteleri," dedi Crest daha nazik bir sesle. "Kuzeniniz Lord Amiral de öyle.

Adalet Düşesi, Sabran orucunu açarken gelmişti.
Koruyucu broşundan yansıyan güneş ışığının altında duruyordu.

'Hróth ile derhal müzakerelere başlayacağız,' dedi. 'Kurt postallılar Sigoso'ya korku salacak. Yardım şansını güçlendirmek için, elbette, Majestelerinin Askrdal Reisi'nin uzun süredir devam eden teklifini nihayet kabul ettiğini bildireceğiz. Kral Raunus duyduğunda-'

'Askrdal'ın kabul edilmesi söz konusu olamaz,' diye araya girdi Sabran. 'Kral Raunus Virtudom'un bir hükümdarı ve benim uzaktan akrabam. Ona herhangi bir teklifte bulunmadan önce *bize* ne kadar asker teklif edeceğini görelim.

Katryen yavaş bir nefes aldı. Crest'in sözünü kesmek Sabran'a yakışmazdı.

Crest de hazırlıksız yakalanmış gibi görünüyordu. Yine de gülümsedi.

'Majesteleri,' dedi, 'Prens Aubrecht'in son ölümü göz önüne alındığında bunun zor olduğunu anlıyorum. Ancak taç giyme töreninizden bir gün önce size söylediklerimi hatırlayacağınıza inanıyorum. Bir kılıç nasıl yağlanmalıysa, bir dostluk da yenilenmelidir. Raunus'un uzak bir akrabası değil, yakın ve sevgili bir akrabası olman en iyisi. Tekrar evlenmelisin.'

Sabran gözlerini pencereye dikti. "Şu anda buna gerek görmüyorum.

Crest bu kez gülümsemesinin düşmesine izin verdi. Dikkati önce Katryen'e, sonra da Ead'e yöneldi.

"Majesteleri," dedi makul bir ses tonuyla, "belki de bu konuşmaya özel olarak devam edebiliriz.

"Neden, Igrain? Sabran eşit bir şekilde sordu.

"Çünkü bu hassas bir diplomatik mesele. Hassas bir duraksamadan sonra, "Bizi bağışlarsanız Leydi Katryen, Hanımefendi Duryan. Kraliçe Sabran ile yalnız konuşmak istiyorum.

Ead reverans yaptı ve Katryen gibi gitmek istedi ama Sabran 'Hayır' dedi. Kate, olduğun yerde kal.

Bir süre sonra ikisi de yerlerine geri döndüler. Sabran sandalyesinde doğruldu ve ellerini kollarının üzerine koydu.

Crest'e, 'Majesteleri,' dedi, 'bu konuda ne söylemek isterseniz hanımlarımın önünde söyleyebilirsiniz. Onlara kesinlikle güvenmeseydim bu odada duruyor olmazlardı.

Ead, Katryen ile bakıştı.

Crest bir kez daha gülümsemek zorunda kaldı. "Kral Raunus'a gelince," diye devam etti, "Majestelerinin Inys'in savunmasını üstleneceğine dair onay almamız *gerekiyor*. Büyükelçi Sterbein'i derhal Elding'e göndereceğim, ancak bu davanın kabul edildiğine dair bir belge götürmesi elini güçlendirecektir.

Bunun üzerine Sabran bir elini karnına koydu.

'Igrain,' dedi sesi sakin bir şekilde, 'bana uzun zamandır bir varise ihtiyacım olduğunu vurguluyorsun. Bu benim kaçınılmaz görevim. Bunu onurlandırmak için, hala çocuk sahibiyken başka bir eş almayacağım, hatta bunu düşünmeyeceğim, çünkü bu konunun gerginliği kızıma zarar vermesin. Bakışları deliciydi. 'Raunus'a başka bir şey teklif et. Karşılığında bize ne teklif edeceğini göreceğiz.

Bu kaçamak zekiceydi. Crest, varisin iyiliğini reddetmiş gibi görünmeden buna itiraz edemezdi.

"Majesteleri," dedi yüzüne hayal kırıklığı kazınmış bir halde, "sadece tavsiyede bulunabilirim. Seçim ve sonuçları size ait.

Reverans yaptı ve Özel Oda'dan ayrıldı. Sabran ifadesiz bir şekilde arkasından baktı.

Kapılar kapandıktan sonra usulca, 'Çok zorluyor,' dedi. 'Gençken hiç görmedim. Reddedilmekten ne kadar nefret ettiğini göremeyecek kadar çok saygı duyuyordum ona.

"Sadece Majesteleri en iyisini bildiğine inanıyor," dedi Katryen. 'Ve seninkine rakip olacak bir iradesi var.

"İradem her zaman şimdiki gibi değildi. Bir zamanlar erimiş cam gibiydim, henüz şekillendirilmeyi bekliyordum. Onun hoşlanmadığı bir şekil aldığımı hissediyorum.

"Saçmalama. Katryen tahtının koluna oturdu. 'Bırakın Majesteleri birkaç gün ekşi şarabını içsin. Tıpkı siz Prens Aubrecht'i seçtikten sonra yaptığı gibi, o da kendine gelecektir. Sabran'ın karnına en nazik okşamayı yaptı. "Şimdi sadece bunu düşünmelisin.

İki gün sonra, Perchling'de kıyıya yönelik tehlike uyarısında bulunan bir işaret feneri ateşlendi. Sabran, kuzeni Lord Lemand Fynch'i henüz geceliğinin içindeyken kabul etti.

'Majesteleri, *Anbaura'nın* bu sabah Kuğu Boğazı'nda görüldüğünü üzülerek bildirmek isterim,' dedi. 'Saldırmamış olsa da, Vetalda Hanedanı kıyı savunmamızı açıkça ölçüyor. Lord Amiral olarak, donanmanıza daha fazla gözcüyü uzak tutma emri verdim - ama size yalvarıyorum kuzen, Kral Raunus'tan destek isteyin. Onun gemileri doğu kıyılarımızı korumada çok işe yarayacaktır.

'Büyükelçi Sterbein çoktan Elding'e doğru yola çıktı. Ayrıca Yscalin sınırında Inysh desteği karşılığında Yüce Prenses Ermuna'dan cehennem yakıcıları talep ettim,' dedi Sabran. 'Eğer Et Kralı kıyılarımıza bir daha dil uzatırsa, ona Inysh donanmasının neden dünyanın en iyisi olarak bilindiğini hatırlatmanızı rica ediyorum.

"Evet, Majesteleri.

'Ayrıca Quarl Körfezi'ne paralı askerler de göndereceksiniz. Onların sizin tarafınızdan seçilmiş ve tartışmasız bir şekilde Inys'e sadık olmalarını bekliyorum. Gözleri zümrüt gibi sertti. "Filosunun yakılmasını istiyorum.

Kuzeni bunu düşündü. "Drakon topraklarına yapılacak bir baskın silahlı bir tepkiye yol açabilir.

'Cesaret Şövalyesi, Erdemi savunmak adına en büyük tehlikelere bile atılmamızı emreder, Majesteleri. Bu adayı savunmak için kan dökülmesini beklemem için bir neden göremiyorum,' dedi Sabran. 'Sigoso'ya bir mesaj gönderin. Eğer ateşle dans etmek istiyorsa, yanacak olan kendisidir'.

Fynch eğildi. "Majesteleri, bunun yapıldığını göreceğim.

Dışarı çıktı. Beden Şövalyelerinden ikisi kapıları arkasından kapattı.

'Eğer Yscalin savaş isterse, buna mecbur kalacağım ama hazır olmalıyız,' diye mırıldandı Sabran. 'Eğer Raunus cömert bir ruh halinde değilse, Askrdal Reisi ile bu evliliği yapmak benim kaderim olabilir. Inys için.

Torunu olacak kadar yaşlı bir adamla evlilik. Nezaket konusunda deneyimli olan Katryen bile burnunu kırıştırdı. Sabran haç çıkardı

kollarını göbeğinin üzerine koymuş.

"Gel. Ead bir elini onun sırtına koydu. "Kar el değmemişken hava alalım.

"Oh, *evet*. Katryen bu duruma zevkle ayak uydurdu. "Biraz mürdüm eriği ve böğürtlen toplayabiliriz. Ve biliyor musun Sabran, Meg birkaç gün önce küçük, sevimli bir kirpi gördüğünü söyledi. Belki de hizmetkârlara zavallı şeyleri tel örgülerin altından kovalamaları için yardım edebiliriz.

Sabran başını salladı ama yüzü bir maskeye dönüşmüştü. Ve Ead, Sabran'ın zihninde kendi ateşinin altında sıkışıp kaldığını, görünmeyen bir elin çırayı tutuşturmasını beklediğini biliyordu.

Duyurunun üzerinden çok geçmeden Ead kendini bir kez daha Özel Oda'da, bir bebek şapkasına güller işlerken buldu. Gül kokusu kâbuslarını uzak tuttuğundan, Sabran kızının hayatının ilk günlerinde giyeceği her şeyin üzerinde gül olmasını istiyordu.

Kraliçe yastıklı sabahlığıyla bir kanepede yatıyordu. Ascalon'daki pusuyu takip eden günlerde kilo vermiş, göbeğini fark etmek imkânsız hale gelmişti.

'Hiçbir şey hissetmiyorum,' dedi. "Neden hareket etmiyor?

"Bu çok doğal, Majesteleri. Roslain bir kundak battaniyesinin bir ucuyla uğraşıyordu. Katryen ise diğer ucunda çalışıyordu. "Bir süre hızlandığını hissetmeyebilirsiniz.

Sabran parmaklarıyla karnındaki küçük yuvarlağı keşfetmeye devam etti. "Sanırım," dedi, "kızım için bir isim buldum.

Baş Beyefendi o kadar hızlı başını kaldırdı ki boynu çatlamış olmalıydı. O ve Katryen aceleyle Sabran'ın iki yanına otururken battaniye unutuldu. Sadece Ead olduğu yerde kaldı.

"Bu harika bir haber, Sab. Katryen gülümseyerek bir elini onunkinin üzerine koydu. "Ne seçtin?

Berethnet hükümdarları için altı tarihi isim vardı, Sabran ve Jillian en popüler olanlarıydı.

'Sylvan. Nehir kenarındaki Sylvan'dan sonra,' dedi kraliçe, 'efendi babasının öldüğü yer.

Bu isim onlardan biri değildi.

Roslain ve Katryen birbirlerine endişeli bir bakış attılar. 'Sabran,' dedi Roslain, 'bu geleneksel değil. Halkınızın bunu iyi karşılayacağını sanmıyorum.

"Ve ben onların kraliçesi değil

miyim?" "Batıl inanç hükümdar

tanımaz.

Sabran soğuk bir ifadeyle pencereye doğru baktı. "Kate?

"Aynı fikirdeyim, Majesteleri. Çocuğun başının üzerinde ölümün gölgesi olmasın.

"Ya sen, Ead?

Ead onu desteklemek istedi. Kendi çocuğuna istediği ismi verme hakkına sahip olmalıydı ama Inysh değişime pek sıcak bakmıyordu.

"Katılıyorum. İğnesini kumaşın içinden geçirdi. 'Sylvan güzel bir isim Majesteleri, ama kızınızı melankolik yapmaya yarayabilir. Ona kraliyet atalarınızdan birinin adını vermeniz daha iyi olur.

Bunun üzerine Sabran bitkin görünüyordu. Yan döndü ve yanağını mindere bastırdı.

"Glorian, o zaman.

Gerçekten de büyük bir isim. Glorian Shieldheart'ın ölümünden beri bu isim hiçbir prensese verilmemişti.

Katryen ve Roslain onaylayan sesler çıkardılar. 'Ekselansları, Prenses Glorian,' dedi Katryen, girişini duyuran bir kâhya edasıyla. 'Ona çoktan yakışmış. Tebaanıza ne kadar umut ve yürek verecek.

Roslain bilgece başını salladı. "Böylesine muhteşem bir ismin yeniden diriltilmesinin tam zamanı.

Sabran sanki dipsiz bir uçurummuş gibi tavana baktı.

Bir gün içinde haberler başkente sızmıştı. Prensesin doğduğu gün için kutlamalar planlandı ve Sanctarian Tarikatı, Inys'i Altın Çağ'a götürecek olan Dördüncü Glorian'ın kudretini kehanet etti.

Ead tüm olanları yorgun bir ilgisizlikle izledi. Yakında Başrahibe onu eve çağıracaktı. Bir yanı kız kardeşlerinin arasında olmayı, onlarla birlikte Anne'ye övgüler sunmayı arzuluyordu. Diğer bir yanı ise kalmaktan başka bir şey istemiyordu.

Onu ezmek zorundaydı.

Ead'in gitmeden önce yapması gereken bir şey vardı. Bir akşam, diğer hanımlar meşgulken ve Sabran dinlenirken, Truyde utt Zeedeur'un hapsedildiği Dearn Kulesi'ne doğru yola çıktı.

Muhafızlar alarma geçmişti ama yasak yerlere girmek için gizlenmesine gerek yoktu. Saat kulesi on biri vurduğunda, en üst kata ulaştı.

Kirli bir kombinezondan başka bir şey giymemiş olan Zeedeur Markizi, eskiden sahip olduğu güzelliğin gölgesinden başka bir şey değildi. Bukleleri bükülmüş ve yağdan ağırlaşmış, elmacık kemikleri tenine yapışmıştı. Ayak bileği ile duvar arasında bir zincir uzanıyordu.

"Bayan Duryan. Bakışları her zamanki gibi yoğundu. "Üzerime karga kondurmaya mı geldin?

Prensinin ölü yattığını gördüğünde ağlamıştı. Kederi yatışmış gibi görünüyordu.

"Bu nezakete sığmaz," dedi Ead. 'Ve sizi sadece Adalet Şövalyesi yargılayabilir.

"Sen Aziz falan tanımıyorsun, kafir.

"Zengin sözler, hain. Ead sidikle ıslanmış samanı içine çekti. "Korkmuş görünmüyorsun.

"Neden korkacakmışım?

'Eş Prens'in ölümünden sen sorumlusun. Bu büyük bir ihanettir.'

'Burada bir Menteş vatandaşı olarak korunduğumu göreceksiniz,' dedi Truyde. 'Yüce Prenses beni Brygstad'da yargılayacak ama idam edilmeyeceğime eminim. Ne de olsa *çok* gencim.

Dudakları yarılmıştı. Ead korsajından bir şarap tulumu çıkardı ve Truyde bir süre sonra içti.

"Ne elde etmeyi düşündüğünüzü sormaya geldim," dedi Ead.

Truyde birayı yuttu. "Bilirsin işte. Ağzını sildi. "Sana bir daha söylemeyeceğim.

'Şabran'ın hayatı için korkmasını istediniz. Tek başına savaşamayacağı kadar çok savaş varmış gibi hissetmesini istediniz. Bunu hayal ettin

Doğu'dan yardım istemesine neden oldu,' dedi Ead. 'Canilerin Ascalon Sarayı'na girmesine izin veren de sen miydin?

"Caniler mi?

Baş nedime olarak, ona söylenmezdi.

"Daha önce biri onu öldürmeye çalıştı mı? Truyde bastırdı.

Ead başını salladı. "Tetikçinin çağırdığı bu Kupa Taşıyıcısı'nın kimliğini biliyor musun?

"Hayır. Gece Şahini'ne söylediğim gibi. Truyde gözlerini kaçırdı. "Öyle ya da böyle bu ismi benden alacağını söylüyor.

Ead onun cehaletine inandığını fark etti. Hataları ne olursa olsun, kız Inys'i korumak istiyor gibi görünüyordu.

'İsimsiz Olan yükselecek, tıpkı hizmetkârlarının yaptığı gibi,' dedi Truyde. "Inys'te bir kraliçe de olsa, gökyüzünde bir güneş de olsa, o yükselecek. Zincir ayak bileğini kana bulamıştı. 'Sen bir büyücüsün. Bir kâfir. Canavarı bağlayan tek şeyin Berethnet Hanesi olduğuna mı inanıyorsun?

Ead şarap tasını kapattı ve oturdu.

"Ben bir büyücü değilim," dedi. "Ben bir büyücüyüm. Sizin büyü dediğiniz şeyin bir uygulayıcısıyım.

"Büyü gerçek değildir.

"Öyle," dedi Ead, "ve adı da *Siden*. Sabran'ı Fýredel'den korumak için kullandım. Belki bu sana yöntemlerimiz farklı olsa bile aynı tarafta olduğumuzu teyit eder. Ve ahmaklığı yüzünden bir prensi öldüren tehlikeli bir fanatik olsan bile.

"Onun ölmesini hiç istemedim. Hepsi bir maskeydi. Yanlış kafalı yabancılar onu zehirledi. Truyde acınası bir şekilde öksürmek için durakladı. 'Yine de Prens Aubrecht'in ölümü bir Doğu ittifakı için yeni bir yol açıyor. Sabran Doğulu bir soyluyla evlenebilir - belki de On İki Göl'ün Durmak Bilmeyen İmparatoru'yla. Ona elini verir ve her Wyrm'i öldürmek için bir ordu talep eder.

Ead bir kahkaha attı. "Bir wyrm-sevgilisiyle aynı yatağı paylaşmaktansa zehir yutmayı tercih eder.

'İsimsiz Olan Inys'te kendini gösterene kadar bekle. Halkı Berethnet Hanesi'nin bir yalan üzerine kurulu olduğunu görene kadar bekleyin. Bazıları buna çoktan inanmış olmalı,' Truyde kaşlarını kaldırdı. 'Bir Yüce Batılı gördüler. Yscalin'in cesaretlendiğini görüyorlar. Sigoso gerçeği biliyor.

Ead şarap tulumunu tekrar uzattı.

Truyde yutkunurken, 'Bu inancın için büyük bir risk aldın,' dedi. 'Sadece şüpheden daha fazlası olmalı. Bana bu tohumu neyin ektiğini söyle.

Truyde geri çekildi ve Ead uzun bir süre onun cevap vermeyeceğini düşündü. "Bunu sana söylüyorum," dedi sonunda, "çünkü kimsenin bir haini dinlemeyeceğini biliyorum. Belki senin de içine bir tohum eker. Bir kolunu dizlerine doladı. 'Sen Rumelabar'dan geliyorsun. Umarım Rumelabar'ı duymuşsundur.

madenlerinden çıkarılan antik gök taşı tableti.'

"Bunu biliyorum," dedi Ead. "Simya ile ilgili bir nesne.

'Bu konuyu ilk kez büyükbabamın en yakın arkadaşı olan Niclays Roos'un kütüphanesinde okudum. Sürgüne gönderildiğinde kitaplarının çoğunu bana emanet etti,' dedi Truyde. 'Rumelabar Tableti ateş ve yıldız ışığı arasındaki dengeden bahseder. Hiç kimse bunu yorumlayamadı. Simyacılar ve bilginler bu dengenin dünyevi ve mistik olanın, öfke ve ölçülülüğün, insanlık ve tanrısallığın sembolü olduğu teorisini ortaya attılar - ama ben kelimelerin gerçek anlamıyla alınması gerektiğini düşünüyorum.

"Sen öyle *san*. Ead gülümsedi. "Peki sen yüzyıllardır bu konu üzerinde kafa yoran simyacılardan çok daha mı zekisin?

'Belki de değil,' diye kabul etti Truyde, 'gerçi tarih orta halli yeteneklere sahip pek çok sözde bilginle övünür. Hayır, daha zeki değiller... ama risk almaya daha yatkınlar.

"Nasıl bir risk aldın?"

"Gülthaga'ya gittim.

Bir zamanlar Dehşet Dağı'nın gölgesinde kalan şehir, şimdi küller altında gömülü.

"Büyükbabam bize Wilgastrōm'u ziyaret edeceğini söylemişti," dedi Truyde, "ama Gulthaga'da yakalandığı Drakon vebasından öldü. Ben on beş yaşındayken babam bana gerçeği söyledi. Gömülü Şehir'e kendim gittim. Torunumu oraya neyin sürüklediğini görmek için.

Tüm dünya merhum Zeedeur Dükü'nün çiçek hastalığından öldüğüne inanıyordu. Şüphesiz aileye panik yaratmamak için bu yalanı sürdürmeleri emredilmişti.

Truyde, 'Gulthaga hiç kazılmadı ama tüfün içinden kalıntılara giden bir yol var,' dedi. 'Bazı eski metinler günümüze ulaşmış. Büyükbabamın üzerinde çalıştığı metinleri buldum.

'Drakonik vebanın orada olduğunu *bilerek* Gulthaga'ya gittin. Sen delisin, çocuk.'

"Bu yüzden Inys'e gönderildim. Ölçülülüğü öğrenmek için - ama gördüğünüz gibi, Bayan Duryan, Ölçülülük benim koruyucu şövalyem değil. Truyde gülümsedi. "Benimki Cesaret.

Ead bekledi.

'Atam Orisima'nın Genel Valisiydi. Onun günlüklerinden, Çağların Kederi'ni sona erdiren kuyruklu yıldızın - Wyrm'lerin düştüğü saatte gelen - Doğu ejderhalarına da güç verdiğini öğrendim. Gözleri parlıyordu. 'Büyükbabam Gulthaga'nın kadim dilini biraz biliyordu. Bazı astronomik yazıları tercüme etmişti. Bu kuyruklu yıldızın, Uzun Saçlı Yıldız'ın, her geçişinde bir yıldız kaymasına neden olduğunu ortaya çıkardılar.

"Peki *bunun* başka bir şeyle ne ilgisi var, söyler misiniz?

'Sanırım bu Rumelabar Tableti ile bağlantılı. Bence kuyruklu yıldızın dünyanın altındaki ateşi kontrol altında tutması gerekiyor,' dedi Truyde. 'Ateş zamanla büyüyor ve sonra bir yıldız yağmuru onu soğutuyor. Çok güçlenmeden önce.

"Yine de şimdi güçleniyor. Kuyruklu yıldızınız nerede?'

Sorun da bu zaten. Tarihin bir noktasında bir şeyin döngüyü bozduğuna inanıyorum. Şimdi ateş çok güçlü, çok hızlı büyüyor. Kuyruklu yıldızın onu bastıramayacağı kadar hızlı.

"Sen *inanıyorsun,*" dedi Ead, hayal kırıklığına uğramış bir halde.

'Diğerlerinin tanrılara inandığı gibi. Genellikle daha az kanıtla,' diye belirtti Truyde. 'Çağların Kederi'nde şanslıydık. Uzun Saçlı Yıldız'ın gelişi Drakon Ordusu'nun yükselişiyle aynı zamana denk geldi. O zaman bizi kurtardı - ama tekrar geldiğinde, Fýredel insanlığı fethetmiş olacak. Ead'i bileğinden yakaladı, gözleri parlıyordu. "Ateş daha önce, İsimsiz Olan bu dünyaya doğduğunda olduğu gibi yükselecek. Ta ki hepimizi tüketene kadar.

Yüzü inançla doluydu, çenesi de bu inançla gerilmişti.

"İşte *bu yüzden,"* diye bitirdi sözlerini bir zafer edasıyla, "onun geri döneceğine inanıyorum. Ve bu yüzden Berethnet Hanesi'nin bununla hiçbir ilgisi olmadığını düşünüyorum.

Uzun bir an boyunca bakışlarını kilitlediler. Ead bileğini çekti.

"Sana acımak istiyorum çocuğum," dedi, "ama yüreğim soğuyor. Tarihin sularında balık avladın ve bazı kırık dökük parçaları torununun ölümüne bir anlam katan bir resim haline getirdin - ama bunu gerçeğe dönüştürme kararlılığın öyle olduğu anlamına gelmiyor.

"Bu *benim* gerçeğim.

'Doğruluğunuz uğruna pek çok kişi öldü, Leydi Truyde. Bununla yaşayabileceğinize inanıyorum,' dedi Ead.

Ok yarığından bir cereyan ürpertti. Truyde kollarını ovuşturarak soğuktan uzaklaştı.

'Kraliçe Sabran'a git, Ead. Beni inançlarımla baş başa bırak, ben de seni kendi inançlarınla baş başa bırakayım,' dedi. "Kimin doğru söylediğini yakında göreceğiz.

Kraliçe Kulesi'ne doğru yürürken Ead, Rumelabar Tableti'ne tam olarak hangi kelimelerin kazındığını bulmak için hafızasını yokladı. İlk iki satır aklına gelmedi ama geri kalanını hatırladı.

... Ateş topraktan yükselir, ışık gökten iner. Birinin fazlası
diğerini alevlendirir,
ve bu da evrenin yok oluşudur.

Bir bilmece. Simyacıların yapacak daha faydalı bir şey bulamadıkları için üzerinde tartıştıkları türden bir saçmalık. Ayrıcalıklı varoluşundan sıkılan kız, kelimelerden kendi anlamını çıkarmıştı.

Yine de Ead kendini bunun üzerinde dururken buldu. Ne *de olsa* ateş, wyrmler ve portakal ağacı aracılığıyla yeryüzünden yükseliyordu. Büyücüler onun meyvesinden yiyerek alevin kapları haline geliyorlardı.

Eski zamanların Güneylileri tarihten kaybolmuş bir gerçeği mi biliyorlardı?

Belirsizlik zihnine gölgeler düşürdü. Eğer ağaç, kuyruklu yıldız ve İsimsiz Olan arasında bir bağlantı varsa, Tarikat bunu mutlaka biliyor olmalıydı. Ama yüzyıllar boyunca o kadar çok bilgi kaybolmuş, o kadar çok kayıt yok edilmişti ki...

Ead kraliyet dairesine girdiğinde bu düşünceyi bir kenara bıraktı. Artık kuledeki kızı düşünmeyecekti.

Büyük Yatak Odası'nda, Inys Kraliçesi yatağında dik oturmuş, bir fincan badem sütü içiyordu. Ead ateşin yanında oturmuş saçlarını örerken, Sabran'ın bakışlarını bir bıçağın ucu gibi hissetti.

"Onların tarafını tuttun.

Ead durdu.

"Hanımefendi?

"İsim konusunda Ros ve Kate ile aynı fikirdeydiniz.

O tartışmanın üzerinden günler geçmişti. O zamandan beri içi içini yiyor olmalıydı.

'Çocuğumun babasından bir parça taşımasını istedim,' dedi Sabran acı acı. 'Suratsız olabilir ama burası en son birlikte olduğumuz yer. Bir kızımız olacağını öğrendiği yer. Onun sevgili olacağına yemin ettiği yer.

Ead'de vicdan azabı arttı.

'Seni desteklemek istedim,' dedi, 'ama Leydi Roslain'in geleneklerden kopmamak konusunda haklı olduğunu düşündüm. Hâlâ da öyle düşünüyorum. Örgüsünü bağladı. "Bağışlayın beni, Majesteleri.

Sabran iç çekerek yatağı okşadı. "Gel. Gece soğuk.'

Ead başını sallayarak ayağa kalktı. Ascalon Sarayı, Briar Evi kadar iyi ısınmıyordu. Örtülerin altına girmeden önce mumların ikisi hariç hepsini söndürdü.

"Sen kendinde değilsin. Sabran bir çıkarımda bulundu. "Seni rahatsız eden ne, Ead?

Tehlikeli fikirleri olan bir kız.

"Sadece istiladan söz ediliyor," diye yanıtladı Ead. "Bunlar belirsiz zamanlar. 'İhanet zamanları. Sigoso sadece Aziz'e ihanet etmedi, aynı zamanda

insanoğlu. Sabran fincanını boğarcasına tuttu. "Inys Çağların Kederi'nden zar zor da olsa kurtuldu. Köyler küle döndü, şehirler ateşe verildi. Nüfusumuz yok edildi ve yüzyıllar sonra bile toplayabileceğim ordular eskisi kadar büyük olmayacak. Fincanı bir kenara koydu. "Bunu şimdi düşünemem. Glorian'ı teslim etmeliyim. Üç Yüce Batılı da güçlerini krallığıma yönlendirse bile, İsimsiz Olan onlara katılamaz.

Geceliği, çocuğa nefes aldırmak istercesine karnını açıkta bırakacak şekilde geriye çekilmişti. Mavi damarlar yanlarını izliyordu.

"Genç Kız'a dua ettim, rahmimi doldurmasını istedim. Sabran nefesini bıraktı. "Ben iyi bir kraliçe olamam. İyi bir anne olamam. Bugün, ilk defa ... neredeyse ona kızıyordum. "Genç kız mı?

"Asla. Genç kız yapması gerekeni yapar.' Solgun bir el yumrunun üzerine geldi. "Kızgınım... doğmamış çocuğuma. Bir masum. Sesi gerilmişti. İnsanlar şimdiden onu bir sonraki kraliçeleri olarak görüyorlar, Ead. Onun güzelliğinden ve ihtişamından bahsediyorlar. Bunu beklemiyordum. Bu kadar ani olmasını. O doğduğunda, amacıma hizmet etmiş olacağım.

"Madam," dedi Ead nazikçe, "bu doğru değil.

"Öyle değil mi?" Sabran bir elini karnının üzerinde gezdirdi. 'Glorian yakında reşit olacak ve benden er ya da geç onun lehine tahttan feragat etmem beklenecek. Dünya beni çok yaşlı gördüğünde.

'Tüm Berethnet kraliçeleri tahttan feragat etmedi. Taht, arzu ettiğiniz sürece sizindir.'

'Onu çok uzun süre elde tutmak açgözlülük olarak kabul edilir. Glorian Shieldheart bile popülerliğine rağmen tahttan çekildi.

'Belki de çocuğunuz büyüdüğünde tahtı bırakmaya hazır olacaksınız. Daha sakin bir hayat sürmek için.

Belki de. Belki de değil. İster yaşayayım ister çocuk yatağında öleyim, bir kenara atılacağım. Bir yumurta kabuğu gibi.'

"Sabran.

O daha ne olduğunu anlamadan, Ead uzanıp yanağına dokunmuştu. Sabran ona baktı.

'Aptallar ve dalkavuklar olacaktır,' dedi Ead, 'yeni doğmuş bir bebeğe yaltaklanmak için senin tarafını terk edenler. Onlara izin ver. Onları oldukları gibi gör. Sabran'ın bakışlarını esir tuttu. "Sana korkunun doğal olduğunu söylemiştim ama seni tüketmesine izin vermemelisin. Tehlikede olan bu kadar çok şey varken olmaz.

Avucuna değen deri serin ve taçyaprağı yumuşaklığındaydı. Sıcak nefes bileğini okşadı.

'Doğum için yanımda ol. Ve ileriye,' diye mırıldandı Sabran. "Her zaman benimle kalmalısın, Ead Duryan.

Chassar altı ay içinde onun için geri dönecekti. "Elimden geldiğince uzun süre seninle kalacağım," dedi Ead. Söz verebileceği tek şey buydu.

Sabran başını sallayarak ona yaklaştı ve başını Ead'in omzuna yasladı. Ead kıpırdamadan durdu - onun yakınlığına, şekline alışmasına izin verdi.

Teni ürpermişti. Saçlarındaki sütlü kremanın kokusunu alabiliyor, karnının şişliğini hissedebiliyordu. Ead uyurlarken çocuğu itip kakacağını hissetti, bu yüzden Sabran yüzünü ona dönene kadar vücutlarını döndürdü.

Ondan uzaklaştı ve meşe palamudu ile fincan gibi birbirlerine uydular. Sabran Ead'in elini tuttu ve ortasına doladı. Ead örtüleri ikisinin de omuzlarına çekti. Çok geçmeden kraliçe derin bir uykuya daldı.

Kavrayışı yumuşaktı ama Ead parmaklarında hâlâ bir kalp atışı hissediyordu. Başrahibenin onu şimdi görebilseydi ne diyeceğini hayal etti. Onu küçümseyeceğine hiç şüphe yoktu. O Tarikat'ın bir kız kardeşiydi, kaderi wyrmleri öldürmekti ve burada üzgün bir Berethnet'e yardım ediyordu.

İçinde bir şeyler değişiyordu. Bir gül goncası kadar küçük bir duygu yapraklarını açıyordu.

Bu kadına karşı hiçbir zaman kayıtsızlıktan başka bir şey beslememişti. Yine de şimdi biliyordu ki, Chassar döndüğünde gitmek zor olacaktı. Sabran'ın bir dosta her zamankinden daha çok ihtiyacı olacaktı. Roslain ve Katryen yeni doğan bebekle meşgul olacak, aylarca battaniye, beşik ve sütanneden başka bir şey konuşmayacaklardı. Sabran bu dönemi iyi atlatamayacaktı. Sarayının güneşi olmaktan çıkıp bir çocuğun arkasındaki gölgeye dönüşecekti.

Ead yanağını siyah saçlarına dayayarak uykuya daldı. Uyandığında Sabran yanında sessiz duruyordu.

Bir davul sesi şakağına vuruyordu. Siden'ı uykudaydı ama içgüdüleri uyanmıştı.

Bir sorun vardı.

Ateş azalmış, mumlar neredeyse sönmüştü. Ead fitilleri düzeltmek için ayağa kalktı.

"Hayır," diye nefes aldı Sabran. "Kan.

Yüzündeki acı dolu ifadeye bakılırsa rüya görüyordu. Rüyasında, öyle görünüyordu ki, Ormanın Hanımı'nı görüyordu.

Kalyba sıradan bir büyücü değildi. Ead'in onun hakkında hatırladığı kadarıyla, ölümsüzlük de dahil olmak üzere Tarikat'ın bilmediği yeteneklere sahipti. Belki rüya görme de bir diğeriydi. Ama Kalyba neden Inys Kraliçesi'ne eziyet etmekle ilgilensin ki?

Ead, Sabran'ın yanına döndü ve elini onun alnına koydu. Kadın sırılsıklamdı. Geceliği sıkıca yapışmıştı ve saç telleri yüzüne yapışmıştı. Göğsü sıkışan Ead alnında ateşin sıcaklığını hissetti ama teni buz gibi soğuktu. Tutarsız kelimeler ağzından kaçtı.

"Sus. Ead kadehe uzandı ve dudaklarına götürdü. "İç, Sabran.

Sabran bir yudum süt içti ve yastıklara gömüldü, boynundan yakalanmış bir kedi yavrusu gibi iki büklüm oldu. Sanki kâbusundan kaçmaya çalışıyordu. Ead yanına oturdu ve onun uzun saçlarını okşadı.

Belki de Sabran çok soğuk olduğu için Ead kendi teninin ısındığını hemen fark etmişti.

Drakonik bir şey yakındaydı.

Ead sakin kalmaya çalıştı. Sabran hareketsiz kaldığında, üzerindeki teri süngerle temizledi ve yatak örtülerini sadece yüzü geceye maruz kalacak şekilde düzenledi. Kimseyi uyaramazdı, çünkü bu onun yeteneklerini ele verirdi.

Tek yapabildiği beklemekti.

İlk uyarı saray duvarlarından gelen bağırışlardı. Ead hemen ayağa kalktı.

"Sabran, çabuk ol. Bir kolunu kraliçeye doladı. "Şimdi benimle gelmelisin.

Gözleri çakmak çakmak açıldı. "Ead," dedi, "ne oldu?

Ead terliklerini ve geceliğini giymesine yardım etti. "Bir an önce şarap mahzenlerine gitmelisin.

Anahtar kapıda döndü. Yüzbaşı Lintley yaylı tüfeğiyle ortaya çıktı.

"Majesteleri," dedi sert bir eğilmeyle, "bir Yüce Batılı tarafından yönetilen bir Drakonik yaratık sürüsü yaklaşıyor. Kuvvetlerimiz hazır, ancak onlar surları aşmadan önce bizimle gelmelisiniz.

"Bir sürü," diye tekrarladı

Sabran. "Evet.

Ead onun dalgalanmasını izledi. Bu, Fýredel'le buluşmaya giden kadındı.

Saklanmak onun doğasında yoktu.

"Majesteleri," diye ısrar etti Lintley. "Lütfen. Güvenliğiniz her

şeyden önemli. Sabran başını salladı. "Pekâlâ.

Ead en ağır örtüyü omuzlarına sardı. Roslain kapıda belirdi, yüzü elindeki konyakla aydınlanmıştı.

"Şabran," dedi, "acele et, acele etmelisin-

Ead'e son bir kez okunamayan bir bakış fırlatan Sabran, Lintley ve Sör Gules Heath tarafından götürüldü. Ead koşmadan önce onların Büyük Yatak Odası'nı boşaltmasını bekledi.

Kendi odasında üzerini değiştirdi ve uzun yayını kapmadan önce kapüşonlu bir pelerin giydi. Doğru nişan alması gerekecekti. Bir Yüce Batı'nın sadece belirli kısımları delinebilirdi.

Oklar çok büyük şeylerdi. Onları aldı ve kolunu deri bir bilezikle sardı. Siden'ı olmadan bir wyrm ile savaşmayalı on iki yıl olmuştu ama bu şehirdeki tüm insanlar arasında Yüce Batılı'yı kovma şansı en yüksek olan oydu.

Bir görüş noktasına ihtiyacı vardı. Saray mensuplarının çoğunun kaldığı Carnelian Evi ona net bir görüş açısı sağlayacaktı.

Üçüncü katta Kraliçe Kulesi'nin ana merdivenine bağlanan Florell Merdivenine çıktı. Beden Şövalyelerinin aşağıya indiğini duyabiliyordu.

Adımlarını hızlandırdı. Merdivenler altında hızla dönüyordu. Kısa süre sonra gecenin ısıran soğuğuna çıktı. Çabuk adımlarla, muhafızlar tarafından görülmeden Güneş Saati Bahçesi'nin kenarından geçti ve büyük bir sıçrayışla Carnelian Evi'nin kuzeye bakan tarafındaki kör bir kemere tutundu. Duvarlardaki her süsleme ona bir tutamak verdi.

Tırmanırken acı bir rüzgâr saçlarını çekti. Bedeni artık Lasia'da olduğu kadar güçlü değildi ve aylardır uzuvlarını bu şekilde test etmemişti. Kendini çatıya attığında her yeri ağrıyordu.

Beden Şövalyeleri ve nedimeler Kraliçe Kulesi'nden çıkarak Sabran ve Heath'in etrafında koruyucu bir düğüm oluşturdular. Parti girişten Güneş Saati Bahçesi'ne doğru yola çıktı.

Yolun yarısına geldiklerinde, Ead bir yıl önce hayal bile edilemeyecek bir manzarayla karşılaştı.

Wyvernler, bir leşin etrafını saran kargalar gibi çığlık atarak Ascalon Sarayı'na doğru geliyor.

Bunca yıldır böyle bir şey görmemişti. Bunlar uykularından uyandırılmış, hayvan leşleri toplayan, gözleri kan çanağına dönmüş yaratıklar değildi. Bu bir savaş ilanıydı. Bu wyvernler sadece başkentte kendilerini gösterecek kadar cesur değillerdi, aynı zamanda *akın ediyorlardı.* Dehşet onu dondurmakla tehdit ederken, Tarikat'taki derslerini düşündü.

Wyvernler ancak bir Yüce Batılı tarafından bir araya getirildiklerinde bu kadar çok sayıda uçabilirdi. Eğer efendiyi öldürürse, dağılırlar.

Nefesi önünde bulanıklaştı. Yüksek Batı henüz kendini göstermemişti, ama rüzgârda onun pis kokusunu hissediyordu, tıpkı bir yangından çıkan dumanlar gibi

dağ. Sadağından bir ok kaydırdı.

Bu okları Anne tasarlamıştı. Dehşet Dağı'nın metalinden yapılmış en kalın Drakon zırhını delecek kadar uzun olan bu oklar, en hafif buz ya da kar dokunuşunda bile donuyordu.

Parmakları karıncalandı. Kükürt kokusu avluya yayıldı ve kar botlarının etrafında çözüldü.

Duyduğunda kanatların ritmini biliyordu. Bir devin ayak sesleri kadar gürültülüydü.

Her vuruşta yer titriyordu. Yaklaşan kederin davul sesi.

Yüce Batı geceyi yırtarak geçti. Neredeyse Fýredel kadar büyüktü, pulları kemik gibi solgundu. Saat kulesinin yanına çöktü ve kuyruğunun kemik kıran bir kırbacıyla bir grup saray muhafızını avluya fırlattı. Daha fazlası kılıç ve partizanlarla ona saldırdı. Bu canavar yolu kapattığı için Lintley ve Beden Şövalyeleri artık mahzenlerin girişine ulaşamıyordu.

Fýredel'in gelişinden sonraki günlerde, Ascalon Sarayı'nın duvarlarındaki bazı silahlar tahtadan yuvarlaklar üzerine yerleştirilerek döndürülmeleri sağlanmıştı. Toplar davetsiz misafirin üzerine top taşları fırlattı. İki tanesi böğrüne, bir diğeri de kalçasına isabet etti - bir wyvern'in kemiğini kıracak kadar sertti - ama bunlar sadece Yüce Batılı'yı kızdırmaya yaradı. Çivili kuyruğuyla duvarları tarayarak, zıpkın doldurmaya çalışan muhafızları süpürdü. Çığlıkları başladığı gibi hızla kesildi.

Ead oku karda sürükleyerek dondurdu ve yayına taktı. Jondu'nun iyi yerleştirilmiş bir atışla bir wyvern'i devirdiğini görmüştü ama bu bir High Western'di ve kolu artık tam olarak çekecek kadar güçlü değildi. Yıllar süren iğne işi onun gücünü tüketmişti. Bu olmadan ve siden'ı olmadan isabet şansı çok azdı.

Nefesi onu terk etti. Yayı serbest bıraktı ve bir *thrwang ile ok* wyrm'e doğru süzüldü. Son anda kıpırdandı ve ok böğrünü sıyırıp geçti. Ead, Güneş Saati Bahçesi'nin kuzeybatı köşesinde Lintley'i gördü, hücumlarını Mermer Galeri'nin siperine doğru koşturuyordu.

Kraliçe Kulesi'ne geri çekilmek Sabran'ı wyrm'in tam görüş alanına sokacaktı. Kapana kısılmışlardı. Eğer Ead canavarın dikkatini dağıtabilirse ve hızlı olurlarsa, fark edilmeden geçip mahzenlere kaçabilirlerdi.

Bir an sonra elinde bir ok daha vardı, yivlenmiş ve çekilmişti. Bu kez, oku bırakmadan önce yüzün daha yumuşak bir kısmına doğru yöneltti. Pullu bir göz kapağına çarptı.

Gözbebeğinin yarığı daraldı ve Yüce Batılı başını çevirip ona baktı. Artık tüm dikkati ondaydı.

Üçüncü bir oku buzladı.

Acele et, Lintley.

"Wyrm," diye seslendi Selinyi. 'Ben Eadaz du Zāla uq-Nāra, Cleolind'in bir hizmetçisiyim. Kutsal ateşi taşıyorum. Bu şehri dokunulmadan bırak, yoksa seni yerle bir ederim.

Bedenin Şövalyeleri Mermer Galeri'nin sonuna ulaşmıştı. Wyrm ona söğüt kadar yeşil gözlerle baktı. Bu göz rengini hiçbir Drakonik şeyde görmemişti.

'Büyücü,' dedi aynı dilde, 'ateşin tükendi. Dağın Tanrısı geliyor.

Sesi sarayın içinde bir değirmen taşı gibi çalkalandı. Ead irkilmedi.

"Ateşimin tükenip tükenmediğini Fýredel'e sor," diye cevap verdi.

Wyrm tısladı.

Çoğu Drakonik yaratığın dikkatini dağıtmak kolaydı. Ama bu öyle değildi. Bakışları Beden Şövalyeleri'nin ortaya çıktığı yere kaydı. Bakır kaplamalı zırhları alevleri yansıtarak dikkatini çekti.

"Sabran.

Ead kemiklerinde bir ürperti hissetti. Wyrm bu ismi yumuşaklıkla söylemişti. Bir aşinalıkla.

Bu yumuşaklık uzun sürmedi. Dişlerini gösteren canavar başını geriye attı ve Drakon dilinde konuştu. Wyvern'lerden ateş topları yağarken, Beden Şövalyeleri dehşet içinde ikiye bölündü. Yarısı Mermer Galeri'ye çekilirken, diğerleri Ziyafet Evi'ne doğru koştu. Lintley ikincilerden biriydi. Margret da öyle. Her zaman korkusuz olan Heath de öyle. Ead onu kalkanını havaya kaldırmış, kılıç koluyla Sabran'ı kucaklarken görebiliyordu. Kadın karnının üzerine eğilmişti.

Wyrm çenesini açtı. Mermer Galeri ateşli nefesinin altında eridi ve içindeki şövalyeleri pişirdi.

Ead yayın kirişini serbest bıraktı. Ok, cezalandırıcı bir güçle büyücü ve wyrm arasındaki boşluğa saplandı.

Hedefini buldu.

Acı çığlığı kulakları sağır ediyordu. Jondu'nun ona gösterdiği yerden, kanadın altındaki esnek zırhtan vurmuştu. Kan pullarından aşağı döküldü ve buz şişinin etrafında köpürdü.

Yeşil bir göz Ead'i yaktı. Kendini o gözün içine kazınmış hissetti. Onun hafızasına.

Sonra olan oldu. Kanlar içinde ve öfkeyle havalanırken, wyrm çivili kuyruğunu savurdu - ve temelleri Fýredel tarafından zaten zayıflatılmış olan Dearn Kulesi'nin giriş kapısı avluya çöktü. Üstündeki Büyük Kraliçelerin heykelleri de öyle. Ead, Heath'in bir duvar bloğuna çarptığını ve Sabran'ın kollarından düştüğünü görmek için tam zamanında aşağı baktı, bir toz bulutu ikisini de yutmadan önce.

Sessizlik tutulmuş bir nefesti. Konuşulamayan bir sırla çınlıyordu.

Ead çatıdan bir gölge gibi düştü ve hayatında hiç koşmadığı kadar koştu.

Sabran.

Sör Gules Heath'in cesedinin yanında, kuştan kopan bir tüy gibi kıvrılmıştı. Gözleri kapalıydı. Hala nefes alıyordu. Sadece nefes alıyordu. Ead, Inys Kraliçesi'ni kollarıyla sardı ve karanlık geceliğinin içine sızıp uyluklarının arasından çıkarken onu toparladı.

Glorian Shieldheart'ın taş kafası onun kanamasını izledi.

35

Doğu

Her şey göz önüne alındığında, Kaplan Gözü Filosu'nun amiral gemisi olan *Pursuit'teki* ilk ameliyatı Niclays'in beklediğinden daha iyi geçmişti. Bu sularda nadiren görülen fırfırlı ve parlayan bir quarl tarafından sokulan Lacustrine'li bir adamla karşılaşmıştı. Zavallı adam acı içinde feryat ederken bacağı ham deri görünümüne bürünmüştü.

Şans eseri, Eizaru bir keresinde Niclays'e bu quarl'ın sokmasını nasıl yatıştıracağını anlatmıştı. Niclays malzemeleri bir araya getirmiş ve bir de ne görsün, korsan ömür boyu sakat kalsa da acıdan kurtulmuştu. Yakında tekrar yağmalamaya ve öldürmeye geri dönecekti.

Seiikinese'nin ejderhayı geri almak için Yüksek Deniz Muhafızları'nı gönderdiği haberini alan Altın İmparatoriçe, filonun her yöne dağılmasını emretmişti. *Pursuit,* Uykusuz Deniz'e yelken açmadan ve yasak kargosunu kanunsuz şehir Kawontay'a boşaltmadan önce Uçurum'un etrafından dolaşacaktı. Doğulu ejderhalar Uçurum'dan korkuyor ve oraya girmekte yavaş davranıyorlardı.

O gece Niclays kendini güvertede uyuması için ayrılan üç metrelik alanda yağmur altında titrerken buldu. Birkaç korsan yanından geçerken inciklerine tekme atmıştı. Kendisini şu anda hissettiğinden daha kötü hisseden biri olup olmadığını merak etti.

Artık hayatı buydu. Orisima'daki küçük evi için minnettar olmalıydı. Birden batık ocağı ve çömleği özledi.

Güneşe, karanlık duvarlara ve dokuma hasırlara bıraktığı yatak takımları. Burası ona ait değildi ama başını sokacak bir çatı sağlamıştı.

Önünde bir çift çizmeli ayak belirdi. Başka bir tekme bekleyerek geri çekildi.

'Tanrılar ağlayarak yatıyor. Şu halinize bakın.'

Tercüman başında duruyordu, bir eli kalçasındaydı. Bu kez üzerinde onu kıskançlıktan çatlatan bir şal ve eldiven vardı. Griye çalan koyu renk saçları küçük bukleler halinde yüzüne dökülüyordu. İpek bir bant saçlarını gözlerinden uzak tutuyordu.

'Gördüğüm kadarıyla henüz deniz bacakları yok, Yaşlı Kızıl,' dedi.

Niclays gözlerini kırpıştırdı. Onun dilini kusursuzca konuşuyordu. Mentişler dışında çok az kişi Mentişçe konuşurdu.

"Akşam yemeği için kendinizi yeterince iyi hissettiğinizi sanmıyorum ama yine de getireyim dedim. Geniş bir gülümsemeyle ona bir kâse uzattı. 'Altın İmparatoriçe artık onun baş cerrahı olduğunu söylememi istedi. Denizcileriyle ilgilenmek için her an hazır olacaksın.

'O zaman bu bir sınavdı,' dedi hüzünle.

"Korkarım öyle. Yanağından öpmek için eğildi. "Laya Yidagé. *Pursuit'e* hoş geldiniz.

Niclays Roos. Keşke sizi daha ağırbaşlı bir şekilde selamlayabilseydim, sevgili hanımefendi. Gözlerini kısarak yemeğe baktı. Pirinç ve pembemsi et parçaları. "Aziz. Bu çiğ yılan balığı mı?'

'Hala kıpırdamadığına şükret. Son rehine kafasını ısırarak koparmak zorunda kalmıştı. Tabii bu *onun kafası kopmadan* önceydi. Laya onun yanına sıkıştı. 'Birkaç korsanı daha tedavi edersen onu pişirebilirsin. Ve uyumak için biraz daha misafirperver bir yer.

'Onlardan birini öldürme olasılığımın daha yüksek olduğunun farkındasınızdır. Anatomi diplomam var ama usta bir cerrah değilim.

"Aksini iddia etmeye devam etmeni öneririm. Pelerininin bir kısmını onun üzerine attı. "Al. Sıcak tutar.

"Teşekkür ederim. Niclays kapıyı kapattı ve ona yorgunca gülümsedi. "Beni bu sözde yemekten uzaklaştırman için sana yalvarıyorum. Korkunç Altın İmparatoriçe'yle nasıl yelken açtığını anlat bana.

Adam kanlı pirinçten temiz taneleri ayıklarken, kadın da ayıkladı.

Laya, akademileri, güneş şarabı ve berrak sularıyla ünlü güzel Kumenga şehrinde doğmuştu. Çocukken, güneş şarabına susamıştı.

Dünya hakkındaki bilgisi, ona birkaç dil öğreten bir kaşif olan babası tarafından beslenen ilgisi.

"Bir gün Doğu'ya doğru yola çıktı, yüzyıllardır oraya ayak basan ilk Güneyli olmaya kararlıydı," dedi. "Tabii ki asla geri dönmedi. Kimse dönmedi. Yıllar sonra, Karmentum Denizi korsanlarına onu bulmak için beni Uçurum'a götürmeleri için para ödedim. Yağmur yanağından aşağı süzüldü. "Bu filodaki bir gemi tarafından ateş altına alındık. Herkes öldürüldü ama ben Lacustrine'de hayatım için yalvardım, bu da kaptanı şaşırttı. Beni Altın İmparatoriçe'ye götürdü ve onun tercümanı oldum. Ya bu ya da kılıç.

"Ne kadar zamandır onun için
çalışıyorsun? İç çekti. "Çok uzun
zamandır.

"Güneye geri dönmek istiyor olmalısınız.

"Elbette," dedi, "ama kaçmaya çalışmak aptallık olur. Ben denizci değilim, Yaşlı Kızıl ve Uçurum çok geniş.

Haklıydı.

"Sizce Bayan Yidagé-" "Laya.

"Laya. Sence Altın İmparatoriçe güvertenin altındaki ejderhayı görmeme izin verir mi?

Laya kaşlarını kaldırdı. "Peki bunu neden yapmak istiyorsunuz, söyler misiniz?

Niclays tereddüt etti.

Geri çekilmek en güvenlisi olurdu. Ne de olsa pek çok kişi simyadan korkar ya da onunla alay ederdi - ama yıllarını bir korsan gemisinde geçirmiş olan Laya'nın kolay kolay yılmayacağını düşündü.

"Ben bir simyacıyım," dedi ona nefesinin altında. "Çok iyi bir simyacı değilim - aslında amatörüm - ama son on yıldır bir ölümsüzlük iksiri yaratmaya çalışıyorum. Kaşları daha da yukarı kalktı. "Şimdiye kadar bu çabamda başarısız oldum, çoğunlukla iyi malzemelerin azlığı sayesinde. Ejderhaların yüzyıllarca yaşayabildiği düşünülürse, aşağıdaki ejderhayı incelemeyi umuyordum. Kawontay'a ulaşmadan önce.

"Vücudunun her parçası satılmadan önce. Laya başını salladı. "Normalde bundan bahsetmemenizi tavsiye ederdim.

"Ama?

'Altın İmparatoriçe'nin ölümsüzlüğe karşı büyük bir ilgisi var. Simyanız onu size sevdirebilir. Daha yakına eğildi, böylece nefesleri bir oldu

tüy. 'Bu gemiye *Pursuit* denmesinin bir nedeni var, Niclays. Dut ağacının hikâyesini hiç duydunuz mu?'

Niclays kaşlarını çattı. ″Dut ağacı mı?

'Doğu'da az bilinen bir efsane. Tarihten çok efsane. Laya küpeşteye yaslandı. "Yüzyıllar önce, Komoridu adlı bir adada bir büyücü kadının hüküm sürdüğü söylenirdi. Kara güvercinler ve beyaz kargalar ona akın edermiş, çünkü o dışlanmışların annesiymiş.

"Hikaye, Ginura halkı tarafından dışlanan isimsiz bir kadının bakış açısından anlatılıyor. Herkesin hoş karşılandığı Komoridu'nun fısıltılarını duyar ve ne pahasına olursa olsun oraya gitmesi gerektiğine karar verir. Sonunda bunu başardığında, gücünü bir dut ağacından alan efsanevi büyücüyü ziyarete gider. Sonsuz yaşam kaynağı.

Şimdi kalbi bir tabor gibi çarpıyordu.

"Efsane günümüze kadar ulaşmış olsa da," dedi Laya, "hiç kimse Komoridu'yu bulamadı. Yüzyıllar boyunca, hikâyesini içeren parşömen Tüy Adası'nda saklandı. Birisi onu kutsal arşivlerden çaldı ve Altın İmparatoriçe'ye verdi... ama kısa süre sonra bir kısmının eksik olduğu anlaşıldı. "Hayati olduğuna inandığı bir parça.

Niclays yıldırım çarpmış gibi hamdı.

Teyzem onu bir adamdan almış ve ona Doğu'dan çok uzaklara götürmesini ve asla geri getirmemesini söylemiş.

"Evet. Bunu ona sen getirdin. Onun şaşkın ifadesini gören Laya ona gülümsedi. "Bulmacanın son parçası.

Bulmaca.

Jannart.

Geminin karnından bir ses homurdandı. *Pursuit,* Niclays'i Laya'ya doğru iterek yalpaladı.

"Fırtına mı var?" diye sordu, sesi her zamankinden bir kademe

daha yüksekti. "Şşş.

Bir sonraki ses ilkinin yankısıydı. Laya kaşlarını çatarak ayağa kalktı. Niclays bacaklarını ovuşturarak yeniden hissetmeye başladı ve onu takip etti. Altın İmparatoriçe güvertedeydi.

Ejderhaların bile gitmeye korktuğu, suyun yeşilden siyaha doğru derinleştiği Uçurum'un eşiğindeydiler. Ve yüzeyde tek bir dalgalanma bile yoktu.

Bu imkânsız denizin içinde kozmosun her yıldızı, her takımyıldızı, her kıvrımı ve spirali yansıyordu. Sanki iki gökkubbe vardı ve gemileri dünyalar arasında sürüklenen hayalet bir gemiydi. Deniz kendini cama çevirmişti, böylece gökler sonunda kendilerine bakabilecekti.

"Sen hiç böyle bir şey gördün mü? Niclays mırıldandı. Laya başını salladı. "Bu doğal bir şey değil.

Filoya karşı tek bir dalga bile kırılmadı. Her gemi sanki karadaymış gibi sabit duruyordu. *Pursuit'in* mürettebatı huzursuz bir sessizlik içinde duruyordu ama Niclays Roos huzurluydu, çifte evrenin görüntüsüyle büyülenmişti. Rumelabar Tableti'nde anlatıldığı gibi dengeli bir dünya.

Aşağıda olan yukarıda olanla dengelenmelidir ve evrenin hassasiyeti de buradadır.

Yaşayan hiç kimsenin anlamadığı sözler. Truyde'un sevgilisini denizin ötesine göndermesine neden olan ve duyulmayacak bir yardım çağrısı olan sözler. Artık ölmüş olması gereken bir aşık.

Sesler sayısız dilde bağırıyordu. Güvertede patlayan sprey saçlarını sıcak suyla ıslatırken Niclays sendeleyerek geri çekildi. Bir anlık sükûneti dağıldı.

Kabarcıklar gövdenin etrafını sardı. Laya onun kolunu tuttu. Onunla birlikte en yakın direğe koştu ve halatları yakaladı.

"Laya," diye seslendi ona, "neler oluyor?"

"Bilmiyorum. Bekle!'

Niclays soluk soluğa tuzlu suyu göz kırparak uzaklaştırdı. Su filonun içine dolup bir sandalı yok ederken ve korsanları güvertelerden süpürürken bağırdı. Feryatları önce gök gürültüsü sandığı bir sesin arasında kayboldu.

Ve sonra, deniz *Pursuit'*in yan tarafına ulaştığında, ortaya çıktı. Kızgın pullardan oluşan bir kütle. Niclays, zalim sivri uçlarla biten kuyruğuna ve Bugen Nehri'ni aşabilecek kanatlarına hayretle baktı. Denizin kükremesi ve rüzgârın uğultusu arasında, bir High Western filonun üzerine alçaktan çullandı ve zafer çığlıkları attı.

"EFENDİM," diye bağırdı. 'YAKINDA. YAKINDA. YAKINDA.'

36

Batı

Bülbüller nasıl şarkı söyleyeceklerini unutmuşlardı. Ead kamyon yatağında yan yatmış, Sabran'ın nefes alışını dinliyordu.

Wyrm geldiğinden beri çoğu zaman o gece olanların hayaliyle boğulmuştu. Sabran'ı Kraliyet Hekimi'ne nasıl taşıdığını. Karnından çıkardığı o iğrenç diken. Kanı. Götürdükleri beze sarılmış beden. Sabran yatakta kıpırdamadan yatıyor, sanki mezarında yatıyormuş gibi görünüyordu.

Büyük Yatak Odası'nda bir esinti dolaşıyordu. Ead arkasını döndü.

Doktor Bourn ve asistanlarını Sabran'a dokunan her şeyi önce kaynattıklarından emin olmak için izlemiş olsa da bu yeterli olmamıştı. İltihap kök salmıştı. Ateş onu kasıp kavurmuş ve günlerce ölümün kıyısında yatmıştı - ama o savaşmıştı. Glorian Shieldheart gibi hayatı için savaşmıştı.

Sonunda, bedenen ve ruhen tükenmiş bir halde kendini mezarın kenarından kurtarmıştı. Ateşi düştüğünde, Kraliyet Hekimi ondan çıkardığı dikenin Yüce Batı'dan geldiği sonucuna varmıştı. Ona veba bulaştırmış olabileceğinden korkarak, Drakonik anatomi konusunda uzman bir Mentiş getirtmişti. Onun vardığı sonuç ise anlatılamazdı.

Inys Kraliçesi vebaya yakalanmamıştı ama asla canlı bir çocuk doğuramayacaktı.

Odaya bir cereyan daha girdi. Ead yataktan kalktı ve pencereyi kapattı.

Yıldızlar gece yarısı gökyüzünü süslüyordu. Onların altında Ascalon meşale ışığıyla titriyordu. Halkın bir kısmı şu anda uyanık olmalı ve halkın Beyaz Wyrm dediği şeyden korunmak için dua etmeliydi.

Ruhani Düklerin ve Yatak Odası Hanımlarının peşini bırakmayan aynı bilgiyi taşımıyorlardı. Kraliyet Hekimi dışında, dünyadaki en tehlikeli sırrı sadece onlar biliyordu.

Berethnet Hanedanı Dokuzuncu Sabran ile sona erecekti.

Ead mumlardan birinin fitilini düzeltti ve tekrar yaktı. Beyaz Wyrm geldiğinden beri Sabran'ın karanlıktan korkusu daha da artmıştı.

Dünyanın dört bir yanından gelen tarihi kanıt parçaları beş Yüce Batılı olduğu konusunda hemfikirdi. Mentendon mağaralarında ve Çağların Kederi'nden sonra yapılan hayvanat bahçelerinde onların benzerleri vardı.

Bu kanıta göre, Yüksek Batılıların hiçbiri yeşil gözlere sahip değildi.

"Ead.

Omzunun üzerinden baktı. Sabran, yatağının etrafındaki şeffaf perdelerin arkasında bir siluet halindeydi.

"Majesteleri," dedi Ead.

"Pencereyi açın.

Ead mumu şöminenin üzerine koydu. "Üşüteceksin.

"Kısır olabilirim," dedi Sabran, "ama son nefesimi verene kadar senin kraliçenim. Dediğimi yap.

'Hala iyileşiyorsun. Eğer soğuktan ölürsen, Baş Sekreter benim kellemi alır'.

'Lanet olsun sana, inatçı kaltak. Eğer emrettiğim gibi yapmazsan kelleni *kendim* alırım.

"Elbette. Boynuma veda ettikten sonra pek işime yarayacağından şüpheliyim.

Sabran onunla yüzleşmek için döndü.

"Seni öldüreceğim. Boynundaki kordonlar geriliyordu. 'Hepinizden nefret ediyorum, kendini beğenmiş kargalar. Tek düşündüğünüz benden ne koparabileceğiniz. Bir emekli maaşı, mülkler, bir varis-' Sesi kırıldı. 'Hepinize lanet olsun. Sizin merhametinizden bir kaşık daha yutmaktansa kendimi Alabastrine Kulesi'nden aşağı atarım.

"Yeter," diye tersledi Ead. 'Sen bir çocuk değilsin. Bu debelenmeyi bırak. "Pencereyi aç.

"Gel ve kendin aç.

Sabran küçük, karanlık bir kahkaha attı. "Bu küstahlığın için seni yaktırabilirim.

"Eğer seni o yataktan kaldıracaksa, seve seve ateşin üzerinde dans ederim.

Saat kulesi bir kez çaldı. Titreyen Sabran tekrar yastıklara gömüldü.

"Çocuk yatağında ölmem gerekiyordu," diye fısıldadı. "Glorian'a hayat vermem gerekiyordu. Ve kendi hayatımı vermeliydim.

Kaybından sonra göğüsleri günlerce akmıştı ve karnı hâlâ yuvarlaktı. İyileşmeye çalışsa bile, kendi vücudu yarayı açmaya devam ediyordu.

Ead iki mum daha yaktı. Sabran'a o kadar acıyordu ki kaburgalarının kırılacağını düşünüyordu ama onun kendinden nefret etme nöbetlerine boyun eğemezdi. Berethnet hükümdarları, Inysh'lerin *kederli kafa* dedikleri şeye -kökeni belli olan ya da olmayan üzüntü dönemlerine- yatkındı. Beşinci Carnelian Yaslı Güvercin olarak bilinirdi ve sarayda onun bir nehre girerek canına kıydığı söylenirdi. Combe, Yatak Odasındaki Hanımları Sabran'ın aynı yolda yürümemesini sağlamakla görevlendirmişti.

Bu gece Konsey Odası'nın penceresinde bir güve olmak. Ruhani Düklerden bazıları gerçeğin asla ortaya çıkmaması gerektiğini savunuyor olacaktı. Önlüklerin altında dolgu. Siyah saçlı ve yeşim gözlü yetim bir çocuk. Konsey'den bazıları bu tür fikirleri düşünebilir, ancak çoğu bir Berethnet'ten başkasına boyun eğme fikrine yanaşmayacaktır.

"Ben emindim-" Sabran yumruklarını saçlarında sıktı. "Aziz'in sevgilisi olmalıyım. Fýredel'i uzaklaştırdım. Şimdi neden terk edildim?

Ead bir suçluluk dalgasını bastırmaya çalıştı. Koruyuculuğu yalanı beslemişti. "Madam," dedi, "inancınızı korumalısınız. İnancınızı korumalısınız.

"

Bir başka neşesiz kahkaha onun sözünü kesti. 'Ros gibi konuşuyorsun. Başka bir Ros'a ihtiyacım yok. Sabran ellerini sıktı. 'Belki de daha hafif şeyler düşünmeliyim. Ros bana böyle söylerdi. Ne düşünmeliyim, Ead? Ölü yoldaşımı mı, kısır rahmimi mi, yoksa İsimsiz Olan'ın gelmekte olduğu bilgisini mi?

Ead diz çöktü ve ateşi körükledi.

Sabran günlerdir çok az konuşmuştu ama söyledikleri incitmek içindi. Çok sessiz olduğu için Roslain'e havlamıştı. Yemeklerini servis eden nedimelerle alay etmişti. Bir hizmetçiye gözünün önünden çekilmesini söyleyerek onu gözyaşlarına boğmuştu.

'Ben son Berethnet olacağım. Ben evimin yok edicisiyim. Çarşafları kavradı. "Bunu ben yapıyorum. Çocuk yatağını bu kadar uzun süre reddettiğim için. Bundan kaçınmaya çalıştığım için.

Başı öne düştü.

Ead, Inys Kraliçesi'nin yanına gitti. Örtüyü kenara çekti ve yatağın kenarına oturdu. Sabran yarı oturur vaziyette, morarmış karnının üzerine büzülmüştü. 'Bencillik ettim. İstedim ki-' Sabran burnundan nefes verdi. "Niclays Roos'tan bana bir iksir yapmasını istedim, gençliğimi koruyacak bir şey, böylece asla çocuk sahibi olmak zorunda kalmayacaktım. O yapamayınca,' dedi

"Onu Doğu'ya sürdüm." diye fısıldadı.

"Sabran-

'Bana verdiği her şey için Cömertlik Şövalyesi'ne sırtımı döndüm. Karşılığında sadece bir kez vermek zorunda kaldığım için içerledim.

"Kes şunu," dedi Ead kararlı bir şekilde. 'Taşıman gereken büyük bir yük vardı ve sen bunu cesurca taşıdın.

"Bu ilahi bir çağrı. Yanakları parlıyordu. 'Bin yılı aşkın bir süredir aynı kural geçerli. Berethnet Hanesi'nden otuz altı kadın Inys adına kız çocuk doğurdu. Neden ben yapamadım?" Bir elini karnına bastırdı. "Neden böyle olmak zorundaydı?

Bunun üzerine Ead onu nazikçe çenesinden tuttu.

'Bu senin hatan *değil,*' dedi. 'Bunu unutma, Sabran. Bunların hiçbiri senin suçun değil.

Sabran onun dokunuşundan çekindi. 'Erdemliler Konseyi her şeyi deneyecektir ama benim halkım aptal değildir,' dedi. 'Gerçek ortaya çıkacak. Erdemlilik temeli olmadan çökecek. Aziz'e olan inanç yok olacak. Mabetler boş kalacak.

Kehanette doğruluk payı vardı. Ead bile Virtudom'un çöküşünün kargaşaya neden olacağını biliyordu. Buraya gönderilme nedenlerinden biri de buydu. Düzeni korumak için.

Başarısız olmuştu.

'Benim ilahi mahkemede yerim yok,' dedi Sabran. 'Ben toprakta çürürken, kanları Kutsal Retinue'den gelen Dükler Ruhani,

her biri tahtımda hak iddia edecek.' İçinden mizahsız bir kahkaha kaçtı. 'Belki de çatışmalar başlamadan önce benim ölmemi bile beklemeyecekler. İsimsiz Olan'ı zincire vurma gücüme inandılar ama bu güç artık benim ölümümle sona erecek.

"O halde sizi güvende tutmak onların da çıkarınadır. Ead güven verici görünmeye çalıştı. "Onun gelişine hazırlanmak için kendilerine zaman kazandırmak.

'Güvende olabilirler, ama tahta oturmuş değiller. Bazıları şu anda kendilerine hemen harekete geçip geçmemeleri gerektiğini soruyor olacak. Fýredel bizi yok etmek için dönmeden önce yeni bir hükümdar seçmek için. Sabran bunu içi boş bir ses tonuyla anlattı. 'Hepsi kendilerine benim tanrısallığımla ilgili hikâyenin doğru olup olmadığını soracak. Ben de kendime aynı soruyu soruyorum. Eli tekrar karnına doğru kaydı. "Sadece etten ibaret olduğumu gösterdim.

Ead başını salladı.

'İçlerinden birini halefim olarak atamam için bana baskı yapacaklar. Bunu yapsam bile diğerleri buna karşı çıkabilir,' dedi Sabran. 'Soyluların her biri sancaklarını iddia sahiplerinden biri için kaldıracak. Inys bölünecek. Zayıf olsa da Drakon Ordusu geri dönecek. Ve Yscalin ona yardım etmek için hazır bekliyor. Gözlerini kapattı. "Bunu göremiyorum Ead. Bu krallığın düştüğünü göremem.

Başından beri bu sonuçtan korkmuş olmalı.

'O çok... narindi. Glorian,' diye mırıldandı Sabran. "Bir yaprağın izi gibi. Yeşil onu terk ettikten sonraki kırılganlık. Gözlerini boşluğa dikti. "Onu benden saklamaya çalıştılar ama ben gördüm.

Başka bir nedime ona çocuğunun cennette güvende olduğunu söyleyebilirdi. Roslain ona, Galian Berethnet'in kollarında kundaklanmış, gökyüzündeki bir şatoda sonsuza dek gülümseyen siyah saçlı bir bebeğin resmini çizerdi.

Ead yapmadı. Böyle bir görüntü Sabran'ı kederinde rahatlatmazdı. Henüz değil.

Buz gibi bir ele uzandı ve onu kendi ellerinin arasında ısıttı. Yatağın genişliğinde titreyen Sabran, bir kraliçeden çok kayıp bir çocuk gibiydi.

"Ead," dedi, "sandığın içinde bir kese altın var. Mücevherlerinin saklandığı sandığı başıyla işaret etti. 'Şehre git. Gölge pazarına. Orada Dowager adında bir zehir satıyorlar.

Ead'in nefesi kesildi. "Aptal

olma," diye fısıldadı.

"Son Berethnet'e aptal demeye cüret ediyorsun.

"Tabii ki, öyle konuştuğunuzda.

"Bunu sizden kraliçeniz olarak değil, bir tövbekâr olarak istiyorum," dedi Sabran. Yüzü gergindi ve çenesi titriyordu. "Halkımın İsimsiz Olan ya da iç savaş tarafından ölüme mahkûm edildiğini bilerek yaşayamam. Kendimle asla barışık olamam. Elini geri çekti. "Anlayacağını düşünmüştüm. Bana yardım edeceğini düşünmüştüm.

"Senin bildiğinden daha fazlasını anlıyorum. Ead onun yanağını okşadı. 'Kendini taşa çevirmeye çalıştın. Öyle olmadığını görmek seni korkutmasın. Kraliçe olabilirsin ama sen de etten kemikten birisin.

Sabran onun kalbini kıracak şekilde gülümsedi.

'Kraliçe olmak böyle bir şey işte, Ead,' dedi. 'Beden ve diyar bir ve aynıdır.

"O halde alem için bedeni öldüremezsin. Ead onun bakışlarını tuttu. 'Yani hayır, Sabran Berethnet. Sana zehir getirmeyeceğim. Şimdi değil. Hiçbir zaman.

Kelimeler kilitlemeye çalıştığı bir yerden geliyordu. Bir gülün büyüdüğü yerden.

Sabran ona Ead'in daha önce hiç görmediği bir ifadeyle baktı. Tüm melankoli kaybolmuş, yerini meraklı ve niyetli bir ifadeye bırakmıştı. Ead onun gözlerindeki yeşilin her bir zerresini, her bir kirpiği, gözbebeklerinin içine hapsolmuş mumları görebiliyordu. Ateş ışığı omzunda dans ediyordu. Ead parmak uçlarıyla onu kovalarken, Sabran onun dokunuşuna doğru eğildi.

"Ead," dedi, "benimle kal.

Sesi neredeyse duyulamayacak kadar yumuşaktı ama Ead her kelimeyi onun bedeninde hissetti. Dudakları şimdi birbirine yakındı, bir nefes mesafedeydiler. Ead bu anı bozmaktan korktuğu için kıpırdamaya cesaret edemiyordu. Teni hassaslaşmıştı, Sabran'ın kendisine bastırdığını hissettikçe ağrıyordu.

Sabran yüzünü ellerinin arasına aldı. Bakışlarında hem bir soru hem de cevaptan duyduğu korku vardı.

Siyah saçları köprücük kemiğini okşarken, Ead Başrahibe'yi ve portakal ağacını düşündü. Chassar'ın, Ana'nın boş mezarına dua eden sahtekâr için kanının nasıl aktığını bilse ne diyeceğini düşündü. Düzenbaz Galian'ın soyu. Sabran onu kendine çekti ve Ead, Inys Kraliçesi'ni bir sevgiliyi öper gibi öptü.

Vücudu cam gibiydi. Dünyaya yeni açmış bir çiçek. Sabran dudaklarını kendi dudaklarıyla birleştirdiğinde, Ead nefesini kesen bir yoğunlukla aylardır istediği şeyin ne olduğunu anladı

ona böyle sarılmaktı. Sabran'ın yanına uzanıp onun sırlarını dinlediğinde. Gülü yastığının arkasına sakladığında. Bu onu derinden yaralayan bir gerçekti.

Hareketsizdiler. Dudakları sadece dokunarak oyalandı.

Kalbi çok hızlıydı, çok doluydu. İlk başta nefes almaya cesaret edemedi - en küçük bir hareket bile onları ayırabilirdi - ama sonra Sabran onu kucakladı, sesi onun adını söyleyerek kırıldı. Ead bir kalbin kendi kalbine çarpışını hissetti. Bir kelebek kadar yumuşak ve hızlı.

Aynı anda hem kaybolmuş hem bulunmuş hem de geziniyordu. Rüyanın eşiğindeydi ama bir şekilde hiç bu kadar uyanık olmamıştı. Parmakları Sabran'ın haritasını çıkarıyor, içgüdüsel olarak teninde geziniyordu. Kalçasındaki yara izini takip ettiler, saçlarında gezindiler, şişmiş göğüslerinin altından geçtiler.

Sabran ona bakmak için geri çekildi. Ead mum ışığında Sabran'ın yüzüne bir an baktı; kaşları pürüzsüz, gözleri karanlık ve kararlıydı; sonra tekrar bir araya geldiler ve öpüşmeleri sıcak, yeni ve dünyayı şekillendiren bir öpüşmeydi, dudaklarında yıldız doğumunun parıltısı vardı. Gizli yerlerin bal petekleriydiler, kırılgan ve karmaşık. Gece tenine hoş geldin derken Ead titredi.

Sabran'ın tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Gecelik Sabran'ın omzundan kayarak kalçalarına kadar uzandı, böylece Ead Sabran'ın omurgasının izini sürebildi ve ellerini sırtındaki kaviste birleştirebildi. Boynunu ve kulağının arkasındaki çıplak yeri öptü ve Sabran onun adını soludu, başı boğazının çukurunu ortaya çıkarmak için geriye eğildi. Ay ışığı süt gibi doldurdu.

Büyük Yatak Odası'nın sessizliği uçsuz bucaksızdı. Gece ve tüm yıldızları kadar engin. Ead her ipek hışırtısını, ellerin çarşaf üzerindeki her fırçasını duyuyordu. Nefesleri kesilmiş, kapının çalınması, anahtarın kilide sokulması ve birlikteliklerini ortaya çıkaracak bir meşale beklentisiyle tutulmuştu. Bu meşale bir skandal alevini yakacak ve ateş ikisini de kavurana kadar yükselecekti.

Ama Ead ateşe dostum diyordu ve Sabran Berethnet için, onunla sadece bir gece geçirmek için fırının içine dalacaktı. Kılıçları ve meşaleleriyle gelsinler.

Bırak gelsinler.

Daha sonra kanlı ayın ışığında uzandılar. Inys Kraliçesi uzun yıllar sonra ilk kez mumsuz uyudu.

Ead gölgeliğe baktı. Artık tek bir şey biliyordu ve bu diğer her şeyi zihninden silip atmıştı.

Tarikat ne isterse istesin, Sabran'ı terk edemezdi.

Kadın uykunun derinliklerinde kıpırdanırken, Ead onun kokusunu içine çekti. Kremalı çimen ve leylaklar, ponponundaki karanfille karışmıştı. Onu Süt Lagünü'ne, adının asla bulunamayacağı o efsanevi diyara kaçırdığını hayal etti.

Asla olamaz.

Eğik ışık Büyük Yatak Odası'nda parlıyordu. Ead yavaş yavaş kendisinin ve Sabran'ın farkına vardı. Siyah saçlar yastığın üzerine dökülmüştü. Ten tene temas ediyordu. Güneş ışığı henüz yatağa ulaşmamıştı ama sanki ulaşmış gibi sıcak hissediyordu.

Hiç pişmanlık hissetmedi. Kafa karışıklığı, evet ve karnında kuşlar vardı ama zamanı geri döndürme arzusu yoktu.

O sırada kapı çalındı ve sanki güneşin üzerinden bir bulut geçmiş gibiydi.

"Majesteleri.

Katryen.

Sabran başını kaldırdı. Önce iri gözlü Ead'a, sonra da kapılara doğru baktı.

"Ne oldu Kate?" Sesi uykudan kalınlaşmıştı.

'Bu sabah banyo yapmak isteyip istemeyeceğinizi merak ettim. Gece çok soğuktu.'

İki gündür kraliçesini ikna etmeye çalışıyordu. "Banyoyu hazırla," dedi Sabran. "Ben hazır olduğumda Ead kapıyı çalacak.

"Evet, madam.

Ayak sesleri geri çekildi. Sabran arkasına döndü ve Ead onun emin olmayan bakışlarıyla karşılaştı. Artık güneş doğmuştu, sanki ilk kez karşılaşıyorlarmış gibi birbirlerini ölçüp biçiyorlardı.

"Ead," dedi Sabran usulca, "yatak arkadaşım olarak devam etmek zorunda hissetmemelisin kendini. Yavaşça doğrulup oturdu. 'Bir yatak odası hanımının görevleri

dün gece yaptıklarımızı kapsamıyor.'

Ead kaşlarını kaldırdı. "Bunu görev icabı yaptığımı mı düşünüyorsun?

Sabran dizlerini göğsüne çekti ve başka tarafa baktı. Sinirlenen Ead yataktan kalktı.

"Yanılıyorsunuz," dedi, "Majesteleri. Geceliğini giydi ve sandalyeden bir örtü aldı. 'Kalkmanız gerekiyor. Kate bekliyor.

Sabran pencereye baktı. Güneş gözlerini berilin soluk yeşiline çevirdi.

"Bir kraliçe için neyin hürmetten, neyin kalpten geldiğini söylemek neredeyse imkânsızdır. Gözleri onunkileri aradı. "Bana gerçeği söyle, Ead. Dün gece benimle yatmak kendi seçimin miydi, yoksa rütbem yüzünden kendini buna mecbur mu hissettin?

Saçları omuzlarına dökülmüştü. Başı yumuşadı.

'Aptal,' dedi. 'Ne sen ne de bir başkası beni buna zorlayamaz. Sana her zaman doğruyu söylemedim mi?

Sabran buna gülümsedi. 'Çok fazla,' dedi. "Bunu yapan tek kişi sensin.

Ead onun alnını öpmek için eğildi, ama o bunu yapamadan Sabran onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve ayrık dudaklarını onunkilere bastırdı. Sonunda ayrıldıklarında, Sabran çöl gülü kadar nadir görülen gerçek bir gülümsemeyle gülümsedi.

"Gel. Ead örtüyü onun omuzlarına örttü. "Bugün güneşin altında yürüdüğünü görmek isterdim.

Saray hayatı o sabah yeniden hareketlendi. Sabran, Ruhani Dükleri Özel Odası'na çağırdı. Onlara bedeni ve ruhu yara bere içinde olsa da hayatta olduğunu gösterecekti. Yeni askerlerin askere alınmasını ayarlayacak, paralı askerler tutacak ve daha iyi silahlar üretebilecekleri umuduyla mucitlere yaptığı yardımı artıracaktı. Yüksek Batılılar geri döndüğünde, Inys de karşılık verecekti.

Ead'in söyleyebildiği kadarıyla Ruhani Dükler henüz bir halef konusunu gündeme getirmemişlerdi ama bu sadece bir zaman meselesiydi. Artık geleceğe, Yscalin ve iki Yüksek Batılı ile savaşa bakıyor olacaklardı.

Drakon Ordusu'nu uyandırmaya ve birleştirmeye hazırdı. Varisi yoktu ve varis olma şansı da yoktu. İsimsiz Olan geliyordu.

Ead görevine geri döndü. Ama geceler Sabran içindi. Sırları onun içinde şarap gibiydi. Yatağın perdelerinin arkasına geçtiklerinde diğer her şey unutuluyordu.

Özel Oda'da Sabran virginal çalıyordu. Başka bir şey yapamayacak kadar güçsüzdü ve zamanını geçirebileceği çok az şey vardı. Doktor Bourn en az bir yıl avlanmaya uygun olmayacağını söylemişti.

Ead yakınında oturmuş dinliyordu. Roslain ve Katryen onun yanında sessiz bir şekilde el işlerine dalmışlardı. Şehirde halka güven vermek için dağıtılmak üzere kraliyet baş harfleriyle dikilmiş hediyeler hazırlıyorlardı.

"Majesteleri.

Başlar döndü. Beden Şövalyelerinden biri olan Sör Marke Birchen, bakır kaplama zırhıyla kapıda duruyordu.

"İyi akşamlar Sör Marke," dedi Sabran.

"Cesaret Düşesi bir görüşme talep etti, Majesteleri. İmzanızı gerektiren devlet belgeleri var.

"Tabii ki.

Sabran ayağa kalktı. Bunu yaparken tehlikeli bir şekilde sallandı ve bakireleri yakaladı.

"Majesteleri-" Sör Marke ona doğru yürümeye başladı ama en yakındaki Ead onu çoktan sabitlemişti. Roslain ve Katryen onlara katılmak için acele ettiler.

"Sabran, iyi değil misin? Roslain onun kaşlarını okşadı. "Doktor Bourn'u çağırayım.

"Huzur. Sabran bir elini karnına koydu ve nefes aldı. "Hanımlar, Majesteleri için bu belgeleri imzalamama izin verin ama soyunmama yardım etmek için saat on bire kadar geri gelin.

Roslain dudaklarını büzdü. "Döndüğümde Doktor Bourn'u getireceğim," dedi. "Sadece sana bakmasına izin ver, Sab, lütfen.

Sabran başıyla onayladı. Hepsi ayrılırken Ead arkasına baktı ve bakışları birbirine değdi.

Çoğu gün Huzur Odası saray mensuplarıyla dolup taşar, hepsi de Sabran'a ricada bulunabilmek için onun çıkmasını beklerdi. Sabran odalarına çekildiğinden beri olduğu gibi şimdi de sessizdi. Roslain büyükannesini ziyarete gitti, Katryen ise akşam yemeği için kendi odalarına döndü. Henüz acıkmamış olan ve Sabran'la ilgili endişelerini dağıtacak hiçbir şey bulamayan Ead, Kraliyet Kütüphanesi'nde bir masa buldu.

Karanlık çökerken, günlerdir ilk kez ne yapacağını düşündü.

Chassar'a gerçeği söylemek zorundaydı. Eğer Sabran bundan sonra Inys'te olacaklar konusunda haklıysa, Ead'in onu korumak için burada kalması ve Chassar'a bizzat açıklaması gerekiyordu. Uzun uzun düşündükten sonra bir mum yaktı, tüy kalemini batırdı ve yazdı:

Ascalon'dan, Inys Krallığı,
Zeedeur Gümrük Binası yoluyla
Sonbahar Sonu, MS 1005

Ekselansları,

Senden haber almayalı çok uzun zaman oldu. Şüphesiz Kral Jantar ve Kraliçe Saiyma için yaptığınız gayretli çalışmalarla meşgulsünüzdür. Yakında Inys'i tekrar ziyaret edecek misiniz?

Güvenilir dostunuz ve en mütevazı vasiniz,

Ead Duryan

Büyükelçi Uq-Ispad'a göndermiş. Koğuşundan nazik bir soruşturma.

Posta Müdürü'nün ofisi kütüphanenin bitişiğindeydi. Ead orayı terk edilmiş buldu. Mektubu tasnif edilmek üzere bir kutuya yerleştirdi ve kuşla postalanması için yeterli miktarda para ekledi. Combe mektubun şüpheli kelimeler içermediğine karar verirse, bir kuş mektubu Zeedeur'a, diğeri Brygstad'daki Mektup Ofisi'ne götürecekti. Daha sonra Güvercinlerin Yeri'ne gidecek ve son olarak da bir postacıyla çölü geçecekti.

Chassar kış ortasında çağrısını alacaktı. Başrahibe onun isteğini duyunca pek memnun olmayacaktı ama tehlikeyi öğrenince anlayışla karşılayacaktı.

Ead Kraliyet Kütüphanesi'nden çıktığında hava kararmıştı, tam da Sör Tharian Lintley içeri girerken.

"Bayan Duryan. Başını eğdi. "İyi akşamlar. Sizi burada bulmayı umuyordum.

"Yüzbaşı Lintley. Ead jeste karşılık verdi. "Nasılsınız?

'Yeterince iyi,' dedi ama kaşlarının arasında bir endişe çentiği vardı. "Rahatsız ettiğim için beni bağışla Ead, ama Lord Seyton Combe seni ona götürmemi istedi.

"Lord Seyton. Kalbi hızla çarpıyordu. "Majesteleri benden saat on birde kraliyet dairesine dönmemi istedi.

"Majesteleri gece için çoktan emekli oldu. Doktor Bourn'un emirleri. Lintley ona alaycı bir bakış attı. "Ve... şey, bunun bir rica olduğunu sanmıyorum.

Tabii ki. Gece Şahini ricada bulunmazdı. "Pekâlâ,"

dedi Ead ve gülümsemeye zorladı. "Önden buyurun.

37

Batı

Baş Sekreter, Konsey Odası'nın altındaki katta düzenli bir çalışma odası tutuyordu. Bazıları buna "in" diyordu ama oda sıradanlığıyla neredeyse hayal kırıklığı yaratıyordu. Combe'un atalarından kalma evi Strathurn Kalesi'ndeki ihtişamdan çok uzaktı.

Oraya giden koridor hizmetkârlarla doluydu. Hepsi de Nezaket Şövalyesi'nin broşunu takıyordu ve kanatları onları onun soyunun hizmetkârları olarak işaretliyordu.

"Bayan Ead Duryan, Majesteleri. Lintley eğildi. "Yatak Odasının Leydisi.

Ead reverans yaptı.

"Teşekkür ederim, Sör Tharian. Combe bir masada yazı yazıyordu. "Hepsi bu kadar.

Lintley kapıyı arkasından kapattı. Combe başını kaldırıp Ead'e baktı ve gözlüklerini çıkardı.

Bir kütük ateşe düşene kadar sessizlik devam etti.

"Bayan Duryan," dedi Combe, "Kraliçe Sabran'ın artık Yatak Odası Leydisi olarak hizmetinize ihtiyaç duymadığını üzülerek bildirmek isterim. Lord Chamberlain sizi Üst Haneden resmen azletti ve ilgili ayrıcalıklarını iptal etti.

Boynu diken diken oldu.

"Majesteleri," dedi, "Majestelerini gücendirdiğimin farkında değildim.

Combe gülümsemeye başladı. "Gelin bakalım, Bayan Duryan," dedi. 'Seni görüyorum. Ne kadar zeki olduğunuzu ve benden ne kadar nefret ettiğinizi. Neden burada olduğunuzu biliyorsunuz. Kadın bir şey söylemeyince devam etti: 'Bu öğleden sonra bir rapor aldım. Dün gece Büyük Yatak Odası'nda uygunsuz bir şekilde soyunmuşsunuz. Tıpkı Majesteleri gibi.

Bacaklarındaki his azalırken bile Ead soğukkanlılığını korudu.

"Bunu kim bildirdi?" diye sordu.

'Her odada gözlerim var. Kraliyet dairelerinde bile,' dedi Combe. 'Kendini Majestelerine adamış olan Beden Şövalyelerinden biri yine de bana rapor veriyor.

Ead gözlerini kapattı. Sabran'ın etkisiyle o kadar sarhoş olmuştu ki dikkati dağılmıştı.

"Söyle bana Combe," dedi, "onun yatağında ne olduğunun senin için ne önemi olabilir ki?

Çünkü onun yatağı bu diyarın istikrarıdır. Ya da bu istikrarın bozulmasıdır. Onun yatağı, Bayan Duryan, Inys ile kaos arasında duran tek şey.

Ead ona baktı.

'Majesteleri yeniden evlenmeli. Inys'i kurtaracak bir varise gebe kalmaya çalıştığı izlenimini vermek için,' diye devam etti Combe. 'Bu ona tahtta daha uzun yıllar kalmasını sağlayabilir. Bu nedenle, nedimelerini sevgili yapmayı göze alamaz.

"Sanırım Lord Arteloth'u bu şekilde çağırdınız," dedi Ead. "Gecenin köründe, Sabran uyurken.

Şahsen değil. Benim adıma hareket eden sadık bir maiyetim olduğu için şanslıyım. Yine de,' diye alaycı bir şekilde ekledi Combe, 'gece düzenlemelerimle ilgili raporlar gelişti. Saraydaki ismimin farkındayım.

"Sana yakışıyor.

Sağ tarafındaki şömine titreyerek yüzünün diğer tarafını gölgede bıraktı.

'Genel Sekreter olarak görev yaptığım yıllar boyunca sarayı birçok kişiden kurtardım. Selefim gitmesini istediklerine para öderdi ama ben o kadar savurgan değilim. Sürgünlerimi kullanmayı tercih ediyorum. Onlar benim istihbaratçım olurlar ve eğer ihtiyacım olanı sağlarlarsa, onları evlerine davet edebilirim. Hepimizin yararına olacak koşullar altında. Combe kalın boğumlu parmaklarını sıktı. "Ve ağım bana böyle fısıldıyor.

'Ağın daha önce de yalanlar fısıldadı. Sabran'ı bedenen tanıdım,' dedi Ead, 'ama Loth hiç tanımadı.

Konuşurken bile çıkış yolunu hesaplamaya başladı. Sabran'a ulaşmak zorundaydı.

"Lord Arteloth farklıydı," diye kabul etti Combe. 'Erdemli bir adamdı. Majestelerine sadık. Yapmak zorunda olduğum şey ilk kez bana acı verdi.

"Merhametimi eksik bulursam beni bağışlayın.

'Oh, merhamet beklemiyorum, hanımefendi. Tacın gizli hançeri olan bizler - işkence ustaları, fare avcıları, casuslar ve cellatlar - bunu pek sık görmeyiz.

'Ve yine de,' dedi Ead, 'sen Nezaket Şövalyesi'nin soyundan geliyorsun. Bu sana garip oturuyor.'

"Hiçbir şekilde. Benim gölgelerde çalışmam, nezaketin saraydaki yüzünü korumasını sağlıyor. Combe birkaç dakika onu izledi. "Sana dansta söylediklerimde ciddiydim. İçimde bir dostun vardı. Başkalarının üzerine basmadan yükselişine ve kendine yakışanı yapmana hayran kaldım... ama aşılmaması gereken bir çizgiyi aştın. Onunla olmaz. Neredeyse üzgün görünüyordu. "Keşke başka türlü olsaydı.

'Beni onun yanından uzaklaştırırsan, o da anlar. Ve senden kurtulmak için bir yol bulacaktır.

'Umarım yanılıyorsunuzdur, Bayan Duryan, onun iyiliği için. Korkarım bir varis umudu kalmadığı için yönetiminin ne kadar kırılgan hale geldiğini yanlış değerlendiriyorsunuz. Combe onun bakışlarını tuttu. 'Bana her zamankinden daha çok ihtiyacı var. Bir hükümdar olarak nitelikleri ve hanedanının mirası için ona sadığım, ancak bazı Dük arkadaşlarım Spiritual onun o tahtta oturmasına izin vermeyecektir. Bir Berethnet kraliçesi olarak başlıca görevinde başarısız olduğu için değil.

Ead yüz ifadesini dikkatle boş tuttu ama göğsünde bir gümbürtü koptu. "Kim?

'Ah, ilk kimin harekete geçeceği konusunda şüphelerim var. Önümüzdeki günlerde onun kalkanı olmak istiyorum,' dedi Combe. 'Sen, ne yazık ki, planlarıma dahil değilsin. Onları tehdit ediyorsun.

*Belki de çatışmalar başlamadan önce benim ölmemi bile beklemeyecekler. "*Falden," dedi Combe daha yüksek sesle, "içeri gelir misin? Kapı açıldı ve hizmetkârlarından biri içeri girdi. 'Hanımefendiyi görme nezaketini gösterirseniz Duryan arabaya.'

"Emredersiniz,

Majesteleri.

Adam Ead'i omzundan tuttu. Onu kapıya doğru yönlendirirken Combe, 'Bekleyin Efendi Falden. Fikrimi değiştirdim. Yüzü ifadesizdi. "Öldürün onu.

Ead kaskatı kesildi. Hizmetkâr hemen onu saçlarından yakaladı ve boğazını kılıcına doğru açarak çekti.

Ellerinde ısı alevlendi. Kendisini tutan kolu büktü ve bir uzuvlar karmaşası içinde hizmetli yerde acı içinde ağlıyordu, omzu eklem yerinden çıkmıştı.

Combe yumuşak bir sesle, "İşte," dedi.

Hizmetli kolunu tutarak nefes nefese kaldı. Ead ellerine baktı. Bir tehdide tepki verirken, en derin rezervi olan siden'ının sonuncusu da kendini yüzeye çıkarmıştı.

"Leydi Truyde bir süre önce büyücülüğünüzle ilgili söylentiler yaydı. Combe parmak uçlarındaki parıltıyı içine çekti. "Elbette onları görmezden geldim. Genç bir saray mensubunun kıskanç kini, daha fazlası değil. Sonra pusu sırasında kılıçlar konusundaki... *ilginç* yeteneğinizi duydum.

"Kendime Kraliçe Sabran'ı korumayı öğrettim," dedi Ead, dışarıdan sakin görünüyordu ama kanı çekilmişti.

"Anlıyorum. Combe burnundan iç çekti. "Sen gecenin bekçisisin.

Gerçek doğasını ortaya çıkarmıştı. Bundan geri dönüş olamazdı.

"Ben büyüye inanmam, Bayan Duryan. Belki de ellerinizdeki simyadır. İnandığım şey, iddia ettiğiniz gibi buraya Kraliçe Sabran'a hizmet etme arzusuyla gelmediğinizdir. Büyük ihtimalle Büyükelçi uq-Ispad sizi buraya casus olarak yerleştirdi. Seni saraydan uzağa göndermem için daha da büyük bir sebep.

Ead ona doğru bir adım attı. Gece Şahini kımıldamadı ya da ürkmedi.

"Merak ettim," dedi Ead, sesi alçaktı, "acaba Kupa Taşıyıcısı sen misin? O canilerin gelmesini sen ayarladıysan... Lievelyn'le evlenmesi için onu korkutmak için. Eğer bu yüzden benden kurtulmak istiyorsan. Onun koruyucusu. Ne de olsa bir kupa taşıyıcısı, tacın her an şarabı zehirleyebilecek güvenilir bir hizmetkârından başka nedir ki?

Combe ağır bir gülümseme sundu.

'Bütün kötülüklerin suçunu benim üzerime yıkmak senin için ne kadar kolay olurdu,' diye mırıldandı. 'Kupa Taşıyıcısı *çok* yakında, Bayan Duryan.

Bundan hiç şüphem yok. Ama ben sadece Gece Şahini'yim. Arkasına yaslandı. "Sarayın kapısında bir araba bekliyor.

"Peki beni nereye götürecek?

'Sana göz kulak olabileceğim bir yer. Parçaların nereye düştüğünü görene kadar,' dedi. 'Erdemlilikteki en büyük sırrı biliyorsun. Dilinin tek bir hareketi Inys'i dize getirebilir.

"Yani beni hapsederek susturacaksınız. Ead durakladı. "Yoksa benden daha kalıcı bir şekilde kurtulmak mı istiyorsunuz?

Ağzının köşesi seğirdi. 'Beni yaraladın. Cinayet nazik bir davranış değildir.

Onu ne Sabran'ın ne de Tarikat'ın bulamayacağı bir yerde tutacaktı. O arabaya binemezdi, yoksa bir daha asla gün ışığını göremezdi.

Bu kez, birçok çift el onun üzerindeydi. Onu dışarı çıkarırlarken parmaklarındaki ışık azaldı.

Combe'un onu kilitlemesine izin vermeye hiç niyeti yoktu. Ya da onu sırtından bıçaklayarak öldürmesine. Alabastrine Kulesi'nden çıktıklarında bir elini pelerininin altına soktu ve kollarının bağını çözdü. Hizmetliler onu sarayın kapılarına doğru yürüttüler.

Bir ok kadar hızlıydı, kollarını elbisesinden kurtardı. Hizmetkârlar onu yakalayamadan, en yakın duvardan atlayarak Özel Bahçe'ye girdi. Şaşkınlık çığlıkları yükseldi.

Kalbi kaburgalarını dövüyordu. Üstünde bir pencere açıktı. Kraliçe Kulesi düz duvarlıydı, tırmanmak imkânsızdı ama ağaç sarmaşıkları onun ağırlığını taşıyacak kadar kalındı. Ead ayağını düğümlü bir sarmaşığa taktı.

Yükselirken rüzgâr saçlarını gözlerine doğru savurdu. Ağaç sarmaşıkları karanlık bir şekilde gıcırdıyordu. Parmaklarının arasından ince bir sarmaşık koptu ve karnı sıkıştı ama yeni bir tutamak kaptı ve devam etti. Sonunda açık pencereden kayarak sessizce yere indi.

Issız koridorlara. Merdivenlerden yukarı, kraliyet dairelerine. Karanlık Huzur Odası'nın dışında siyah tabardlar giymiş bir sıra silahlı muhafız duruyordu. Her bir tabardın üzerinde Adalet Düşesi'nin ikiz kadehleri işlenmişti.

"Kraliçeyi görmek istiyorum," dedi Ead soluk soluğa. "Hemen.

Bir kadın, "Majesteleri yatakta, Bayan Duryan ve gece nöbeti başladı," diye cevap verdi.

"Leydi Roslain, o zaman.

"Büyük Yatak Odası'nın kapıları kilitli," diye sert bir cevap geldi, "ve sabaha kadar da açılmayacak.

"Kraliçeyi görmeliyim," diye araya girdi Ead, sinirli bir şekilde. "Bu son derece önemli bir mesele.

Hizmetkârlar birbirlerine bakıştılar. Sonunda içlerinden biri, gözle görülür bir şekilde sinirlenerek bir mum aldı ve karanlığa doğru yürüdü.

Kalbi küt küt atan Ead nefesini topladı. Sabran'a ne söyleyeceğini pek bilmiyordu. Sadece Combe'un ne yaptığından onu haberdar etmesi gerektiğini söyleyecekti.

Gözleri kan çanağına dönmüş Roslain yatağının içinde belirdi. Saç örgüsünden saç telleri kaçtı.

"Ead," dedi, sesi sabırsızlıkla gerilmişti, "sorun nedir?

"Sabran'ı görmem gerek.

Roslain dudaklarını büzerek onu kenara çekti.

"Majestelerinin ateşi var. Yüzü asık görünüyordu. "Doktor Bourn yatak istirahatinin bunu çözeceğini söylüyor ama büyükannem iyileşene kadar ek koruma için hizmetkârlarını buraya yerleştirdi. Ben ona bakmak için kalacağım.

"Ona söylemelisin. Ead onun kolunu kavradı. 'Roslain, Combe beni sürgüne gönderiyor. Yapman gereken-'

"Bayan Duryan!

Roslain irkildi. Kanatlı kitabı taşıyan muhafızlar koridorun sonundaydı ve başlarında iki Beden Şövalyesi vardı.

"Yakalayın onu," diye bağırdı Sör Marke Birchen. 'Ead Duryan, tutuklusun.

Hemen dur!'

Ead en yakın kapıyı hızla açtı ve gecenin içine daldı.

Roslain dehşete düşmüş bir halde arkasından, 'Eyvah,' diye bağırdı. "Sör Marke, bunun anlamı nedir?

Bir dizi balkon Ead'i başka bir açık kapıya götürdü. Koridorlarda körlemesine koştu, ta ki Tallys'in bir köşede çömelmiş, muhallebili tart yediği Özel Mutfak'ın kapısına çarpana kadar. Ead içeri daldığında nefesi kesildi.

"Bayan Duryan. Korkmuş görünüyordu. "Hanımefendi, ben sadece-

Ead bir parmağını dudaklarına götürdü. "Tallys," dedi, "bir çıkış yolu var mı?

Scullion hemen başını salladı. Ead'in elinden tuttu ve onu bir örtünün arkasına gizlenmiş küçük bir kapıya götürdü.

'Bu taraftan. Hizmetkâr Merdiveni,' diye fısıldadı. "Sonsuza dek mi gidiyorsun?" "Şimdilik," dedi Ead.

"Neden?

"Sana söyleyemem çocuğum. Ead onun gözlerinin içine baktı. 'Beni gördüğünü kimseye söyleme. Bir hanımefendi olarak şerefin üzerine yemin et, Tallys.

Tallys yutkundu. "Yemin ederim.

Dışarıda ayak sesleri. Ead kapıya doğru eğildi ve Tallys kapıyı arkasından sürgüledi.

Merdivenlerden aşağı aceleyle indi. Saraydan ayrılacaksa bir ata ve kılık değiştirmeye ihtiyacı olacaktı. Bunları ona verebilecek tek bir kişi kalmıştı.

Margret Beck odasında geceliğiyle oturuyordu. Ead içeri girdiğinde soluk soluğa başını kaldırdı.

"Bunun anlamı ne-" Ayağa kalktı. "Ead?

Ead kapıyı arkasından kapattı. 'Meg, hiç zamanım yok. Yapmalıyım-'

Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz metalik bir vuruş geldi, bir eldivenle kınına sokulmuş muştaların sesiydi bu.

Leydi Margret. Kapıyı çal. "Leydi Margret, ben Beden Şövalyeleri'nden Dame Joan Dale. Bir kapı daha çalındı. "Leydim, acil bir iş için geldim. Kapıyı açın.'

Margret, Ead'e yapılmamış yatağına doğru işaret etti. Ead kendini yatağın altına itti ve saçakların arkasına düşmesine izin verdi. Margret'in kaldırım taşları üzerinde yürüdüğünü duydu.

'Bağışlayın beni, Dame Joan. Uyuyordum.' Sesi yavaş ve boğuktu. "Bir sorun mu var?

'Leydi Margret, Baş Sekreter Bayan Ead Duryan'ın tutuklanmasını emretti. Onu gördünüz mü?'

"Ead? Margret sersemlemiş gibi yatağın üzerine oturdu. 'Bu imkânsız. Hangi gerekçeyle?'

Kusursuz bir oyuncuydu. Sesi şok ve inançsızlık arasında gidip geliyordu.

"Sizinle bu konu hakkında daha fazla konuşma yetkim yok. Zırhlı ayaklar odayı geçti. 'Eğer Bayan Duryan'ı görürseniz, alarumu

bir kez.'

"Tabii ki.

Beden Şövalyesi kapıyı arkasından kapatarak çıktı. Margret sürgüyü kaydırdı ve Ead'i yatağın altından çekip çıkarmadan önce perdeleri çekti.

"Ead," diye fısıldadı, "ne yaptın sen?" "Sabran'a çok

yaklaştım. Tıpkı Loth gibi.

"Hayır. Margret ona baktı. 'Bu mahkemede çok *dikkatli davranırdın,* Ead-'

"Biliyorum. Beni affet. Mumları söndürdü ve perdelerin arasından bir bakış attı. Muhafızlar ve silahlı askerler bahçenin her yerindeydi. 'Meg, yardımına ihtiyacım var. Ersyr'e dönmeliyim yoksa Combe beni öldürecek.

"Buna cesaret edemez.

'Saraydan canlı çıkmama izin veremez. Bilmeden-' Ead tekrar onunla yüzleşti. 'Hakkımda benden şüphe etmenize neden olacak şeyler duyacaksınız ama kraliçeyi sevdiğimi bilmelisiniz. Ve onun büyük bir tehlike altında olduğuna eminim.

"Cupbearer'dan mı?

'Ve kendi Dükleri Spiritual. Sanırım ona karşı harekete geçmek istiyorlar,' dedi Ead. 'Combe'un bu işte bir parmağı olduğuna eminim. Sabran'a göz kulak olmalısın Meg. Ona yakın dur.

Margret onun yüzünü aradı. "Siz dönene kadar mı?

Ead onun beklenti dolu bakışlarıyla karşılaştı. Margret'e şimdi verdiği herhangi bir sözü tutamayabilirdi.

"Ben dönene kadar," dedi sonunda.

Bu Margret'i sinirlendirmiş gibiydi. Çenesini tutarak prese gitti ve yatağın üzerine yün bir pelerin, fırfırlı bir gömlek ve bir eteklik attı. 'Bu kıyafetlerle fazla uzağa gidemezsin,' dedi. 'Aynı boyda olduğumuz için şanslıyız.

Ead vardiyasına kadar soyundu ve Margret Beck için Anne'ye teşekkür ederek yeni kıyafetlerini giydi. Pelerin bağlandıktan ve kapüşon takıldıktan sonra Margret onu kapıya kadar götürdü.

"Alt katta Leydi Brilda Glade'in bir tablosu var. Arkasında nöbetçi kulübesine çıkan bir merdiven var. Oradan Özel Bahçe'nin etrafından dolaşarak ahırlara u l a ş a b i l i r s i n i z . Valour'u al.'

O at onun gururu ve neşesiydi. "Meg," dedi Ead, ellerini tutarak, "bana yardım ettiğini bilecekler.

"Öyle olsun. İpek bir keseyi Ead'in üzerine bastırdı. "Al bakalım. Zeedeur'a gitmene yetecek kadar.

"Bu iyiliğini unutmayacağım Margret.

Margret ona öyle sıkı sarıldı ki Ead nefes alamadı. "Bunun pek mümkün olmadığını biliyorum," dedi kalın bir sesle, "ama yolda Loth'la karşılaşırsan -'

"Biliyorum.

'Seni öz kardeşim gibi seviyorum, Ead Duryan. Tekrar buluşacağız. Yanağına bir öpücük kondurdu. "Aziz seninle olsun.

"Aziz falan tanımıyorum," dedi Ead dürüstçe ve arkadaşının şaşkınlığını gördü, "ama senin hayır duanı alıyorum, Meg.

Odadan çıktı ve muhafızlardan kaçarak koridorlarda aceleyle ilerledi. Portreyi bulduğunda merdivenlerden indi ve sonunda bir pencere olan bir geçide çıktı. Pencereden hızla geçip gecenin içine daldı.

Kraliyet Mews'un içinde her şey karanlıktı. Yirminci yaş gününde babasının Margret'e hediye ettiği Valour, saraydaki tüm binicileri kıskandırıyordu. Ahırı on sekiz el dolduruyordu. Ead eldivenli elini kan rengi ceketinin üzerine koydu.

Valour onu eyerlerken homurdandı. Söylentiler doğruysa, Sabran'ın atlarını bile geride bırakabilirdi.

Ead çizmesini üzengiye geçirdi, ata bindi ve dizginleri çekti. Valour hemen ahırından çıktı ve açık kapılardan içeri daldı. Ead çığlığı duymadan önce Ascalon Sarayı'nın kapılarına varmışlardı ve o zamana kadar onu yakalamak mümkün değildi. Arkasından oklar yağıyordu. Valour kişnedi ama ona Selinyi dilinde fısıldayarak devam etmesi için teşvik etti.

Okçular geri çekilirken, Ead sekiz yıl boyunca hem hapishanesi hem de evi olan yere baktı. Arkadaş olmayı beklemediği iki insanla, Loth ve Margret'le tanıştığı yere. Aldatan'ın tohumuna bakmak için büyüdüğü yer.

Muhafızlar peşinden geldi. Bir hayaleti avladılar, çünkü Ead Duryan artık yoktu.

Altı gün altı gece boyunca karda kışta at sürdü, sadece Valour'u dinlendirmek için durdu. Müjdecilerin önünde kalmalıydı. Eğer Combe'un istediği gibi olsaydı, çoktan onun kaçışını haber almış olurlardı.

Güney Geçidi'ni kullanmak yerine köy yollarından ve tarlalardan geçti. Dördüncü gün kar yeniden başladı. Yolculuğu onu, Lord ve Leydi Honeybrook'un Dulcet Sarayı'nda oturdukları Downs'un bereketli topraklarından geçirerek Crow Coppice kasabasına götürdü. Karanlıkta yola dönmeden önce Valour'u suladı ve şarap tulumunu doldurdu.

Sabran'dan başka her şeye odaklanmıştı ama en hızlı sürüş bile düşüncelerin avlanması için yer bırakıyordu. Şimdi hastaydı, daha önce olduğundan daha da savunmasızdı.

Ead atı bir çiftlik arazisinden geçirirken kendi aptallığına lanet okudu. Inysh mahkemesi onun kalbini yumuşatmıştı.

Sabran'la nasıl olduğunu Başrahibe'ye anlatamazdı. Chassar bile anlamayabilirdi. Kendisi de pek anlamıyordu. Tek bildiği Sabran'ı Ruhani Düklerin merhametine terk edemeyeceğiydi.

Yedinci gün şafak söktüğünde, deniz ufku çürütüyordu. Eğitimsiz bir göz için uçurumlar basitçe düşüyor, kara sorunsuzca suya karışıyordu. Bu manzaraya bakıp da aralarında bir şehir olduğunu hayal bile edemezdi insan.

Bugün, duman varlığını ele veriyordu. Kalın, kara bir bulut gökyüzüne doğru yükseliyordu.

Ead uzun bir süre izledi. Bu baca dumanından daha fazlasıydı. Kayalıkların kenarına kadar at sürdü ve aşağıdaki çatıları inceledi.

"Gel, Valour," diye mırıldandı ve attan indi. Onu ilk basamaklara kadar götürdü.

Perchling darmadağındı. Parke taşlarına kan sıçramıştı. Kemik kömürü ve erimiş et, rüzgârda yağlanıyordu. Yaşayanlar sevdiklerinden geriye kalanlar için ağlıyor ya da şaşkınlık içinde duruyordu. Kimse Ead'e aldırış etmiyordu.

Esmer bir kadın bir fırının kalıntılarının önünde oturuyordu. "Sen oradaki," dedi Ead ona. "Ne oldu burada?

Kadın titriyordu. 'Gece geldiler. Yüksek Batılıların hizmetkârları,' diye fısıldadı. "Savaş makineleri onları uzaklaştırdı, ama bunu yapmadan önce değil... Bir damla gözyaşı çenesine damladı. "Yıl bitmeden başka bir Asırlık Keder yaşanacak.

"Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, hayır," dedi Ead, onun duyamayacağı kadar yumuşak bir sesle.

Valour'u merdivenlerden sahile indirdi. Mancınıklar ve diğer toplar kumların üzerinde enkaz halinde yatıyordu. Tüten cesetler oraya buraya saçılmıştı - asker ve wyrm, ölümde bile ebedi savaşta birbirine karışmıştı. Cockatrices ve basiliskler grotesk kıvrımlar içinde etrafa saçılmış, dilleri sarkmış, gözleri martılar tarafından gagalanmıştı. Ead iğdişin yanında yürüdü.

"Sus," dedi o viyakladığında. 'Sus, Valour. Ölüler yataklarını bu kumun üzerine yaptı.

Görünüşe bakılırsa, bu saldırıya katılan tüm Drakonik yaratıklar ya savaş makineleri ya da kılıç tarafından öldürülmüştü. Sabran bunu yakında öğrenecekti. Donanmasının Inys'in dört bir yanındaki limanlarda konuşlanmış olması onun için bir şanstı, yoksa tüm filo yanabilirdi.

Ead sahili geçti. Rüzgâr kapüşonundan aşağı doğru esiyor, alnındaki teri serinletiyordu. Perchling normalde gemilerle dolu olurdu ama her biri ateşe verilmişti. Sağlam olanların denize açılabilmeleri için elden geçirilmeleri gerekiyordu. Sadece bir sandal el değmemiş görünüyordu.

"Kayboldun, değil mi?

Ne olduğunu anlamadan bir bıçak avucundaydı ve fırlatmaya hazırlanarak döndü. Bir kadın ellerini kaldırdı.

"Sakin ol. Geniş kenarlı bir şapka takıyordu.

"Sakin ol. "Kimsin sen, Yscal?

'Estina Melaugo. *Ebedi Gül'*den. Kadın bir kaşını kaldırdı. "Bir gemiye binmek için biraz geç kaldınız.

"Anlıyorum. Sanırım tekne sizin.' "Öyle.

"Beni alacak mısın? Ead bıçağını kınına soktu. "Zeedeur'a gitmek

istiyorum. Melaugo ona bir aşağı bir yukarı baktı. "Sana ne diyeyim?

"Meg.

"Meg. Gülümsemesinden bunun bir takma ad olduğunu çok iyi bildiği anlaşılıyordu. 'Kirli pelerinine bakılırsa, birkaç gündür sıkı at sürüyorsun. Görünüşüne bakılırsa pek uyumamışsın da.

"Gece Şahini kelleni isteseydi sert at binerdin.

Melaugo ön dişlerinin arasındaki küçük boşluğu göstererek sırıttı. 'Gece Şahini'nin bir başka düşmanı. Bize ödeme yapmaya başlamalı.

"Ne demek istiyorsun?

"Oh, hiçbir şey. Melaugo ufku işaret etti. "Gemi orada bir yerde. Genelde güvenli geçiş için para beklerdim - ama belki de bu kadar çok wyrm varken

hepimiz birbirimize karşı daha nazik olmalıyız.

"Bir korsan için yumuşak sözler.

"Korsanlık benim için bir seçimden çok zorunluluktu Meg. Melaugo Valour'a baktı. "O atı alamazsın.

"At," dedi Ead, "ben nereye gidersem oraya gider.

"Beni seni geride bırakmaya zorlama Meg. Ead elini Valour'un üzerinde tutmaya devam edince Melaugo kollarını kavuşturdu ve iç çekti. "Gemiyi getirmek zorunda kalacağız. Kaptan senin için olmasa bile bunun için tazminat isteyecektir.

Ead çantayı ona fırlattı. Inysh parası Güney'de işe yaramazdı.

"Sadaka kabul etmiyorum, korsan," dedi.

Mentendon'a ulaşması uzun sürmeyecekti. Ead ranzasına uzandı ve uyumaya çalıştı. Uyuduğunda ise Sabran ve meçhul Kupa Taşıyıcısı ile ilgili huzursuz rüyalar görüyordu. Uyuyamadığında ise güverteye çıktı ve yelkenlerin üzerindeki kristal yıldızlara bakarak zihnini sakinleştirmelerine izin verdi.

Kaptan Gian Harlowe piposunu tüttürmek için kamarasından çıktı. Söylentilere göre bu adam Ana Kraliçe'yi seven adamdı. Koyu renk gözler, sert bir ağız, alnında ve yanaklarında çukurlar. Sanki deniz rüzgârı tarafından oyulmuş gibi görünüyordu.

Bakışları gemide buluştu ve Harlowe başını salladı. Ead jeste karşılık verdi.

Günün ilk ışıklarıyla birlikte gökyüzü bir kül tabakasına dönüşmüştü ve Zeedeur ufukta belirmişti. Burası Truyde'nin çocukluğunu geçirdiği, tehlikeli fikirlerini ilk kez tasarladığı yerdi. Aubrecht Lievelyn'in ölümü yıldızlara burada yazılmıştı.

Estina Melaugo pruvada Ead'e katıldı.

'Orada dikkatli ol,' dedi. 'Buradan Ersyr'e gitmek çok zor ve o dağlarda wyrmler var.

"Hiçbir wyrm'den korkmuyorum. Ead başıyla onu onayladı. "Teşekkür ederim Melaugo. Elveda. "Elveda, Meg. Melaugo şapkasının kenarını indirdi ve arkasını döndü.

uzakta. "İyi yolculuklar.

Deniz ve Hundert Nehri tarafından çevrelenen Zeedeur Limanı bir ok başı şeklindeydi. Kanallar, zarif evler ve karaağaçlarla kaplı kuzey mahallesine açılıyordu. Ead bu şehirden daha önce sadece bir kez, Chassar'la birlikte Inys'e doğru yelken açtıklarında geçmişti. Burada evler geleneksel Menteşe tarzında, çan duvarlı olarak inşa edilmişti. Liman Mabedi'nin çan kulesi şehrin kalbinden yukarı doğru uzanıyordu.

Bu, bir süre için göreceği son sığınaktı.

Valour'a bindi ve onu pazarların ve kitap satıcılarının yanından geçirerek kendisini başkente götürecek tuzlu yola doğru mahmuzladı. Birkaç gün içinde Brygstad'da olacak, sonra da Ersyr'e doğru yola çıkacaktı - uzun zamandır kandırdığı saraydan çok uzaklara. Batıdan.

Ve Sabran'dan.

III

Yaşamak İçin Bir Cadı

Ülkemizdeki defne ağaçlarının hepsi soldu, Ve
meteorlar cennetin sabit yıldızlarını korkutuyor.

- William Shakespeare

38

Doğu

Her sabah gün ağarırken bir çan gümbür gümbür çalardı. Bunu duyan Tüy Adası'nın bilginleri yataklarını katlar ve hamama giderlerdi. Yıkandıktan sonra birlikte yemek yerler, sonra da büyükler uyanmadan önce dua etmek ve düşünmek için bir saat geçirirlerdi. Bu saat onun günün en sevdiği zamanıydı.

Büyük Kwiriki'nin görüntüsünün önünde diz çöktü. Su, yeraltı mağarasının duvarlarından aşağı süzülüyor ve bir havuza damlıyordu. Karanlıktan sadece bir fener korunuyordu.

Büyük Yaşlı'nın bu heykeli daha önce Seiiki'de dua ettiklerine benzemiyordu. Bu heykel onu yaşamı boyunca aldığı bazı şekillerin parçalarıyla gösteriyordu: bir geyiğin boynuzları, bir kuşun pençeleri ve bir yılanın kuyruğu.

Tané'nin demir bir bacağın kayaya *çarpma* sesini duyması biraz zaman aldı. Ayağa kalktığında mağaranın girişinde duran Yaşlı Vara'yı gördü.

"Bilgin Tané. Başını eğdi. "Düşüncelerinizi rahatsız ettiğim için beni bağışlayın.

O da karşılık olarak eğildi.

Yaşlı Vara, Vane Hall sakinlerinin çoğu tarafından eksantrik bir tip olarak görülüyordu. Yıpranmış kahverengi teni ve karga ayak izleri olan zayıf bir adamdı.

Gözlerinin etrafında her zaman bir gülümseme ve onun için güzel bir söz vardı. Başlıca görevi depoyu korumak ve yönetmekti, ancak ihtiyaç duyulduğunda şifacı olarak da görev yapıyordu.

'Bu sabah depoda bana katılırsanız onur duyarım,' dedi. 'Senin işlerini başka biri görecek. Ve lütfen,' diye ekledi, 'acele etmeyin.

Tané tereddüt etti. "Depoya girmeme izin verilmiyor.

"Ama bugün girebilirsin.

Kadın cevap veremeden adam gitmişti. Yavaşça tekrar diz çöktü.

Bu mağara kendini unutabileceği tek yerdi. Bir şelalenin arkasında, adanın bu tarafındaki Seiikinese bilginleri arasında paylaşılan bir bal peteği mağarasından biriydi.

Tütsüyü yaydı ve heykelin önünde eğildi. Mücevher gözleri ona parlıyordu.

Merdivenlerin tepesinde gün ışığına çıktı. Gökyüzü ağartılmamış ipek sarısıydı. Basamak taşları üzerinde yalınayak ilerledi.

Yalnız ve engebeli Feather Adası her yerden uzakta uzanıyordu. Sarp uçurum yüzleri ve her zaman var olan bulut örtüsü, yaklaşmaya cesaret eden herhangi bir gemiye heybetli bir cephe sunuyordu. Taşlı sahillerinde yılanlar tembellik ederdi. Doğu'nun dört bir yanından gelen insanlara ve Yaşlıların Yolu olarak adlandırılan adayı ikiye bölen vadinin dibinde dinlendiği söylenen büyük Kwiriki'nin kemiklerine ev sahipliği yapıyordu. Ayrıca, bir ejderha ölümünden uzun süre sonra bile su çekmeye devam ettiği için kemiklerinin adayı sisle kapladığı söylenirdi. Seiiki'nin bu kadar sisli olmasının nedeni buydu.

Seiiki.

Windward Hall kuzeydeki Quill Burnu'nda yer alırken, Tané'nin yerleştirildiği daha küçük olan Vane Hall, ormanla çevrili, çoktan ölmüş bir yanardağın üzerindeydi. Hemen arkasında bir zamanlar lavların aktığı buz mağaraları vardı. İnziva yerleri arasında gidip gelmek için vadinin karşısındaki çürük bir köprüden geçmek gerekiyordu.

Başka hiçbir yerleşim yeri yoktu. Bilginler denizin enginliğinde yalnızdılar.

İnziva yeri bir bilgi bulmaca kutusuydu. Her yeni bilgelik parçası, bir öncekinin anlaşılmasıyla kazanılırdı. Salonlarında saklı,

Tané önce ateş ve su hakkında bilgi edinmişti. Kanatlı iblislerin elementi olan ateş, sürekli beslenmeyi gerektiriyordu. Savaşın, açgözlülüğün ve intikamın elementiydi - her zaman aç, asla tatmin olmamış.

Suyun var olmak için kömüre ya da çıraya ihtiyacı yoktu. Kendini her yere göre şekillendirebilirdi. Eti ve toprağı besler ve karşılığında hiçbir şey istemezdi. Bu yüzden Doğu'nun ejderhaları, yağmurun, gölün ve denizin efendileri, ateş püskürtenlere karşı her zaman zafer kazanırlardı. Okyanus dünyayı yuttuğunda ve insanoğlu sürüklenip gittiğinde, onlar yine de varlıklarını sürdüreceklerdi.

Bir balık şahini nehirden bir acı balık kaptı. Soğuk bir rüzgâr ağaçların arasından süzüldü. Sonbahar Ejderhası yakında uykusuna dönecek ve Kış Ejderhası on ikinci gölde uyanacaktı.

Tané, inziva yerine giden üstü kapalı geçide adımını atarken, Ginura'dan ayrılmadan önce kısacık kestirdiği saçlarının üzerine, köprücük kemiklerini sıyıracak şekilde kumaş kapüşonunu sardı. Miduchi Tané'nin uzun saçları vardı. Dönüştüğü hayaletin ise yoktu.

Düşündükten sonra genellikle yerleri süpürür, ormandan meyve toplamaya yardım eder, mezarları yapraklardan temizler ya da tavukları yemlerdi. Tüy Adası'nda hizmetli yoktu, bu yüzden alimler ufak tefek işleri paylaşır, genç ve güçlü kuvvetli olanlar en çok işi yapardı. Yaşlı Vara'nın ondan en önemli belgelerin saklandığı depoya gelmesini istemesi garipti.

Tüy Adası'na vardığında odasına çekilmiş ve günlerce orada yatmıştı. Ne bir lokma yemiş ne de tek kelime konuşmuştu. Ginura'da silahlarını elinden almışlardı, bu yüzden kendini içinde parçalamıştı. Tek istediği, nefesi kesilene kadar rüyasının yasını tutmaktı.

Ona yeniden hayat veren kişi Yaşlı Vara'ydı. Açlıktan halsiz düştüğünde, onu gün ışığına çıkmaya ikna etmişti. Ona daha önce hiç görmediği çiçekleri göstermişti. Ertesi gün onun için bir yemek hazırlamıştı ve kadın yemeğe dokunmayarak onu hayal kırıklığına uğratmak istememişti.

Artık diğer akademisyenler ona Vane Hall'un Hayaleti diyorlardı. O da diğerleri gibi yemek yiyebiliyor, çalışabiliyor ve okuyabiliyordu ama bakışları her zaman Susa'nın hâlâ yaşadığı bir dünyadaydı.

Tané yürüyüş yolundan çıktı ve depoya doğru ilerledi. Buraya genellikle sadece yaşlıların girmesine izin verilirdi. Basamaklara yaklaştığında Tüy Adası gürledi. Yere düştü ve başını örttü.

Toprak sarsıntısı inziva yerini sarsarken, ani bir acıyla dişlerinin arasından tısladı.

Böğründeki düğüm bir bıçak ucuydu. Soğuk bir acı - çıplak teninde buzun ısırığı, iç organlarında donmuş yanık. Acı dalgaları içinden geçerken gözyaşları gözlerine hücum etti.

Bilincini kaybetmiş olmalı. Nazik bir ses onu geri çağırdı. "Tané. Kağıt kurusu eller kollarını tuttu. "Bilgin Tané, konuşabiliyor musun?

Evet, demeye çalıştı ama ağzından bir şey çıkmadı.

Yer sarsıntısı durmuştu. Ama acı dinmemişti. Yaşlı Vara onu kemikli kollarının arasına aldı. Bir çocuk gibi kaldırılmak onu üzmüştü ama acı dayanabileceğinden çok daha fazlaydı.

Onu deponun arkasındaki avluya götürdü ve balık havuzunun yanındaki taş bankın üzerine oturttu. Kenarında bir çaydanlık bekliyordu.

'Bugün seni kayalıklarda yürüyüşe çıkaracaktım,' dedi, 'ama şimdi anlıyorum ki dinlenmeye ihtiyacın var. Başka bir zaman. İkisi için de çay doldurdu. "Ağrın var mı?

Göğüs kafesi buzla dolmuş gibiydi. 'Eski bir yaralanma. Önemli bir şey değil, Yaşlı Vara. Sesi boğuktu. "Bu yer sarsıntıları artık çok sık geliyor.

"Evet. Sanki dünya eski ejderhalar gibi şeklini değiştirmek istiyor.

Büyük Nayimathun ile yaptığı konuşmaları düşündü. Nefes alış verişini düzene sokmaya çalışırken, Yaşlı Vara yanına oturdu.

"Depremlerden korkarım," diye itiraf etti. 'Seiiki'de yaşarken, yer sallandığında annem ve ben Basai'deki küçük evimizde toplanırdık ve aklımızı dağıtmak için birbirimize hikayeler anlatırdık.

Tané gülümsemeye çalıştı. "Annemin de aynı şeyi yapıp yapmadığını hatırlamıyorum. O konuşurken yer tekrar sarsıldı.

"Peki," dedi Yaşlı Vara, "belki onun yerine ben size bir tane anlatabilirim. Geleneklere uygun olarak.

"Tabii ki.

Ona dumanı tüten bir fincan uzattı. Tané sessizce kabul etti.

"Büyük Keder'den önceki zamanlarda, bir ateş püskürten On İki Göl İmparatorluğu'na uçtu ve çiçekler ve yumuşak yağmurlar getiren Bahar Ejderhası'nın boğazından inciyi söküp aldı. Kanatlı iblisler açgözlülükle hazine biriktirmekten başka bir şey istemezler ve hiçbir hazine bir inciden daha değerli değildir.

ejderha incisi. Ağır yaralı olmasına rağmen Bahar Ejderhası, kendilerinin de yaralanabileceği korkusuyla kimsenin hırsızı takip etmesini yasakladı - ama bir kız gitmeye karar verdi. On iki yaşındaydı, küçük ve hızlıydı ve ayakları üzerinde o kadar hafifti ki kardeşleri ona Küçük Gölge Kız diyordu.

"Bahar Ejderhası incisi için yas tutarken, ülkenin üzerine hiç de doğal olmayan bir kış çöktü. Soğuk tenini yakmasına ve ayakkabısı olmamasına rağmen Küçük Gölge Kız, ateş püskürtenin istifini gömdüğü dağa yürüdü. Canavar avlanmak için uzaktayken mağarasına girdi ve Bahar Ejderhası'nın incisini geri aldı.

Taşıması ağır bir hazine olurdu. En küçük ejderha incisi bir insan kafatası büyüklüğündeydi.

"Ateş püskürten, tam inciyi eline aldığı sırada geri döndü. Öfkeyle, inine girmeye cüret eden hırsıza çenesini kapattı ve kızın kalçasından bir parça et kopardı. Kız nehre daldı ve akıntı onu mağaradan uzaklaştırdı. İnciyle birlikte kaçtı - ama kendini sudan çıkardığında yarasına dikiş atacak kimseyi bulamadı, çünkü kan insanların onun kızıl hastalığına yakalandığından korkmasına neden oldu.

Tané buhar dallarının arasından Yaşlı Vara'yı izledi. "Ona ne oldu?

Bahar Ejderhası'nın ayaklarının dibinde öldü. Çiçekler yeniden açarken ve güneş karları eritirken, Bahar Ejderhası Küçük Gölge Kız'ın yüzdüğü nehre onun onuruna bir isim verileceğini ilan etti, çünkü çocuk onu kalbi olan inciyle yeniden bir araya getirmişti. Hayaletinin nehir kıyısında dolaşarak yolcuları koruduğu söylenir.

Tané daha önce sıradan bir insandan böylesine cesur bir hikâye duymamıştı.

'Bu hikayeyi üzücü bulanlar var. Diğerleri ise bunu fedakârlığın güzel bir örneği olarak görüyor,' dedi Yaşlı Vara.

Yerde bir şok daha yaşandı ve Tané'nin içinden bir ses cevap verdi. Acıyı yüzünden uzak tutmaya çalıştı ama Yaşlı Vara'nın gözleri çok keskindi.

"Tané," dedi, "bu eski yarayı görebilir miyim?

Tané tuniğini yara izini görebileceği kadar kaldırdı. Gün ışığında normalden daha belirgin görünüyordu.

"İzin verir misiniz? Yaşlı Vara sordu. Kadın başıyla onaylayınca, tek parmağıyla dokundu ve kaşlarını çattı. "Altında bir şişlik var.

Bir çakıl taşı kadar sertti. "Öğretmenim bunun ben çocukken olduğunu söyledi," dedi Tané. "Öğrenme Evleri'ne gelmeden önce.

"O zaman bir şey yapılıp yapılamayacağını görmek için hiç doktora gitmediniz mi? Kadın başını salladı ve yara izini kapattı.

"Bence senin tarafını açmalıyız, Tané," dedi Yaşlı Vara kararlı bir şekilde. 'Bize bakan Seiikinli doktoru çağırayım. Bu tür büyümelerin çoğu zararsızdır, ancak bazen vücudu içten içe yiyip bitirebilirler. Senin de Küçük Gölge Kız gibi gereksiz yere ölmeni istemeyiz çocuğum.

"Gereksiz yere ölmedi," dedi Tané, bakışları boştu. 'Son nefesiyle bir ejderhanın neşesini geri getirdi ve bunu yaparken dünyayı da geri getirdi. Bir hayatla yapılabilecek daha onurlu bir şey var mı?

39

Güney

Kırk kişilik bir kervan çölde ilerliyordu. Gün batımının soluk ışığında kumlar parıldıyordu.

Bir deveye binmiş olan Eadaz uq-Nāra gökyüzünün kızıllaşmasını izliyordu. Teni koyu *kahverengiye* dönmüştü ve omuzlarına kadar kesilmiş saçlarını beyaz bir örtü örtüyordu.

Güvercinlerin Yeri'nde katıldığı kervan şimdi Burlah'ın kuzeyinde, Rumelabar'a doğru uzanan çöldeydi. Burlah, Nuram kabilelerinin bölgesiydi. Kervan, erzaklarını paylaşan ve wyrm'lerin dağların ötesine geçtiği konusunda uyarıda bulunan bazı tüccarlarla çoktan yollarını kesiştirmişti, şüphesiz Doğu'da başka bir Yüce Batılı görüldüğüne dair söylentilerden cesaret almışlardı.

Ead, Rauca'ya giderken Gömülü Şehir'de durmuştu. Wyrm türünün doğum yeri olan Dehşet Dağı, hatırladığı kadar korkunçtu, kırık bir kılıç gibi gökyüzüne uzanıyordu. Bir ya da iki kez, yıkık sütunlar arasında yürürken, zirvesinde uzaktan gelen kanat titreşimlerini görmüştü. Yaşam beşiklerine akın eden Wyvern'ler.

Dağın gölgesinde bir zamanların büyük şehri Gulthaga'nın kalıntıları vardı. Yüzeyde kalan çok az şey, altındaki yapıyı gizliyordu.

İçinde bir yerlerde, Jannart utt Zeedeur bilginin peşinde koşarken sonunu getirmişti.

Ead, bu Uzun Saçlı Yıldız, dünyayı dengeleyen kuyruklu yıldız hakkında daha fazla şey öğrenip öğrenemeyeceğini görmek için onu takip etmeyi düşünmüştü. Taşlaşmış külün altına girmek için kullandığı yolu bulmak için harabeleri didik didik aramıştı. Saatler süren aramadan sonra, ancak sürünerek girebileceği genişlikte bir tünel gördüğünde vazgeçmek üzereydi. Bir kaya düşmesiyle tıkanmıştı.

Keşfetmenin pek bir anlamı yoktu. Ne de olsa hiçbir Gülthaganlı tanımıyordu ama Truyde'nin kehaneti kulağına küpe olmuştu.

Güney'e dönüşünün ona yeniden hayat vereceğini düşünmüştü. Gerçekten de, Huzursuz Rüya Çölü'ne attığı ilk adım yeniden doğuş gibi gelmişti. Valour'u Harmur Geçidi'nde güvende bıraktıktan sonra, kumların arasından Rauca'ya doğru tek başına yürüdü. Şehri yeniden görmek gücünü tazelemişti ama kısa süre sonra Burlah'tan esen rüzgârlar gücünü alıp götürdü.

Teni çölün dokunuşunu unutmuştu. Artık tozlu bir gezginden başka bir şey değildi ve hafızası bir serap gibiydi. Bazı günler neredeyse Batı kraliçesinin sarayında hiç ince ipekler ve mücevherler giymediğine inanıyordu. Hiçbir zaman Ead Duryan olmadığına.

Devesinin yanından bir akrep geçti. Diğer yolcular vakit geçirmek için şarkı söylüyorlardı. Ead sessizce dinledi. Ersyri'de şarkı söyleyen birini duymayalı bir ömür olmuştu.

Selvi ağacına tünemiş bir ötücü kuş,
Ve yalnız, evlenmek için bir eş aradı. "Dans et,
dans et," diye şarkı söyledi, "bu gece kum
tepelerinde. "Gel, gel aşkım, ikimiz de uçalım.

Rumelabar hâlâ çok uzaktaydı. Acı gecelerin güneş kadar hızlı öldürebildiği kış mevsiminde kervanın Burlah'ı fethetmesi haftalar alabilirdi. Chassar'ın Inys'ten ayrıldığına dair bir haber alıp almadığını merak ediyordu, bunun Ersyr için diplomatik sonuçları olabilirdi.

Kervanbaşı, 'Nuram kampına gideceğiz,' diye seslendi. "Fırtına yaklaşıyor.

Mesaj aşağıya doğru iletildi. Ead hayal kırıklığı içinde dizginleri daha sıkı tuttu. Burlah'ta bir fırtına eserken kaybedecek zamanı yoktu.

"Eadaz.

Eyerinde döndü. Başka bir deve onunkiyle aynı hizaya gelmişti.
Ragab, bir çuval postayla güneye doğru yol alan kır saçlı bir postacıydı.

"Bir kum fırtınası," dedi derin sesi yorgun bir şekilde. "Sanırım bu yolculuk hiç bitmeyecek.

Ead, seyahatlerinden ilginç hikâyelerle dolu olan ve bu geçişi neredeyse yüz kez yaptığını iddia eden Ragab'la at sürmekten keyif alıyordu. Köyüne bir basilisk tarafından yapılan ve ailesini öldüren, bir gözünü kör eden ve her yerini yaralayan bir saldırıdan sağ kurtulmuştu. Diğer gezginler ona acıyarak bakıyordu.

Onlar da Ead'e acıyarak bakıyorlardı. Bir kadın bedeninde, dünyalar arasında sıkışıp kalmış gezgin bir ruh olduğunu fısıldadıklarını duymuştu. Sadece Ragab yaklaşmaya cesaret edebilmişti.

"Burlah'ın ne kadar sert olduğunu unutmuşum," dedi Ead. "Ne kadar

ıssız. "Daha önce geçtiniz mi?

"İki kez.

'Bu geçişi benim kadar çok kez yaptığınızda, o ıssızlıktaki güzelliği göreceksiniz. Yine de Ersyr'deki tüm çöllerimiz arasında,' dedi, 'en çok sevdiğim her zaman Huzursuz Rüya Çölü olacak. Çocukken en sevdiğim hikaye, adını nasıl aldığıydı.

"Bu çok üzücü bir hikâye.

'Bana göre çok güzel. Bir aşk hikayesi.'

Ead eyer matarasına uzandı. "Bunu duymayalı uzun zaman oldu. Tıpayı çıkardı. "Belki bana anlatabilirsin?

"Nasıl isterseniz," dedi Ragab. "Daha gidecek yolumuz var.

Kendisi içmeden önce Ragab'ın matarasından bir yudum almasına izin verdi. Ragab boğazını temizledi.

"Bir zamanlar halkı tarafından sevilen bir kral varmış. Rauca'daki mavi camlı bir sarayda hüküm sürermiş. Dünyadaki her şeyden çok sevdiği gelini Kelebek Kraliçe genç yaşta ölmüş ve onun için acınacak bir şekilde yas tutmuş. Memurları onun yerine hüküm sürerken, o kendi yarattığı bir hapishaneye düşmüş, hor gördüğü zenginlikle çevrelenmişti. Hiçbir mücevher ya da para ona kaybettiği kadını satın alamazdı. Ve böylece Melankolik Kral olarak tanındı.

"Bir gece, bir yıldır ilk kez yatağından kalkıp kızıl ayı seyretti. Penceresinden aşağı baktığında gözlerine inanamadı. Kraliçesi, sarayın bahçesinde, onunla evlendiği gün giydiği kıyafetleri giymiş, onu yanına çağırıyordu

kumların üzerinde. Gözleri gülüyordu ve ilk tanıştıklarında ona verdiği gülü tutuyordu. Kendini bir rüyada sanan kral, saraydan şehre ve çöle doğru yürüdü - aç ve susuz, cübbesiz, hatta ayakkabısız. Yürüdü ve yürüdü, uzaktaki gölgeyi takip etti. Soğuk tenini sararken, susuzluktan zayıf düşerken ve gulyabaniler ayak izlerini takip ederken bile kendi kendine, "*Ben sadece rüya görüyorum"* demiş. *Ben sadece rüya görüyorum*. Aşkının peşinden yürüdü, ona ulaşacağını ve yatağında yalnız uyanmadan önce onunla bir gece daha geçireceğini biliyordu - en azından rüyasında sadece bir gece daha -'

Ead hikâyenin bir sonraki bölümünü hatırladı. İçinden bir ürperti geçti.

"Elbette," dedi Ragab, "Melankolik Kral hiç de rüya görmüyordu,
ama bir serabı takip ediyordu. Çöl ona bir oyun oynamıştı. Orada öldü ve kemikleri kumda kayboldu. Ve çölün bir adı vardı. Devesi homurdandığında onu okşadı. 'Aşk ve korku ruhlarımıza garip şeyler yapar. Getirdikleri rüyalar, bizi tuzlu suyla ıslatan ve ölecekmişiz gibi nefes nefese bırakan rüyalar - bunlara huzursuz rüyalar diyoruz. Ve sadece bir gül kokusu onları önleyebilir.

Yastığın arkasına saklanmış bir başka gülü hatırlayınca tüyleri diken diken oldu.

Kafile kampa tam da kum fırtınası ufukta belirirken vardı. Yolcular aceleyle ortadaki çadıra alındılar; burada Ead, Ragab'la birlikte minderlerin üzerine oturdu ve misafirlerine düşkün olan Nuramlar peynir ve tuzlu ekmeklerini paylaştılar. Ayrıca Ead'in geri çevirdiği bir su borusunu da uzattılar. Ancak Ragab bunu memnuniyetle kabul etti.

"Bu gece hiçbirimiz iyi uyuyamayacağız. Kokulu bir duman üfledi. "Fırtına dindiğinde, benim hesabıma göre üç gün içinde Gaudaya Vahası'na varmış oluruz. Sonra önümüzde uzun bir yol uzanıyor.

Ead aya baktı.

"Bu fırtınalar ne kadar sürüyor?" diye sordu Ragab'a.

Ragab başını salladı. "Söylemesi zor. Dakikalar, bir saat ya da daha fazla sürebilir.

Nuramlı bir kadın her ikisi için de tatlı pembe bir çay doldururken Ead parmaklarıyla gözleme yuvarlağını ikiye böldü. Çöl bile ona karşı komplo kurmuştu. Kervandan ayrılıp Chassar'a ulaşana kadar at sürmek için yanıp tutuşuyordu ama o Melankolik Kral değildi. Korku onu

Aklını başına topladı. Burlah'ı tek başına geçebileceğini düşünecek kadar gururlu değildi.

Diğer yolcular Drayasta'nın Mavi Gözlüklü Hırsızı'nın hikâyesini dinlerken, o kıyafetlerindeki kumları temizledi ve dişlerini temizlemek için yumuşak bir dal çiğnedi, ardından bir örtünün arkasında uyuyacak bir yer buldu.

Nuramlar genellikle yıldızların altında uyurlardı ama şimdi tepelerinde bir kum fırtınası kükrerken kendilerini çadırlarına kapattılar. Yavaş yavaş göçebeler ve misafirleri çekilmeye başladı ve kandiller söndürüldü.

Ead kendini dokuma bir battaniyeyle örttü. Karanlık onu sardı ve kendini Sabran'a geri dönmüş olarak hayal etti, bedeni onun dokunuşunu hatırlayarak ağrıyordu. Sonra Anne merhamet etti ve rüyasız bir uykuya daldı.

Bir *gümbürtü* onu uyandırdı.

Gözleri birden açıldı. Çadır etrafında titriyordu ama bu kargaşanın altında dışarıdan gelen bir ses duyabiliyordu. Kendinden emin bir şey. Çantasından bir hançer çıkardı ve çöl gecesine adım attı.

Kum kampı kasıp kavuruyordu. Ead *pargh'ını* ağzının üzerine tuttu. Silueti gördüğünde hançerini havaya kaldırdı, bunun bir wyverling olduğundan emindi - ama sonra tüm ihtişamıyla Burlah'ın tozuna doğru adım attı.

Gülümsedi.

Parspa bilinen son *Hawiz'di*. Bronz uçlu kanatları dışında bembeyaz olan bu kuşlar wyvernler kadar büyüyebilirdi ve onlarla çiftleşerek cockatrice'i yaratmışlardı. Kuşlara düşkün olan Chassar, Parspa'yı henüz yumurtadayken bulmuş ve onu Manastır'a getirmişti. Artık sadece ona cevap veriyordu. Ead eşyalarını toplayıp kuşun üzerine tırmandı ve kısa süre sonra kampı geride bıraktılar.

Yükselen güneşten kaçıyorlardı. Ead, tuzlu sedir ağacı kumu parmakladığında yaklaştıklarını anladı ve sonra bir anda Lasia'nın Etki Alanı'nın üzerindeydiler.

Doğduğu yer kızıl çöllerin ve engebeli tepelerin, gizli mağaraların ve gürleyen şelalelerin, Halassa Denizi'nden gelen dalgaların köpürttüğü altın kumsalların ülkesiydi. Çoğunlukla, Ersyr gibi kurak bir ülkeydi - ama Lasia'nın içinden uçsuz bucaksız nehirler akıyor ve yeşillikler onları yarıyordu. Şöyle bir bakınca

Ead, altındaki düzlüklerde memleket hasretinin sonunda azaldığını hissetti. Dünyanın ne kadarını görürse görsün, her zaman buranın en güzel yer olduğuna inanacaktı.

Çok geçmeden Parspa Yikala harabelerinin üzerinde süzülüyordu. Ead ve Jondu çocukken birçok kez oraya gitmiş, Anne'nin günlerinden kalma ıvır zıvırları aramaya heveslenmişlerdi.

Parspa, Lasian Havzası'na doğru uzanıyordu. Minara Nehri'nin kana buladığı bu geniş ve kadim orman, Tarikat'ın üzerini örtüyordu. Güneş doğduğunda Parspa ağaçların üzerindeydi, gölgesi birbirine sıkı sıkıya bağlı gölgeliklerin üzerinde süzülüyordu.

Kuş nihayet alçaldı ve ormandaki birkaç açıklıktan birine kondu. Ead onun sırtından kaydı.

"Teşekkür ederim dostum," dedi Selinyi dilinde. "Buradan sonraki yolu biliyorum. Parspa hiç ses çıkarmadan uzaklaştı.

Ead kendini yapraklarından biri kadar küçük hissederek ağaçların arasında yürüdü. Strangler inciri gövdelerine tırmanıyordu. Zihni yolu unutmuş olsa da yorgun ayakları yolu hatırlıyordu. Mağaranın ağzı yakınlarda bir yerdeydi, güçlü parmaklıklarla korunuyordu ve en sık yaprakların arasına gizlenmişti. Bu yol onu yerin derinliklerine, gizli salonların labirentine götürecekti.

Kanında bir fısıltı. Döndü. Bir kadın güneş ışığı havuzunda duruyordu, karnı çocukla doluydu.

'Nairuj,' dedi Ead.

"Eadaz," diye cevap verdi kadın. "Evine hoş geldin.

Kemerli kafes pencerelerden ışık sızıyordu. Ead yatakta olduğunu, başının ipek yastıklarla desteklendiğini fark etti. Yolda geçen onca günden sonra ayak tabanları yanıyordu.

Boğuk bir kükreme onu ayağa kaldırdı. Zorlukla nefes alarak el yordamıyla bir silah aradı. "Eadaz. Nasırlı eller onunkileri kavradı ve onu ürküttü. "Eadaz, sakin ol.

Önündeki sakallı yüze baktı. Koyu renk gözlerin köşeleri yukarı kalkıktı, tıpkı kendisininkiler gibi.

"Chassar," diye fısıldadı. "Chassar. Bu-?'

'Evet.' Gülümsedi. "Evindesin, sevgilim.

Yüzünü onun göğsüne bastırdı. Cüppesi kirpiklerindeki ıslaklığı emdi.

"Uzun bir yoldan geldin. Eli kumla kabuk bağlamış saçlarında gezindi. "Ascalon'dan ayrılmadan önce yazmış olsaydın, Parspa'yı çok daha erken gönderebilirdim.

Ead onun kolunu kavradı. 'Zamanım yoktu. Chassar,' dedi, 'sana söylemeliyim. Sabran tehlikede - Ruhani Dükler, sanırım onun tahtı için savaşmak istiyorlar-'

'Inys'te artık hiçbir şeyin önemi yok. Başrahibe yakında sizinle konuşacak.

Tekrar uyudu. Uyandığında gökyüzü sönmekte olan korların kırmızısına bürünmüştü. Lasia yılın büyük bir bölümünde sıcak kalmıştı ama akşam rüzgârına bir serinlik sinmişti. Kalktı ve balkona doğru yürümeden önce brokarlı bir bornoza sarındı. Ve onu gördü.

Portakal ağacı.

Lasian Havzası'nın kalbinden yukarı doğru uzanıyordu, Inys'te hayal ettiğinden daha büyük ve daha güzeldi. Beyaz çiçekler dallarını ve çimenleri süslüyordu. Etrafında Kan Vadisi uzanıyordu, Anne'nin İsimsiz Olan'ı yok ettiği yer. Ead nefesini serbest bıraktı.

Evindeydi.

Yeraltı odaları bu vadide sona eriyordu. Sadece bu odalar -güneş odaları- ona bakma ayrıcalığına sahipti. Başrahibe bunlardan birinde dinlenmesine izin vererek onu onurlandırmıştı. Genellikle dua ve doğum için ayrılmışlardı.

Üç bin fitlik kesintisiz su yükseklerden gürledi. Duyduğu kükreme buydu. Siyāti uq-Nāra, Galian'ın korkaklığıyla alay etmek için şelaleye Galian'ın Feryadı adını vermişti. Onun çok aşağısında, Minara Nehri vadiyi yararak ağacın köklerini besliyordu.

Bakışları labirent gibi dalların üzerinde gezindi. Meyveler dalların üzerinde rutilleşerek oraya buraya yuvalanmıştı. Bu manzara ağzını kuruttu. İçinde zonklayan susuzluğu hiçbir su dindiremezdi.

Odasına dönerken durdu ve alnını kapının serin, gül rengi taşına dayadı.

Home.

Alçak bir hırıltı ensesindeki tüyleri kaldırdı. Döndüğünde kapı aralığında yetişkin bir i c h n e u m o n gördü.

"Aralaq?

"Eadaz. Sesi alçak ve taş gibiydi. "Seni son gördüğümde daha yavruydun.

Onun büyüklüğüne inanamıyordu. Bir zamanlar kucağına sığacak kadar küçüktü. Şimdi ise iri yarı ve derin göğüslüydü, kendisinden bir baş daha uzun duruyordu. "Sen de öyleydin. Kadının yüzü bir gülümsemeye dönüştü. "Bütün gün beni mi koruyordun?

"Üç gün.

Gülümsemesi soldu. "Üç," diye mırıldandı. "Düşündüğümden daha fazla yorulmuş olmalıyım.

"Portakal ağacı olmadan çok uzun süre yaşadınız.

Aralaq onun yanına sokuldu ve elini burnuna götürdü. Dilini yüzünde gezdirirken Ead kıkırdadı. Onu ciyaklayan bir tüy yumağı olarak hatırlıyordu, gözleri ve burnundan soluyordu, uzun kuyruğuna takılıp düşüyordu.

Rahibelerden biri onu Ersyr'de yetim bulmuş ve Jondu'yla birlikte bakımını üstlendikleri Manastır'a getirmişti. Onu süt ve yılan eti artıklarıyla beslemişlerdi.

"Yıkanmalısın. Aralaq parmaklarını yaladı. "Deve gibi kokuyorsun. Ead dudak büktü. "Teşekkür ederim. Senin de kendine has keskin bir kokun var,

Biliyorsun.'

Yatağının başucundaki kandili aldı ve onu takip etti.

Onu tünellerden geçirdi ve merdivenlerden yukarı çıkardı. İki Lasialı adamın yanından geçtiler - Siyāti'nin oğulları, kız kardeşlere bakıyorlardı. Ead geçerken ikisi de başlarını eğdi.

Hamama vardıklarında Aralaq onun kalçasını dürttü.

"Gidin. Bir hizmetçi seni sonra Başrahibe'ye götürecek. Altın gözler ciddiyetle ona baktı. "Onun yanında dikkatli ol, Zāla'nın kızı.

Giderken kuyruğu da peşinden sürüklendi. Kapıdan geçip mum ışığıyla aydınlatılmış bir iç mekâna adım atmadan önce onun gidişini izledi.

Güneşlenme odaları gibi bu hamam da Tarikat'ın açık tarafındaydı. Bir esinti, suyun yüzeyindeki buharı denizdeki akıntı gibi döndürüyordu. Ead kandili yere bıraktı ve havuza inmeden önce bornozunu silkti. Rüzgâr her adımda kumları, kiri ve teri alıp götürüyor, onu pırıl pırıl ve yepyeni bırakıyordu.

Cildini yumuşatmak için kül sabunu kullandı. Saçlarındaki kumları temizledikten sonra, sıcağın seyahat yorgunu kemiklerini yatıştırmasına izin verdi.

Dikkatli ol.

Ichneumon'lar dikkatsiz uyarılarda bulunmazdı. Başrahibe onun Inys'te kalmak konusunda neden bu kadar ısrarcı olduğunu bilmek isteyecektir.

Her zaman benimle kalmalısın, Ead Duryan.

"Abla.

Başını çevirdi. Siyâti'nin Oğulları'ndan biri kapı aralığındaydı.

'Başrahibe akşam yemeği için ona katılmanızı istiyor,' dedi. "Giysileriniz sizi bekliyor.

"Teşekkür ederim.

Odasında giyinmek için acele etmedi. Kendisi için bırakılan giysiler resmi değildi ama bir postulant olarak yeni rütbesine yakışıyordu. Inys'e gittiğinde bir inisiyeydi, şimdi Tarikat için önemli bir görevi tamamlamıştı ve bu da onu bir Kızıl Hanımefendi olarak adlandırılmaya uygun hale getiriyordu. Bu onura layık olup olmadığına sadece Başrahibe karar verebilirdi.

Önce deniz ipeğinden bir manto vardı, altın gibi parlıyordu ve göbeğine kadar örtüyordu. Ardından işlemeli beyaz bir etek geliyordu. Bir bileğini - kılıç elinin bileğini- cam bir bant çevreliyordu ve boynunda tahta boncuk dizileri asılıydı. Saçlarını gevşek ve nemli bırakmıştı.

Bu yeni Başrahibe onu on yedi yaşından beri görmemişti. Sinirini yatıştırmak için biraz şarap doldururken, yemek bıçağının düz kısmındaki yansımasını gördü.

Dolgun dudaklar. Gözleri meşe balı gibiydi, kaşları alçak ve düzdü. Burnu köprüye doğru ince, uca doğru genişti. Bütün bunları tanıyordu. Ama şimdi ilk kez kadınlığın onu nasıl değiştirdiğini görüyordu. Elmacık kemiklerini ayartmış ve gençliğin yuvarlak hatlarını yok etmişti. Sadece Tarikat savaşçılarının anlayabileceği türden bir açlıktan kaynaklanan bir zayıflık da vardı onda.

Büyürken olmayı arzuladığı kadınlara benziyordu. Sanki taştan yapılmıştı.

"Hazır mısın, kardeşim?

Adam geri dönmüştü. Ead eteğini düzeltti.

"Evet," dedi. "Beni ona götür.

Cleolind Onjenyu Portakal Ağacı Tarikatı'nı kurduğunda, Güney'in prensesi olarak hayatını terk etmiş ve hizmetkârlarıyla birlikte Kan Vadisi'nde kaybolmuştu. Galian'a meydan okuyarak sığınaklarına bu ismi vermişlerdi. Galian'ın geldiği dönemde, Inysca Adaları'nın şövalyeleri yeminlerini manastır adı verilen binalarda ederlerdi. Galian ilk Güney manastırını Yikala'da kurmayı planlamıştı.

Cleolind, *farklı türde bir manastır kuracağım ve hiçbir korkak şövalye bahçesini kirletmeyecek,* demişti.

Anne'nin kendisi ilk başrahibeydi. İkincisi Siyāti uq- Nāra'ydı ve Ead dahil olmak üzere Tarikat'ın pek çok erkek ve kız kardeşi onun soyundan geldiğini iddia ediyordu. Her Başrahibenin ölümünden sonra, bir sonraki Başrahibe Kızıl Hanımlar tarafından seçilirdi.

Başrahibe, Chassar'la birlikte bir masada oturuyordu. Ead'i görünce ayağa kalktı ve onu elinden tuttu.

"Sevgili kızım. Yanağına bir öpücük kondurdu. "Lasia'ya tekrar hoş geldin.

Ead jeste karşılık verdi. "Ana'nın ateşi sizi ayakta tutsun, Başrahibe.

"Ve sen.

Yaşlı kadın koltuğuna dönmeden önce ela gözleri onu inceledi ve değişiklikleri fark etti.

Mita Yedanya, eskiden *munguna* - varsayılan varis - şimdi beşinci on yılında olmalı. Geniş bir kılıç gibi yapılıydı, omuzları geniş, vücudu uzundu. Ead gibi o da hem Lasian hem de Ersyri kökenliydi, teni denizin kumu gibiydi. Siyah saçları artık gümüşle işlenmişti ve tahta bir iğneyle delinmişti.

Sarsun tünediği yerden cıvıldayarak selam verdi. Çassar, yoğurt ve kızarmış kuzu karışımının ortasındaydı. Ona gülümsemek için durdu. Ead yanına oturdu ve Siyāti'nin Oğlu onun önüne bir kase yer fıstığı güveci koydu.

Yemek tabakları masanın etrafında dönüyordu. Beyaz peynir, ballı hurma, hurma-elma ve kayısı, dövülmüş nohutla taçlandırılmış sıcak gözleme, soğan ve erik domatesiyle harmanlanmış pilav, güneşte kurutulmuş balık, dumanı tüten istiridye, bölünmüş ve baharatlanmış kırmızı muz. Neredeyse on yıldır özlemini çektiği tatlar.

Siyâti'nin Oğlu Ead'e tabağına sığdırabildiği kadar yemek sunarken Başrahibe, "Bir kız bizi terk etti ve bir kadın geri döndü," dedi. 'Ben nefret ediyorum

Acele et, ama Inys'ten hangi koşullarda ayrıldığını bilmeliyiz. Chassar bana sürgün edildiğinizi söyledi.

"Tutuklanmaktan kurtulmak için kaçtım. "Ne oldu kızım?

Ead bir sürahi hurma şarabı doldurdu ve kendine düşünmek için birkaç dakika verdi.

Truyde utt Zeedeur ve onun silahtarla olan ilişkisi ile başladı. Onlara Triam Sulyard'dan ve onun Doğu'ya geçişinden bahsetti. Onlara Rumelabar Tableti'nden ve Truyde'nin ondan çıkardığı teoriden bahsetti. Kozmik dengenin, ateşin ve yıldızların hikâyesi.

Chassar düşünceli bir ifadeyle, 'Bunun bir önemi olabilir, Başrahibe,' dedi. 'Ağacın özgürce meyve verdiği bolluk dönemleri vardır -şu anda biz de o dönemlerden birindeyiz- ve daha az meyve verdiği dönemler. Böyle iki kıtlık dönemi oldu, bunlardan biri Çağların Kederi'nden hemen sonraydı. Bu kozmik denge teorisi bunu açıklamak için bir şeyler yapıyor.

Başrahibe bunu düşünüyor gibiydi ama düşüncelerini dile getirmedi.

"Devam et, Eadaz," dedi.

Ead anlattı. Onlara evliliği, cinayeti, çocuğu ve onu kaybetmesini anlattı. Ruhani Dükler ve Combe'un onların Sabran'a karşı niyetleri hakkında ima ettikleri hakkında.

Elbette bazı şeyleri atlamış.

'Artık hamile kalamıyor, meşruiyeti tehdit altında. Sarayda en az bir kişi, bu Kupa Taşıyıcısı, onu öldürmeye ya da en azından korkutmaya çalışıyor,' diye bitirdi Ead. 'Daha fazla kız kardeş göndermeliyiz, yoksa Ruhani Düklerin tahta doğru ilerleyeceğine inanıyorum. Artık onun sırrını biliyorlar, onların merhametine kalmış durumda. Bunu ona şantaj yapmak için kullanabilirler. Ya da basitçe onu gasp edebilirler.

"İç savaş. Başrahibe dudaklarını büzdü. "Son Başrahibemize bunun er ya da geç olacağını söylemiştim ama o bunu duymak istemedi. Bir dilim karpuz kesti. "Artık Inysh'in işlerine karışmayacağız.

Ead yanlış duymuş olabileceğinden emindi.

"Başrahibe," dedi, "ne demek istediğinizi sorabilir miyim?

"Tam olarak söylediğim şeyi kastediyorum. Tarikat artık Inys'e müdahale etmeyecek.

Şaşkınlık içindeki Ead, Chassar'a baktı ama o birden yemeğine dalmıştı.

'Başrahibe-' Sesini kontrol altında tutmak için mücadele etti. 'Bunu yapmaya niyetli olamazsınız.

Virtudom'u bu belirsiz kadere *terk* etmek

mi?' Cevap yok.

'Eğer Sabran'ın bir kız çocuğu doğuramayacağı ortaya çıkarsa, sadece Inys'te iç savaş çıkmayacak, aynı zamanda Virtudom'da tehlikeli bir bölünme yaşanacak. Farklı hizipler Ruhani Düklerin farklı üyeleri için mücadele edecek. Taşra Kontları bile taht için uğraşabilir. Kıyamet tellalları şehirlerde dolaşacak. Ve bu kaosun ortasında Fýredel gücü ele geçirecek.

Başrahibe parmaklarını bir tabak suya daldırarak karpuzun kanını temizledi.

'Eadaz,' dedi, 'Portakal Ağacı Tarikatı wyrm türüne karşı öncüdür. Bin yıldır bu böyledir. Ead'in gözlerinin içine baktı. 'Başarısız monarşileri ayakta tutmak için var *değildir*. Ya da yabancı savaşlara müdahale etmek için. Bizler politikacı, koruma ya da paralı asker değiliz. Bizler kutsal ateşin taşıyıcılarıyız.

Ead bekledi.

"Chassar'ın da dediği gibi, Tarikat'ta kıtlık dönemlerine işaret eden kayıtlar var. Eğer bilginlerimiz doğru söylüyorlarsa, yakında bir tane daha olacak. O döneme kadar ve o dönem boyunca Drakon Ordusu ile savaş halinde olmamız muhtemel. Belki de İsimsiz Olan'ın kendisiyle,' diye devam etti Başrahibe. 'Çağların Kederi'nden bu yana en acımasız savaşa hazır olmalıyız. Sonuç olarak, çabalarımızı Güney üzerinde yoğunlaştırmalı ve mümkün olan her yerde kaynakları korumalıyız. Fırtınayı atlatmalıyız.

"Elbette, ama-

"Bu nedenle," diye kestirip attı Başrahibe, "düşmek üzere olan bir kraliçeyi kurtarmak için hiçbir kız kardeşimi Virtudom'daki bir iç savaşın pençesine göndermeyeceğim. Sapkınlık suçundan idam edilmeleri riskini de almayacağım. Yüce Batılıları avlayabilecekken olmaz. Ya da Güney mahkemelerindeki eski dostlarımızı desteklemek varken.

"Başrahibe," dedi Ead hayal kırıklığıyla, "Tarikatın amacı elbette insanlığı korumaktır.

"Bu dünyadaki Drakonik kötülüğü yenerek.

'Eğer bu kötülüğü yenmek istiyorsak, dünyada istikrar olmalı. Tarikat wyrm'lere karşı ilk kalkanımız ama tek başımıza kazanamayız,' diye vurguladı Ead. 'Virtudom'un büyük bir askeri ve deniz gücü var. Bunu yapmanın tek yolu

onu bir arada tutmak ve kendisini içeriden yok etmesini önlemek, Sabran Berethnet'i hayatta tutmak ve büyü-'

"Yeter.

Ead başka bir şey söylemedi. Odada saatlerce sürecekmiş gibi görünen bir sessizlik vardı.

'Sen güçlü bir iradeye sahipsin, Eadaz. Zāla'nın olduğu gibi,' dedi Başrahibe daha yumuşak bir sesle. 'Son Başrahibemizin seni Inys'e yerleştirme kararına saygı duydum. Anne'nin istediğinin bu olduğuna inanıyordu... ama ben aksini düşünüyorum. Hazırlanma vakti geldi. Kendimize bakma ve savaşa hazırlanma zamanı. Başını iki yana salladı. "Seni bir sezon daha Ascalon'da iğrenç dualar ederken görmeyeceğim.

'O zaman hepsi bir hiç uğrunaydı. Yıllarca çarşaf değiştirmek,' dedi Ead alaycı bir tavırla, 'bir hiç uğruna.

Başrahibenin ona bakışı içini ürpertti. Chassar boğazını temizledi.

"Biraz daha şarap, Başrahibe?

Kadın karşılığında hafifçe başını salladı ve adam doldurdu.

"Hiçbir şey için değildi. Başrahibe fincanı neredeyse dolmak üzereyken onu durdurdu. "Selefim Berethnet iddiasının doğru olabileceğine ve bu ihtimalin kraliçelerini korunmaya değer kıldığına inanıyordu - ama öyle olsun ya da olmasın, bize Sabran'ın artık soyun sonuncusu olduğunu söylediniz. Virtudom, ister şimdi ister yakın gelecekte olsun, kısırlığı ortaya çıktığında düşecektir.

"Ve Tarikat bu düşüşü yumuşatmak için *hiçbir* girişimde bulunmayacaktır. Ead bunu hazmedemedi. "Yani dünyanın yarısı kaosa sürüklenirken bizim durup izlememize izin mi vereceksiniz?

"Tarihin doğal akışını değiştirmek bize düşmez. Başrahibe kadehini kaldırdı. 'Şimdi güneye bakmalıyız, Eadaz. Amacımıza.

Ead sandalyesinde kaskatı kesilmişti.

Loth ve Margret'i düşündü. Tallys gibi masum çocukları. Sabran, kulesinde yalnız ve yaslı. Hepsi kaybolmuştu.

Son Başrahibe bu kayıtsızlığa tahammül edemezdi. Her zaman Ana'nın Tarikat'ın dünyanın her köşesindeki insanlığı korumasını ve desteklemesini amaçladığına inanmıştı.

Ead çenesini kilitlerken Başrahibe, "Fýredel artık uyandı," dedi. 'Kardeşleri Valeysa ve Orsul da görüldü - birincisi Doğu'da, ikincisi burada Güney'de. Bize diğerleriyle işbirliği içinde olan yeni bir güç olduğunu varsaymamız gereken bu Beyaz Wyrm'den bahsettiniz. Drakon Ordusu'ndaki ateşi söndürmek için dördünü de göndermeliyiz.

Chassar başını salladı.

"Orsul Güney'in neresinde? Ead taşkınlık yapmadan konuşabildiğinde sordu.

"En son Ungulus Kapısı yakınlarında görüldü.

Başrahibe ağzının kenarını ketenle sildi. Siyâti'nin bir oğlu tabağını aldı.

'Eadaz,' dedi, 'Tarikat için önemli bir görevi tamamladın. Artık Kızıl Hanımefendinin pelerinini giyme vaktin geldi kızım. En iyi savaşçılarımızdan biri olacağından hiç şüphem yok.

Mita Yedanya açık sözlü bir kadındı, her konuda hızlıydı. Ead'e hayalini sanki tepsideki bir meyve parçasıymış gibi sundu. Inys'te geçirdiği yıllar onu sadece o pelerine yaklaştırmak içindi.

Yine de bunun zamanlaması maksatlıydı ve canını sıkıyordu. Başrahibe bunu onu yatıştırmak için kullanıyordu. Sanki bir biblo ile dikkati dağıtılacak bir çocukmuş gibi.

'Teşekkür ederim,' dedi Ead. "Onur duydum.

Ead ve Chassar bir süre sessizce yemek yediler ve Ead bulanık şarabı yudumladı.

"Başrahibe," dedi sonunda, "Jondu'ya ne olduğunu sormalıyım. Hiç Lasia'ya döndü mü?

Başrahibe gözlerini kaçırdığında, ağzında sert bir çizgi vardı, Chassar başını iki yana salladı. "Hayır, sevgilim. Bir elini onunkinin üzerine koydu. "Jondu şimdi Anne'nin yanında.

Ead'in içinde bir şey öldü. Jondu'nun Tarikat'a dönüş yolunu bulacağından emindi, *emindi.* Emin ayaklı, vahşi, gözü pek Jondu. Akıl hocası, kız kardeşi, daimi dostu.

"Emin misin?" diye sordu

sessizce. "Evet.

Karnında keskin bir acı belirdi. Gözlerini kapattı, bu acıyı bir mum olarak hayal etti ve üfledi.

Daha sonra. Nefes alabileceği bir yer olduğunda kederinin yanmasına izin verecekti.

"Boşuna ölmedi," diye devam etti Chassar. 'Düzenbaz Galian'ın kılıcını bulmak için yola çıktı. Inys'te Ascalon'u bulamadı - ama başka bir şey buldu.

Sarsun tüneğindeki bir pençeye vurdu. Bu haberle uyuşan Ead, yanındaki nesneye donuk donuk baktı.

Bir kutu.

Ead ayağa kalkarken Chassar, "Onu nasıl açacağımızı bilmiyoruz," diye itiraf etti. "Sırrıyla aramızda bir bilmece duruyor.

Ead yavaşça kutuya yaklaştı ve parmağını yüzeyindeki oyukların üzerinde gezdirdi. Eğitimsiz bir gözün sadece bir süs olarak göreceği şeyin Selinyi, yani Güney'in o kadim dili olduğunu biliyordu, harfler okunmalarını zorlaştıracak şekilde sarılmış ve iç içe geçmişti.

kilitsiz veya dikişsiz bir anahtar
çekişme zamanlarında denizi yükseltmek için
Tuz ve buhar bulutlarıyla kapandı,
altın bir bıçakla açıldı

Ead, "Tarikattaki tüm bıçakları denediğinizi varsayıyorum,"

dedi. "Elbette denedim.

"Belki de Ascalon'a atıfta bulunuyor.

"Ascalon'un gümüş bir kılıcı olduğu söylenirdi. Chasser iç çekti. "Siyāti'nin Oğulları bir cevap bulmak için arşivleri araştırıyor.

'Bulmaları için dua etmeliyiz,' dedi Başrahibe. 'Jondu bu kutuyu elimize vermek için ölmeye razı olduysa, onu açabileceğimizi de hissetmiş olmalı. Kendini sonuna kadar adamış. Tekrar Ead'e baktı. 'Şimdilik, Eadaz, dışarı çıkıp ağaçtan yemelisin. Sekiz yıldan sonra, ateşinin tükendiğini biliyorum. Durakladı. "Kız kardeşlerinden birinin seninle gelmesini ister misin?

"Hayır," dedi Ead. "Yalnız gideceğim.

Akşam geceye döndü. Yıldızlar Kan Vadisi'nin üzerinde yanmaya başladığında, Ead inişe başladı.

Bin adım onu vadinin eteklerine kadar götürdü. Çıplak ayakları otların ve balçığın içine battı. Geceyi solumak için bir an durakladı, sonra cübbesinin düşmesine izin verdi.

Vadiye beyaz çiçekler serpilmişti. Portakal ağacının dalları açık eller gibi uzanıyordu. Ona doğru attığı her adım boğazını yakıyordu. Buraya, gücünün kaynağına dönmek için dünyanın yarısını aşmıştı.

Dizlerinin üzerine çöktüğünde gece onu kucaklıyor gibiydi. Parmakları toprağa gömülürken, rahatlama gözyaşları onu ele geçirdi ve her nefes bir bıçağın boğazına saplanması gibi geldi. Şimdiye kadar tanıdığı herkesi unutmuştu. Sadece ağaç vardı. Ateşi veren. Bu onun tek amacı, yaşama sebebiydi. Ve sekiz yıl sonra onu çağırıyor, kutsal alevi vaat ediyordu.

Yakınlarda bir yerde Başrahibe ya da Kızıl Hanımefendilerden biri onu izliyor olabilirdi. Onun hâlâ bu rütbeye layık olduğunu görmeleri gerekiyordu. Kimin layık olduğuna sadece ağaç karar verebilirdi.

Ead avuçlarını yukarı kaldırdı ve bekledi, tıpkı ekinin yağmuru beklediği gibi.

Beni tekrar ateşinle doldur. Duayı kalbinde tuttu. *Sana hizmet etmeme izin ver.*

Gece çok durgunlaştı. Ve sonra - yavaşça, sanki suyun içinde batıyormuş gibi - yukarıdan altın bir meyve düştü.

İki eliyle yakaladı. Nefes nefese bir hıçkırıkla dişlerini ete geçirdi.

Ölmek ve hayata dönmek gibi bir his. Ağacın kanı dilinin üzerine yayılıyor, boğazındaki yangını yatıştırıyordu. Damarlar altına dönüşüyordu. Bir ateşi söndürdüğü kadar hızlı bir şekilde başka bir ateşi kıvılcımlandırdı, tüm varlığını yakan bir ateş. Ve sıcaklık onu bir kil gibi çatlatıp açtı ve bedeninin dünyaya haykırmasına neden oldu.

Etrafındaki dünya ona cevap verdi.

40

Doğu

Sundance Denizi'nin üzerinde yağmur yağıyordu. Öğle vakti olmasına rağmen Kaplan Gözü Filosu fenerlerini yakmaya devam ediyordu.

Laya Yidagé *Pursuit'in* karşısına doğru ilerledi. Niclays, sırılsıklam pelerininin içinde titreyerek onu takip ederken, haftalardır her gün yaptığı gibi, gözlerini kirlenmiş gökyüzüne dikmekten kendini alamadı.

Harrower Valeysa uyanıktı. Onun gemilerin üzerinde, ötüşü ve cehennemi görüntüsü sonsuza dek aklına kazınmıştı.

Onu tanımak için yeterince resim görmüştü. Yanık turuncu pulları ve altın rengi dikenleriyle canlı bir kor gibiydi, Dehşet Dağı'ndan yeni kusulmuş kadar parlaktı.

Şimdi geri dönmüştü ve her an yeniden ortaya çıkıp *Pursuit'i* kül edebilirdi. Bu, en azından, eğer onları kızdırma talihsizliğine uğrarsa korsanların onun için icat edecekleri korkunç ölümden daha hızlı olabilirdi. Haftalardır hazine gemisindeydi ve şimdiye kadar ne dilinin kesilmesini ne de elinin koparılmasını başarabilmişti ama bunun beklentisiyle yaşıyordu.

Bakışlarını ufka çevirdi. Üç Seiikinese demir gemisi günlerdir onları takip ediyordu ama tıpkı Altın İmparatoriçe'nin tahmin ettiği gibi, çatışmaya girecek kadar yaklaşmamışlardı. Şimdi *Pursuit* tekrar doğuya doğru ilerliyordu,

Kawontay'a, korsanların Lacustrine ejderhasını satacakları yere gidiyordu. Niclays ona ne yapacaklarını bilmeyi diliyordu.

Yağmur gözlüklerini lekeledi. Onları boş yere ovuşturdu ve Laya'nın peşinden koştu.

Altın İmparatoriçe ikisini de sobanın soğuğu dengelediği kamarasına çağırmıştı. Masanın başında duruyordu, üzerinde yastıklı bir palto ve su samuru kürkünden bir şapka vardı.

"Sea-Moon," dedi, "otursana.

Niclays, Valeysa onu dehşete düşürdüğünden beri ağzını neredeyse hiç açmamıştı ama şimdi kendini, "Seiikince biliyor musunuz, saygıdeğer Kaptan?" diye gevelerken buldu.

"Elbette Seiikince konuşabiliyorum. Bakışları, Doğu'nun ayrıntılı bir haritasının resmedildiği masadaydı. "Beni aptal mı sandın?

"Şey, ah, hayır. Ama tercümanınızın varlığı beni inandırdı-'

'Bir tercümanım var, böylece rehinelerim beni aptal sanacak. Yidagé kötü bir iş mi yaptı?'

Niclays, "Hayır, hayır," dedi hayretle. 'Hayır, saygıdeğer Altın İmparatoriçe. Mükemmel bir iş çıkardı.

"Demek beni aptal sanıyorsun.

Söyleyecek söz bulamayınca sustu. Sonunda başını

kaldırıp ona baktı. "Otur.

Oturdu. Altın İmparatoriçe ona bakarak kemerinden bir yemek bıçağı çıkardı ve ucunu, her biri siyaha boyanmış olan bir santim uzunluğundaki tırnaklarının altında gezdirdi.

'Otuz yılımı açık denizlerde geçirdim,' dedi. 'Balıkçılardan genel valilere kadar pek çok insanla muhatap oldum. Kime işkence etmem, kimi öldürmem gerektiğini ve kimin sırlarını anlatacağını ya da zenginliklerini hiç kan dökmeden paylaşacağını öğrendim. Bıçağı elinde döndürdü. 'Korsanlar tarafından rehin alınmadan önce Xothu'da bir genelevim vardı. İnsanlar hakkında, onların kendilerini tanıdıklarından daha çok şey bilirim. Kadınları tanırım. Erkekleri de tanırım, akıllarından siklerine kadar. Ve onları neredeyse görür görmez nasıl yargılayacağımı bilirim.

Niclays yutkundu.

"Horozları bu işin dışında tutabilirsek. Zoraki bir gülümseme sundu. "Ne kadar eski olursa olsun, benimkine hâlâ bağlıyım.

Altın İmparatoriçe bunun üzerine bir kahkaha attı.

'Çok komiksin, Deniz-Ay,' dedi. 'Siz Uçurum'un ötesinden gelen insanlar hep gülüyorsunuz. Saraylarınızda bu kadar çok soytarı olmasına şaşmamalı. Siyah gözleri ona dikilmişti. 'Seni görüyorum. Ne istediğini biliyorum ve bunun sikinle bir ilgisi yok. Ginura'dan aldığımız ejderhayla ilgisi var.

Niclays bu noktada sessiz kalmanın en iyisi olduğunu düşündü. Silahlı bir deli kadın hafife alınacak biri değildi.

"Ondan ne istiyorsun?" diye sordu. 'Tükürük, belki, bir sevgiliyi parfümlemek için? Kanlı akıntıyı iyileştirmek için beyin mi?

"Herhangi bir şey. Niclays boğazını temizledi. "Gördüğünüz gibi ben bir simyacıyım, saygıdeğer Altın İmparatoriçe.

"Bir simyacı.

Sesi sertti. Niclays büyük bir duyguyla, "Evet," dedi. 'Bir metot ustası. Üniversitede bu sanat üzerine eğitim aldım.

'Anatomi eğitimi aldığınız izlenimine kapılmıştım. Bu yüzden sana bir görev verdim. Yaşamana izin verdim.'

'Ah, *evet,*' dedi aceleyle. 'Ben bir anatomistim - mükemmel bir anatomist, sizi temin ederim, alanımda bir devim - ama aynı zamanda konuya olan tutkumdan dolayı simyanın peşinden gittim. Uzun yıllar boyunca sonsuz yaşamın sırrını aradım. Henüz bir iksir hazırlayamamış olsam da, Doğu ejderhalarının bana yardım edebileceğine inanıyorum. Vücutları binlerce yılda yaşlanıyor ve eğer bunu yeniden yaratabilirsem-'

Durdu ve onun kararını bekledi. Bakışlarını ondan hiç ayırmamıştı.

"Demek," dedi, "beyninizin omurganız kadar yumuşak olmadığına beni ikna etmek istiyorsunuz. Kuşkusuz kafatasınızın üst kısmını kesip kendim görmem daha kolay olurdu.

Niclays cevap vermeye cesaret edemedi.

'Sanırım bir pazarlık yapabiliriz, Deniz-Ay. Belki de sen nasıl iş yapılacağını bilen bir adamsın. Altın İmparatoriçe elini ceketinin içine soktu. 'Bu eşyanın size bir arkadaşınız tarafından miras bırakıldığını söylemiştiniz. Bana ondan biraz daha bahset.

Tanıdık bir yazı parçasını çıkardı. Eldivenli elinde Jannart'ın son parçası vardı.

"Bilmek istiyorum," dedi, "bunu sana kim verdi? Adam sustuğunda onu sobaya doğru tuttu. "Cevap ver bana.

Niclays kalbi çarparak, "Hayatımın aşkı," dedi. "Jannart, Zeedeur Dükü.

"Ne olduğunu biliyor musun?

"Hayır. Sadece bana miras bıraktı. "Neden?

"Keşke bilseydim.

Altın İmparatoriçe gözlerini kıstı.

Niclays kısık sesle, "Lütfen," dedi. 'Ondan bana kalan tek şey bu yazı parçası. Geriye kalan tek şey.

Ağzının köşesi kalktı. Parçayı masanın üzerine koydu. Onu tutuşundaki nezaket Niclays'in onu asla ateşe vermeyeceğini anlamasını sağladı.

Aptal, diye düşündü. *Asla zayıflığını gösterme.*

'Bu yazı,' dedi Altın İmparatoriçe, 'uzun zaman öncesine ait bir Doğu metninin parçası. Sonsuz yaşamın kaynağından bahsediyor. Bir dut ağacı. Onu okşadı. "Uzun yıllardır bu kayıp parçayı arıyordum. Yol tarifi içermesini bekliyordum ama bu ağacın yerini göstermiyor. Tek yaptığı hikâyeyi tamamlamak.

'Bu sadece... bir efsane değil mi, çok şerefli Altın İmparatoriçe?

'Bütün efsanelerin içinde gerçek vardır. Bunu bilmeliydim,' dedi. 'Bazıları bir kaplanın kalbini yediğimi ve bunun beni delirttiğini söylüyor. Bazıları benim bir su hayaleti olduğumu söyler. Doğru olan, Doğu'nun sözde tanrılarını küçümsediğimdir. Etrafımdaki tüm söylentiler bundan kaynaklanıyor. Parmağını metnin üzerine vurdu. "Masalın iddia ettiği gibi dut ağacının dünyanın kalbinden büyüdüğünden şüpheliyim. Şüphe et*mediğim* şey ise sonsuz yaşamın sırrını sakladığı. Gördüğünüz gibi, bir ejderhaya zarar vermenize gerek yok.

Niclays bunu tam olarak kabullenememişti. Simyanın anahtarı Jannart'a miras kalmıştı.

Altın İmparatoriçe onu düşündü. Tahta kolunun uzunluğunda çentikler olduğunu ilk kez fark etti. Tahtın altından yaldızlı ahşap bir kutu çıkarmış olan Laya'ya işaret etti.

'İşte size teklifim. Eğer bu bulmacayı çözebilir ve bize dut ağacına giden yolu bulabilirsen,' dedi Altın İmparatoriçe, 'ondan hayat iksirini içmene izin vereceğim. Ganimetimizi paylaşacaksın.

Laya kutuyu Niclays'e getirdi ve kapağını kaldırdı. İçinde, sulak bir yerde, ince bir kitap duruyordu. Ahşap kapağının üzerinde parlayan

altın yapraklı bir dut ağacı. Niclays saygıyla kitabı aldı. Seiikinese tarzında ciltlenmişti, yapraklar açık bir sırtın içine dikilmişti. Her sayfası ipekten yapılmıştı. Bunu her kim yaptıysa yüzyıllar boyunca dayanmasını istemişti ve öyle de oldu.

Bu, Jannart'ın görmeyi hayal edeceği bir kitaptı.

Altın İmparatoriçe, 'Eski Seiikince'deki her kelimenin olası her anlamını okudum, ancak bir hikayeden başka bir şey bulamadım,' dedi. 'Belki bir Mentiş zihni bunu farklı bir şekilde görebilir. Ya da belki de hayatının aşkı sana henüz duymadığın bir mesaj göndermiştir. Üç gün içinde gün doğumuna kadar bana bir cevap getir, yoksa yeni cerrahımdan bıktığımı fark edebilirsin. Ve ben bir şeylerden bıktığımda, onlar bu dünya için uzun değildir.

Midesi bulanan Niclays başparmaklarını kitabın üzerinde gezdirdi. "Evet, saygıdeğer Altın İmparatoriçe," diye mırıldandı.

Laya onu götürdü.

Dışarıda hava gergin ve soğuktu. Niclays ağır bir sesle, "Sanırım bu son karşılaşmalarımızdan biri olacak, Laya," dedi.

Kaşlarını çattı. "Umudunu yitiriyor musun, Niclays?

'Bu gizemi *üç günde* çözemem, Laya. Üç yüz günüm olsa bile çözemem.

Laya onu omuzlarından tuttu ve kavrayışının gücü onu durdurdu. "Bu Jannart - sevdiğin adam," dedi gözlerinin içine bakarak. "Sence vazgeçmeni ya da devam etmeni ister miydi?

'Devam etmek *istemiyorum*! Anlamıyor musun? Bu dünyada kimse anlamıyor mu, lanet olası? Başka kimse perili değil mi? Sesine bir öfke titremesi girdi. 'Yaptığım her şey - olduğum her şey - olduğum her şey onun yüzünden. O benden önce biriydi. Ben onsuz bir hiçim. Yanımda o olmadan yaşamaktan yoruldum. O kitap için beni terk etti ve azizim, bunun için ona kızıyorum. Ona her gün, her dakika kızıyorum. Sesi çatallaştı. "Siz Lasyalılar ölümden sonraki hayata inanıyorsunuz, değil mi?

Laya onu inceledi.

'Bazılarımız, evet. İlahiler Bahçesi,' dedi. 'Seni orada ya da Aziz'in Büyük Sofrası'nda bekliyor olabilir. Ya da belki de hiçbir yerde değildir. Ona her ne olduysa, *sen* hâlâ buradasın. Ve bir sebepten dolayı buradasın. Nasırlı avucunu onun yanağına dayadı. "Senin bir hayaletin var Niclays. Sen de bir hayalete dönüşme.

Biri onun yüzüne dokunmayalı ya da ona şefkatle bakmayalı kaç yıl olmuştu?

"İyi geceler," dedi. "Ve teşekkür ederim,

Laya. Onu terk etti.

Yerde yan yatmış ve bir yumruğunu ağzına bastırmıştı. Mentendon'dan kaçmıştı. Batı'dan kaçmıştı. Ne kadar uzağa kaçarsa kaçsın, hayaleti hâlâ onu takip ediyordu.

Artık çok geçti. Kederden deliye dönmüştü. Yıllardır deliydi. Jannart'ı Sun in Splendour'da, aşk yuvaları olan handa ölü bulduğu gece aklını kaybetmişti.

Jannart'ın yolculuğundan dönmesi gerekeli bir hafta olmuştu ama kimse onu görmemişti. Onu sarayda bulamayan ve Aleidine'den Zeedeur'da olmadığına dair haber alan Niclays, olabileceği diğer tek yere gitmişti.

Önce sirke kokusu çarpmıştı burnuna. Veba maskeli bir doktor odanın dışındaydı ve kapıya kırmızı kanatlar çiziyordu. Niclays onu iterek geçip odalarına girdiğinde Jannart, kırmızı ellerini göğsünde kavuşturmuş, uyuyormuş gibi yatıyordu.

Jannart herkese yalan söylemişti. Cevapları bulmayı umduğu kütüphane Wilgastrōm'da değil, Dehşet Dağı'nın patlamasıyla yerle bir olan Gulthaga'daydı. Şüphesiz harabelerin güvenli olacağını düşünmüştü ama bir risk olduğunu biliyor olmalıydı. Ailesini ve sevdiği adamı kandırdı. Hepsi tarihte tek bir delik açabilmek içindi.

Bir wyvern, Gulthaga'nın uzun süredir ölü olan koridorlarında uyuyordu. Bir ısırık yetmişti.

Tedavisi yoktu. Jannart bunu biliyordu ve kanı yanmaya başlamadan ve ruhu kavrulmadan önce oradan ayrılmak istemişti. Bu yüzden kılık değiştirerek gölge pazarına gitmiş ve sonsuzluk tozu adında bir zehir temin etmişti. Sessiz bir ölüm sağlıyordu.

Niclays titredi. Sahneyi hâlâ görebiliyordu, bir tablo kadar ayrıntılı. Jannart yatakta, *onların* yatağında. Bir elinde Niclays'in ona ilk öpüşmelerinin ertesi sabahı verdiği madalyon, içindeki parçayla birlikte. Diğerinde ise boş bir şişe.

Niclays'i zapt etmek için doktor, hancı ve dört kişi daha gerekmişti. Hâlâ kendi inkâr feryatlarını duyabiliyor, gözyaşlarının tadını alabiliyor, zehrin tatlılığını koklayabiliyordu.

Seni aptal, diye bağırmıştı. *Seni lanet olası bencil aptal. Seni bekledim. Otuz yıl bekledim.*

Aşıklar hiç Süt Gölü'ne ulaştılar mı, yoksa sadece hayalini mi kurdular?

Başını ellerinin arasında kavradı. Jannart'ın ölümüyle birlikte kendisinin bir yarısını kaybetmişti. Uğruna yaşamaya değer bir parçasını. Başı ağrıyarak, göğsü kabararak gözlerini kapadı ve uykuya daldığında Brygstad Sarayı'nın tepesindeki odayı hayal etti.

İçinde gizli bir mesaj var Clay.

Dilinde siyah şarabın tadını aldı.

Sezgilerim bana bunun tarihin hayati bir parçası olduğunu söylüyor.

Ateşin sıcaklığını teninde hissetti. Takımyıldızlarında zengin bir şekilde boyanmış yıldızları, aşk yuvaları gökyüzüne açılmış gibi gerçek gördü.

Karakterlerle ilgili bir şey bana tuhaf geliyor. Bazıları daha büyük, bazıları daha küçük ve garip bir şekilde aralıklı yerleştirilmişler.

Gözleri şak diye açıldı.

"Jan," diye nefes aldı. "Ah, Jan. Senin altın tilki hâlâ kurnazlığını koruyor.

41

Güney

Ead terden sırılsıklam olmuş bir halde yuvasında yatıyordu. Kanı sıcak ve hızlı akıyordu.

Bu daha önce de olmuştu. Ateş. Sekiz yıl boyunca etrafını bir sis sarmış, duyularını köreltmişti ve şimdi güneş onu yakıp yok etmişti. Rüzgârın her nefesi teninde geniş bir parmak darbesi gibiydi.

Şelalenin sesi kristal berraklığındaydı. Bal kuşlarının, güneş kuşlarının ve ormandaki mimiklerin seslerini duyabiliyordu. İchneumonların, beyaz orkidelerin ve portakal ağacının parfümünün kokusunu alabiliyordu.

Sabran'ı özlemişti. Teni bu kadar hassasken onu hatırlamak işkence gibiydi. Bir elini bacaklarının arasına kaydırdı ve vücudunda serin bir dokunuş, ipeksi dudaklar, şarabın tatlılığını hayal etti. Yatağa gömülmeden önce kalçaları bir kez şaha kalktı.

Sonra sessizce yattı, yanıyordu.

Şimdiye kadar şafak sökmek üzere olmalıydı. Sabran'ın Inys'te yalnız olduğu, kurtlar tarafından çembere alındığı bir gün daha. Margret onu güvende tutmak için ancak bu kadarını yapabilirdi. Kıvrak zekâlıydı ama savaşçı değildi.

Başrahibeyi Inysh tahtını savunmaya ikna etmenin bir yolu olmalıydı.

Hizmetçiler komodinin üzerine bir tabak meyve ve bir bıçak bırakmıştı. Bir süre için, üç yetişkin erkeğe yetecek kadar yiyecek tüketirdi. Tabaktan bir nar aldı.

Çiçeği kesip koparırken, ateşi yüzünden beceriksizleşen eli kaydı. Bıçak diğer bileğini kesti ve yaradan kan fışkırdı. Bir damlacık dirseğine kadar sızdı.

Ead uzun süre ona baktı ve düşündü. Sonra bir bornoz giydi ve parmaklarını şıklatarak bir kandil yaktı.

Bir fikir şekilleniyordu.

Bu gece koridorlar sessizdi. Yemek odasına doğru giderken, kapılardan birinin yanında aniden durdu.

Gıcırdayan bir Aralaq taşıyarak Jondu ile birlikte bu geçitlerde koştuğunu hatırlıyordu. Öz annesinin son nefesini verdiği yer olduğunu bildiği için bu koridordan nasıl da korkmuştu.

Mita Yedanya'dan önce *munguna* olan Zāla du Agriya uq-Nāra. Bu kapının arkasında onun öldüğü oda vardı.

Tarikatta pek çok efsanevi rahibe vardı ama Zāla efsanevi olmayı alışkanlık haline getirmişti. On dokuz yaşında, hamileliğinin ikinci ayında, o zamanlar Ersyr prensesi olan geleceğin Yscalin Kraliçesi genç Sahar Taumargam'ın çağrısına cevap vermişti. Bir Nuram kabilesi Küçük Dağlar'da yanlışlıkla bir çift wyvern uyandırmıştı. Zāla, göçebeleri rahatsız eden yaratıklardan iki değil, altı tane bulmuş ve her şeye rağmen onları tek başına öldürmüştü. Sonra tozunu almış ve gül şekeri özlemini gidermek için Zirin'deki pazara kadar at sürmüştü.

Ead yarım yıl sonra, çok erken doğmuştu. *Bir eliyle* kucaklayabileceği *kadar küçüktün,* demişti bir keresinde Chassar ona kıkırdayarak, *ama ağlaman dağları devirebilirdi, sevgilim.* Kız kardeşlerin çocuklarıyla fazla içli dışlı olmamaları gerekirdi, çünkü Tarikat tek bir aileydi, ama Zāla sık sık Ead'a ballı börekler yedirir ve kimse bakmadığında ona sarılırdı.

Başım, diye fısıldamıştı ve başının bebek kokusunu içine çekmişti. *Benim akşam yıldızım. Yarın güneş sönse, senin alevin dünyayı aydınlatır.*

Bu anı Ead'in kucaklanmak için can atmasına neden oldu. Zāla yatağında öldüğünde altı yaşındaydı.

Bir elini kapıya koydu ve yürümeye devam etti. *Alevin ağacı aydınlatmak için yükselsin.*

Yemek odası karanlık ve sessizdi. Sadece Sarsun oradaydı, başını göğsüne yaslamıştı. Kadın yere ayak bastığında Sarsun aniden uyandı.

"Şşş.

Sarsun tüylerini kabarttı.

Ead kandili tüneğinin yanına koydu. Sanki onun niyetini sezmiş gibi, bilmece kutusunu incelemek için aşağı atladı. Ead bıçağı eline aldı. Bıçağı derisine doğru kaldırdığında, Sarsun küçük bir yuh sesi çıkardı. Avucunu kanın bolca akacağı kadar derin bir şekilde kesti ve elini kutunun kapağına koydu.

Tuz ve buhar bulutları içinde kapandı - altın bir bıçakla açıldı.

"Siyāti uq-Nāra bir keresinde büyücü kanının altın olduğunu söylemişti, görüyorsun," dedi Sarsun'a. "Altın bir bıçağa sahip olmak için onunla kan akıtmalıyım.

Onun yüzünü görene kadar bir kuşun şüpheci görünebileceğine asla inanmazdı.

"Biliyorum. *Aslında* altın değil.'

Sarsun başını eğdi.

Oyulmuş harfler sanki yakut kakılmış gibi yavaş yavaş doldu. Ead bekledi. Kan son kelimenin sonuna ulaştığında, bilmece kutusu ortadan ikiye ayrıldı. Ead irkilerek uzaklaştı ve kutu gece açan bir çiçek gibi açılırken Sarsun tüneğine geri döndü.

İçinde bir anahtar vardı.

Ead onu saten yatağından aldı. İşaret parmağıyla aynı uzunluktaydı ve beş yapraklı bir çiçek şeklinde bir fiyonk vardı. Bir portakal çiçeği. Tarikatın sembolü.

"İnançsız yaratık," dedi Sarsun'a.

Kolunu gagaladı ve kapıya doğru uçtu, orada oturup ona baktı.

"Evet?

Ona boncuk gözlü bir bakış attı, sonra kanatlandı.

Ead onu dar bir kapıya, dolambaçlı merdivenlerden aşağıya doğru gölgeledi. Bu yerle ilgili kaligin bir anısı vardı. Çok küçükken biri onu buraya getirmişti.

Merdivenlerin dibine ulaştığında kendini tonozlu, ışıksız bir odada buldu.

Anne onun önünde durdu.

Ead lambasını heykele doğru kaldırdı. Bu, Inysh efsanesindeki baygın genç kız değildi. Bu, hayattayken olduğu gibi Anne'ydi. Saçları kafatasına yakın kesilmiş, bir elinde baltası, diğerinde kılıcı vardı. Elbisesi savaş için dikilmişti, Onjenyu Hanedanı savaşçılarının tercih ettiği tarzda dokunmuştu. Koruyucu, savaşçı ve doğuştan lider - işte Yemin Bekçisi Selinu'nun kızı Lasia'lı gerçek Cleolind buydu. Ayaklarının arasında ateş tanrıçası Washtu'nun bir heykelciği vardı.

Cleolind hiçbir zaman Meryem Ana Mabedi'ne gömülmemişti. Kemikleri burada, kendi sevgili ülkesinde, heykelin altındaki taştan yapılmış bir tabutta uyuyordu. Çoğu heykelcik sırt üstü yatardı ama bu öyle değildi. Ead, Sarsun'a bakmadan önce kılıca dokunmak için uzandı.

"Eee?

Başını yana eğdi. Ead lambayı indirdi ve bulması gereken şeyi aramaya başladı.

Tabut bir kürsü üzerinde yükseltilmişti. Bu kürsünün önünde, etrafında kare bir oluk bulunan bir anahtar deliği vardı. Ead, pençesine vuran Sarsun'a bir bakış atarak diz çöktü ve anahtarı yerine kaydırdı.

Döndüğünde, ter ensesini ıslattı. Derin bir nefes aldı ve anahtarı çekti.

Tabutun altından bir bölme kayarak çıktı. İçinde başka bir demir kutu vardı. Ead turuncu çiçekli tokayı çevirdi ve açtı.

Önünde bir mücevher uzanıyordu. Yüzeyi inci gibi beyazdı ya da bir damla camın içine hapsolmuş sis gibiydi.

Sarsun cıvıldadı. Mücevherin yanında serçe parmağı büyüklüğünde bir parşömen vardı ama Ead onu zorlukla gördü. Mücevherin içinde dans eden ışığın büyüsüne kapılarak onu parmaklarının arasında yakalamak için uzandı.

Mücevherin yüzeyine dokunur dokunmaz dudaklarından bir çığlık fırladı. Ead Anne'nin önünde yere yığılırken Sarsun da kendi çığlığını attı, parmakları mücevhere bir dilin buza yapışması gibi yapışmıştı. Duyduğu son şey kanat sesleriydi.

"İşte, sevgilim.

Chassar, Ead'e bir fincan cevizli süt uzattı. Aralaq yatağının karşısında, başı ön patilerinin üzerinde yatıyordu.

Mücevher masanın üzerinde duruyordu. Sarsun tarafından alarma geçirilen ve onu baygın halde bulan Chassar onu güneş odasına taşıdığından beri kimse ona dokunmamıştı. Parmakları onu ancak uyandığında bırakmıştı.

Şimdi elinde kutunun içindeki parşömenin çevirisi vardı. Mühür çoktan kırılmıştı. Garip bir parıltısı olan kırılgan bir kâğıda yazılmış olan bu mesaj, bilginler tarafından Eski Seiikçe olarak kabul edilmiş ve arasına Selinyi dilinde tek tük kelimeler serpiştirilmişti.

*Selam olsun saygıdeğer **Siyāti**, uzun süredir onurlu ve bilgili Cleolind'in sevgili kız kardeşi.*

Saygıdeğer İmparatoriçe Mokwo'nun saltanatının yirminci yılında, baharın üçüncü gününde, Cleolind ile birlikte İsimsiz Olan'ı iki kutsal mücevherle bağladık. Ateşli kalbi kılıçla delinmediği için onu yok edemedik. Bin yıl boyunca tutulacak ve bir güneş daha doğmayacak.

Sevgili dostumuzdan geriye kalanları ve o dönene kadar saklamanız için bu azalan mücevheri size üzüntüyle gönderiyorum. Diğerini Komoridu'da bulacaksın ve torunlarını oraya götürmek için bir yıldız haritası ekliyorum. Ona karşı hem kılıcı hem de mücevherleri kullanmalılar. Mücevherler onlara dokunan büyücüye yapışacak ve sadece ölüm onu kullananı değiştirebilir.

Yüzyıllar sonra çocuklarımızın bu yükü istekli yüreklerle üstlenmeleri için dua ediyorum. Ben de öyle,

Neporo, Komoridu Kraliçesi

'Tüm bu yıllar boyunca uyarı Anne'nin yanındaydı. Gerçek ayaklarımızın altındaydı,' dedi Başrahibe, sesi cılızlaşarak. 'Geçmişte bir rahibe bunu gizlemek için neden bu kadar çaba sarf etti? Neden mezarın anahtarını sakladı ve o kadar yer varken *Inys'e* gömdü?

"Belki de onu korumak için," dedi Chassar.

"Kalyba'dan. Sessizlik çınladı.

"O ismi ağzına alma," dedi Başrahibe çok yumuşak bir sesle. "Burada olmaz, Chassar.

Chassar pişmanlık içinde başını eğdi.

'Eminim,' dedi, 'bir kız kardeş bize daha fazlasını bırakırdı, ama arşivlerde olurdu. Selden önce.

Başrahibe kırmızı sabahlığının içinde bir ileri bir geri volta atıyordu. "Kutuda yıldız haritası yoktu. Bir eliyle altın kolyesini okşadı. "Yine de... bu mesajdan çok şey öğrendik. Eğer Komoridu'nun Neporo'suna inanabilirsek, Anne İsimsiz Olan'ın kalbini delmeyi başaramadı.

Kayıp yıllarında onu bir şekilde *bağlayacak* kadar zarar verdi ama bu onun yeniden dirilmesini engellemeye yetmedi.

Bin yıl tutulacak ve bir güneş daha doğmayacak. Onun yokluğunun Sabran'la hiçbir ilgisi yoktu.

"İsimsiz Olan geri dönecek," dedi Başrahibe, neredeyse kendi kendine, "ama bu nottan kesin bir gün belirleyebiliriz. Seiikili İmparatoriçe Mokwo'nun *yirminci* yılında baharın üçüncü gününden bin yıl sonra-' Kapıya yöneldi. "Bilginlerimizi çağırmalıyım. Mokwo'nun ne zaman hüküm sürdüğünü öğrenmeliler. Ve bu mücevherler hakkında efsaneler duymuş olabilirler.

Ead zorlukla düşünebiliyordu. Sanki biri onu Kül Denizi'nden çekip çıkarmış gibi soğuktu.

Chassar fark etti. "Eadaz, biraz daha uyu. Onun başının üstünü öptü. "Ve şimdilik mücevhere dokunma.

"Ben işgüzarın tekiyim," diye mırıldandı Ead, "aptal değil.

O gittikten sonra Ead, Aralaq'ın tüylü sıcaklığına kıvrıldı, düşünceleri bir karmaşaydı.

'Eadaz,' dedi Aralaq.

"Evet?

"Bir daha aptal kuşları karanlık yerlere kadar takip etme.

Jondu'yu karanlık bir odada hayal etti. Kızgın bir pençe etini tırmıklarken çığlıklarını duydu. Aralaq burnunu çekerek onu uyandırdı.

"Rüya görüyordun," diye gürledi.

Gözyaşları yanaklarını ıslattı. Adam ona sokuldu ve kız onun kürküne sarıldı.

Yscalin Kralı'nın sarayının derinliklerinde bir işkence odası olduğu söylenir. Jondu orada ölümle tanışacaktı. Bu arada Ead, Inys'in ışıltılı sarayında maaşını almış ve süslenmişti. Bu acıyı ömrünün sonuna kadar taşıyacaktı.

Mücevherin parıltısı durmuştu. Kendisi için bırakılan safir çayı yudumlarken dikkatli gözlerle mücevheri izledi.

Başrahibe hızla güneşlenme odasına girdi.

"Arşivlerde Komoridu'nun Neporo'su hakkında *hiçbir şey* yok," dedi tören yapmadan. 'Ya da bu mücevher. Her ne ise, bizim tarzımız değil.

sihir.' Yatağın yanında durdu. 'Bu bilinmeyen bir şey. Tehlikeli bir şey.

Ead bardağını yere bıraktı.

"Bunu duymak hoşunuza gitmeyecek, Başrahibe," dedi, "ama Kalyba bilirdi.

Bu isim Başrahibeyi bir kez daha sertleştirdi. Çenesinin gerginliği hoşnutsuzluğunu ele veriyordu.

Inysca Cadısı Ascalon'u taklit etti. Güçle dolu bir nesne. Bu mücevher de onun yarattıklarından biri olabilir,' dedi Ead. "Kalyba, Anne ilk nefesini vermeden çok önce bu dünyada yürüyordu.

Öyle yaptı. Sonra da Manastır'ın koridorlarında yürüdü. Öz anneni öldürdü.'

"Yine de bizim bilmediğimiz çok şey biliyor.

"Inys'te geçirdiğiniz on yıl aklınızı mı başınızdan aldı?" dedi Başrahibe sert bir sesle. "O cadıya güven olmaz.

"İsimsiz Olan geliyor olabilir. Tarikatın rahibeleri olarak amacımız dünyayı ondan korumak. Bunu yapmak için daha küçük düşmanlarla uğraşmamız gerekiyorsa, öyle olsun.

Başrahibe ona baktı.

'Sana söyledim, Eadaz,' dedi. 'Şu anki amacımız Güney'e kalkan olmak. Dünya değil.'

"Bırakın Güney'i koruyayım.

Başrahibe burnundan soluyarak ellerini korkuluğun üzerine koydu.

"Kalyba'ya yaklaşmamız gerektiğini düşünmemin bir başka nedeni daha var," dedi Ead. 'Sabran rüyasında sık sık Sonsuzluk Kulesi'ni görürdü. Ne olduğunu bilmiyordu elbette ama bana sabra çiçeklerinden bir geçit ve ötesinde korkunç bir yer gördüğünü söyledi. Bir Inysh kraliçesine neden musallat olduğunu bilmek isterdim.

Başrahibe uzun bir süre pencerenin önünde bir kule gibi kaskatı durdu.

'Kalyba'yı buraya davet etmene gerek yok,' dedi Ead. 'Bırak ben ona gideyim. Aralaq'ı ben götürebilirim.

Başrahibe dudaklarını büzdü.

'Git o zaman,' dedi, 'ama sana bir şey söyleyebileceğinden ya da söyleyeceğinden şüpheliyim. Sürgün onu küstürdü. Mücevheri almak için bir bez parçası kullandı. "Bunu burada saklayacağım.

Ead beklenmedik bir huzursuzluk hissetti.

'Onun gücüne ihtiyacım olabilir,' dedi. 'Kalyba benim olabileceğimden çok daha güçlü bir büyücü.

"Hayır. Bunun onun eline geçmesi riskini göze alamam. Başrahibe mücevheri yanındaki keseye yerleştirdi. 'Silahlarınız olacak. Kalyba güçlüdür - bunu kimse inkâr edemez - ama yıllardır ağaçtan yemedi. Üstesinden geleceğine inancım tam, Eadaz uq-Nāra.

42

Doğu

Burnunun ucunda ter titriyordu. Niclays fırçasını ıslatıp başyapıtının üzerine mürekkep dökmek istemeyen elini fırçanın altına koyarken, Laya masaya bir fincan et suyu getirdi.

Laya, "Sözünü kesmek istemezdim İhtiyar Kızıl ama saatlerdir bir şey yemedin," dedi. 'Eğer burnunun üzerine düşersen, kaptan daha üzerine tüküremeden küçük çizelgen yok olur.

"Bu *küçük çizelge*, Laya, ölümsüzlüğün anahtarı.

"Bana delilik gibi geliyor.

'Tüm simyacıların kanında delilik vardır. İşte bu yüzden sevgili bayan, işleri hallediyoruz.

Bir ömür gibi gelen bir süre boyunca masanın üzerinde kambur durmuş, *Komoridu Masalı'ndaki* irili ufaklı karakterleri dev bir ipek rulosuna kopyalamış, orta büyüklükte olanları görmezden gelmişti. Sonuçsuz bir çaba olduğu kanıtlanırsa, büyük olasılıkla şafak sökmeden deniz dibinde olacaktı.

Brygstad Sarayı'ndaki yıldızlı kasayı hatırladığı anda anlamıştı. Önce, Menteşe gökbilimcilerinin yaptığı gibi garip boyutlardaki karakterleri daire şeklinde dizmeyi denemişti ama ortaya sadece saçmalık çıkmıştı. Sepuli denizcisi Padar biraz ikna edince, dikdörtgen şeklindeki kendi yıldız haritalarını teslim etmişti. Niclays, o noktadan sonra yıldız haritalarını tercüme etmeye devam etmişti.

Metnin her sayfasını ipek üzerine çizdiği bir bölmeye, kitapta göründükleri sıraya göre yerleştirdi.

Camlar irili ufaklı karakterlerle dolduğunda, bunların gökyüzünün bir kısmının haritasını oluşturacağından emindi. Karakterin büyüklüğünün, ilgili yıldızın parlaklığının bir ölçüsü olduğundan şüpheleniyordu, daha büyük olanlar daha parlaktı.

Aşağıda bir yerde, ejderha tekrar karaya vurmuş bir balık gibi çırpınmaya ve gemiyi sallamaya başladı.

"Lanet olası yaratık. Niclays bir sonraki karakterin yerini işaretledi. "Sessiz olmayacak mı?

"Tapınılmayı özlemiş olmalı.

Laya ipeği onun için gerdi. O çalışırken, Laya onun yüzünü inceledi.

"Niclays," diye mırıldandı, "Jannart nasıl öldü?

Boğazı her zamanki ağrıyla doldu ama zihnini meşgul edecek bir şey olduğunda yutkunması daha kolaydı.

"Veba," dedi.

"Özür dilerim.

"Benim kadar üzgün değil.

Jannart hakkında hiç kimseyle konuşmamıştı. Kimse ne kadar yakın olduklarını bilemezken nasıl konuşabilirdi ki? Şu anda bile bu durum içini titretiyordu ama Laya Erdemlilik Sarayı'nın bir parçası değildi ve ona çoktan güvendiğini fark etti. Onun sırlarını saklayacaktı.

"Sen onu severdin. O da seni severdi. Sesi boğuk çıkmıştı. "Jannart dillere hayrandı. Özellikle de eski ve ölü olanlara. Bilgiye aşıktı.

Gülümsedi. "Hepiniz bilgiye biraz aşık değil misiniz, Niclays?

'Virtudom'daki kuzenlerimizin hoşnutsuzluğuna rağmen. Evlat edindiğimiz dinin temellerini nasıl sorgulayabildiğimizi sık sık merak ediyorlar, üstelik bu dinin temelinde pek de istisnai olmayan tek bir kan bağı olmasına rağmen-'

O sırada kapı kırılarak açıldı ve içeri bir rüzgâr girdi. Altın İmparatoriçe, yüzü ve göğsünden kan damlayan Padar ve kendini Sundance Denizi'nin Prensesi ve *Beyaz Karga'n*ın kaptanı olarak tanıtan Ghonra'nın gölgesinde içeri girerken sayfaları sıkıştırmak için acele ettiler. Laya'nın

Niclays'e, nadir bulunan güzelliğinin aynı derecede nadir bulunan bir kana susamışlığı gizlediğine dair güvence verdi. Alnındaki dövme henüz çözemedikleri bir bulmacaydı; sadece *aşk yazıyordu*.

Niclays o geçerken başını eğdi. Altın İmparatoriçe kendine bir kadeh şarap ikram etti.

"Umarım neredeyse bitirmişsindir, Deniz Ayı.

Niclays parlak bir sesle, "Evet, saygıdeğer Altın İmparatoriçe," dedi. "Yakında ağacın nerede olduğunu öğreneceğim.

Padar ve Ghonra nefesini ensesinde hissederken elinden geldiğince konsantre oldu. Son karakterleri de aktardıktan sonra mürekkebe hafifçe üfledi. Altın İmparatoriçe şarap kadehini masaya getirdi (Niclays dökmemesi için çok dua etti) ve eserini inceledi.

"Bu da ne?

Onun önünde eğildi. "Saygıdeğer Altın İmparatoriçe," dedi, "K*omoridu Masalı'ndaki* bu karakterlerin yıldızları temsil ettiğine inanıyorum - en eski navigasyon araçlarımız. Eğer mevcut bir yıldız haritasıyla eşleştirilebilirlerse, sizi dut ağacına götüreceklerini düşünüyorum.

Başlığının ön kısmının altından onu inceledi. Boncukları alnına gölge düşürüyordu.

"Yidagé," dedi Altın İmparatoriçe Laya'ya, "Eski Seiikinese'yi biliyor musun?

"Bazıları, saygıdeğer kaptan.

"Karakterleri okuyun.

Niclays, "Bunların kelime olarak okunması gerektiğini sanmıyorum," diye önerdi, "ama-

'*Düşünüyorsun*, Deniz-Ay,' dedi Altın İmparatoriçe. 'Düşünenler beni sıkıyor.

Şimdi, oku, Yidagé.'

Niclays dilini tuttu. Laya parmağını karakterlerin her birinin üzerinde gezdirdi.

"Niclays. Alnında bir çizgi belirdi. "Sanırım bunların kelime olarak okunması *gerekiyor.* Burada bir mesaj var.

Sinirleri buharlaştı. "Var mı?" Gözlüklerini burnuna doğru itti. "Peki, ne yazıyor?

"Serserilerin *Yolu,*" diye yüksek sesle okudu Laya, "*gecenin dokuzuncu saatinde başlar. Yükselen mücevher-*' Gözlerini kıstı. 'Evet, *yükselen mücevher - Komoridu'nun toprağına ekilir. Saksağanın gözünün altından güneye, Rüya Gören Yıldız'a git ve* onun *altına bak-*' Sonuncusuna ulaştığında

Son bölmenin karakterini görünce bir nefes verdi. "Ah. Bunlar *dut ağacının* karakterleri.

"Yıldız haritaları," dedi Niclays, nefesi kesilmiş bir halde. "Bu desenler gökyüzüyle eşleştirilebilir mi?

Altın İmparatoriçe, kendi yıldız haritalarını yere seren Padar'a baktı. Bir süre onları inceledikten sonra, hâlâ ıslak olan fırçayı eline aldı ve ipek üzerindeki bazı karakterleri birleştirdi. Niclays ilk darbede irkildi, sonra neyin şekillendiğini anladı.

Takımyıldızlar.

Kalbi oduna saplanan bir balta gibi çarpıyordu. Padar işini bitirdiğinde fırçayı yere bıraktı ve düşünmeye başladı.

"Anlıyor musun Padar?" diye sordu Altın İmparatoriçe.

"Anlıyorum. Yavaşça başını salladı. "Evet. Her bölme yılın farklı bir zamanındaki gökyüzünü gösteriyor.

"Ve bu. Niclays son bölmeyi işaret etti. "Bu takımyıldızına ne diyorsunuz?

Altın İmparatoriçe navigatörüyle bakıştı ve onun da ağzı seğirdi.

"Seiikinese'liler," dedi, "ona Magpie diyorlar. Karakterler için *dut ağacı* gözünü oluşturur.'

Saksağanın gözünün altından güneye, Rüya Gören Yıldız'a gidin ve dut ağacının altına bakın.

"Evet. Padar masanın etrafında dolandı. 'Kitap bize sabit bir nokta verdi. Yıldızlar her gece hareket ettiğinden, rotamıza ancak yılın belirli bir zamanında, gecenin dokuzuncu saatinde doğrudan Saksağan'ın gözünün altında olduğumuzda başlamalıyız.

Niclays yerinde zor duruyordu. "Hangisi?

"Kışın sonu. Bundan sonra Rüya Yıldızı ile Güney Yıldızı arasında yol almalıyız.

Beklentiyle gerilmiş bir sessizlik çöktü ve Altın İmparatoriçe gülümsedi. Niclays ya yorgunluktan ya da günlerce süren korkunun aniden boşalmasından dolayı dizlerinin titrediğini hissetti.

Jannart mezarından onlara yön bulmaları için gereken yıldızı göstermişti. O olmasaydı, Altın İmparatoriçe oraya nasıl ulaşacağını asla bilemezdi.

Yine o şüphe titreşimi vardı. Belki de ona hiç göstermemeliydi. Birileri bu bilgiyi Doğu'dan saklamak için ellerinden geleni yapmıştı ve o da bu bilgiyi Doğu'nun kanun kaçaklarına vermişti.

"Yidagé, bir mücevherden bahsettin. Ghonra'nın gözlerinde bir parıltı vardı. "Yükselen bir mücevher.

Laya başını salladı. "Bir tohumun şiirsel bir tasviri sanırım. Bir ağaca dönüşen bir taş.

"Ya da hazine," dedi Padar. Ghonra ile aç bir bakış alışverişinde bulundu. "Gömülü hazine.

'Padar,' dedi Altın İmparatoriçe, 'tayfalara hayatlarının avına hazırlanmalarını söyle. Erzaklarımızı yenilemek için Kawontay'a gidiyoruz ve sonra dut ağacına doğru yelken açıyoruz. Ghonra, *Kara Güvercin* ve *Beyaz Karga'nın* mürettebatına haber ver. Önümüzde uzun bir yolculuk var.

İkisi hemen ayrıldılar.

"Öyle mi-" Niclays boğazını temizledi. "Bu çözümden memnun musunuz, saygıdeğer kaptan?

"Şimdilik," dedi Altın İmparatoriçe, "ama bu yolun sonunda hiçbir şey beklemezse, bizi kimin kandırdığını bileceğim.

"Sizi kandırmak gibi bir niyetim yok.

"Umarım değildir.

Masanın altına uzandı ve ona sedir ağacına benzeyen bir parça uzattı. 'Mürettebatımın hepsi silah taşır. Bu asa senin olacak,' dedi. "Onu iyi kullan.

Ondan aldı. Hafifti ama kırıcı bir darbe indirebileceğini hissetti.

"Teşekkür ederim," dedi ve eğildi. "Saygıdeğer kaptan.

'Sonsuz yaşam seni bekliyor,' dedi, 'ama hâlâ ejderhayı görmek ve onun herhangi bir parçasını talep etmek istiyorsan, şimdi gidebilirsin. Belki bize *Komoridu Masalı'ndaki* mücevher ya da ada hakkında başka bir şey söyleyebilir,' dedi. "Yidagé, al onu.

Kulübeden çıktılar. Kapı arkalarından kapanır kapanmaz Laya Niclays'i boynundan yakaladı ve kucakladı. Burnu Niclays'in omzuna çarptı ve boncukları Niclays'in göğsüne battı ama Niclays de birden en az onun kadar gülmeye başladı, hırıltılar çıkarana kadar güldü.

Gözyaşları yüzünden aşağı sızıyordu. Rahatlamanın yanı sıra bir bulmacayı çözmenin verdiği heyecanla da sarhoş olmuştu. Orisima'da geçirdiği onca yıl boyunca

iksirin anahtarını bulmuştu ve şimdi de ona giden yolu ortaya çıkarmıştı. Jannart'ın başladığı işi bitirmişti.

Kalbi göğsünde kabarıyordu. Laya başını ellerinin arasına aldı ve onu neşelendiren bir şekilde sırıttı.

'Sen,' dedi, 'bir dahisin, Deniz-Ay. Zekice, sadece zekice!'

Korsanlar güvertenin her tarafındaydı. Padar onlara Lacustrine dilinde emirlerini kükrüyordu. Yıldızlar berrak gökyüzünde parlıyor ve onları ufka doğru çağırıyordu.

Niclays dizlerinin bağı çözülmüş bir halde, "Dahi değilim," diye itiraf etti. 'Sadece deli. Ve şanslı. Onun kolunu okşadı. "Teşekkür ederim, Laya. Yardımın ve inancın için. Belki de ikimiz de ölümsüzlüğün meyvesini yiyor olacağız.

Gözlerine ihtiyat çalındı.

"Belki de. Gülümseyerek elini adamın omuzlarının arasına koydu ve korsanların karmaşasında ona rehberlik etti. "Gel bakalım. Ödülünü almanın vakti geldi.

Pursuit'in en derin yerinde, bir Lacustrine ejderhası burnundan kuyruğunun ucuna kadar zincirlenmişti. Niclays onu sahilde ilk gördüğünde muhteşem olduğunu düşünmüştü. Şimdi ise neredeyse güçsüz görünüyordu.

Laya onunla birlikte gölgelerde bekledi. 'Geri dönmeliyim,' dedi. "İyi olacak mısın?

Yeni asasına yaslandı. "Elbette. Canavar bağlı. Ağzı kurumuştu. "Sen git.

Ceketine uzanmadan önce ejderhaya son bir kez baktı. İçinden deri kılıflı bir bıçak çıkardı.

"Benim hediyem. Bıçağın yanından tuttu. "Ne olur ne olmaz.

Niclays onu aldı. Mentendon'da bir kılıcı olmuştu ama silah kullandığı tek zaman Edvart'la yaptığı eskrim dersleriydi ve Edvart onu her zaman saniyeler içinde silahsızlandırırdı. Niclays ona teşekkür edemeden Laya merdivenlerden yukarı çıkmaya başlamıştı.

Ejderha uyuyor gibiydi. Karmakarışık bir yelesi boynuzlarının etrafından akıyordu. Yüzü wyrmlerin yılan gibi başlarından daha genişti ve süslü fırfırlarla daha gösterişliydi.

Laya ona *Nayimathun* demişti. Kökeni belli olmayan bir isim.

Niclays kafasından uzak durarak canavara doğru yürüdü. Alt çenesi uykuda gevşemişti ve bir ön kol uzunluğundaki dişleri görünüyordu.

Başındaki kubbe uykudaydı. Bir ejderhayı ilk kez gördüğü gece Panaya ona bundan bahsetmişti. Aydınlandığında, o kubbe göksel düzleme sesleniyor ve ejderhayı yıldızlara doğru kaldırıyordu. Wyrm'lerin aksine, ejderhaların uçmak için kanatlara ihtiyacı yoktu.

Haftalarca bunu mantıklı göstermeye çalışmıştı. Aylarca. Belki de kubbe, havadaki parçacıklara ya da uzak dünyaların çekirdeklerine çekilen bir tür lodostu. Belki de ejderhaların içi boş kemikleri vardı ve bu sayede rüzgârda yol alabiliyorlardı. İçindeki simyacı teori üretiyordu. Yine de bir ejderhanın içini açıp onu bir anatomistin merceğinden görmedikçe, bunun açıklanamaz olarak kalacağını içten içe biliyordu. Büyü, tüm niyet ve amaçlar için.

Canavarı incelerken bile gözü açıldı ve Niclays kendine r a ğ m e n geri çekildi. Bu yaratığın gözünde bir bilgi kozmosu vardı: buz, boşluk ve takımyıldız - ve insana yakın hiçbir şey yoktu. Onun Gözbebeği bir kalkan kadar büyüktü ve mavi bir parıltıyla çevriliydi.

Uzun bir süre birbirlerine baktılar. Batı'nın bir adamı ve Doğu'nun bir ejderhası. Niclays dizlerinin üzerine çökme isteğiyle dolup taştı ama sadece bastonunu kavradı.

"Sen.

Ses soğuk ve rahatsız ediciydi. Bir yelkenin dalgalanması gibi.

"Benim pulu ve kanımı takas eden sensin. Dişlerinin arkasında koyu mavi bir dil titredi. "Sen Roos'sun.

Seiikinese dilinde konuşuyordu. Her kelime gün doğumundaki bir gölge gibi uzayıp gidiyordu. "B e n i m ," diye onayladı Niclays. 'Ve sen de büyük Nayimathun'sun. Ya da

Belki de,' diye ekledi, 'o kadar da büyük değil.

Nayimathun o konuşurken ağzını izledi. Panaya ona ejderhaların karada, insanların su altında duydukları gibi duyduklarını söylemişti.

Nayimathun, 'Zincirleri takan kişi, onları kullanandan bin kat daha büyüktür,' dedi. "Zincirler korkaklıktır. Kavernöz gövdeyi bir gümbürtü doldurdu. "Tané nerede?

'Seiiki, sanırım. Kızı pek tanımıyorum.'

"Onu tehdit edecek kadar tanıyordun. Kendi çıkarların için onu manipüle etmeye çalıştın.

'Burası acımasız bir dünya, canavar. Ben sadece pazarlık yaptım,' dedi Niclays. 'İşimi yapmak, ölümsüzlüğünün sırrını çözmek için senin kanına ve pullarına ihtiyacım vardı. İnsanların devler tarafından yönetilen bir dünyada hayatta kalma şansı olmasını istedim.

"Büyük Keder'de sizi korumaya çalıştık. Göz bir an için kapandı ve çevrelerini kararttı. "Birçoğunuz öldü. Ama biz denedik.

"Belki türünüz Drakon Ordusu kadar vahşi değil," dedi Niclays, "ama yine de insanların suretinize tapınmasını ve ekinleri yeşerten yağmur için size yalvarmasını sağlıyorsunuz. Sanki insan da tapılacak kadar büyük bir mucize değilmiş gibi.

Ejderha burun deliklerinden bulutu üfledi.

Niclays o zaman karar verdi. Simya aletleri kaybolsa ve sonsuz yaşamın kaynağına doğru yol alıyor olsa bile, uzun zamandır mahrum bırakıldığı şeyi alacaktı.

Asasını yere bıraktı ve Laya'nın ona verdiği bıçağı çıkardı. Sapı cilalıydı, bıçağının bir tarafı tırtıklıydı. Bakışlarını pul zenginliği boyunca gezdirdi. Lekesiz bir pul parçası bulduğunda elini üzerine koydu.

Ejderha pürüzsüz ve bir balık kadar soğuktu. Niclays bıçağı kullanarak pulu kaldırdı ve altındaki gümüşi etin parlaklığını ortaya çıkardı.

"Sonsuza kadar yaşamak için yaratılmadınız.

Niclays onun kafasına alaycı bir bakış fırlattı. "Bir simyacı olarak buna katılmıyorum," dedi. 'Ben olasılıklara inanırım. Bedeninde yaşam iksirini bulamasam bile, Altın İmparatoriçe Komoridu adasına doğru yola çıktı. Orada dut ağacını ve altında yatan mücevheri bulacağız.

Gözleri kocaman açılmıştı.

"Mücevher. Ejderhadan bir çıngırak sesi yükseldi. "Göksel mücevherlerden bahsediyorsun.

"Mücevherler," diye yankılandı Niclays. "Evet. Yükselen mücevher. Sesini yumuşattı. "Bu konuda ne biliyorsun?

Nayimathun sessiz kaldı. Niclays bıçağı yukarı doğru çekerek pulları ısırdı ve ejderha zincirlerinin içinde seğirdi.

"Sana hiçbir şey söylemeyeceğim," dedi. "Sadece korsanların eline düşmemeleri gerektiğini söyleyeceğim, Mentendon'un oğlu.

Günlüğünde yazdığına göre, teyzem bu kitabı bir adamdan almış ve ona bu kitabı Doğu'dan çok uzaklara götürmesini ve bir daha asla geri getirmemesini söylemiş. Jannart'ın sözleri sürekli aklına geliyor, kafasının içinde bir şamar topu gibi dönüp duruyordu. *Asla geri getirme.*

'Takipten vazgeçmenizi beklemiyorum. Bunun için artık çok geç,' dedi ejderha, 'ama mücevherin, onu dünyadan geriye kalanları yok etmek için kullanmak isteyenlerin eline geçmesine izin verme. İçindeki su durgunlaştı Roos, ama temizlenemeyecek kadar değil.

Niclays titreyerek bıçağı tutmaya devam etti.

Durgun.

Ejderha doğru söylemişti. Etrafındaki her şey durmuştu. Sabran Berethnet onu Orisima'ya gönderdiğinde hayatı sudaki bir saat gibi durmuştu. O zamandan beri tek bir gizemi bile çözememişti. Sonsuz yaşamın gizemini değil. Jannart'ın neden öldüğünü değil.

O bir simyacıydı, gizemi çözendi. Ve bir daha durgunlaşmayacaktı.

"Bu kadar yeter," diye tısladı ve oydu.

43

Güney

Zırhçı Ead'a tek kemikten bir yay, demir bir kılıç, Selinyi dualarıyla kazınmış bir balta ve ince ahşap saplı bir hançer verdi. Çocukluğundaki zeytin pelerininin yerine, artık bir kadına dönüştüğünün işareti olarak bir rahibe adayının beyazını giyiyordu. Onu uğurlamak için Sarsun'la birlikte gelen Chassar ellerini onun omuzlarına koydu.

'Zāla seni görse gurur duyardı,' dedi. 'Yakında kırmızı pelerin senin olacak.

"Eğer canlı dönersem.

Yapacaksın. Kalyba korkunç bir yaratık ama eskisi kadar güçlü değil. Yirmi yıldır portakal ağacından yemedi ve bu yüzden hiç siden kalmayacak.

"Onun başka sihirleri var.

"Onu fethetmen için sana güveniyorum, sevgilim. Ya da risk çok büyük olursa geri döneceğine. Yanındaki ichneumon'u okşadı. "Onu bana tek parça halinde getirdiğinden emin ol, Aralaq.

"Ben aptal bir kuş değilim," dedi Aralaq. 'Ichneumonlar küçük kız kardeşlerini tehlikeye atmazlar.

Sarsun öfkeyle gakladı.

Sürgün edildiğinde, Kalyba ormanın Sonsuzluk Kulesi adını verdiği bir bölümüne kaçmıştı. Oraya gözleri kandıran bir büyü yaptığı söylenirdi. İllüzyonlarını nasıl yarattığını kimse bilmiyordu.

Ead, Aralaq'la birlikte Kan Vadisi'nden ormana doğru yola çıktığında günbatımı olmuştu. İçnömonlar atlardan, hatta bir zamanlar Lasia'da yaşamış olan avcı leoparlardan bile daha hızlı koşabilirdi. Aralaq lianaların arasından geçerken, köklerin altından kayarken ve Minara'dan ayrılan birçok derenin üzerinden atlarken Ead başını eğik tuttu.

Şafaktan hemen önce yoruldu ve bir şelalenin arkasındaki bir mağarada kamp kurdular. Aralaq avlanmak için ortadan kaybolurken, Ead aşağıdaki havuzda kendini tazeledi. Mağaraya geri tırmanırken, Kalyba'nın Tarikat'ta olduğu zamanı hatırladı.

Ead Kalyba'yı dipsiz kara gözleri olan kızıl saçlı bir kadın olarak hatırlıyordu. Tarikata Ead iki yaşındayken gelmişti ve yüzyıllar süren varlığı boyunca daha önce birkaç kez ziyaret ettiğini iddia ediyordu - çünkü o da ölümsüz olduğunu iddia ediyordu. Siden ona portakal ağacı tarafından değil, bir zamanlar Nurtha'nın Inysh adasında bulunan bir alıç ağacı tarafından bahşedilmişti.

Başrahibe ona hoş geldin demişti. Rahibeler, hikâyesine inanıp inanmadıklarına bağlı olarak ondan Alıç Rahibe ya da Çıngırakdil olarak bahsetmişlerdi. Çoğu mesafeli durmuştu, çünkü Kalyba'nın rahatsız edici yetenekleri vardı. Ona hiçbir ağaç tarafından bahşedilmemiş hediyeler.

Bir keresinde Kalyba, güneşin altında oynarlarken Ead ve Jondu'ya rastlamış ve Ead'ın ona tamamen güvenmesini sağlayacak şekilde onlara gülümsemişti. *Ne olmak isterdiniz küçük kardeşler, diye* sormuştu onlara, *eğer herhangi bir şey olabilseydiniz?*

Bir kuş, diye cevap vermişti Jondu, bu *yüzden her yere gidebilirim.*

Ben de, demişti Ead, çünkü o her zaman Jondu'nun yaptığını yapmıştı. *Anne için wyrmleri uçarken bile vurabilirdim.*

İzle, demişti Kalyba.

Hafıza bu noktada bulanıklaşıyordu ama Ead, Kalyba'nın kendi parmaklarını tüylere dönüştürdüğünden emindi. Kesinlikle Ead ve Jondu'yu büyüleyen bir şey yapmıştı, Kalyba'nın hizmetkârların en kutsalı olması gerektiğine inanmalarına yetecek kadar.

Sürgün edilme nedeni hiçbir zaman netleşmemişti ama Zāla'yı uyurken zehirleyenin o olduğu s ö y l e n i y o r d u . Belki de

Başrahibe onun kana susamışlığıyla ünlü Inysh efsanesinin dehşeti olan Ormanın Hanımı olduğunu anladığında.

Ead kılıcını kurularken Aralaq şelalenin içinden geldi. Ona ekşi bir bakış attı.

'Bu yolculuğu yapmakla aptallık ediyorsun. Inysca Cadısı seni öldürecek.'

"Duyduğuma göre Kalyba avıyla oynamayı seviyormuş. Pelerininin üzerindeki bıçağı parlattı. 'Ayrıca, cadı meraklı değilse hiçbir şey değildir. Ona neden geldiğimi bilmek isteyecektir.

"Sana yalan söyleyecek.

'Ya da bilgisiyle övünecek. Onda yeterince var. Uzun ve acı dolu bir iç çekişle yayına uzandı. "Sanırım kendime bir akşam yemeği avlamalıyım.

Aralaq şelaleden geri dönmeden önce homurdandı ve Ead gülümsedi. Ona bir şeyler getirecekti. Ichneumon'lar her ne kadar huysuz olsalar da sadık bir yapıya sahipti.

Çalılıklarda bulabildiği küçük çıraları topladı ve mağarada bir ateş yaktı. Aralaq ikinci kez döndüğünde, yere benekli bir balık attı.

'Bunun tek nedeni beni yavruyken beslemen,' dedi ve karanlığın içinde kıvrıldı.

"Teşekkür ederim, Aralaq.

Hoşnutsuz bir ses çıkardı.

Ead balığı muz yaprağına sardı ve ateşin üzerine koydu. Balık pişerken düşünceleri Inys'e geri döndü, sanki güney rüzgârıyla oraya taşındı.

Sabran şimdi yanında Roslain ya da Katryen ile uyuyor olmalıydı. Belki de ateşi vardı. Ya da belki iyileşmiştir. Çoktan başka bir Yatak Odası Hanımı seçmiş ya da daha doğrusu seçtirmiş olabilirdi. Ruhani Dükler tahtın etrafında dolanmaya başladığına göre, onu gözetlemek için ailelerinden başka bir kadın seçmiş olması neredeyse kesindi.

Inys Kraliçesi'ne Ead hakkında ne söylemişlerdi? Şüphesiz onun bir büyücü ve hain olduğunu. Sabran'ın buna kalben inanıp inanmadığı farklı bir konuydu. Bunu kabul etmek istemezdi - ama Dükler onun sırrını bilirken, onu bir kelimeyle yok edebilecekken Ruhani Düklere nasıl meydan okuyabilirdi?

Sabran ona hâlâ güveniyor muydu? Bunu pek de hak etmiyordu. Bir yatağı paylaşmışlar, bedenlerini paylaşmışlardı ama Ead ona kim olduğu gerçeğini hiç söylememişti. Sabran onun gerçek adını bile bilmiyordu.

Aralaq yakında uyanacaktı. Onun yanına, şelaleye yeterince yakın bir yere uzandı ve püsküren suyun tenini serinletmesi için biraz dinlenmeye çalıştı. Kalyba'yla yüzleşmek tüm zekâsını kullanmasını gerektirecekti. Aralaq kıpırdandığında silahlarını topladı ve kendini tekrar onun sırtına attı.

Öğlene kadar ormanda yol aldılar. Minara'nın gövdesine geldiklerinde, Ead gözlerini güneşe karşı korudu. Hızlı akan ve derin, acımasız bir nehirdi. Aralaq sığlıklarda kayaların arasına girdi ve başka çaresi kalmadığında, Ead kürküne tutunarak yüzdü.

Nehrin diğer tarafına ulaştıklarında ılık yağmur yağmaya başladı, buklelerini yüzüne ve boynuna yapıştırdı. Aralaq ormanın derinliklerine doğru ilerlerken o da biraz hurma yedi. Ancak güneş yeniden batmaya başladığında durdu.

"Bower yakın. Burnunu çekti. "Eğer bir saat sonra dönmezsen, peşinden geleceğim.

"Pekala.

Ead sırtından kaydı.

"Unutma Eadaz," dedi Aralaq, "bu yerde gördüğün her şey bir illüzyon.

"Biliyorum. Kolunu bir bilezikle sardı. "Yakında görüşürüz.

Aralaq hoşnutsuzluğunu homurdandı. Baltasını eline alan Ead sisin içine doğru adım attı. Dallardan bükülmüş, çiçeklerle bezenmiş bir kemer kapıyı oluşturuyordu.

Çiçekler fırtına bulutlarının renginde.

Bir ormanda, güneş ışığının çimenlere vurduğu gölgeli bir çardak hayal ediyorum.

Giriş mor çiçeklerden oluşan bir geçit - sabra çiçekleri sanırım.

Ead elini kaldırdı ve yıllar sonra ilk kez büyülü ateşi çağırdı. Parmaklarından çıkan ateş dans ederek çiçekleri yaktı ve illüzyonun altındaki dikenleri ortaya çıkardı.

Ellerini kapattı. Büyü ateşinin mavi alevi yeterince uzun süre yanarsa bir büyüyü çözebilirdi ama kendini savunmak için yeterli gücü korumak istiyorsa bunu ölçülü kullanması gerekecekti. Aralaq'a son bir kez bakarak baltasıyla dikenlerin arasından geçti ve açıklığın ötesine sağ salim çıktı.

İlahiler Bahçesi'ndeydi. İleriye doğru bir adım attığında, yeşilliklerden bir koku yayıldı, o kadar yoğun ve iğrençti ki neredeyse dilinin üzerinde yuvarlayabilecekti. Altın rengi ışık, ayak bileklerine kadar batabileceği kadar derin çimenleri benekliyordu.

Ağaçlar burada birbirine yakın duruyordu. Sesler onların ötesinde yankılanıyordu - aynı anda hem yakında hem de uzakta, suyun şırıltısıyla dans ediyorlardı.

Orada mıydılar, yoksa bu da büyünün bir parçası mıydı?

'Min mayde of strore, I knut thu smal,
as lutil as mus in gul mede.
"With thu in soyle, corn grewath tal.
In thu I hafde blowende sede.'

Kaynakla beslenen büyük bir havuz göründü. Ead kendini oraya doğru yürürken buldu. Her adımda ağaçlardaki sesler yükseliyor ve başı yuvarlak bir rüzgâr gibi dönüyordu. Şarkı söyledikleri dil bilinmezliklerle doluydu ama bazı kelimelerin Inysh dilinin eski bir formu olduğu kesindi. Eskiden de eski. Haithwood kadar eski.

'Soyle'de belga bearn wil nat slepe'de
strore boute mayde ekiyorum. Min
wer is ut in wuda frore -
o huntath dama, nat benim için.'

Eli baltanın üzerinde kayganlaşmıştı. Sesler uzun zaman önce ölmüş bir çağın şafağından kalma ritüellerden bahsediyordu. Ead, üstündeki çapraz dallara bakarken kendini onların kana bulandığını ve seslerin onu bir tuzağa çektiğini hayal etmeye zorladı.

Yolun sonunda büyük bir kaya buluyorum ve benim olduğunu düşünmediğim bir elimle ona dokunmak için uzanıyorum. Ead döndü. İşte oradaydı, bir mağaranın ağzını koruyan, neredeyse onun kadar uzun bir taş parçası. *Kaya ikiye ayrılıyor ve içeride-*

"Merhaba.

Ead yukarı baktı. Üstündeki dalda küçük bir çocuk oturuyordu.

"Merhaba," dedi yine Selinyi dilinde. Sesi yüksek ve tatlıydı. "Benimle oynamaya mı geldin?

"Buraya Ormanın Hanımı'nı görmeye geldim," dedi Ead. "Onu benim için getirir misin, çocuğum?

Çocuk müzikal bir kahkaha attı. Bir göz kırptı ve oradaydı. Sonra, hiçbir yerde değildi.

Bir şey Ead'in havuza doğru bakmasına neden oldu. Havuzun yüzeyinde herhangi bir dalgalanma olup olmadığını izlerken ensesinde terler birikti.

Su bir baş doğurduğunda nefesini içine çekti. Bir kadın ortaya çıktı, çekik gözlü ve çıplaktı.

"Eadaz du Zāla uq-Nāra. Kalyba açıklığa adım attı. "Uzun zaman oldu.

Inysca'nın Cadısı. Ormanın Hanımı. Sesi havuzu kadar derin ve berraktı, garip bir tonu vardı. Kuzey Inysh, ama tam değil.

'Kalyba,' dedi Ead.

'Seni son gördüğümde en fazla altı yaşındaydın. Şimdi bir kadın oldun,' diye gözlemledi Kalyba. 'Yıllar nasıl da geçiyor. Yıllar bedende iz bırakmadığında insan unutuyor.

Ead onun yüzünü şimdi çok iyi hatırlıyordu, yüksek elmacık kemikleri ve dolgun üst dudağıyla. Teni bronzlaşmış, kol ve bacakları uzamıştı. Kumral saçları dalgalar halinde göğüslerinin üzerine dökülüyordu. Ona bakan herkes beş yirmi yaşından bir gün bile geçmediğine yemin edebilirdi. Güzeldi ama Ead'in kendi yansımasında gördüğü aynı kofluk tarafından kırpılmıştı.

'Son ziyaretçim kız kardeşlerinizden biriydi, işlemediğim bir suçun cezası olarak başımı Mita Yedanya'ya götürmeye gelmişti. Sanırım sen de aynısını yapmak için buradasın,' diye düşündü Kalyba. "Seni denememen konusunda uyarırdım ama Tarikat'ın rahibeleri uzak kaldığım yıllar içinde küstahlaştılar.

"Sana zarar vermek için burada değilim.

"O zaman neden bana geliyorsun, tatlı büyücü?" "Öğrenmek için.

Kalyba hareketsiz ve ifadesiz kaldı. Karnından ve kalçalarından aşağı su damlıyordu.

"Inys'ten yeni döndüm," dedi Ead. 'Son Başrahibe beni kraliçesine hizmet etmem için oraya gönderdi. Ascalon'dayken, Ormanın Hanımı'nın büyük gücünden bahsedildiğini duydum.

"Ormanın Hanımı. Kalyba gözlerini kapadı ve sanki bu ismin zengin bir kokusu varmış gibi nefesini içine çekti. "Ah, beni bu isimle çağırmayalı *çok* uzun zaman olmuştu.

"Şu anda bile Inys'te hem korkulan hem de saygı duyulan birisiniz.

"Şüphesiz. Çocukken bile haithwood'a nadiren gittiğim için garip,' dedi cadı. 'Köylüler benden korktukları için oraya adım atmazlardı ama ben yıllarımın çoğunu doğduğum yerden uzakta geçirdim. Evimin alıç ağacı olduğunu anlamaları çok uzun sürdü.

'İnsanlar senin yüzünden haithwood'dan korkuyor. Oradan sadece bir yol geçiyor ve o yolda yürüyenler ceset mumlarından ve çığlıklardan bahsediyor. Senin büyünün kalıntıları olduğunu söylüyorlar.

Kalyba belli belirsiz gülümsedi.

"Mita Yedanya beni Lasia'ya geri çağırdı ama kılıcımı daha büyük bir büyücüye vermeyi tercih ederim. Ead ona doğru bir adım attı. "Kendimi öğrenciniz olarak sunmaya geldim Leydim. Büyünün tüm gerçeğini öğrenmek için.

Sesi kendi kulaklarına bile hayret verici geliyordu. Inysh sarayını neredeyse on yıl boyunca kandırabildiyse, bir cadıyı da kandırabilirdi.

"Gururum okşandı," dedi Kalyba, "ama eminim ki Başrahibeniz size doğruyu söyleyebilir.

'Mita Yedanya kendinden öncekiler gibi değil. O içe bakıyor,' dedi Ead. "Ben bakmıyorum.

En azından bu kısmı doğruydu.

'Kendi burnunun ötesini gören bir kız kardeş. Gümüş bal kadar nadirdir diyebilirim,' dedi Kalyba. 'Memleketim Eadaz uq-Nāra'da hakkımda anlatılan hikâyeler seni korkutmuyor mu? Orada ben bir çocuk hırsızı, bir cadı, bir katilim. Eski masalların canavarıyım.'

"Asi çocukları korkutmak için masallar. Anlamadığım şeylerden korkmam.'

'Çağlar boyunca sahip olduğum güce *layık olduğunuzu* size düşündüren nedir?

'Hanımefendi, değilim,' dedi Ead, 'ama sizin rehberliğinizle belki olabilirim. Eğer bilginizle beni onurlandırırsanız.

Kalyba bir süre onu düşündü, kuzuyu düşünen bir kurt gibi. "Söyle bana," dedi, "Sabran nasıl?

Ead, cadının bu ismi yakın bir arkadaşından bahseder gibi samimi bir şekilde söylemesi karşısında neredeyse ürperiyordu.

'Inys Kraliçesi iyi durumda,' diye cevap verdi. 'Doğruyu istiyorsun ama kendi dudakların yalan söylüyor.

Ead onun bakışlarıyla karşılaştı. Yüzü bir oymaydı, gravürleri tercüme edilemeyecek kadar eskiydi. "Inys Kraliçesi tehlikede," diye itiraf etti.

"Daha iyi. Kalyba başını eğdi. 'Eğer teklifinizde samimiyseniz, silahlarınızı teslim etme nezaketini göstereceksiniz. Ben Inysca'da yaşarken, misafirlerin bir salonun eşiğine silah getirmesi büyük bir hakaret sayılırdı. Bakışları dikenli kemere kaydı. "Bırakın üstünden geçmeyi.

"Bağışlayın beni. Sizi aşağılamak gibi bir niyetim yok'.

Kalyba yüz ifadesi olmadan onu izledi. Kendi ölüm fermanını imzaladığını hisseden Ead, silahlarından kurtuldu ve onları çimlerin üzerine bıraktı.

"İşte. Şimdi bana güveniyorsun,' dedi Kalyba neredeyse nazikçe, 've karşılığında sana zarar vermeyeceğim.

Teşekkür ederim leydim.

Aralarında açıklığın yarısı olacak şekilde bir süre birbirlerine dönük durdular.

Kalyba'nın ona bir şey söylemesi için hiçbir neden yoktu. Ead bunu biliyordu ve cadı da biliyordu.

Kalyba, 'Gerçeği arzuladığını söylüyorsun ama gerçek birçok ipliği olan bir dokumadır,' dedi. 'Benim bir büyücü olduğumu biliyorsun. Senin gibi bir yan büyücü - ya da yaşlı Başrahibe bana portakal ağacının meyvesini vermeyi reddetmeden önce *öyleydim.* Çünkü Mita Yedanya ona senin öz anneni zehirlediğimi söylemişti. Gülümsedi. "Sanki zehirlemeye tenezzül edecekmişim gibi.

Yani sürgünden bizzat Mita sorumluydu. Son Başrahibe nazik bir kadındı ama *mungunası da* dahil olmak üzere etrafındakilerden kolayca etkileniyordu.

"Ben İlk Kan'ım. Alıçtan yiyen ilk ve son kişiydim ve bu bana sonsuz yaşam bahşetti. Ama elbette,' dedi Kalyba, 'siden'ımı merak ettiğin için gelmedin, çünkü siden sana tanıdık geliyor. *Diğer* gücümün kaynağını bilmek istiyorsun - hiçbir kız kardeşin anlamadığı gücüm. Rüya ve illüzyonun gücünü. Ascalon'un gücü, benim *hildistérron'um*.

Savaş yıldızı. Kılıç için kullanılan şiirsel bir terim. Ead bunu daha önce dua kitaplarında görmüştü - ama şimdi içinde bir tel koptu ve bir müzik notası gibi farkına vardı.

Ateş topraktan yükselir, ışık gökten iner.

Gökyüzünden gelen ışık.

Hildistérron.

Ve *Ascalon*. Inysca Adalarının kadim dilinden bir başka isim. *Yıldız anlamına gelen astra* ve güç anlamına *gelen lun* kelimelerinin bozulmuş hali.

Bunu ona Loth söylemişti.

Güçlü yıldız.

'Inys'teyken... Rumelabar Tableti'nin metnini hatırladım. Ateş ve yıldız ışığı arasındaki dengeden bahsediyordu. Ead konuşurken bile, zihni her an daha sağlam görünen bir açıklama üretti. "Siden ağaçları büyücülere ateş verir. Acaba senin gücün -*diğer gücün*- gökyüzünden mi geliyor? Uzun Saçlı Yıldız'dan.

Kalyba şoka girecek bir yüze sahip değildi ama Ead bunu gördü. Bakışlarında bir titreşim.

"Güzel. Oh, *çok iyi*. Küçük bir kahkaha tufanı koptu. 'Adının zaman içinde kaybolduğunu sanıyordum. Bir büyücü Uzun Saçlı Yıldız'ı nasıl duymuş olabilir ki?

"Gulthaga'ya gittim.

Truyde utt Zeedeur bu sözleri söylemişti. Kız bir aptal gibi davranmıştı ama içgüdüleri doğru çıkmıştı.

"Gömülü Şehir'e gitmeye cesaret etmek akıllıca *ve* cesurca. Kalyba ona baktı. 'Tarikat'ın kardeşliğinden mahrum kaldığımdan beri Çardak'ımda bana eşlik edecek birilerinin olması hoş olurdu. Ve zaten gerçeğin çoğunu bildiğinize göre... Gerisini size anlatmakta bir sakınca görmüyorum.

"Bilgiye değer verirdim.

"Hiç şüphe yok. Elbette,' diye düşündü Kalyba, 'gücümü anlamak için siden'ın tüm gerçeğini ve büyünün iki dalını bilmeniz gerekir ve Mita'nın bu tür şeylere dair çok az anlayışı var. Kızlarını karanlıkta, yıpranmış kitapların rahatlığı içinde tutuyor. Hepiniz cehalete batmışsınız. Benim bilgim - *gerçek bilgi* - değerli bir şeydir.

Bu bir oyundaki bir sonraki hamleydi. "Paha biçilemez olduğu söylenebilir," diye onayladı Ead.

'Bunun için bir bedel ödedim. Sen de öyle yapmalısın.'

Sonunda Kalyba yaklaştı. Ead'in etrafında yürürken saçlarından sular damlıyordu.

"Bir öpücük alacağım," diye fısıldadı kulağına. Ead olduğu yerde sabit kaldı. 'Çok uzun yıllardır yalnızım. Senden bir öpücük, tatlı Eadaz, ve bilgim senin olsun.

Teninde metalik bir koku asılı kaldı. Ead ani bir an için kanında bir şeyin -yaşamsal bir şeyin- bu kokuya cevap olarak şarkı söylediğini hissetti.

"Hanımefendi," diye mırıldandı Ead, "söylediklerinizin doğru olduğunu nereden bileceğim?" "Aynı şeyi Mita Yedanya'ya da soruyor musunuz, yoksa o sizin

' Cevap alamayan Kalyba, 'Doğru konuşacağıma dair size söz veriyorum' dedi. Ben gençken, bir söz bir yemin demekti. O zamandan bu yana uzun yıllar geçti ama ben hala eski yöntemlere saygı duyuyorum.

Risk almaktan başka çare yoktu. Kendini toparlayan Ead ona doğru eğildi ve yanağına bir öpücük kondurdu.

"İşte," dedi Kalyba. Nefesi buz gibiydi. "Bedel ödendi.

Ead cesaret edebildiği kadar hızlı bir şekilde geri çekildi. Aniden aklına gelen Sabran düşüncesini zorla bastırdı.

"Büyünün iki dalı vardır," diye başladı Kalyba. Güneş ışığı saçlarındaki altın telleri seçiyor ve her bir su damlasını belirginleştiriyordu. "Tarikatın rahibeleri, bildiğiniz gibi, *siden* - terren büyüsünün uygulayıcılarıdır. Dünyanın özünden gelir ve ağaç aracılığıyla aktarılır. Meyvesinden yiyenler onun büyüsünü kullanabilir. Bir zamanlar en az üç siden ağacı vardı - portakal, alıç ve dut - ama şimdi, bildiğim kadarıyla, sadece bir tane kaldı.

'Ama siden, sevgili Eadaz, doğal bir zıttı vardır. Sidereal büyü ya da *sterren* - yıldızların gücü. Bu tür büyü soğuk ve ele avuca sığmaz, zarif ve kaygandır. Kullananın illüzyonlar yaratmasına, suyu kontrol etmesine... hatta şeklini değiştirmesine bile izin verir. Ustalaşması çok daha zordur.'

Ead'in artık meraklıymış gibi davranmasına gerek kalmamıştı.

'Uzun Saçlı Yıldız geçerken ardında gümüş bir sıvı bırakır. Ben ona *yıldız çürümesi* adını verdim,' dedi Kalyba. 'Yıldız çürüğünde sterren yaşar, tıpkı meyvede siden'in yaşaması gibi.

"Nadir olmalı.

"Anlatılamayacak kadar çok. Çağların Kederi'nin sonundan beri meteor yağmuru olmamıştı - ve anla ki Eadaz, o yağmur Çağların Kederi'nin sonuydu. Wyrm'lerin düştüğü zamana denk gelmesi tesadüf değildi. Doğulular kuyruklu yıldızın ejderha tanrıları Kwiriki tarafından gönderildiğine inanırlar. Kalyba gülümsedi. "Sağanak, siden'in daha güçlü olduğu bir çağı kapattı ve ondan yapılmış olan wyrm'leri uykularına zorladı.

'Ve sonra Sterren daha güçlü oldu,' dedi Ead.

"Bir süreliğine," diye onayladı Kalyba. 'Büyünün iki dalı arasında bir denge var. Birbirlerini kontrol altında tutarlar. Biri güçlendiğinde, diğeri azalır. Bir Ateş Çağı'nı bir Yıldız Işığı Çağı izleyecektir. At

Şu anda Siden çok daha güçlü ve Sterren kendi gölgesinde. Ama bir meteor yağmuru geldiğinde... o zaman sterren yeniden parlayacak.

Dünya, Rumelabar Tableti'ne duydukları hayranlık yüzünden simyacılarla alay etmişti ama onlar yüzyıllardır gerçeğin etrafında dönüyorlardı.

Ve gerçekti. Ead bunu karnının derinliklerinde, kalbinin tellerinde hissetti. Buna sadece Kalyba'nın söylediklerine inanmazdı ama onun açıklaması boncukları bir arada tutan ipliği oluşturdu. Uzun Saçlı Yıldız. Rumelabar Tableti. Çağların Kederi'nde Wyrm'lerin düşüşü. Şimdi karşısında duran kadının tuhaf hediyeleri.

Hepsi birbirine bağlı. Hepsi tek bir gerçeğe dayanıyor: alttan gelen ateş, üstten gelen ışık. Bu ikilik üzerine kurulu bir evren.

"Rumelabar Tableti bu dengeden bahsediyor," dedi Ead, "ama aynı zamanda denge bozulduğunda ne olacağından da bahsediyor.

'*Birinin fazlası diğerini alevlendirir ve bu da evrenin yok oluşudur,*' diye okudu Kalyba. 'Korkunç bir uyarı. Şimdi, evrenin yok oluşu nedir - ya da kimdir?

Ead başını salladı. Cevabı çok iyi biliyordu ama en iyisi aptalı oynamaktı. Bu cadının gardını düşürürdü.

'Ah, Eadaz, çok iyi gidiyordun. Yine de,' dedi Kalyba, 'gençsin. Çok sert bir yargıda bulunmamalıyım.

Arkasını döndü. Hareket ederken eli sağ tarafına geldi. Diğer yerleri gibi pürüzsüz ve lekesizdi ama yürüyüşü acıyı ele veriyordu.

"Yaralandınız mı leydim? Ead

sordu. Kalyba cevap vermedi.

"Uzun zaman önce, kozmik ikilik... altüst oldu," dedi sadece. Ead o gözlerde korkunç bir şey gördüğünü düşündü. Bir nefret gölgesi. "Sterren dünyada çok güçlendi ve karşılığında ayaklarımızın altındaki ateş bir iğrençlik yarattı. Siden'ın *yanlış yaratımı*.

Evrenin yok oluşu. "İsimsiz

Olan," dedi Ead.

'Ve onun takipçileri. Onlar dengesizliğin çocukları. Kaosun. Kalyba kendini bir kayanın üzerine oturttu. 'Birbirini izleyen Başrahibeler ağaç ve wyrmler arasındaki bağlantıyı uzun zamandır görüyorlardı ama bunu kendilerine ve kızlarına inkar ettiler. Büyücüler bunun gibi Ateş Çağları sırasında Drakonik alev bile yaratabilirler... ama tabii ki sizin bunu kullanmanız yasak.

Tüm kız kardeşler wyrmfire yapma potansiyeline sahip olduklarını biliyordu, ancak bu öğretilmemişti.

"Yanılsamaların sterren'den geliyor," diye mırıldandı Ead, "bu yüzden siden onları yakıp yok ediyor.

"Siden ve sterren belirli durumlarda birbirlerini yok edebilirler," diye kabul etti Kalyba, "ama aynı zamanda birbirlerini *çekerler de.* Her iki büyü biçimi de en çok kendilerine, ama aynı zamanda karşıtlarına da çekilir. Koyu renk gözleri ilgiyle parlıyordu. "Şimdi, benim bulmaca çözücüm. Portakal ağacı siden'in doğal kanalıysa, sterren'in doğal kanalları nelerdir?

Ead bunun üzerine düşündü. "Belki de Doğu'nun ejderhaları.

Onlar hakkında bildiği kadarıyla, suda yaşayan yaratıklardı. Bu bir tahmindi ama Kalyba gülümsedi.

"Çok iyi. Onlar Sterren'den doğdular. Uzun Saçlı Yıldız geldiğinde, rüyalar görebilir, şekillerini değiştirebilir ve illüzyonlar örebilirler.

Cadı bunu göstermek istercesine bir elini kendi vücudunda gezdirdi. Bir anda kahverengi samitten bir Inysh elbisesi ve karanfil ve incilerle süslenmiş bir kuşak giydi. Saçlarında mücevher zambaklar açmıştı. Çıplaklık bir yanılsama mıydı, yoksa bu muydu?

"Uzun zaman önce, topladığım yıldız çürüğünü yeniden şekillendirmek için ateşimi kullandım. Kalyba parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Şimdiye kadar yapılmış en olağanüstü silahı yaratmak için.

"Ascalon.

"Siden ile dövülmüş bir sterren kılıcı. Mükemmel bir birliktelik. Onu gördüğümde - bir kuyruklu yıldızın gözyaşlarından yaptığım kılıcı - sadece bir büyücü olmadığımı anladım. Ağzı irkildi. 'Tarikat bana yeteneklerimden dolayı *cadı* diyor ama ben *büyücü demeyi* tercih ediyorum. Kulağa hoş geliyor.

Ead umduğundan fazlasını öğrenmişti ama mücevher hakkında soru sormaya gelmişti.

'Hanımefendi,' dedi, 'yetenekleriniz gerçekten de mucizevi. Sterren'den başka bir şey taklit ettiniz mi hiç?

Asla. Ascalon'un bu dünyadaki hiçbir şeye benzememesini istedim. Zamanının en büyük şövalyesi için bir hediye. Elbette,' dedi Kalyba, 'bu başka nesneler olmadığı anlamına gelmiyor... ama onlar benim elimden çıkmadı. Ve eğer varsa bile, çoktan kayboldular.

Ona mücevherden bahsetmek cazip geliyordu ama Kalyba'nın bundan habersiz kalması en iyisiydi, yoksa mücevheri kendisinin yapmak için elinden geleni ardına koymayacaktı. 'I

kılıcı görmekten daha iyi bir şey istemezdi. Bütün Inys ondan bahsediyor,' dedi Ead. "Bana gösterecek misiniz leydim?

Kalyba alçak sesle kıkırdadı. 'Eğer ona sahip olsaydım, gerçekten mutlu olurdum. Ascalon'u yüzyıllarca aradım ama Galian onu çok iyi sakladı.

"Nerede olduğuna dair hiçbir ipucu bırakmadı mı?

"Sadece onu benden uzak tutmak için ölecek olanların ellerine bırakmak istediğini söyledi. Gülümsemesi soldu. 'Inys Kraliçeleri de onu aradılar, çünkü onlar için kutsaldı... ama bulamayacaklar. Ben bulamadıysam, kimse bulamaz.

Kalyba'nın Galian Berethnet için Ascalon'un sahtesini yaptığı Manastır'da yaygın bir bilgiydi. Birçok rahibenin ona güvenmemesinin nedenlerinden biri de buydu. İkisi de aynı çağda doğmuş ve Goldenbirch köyünde ya da civarında yaşamışlardı, ancak bu yetersiz gerçeklerin ötesinde, kimse ilişkilerinin doğasını anlamadı.

"Kraliçe Sabran bu Sonsuzluk Kulesi'ni hayal etmişti," dedi Ead. 'Ben onun nedimesiyken bana öyle söyledi. Sadece siz rüya görebilirsiniz leydim. Bunları ona gönderen siz miydiniz?

'Bu bilgi,' dedi Kalyba, 'daha yüksek bir fiyat gerektirecektir.

Bununla birlikte cadı kayadan aşağı kaydı. Bir kez daha çıplak olarak yan yattı ve altındaki kaya bir çiçek yatağına dönüştü. Krema ve bal kokuyorlardı.

"Bana gel. Bir elini yapraklarının üzerinde gezdirdi. "Gel, Çardak'ımda benimle yat, sana rüyalarımı anlatayım.

"Hanımefendi," dedi Ead, "sizi memnun etmekten ve sadakatimi kanıtlamaktan başka bir şey istemiyorum ama kalbim başkasına ait.

'Rüya dokumanın sırrı kesinlikle bir geceye bedel olmalı. Bir sevgilinin yumuşak dokunuşunu hissetmeyeli yüzyıllar oldu. Kalyba bir parmağını karnından aşağı doğru çekerek kalçalarının birleştiği yerde durdu. 'Ama... sadakate hayranım. Bu yüzden senden başka bir hediye kabul edeceğim. Yıldızlar ve *onların armağanları* hakkındaki bilgime karşılık.

"Ne istersen.

'Yirmi yıldır beni portakal ağacından uzak tutuyorlar. Bir büyücü bir kez ateşin tadına baktı mı, sonsuza dek onun için yanar. Açlık beni içten içe yiyor. Ateşimi geri almayı çok istiyorum. Kalyba onun bakışlarını tuttu. 'Bana meyveyi getir ve varisim sen ol. Bana yemin et, Eadaz du Zāla uq-Nāra. Arzuladığım şeyi bana getireceğine yemin et.

"Hanımefendi," dedi Ead, "Anne üzerine yemin ederim.

"Ve mücevherler hakkında hiçbir şey söylemedi," dedi Başrahibe. "Sadece onları kendisinin yapmadığını söyledi.

Ead güneş odasında durmuş, ona bakıyordu.

'Evet, Başrahibe,' dedi. 'Ascalon onun tek eseri. Mücevherlerin peşine düşmesinden korktuğum için onlardan bahsetmemenin en iyisi olacağını düşündüm.

"Güzel.

Chassar'ın yüzü asıktı. Başrahibe ellerini korkuluğun üzerine koydu ve yüzüğü güneşte parladı.

'İki sihir teli. Daha önce hiç böyle bir şey duymamıştım. Nefes aldı. "Bundan hoşlanmadım. Cadı doğası gereği yalancıdır. Ona Çıngırakdil demelerinin bir sebebi var.

"Gerçeği çarpıtıyor olabilir," dedi Chassar, "ama kana susamış ve soğuk biri olmasına rağmen bana hiç yalancı gibi gelmedi. Onun zamanında Inysca'da yeminini bozanlara acımasız cezalar verilirdi.

"Zāla hakkında yalan söylediğini unutuyorsun, Chassar. Onu hiç zehirlemediğini iddia etti ama ancak bir yabancı kız kardeşini öldürebilirdi.

Chassar bakışlarını indirdi.

'Mücevherler sterren olmalı,' dedi Ead. 'Onları Kalyba yapmamış olsa bile. Eğer bizim türümüzden bir büyü değillerse, diğer türden olmalılar. Başrahibe yavaşça başını salladı. 'Ona meyveyi getireceğime dair söz verdim. Getirmediğim zaman peşime düşecek mi?

'Büyüsünü bir av için harcayacağından şüpheliyim. Her halükarda burada korunuyorsunuz. Başrahibe güneşin batışını izledi. 'Kız kardeşlerine bundan hiç bahsetme. Bir sonraki soruşturmamız bu... Neporo.

"Bir Doğulu," dedi Ead sessizce. "Elbette bu size Anne'nin Güney'in ötesindeki dünyayla ilgilendiğini gösteriyor.

"Bu konudan sıkıldım, Eadaz.

Ead dilini ısırdı. Chassar ona ihtiyatlı bir bakış fırlattı.

"Eğer Neporo doğru söylediyse, düşmanımızı yenmek için hem Ascalon'a hem de mücevherlere ihtiyacımız olacak. Başrahibe şakağını ovuşturdu. "Beni yalnız bırak, Eadaz. Gidişatımızı düşünmeliyim.

Ead başını eğdi ve gitti.

Ead, güneş odasında Aralaq'ı yatağının ayak ucunda uyuklarken buldu, yolculuklarından yorgun düşmüştü. Yatağın üzerinde onun yanına oturdu ve ipek kulaklarını okşadı. Uykusunda seğiriyorlardı.

Zihni yıldızlar ve ateşle dolu bir potaydı. İsimsiz Olan geri dönecekti ve Tarikat onu yok etmek için gereken üç araçtan yalnızca birine sahipti. Geçen her saatle birlikte Virtudom'daki tehlike büyüyordu ve Sabran daha büyük bir risk altındaydı. Bu sırada Sigoso Vetalda Quarl Körfezi'nde istila filosunu inşa ediyordu. Bölünmüş bir Batı, Et Kralı için hazır olmayacaktı.

Ead Aralaq'a yaklaştı ve gözlerini kapattı. Bir şekilde ona yardım etmenin bir yolunu bulmalıydı.

"Eadaz.

Yukarı baktı.

Kapı aralığında bir kadın duruyordu. Sık bukleler kahverengi yüzünü sarıyor ve kahverengi gözlerine dökülüyordu.

"Nairuj," dedi Ead ayağa kalkarak.

Çocukken birbirlerine rakip olmuşlardı. Nairuj her zaman Jondu ile Başrahibe'nin ilgisini çekmek için yarışırdı ve Ead, Jondu'yu ablası gibi sevdiği için bunu çok ciddiye alırdı. Ancak şimdi, Ead Nairuj'u ellerinden tuttu ve yanaklarından öptü.

'Seni görmek güzel,' dedi Ead. "Pelerini onurlandırıyorsun.

'Ve sen de Sabran'ı bu kadar uzun süre koruyarak hepimizi onurlandırdın. Genç ve aptalken seni o gülünç mahkemeye gönderdiğimde güldüğümü itiraf etmeliyim,' dedi Nairuj alaycı bir gülümsemeyle, 'ama şimdi anlıyorum ki hepimiz Anne için farklı şekillerde çalışıyoruz.

"Görüyorum ki biz konuşurken ona hizmet ediyorsun. Ead onun gülümsemesine karşılık verdi. "Zamanın yaklaşmış olmalı.

"Her an olabilir. Nairuj bir elini karnının üzerine koydu. "Seni Kızıl Hanımlar'a kabul edilmen için hazırlamaya geldim.

Ead gülümsemesinin büyüdüğünü hissetti. "Bu gece mi?

"Evet. Bu gece. Nairuj kıkırdadı. "Fýredel'i sürgüne gönderdikten sonra, döndüğünde hemen dirilmeyeceğini mi sandın?

Ead'i bir sandalyeye yönlendirdi. Bir çocuk içeri girdi ve geri çekilmeden önce bir tepsi koydu.

Ead ellerini kucağında birleştirdi. Kalbi bir kuş sürüsünün kanatlarına sahipti.

Bir geceliğine, Kalyba'dan öğrendiklerini bir kenara bırakacaktı. Bu duvarların dışında olan her şeyi unutacaktı. Kim olduğunu anlayabilecek yaşa geldiğinden beri, kaderinde bir Kızıl Kız olmak olduğunu biliyordu.

Hayali buradaydı. Tadını çıkarmak istiyordu.

"Senin için. Nairuj ona bir fincan uzattı. "Başrahibeden.

Ead yudumladı. "Anne. Dilinin üzerinde tatlı tatlardan oluşan bir örgü belirdi. "Nedir bu?

'Güneş şarabı. Kumenga'dan. Başrahibe bir miktar bulunduruyor,' diye fısıldadı Nairuj. 'Mutfaktaki Tulgus bazen tatmama izin veriyor. Benim gönderdiğimi söylersen sana da bir tane verir. Sadece Başrahibeye söyleme.

"Asla.

Ead tekrar içti. Tadı enfesti. Nairuj tepsiden tahta bir tarak aldı.

'Eadaz,' dedi, 'sana başsağlığı dilemek istedim. Jondu için. Aramızda farklılıklar vardı ama ona çok saygı duyuyordum.

"Teşekkür ederim," dedi Ead usulca. Üzüntüsünü gidermek için başını salladı. 'Gel o zaman, Nairuj. Son sekiz yılda olan her şeyi anlat bana.

Nairuj tarağı avucuna vurarak, "Inysh sarayının tüm sırlarını bana vereceğine söz verirsen veririm," dedi. Bir kâse yağa uzandı. 'Orada hayatın kömürlerin üzerinde yürümek gibi olduğunu duydum. Saray mensupları kraliçeye yaklaşmak için birbirlerinin üzerine tırmanıyormuş. Dokuzuncu Sabran'ın sarayında, Rumelabar'daki gök taşından daha fazla entrika varmış.

Ead pencereye doğru baktı. Yıldızlar ortaya çıkıyordu.

"Gerçekten," dedi, "hiçbir fikrin yok.

Nairuj, Ead üzerinde çalışırken ona Güney'deki wyrmlerin sürekli uyanışından ve Kırmızı Kızların bu tehditle başa çıkmak için gün geçtikçe daha çok çalıştığından bahsetti. Kral Jantar ve Yüksek Hükümdar Kagudo - Tarikattan haberdar olan tek hükümdarlar - daha fazla kız kardeşin görevlendirilmesini istemişti

şehirlerinde ve saraylarında. Bu arada, ev işleriyle uğraşan Tarikat'ın erkek üyeleri de yakında katil olarak eğitilmek zorunda kalabilirdi.

Karşılığında Ead ona Inys'in daha akıl almaz yönlerini anlattı. Saray mensupları, aşıklar ve şairler arasındaki küçük düşmanlıkları. Oliva Marchyn'in yanında nedimelik yaptığı zamanları. Ateş için tezek, baş ağrısı için sülük dağıtan şarlatanlar. Her sabah Sabran'a sunulan ve bir tanesini yediği on sekiz yemek.

'Ve Sabran. Söyledikleri kadar kaprisli mi?' Nairuj sordu. "Duyduğuma göre bir sabah bir geçit töreni kadar neşeli, bir ağıt kadar hüzünlü ve bir vahşi kedi kadar öfkeli olabiliyormuş.

Ead uzun bir süre cevap vermedi. Sonunda, "Bu doğru," dedi.

Yastığın arkasında bir gül. Elleri bakirelerin üzerinde. Avın peşinden koşarken attığı kahkaha.

"Sanırım böyle bir tahtta, böyle bir fiyata oturmak için doğmuş bir kadından biraz kapris beklenir. Nairuj karnını okşadı. "Ulusların kaderi üzerine tünemiş olmasa da bu yeterince ağır.

Tören saati yaklaşmıştı. Ead, Nairuj ve diğer üç kız kardeşin elbiselerini giymesine yardım etmesine izin verdi. Saçları düzenlendikten sonra portakal çiçeklerinden bir çemberle süslediler. Kollarına cam ve altından bilezikler taktılar. Sonunda Nairuj onu omuzlarından tuttu.

"Hazır mısın?

Ead başını salladı. Hayatı boyunca hazır olmuştu.

"Seni kıskanıyorum," dedi Nairuj. 'Başrahibenin sana vereceği görev kulağa hoş geliyor-'

"Görev. Ead ona baktı. "Ne görevi?

Nairuj elini çırptı. "Başka bir şey söylememeliyim. Yakında öğreneceksin. Ead'i kolundan tuttu. "Gel.

Onu Anne'nin mezarına götürdüler. Mezar odası yüz yirmi mumla aydınlatılmıştı; bu sayı Cleolind'in kanın egemenliğine son vermesinden önce İsimsiz Olan'a kurayla kurban edilen insanların sayısıydı.

Başrahibe heykelin önünde bekliyordu. Başka bir yerde görevli olmayan tüm rahibeler, Zāla'nın kızının Kırmızı Genç Kız olarak yerini almasını görmek için buradaydı.

Tarikatta törenler kısa ve özlü olurdu. Cleolind hizmetkârları için mahkemelerin şatafatını ve gösterişini istememişti. Önemli olan samimiyetti. Kız kardeşlerin birbirlerini desteklemek ve övmek için bir araya gelmeleriydi. Odanın ana rahmine benzeyen karanlığında, Anne hepsine tepeden bakarken, Ead kendini ona hiç olmadığı kadar yakın hissetti.

Chassar Başrahibenin solunda duruyordu. Sanki onun öz babasıymış gibi gururlu görünüyordu.

Ead diz çöktü.

'Eadaz du Zāla uq-Nāra,' dedi Başrahibe. Sesi yankılandı. 'Anne'ye sadakatle ve sorgusuz sualsiz hizmet ettin. Seni kız kardeşimiz ve dostumuz olarak Kızıl Hanımefendiler arasına kabul ediyoruz.

"Ben Eadaz du Zāla uq-Nāra," dedi Ead. 'Bir zamanlar çocukken yaptığım gibi, kendimi yeniden Anne'ye adıyorum.

"Kılıcını keskin, pelerinini kanla kırmızı tutsun," dedi kız kardeşler birlikte, "ve İsimsiz Olan senin ışığından korksun.

Öz annenin kız kardeşine pelerinini hediye etmesi geleneksel bir uygulamaydı. Zāla'nın yokluğunda pelerini omuzlarına asan Çassar oldu. Boğazının çukuruna bir broşla tutturdu ve yanağını avuçladığında Ead onun gülümsemesine karşılık verdi.

Sağ elini uzattı. Başrahibe, üzerinde beş yapraklı güneş taşı çiçeği bulunan gümüş yüzüğünü taktı. Hayatı boyunca takmayı hayal ettiği yüzük.

"Dünyaya açılın," dedi Başrahibe, "ve acımasız ateşe karşı durun. Şimdi ve her zaman.

Ead brokarı tenine yaklaştırdı. Kırmızının zenginliğini uydurmak imkânsızdı. Sadece Drakon kanı onu böyle lekeleyebilirdi.

Başrahibe iki elini de avuç içleri yukarı bakacak şekilde uzattı ve gülümsedi. Ead onları tutup ayağa kalktı ve alkışlar mezar odasında çınladı. Başrahibe onu kız kardeşlerine çevirip Kızıl Kız olarak takdim ederken, Ead Siyâti'nin Oğulları'na doğru baktı. Ve orada, onların arasında, yüzü tanıdık gelen bir adam duruyordu.

O n d a n daha uzun boyluydu. Uzun, güçlü uzuvları vardı. Koyu siyah tenli.

Başını kaldırdığında, yüz hatları mum ışığında ortaya çıktı.

Bunu görüyor olamazdı. Kalyba hislerini köreltmişti. O ölmüştü. Kaybolmuştu. Burada olamazdı.

Ama yine de öyleydi. Loth.

44

Güney

Ead.

Sanki bir hayalete bakar gibi ona bakıyordu.

Aylardır bu koridorlarda yarı uykulu bir halde yürüyordu. Eskiden olduğu adamı unutturmak için yemeğine bir şeyler koyduklarından şüpheleniyordu. Onun yüzünün ayrıntılarını yanlış hatırlamaya başlamıştı - çok uzaklardan gelen arkadaşını.

Şimdi oradaydı, kırmızıya bürünmüştü, saçları çiçeklerle doluydu. Ve o... bütün, dolu ve ateş gibi yeni görünüyordu. Sanki çok uzun süre susuz kalmış ve şimdi çiçek açmış gibiydi.

Ead bakışlarını kaydırdı. Sanki onu hiç görmemiş gibiydi. Başrahibe - bu tarikatın başı - ona odadan çıkarken rehberlik etti. İhanet onu ilk gördüğünde canını yakmıştı ama o an alevlenen gözlerden ve aralanan dudaklardan, onun da kendisini gördüğüne en az kendisi kadar şaşırdığını anlamıştı.

Ne olursa olsun, o hâlâ Ead Duryan'dı, hâlâ onun arkadaşıydı.

Bir şekilde ona ulaşmalıydı.

Hatırlamak için çok geç olmadan önce.

Ead onu mum ışığında kitap okurken bulduğunda Chassar yataktaydı, gözlüğü burnunun ucundaydı. Kadın odasına fırtına gibi eserken başını kaldırıp baktı.

"Lord Arteloth'un burada ne işi var? Sesini alçak tutmak için hiç çaba sarf etmedi.

Kocaman kaşları çatıldı. "Eadaz," dedi, "sakin ol.

Uyuklamakta olan Sarsun öfkeli bir gaklama çıkardı.

"Gece Şahini Loth'u Cárscaro'ya gönderdi," dedi Ead soğukkanlılıkla. "O neden burada?

Chassar uzun bir iç geçirdi.

'Bilmece kutusunu bize getiren oydu. Ona Donmata Marosa tarafından verilmiş. Gözlüklerini çıkardı. "Ona beni bulmasını söylemiş. Jondu ile tanıştıktan sonra.

"Donmata bir müttefik mi?

"Görünüşe göre. Chassar geceliğini göğsünün üzerinden geçirdi ve kemerini düğümledi. "Lord Arteloth'un bu gece mezar odasında olmaması gerekiyordu.

"O zaman onu bilerek yolumdan uzak tuttunuz.

Aldatma herkesi incitebilirdi ama en çok onu incitti.

"Memnun olmayacağını biliyordum," diye mırıldandı Chassar. 'Törenden sonra bunu sana kendim söylemek istedim. Biliyorsun ki yabancılar Tarikat'ı bulduklarında asla terk edemezler.

'Onun bir ailesi var. Biz sadece-'

"Yapabiliriz. Tarikat için. Chassar yavaşça yataktan kalktı. "Gitmesine izin verirsek, her şeyi Sabran'a anlatır.

'Bundan korkmana gerek yok. Gece Şahini Loth'un saraya dönmesine asla izin vermeyecektir,' dedi Ead.

Eadaz, beni dinle. Arteloth Beck Aldatan'ın bir takipçisi. Belki sana karşı nazikti ama seni asla *anlayamaz. Şimdi* bana Sabran Bereth'e bakmak için geldiğini söyleyeceksin-'

"Ya yaptıysam?

Chassar onun yüzünü inceledi. Ağzı sakalının derinliklerinde bir fes gibiydi.

'Inysh'in küfrünü duydunuz,' dedi. 'Ana'nın anısına ne yaptıklarını biliyorsun.

'Bana ona yakınlaşmamı söyledin. Bunu yapmamda şaşılacak bir şey var mı? Ead karşılık verdi. 'Beni neredeyse on yıl boyunca o mahkemede kendi başımın çaresine bakmak zorunda bıraktın. Ben bir yabancıydım. Din değiştirmiş biriydim. Eğer tutunacak, bekleyişimi dayanılır kılacak insanlar bulamasaydım-'

"Biliyorum. Ve bunun için ömrümün sonuna kadar üzüleceğim. Şefkatli elini kızın omzuna koydu. "Yorgunsun. Ve kızgınsın. Sabah tekrar konuşabiliriz.

Karşılık vermek istedi ama bu Chassar'dı, Siyāti Oğulları'nın onu büyütmesine yardım etmiş, küçükken kahkahalarla güldürmüş, Zāla öldüğünde ona göz kulak olmuştu.

"Nairuj bana Başrahibenin yakında bana başka bir görev vereceğini söyledi," dedi Ead. "Ne olduğunu bilmek istiyorum.

Chassar bir parmağını gözlerinin arasına bastırdı ve ovuşturdu. Kadın ayakta dikilmiş bekliyordu.

'Lasia'dan ayrıldıktan neredeyse dokuz yıl sonra Sabran'ı Fýredel'den korudun. Ağaçla arandaki bu derin bağ -zaman ve mesafeler ötesine ulaşabilen bir bağ- nadir bir şeydir. Çok nadir. Tekrar yatağa uzandı. 'Başrahibe bundan faydalanmak istiyor. Seni Ungulus Kapısı'nın ötesindeki topraklara göndermek niyetinde.

Kalbi küt küt atıyordu. "Ne amaçla?

'Bir kız kardeş bize Drayasta'dan söylentiler getirdi. Bir grup korsan Valeysa'nın Çağların Kederi sırasında Eria'da bir yere bir yumurta bıraktığını iddia ediyor,' dedi Chassar. 'Başrahibe onu bulup yok etmenizi istiyor. Yumurtadan çıkmadan önce.

"Ungulus. Ead artık vücudunun büyük bir kısmını hissedemiyordu. "Yıllarca uzakta kalabilirim.

"Evet.

Ungulus Kapısı bilinen dünyanın sınırıydı. Onun ötesinde, güney kıtası keşfedilmemişti. Oraya gitmeye cesaret eden birkaç kaşif, Eria adı verilen sonu olmayan bir çöplükten bahsetmişti - ışıltılı tuz düzlükleri, acımasız güneş ve bir damla su yok. Eğer içlerinden biri diğer tarafa geçmeyi başardıysa bile, hikayeyi anlatmak için asla geri dönmemişti.

"Drayasta'da dolaşan hikâyeler hep vardı. Ead yavaşça balkona doğru yürüdü. 'Anne adına, *daha fazla* sürgünü hak edecek ne yaptım?

"Bu gerçekten acil bir görev," dedi Chassar, "ama sizi sadece dayanıklılığınızdan dolayı değil, aynı zamanda bu görev dikkatinizi Güney'e döndüreceği için seçtiğini hissediyorum.

"Sadakatimin sorgulanabileceğini mi söylüyorsunuz?

"Hayır," dedi Chassar, daha nazik bir sesle. 'O sadece bu yolculuktan fayda sağlayabileceğine inanıyor. Bu sana amacını hatırlamak ve kendini kirlerden arındırmak için bir şans verecek.

Başrahibe onun Virtudom'dan mümkün olduğunca uzakta olmasını istiyordu, böylece yakında orada patlak verecek kargaşayı göremeyecekti. Ead döndüğünde artık Güney'den başka bir yerin önemli olduğuna inanmayacağını umuyordu.

"Başka bir seçenek daha var.

Ead omzunun üzerinden baktı. "Söyle bakalım.

"Ona bir çocuk teklif edebilirsin. Chassar onun bakışlarını tuttu. 'Tarikat için daha fazla savaşçıya ihtiyacımız var. Başrahibe senden doğacak her çocuğun senin ağaçla olan bağını miras alacağına inanıyor. Bunu yaparsan, doğum yaptıktan sonra onun yerine Nairuj'u güneye gönderebilir.

Neşesiz bir kahkahayı dizginlemek için harcadığı çabadan

çenesi ağrıyordu. "Benim için," dedi, "bu bir seçenek değil.

Odadan dışarı çıktı. "Eadaz," diye seslendi Chassar arkasından, ama o arkasına bakmadı. "Nereye gidiyorsun?

"Onu görmek için.

"Hayır." Birkaç dakika içinde koridordan aşağı inmiş ve onun önündeydi. 'Eadaz, bana bak. Karar verildi. Onunla savaşırsan, sadece uzakta geçireceğin zamanı uzatır.

'Ben çocuk değilim ki yaptığım yanlışı düşünmek için uzaklara gönderileyim. Ben-'

"Neler oluyor?

Ead döndü. Erik rengi ipekler içinde göz kamaştıran Başrahibe koridorun girişinde duruyordu.

"Başrahibe. Ead onun yanına gitti. "Beni Ungulus'un ötesindeki bu göreve göndermemeniz için size yalvarıyorum.

'Çoktan ayarlandı. Yüksek Batılıların bir yuvası olduğundan uzun zamandır şüpheleniyoruz,' dedi Başrahibe. 'Onu yok etmeye giden rahibe meyve olmadan hayatta kalabilmeli. Bunu benim için yapacağına güveniyorum kızım. Anne'ye bir kez daha hizmet edeceğine.

"Anne'ye bu şekilde hizmet etmem gerekmiyordu.

'Inys'e dönmene izin vermemden başka hiçbir şeyi kabul etmeyeceksin. Kalbini buna bağlamışsın. Kim olduğunu hatırlamak için Ungulus Kapısı'ndan geçmelisin.

"Kim olduğumu gayet iyi biliyorum," diye tersledi Ead. 'Bilmediğim şey, yokluğumda geçen yıllar içinde bu evimizin neden burnunun ötesini göremez hale geldiğidir.

Ardından gelen sessizlikten çok ileri gittiğini anladı.

Başrahibe uzun süre ona baktı, o kadar durgundu ki bronzdan dökülmüş gibi duruyordu.

"Eğer yine görevinden kaçmak istersen," dedi sonunda, "pelerinini geri almaktan başka çarem kalmaz.

Ead konuşamıyordu. İçini bir soğukluk kapladı.

Başrahibe kendini güneş odasına kapattı. Chassar uzaklaşmadan önce Ead'e alaycı bir bakış attı ve onu ayakta durup titremeye bıraktı.

Bu kadar eski ve bu kadar gizli bir toplumun dikkatli bir şekilde ele alınması gerekiyordu. O, Eadaz du Zāla uq-Nāra, artık idare edilmenin nasıl bir his olduğunu biliyordu.

Odasına dönüş yolculuğu bir leke gibiydi. Balkonuna çıktı ve Kan Vadisi'ni bir kez daha seyretti. Portakal ağacı her zamanki gibi güzeldi. Mükemmelliği içinde ruhu korkutuyordu.

Başrahibe Inys'in düşüşünü durduramazdı. İç savaş Virtudom'u içeriden parçaladığında, Et Kralı ve Drakonik Ordu için kolay bir av olacaktı. Ead bunu hazmedemedi.

Güneş şarabı hâlâ komodinin üzerindeydi. Öfkesinin titremesini yatıştırmaya çalışarak kalanı içti. Kadehi boşalttığında kendini ona bakarken buldu. Kadehi elinde evirip çevirirken hafızasında bir şey uyandı.

İkiz kadehler. Adalet Şövalyesi'nin asırlık sembolü. Ve onun soyunun.

Crest.

Adalet Şövalyesi'nin soyundan. Suçluluk ve masumiyetin, destek ve muhalefetin, erdem ve erdemsizliğin kupalarını tartan kişi. Kraliyetin güvenilir bir hizmetkarı.

Cupbearer.

Aubrecht Lievelyn'i her zaman onaylamamış olan Igrain Crest. Ead oradan kaçarken bile Kraliçe Kulesi'nin kontrolünü ele geçirmişti,

Görünüşte Sabran'ı korumak için.

Ead korkuluğu kavradı. Loth, Cárscaro'dan bir uyarı göndermişti. *Kupa Taşıyıcısına dikkat edin*. Prens Wilstan'ın ortadan kayboluşunu araştırıyordu ve Vetalda'nın Kraliçe Rosarian'ın öldürülmesine karıştığından şüpheleniyordu.

Crest, Rosarian Berethnet'in zamanından önce ölmesini ve Inys'in sorumluluğunu genç bir kıza bırakmasını mı ayarlamıştı?

Reşit olmadan önce bir koruyucuya ihtiyacı olan bir kraliçe. Genç bir prenses Crest, kraliçeyi şekillendirmek için...

Bunu düşünürken bile Ead içgüdüsünün doğru çıktığını biliyordu. Combe'a olan nefreti gözlerini öylesine kör etmişti ki, Inys'te olan her şeyden onu sorumlu tutmaya öylesine kararlıydı ki, gözlerinin önünde olanları kaçırmıştı.

Combe, *bütün kötülüklerin suçunu benim üstüme atmanın ne kadar kolay olacağını söylemişti.*

Eğer Crest'se, Roslain de bu işin içinde olabilirdi. Belki de Sabran'a olan sadakati çocukla birlikte gitmişti. Tüm Crest ailesi onu gasp etmek için komplo kuruyor olabilir.

Ve Kraliçe Kulesi vardı.

Ead karanlıkta volta atıyordu. Lasian Havzası'nın ıslak sıcağına rağmen o kadar üşüyordu ki çenesi titriyordu.

Inys'e dönerse, Tarikat için aforoz edilmiş olacaktı. Adı söylenmez, hayatı kaybedilir.

Inys'e dönmezse, tüm Erdemlilik'i terk etmiş olacaktı. Bu Ead'e doğru bildiği her şeye ve Tarikat'ın temsil ettiği her şeye ihanet etmek gibi görünüyordu. O Anne'ye sadıktı, Mita Yedanya'ya değil.

Kalbindeki alevi takip etmek zorundaydı. Ağacın ona verdiği alevi.

Yapması gerekenin farkına varması ruhundan parçalar kopardı. Dudaklarında tuz tadı vardı. Gözyaşları çenesinden aşağı aktı ve iri damlalar halinde düştü.

Burası onun doğduğu yerdi. Ait olduğu yerdi. Hayatı boyunca istediği tek şey kırmızı bir pelerindi. Pelerini geride bırakmak zorunda kalacaktı.

Anne'nin işine devam edecekti. Inys'te, Jondu'nun başlattığı şeyi bitirebilirdi.

Ascalon. Kılıç olmadan İsimsiz Olan'ı yenme şansı yoktu. Kızıl Hanımlar onu aramıştı. Kalyba onu aramıştı. Ama boşuna.

Hiçbiri azalan mücevhere sahip değildi.

Her iki büyü biçimi de en çok kendilerine, ama aynı zamanda diğerine çekilir.

Mücevher sterren olmalıydı. Ascalon ona cevap verebilirdi ve o da sadece ona cevap verebilirdi.

Ead ağaca baktı, boğazı ağrıyordu. Dizlerinin üzerine çöktü ve bunun doğru karar olması için dua etti.

Aralaq onu sabah, güneş inci mavisi gökyüzünü aydınlatırken orada buldu.

"Eadaz.

Başını çevirip ona baktı, çiğ ve uykusuzdu. Adamın dili yanağını okşadı. "Dostum," dedi, "yardımına ihtiyacım var. Onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Yavruyken seni nasıl beslediğimi hatırlıyor musun? Sana nasıl baktığımı?

Kehribar rengi gözleri güneş ışığını

yakalıyor gibiydi. "Evet," dedi.

Tabii ki hatırladı. Ichneumonlar onları besleyen ilk eli unutmazdı.

'Burada Siyāti Oğulları arasında bir adam var. Adı Arteloth.' "Evet.

Onu buraya ben getirdim.

"Onu kurtarmakta haklıydın. Boğazındaki düğümleri yuttu. "Gün batımından sonra onu Manastır'dan çıkarıp ormandaki mağaranın ağzına götürmeni istiyorum.

Onu inceledi. "Gidiyorsun.

"Gitmeliyim.

Yarık burun delikleri alevlendi. "Takip edecekler.

"İşte bu yüzden yardımına ihtiyacım var. Kulaklarını okşadı. "Başrahibenin odamdaki beyaz mücevheri nerede sakladığını bulmalısın.

"Sen bir aptalsın. Burnuyla kızın alnını dürttü. 'Ağaç olmadan, kuruyacaksın. Bütün kız kardeşler öyle yapar.

'O zaman yapacağım. Hiçbir şey yapmamaktansa bunu yapmak daha iyidir.

Huff diye bir ses çıktı. "Mücevher Mita'nın üzerinde," diye gürledi. "Mücevher kokuyor. Deniz kokuyor.

Ead gözlerini kapattı.

'Bir yolunu bulacağım,' dedi.

45

Doğu

Tüy Adası'nın sahilleri deniz suyuyla dolmuştu. Ada titreyerek okumayı imkânsız hale getirirken Tané, Yaşlı Vara ile saatler geçirmişti.

Yaşlı Vara elbette başarmıştı. Dünyanın sonu gelebilirdi ve o okumaya devam etmenin bir yolunu bulurdu.

Suların ardından korkunç bir sessizlik çökmüştü. Ormandaki bütün kuşların sesi kesilmişti. İşte o zaman bilginler depremin yol açtığı hasarı incelemeye başladılar. Aralarından çoğu zarar görmemişti ama iki adam kayalıklardan aşağıya savrulmuştu. Deniz onların cesetlerini geri getirmemişti ama bir gün sonra başka bir ceset kıyıya vurmuştu.

Bir ejderhanın vücudu.

Tané gün batımında Yaşlı Vara'yla birlikte cansız tanrıya bakmaya gitmişti. Adımlar demir bacağını zorluyordu ve sahile ulaşmaları uzun zaman almıştı ama gitmeye kararlıydı ve Tané onun yanından ayrılmamıştı.

Genç bir Seiikinese ejderhasını kumun üzerinde iki büklüm olmuş, çenesi ölümle gevşemiş halde bulmuşlardı. Kuşlar çoktan pullarındaki parıltıyı gagalamış ve sis kemiklerine yapışmıştı. Tané bu manzara karşısında ürpermiş ve sonunda daha fazla dayanamayıp kederle arkasını dönmüştü.

Daha önce hiç bir ejderha leşi görmemişti. Gördüğü en korkunç şeydi bu. İlk başta küçük dişinin Kawontay'da katledildiğini ve kalıntılarının denize atıldığını düşünmüşlerdi - Tané Nayimathun'u düşünmüş ve midesi bulanmıştı - ama ceset bütün pulları, dişleri ve pençeleriyle bir bütündü.

Tanrılar boğulamazdı. Onlar suyla bir bütündü. Sonunda, yaşlılar bu ejderhanın haşlandığı sonucuna vardılar.

Denizin kendisi tarafından canlı canlı kaynatıldı.

Hiçbir şey bundan daha doğal olamazdı. Hiçbir alamet daha uğursuz olamazdı.

Tüm bilginler güçlerini birleştirmiş olsalar bile ejderhayı hareket ettiremezlerdi. Ejderhanın varlığı çözülmeye bırakılacaktı. Sonunda, geriye kalan tek şey yanardöner kemik olacaktı.

Tané, sessizce çalışan diğer üç akademisyenle birlikte yaprakları süpürürken cerrah geldi. Bazıları gözyaşlarına boğulmuştu. Ölü ejderha herkesi şok içinde bırakmıştı.

"Bilgin Tané," diye seslendi Yaşlı Vara.

Bir gölge gibi onun arkasından koridorlara doğru yürüdü.

'Cerrah sonunda geldi. Senin tarafını muayene edebileceğini düşündüm,' dedi. 'Bilgili Doktor Moyaka, Seiikinese ve Mentish tıbbının bir uygulayıcısıdır.

Tané durdu.

Moyaka. Bu ismi biliyordu.

Yaşlı Vara kaşlarını çatarak ona doğru döndü. "Bilgin Tané, sıkıntılı görünüyorsunuz.

'Bu doktoru görmek istemiyorum. Lütfen, Yaşlı Vara. Doktor Moyaka-' Kendini hasta hissetti. 'Beni tehdit eden birini tanıyor. Ejderhamı tehdit eden birini.

Sahilde Roos'u tekrar görebiliyordu. Ona ejderhasını kesmesi ya da her şeyini kaybetmesi gerektiğini söylerken yüzündeki duygusuz gülümseme. Moyaka o canavarın evinde kalmasına izin vermişti.

"Seiiki'deki son günlerinin mutsuz geçtiğini biliyorum, Tané. Yaşlı Vara nazikçe konuştu. 'Geçmişi geride bırakmanın ne kadar zor olduğunu da biliyorum. Ama Tüy'de

Ada, bırakmalısın.'

Tané onun çizgili yüzüne baktı. "Ne biliyorsun?" diye fısıldadı. "Her şeyi.

"Başka kim biliyor?

"Sadece ben ve saygıdeğer Yüce Yaşlı.

Onun sözleri kendisini çırılçıplak soyulmuş gibi hissetmesine neden oldu. İçten içe, Ginura Valisi'nin Seiiki'den neden gönderildiğini kimseye söylemeyeceğini ummuştu.

"Eğer Doktor Moyaka'yı görmek istemediğinize eminseniz," dedi Yaşlı Vara, "bunu bir kez daha söyleyin, ben de sizi odanıza götüreyim.

Doktor Moyaka'yı görmek gibi bir arzusu yoktu ama bir çocuk gibi davranarak Yaşlı Vara'yı utandırmak da istemiyordu.

'Onu göreceğim,' dedi.

"Onu," diye düzeltti Yaşlı

Vara.

Bir su fıskiyesinin şırıldadığı şifa odasında onları iri yarı bir Seiikinli kadın bekliyordu. Tané onu daha önce hiç görmemişti ama Ginura'da tanıştığı Doktor Moyaka'nın akrabası olduğu açıktı.

"İyi günler, saygıdeğer bilgin. Kadın eğildi. "Anladığım kadarıyla bir tarafınızdan yaralanmışsınız.

"Eski bir tane," diye açıkladı Yaşlı Vara, Tané karşılık olarak sadece eğildiğinde. "Çocukluğundan beri sahip olduğu bir şişlik.

"Anlıyorum. Bilgin Moyaka, bir battaniye ve bir baş desteği yerleştirilmiş olan minderleri okşadı. "Lütfen tuniğinizi açın saygıdeğer bilgin ve uzanın.

Tané söyleneni yaptı.

"Söylesene Purumé," dedi Yaşlı Vara doktora, "Seiiki'de Kaplan Gözü Filosu tarafından başka saldırılar oldu mu?

"Bildiğim kadarıyla Ginura'ya geldikleri geceden beri gelmediler," diye cevap verdi Moyaka ağır bir sesle. 'Ama yakında geri dönecekler. Altın İmparatoriçe cesaretlendi.

Tané'nin onun dokunuşundan çekinmemesi için tüm iradesini kullanması gerekti. Yumru hâlâ yumuşaktı.

"Ah, işte burada. Moyaka yumrunun şeklini takip etti. "Kaç yılınızı aldınız, saygıdeğer bilgin?

"Yirmi," dedi Tané yumuşak bir sesle.

"Ve tüm hayatınız boyunca bunu mu yaşadınız?

'Çocukluğumdan beri. Öğretmenim bir keresinde kaburgamın kırıldığını söylemişti. "Hiç acıyor mu?

"Bazen.

"Hm. Moyaka iki parmağının ucuyla yokladı. 'Hissettiğim kadarıyla büyük olasılıkla bir kemik çıkıntısı - endişelenecek bir şey yok - ama küçük bir kesi yapmak istiyorum. Sadece emin olmak için. Deri bir çanta açtı. "Ağrı için bir şeye ihtiyacınız olacak mı?

Eski Tané bunu reddederdi ama buraya geldiğinden beri tek istediği hiçbir şey hissetmemekti. Kendini unutmak.

Genç bilginlerden biri mağaralardan, soğuk tutması için yüne sarılmış buz getirdi. Moyaka ilacı hazırladı ve Tané bir pipo aracılığıyla içti. Duman boğazını acımasızca ovuyordu. Göğsüne ulaştığında, kanına karanlık, tatlı bir rahatlık üfledi ve vücudu yarı tüy yarı taş oldu, düşünceleri hafifledikçe battı.

Utancının ağırlığı buharlaştı. Haftalardır ilk kez rahat bir nefes aldı.

Moyaka buzu onun yanında tuttu. Tané artık orada pek bir şey hissetmediğinde, doktor bir alet seçti, kaynamış suyla yıkadı ve kenarını yumrunun altına kaydırdı.

Uzak bir acı kaydedildi. Acının gölgesi. Tané avuçlarını yere bastırdı.

"İyi misin evladım? Yaşlı Vara sordu.

Ondan üç tane vardı. Tané başını salladı ve dünya da onunla birlikte başını sallıyor gibiydi. Moyaka kesiği soyarak açtı.

"Bu-" Gözlerini kırpıştırdı. "Tuhaf. Çok garip.

Tané başını kaldırmaya çalıştı ama boynu bir ot parçası kadar zayıftı.
Yaşlı Vara bir elini onun omzuna koydu. "Ne oldu Purumé?

"Çıkarana kadar emin olamam," diye şaşkınlıkla cevap verdi, "ama... şey, neredeyse bir-

Bulduğu şey dışarıdan gelen sarsıcı bir gürültüyle kesildi.

"Bir toprak sarsıntısı daha," dedi Yaşlı Vara. Sesi çok uzaklardan geliyordu. "Bu bir toprak sarsıntısı gibi hissettirmedi. Moyaka kaskatı kesildi. 'Büyük Kwiriki
kurtar bizi-'

Pencereden içeri bir parıltı girdi. Zemin titredi ve biri *ateş diye* bağırdı. Birkaç dakika sonra, aynı ses keskin bir şekilde kesilmeden önce tüyler ürpertici bir çığlık attı.

"Ateş püskürtenler. Yaşlı Vara çoktan ayağa kalkmıştı. 'Tané, çabuk. Vadiye sığınmalıyız.'

Ateş püskürtenler. Ama yüzyıllardır Doğu'da hiç ateş püskürten görülmemişti...

Kolunu kemikli omuzlarına doladı ve onu minderden kaldırdı. Tané sallandı. Aklı başından gitmişti ama hareket edebilecek kadar sağduyusunu korumuştu. Ayakkabısız ve uyuşmuş bir halde, Yaşlı Vara ve Doktor Moyaka ile birlikte koridorlardan geçerek yemek salonuna girdi ve avluya açılan kapıyı açtı. Diğer bilginler ormana doğru gidiyordu.

Etrafında yağmur ve ateş kokuları birbirine karışıyordu. Yaşlı Vara köprüyü işaret etti.

'Karşıya geçin. Diğer tarafta bir mağara var - beni mağaranın içinde bekleyin ve birlikte aşağı inelim,' dedi Yaşlı Vara. "Doktor Moyaka ve ben geride kimsenin kalmadığından emin olmalıyız. Onu itti. 'Git Tané. Acele et!

Doktor Moyaka arkasından, "Ve yaranın üzerine baskı uygulamaya devam edin," diye seslendi.

Her şey sanki suyun içindeymiş gibi hareket ediyordu. Tané gevşek adımlarla koşmaya başladı ama sanki suda yürüyormuş gibi hissediyordu.

Köprü Vane Hall'un görüş alanındaydı. Tam yaklaşıyordu ki, üzerinde bir gölge kanatlandı. Isı sırtında alevlendi. Daha hızlı gitmeye çalıştı ama yorgunluk onu yanılttı ve her adımda kesik daha fazla kan ağladı. Acı, ilacın etrafına sardığı dolgulu zırhı dövüyordu.

Köprü Kwiriki Şelalesi'nin yakınındaki vadiyi geçiyordu. Bir yaşlı, bir grup bilgini köprünün üzerinden geçirmeye başlamıştı bile. Tané bir elini böğrüne bastırarak arkalarından tökezledi.

Köprünün altından Yaşlılar Yolu'na doğru ölümcül bir düşüş vardı. Ağaç tepeleri bir sis çanağından yükseliyordu.

Yukarıdan bir gölge daha düştü. Diğer bilginlere bir uyarıda bulunmak için bağırmaya çalıştı ama dili ağzında bir bez parçasına dönüşmüştü. Bir ateş topu köprünün çatısına çarptı. Saniyeler sonra, çivili bir kuyruk onu kıymıklardan oluşan bir patlamaya dönüştürdü. Tahta inledi ve ayaklarının altında yarıldı. Tané kendini koşarak durdurduğunda neredeyse düşüyordu. Güçsüz bir halde yapının titreyişini ve ortasında açılan deliği izledi. Üçüncü bir ateş püskürten, onu sabitleyen sütunlardan birini parçaladı. Yüzsüz siluetler kenardan kayarak aşağı düşerken çığlık attılar.

Alevler hem etleri hem de keresteleri parçaladı. Köprünün bir bölümü daha, uzun süre alevler içinde kalmış bir kütük gibi parçalandı. Rüzgâr kanatların ardından uğuldadı.

Başka seçenek yoktu. Atlamak zorunda kalacaktı. Ateş püskürtenler ikinci bir saldırı için dönerken, Tané dumandan gözleri yanarak köprüye doğru koştu.

Boşluğa ulaşamadan dizleri büküldü. Düşüşünü engellemek için yuvarlandı ve derisi ıslak bir kâğıt gibi yırtıldı. Acı içinde hıçkırarak yan tarafına uzandı - ve yıllardır taşıdığı yumru, vücudundaki patlak dikişten kaydı. Titreyerek ona baktı.

Bir mücevher. Onun kanıyla kayganlaşmış ve bir kestaneden daha büyük değil. Taşın içine hapsedilmiş bir yıldız.

Şaşkına dönecek zaman yoktu. Daha fazla ateş püskürten akın ediyordu. Acıdan zayıf düşen Tané elini mücevherin etrafına kapattı. Her an daha da sersemlemiş bir halde köprüde debelenirken, çatıdan bir şey düştü ve önüne indi.

Kendini bir kâbusla yüz yüze buldu.

Volkanik bir patlamanın kalıntısı gibi görünüyor ve kokuyordu. Göz olması gereken yerde yanan kömürler vardı. Pulları kor gibi siyahtı. Yağmurun derisini lekelediği yerde buhar tıslıyordu. Ağırlığının çoğunu iki kaslı bacağı alıyordu ve kanatlarının eklemleri zalim kancalarla sonlanıyordu - ve o *kanatlar*. Bir yarasanın kanatları. Arkasında bir kertenkele kuyruğu çırpınıyordu. Başını eğmiş olsa bile, dişlerini açmış ve kana bulanmış bir şekilde onun üzerinde yükseliyordu.

Tané onun bakışları altında ürperdi. Ne kılıcı ne de baltası vardı. Gözünü çıkaracak bir hançeri bile yoktu. Bir zamanlar dua etmiş olabilirdi ama hiçbir tanrı utanç içindeki bir atlıyı dinlemezdi.

Ateş püskürten bir meydan okuma çığlığı attı. Işık boğazını yaktı ve Tané ölmek üzere olduğunun farkına vardı. Yaşlı Vara onun tüten kalıntılarını bulacaktı ve bu da her şeyin sonu olacaktı.

Ölümden korkmuyordu. Ejderha kuşları her gün kendilerini ölümcül tehlikeye atarlardı ve çocukluğundan beri Miduchi Klanı'na katıldığında karşılaşacağı riskleri biliyordu. Bir saat önce bu sonu kabullenmiş bile olabilirdi. Utanç çürümesinden daha iyiydi.

Yine de içgüdüleri ona mücevheri elinde tutmasını, sahip olduğu her şeyle sonuna kadar savaşmasını söylediğinde itaat etti.

Canavara doğru iterken avucunun içinde beyaz bir soğuklukla yandı. İçinden kör edici bir ışık fışkırdı.

Elinde bir ay doğumu tutuyordu.

Ateş püskürten kuş bir çığlıkla parıltıdan geri çekildi. Yüzünü korumak için kanadını havaya kaldırarak, alacakaranlığı selamlayan bir karga gibi tekrar tekrar tiz bir ses çıkardı.

Gökyüzü yankılanan cevaplarla canlandı.

Hâlâ mücevheri tutarak yaklaştı. Son bir nefret bakışıyla ateş püsküren bir kez daha kükredi, saçlarını yüzünden geriye savurdu ve kendini gökyüzüne fırlattı. Denize doğru yön değiştirirken, akrabaları da peşinden savruldu ve gecenin içinde kayboldu.

Köprünün diğer tarafı vadinin içine çöktü ve bir kül bulutu ortaya çıktı. Gözleri doldu. Acıdan güçsüz düşerek Vane Hall'a doğru süründü. Tuniğinin bir yarısı kıpkırmızı olmuştu.

Mücevheri avlunun toprağına gömdü. Her ne ise, onu saklamak zorundaydı. Hayatı boyunca yaptığı gibi.

Şifa odasının çatısı çökmüştü. Islak hasırlarda Moyaka'nın çantasını aradı ve köşede ters dönmüş halde buldu. Dibine yakın bir yerde bir bağırsak ipi ve bükülmüş bir iğne vardı.

Uyuşturucu borusu paramparça olmuştu. Elini yaradan kaldırdığında kan fışkırdı.

Beceriksiz parmaklarıyla iğneyi geçirdi. Elinden geldiğince kesiği temizledi ama kir kenarlarına yapışmıştı. Kesiğe dokununca görüşü kararardı. Başı dönüyor, ağzı kuruyordu, el yordamıyla tekrar tuhaflıklar kutusunu karıştırdı ve kehribar rengi bir şişe buldu.

En kötüsü henüz gelmemişti. Biraz daha uyanık kalması gerekiyordu. Nayimathun ve Susa onun yüzünden acı çekmişti. Şimdi sıra ondaydı.

İğne derisini deldi.

46

Güney

Mutfaklar şelalenin arkasında, güneş odalarının hemen altındaydı. Çocukken Ead, Jondu ile birlikte gizlice içeri girip baş aşçı Tulgus'tan gül şekerleri aşırmayı çok severdi.

Bulaşıkhane güneşten kavrulmuştu ve her zaman baharat kokardı. Hizmetçiler akşam yemeği için mücevherli pirinç, taze soğan ve limon turşusunda tavuk hazırlıyorlardı.

Loth'u Tulgus'la birlikte bir meyve tabağı hazırlarken buldu. Göz kapakları ağır görünüyordu.

Dreamroot. Ona unutturmaya çalışıyor olmalılar. "İyi
günler kardeşim," dedi beyaz saçlı aşçı.

Ead, Loth'a bakmamaya çalışarak gülümsedi. "Beni hatırlıyor musun
Tulgus?" "Hatırlıyorum kardeşim. O da gülümsemeye karşılık verdi.
'Kesinlikle ne kadarını hatırlıyorum
yemeğimi çaldın.'

Gözleri yer fıstığı yağının soluk sarısıydı. Belki de Nairuj'a gözlerini hediye eden oydu.

'O zamandan beri büyüdüm. Artık bunu ben istiyorum. Ead sesini alçalttı ve daha yakına eğildi. "Nairuj, Başrahibe'nin güneş şarabından biraz tatmama izin verebileceğinizi söyledi.

"Hm. Tulgus karaciğer lekeli ellerini bir beze sildi. 'Küçük bir bardak. Siyāti'nin Oğulları'ndan bir eve dönüş hediyesi diyelim. Onu Siyāti Oğulları'na

Odanız.'

"Teşekkür

ederim.

Loth ona sanki bir yabancıymış gibi bakıyordu. Ead onun bakışlarına karşılık vermemek için tüm gücünü kullandı.

Kapıya doğru geri yürürken, otların ve baharatların saklandığı çömlekleri gördü. Tulgus'un meşgul olduğunu gören Ead, ihtiyacı olan kavanozu buldu, içindeki tozdan cömertçe bir tutam aldı ve bir keseye attı.

Gitmeden önce tabaktan bir ballı börek kaptı. Bir tane daha tatması için uzun bir süre geçmesi gerekecekti.

Günün geri kalanında, uzun bir yolculuğa çıkmak üzere olan her iyi Kızıl Hanım'ın yapacağı gibi yaptı. Gümüş Kızların dikkatli gözleri altında okçuluk pratiği yaptı. Oklarının her biri hedefini buldu. Ead oklarını çekerken sakin ve telaşsız görünmeye özen gösterirdi. Bir damla ter onu ele verebilirdi.

Güneşlenme odasına ulaştığında heybesinin ve silahlarının boş olduğunu gördü. Aralaq onları almış olmalıydı.

Üzerine soğuk bir his çöktü. Buraya

kadarmış. Geri dönüşü olmayan nokta.

Bir nefes çekti ve omurgası demire dönüştü. Dünya yanarken Anne bunu seyretmezdi. İçindeki son şüphe közünü de söndüren Ead, geceliğini giydi ve yatakta kitap okuyormuş gibi yaptığı pozisyonunu aldı. Dışarıda gün ışığı çekiliyordu.

Loth ve Aralaq şimdiye kadar onu bekliyor olmalıydı. Hava tamamen karardığında ve kapısı çalındığında, "İçeri gel," diye seslendi.

Erkeklerden biri elinde bir tabakla içeri girdi. Üzerinde iki fincan ve bir sürahi vardı.

'Tulgus güneş şarabını tatmak istediğini söyledi, kardeşim,' dedi.

"Evet. Komodini işaret etti. 'Buraya bırak. İstersen kapıları da aç.

Adam tepsiyi bıraktığında Ead yüz ifadesini bozmadı ve kitabının bir sayfasını daha karıştırdı. Adam ayaklarını sürüyerek balkon kapısına doğru ilerlerken, kolundaki rüya otu kesesini çıkarıp fincanlardan birine boşalttı. Adam geri döndüğünde, diğer fincan elindeydi ve kese hiçbir yerde görünmüyordu. Adam tepsiyi aldı ve gitti.

Rüzgâr güneş odasından içeri girdi ve kandili söndürdü. Ead seyahat kıyafetlerini ve Burlah'tan kalma kumlu botlarını giydi. Başrahibe şimdiye kadar ilaçlı şarabı içmiş olmalıydı.

Yanına almadığı tek bıçağı aldı ve kalçasına sapladı. Dışarıda kimsenin olmadığından emin olunca kapüşonunu gözlerinin üzerine çekti ve karanlıkla bütünleşti.

Başrahibe, Tarikat'ın en yüksek güneşlenme odasında, şelalenin tepesine yakın bir yerde, Kan Vadisi'nin üzerinde şafağın söküşünü görebileceği bir yerde uyuyordu. Ead geçidin kemerli girişinde durdu. İki Kızıl Genç Kız kapıyı koruyordu.

Bundan sonra yaptığı şey hassas bir şeydi. Tarikatta artık öğretilmeyen eski bir beceri. Jondu buna *mumlama* demişti. Canlı bir bedenin içinde hayal edilebilecek en küçük alevi yakmak, sadece nefes kaybına neden olacak kadar. Çevik bir dokunuş gerektiriyordu.

Parmaklarını hafifçe oynatarak kadınların her birine birer mum tutuşturdu.

Bir kız kardeşin akrabalarına sırt çevirmesinin üzerinden uzun zaman geçmişti. İkizler boğazlarındaki kuru sıcaklığı hissetmeye hazırlıksızdı. Duman ağızlarından ve burunlarından kıvrıldı ve zihinlerine doğru siyah dallar fırlatarak duyularını boğdu. Onlar batarken Ead sessiz adımlarla ilerledi ve kapıyı dinledi. Her şey sessizdi.

İçeride ay ışığı pencerelerden iğneler yapıyordu. Derin gölgelerin içinde durdu.

Başrahibe yataktaydı, etrafı tüllerle çevriliydi. Fincan komodinin üzerindeydi. Ead kalbi küt küt atarak yaklaştı ve içine baktı.

Boş.

Bakışları Başrahibe'ye doğru kaydı. Gözlerinin üstündeki bir tutam saçın ucunda ter titriyordu.

Mücevheri bulmak dakikalar aldı. Başrahibe onu yumuşak kile bastırmış ve boynundaki bir ipe asmıştı.

"Beni aptal sanıyor olmalısın.

Bir ürperti, fırlatılmış bir mızrak gibi Ead'in karnına saplandı. Başrahibe sırt üstü döndü.

'Bir şekilde bu gece şarap içmemem gerektiğini hissettim. Anne'den gelen bir önsezi. Eli mücevherin etrafında kapandı. 'I

Sanırım içindeki bu isyan tamamen senin suçun değil. Inys'in seni zehirlemesi kaçınılmazdı.

Ead kımıldamaya cesaret edemedi.

'Oraya dönmek istiyorsunuz. Sahtekârı korumak için,' dedi Başrahibe. 'Öz annen senin içinde hareket ediyor. Zāla ayrıca tüm insanlığı korumak için sınırlı kaynaklarımızı genişletmemiz gerektiğine inanıyordu. Her zaman yaşlı Başrahibe'nin kulağına fısıldar, ona her saraydaki her hükümdarı korumamız gerektiğini söylerdi - hatta Doğu'da, denizin büyücülerine tapan yerlerde bile. Onları *tanrı* olarak gördükleri yerlerde bile. Tıpkı İsimsiz Olan'ın ona yapmamızı istediği gibi. Oh, evet... Zāla da onları korumamızı isterdi.

Ses tonunda Ead'e ters gelen bir şeyler vardı. İçindeki nefret.

'Anne Güney'i severdi. İsimsiz Olan'dan korumaya çalıştığı Güney,' diye devam etti, 've onun adına korumaya yemin ettiğim Güney. Zāla kollarımızı dünyaya açmamızı ve bunu yaparken de göbeğimizi kılıca maruz bırakmamızı isterdi.

Hepsi Mita Yedanya'nın ona öz anneni zehirlediğimi söylemesi yüzünden. Kalyba alaycı bir gülümseme takınmıştı. *Sanki zehirlemeye tenezzül edecekmişim gibi.*

Mita cadıyı sürgüne göndermiş ve geri dönmesine asla izin vermemişti. Ne de olsa bir yabancı kolay bir günah keçisiydi.

"Zāla'yı öldüren cadı değildi. Ead bir elini bıçağının etrafına kapattı ve bu onu sinirlendirdi. "O *sendin*.

İliklerine kadar üşümüştü. Başrahibe kaşlarını kaldırdı. "Ne demek istiyorsun, Eadaz?

'Zāla'nın Güney'in ötesindeki dünyayı savunmaya çalışmasından nefret ettiniz. Onun etkisinden nefret ediyordun. Başrahibe seçildiğinde bunun daha da artacağını biliyordun. Tüyleri diken diken oldu. "Tarikatı kontrol etmek için... ondan kurtulmak zorundaydın.

"Bunu annem için yaptım.

İtirafı da en az geri kalanı kadar açıktı. "Katil," diye

fısıldadı Ead. "Bir *kız kardeşi* öldürdün.

Ballı pastalar. Sıcak kucaklaşmalar. Zāla'ya dair tüm belirsiz anıları geri geldi ve göz kapaklarına sıcaklık doldu.

"Kız kardeşlerimi *korumak* ve Güney'in her zaman ihtiyaç duyduğu korumaya sahip olmasını sağlamak için her şeyi yapmaya hazırdım. Başrahibe neredeyse bıkkınlık veren bir iç çekişle ayağa kalktı. "Ona sessiz bir ölüm verdim. Çoğu

Ben daha ağzımı açmadan Kalyba'yı mahkûm etti. Buraya gelmesi Anne'ye bir hakaretti - Hilekâr'ı onun için kılıç dövecek kadar çok seven o. O bizim düşmanımız.'

Ead onu zar zor duyabiliyordu. Hayatında ilk kez Drakon ateşini kanında *hissetti.* Öfke karnında bir fırına dönüşmüştü ve kükremesi diğer tüm sesleri bastırıyordu.

"Mücevher. Onu bana ver, ben de huzur içinde gideyim. Sesi kendi kulaklarına bile uzak geliyordu. "Onu Ascalon'u bulmak için kullanabilirim. Jondu'nun başladığı işi bitirmeme ve Virtudom'un bütünlüğünü korumama izin ver, ben de senin suçun hakkında tek kelime etmeyeyim.

"Birisi mücevheri kullanacak," diye cevap verdi, "ama bu sen olmayacaksın.

Hareket bir engerek ısırığı kadar hızlıydı, kaçınılamayacak kadar hızlıydı. Beyaz sıcaklık tenine çarptı. Ead geri çekildi, bir eli kanın yoğun ve hızlı bir şekilde fışkırdığı boğazının altındaydı.

Başrahibe peçenin kalıntılarını kesip attı. Elindeki bıçak kırmızıya boyanmıştı.

"Sadece ölüm onu kullananı değiştirebilir. Ead parmaklarındaki kana baktı. "Hem öz anneyi hem de çocuğu öldürmek mi istiyorsun?

Mita sakince, 'Ana'dan gelen bir armağanı, onu böylesine isteyerek terk eden birinin ellerinde görmeyeceğim,' dedi. 'İsimsiz Olan Güney halkını tehdit edene kadar mücevher onun kemiklerinin altında kalacak. Batılı bir taklitçiyi korumak için kullanılmayacak.

Bıçağı, yükselen bir müzik notası gibi akıcı bir hareketle kaldırdı.

"Hayır, Eadaz," dedi. "Bu işe yaramayacak.

Ead o kararlı gözlere baktı. Parmakları bıçağının kabzasının etrafında kıvrıldı.

"İkimiz de Anne'ye hizmet ediyoruz, Mita," dedi. 'Bakalım hangimizi kayıracak.

Lasian Havzası'nda ay ışığı yere çok az ulaşıyordu, ağaçların gölgesi o kadar sıktı ki. Loth karanlıkta volta atıyor, ellerindeki teri gömleğine siliyor, ateşten titriyormuş gibi titriyordu.

İchneumon buraya gelmeden önce onu labirent gibi geçitlerden geçirmişti. Loth kurtarıldığını ancak ormanın ılık havasını soluduklarında anlamıştı. Ona verdikleri içkinin etkisi nihayet geçmeye başlamıştı.

Şimdi ichneumon yakındaki bir kayanın üzerine kıvrılmış, gözlerini mağaranın ağzına dikmişti. Loth dışarıdan getirdikleri eyeri bağlamıştı. Dokuma çantalar ve eyer şişeleri ona bağlıydı.

"Nerede o?

Görmezden gelindi. Loth bir eliyle üst dudağını sildi ve Cesaret Şövalyesi'ne bir dua mırıldandı.

O unutmamıştı. Onu dumana boğmaya çalışmışlardı ama Aziz hep oradaydı, kalbinde. Tulgus onu savaşmaması konusunda uyarmıştı, bu yüzden dua etmiş ve kurtuluşu beklemişti. Kurtuluş, bir zamanlar Ead Duryan olarak tanıdığı kadın şeklinde gelmişti.

Onları Inys'e geri götürecekti. Buna Yoldaşlık Şövalyesi'ne inandığı kadar inanıyordu.

İchneumon nihayet ayağa kalktığında hırladı. Ağacın kökleri arasında bir oyuk açmak için sıçradı ve bitkin görünen bir Ead'le geri döndü. Kolunu boynuna dolamıştı ve omzunda başka bir dokuma çanta taşıyordu. Loth ona doğru koştu.

"Ead.

Kan ve terden parlıyordu, saçları omuzlarının etrafında kalın bir şekilde kıvrılıyordu. "Loth," dedi, "artık gitmeliyiz.

"Onu bana doğru kaldır, Inys'in adamı.

Derinden gelen ses Loth'u ölesiye korkutmuştu. Sesin nereden geldiğini görünce ağzı açık kaldı.

"Konuşabilirsin," diye mırıldandı.

"Evet," dedi ichneumon. Kurt gibi gözleri doğrudan Ead'e döndü. "Kanaman var.

'Duracak. Gitmeliyiz.'

"Manastırdaki rahibeler çok geçmeden seni almaya gelecekler. Atlar yavaş. Ve aptalca. Bir ichneumon'a binmeden onu geçemezsin.'

Yüzünü kürkünün içine bastırdı. 'Yakalanırsak seni keserler. Burada kal, Aralaq. Lütfen.'

"Hayır. Kulakları irkildi. "Sen nereye gidersen ben de oraya giderim.

İchneumon ön bacaklarını büktü. Ead başını kaldırıp Loth'a baktı.

"Loth," diye mırıldandı, "bana hâlâ güveniyor musun? Adam yutkundu.

"Senin olduğun kadına güveniyor muyum bilmiyorum," diye itiraf etti, "ama tanıdığım kadına güveniyorum.

"O zaman benimle gel," dedi yanağını okşayarak, "bilincimi kaybedersem de kuzeybatıya, Córvugar'a doğru sürmeye devam et. Parmakları adamın yüzünde kan izleri bıraktı. "Ne yaparsan yap Loth, bunu almalarına izin verme. Beni geride bırakmak zorunda kalsan bile.

Eli, bir kordonun ucundaki bir şeye sıkıca sarılmıştı. Kilin içine bastırılmış yuvarlak, beyaz bir değerli taş.

"Ne oldu?" diye mırıldandı. Kadın başını salladı.

Gücünü toplayan Loth onu eyere çekti. Üzerine çıktı, bir kolunu ona doladı ve diğer eliyle ichneumon'u kavrayarak sırtını göğsüne bastırdı.

"Bana tutun," dedi kulağına doğru. "Bizi Córvugar'a götüreceğim. Tıpkı senin beni burada gördüğün gibi.

47

Güney

Aralaq ormanın içinde hızla koşuyordu. Loth onun hızını İğdeler'de bildiğini sanıyordu ama ichneumon kıvrımlı köklerin, derelerin üzerinden ve ağaçların arasından sıçrayıp suda parıldayan bir taş gibi kıvraklaşırken tutunmak için tek yapabildiği buydu.

Aralaq onları daha kuzeye, ormanın kalınlığından uzağa götürürken uyukluyordu. Rüyaları onu önce Kit'in hâlâ yatıyor olması gereken Yscalin'deki o lanetli tünele götürdü - sonra daha uzağa, malikânedeki harita odasına, hocasının ona Lasia Bölgesi'nin tarihini anlattığı ve Margret'in de yanında oturduğu yere. Margret her zaman çalışkan bir öğrenci olmuş, Güney'deki kadim kökleri hakkında bilgi edinmeye hevesli olmuştu.

Kız kardeşini bir daha görme umudunu yitirmişti. Şimdi, belki de bir şansı vardı.

Güneşin doğuşu ve batışı. Pençelerin toprağa vuruşu. İchneumon durduğunda, Loth sonunda uyandı.

Gözlerindeki kumları ovuşturdu. Tozlu bir toprak parçası üzerinde uzanan bir göl, gökyüzünün altında bir safir çizgisi. Su olifantları sığ sularında yüzüyordu. Gölün ötesinde Nzene'yi koruyan büyük kayalık zirveler vardı, hepsi de pişmiş kilin kızıl kahverengisiydi. En büyüğü olan Dinduru Dağı'nın simetrisi neredeyse kusursuzdu.

Öğleye doğru dağın eteklerine varmışlardı. Aralaq en yakın tepeye doğru bir patikadan tırmandı. Kalçalarını titretecek kadar yükseldiklerinde Loth aşağı bakma riskini göze aldı.

Nzene önlerinde uzanıyordu. Lasian başkenti, yüksek kumtaşı duvarlarla çevrili, Tanrı Kılıçları'nın beşiğinde yer alıyordu. Bilinen dünyadaki tüm dağlardan daha uzun ve daha dik olan dağlar, sokaklarını gölge ile kesiyordu. Ötesinde, Ersyr'e giden bir ticaret yolu olduğuna şüphe olmayan muazzam bir yol uzanıyordu.

Hurma ve ardıç ağaçlarının sıralandığı sokaklar güneş ışığında parlıyordu. Loth, Yikala harabelerinden alınan kumtaşından inşa edilen ve bir geçitle Hayalperest Tapınağı'na bağlanan Nzene'nin Altın Kütüphanesi'ni gördü. Tüm bunların üzerinde, Yüksek Hükümdar Kagudo ve ailesinin ikamet ettiği Büyük Onjenyu Sarayı, bir burun üzerindeki evlerden yüksekte yer alıyordu. Lase Nehri kutsal meyve bahçesinin etrafında çatallanıyordu.

Aralaq bir kaya çıkıntısının altında, onları hava koşullarından koruyacak kadar derin bir sığınak kokusu aldı.

"Neden duruyoruz? Loth yüzündeki teri sildi. "Ead bize Córvugar'a doğru yola devam etmemizi söyledi.

Aralaq, Loth'un attan inebilmesi için ön ayaklarını büktü. 'Kesildiği bıçak buz sülüğünden gelen bir salgıyla kaplıydı. Kanın pıhtılaşmasını engelliyor,' dedi. "Nzene'de bir tedavisi olacak.

Loth, Ead'i eyerden kaldırdı. "Ne kadar kalacaksın?

İchneumon cevap vermedi. Gözden kaybolmadan önce Ead'in alnını bir kez yaladı.

Ead gölgeler dünyasından uyandığında gün batımı olmuştu. Kafası üç kez karıştırılmış bir kazandı. Bir mağarada olduğunun belli belirsiz farkındaydı ama oraya nasıl gittiğini hatırlamıyordu.

Eli irkilerek köprücük kemiklerine gitti. Aralarındaki mücevherin azaldığını hissederek tekrar nefes aldı.

Onu geri almak ona pahalıya mal olmuştu. Mita'dan mücevheri alırken bıçağın çeliğini ve üzerindeki pisliğin acısını hatırladı.

Parmaklarından çıkan kıvılcımlar yatağı tutuşturmuş, ardından korkulukların üzerinden yuvarlanarak açık gökyüzüne çıkmıştı.

Bir kedi gibi düşmüş ve mutfağın dışındaki bir çıkıntıya inmişti. Neyse ki mutfak boştu ve kaçış yolu açıktı. Yine de, gücü tükenmeden önce Aralaq ve Loth'a zar zor ulaşabilmişti.

Mita, Zāla'ya yaptıklarından dolayı acımasız bir ölümü hak ediyordu ama Ead bunu ona teslim etmeyecekti. Bir kız kardeşi öldürerek kendini küçük düşüremezdi.

Sıcak bir dil alnındaki bir kıvrımı yaladı. Kendini Aralaq ile neredeyse burun buruna buldu.

"Nerede?" dedi kısık sesle.

"Tanrıblades.

Hayır. Doğrulup oturdu, göbeği zonklayınca bir iniltiyi bastırdı. "Durdun. Sesi gerilmişti. "Sizi lanet olası aptallar. Kırmızı Kızlar-'

"Ya bu olacaktı ya da kan kaybından ölmene izin verecektim. Aralaq karnındaki lapayı buruşturdu. "Başrahibenin kılıcını ota buladığını bize söylemedin.

"Hiçbir fikrim yoktu.

Bunu beklemesi gerekirdi. Başrahibe onun ölmesini istiyordu ama şüphe çekmeden bunu kendisi yapamazdı. Kan kaybıyla onu yavaşlatmak, sonra da Kızıl Hanımlara yeni dönen kız kardeşlerinin bir hain olduğunu söylemek ve bunun için onu öldürmelerini emretmek daha iyiydi. Böylece kendi elleri temiz kalırdı.

Ead lapayı kaldırdı. Yara acı veriyordu ama sabra çiçeği püresi yaradaki zehri süzmüştü.

"Aralaq," dedi Inysh'e kayarak, "Kızıl Kızların ne kadar çabuk avlandığını biliyorsun. Loth'un orada olması dilinin canlanmasını sağladı. "Hiçbir şey için durmaman gerekiyordu.

'Yüce Hükümdar Kagudo bir miktar ilaç bulunduruyor. Ichneumonlar küçük kız kardeşlerin ölmesine izin vermez.

Ead kendini nefes almaya ve sakin olmaya zorladı. Kızıl Kızların henüz Tanrıbılanları arıyor olması pek olası değildi.

Aralaq Loth'a bir bakış atarak, "Bir an önce yola koyulmalıyız," dedi. "Güvenli olup olmadığını kontrol edeceğim.

O gittikten sonra sessizlik esnedi.

"Kızgın mısın, Loth? Ead sonunda sordu.

Gözlerini başkente dikti. Nzene'nin sokaklarında yakılan meşaleler, altlarındaki kor gibi parıldıyordu.

'Olmalıyım,' diye mırıldandı. 'Çok fazla yalan söyledin. Adın hakkında. Inys'e geliş nedenin. Din değiştirmen.

'Dinlerimiz iç içe geçmiştir. İkisi de İsimsiz Olan'a karşıdır.

'Sen Aziz'e hiç inanmadın. Şey,' *diye* düzeltti kendini, 'inandın. Ama onun bir ülkeye kendi dinini kabul ettirmeye çalışan bir zalim ve korkak olduğunu düşünüyorsun.

"Ve canavarı öldürmeden önce Prenses Cleolind'le evlenmeyi talep etti, evet.

"Kutsal alanda durup onu överken nasıl böyle bir şey *söyleyebilirsin,* Ead?

"Bunu hayatta kalmak için yaptım. Adam hâlâ ona bakmayı reddedince, "İtiraf ediyorum, ben sizin büyücü dediğiniz türden biriyim ama hiçbir büyü kötü değildir. Büyü, onu kullananın yaptığı şeydir.

Kadına asık suratlı bir bakış atma riskini göze aldı. "Ne yapabilirsin ki?

"Wyrm'lerin ateşini uzaklaştırabilirim. Drakonik vebaya karşı bağışıklığım var. Koruma bariyerleri yaratabilirim. Yaralarım çabuk iyileşir. Gölgelerin arasında hareket edebilirim. Hiçbir şövalyenin yapamadığı kadar metale ölüm şarkısı söyletebilirim.

"Kendi ateşini yakabilir misin?

"Evet. Avucunu açtı ve bir alev titreyerek canlandı. "Doğal ateş. Bir kez daha ve alev gümüş rengine büründü. "Magefire, büyüleri bozmak için. Bir kez daha ve alev kıpkırmızı oldu, o kadar sıcaktı ki Loth'u terletti. "Wyrmfire.

Loth kılıç işareti yaptı. Ead elini kapatarak sapkınlığı söndürdü.

'Loth,' dedi, 'şimdi arkadaş olup olamayacağımıza karar vermeliyiz. Bu dünyanın hayatta kalabilmesi için ikimizin de Sabran'la dost olması gerekiyor.

"Ne demek istiyorsun?

"Bilmediğin çok şey var. Gerçekten de yetersiz bir ifade. 'Sabran, Mentendon'un Yüce Prensi Aubrecht Lievelyn'den bir çocuk sahibi oldu. O da öldürüldü. Sana her şeyi sonra anlatacağım,' diye ekledi, adam bakakalınca. "Çok geçmeden Ascalon Sarayı'na bir Yüce Batılı geldi. Ona Beyaz Wyrm diyorlardı. Durakladı. "Sabran düşük yaptı.

"Aziz," dedi. 'Sab-' Yüzü kederle gerilmişti. "Orada olamadığım için üzgünüm.

"Keşke olsaydın. Ead onun yüzüne baktı. 'Başka çocuk olmayacak, Loth. Berethnet soyu sona erdi. Wyrmler yükseliyor, Yscalin

savaş ilan etti ve İsimsiz Olan yakında tekrar yükselecek. Bundan eminim.

Loth çok hasta görünmeye başlamıştı. "İsimsiz Olan.

'Evet, gelecek,' dedi Ead, 'ama Sabran yüzünden değil. Onunla hiçbir ilgisi yok. Inys'te bir kraliçe de olsa, gökyüzünde bir güneş de olsa, o doğacak.

Alnında ter lekeleri vardı.

'Sanırım İsimsiz Olan'ı yenmenin bir yolunu biliyorum ama önce Virtudom'u güvence altına almalıyız. İç savaşa düşerse, Drakon Ordusu ve Et Kralı kısa sürede işini bitirecektir. Ead lapayı karnına bastırdı. 'Ruhani Dükler'in bazı üyeleri yıllardır güçlerini kötüye kullandılar. Artık bir varisi olmayacağını bildiklerine göre, Sabran'ı kontrol etmeye, hatta onu gasp etmeye çalışacaklarına inanıyorum.

"Aziz adına," diye mırıldandı Loth.

"Meg'i Kupa Taşıyıcısı hakkında uyarmıştın. Kim olduğunu biliyor musun?" "Hayır. Sigoso'dan öğrendiğim tek şey bu cümleydi.

"İlk başta bunun Gece Şahini olduğunu düşünmüştüm," diye itiraf etti Ead, "ama şimdi bunun Igrain Arması olduğundan neredeyse eminim. İkiz kupalar onun rozeti.

'Leydi Igrain. Ama Sab onu seviyor,' dedi Loth, gözle görülür bir şaşkınlıkla. 'Ayrıca, Adalet Şövalyesi'ni hamisi olarak kabul eden herkes kadehleri takar - ve Kupa Taşıyıcısı Kraliçe Rosarian'ı öldürmek için Kral Sigoso ile komplo kurdu. Crest neden böyle bir şey yapsın ki?

"Bilmiyorum," dedi Ead açık yüreklilikle, "ama Sabran'a Askrdal Reisi'yle evlenmesini tavsiye etti. Sabran onun yerine Lievelyn'i seçti ve sonra Lievelyn öldürüldü. Canilere gelince...'

"Onları öldüren *sen miydin*?

"Evet," dedi Ead, derin düşüncelere dalmış bir halde, "ama hiç öldürmek isteyip istemediklerini merak ettim. Belki de Crest her zaman yakalanmalarını planlıyordu. Her istila Sabran'ı daha da dehşete düşürüyordu. Çocuk yatağının çağrısına direnmesinin cezası neredeyse sürekli ölüm korkusuydu.

"Ya Ana Kraliçe?

Ead, "Kraliçe Rosarian'ın Prens Wilstan'la evliyken Gian Harlowe'u yatağına aldığı uzun zamandır sarayda konuşuluyor," dedi. 'Sadakatsizlik, Yoldaşlık Şövalyesi'nin öğretilerine aykırıdır. Belki de Crest kraliçelerinin itaatkâr olmasından hoşlanıyordur.

Bunun üzerine Loth çenesini sıktı.

"Yani Crest'e karşı tavır almamızı istiyorsun," dedi. "Sabran'ı korumak için.

"Evet. Ve sonra çok daha eski bir düşmana karşı durmak için. Ead mağaranın ağzına doğru baktı. 'Ascalon Inys'te yatıyor olabilir. Eğer onu bulabilirsek, İsimsiz Olan'ı zayıflatmak için kullanabiliriz.

Barınaklarının yukarısında bir yerden bir kuş seslendi. Loth ona bir eyer şişesi uzattı.

"Ead," dedi, "sen Altı Erdem'e inanmıyorsun. Onun gözlerinin içine baktı. "Neden Sabran için her şeyi riske atıyorsun?

İçti.

Bu soruyu kendisine uzun zaman önce sorması gerekirdi. Duyguları ağaçtaki bir çiçek gibi açmıştı. Yavaşça şekillenen bir tomurcuk - ve tıpkı bunun gibi, ölümsüz bir çiçek.

Bir süre sessiz kaldıktan sonra, 'fark ettim ki,' dedi, 'doğduğu günden beri ona kaşıkla bir hikaye verilmiş. Ona başka türlü olması gerektiği öğretilmemişti. Ve yine de, her şeye rağmen, onun bir parçasının kendi kendini yarattığını gördüm. İlk başta küçük gibi görünen bu parça, kendi gücünün ateşinde dövülmüş ve kafesine direnmişti. Ve anladım ki... bu parça çelikten yapılmıştı. Bu parça onun gerçekte olduğu kişiydi. Onun bakışlarını tuttu. "Gelecek günlerde Inys'in ihtiyacı olan kraliçe o olacak.

Loth onun yanına oturmak için hareket etti. Dirseğine dokunduğunda, kadın başını kaldırıp ona baktı.

"Birbirimizi yeniden bulduğumuza sevindim, Ead Duryan. Durakladı. "Eadaz uq-Nāra.

Ead başını onun omzuna yasladı. İç çekerek bir kolunu ona doladı.

O sırada Aralaq geri döndü ve ikisini de ürküttü. "Büyük kuş kanatlanıyor," dedi. "Kızıl Kız yaklaşıyor.

Loth hemen ayağa kalktı. Yayını ve sadağını eline alan Ead'in üzerine garip bir sakinlik çöktü.

'Aralaq, Yscalin'e giden kavurucu toprakları geçiyoruz. Córvugar'a varana kadar durmayacağız,' dedi.

Loth ata bindi. Kadın pelerini Loth'a uzattı ve Loth ata bindiğinde pelerini ikisine de sardı.

Aralaq kayarak ve patileyerek dağın eteklerine doğru ilerledi ve göle bakmak için gölgesinden dışarı süzüldü. Parspa tepesinde sessizce dönüyordu.

Kaçışlarını gizlemek için yeterince karanlıktı. Diğer Tanrıbladelerin arkasından ilerlediler. Saklanacak başka bir yer kalmadığında, Aralaq dağlardan fırladı ve koşmaya başladı.

Bir zamanlar Jotenya şehrinin bulunduğu Lasia'nın kavruk toprakları ülkenin kuzeyi boyunca uzanıyordu. Çağların Kederi sırasında, toprak yangınla çıplak kalmıştı, ama yeni otlar onu geri kazanmış ve uzak aralıklarla dizilmiş kanat yapraklı ağaçlar küllerden yükselmişti.

Arazi kaymaya başladı. Aralaq pençeleri sarı otların üzerinde uçana kadar hızlandı. Ead onun kürküne yapıştı. Karnı hâlâ ağrıyordu ama hazır olmak için tetikte kalmalıydı. Diğer ichneumonlar şimdiye kadar kokularını almış olmalıydı.

Yıldızlar, kömür gibi bir gökyüzünde köz gibi dönerek üzerlerinde parıldıyordu.

Inys'te gece gökyüzünü kaplayanlardan farklıydı.

Topraktan daha fazla ağaç fışkırdı. Rüzgârın saldırısından gözleri kurumuştu. Arkasında Loth titriyordu. Ead pelerini daha sıkı sararak ellerini örttü ve onları Córvugar'dan taşıyacak olan gemiyi hayal etmeye başladı.

Bir ok Aralaq'ın yanından geçip onu ıskaladı. Ead neyle karşı karşıya olduklarını görmek için döndü.

Altı binici vardı. Kırmızı alevler, her biri bir ichneumon'a binmiş. Beyaz olan Nairuj'a aitti.

Aralaq homurdandı ve kendini daha hızlı itti. İşte bu kadar. Ead gücünü toplayarak pelerinden kurtuldu, Loth'u omzundan kavradı ve arkasına geçerek sırtını ona dayadı.

En iyi şansı ichneumon'ları yaralamaktı. Aralaq kendi türü arasında bile hızlıydı ama beyazlar onu geçebilirdi. Okunu yerleştirirken, daha genç bir Nairuj'un bineğinin Lasian Havzası'nı ne kadar hızlı geçebildiğiyle övündüğünü hatırladı.

Önce kendini Aralaq'a alıştırdı. Onun ayak seslerinin ritmini öğrendiğinde yayı kaldırdı. Loth arkasına uzandı ve sanki düşmesinden korkuyormuş gibi kalçalarını kavradı.

Oku otların üzerinde düz ve doğru bir şekilde ilerledi. Son anda beyaz ichneumon üzerinden atladı. İkinci atışı, Aralaq vahşi bir tazı leşini temizlediğinde ters gitti.

Bundan kaçamazlardı. Durup savaşamazlardı da. İki büyücüyle başa çıkabilirdi, belki üç büyücüyle ama altı Kızıl Kız'la çıkamazdı, hele de yaralı haliyle.

Loth çok yavaş kalacaktı ve diğer ichneumonlar Aralaq'ın etini yiyeceklerdi. Yay kirişini üçüncü kez geri çekerken, Anne'ye bir dua gönderdi.

Ok bir ichneumon'un ön pençesini deldi. Yere yığıldı ve binicisini de beraberinde götürdü.

Beş tane kaldı. Tekrar ateş etmeye hazırlanıyordu ki bacağına bir ok saplandı. İçinden boğuk bir çığlık koptu.

"Ead!

Her an başka bir ok Aralaq'ı topallayabilirdi. Ve bu hepsinin sonu olurdu.

Nairuj ichneumon'unu mahmuzluyordu. Artık Ead'in onun koyu sarı gözlerini ve ağzının sert çizgisini görebileceği kadar yakındı. O gözlerde nefret yoktu. Sadece saf, soğuk bir kararlılık vardı. Avına odaklanmış bir avcının bakışı. Yayını kaldırdı ve oku Aralaq'a doğrulttu.

İşte o zaman ateş kavrulmuş toprakları kasıp kavurdu.

Işık patlaması Ead'i neredeyse kör ediyordu. En yakındaki ağaçlar alevler içinde kaldı. Loth sözsüz bir çığlık atarken o da kaynağını bulmak için yukarı baktı. Gölgeler üstlerinden fırlıyordu - kırbaç gibi kuyrukları olan kanatlı gölgeler.

Wyverlingler. Yüzyıllar süren uykunun ardından ete aç bir şekilde Küçük Dağlar'dan ayrılmış olmalıydılar. Ead birkaç dakika içinde en yakınındakinin gözüne bir ok gönderdi. Ruhu ürperten bir çığlık atarak otların üzerine düştü ve etrafından ayrılan Kızıl Kızları ıskaladı.

Üçü wyverlinglere karşı toplanırken, Nairuj ve bir diğeri takibe devam etti. Bir iskelet yaratık alçalıp onlara doğru hamle yapınca Aralaq tökezledi. Ead iki büklüm oldu, bir ısırık korkusuyla kalbi boğazına düğümlendi. Bir ok böğrünü sıyırıp geçmişti.

"Bunu başarabilirsin. Onunla Selinyi dilinde konuştu. 'Aralaq, koşmaya devam et.

Devam et-'

Bir başka wyverling yukarıdan yuvarlandı ve önlerindeki yelpaze ağacına çarptı. Yere düşüp kökleri inleyerek protesto ederken, Aralaq yoldan sıyrıldı ve yaratığın yanından geçti. Yaratık uzun bir ölüm çıngırağı çıkarırken Ead yaratığın etinden gelen kükürt kokusunu aldı.

Atlılardan biri yaklaşıyordu. İchneumon'u siyahtı, dişleri bıçak gibiydi.

Hepsi wyverling'i bir an için çok geç gördü. Yukarıdan ateş yağdı ve Kızıl Kız'ın pelerinini tutuşturarak onu tüketti. Ateşi boğmak için yere yuvarlandı. Ateş otları çalkaladı ve Aralaq'a doğru uzandı. Ead elini uzattı.

Koruması, bir kalkanın bir topuzu savuşturduğu gibi ısıyı savuşturdu. Alevler onu pençelerken Loth haykırdı. Wyverling bir çığlıkla yön değiştirdi ve ateşini yuttu. Kızıl Kızkardeşler kaos içindeydi, yaratıklar tarafından çembere alınmış, avlanmış ve hırpalanmışlardı. Ead döndü, Nairuj'u arıyordu.

Beyaz ichneumon yaralı halde yatıyordu. Bir wyvern Nairuj'a doğru yaklaşıyordu, çeneleri bineğinin kanıyla kızarmıştı. Ead tereddüt etmeden son okunu da yayının kirişine taktı.

Wyvern'i kalbinden vurdu.

Loth onu tekrar eyere çekti. Aralaq onları ağaçların arasından karanlığa doğru sürüklemeden önce Ead, Nairuj'un bir kolunu karnının üzerine koyarak arkalarından baktığını gördü.

Bir yanık kokusu. Loth pelerinini tekrar Ead'in etrafına sardı. Uzakta olsalar bile, İsimsiz Olan'ın gözleri gibi parlayan kavurucu topraklardaki ateş dillerini görebiliyordu. Başı öne doğru yuvarlandı ve artık hiçbir şey bilmiyordu.

Loth'un adını söylemesiyle uyandı. Otlar, ateş ve ağaçlar gitmişti. Yerine mercan bezinden yapılmış evler vardı. Çatılarda kargalar. Ve durgunluk. Tam bir durgunluk.

Burası, yaşayan ruhlarından daha fazlasını gömmüş bir kasabaydı. Rengi solmuş yelkenleri ve uçan bir deniz kuşu şeklindeki başlığıyla bir gemi limanda bekliyordu - Batı'nın kıyısında sessiz bir liman. Şafak gökyüzünü narin bir pembe gölgeye boyamıştı ve siyah tuzlu sular önlerinde uzanıyordu.

Córvugar.

48

Doğu

Tüy Adası'ndaki ağaçların yanması nihayet durmuştu. Yağmur, hastalıklı sarı bir duman çıkaran dallarını söndürmek için iri damlalar halinde yağıyordu. Küçük Gölge Kız sürgün yerinden çıktı ve ellerini toprağa gömdü.

Kuyruklu yıldız Büyük Keder'i sona erdirdi ama bu dünyaya daha önce de birçok kez geldi. Bir keresinde, birçok ay önce, arkasında her biri kendi gücüyle aşılanmış iki göksel mücevher bırakmıştı. Kendisinin katı parçaları.

Yanındaki mücevheri, bedeniyle koruduğu ve beslediği mücevheri havaya kaldırdı ve yağmur onu yıkayarak temizledi. Çamur ve su ayaklarına damladı.

Atalarımız onlarla dalgaları kontrol edebiliyordu. Onların varlığı, gücümüzü daha önce yapabildiğimizden daha uzun süre korumamızı sağladı.

Mücevher avuçlarının içinde parlıyordu. Uçurum kadar koyu bir maviydi, tıpkı kalbi gibi.

Neredeyse bin yıldır kayıplar.

Kayıp değil. Gizli.

Tané mücevheri göğsüne bastırdı. Fırtınanın gözünde, geçmiş zamanlarda tanrıların önünde bozulmaz sözlerin mühürlendiği yerde, bir yemin etti.

Öleceği güne kadar sürse bile Nayimathun'u bulacak, onu esaretten kurtaracak ve bu mücevheri ona hediye edecekti. Bir ömür sürse bile, ejderhayı çalınan şeyle yeniden bir araya getirecekti.

IV

Kraliyet senin

Neden nefes almıyorsun?
Ayın ve yıldızların esansları,
Ruhunuzun altın metinleri mi?

- Lu Qingzi

49

Batı

Loth *Doğruluk Kuşu'nun* güvertesinde duruyordu. Inys'in yaklaşmasını izlerken kalbi kurşun gibi atıyordu.

Melankoli. Dingin sahilini gördüğünde aklına gelen ilk kelime buydu. Sanki güneşin dokunuşunu hiç görmemiş ya da neşeli bir şarkı duymamış gibi görünüyordu. Inys'in en batısındaki yerleşim yeri olan ve bir zamanlar Yscalin ile ticaretin kalbi olan Albatros Tüneği'ne doğru yol alıyorlardı. Sıkı at sürerlerse, mümkün olduğunca az dinlenirlerse ve hiçbir haydutla karşılaşmazlarsa, buradan Ascalon'a bir haftada varabilirlerdi.

Ead onun yanında nöbet tutuyordu. Şimdiden Lasia'da olduğundan biraz daha az canlı görünüyordu.

Doğruluk Kuşu Inys'e giderken Quarl Körfezi'nden geçmişti. Demirli gemiler onu koruyordu ama bir dürbün aracılığıyla Drakon Ordusu'nun yeni gelişen donanma kolunu gördüler.

Kral Sigoso yakında istilaya hazır olacaktı. Ve Inys'in onu püskürtmek için hazır olması gerekecekti.

Ead bu manzara karşısında hiçbir şey söylememişti. Sadece elini demir atmış beş gemiye doğru çevirmişti - ve hiçlikten doğan ateş direklerinden yukarı doğru kükremişti. Yüzünde hiçbir ifade olmadan, gözlerinde titreyen turuncu ışıkla hepsini yiyip bitirmesini izlemişti.

Loth, sert bir rüzgârın onu pelerininin içine daha da sokmasıyla şimdiki zamana geri döndü.

"Inys. Nefesi beyaz ve yoğun bir şekilde buharlaştı. "Onu bir daha göreceğimi hiç düşünmemiştim.

Ead bir elini onun koluna koydu. "Meg senden asla vazgeçmedi," dedi. "Sabran da öyle.

Bir süre sonra elini kendi eliyle kapattı.

Yolculuklarının başlangıcında aralarında bir duvar vardı. Loth onun yanında rahat değildi ve Ead onu kara kara düşünmeye terk etmişti. Yine de yavaş yavaş eski sıcaklıkları geri gelmişti. *Doğruluk Kuşu'ndaki* sefil kulübelerinde son birkaç ayın hikâyelerini paylaşmışlardı.

Din hakkında daha fazla konuşmaktan kaçınmışlardı. Muhtemelen bu konuda asla anlaşamayacaklardı. Ancak şimdilik, Virtudom'un hayatta kaldığını görmek için aynı arzuya sahiptiler.

Loth boştaki eliyle çenesini kaşıdı. Sakalından hoşlanmıyordu ama Ead, Ascalon'a vardıklarında kılık değiştirmeleri gerektiğini söylemişti, çünkü ikisi de saraydan men edilmişti.

"Keşke o gemilerin her birini yakabilseydim. Ead kollarını kavuşturdu. "Siden'ım konusunda dikkatli olmalıyım. Ağacın tadına bir daha bakmam yıllar sürebilir.

"Beş tane yakmışsın," dedi Loth. "Sigoso için beş tane
daha az. "Şimdi benden o zaman olduğundan daha az
korkuyor gibisin.

Çiçekli yüzük parmağında parlıyordu. Tarikattaki diğer rahibelerin de yüzük taktığını görmüştü.

'Hepimizin içinde gölgeler var,' dedi. "Seninkini kabul ediyorum. Elini yüzüğünün üzerine koydu. "Ve umarım sen de benimkini kabul edersin.

Yorgun bir gülümsemeyle parmaklarını onunkilerin arasına geçirdi. "Memnuniyetle.

Balık ve çürümüş yosun kokusu kısa sürede rüzgâra karıştı. *Doğruluk Kuşu* limana biraz zorlukla yanaştı ve yorgun yolcuları iskeleye indi. Loth, Ead'e yardım etmek için kolunu uzattı. Ok kalçasına saplanmış olmasına rağmen sadece birkaç gündür topallıyordu. Loth daha küçük acılar için ağlayan şövalyeler görmüştü.

Herkes ayrıldıktan sonra Aralaq gemiden ayrılacaktı. Doğru zaman geldiğinde Ead onu çağıracaktı.

İskeleden aşağı, evlere doğru yürüdüler. Loth evlerin kapılarında sallanan şeker torbalarını görünce durdu. Ead de onlara bakıyordu.

"Bunların içinde ne olduğunu düşünüyorsun?" diye sordu.

'Kurutulmuş alıç çiçekleri ve meyveleri. Ascalon'un kuruluşundan çok öncesine dayanan bir gelenek. Evi kirletebilecek her türlü kötülüğü uzaklaştırmak için. Loth dudaklarını ıslattı. "Onları hayatım boyunca hiç asılı görmedim.

Yollarına devam ettikçe paçavralar botlarına yapıştı. Kısa süre sonra geçtikleri her evin önünde bir şeker torbası vardı.

"Bunların kadim yöntemler olduğunu söylemiştin," diye düşündü Ead. "Altı Erdem'den önce Inys'in dini neydi?

"Resmi bir din yoktu, ancak kayıtların bize söylediği kadarıyla avam alıç ağacını kutsal bir ağaç olarak görüyordu.

Ead düşünceli bir sessizliğe gömüldü. Kuru taştan bir duvarın üzerinden tırmanarak ana caddenin parke taşlarına çıktılar.

Yerleşim yerindeki tek ahırda iki hasta at vardı. Yan yana at sürdüler. Yarı donmuş tarlaları ve ıslanmış koyun sürülerini geçerken yağmur sırtlarını dövüyordu. Hâlâ eşkıyaların nadiren görüldüğü Bataklıklar bölgesindeyken, gece boyunca at sürmeye devam etme kararı aldılar. Şafak söktüğünde Loth'un eyeri ağrıyordu ama uyanıktı.

Önünde, Ead atını dörtnala koşturuyordu. Vücudu sabırsızlıkla dolmuş gibiydi.

Loth onun haklı olup olmadığını merak etti. Eğer Igrain Crest tahtın arkasından Inysh sarayını manipüle ediyorsa. Sabran'ı son sinirine kadar yontuyordu. Onu karanlıkta uyumaktan korkar hale getiriyordu. Her bir günahı için sevdiği birini alıyordu. Bu düşünce karnındaki ateşi körükledi. Sabran azınlığı sırasında her zaman önce Crest'e bakmış ve ona güvenmişti.

Ead'e yetişmek için atını mahmuzladı. Yangınla yerle bir olmuş bir köyün yanından geçtiler, bir mabet dumanlar çıkarıyordu. Zavallı aptallar evlerini sazdan çatılarla inşa etmişlerdi.

"Wyrmler," diye mırıldandı Loth.

Ead rüzgârda yıpranmış saçlarını taradı. 'Şüphesiz Yüksek Batılılar hizmetkârlarına Sabran'ın gözünü korkutmalarını emrediyordur. Ciddi bir şekilde saldırmadan önce efendilerini bekliyor olmalılar. İsimsiz Kişi bu kez ordularını kendisi yönetecek.

Gün batımında Catkin Nehri'nin kıyısında küçük, rutubetli bir hana geldiler. Loth artık o kadar yorgundu ki eyerinin üzerinde zorlukla dik durabiliyordu. Atları ahıra bağladılar ve iliklerine kadar sırılsıklam ve titreyerek salona girdiler.

Ead kukuletasını çıkarmadı ve hancıyı görmeye gitti. Loth salonda, çıtırdayan ateşin başında kalmak istiyordu ama tanınmaları çok büyük bir riskti.

Ead bir mum ve anahtar temin edince, Loth onları alıp yukarı çıktı. Kendilerine tahsis edilen oda sıkışık ve cereyanlıydı ama *Doğruluk Kuşu'ndaki sefil* kulübeden daha iyiydi.

Ead akşam yemeğiyle içeri girdi. Kaşları çatılmıştı.

"Ne oldu? Loth sordu.

'Alt kattaki bazı konuşmaları dinledim. Sabran, Lievelyn'le birlikte halkın karşısına çıktığından beri görülmemiş,' dedi. 'Halkın bildiği kadarıyla, hala hamile... ama Drakonik akınlarla birlikte haber kıtlığı, tebaasını tedirgin etti.

'Düşük yaptığında hamileliğinin sonlarına doğru olduğunu söylemiştiniz. Hâlâ çocuk sahibi olsaydı, şimdiye kadar yatmak için odasına çekilmiş olurdu,' diye belirtti Loth. "Yokluğu için mükemmel bir mazeret.

"Evet, hatta belki de bu işte parmağı vardı - ama Dükler Ruhu'nun içindeki hainlerin onun hüküm sürmesine izin vermeye niyetli olduklarını sanmıyorum. Ead akşam yemeğini bıraktı ve pelerinini kuruması için bir sandalyenin üzerine astı. 'Sabran bunu önceden görmüştü. O ölümcül bir tehlike içinde, Loth.

'O hala Aziz'in yaşayan torunu. O yaşadığı sürece halk Ruhani Düklerden herhangi birinin arkasında toplanmayacaktır.

'Bence inanırlar. Eğer onun kendilerine bir varis veremeyeceğini bilselerdi, halk İsimsiz Olan'ın gelişinden Sabran'ın sorumlu olduğuna inanırdı. Ead masaya oturdu. 'Karnındaki o yara ve temsil ettiği şey, birçoğunun gözünde onun meşruiyetini ortadan kaldıracaktır.

"O *hala* bir Berethnet.

"Ve soyunun sonuncusu.

Hancı onlara iki kase lapa ve bir parça bayat ekmek vermişti. Loth kendi payına düşeni zorla mideye indirdi ve onu birayla kovaladı.

'Yıkanmaya gidiyorum,' dedi Ead.

O gittiğinde, Loth paletinin üzerine uzandı ve yağmuru dinledi.

Igrain Crest düşüncelerinde bir tik işaretiydi. Çocukluğunda onu rahatlatıcı bir figür olarak görmüştü. Sert ama nazik, her şeyin iyi olacağına dair bir his yayardı.

Yine de dört yıllık azınlık döneminde Sabran'a yük olduğunu biliyordu. Ondan önce bile, genç bir prensesken, Crest

Ona ölçülülük, mükemmellik ve göreve bağlılık ihtiyacı duyuyordu. O yıllar boyunca Sabran'ın Roslain ve Loth dışında hiçbir çocukla konuşmasına izin verilmemişti ve Crest her zaman yanı başında onu izliyordu. Prens Wilstan Diyarın Koruyucusu olmasına rağmen, kızını büyütemeyecek kadar derin bir yas içindeydi. Crest bunun sorumluluğunu üstlenmişti.

Ve bir olay olmuştu. Ana Kraliçe ölmeden önce.

Dondurucu bir öğleden sonrayı hatırladı. On iki yaşındaki Sabran, Chesten Ormanı'nın kenarında, eldivenli elleriyle bir kartopunu katlıyordu, yanakları pembeydi. İkisi de canları acıyana kadar gülüyorlardı. Daha sonra, karla kaplı meşelerden birine tırmanmışlar ve Beden Şövalyeleri'nin şaşkın bakışları arasında düğümlenmiş bir dalın üzerinde birbirlerine sokulmuşlardı.

Neredeyse o ağacın tepesine kadar tırmanmışlardı. O kadar yüksekteydiler ki Briar Evi'ni görebiliyorlardı. Pencerede Kraliçe Rosarian vardı, gözle görülür bir şekilde öfkeliydi ve elinde bir mektup vardı.

Yanında elleri arkasında Igrain Crest vardı. Rosarian hışımla uzaklaşmıştı. Loth'un bunu bu kadar net hatırlamasının tek nedeni Sabran'ın bir an sonra ağaçtan düşmüş olmasıydı.

Ead'in dönmesi biraz zaman aldı, saçları nehirden ıslanmıştı. Botlarını çıkardı ve diğer palete yerleşti.

"Ead," dedi Loth, "Tarikattan ayrıldığına pişman

mısın? Bakışları tavandaydı.

'Ben ayrılmadım,' dedi. 'Yaptığım her şeyi Anne için yapıyorum. Onun adını yüceltmek için. Gözlerini kapattı. "Ama umuyorum ki - dua ediyorum - yolum bir gün tekrar güneye doğru kıvrılacak.

Sesindeki acıdan nefret eden Loth ona doğru uzandı. Başparmağını elmacık kemiğinin üzerinde dikkatlice gezdirdi.

"Sevindim," dedi, "bugün batıya doğru eğildiği için.

Kadın onun gülümsemesine karşılık verdi.

"Loth," dedi, "seni özledim.

Sabah güneş doğmadan tekrar yola koyuldular ve günlerce yollarına devam ettiler. Bir kar fırtınası çıkmış, atlarını yavaşlatmış ve bir gece

Haydutlar üzerlerine çullanıp tüm paralarını istediler. Tek başına kalsa Loth bozguna uğrayacaktı ama Ead öyle bir mücadele verdi ki geri çekildiler.

Artık uyumak için zaman yoktu. Eşkıyalar gözden kaybolmadan önce Ead tekrar eyerinin üzerindeydi; Loth'un ona yetişmek için yapabileceği tek şey buydu. Crow Coppice'de kuzeydoğuya döndüler ve Güney Geçidi'ni dörtnala geçtiler, Ascalon'a doğru ilerleyen arabalara, yük atlarına ve at arabalarına katılırken başlarını eğdiler. Ve nihayet baykuş ışığında oraya vardılar.

Loth atını yavaşlattı. Ascalon'un kuleleri akşam gökyüzüne karşı simsiyahtı. Yağmurda bile bu şehir kalbinin ışığıydı.

Berethnet Mile'a doğru at sürdüler. Taze kar, üzerinde henüz çiğnenmemiş bir örtü oluşturuyordu. Yolun sonunda, uzakta, Ascalon Sarayı'nın dövme demir kapıları görünüyordu. Loth karanlıkta bile Dearn Kulesi'ndeki hasarı görebiliyordu. Fýredel'in onun üzerinde olduğuna neredeyse inanmamıştı.

Limber Nehri'nin kokusunu alabiliyordu. Meryem Ana Tapınağı'nın çanları çalıyordu.

"Sarayın önünden geçmek istiyorum," dedi Ead. "Daha fazla savunma olup olmadığını görmek için. Loth başını salladı.

Şehrin her bölgesi kendi kapısından başlıyordu. Saraya en yakın olan Queenside, en etkileyici, uzun ve yaldızlı, geçmiş kraliçelerin tasvirleriyle oyulmuş olanıydı. Oraya yaklaştıklarında, genellikle akşam karanlığında insanlar ayinlere akın ettiği için kalabalık olan cadde sakinleşti.

Geçit evinin altındaki kar koyu bir renge boyanmıştı. Loth başını kaldırdığında yüzündeki his kayboldu. Tepelerinde, mızraklara geçirilmiş iki kesik baş duruyordu.

Bir tanesi tanınmaz haldeydi. Bir kafatasından biraz daha fazlası. Diğeri katranlanmış ve kavrulmuştu ama yüz hatları çürümeyle çökmüştü. Kulaklar ve burun çürümüştü. Solgun deride sinekler.

Saçları olmasa onu tanıyamayabilirdi. Uzun ve kırmızı, kan gibi akıyordu.

"Truyde," diye nefes aldı Ead.

Loth bakışlarını kafasından ayıramıyordu. Sallanan saçlardan, grotesk bir canlılıktan.

Bir keresinde o, Sabran ve Roslain, Özel Oda'da ateşin başında toplanmışlar ve Arbella Glenn'in onlara Berethnet Hanedanı'nın tek zorbası Beşinci Sabran hakkında anlattıklarını dinlemişlerdi.

saray kapılarında onu hoşnut etmeyenlerin kelleleriyle birlikte. Hiçbir kraliçe bunu tekrar yaparak hayaletini diriltmeye cesaret edememişti.

"Çabuk ol. Ead atını çevirdi. "Beni takip edin.

İpek tüccarlarının ve kumaşçıların hüküm sürdüğü Southerly Wharf bölgesine doğru at sürdüler. Çok geçmeden şehrin en iyi hanlarından biri olan Rose and Candle'a vardılar ve atlarını bir kâhyaya teslim ettiler. Loth öğürmek için durdu. Karnından kusmuk fışkırıyordu.

"Loth. Ead onu içeriye götürdü. 'Acele et. Buradaki hancıyı tanıyorum. Güvende olacağız.

Loth artık güvende olmanın ne demek olduğunu hatırlamıyordu. Çürümenin pis kokusu boğazına kazınmıştı.

Bir görevli onları içeri götürdü ve bir kapıyı çaldı. Kapıyı kırmızı yüzlü, şalvarlı bir kadın açtı. Ead'i görünce kaşları havaya kalktı.

"Pekala," dedi toparlanarak, "içeri gelmelisin.

Onları kamarasına götürdü. Kapı kapanır kapanmaz Ead'i kucakladı.

'Sevgili kızım. Çok uzun zaman oldu,' dedi sesi kısık bir şekilde. "Ne işin var senin sokaklarda?

"Başka seçeneğimiz yoktu. Ead geri çekildi. "Ortak dostumuz, ihtiyacım olursa bana sığınacak bir yer vereceğinizi söyledi.

"Sözüm h a l a g e ç e r l i . Kadın başını Loth'a doğru eğdi. "Lord Arteloth. Gül ve Mum'a hoş geldiniz.

Loth ağzını sildi. "Misafirperverliğiniz için teşekkür ederiz, iyi kalpli eşim. "Bir odaya ihtiyacımız var," dedi Ead. "Yardım edebilir misiniz?

Yapabilirim. Ama Ascalon'a daha yeni mi geldiniz? Onlar başlarını s a l l a y ı n c a masadan bir rulo parşömen aldı. "Bakın.

Ead çözdü. Loth omzunun üzerinden okudu.

> Kraliçe SABRAN *adına,* Majesteleri, ADALET *DÜCHESİ, büyücülük, sapkınlık ve* Majestelerine *karşı ihanet suçlarından canlı olarak aranan, hanımefendi kılığındaki düşük doğumlu Güneyli Ead Duryan'ın yakalanması için on sekiz bin kron ödül teklif ediyor. Kıvrık siyah saçlı, koyu kahverengi gözlü. Görürseniz hemen bir şehir muhafızına bildirin.*

Hancı, 'Müjdeciler her gün adınızı ve eşkalinizi okuyor,' dedi. 'Avluda karşılaştıklarına güveniyorum ama başka kimseyle konuşmamalısın. Ve mümkün olduğunca çabuk bu şehirden git. Kadın titredi. 'Bir şey var

sarayda doğru değil. O çocuğun bir hain olduğunu söylediler ama Kraliçe Sabran'ın bu kadar genç birini idam edeceğini düşünemiyorum.

Ead ilanı geri verdi. 'İki kafa vardı,' dedi. "Diğeri kime aitti?

"Bess Weald. Ona artık Kötü Bess diyorlar.

Bu isim Loth için hiçbir şey ifade etmiyordu ama Ead başını salladı. 'Şehirden ayrılamayız,' diye belirtti. "Çok önemli bir işimiz var.

Hancı bir nefes verdi. "Pekâlâ," dedi, "eğer kalma riskini göze almak istiyorsanız, elçiye yolunuzda size yardım edeceğime dair söz verdim. Bir mum aldı. "Gel.

Onları bir merdivenden yukarı çıkardı. Salondan müzik ve kahkahalar yankılanıyordu.

Hancı kapılardan birini açtı ve anahtarı Ead'e uzattı.

"Eşyalarınızı yukarı çıkaracağım.

'Teşekkür ederim. Bunu unutmayacağım, Ekselansları da unutmayacak,' dedi Ead ona. 'Kıyafetlere de ihtiyacımız olacak. Ve silahlar, eğer başarabilirseniz.

"Tabii ki.

Loth, kapıyı sürgüleyen Ead'e katılmadan önce hancıdan mumu aldı. Odada bir yatak, gürül gürül yanan bir ateş ve dopdolu, dumanı tüten bakır bir banyo vardı.

"Bess Weald, Lievelyn'i vuran tüccardı. Ead yutkundu. "Bu Crest.

"Leydi Truyde'u neden öldürmüş olabilir?

Onu susturmak için. Sadece Truyde, Sabran ve ben Bess Weald'ın Kupa Taşıyıcısı adında biri için çalıştığını biliyorduk. Ve Combe,' diye ekledi bir süre sonra. "Crest onu koruyor. Saraydan ayrılmamış olsaydım benim de başım er ya da geç orada olacaktı. Odada volta atmaya başladı. 'Crest, Sabran'ın haberi olmadan Truyde'yi idam etmiş olamaz. Ölüm emirlerinde mutlaka kraliyet imzası olmalı.

"Hayır. Adalet Dükalığı'nı elinde tutan kişinin imzası da ölüm fermanında geçerlidir," dedi Loth, "ancak hükümdar kendi eliyle imzalayamıyorsa.

Bu ima ikisinin de üzerine çökmüş, ağır bir alamet gibi duruyordu.

'Saraya girmemiz gerekiyor. Bu gece,' dedi Ead, sesindeki hayal kırıklığı giderek artıyordu. 'Biriyle konuşmam gerekiyor. Başka bir koğuşta.

Hayır. Bütün *şehir* arıyor-'

"Keşfedilmekten nasıl kaçacağımı biliyorum. Ead kapüşonunu tekrar yukarı kaldırdı. 'Kapıyı arkamdan kilitle. Geri döndüğümde bir plan yaparız. Çıkarken duraklayıp onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Benim için korkma, dostum.

Ve o gitmişti.

Loth soyundu ve bakır banyoya girdi. Tek düşünebildiği kapıya dikilmiş kellelerdi. Tanıyamadığı bir Inys'in vaadi. Kraliçesi olmayan bir Inys.

Uyuyabildiği kadar uykuyla savaştı ama günlerce soğukta at sürmenin bedeli ağır olmuştu. Yatağa yuvarlandığında, rüyasında kesik kafalar değil, Donmata Marosa'yı gördü. Kadın çıplaktı, gözleri külle doluydu ve öpücüğü pelin otu tadındaydı. *Beni terk ettin, diye* nefes aldı. *Beni ölüme terk ettin. Tıpkı arkadaşını bıraktığın gibi.*

Sonunda kapı çalındığında sarsılarak uyandı.

"Loth.

El yordamıyla sürgüyü aradı. Ead dışarıdaydı. Onun odaya girmesine izin vermek için kenara çekildi.

'Yolumuzu buldum,' dedi. "Su halkıyla birlikte gideceğiz.

Her gün Limber Nehri'ni geçen mavna ve vapurlarda tayfalık yapıyor, insanları ve malları bir taraftan diğerine taşıyorlardı. "Sanırım aralarında daha fazla arkadaşınız var.

'Bir,' diye onayladı. 'Yüksek Kış Bayramı için Özel Merdiven'e bir şarap sevkiyatı yapılıyor. Su halkına katılabileceğimizi kabul etti. Bu bizi içeri sokacaktır.

"Peki biz ne zaman?

"Sabran'ı bulmak istiyorum. Ead ona baktı. "Burada kalmayı tercih edersen, ben yalnız giderim.

"Hayır," dedi Loth. "Birlikte gideceğiz.

Tüccarlar gibi giyinmiş, pelerinlerinin altında çenelerine kadar silahlanmış olarak yola çıktılar. Çok geçmeden Fiswich-by-Bridge bölgesine girdiler ve Delphin Sokağı'ndaki vapur merdivenlerinden aşağı kaydılar. Merdivenler, su insanlarının Limber'de geçirdikleri uzun bir günün ardından içki içtikleri Gri Grimalkin adlı bir meyhanenin yanına sıkışmıştı.

Taverna Ascalon Sarayı'nın doğu duvarına bakıyordu. Loth, Ead'i takip etti. Binici çizmeleri nehir kıyısındaki kabukları çıtırdatıyordu.

Şehrin bu kısmına hiç adım atmamıştı. Fiswich-by-Bridge sahtekarlığıyla ünlüydü.

Ead meyhanenin dışındaki adamlardan birine

yaklaştı. "Arkadaşım," dedi. "İyi tanıştık.

"Hanımefendi. Adam bir fare kadar kirliydi ama keskin gözlüydü. "Hâlâ bize katılmak istiyor musunuz?

"Eğer bizi kabul edersen.

"Yapacağımı söyledim. Tavernaya bir göz attı. 'Mavnanın yanında bekle. Diğerlerinden bazılarını fincanlarından çıkarmam gerek.

Yakınlarda, söz konusu mavna şarap fıçılarıyla yükleniyordu. Loth nehrin kenarına doğru yürüdü ve Alabastrine Kulesi'nin pencerelerindeki mumların canlanmasını izledi. Kraliçe Kulesi'nin tepesini ancak görebiliyordu. Kraliyet daireleri karanlıkta kalmıştı.

"Söyle bana," diye mırıldandı Ead'a, "Büyükelçi uq-Ispad arkadaşlarını bu kadar hoşnut etmek için ne yapıyor?

'Hancıya emekli maaşı ödüyor. Bu adama gelince, Chassar onun kumar borçlarını karşıladı,' dedi. "Onlara Manastırın Dostları diyor.

Sucu arkadaşlarını meyhaneden çıkardı. Son şarap da mavnaya yüklendiğinde, Loth ve Ead bindiler ve kendilerine bir bankta yer buldular.

Ead düz bir şapka taktı ve her kıvrımını içine soktu. Her sucu bir kürek tuttu ve kürek çekti.

Limber geniş ve hızlı akıyordu. İskeleye ulaşmaları biraz zaman aldı.

Özel Merdiven, saray duvarındaki, kraliyet ailesinin ayrılışı için gizli bir yol olarak tasarlanmış bir kapıya çıkıyordu. Sabran zevk kayığını hiç kullanmamıştı ama annesi her zaman nehirde gezinir, insanlara el sallar, parmaklarını suyun üzerinde gezdirirdi. Loth kendini, Kraliçe Rosarian'ın Gian Harlowe'la kaçamak yapmak için merdiveni kullanıp kullanmadığını merak ederken buldu.

Artık bu söylentiye inanması gerekip gerekmediğinden emin değildi. Bütün inançları zedelenmiş ve hırpalanmıştı. Belki de bu mahkeme hakkında düşündüğü hiçbir şey doğru değildi.

Ya da belki de bu bir inanç sınavıydı.

Su halkını merdivenlerden yukarı kadar takip ettiler. Duvarın diğer tarafında, Loth yollarını kesen üç şövalye-errant'ı ilk kez gördü. Ead, Loth'u soldaki bir oyuğa çekti ve kuyunun arkasına çömeldiler.

"Hepinize iyi akşamlar," dedi şövalyelerden biri. "Şarabınız var mı?

"Emredersiniz, beyler. Baş sucu şapkasını çıkardı. "Altmış varil.

"Onları Büyük Mutfak'a götürün. Ama önce arkadaşlarınızın bize yüzlerini göstermeleri gerekecek. Hepiniz kapüşonlarınızı indirin ve keplerinizi çıkarın.

Su halkı kendilerine söyleneni yaptı.

"Güzel. Yola koyulun,' dedi şövalye-erdemli.

Fıçılar usulüne uygun olarak merdivenlerden yukarı taşındı. Ead oyuğun ağzına doğru süründü - ancak geri çekildi.

Şövalyelerden biri merdivenlerden iniyordu. Meşalesini saklandıkları yere doğru tuttuğunda bir ses, "Bu da ne?" diye sordu. Alev yaklaştı. "Burada Yoldaşlık Şövalyesi'ne karşı mı geliyoruz?

Sonra şövalye-errant Loth'u gördü, o da Ead'i gördü ve miğferinin yarattığı gölgenin altında Loth onun alarumu kaldırmak için ağzını sonuna kadar açtığını gördü.

Tam o sırada bir bıçak boğazını kesti. Kan fışkırırken, Ead onu kuyuya attı.

Üç kalp atışı ve dibe vurdu.

50

Batı

Sarayda kimseyi öldürmemeyi ummuştu. Eğer daha fazla zaman olsaydı, Ead adamı mumlayabilirdi.

Meşaleyi aldı ve kuyuya düşmesine izin verdi. Bıçağındaki kanı sildi.

"Meg'i bul ve onun odasına saklan," dedi sessizce. "Saraya göz atmak istiyorum.

Loth ona sanki bir yabancıymış gibi bakıyordu. Onu merdivenlerden yukarı itti.

'Acele edin. Cesedi bulduklarında her yeri arayacaklar' dedi. O

gitti.

Ead uzaklaşmadan önce onu takip etti. Elma ağacının bulunduğu avluyu geçti ve sırtını Büyük Mutfak'ın kireç badanalı duvarına dayadı. Kraliyet Mabedi'ne giden geçide girmeden önce bir grup muhafızın geçip gitmesini bekledi.

Her ikisi de siyah cüppe giymiş ve partizanlarla silahlanmış iki şövalye daha kapının önünde duruyordu.

İkisini de mumladı. Anneleri isterse, olanları rapor edemeyecek kadar uyanmış olurlardı. İçeride bir sütunun arkasına saklandı ve karanlığa baktı. Her zaman olduğu gibi, birçok saray mensubu ayin için toplanmıştı. Sesler tonozlu tavanda çınlıyordu.

Sabran ortalıkta görünmüyordu. Margret de öyle.

Ead ibadet edenlerin nasıl oturduğuna dikkat etti. Genellikle dostluk ruhu içinde banklarda toplanırlardı. Ancak bu gece açık seçik bir gruplaşma vardı. Hizmetkârlar tam teçhizatlıydı. Siyah ve gri, tabardlarına ikiz kadehler işlenmişti.

Bir zamanlar, Combe'un hizmetkârlarını onun *evinde kasıla kasıla dolaşırken görürdünüz.*

Margret, *sanki ilk sadakatleri kraliçelerine değilmiş gibi,* ona cübbelerini *giymelerini* söylemişti.

'Şimdi,' dedi Baş Sanctarian, ilahi bittiğinde, 'bu en kutsal zamanda inzivaya çekilerek dua etmeyi tercih eden Majesteleri için Cömertlik Şövalyesi'ne dua ediyoruz. Bir gün kraliçemiz olacak olan karnındaki prenses için dua ediyoruz. Ve her ikisine de büyük bir özenle bakan Adalet Düşesi'ne şükranlarımızı sunuyoruz.

Ead mabedi girdiği gibi sessizce terk etti. Yeterince görmüştü.

Carnelian Evi, Özel Merdiven'den çok uzakta değildi. Loth, her ikisi de Adalet Düşesi'nin rozetini taşıyan bir çift muhafızdan kurtuldu ve kilitli olmayan kapıdan içeri süzüldü.

Dolambaçlı bir merdiveni takip etti ve çoktan ölmüş kraliçelere hizmet etmiş Yatak Odası Hanımefendilerinin portreleriyle süslenmiş, iyi bildiği bir koridora çıktı. Koridorun bir ucunda genç Leydi Arbella Glenn'in yeni bir resmi belirmişti.

Doğru kapıya ulaştığında dinledi. İçeride sessizlik vardı. Kolu çevirdi ve içeri adım attı.

Mumlar odayı aydınlatıyordu. Kız kardeşi bir kitabın üzerine eğilmişti. Kapının açılma sesiyle irkilerek ayağa kalktı.

'*Nezaketin* adı-' Komodinden bıçağını kaptı, gözleri irileşmişti. 'Defol git, düzenbaz, yoksa kalbini sökerim. Seni kapıma gönderen nedir?'

"Kardeşlik görevi. Kapüşonunu indirdi. "Ve bir an daha uzak durursam gazabınızdan korkuyorum.

Bıçak elinden düştü ve gözleri doldu. Ona doğru koştu ve kollarını boynuna doladı.

"Loth. Vücudu hıçkırıklarla sarsıldı. "Loth-

Onu kucakladı, kendisi de gözyaşlarına boğulmak üzereydi. Ancak şimdi ona sarıldığında evde olduğuna inanmaya cesaret edebiliyordu.

'Gerçekten kalbini söküp atabilirim, Arteloth Beck. Beni aylarca terk ettin, buraya bir serseri gibi gizlice girdin-' Margret ellerini onun yanaklarına koydu. Onunkiler gözyaşlarıyla ıslanmıştı. "Peki yüzündeki o şey *ne*?

'Yokluğumun suçunu Gece Şahini'nin üstlenmesi konusunda ısrar etmeliyim. Sakal için olmasa da. Onun alnından öptü. "Sana her şeyi sonra anlatacağım. Meg, Ead burada.'

'Ead-' Gözlerinde sevinç parladı, sonra söndü. 'Hayır. Bu ikiniz için de çok tehlikeli-'

"Sab nerede?

"Kraliyet daireleri sanırım. Margret bir eliyle onun omzunu kavradı ve diğer eliyle gözlerini sildi. "Hamileliği nedeniyle hapsedildiğini söylüyorlar. Sadece Roslain'in onunla ilgilenmesine izin veriliyor ve Crest'in hizmetkârları kapısını koruyor.

"Combe tüm bunların neresinde?

'Gece Şahini birkaç gün önce kanatlandı. Stillwater ve Fynch de öyle. Bunun kendi iradeleriyle olup olmadığı konusunda hiçbir fikrim yok.

"Peki ya diğer Ruhani Dükler?

"Crest'e yardım ediyor gibi görünüyorlar. Pencereye baktı. "Yukarıda hiç ışık olmadığını gördün mü?

Loth başını salladı, ne demek istediğini gayet iyi anlamıştı. "Sabran karanlıkta uyuyamaz.

"Evet. Margret perdeleri kapatmak için hareketlendi. 'Çocuğunu o neşesiz odada doğura b i l e c e ğ i düşüncesi-'

"Meg.

Döndü.

"Prenses Glorian diye biri olmayacak," dedi Loth usulca. 'Sab hamile değil. Ve tekrar çocuk sahibi olmayacak.

Margret çok hareketsizdi.

"Nasıl?" diye sordu

sonunda.

"Karnı... delinmişti. Beyaz Wyrm geldiğinde. Kız kardeşi el

yordamıyla yerleşmeye çalıştı.

"Şimdi her şey anlam kazanmaya başladı. Oturdu. "Crest tahta geçmek için Sabran'ın ölmesini beklemek istemiyor.

Nefesi titriyordu. Loth gelip yanına oturdu ve ona her şeyi anlaması için zaman tanıdı.

"İsimsiz Olan geri dönecek. Margret kendini toparladı. "Sanırım artık yapabileceğimiz tek şey buna hazırlanmak.

'Ve Inys bölünmüşse bunu yapamayız,' dedi yeni bir ses.

Loth kılıcını çekmiş halde ayağa kalktı ve kapıda Ead'i gördü. Margret sözsüz bir rahatlama sesi çıkardı ve onun yanına gitti. Kardeş gibi kucaklaştılar.

"Rüya görüyor olmalıyım," dedi Margret omzuna doğru. "Geri döndün.

"Bana tekrar buluşacağımızı söylemiştin. Ead ona sıkıca sarıldı. "Seni yalancı durumuna düşürmek istemedim.

'Açıklamanız gereken çok şey var. Ama bekleyebilir. Margret geri çekildi. "Ead, Sabran Kraliçe Kulesi'nde.

Ead kapıyı sürgüledi. "Bana her şeyi anlat.

Margret ona Loth'a söylediklerini aynen tekrarladı. Onu dinlerken Ead bir heykel gibi duruyordu.

Sonunda, 'Ona ulaşmalıyız,' dedi.

"Üçümüz fazla uzağa gidemeyiz," diye mırıldandı

Loth. "Bedenin Şövalyeleri tüm bunların

neresinde?

Inys Kraliçeleri'nin sadık korumaları. Loth sormak aklına bile gelmemişti.

Margret, "Yüzbaşı Lintley'i bir haftadır görmedim," diye itiraf etti. "Diğerlerinden bazıları Kraliçe Kulesi'nin dışında nöbet tutuyor.

"Majestelerini korumak onların görevi değil mi? Ead sordu.

'Adalet Düşesi'nin ona zarar verdiğinden şüphelenmeleri için bir sebep yok. Sab'ın dinlendiğini düşünüyorlar.

'O halde Sabran'ın iradesi dışında tutulduğunu onlara bildirmeliyiz. Beden Şövalyeleri çok zorludur. Yarısı bile bizim tarafımızda olsa ayaklanmayı bastırabiliriz,' dedi Ead. 'Lintley'i bulmaya çalışmalıyız. Belki de onu nöbetçi kulübesine koymuşlardır.

"Sana gösterdiğim gizli yoldan gidebiliriz," dedi Margret.

Ead kapıya yöneldi. "Güzel.

"Bekle. Margret Loth'a bir el uzattı. "Bana bir silah ödünç ver kardeşim, yoksa buzdan bir evdeki ateş kadar işe yaramam.

Baselard'ını şikayet etmeden teslim etti.

Margret bir mum aldı ve koridorda ilerlemeye başladı. Onları bir kadın portresinin önüne getirdi ve bir tarafını uzaklaştırdığında

duvardan bir geçit ortaya çıktı. Ead içine tırmandı ve Margret'e yardım etti. Loth portreyi arkalarından kapattı.

Bir cereyan mumu söndürdü ve onları karanlıkta bıraktı. Loth'un tek duyabildiği nefes alış verişleriydi. Sonra Ead parmaklarını şıklattı ve gümüş mavisi bir alev, bir ateş püskürtücüden çıkan kıvılcım gibi sıçradı. Ead onu avucunun içine alırken Loth kız kardeşiyle bakıştı.

Ead, 'Her yangından korkulmamalıdır,' dedi.

Margret kendini toparlamış görünüyordu. "Crest'i şafaktan önce korkutsan iyi edersin.

Bir çıkış yoluna ulaşana kadar basamakları takip ettiler. Ead kapıyı iterek açtı.

"Her şey yolunda," diye mırıldandı. "Meg, hangi kapı?

Margret hemen, "En yakını," dedi. Loth ona kaşlarını kaldırdığında, Margret onun ayağına vurdu.

Ead ışıksız koridora adım attı ve kapıyı denedi ama boşuna. "Yüzbaşı Lintley?" dedi yumuşak bir sesle. Cevap gelmeyince kapıyı çaldı. "Sör Tharian.

Bir duraklama, sonra: "Oraya kim gider?

"Tharian. Margret kapıda Ead'e katıldı. "Tharian, ben Meg.

"Meg-" Boğuk bir yemin. 'Margret, gitmelisin. Crest beni içeri kilitledi.'

Dilini şaklattı. "Bu seni dışarı çıkarmak için bir nedene benziyor, aptal, ayrılmak için değil.

Loth koridorun aşağısına baktı. Eğer biri nöbetçi kulübesinin kapısını açarsa, saklanacak hiçbir yerleri olmayacaktı.

Ead kapının yanında diz çöktü. Parmaklarını büktüğünde, ateş bir ceset mumu gibi yanında asılı kaldı. Anahtar deliğini inceledi ve diğer eliyle buklelerinden bir toka çıkarıp kilide soktu. Klik sesi duyulduğunda Margret menteşelerin gıcırdamamasına dikkat ederek kapıyı yavaşça açtı.

Sör Tharian Lintley odasında gömlek ve pantolonuyla duruyordu. Odadaki tüm mumlar yanarak sönmüştü. Doğruca Margret'in yanına gitti ve bir eliyle yanağını kavradı.

'Margret, yapmamalısın-' Loth'u görünce ayağa kalktı ve askerce eğildi. 'Aziz. Lord Arteloth, döndüğünüzden haberim yoktu. Ve-' Duruşu değişti. "Bayan Duryan.

"Yüzbaşı Lintley. Ead hâlâ alevini tutuyordu. "Beni tutuklamaya çalışmanızı mı beklemeliyim?

Lintley yutkundu.

"Ormanın Leydisi'nin kendisi olup olmadığınızı merak ettim," dedi. 'Baş Sekreterin hizmetkârları sizin büyücülüğünüzle ilgili hikâyeler anlattı.

"Barış. Margret onun koluna dokundu. 'Ben de henüz anlamıyorum ama Ead benim arkadaşım. Bize yardım etmek için hayatını tehlikeye atarak geri döndü. Ve Loth'u bana geri getirdi.

Lintley'i yumuşatmak için tek gereken onun bir bakışıydı.

"Combe o gece seni tutuklamamızı emretti," dedi Ead'e. "Crest'le işbirliği mi yapıyor?

'Bunu bilmiyorum. Ahlakı sorgulanabilir elbette ama gerçek düşman o olmayabilir. Ead kapıyı kapattı. "Majestelerinin iradesi dışında alıkonulduğundan şüpheleniyoruz. Ve ona ulaşmak için fazla zamanımız yok.

"Ben zaten denedim. Lintley sanki bütün umutlarını yitirmiş gibi bakıyordu. "Ve bunun için sürgün edileceğim.

"Ne oldu?

"Söylentilere göre Kral Sigoso ile işbirliği içindeymişsiniz ve ona geri dönmüşsünüz ama Lord Arteloth ortadan kaybolduktan hemen sonra, Majestelerini savunmasız bırakmak için kasıtlı bir girişim olduğunu sezdim.

"Devam et," dedi Ead.

"Majesteleri Beyaz Wyrm geldiğinden beri Kraliçe Kulesi'nden çıkmamıştı ve penceresinden ışık sızmıyordu. Dame Joan Dale ve ben onun iyi olduğundan emin olmak için Büyük Yatak Odası'na girmek istedik. Crest itaatsizlik ettiğimiz için zırhlarımızı çıkarttırdı," dedi acı bir şekilde. "Şimdi buraya hapsedildim.

"Peki ya diğer Beden Şövalyeleri? Margret sordu. "Üçü

de protesto için burada.

'Uzun sürmeyecek,' dedi Ead. 'Bu gece harekete geçersek kaç hizmetkârla karşılaşırız?

'Crest'in saraydaki otuz altı hizmetlisinin yaklaşık yarısının silahlı olduğunu tahmin ediyorum. Birkaç şövalyesi de var.

Beden Şövalyeleri Inys'in en iyi savaşçıları arasındaydı ve yeteneklerine göre seçilmişlerdi. Hizmetkârlardan oluşan bir güruhu bile yenebilirlerdi.

"Sence diğerleri hâlâ sadık mı? Ead sordu. "Kesinlikle. İlk

bağlılıkları her zaman Majestelerine.

'Güzel,' diye cevap verdi. 'Onları topla ve Crest'in peşinden git. O yakalandığında, hizmetkârları silahlarını bırakacaklardır.

Odadan dışarı çıktılar. Ead diğer üç kapının kilitlerini kırdı ve Lintley planı askerlerine fısıldadı. Kısa süre sonra Dame Joan Dale, Dame Suzan Thatch ve Sör Marke Birchen'in yanında durdular.

"Cephaneliğin dışında çok fazla muhafız yok. Ead Lintley'e kendi kılıçlarından birini uzattı. "Silahlarınızı alın ama zırh giymemenizi tavsiye ederim. Sizi yavaşlatacaktır. Ve gürültülü.

Lintley bıçağı aldı. "Ne yapacaksın?"

"Majestelerini bulacağım.

Lintley, "Etrafı Crest'in hizmetindeki hizmetlilerle çevrili olacak," diye tekrarladı. "Son gittiğimde Kraliçe Kulesi'nin neredeyse her katında konuşlanmışlardı.

"Onlarla başa çıkabilirim.

Lintley başını salladı. "Aklını mı kaçırdın, Ead, yoksa Cesaret Şövalyesi yeniden mi geldi, anlayamıyorum.

Loth ona, "Seninle gelmeme izin ver," dedi. "Yardım edebilirim.

"Bir avuç hainin beni onun yanından uzak tutacağını sanıyorsan," diye cevap verdi hemen, "fena halde yanılıyorsun. Sonra daha yumuşak bir sesle, "Bunu tek başıma yapabilirim.

Sözlerindeki inanç onu gafil avladı. Onun bir wyverlingi devirdiğini görmüştü. Birkaç hizmetkârla başa çıkabilirdi.

'O halde ben de sizinle geliyorum Sör Tharian,' dedi.

Lintley başıyla onayladı. "Sizinle birlikte savaşmak benim için bir onurdur Lord Arteloth.

"Ben de seninle geleceğim," dedi Margret. "Eğer beni kabul edersen.

"Yapacağım, Leydi Margret. Lintley gülümsedi. "Sana sahip olacağım.

Bakışları bir an için gereğinden uzun sürdü. Loth boğazını temizleyerek Lintley'nin başka tarafa bakmasını sağladı.

Beden Şövalyelerinden biri Ead'e karanlık bir sesle, "Hâlâ kapıya varmadan tutuklanacağınızı söylüyorum," dedi.

"Kesin bir şeymiş gibi konuşuyorsun. Ead kollarını kavuşturarak ayağa kalktı. 'Eğer içinizden biri geri dönmek istiyorsa, bunu şimdi söylesin. Korkaklığa tahammülümüz yok.

Margret kararlı bir şekilde, 'Biz Aziz ve Kutsal Maiyeti ile aynı sayıdayız,' dedi. 'Eğer onların yedisi bir din kurmayı başardıysa, umarım bizim yedimiz de birkaç sütten çıkmış ak kaşıkı bozguna uğratabiliriz.

Ead, daha önce de yaptığı gibi Kraliçe Kulesi'ne ağaç sarmaşıklardan oluşan merdivenden tırmandı. Özel Mutfak'a yaklaştığında duvarı itti ve pencere pervazına tutundu. Son tırmanışında zayıf düşen ağaç sarmaşıkları çizmesinin altından koptu ve aşağıdaki camekânın üzerine yıkıldı.

Kendini çekti ve çömeldi. Aşağıda bir yerde bir çan çalmaya başladı. Cesedi kuyuda bulmuş olmalılar.

Lintley için alarum iyi bir haberdi. O ve Beden Şövalyeleri bu dikkat dağınıklığından yararlanarak cephanelikten kılıçlarını geri alabileceklerdi. Ancak Ead için durum kötüydü. Bu kargaşa Kraliçe Kulesi'ndeki tüm hizmetkârları yataklarından kaldıracaktı.

Artık Sabran'la arasında sadece birkaç oda kalmıştı.

Kanlı Kraliyet Galerisi boştu. Berethnet Hanesi'nin kadınlarının portrelerinin önünden geçti. Merdivene yaklaşırken boyalı yeşil gözler onu takip ediyor gibiydi. Kraliçeler arasında farklılıklar vardı - saçlarda bir kıvrım, bir gamze, iyi tanımlanmış bir çene - ama her biri diğerlerine o kadar benziyordu ki, hepsi kardeş olabilirdi.

Sesi titriyordu ve bir sonraki katın sesini duyabiliyordu. Ayak sesleri yaklaşıyordu. Yeşiller içindeki bir grup hizmetkâr merdivenden hışımla indiğinde, bir duvar halısına yaslanmış, gözden kaybolmuştu.

Çan onları kraliyet dairelerinden uzaklaştırmıştı. Bu onun Sabran'a ulaşma şansıydı.

Üst katta, yatak odasının hanımı olarak yaşadığı koridor vardı.
Ead çok aşağılardan gelen bir ses duyunca durdu.

"Kraliçe Kulesi'ne! Lintley'di. 'Bedenin Şövalyeleri! Tüm kılıçlar kraliçeye!'

Görülmüşlerdi, hem de çok erken. Ead pencereye koştu ve aşağı baktı.

Jilet gibi duyularıyla çatışmanın her ince ayrıntısını görebiliyordu. Güneş Saati Bahçesi'nde, Crest muhafızları silahlı Beden Şövalyeleri'yle kılıçlarını kilitliyordu. Loth'u gördü, kılıcı elinde parlıyordu. Margret onunla sırt sırta duruyordu.

Alev serbest bırakılmasını istiyordu. Ead çocukluğundan beri ilk kez sabah güneşi kadar kırmızı bir avuç Drakon ateşi yarattı ve

Güneş Saati Bahçesi'ne, hainlerin ortasına. Panik hüküm sürüyordu. Hizmetkârlar çılgınca dönerek ateşin kaynağını aradılar, şüphesiz yukarıda bir wyrm olduğunu düşünüyorlardı. Anı yakalayan Loth dirseğiyle hasmına vurdu. Ead onun yüzünün sertleştiğini, boğazının büküldüğünü ve yumruğunun sıkıldığını gördü.

"Saray halkı," diye seslendi, "beni dinleyin!

Kargaşa sarayı çoktan ayağa kaldırmıştı. Her binanın pencereleri açılıyordu.

"Ben Lord Arteloth Beck, kraliyete olan sadakatinden ötürü Inys'ten sürgün edildim. Loth Güneş Saati Bahçesi'nin ortasına doğru ilerlerken kılıç şakırtıları arasında böğürdü. 'Igrain Crest kraliçemize karşı döndü. Hizmetkârlarının onun renklerini giymesine ve silah taşımasına izin veriyor. Hizmetkârlarının sarayda tazılar gibi dövüşmesine izin vererek Yoldaşlık Şövalyesi'nin yüzüne tükürüyor. Bunlar hainceylemler!'

Sesi yeniden doğmuş bir adam gibiydi.

"Sizleri dostluk ve inanç içinde Majesteleri için ayağa kalkmaya çağırıyorum," diye bağırdı. 'Kraliçe Kulesi'ne ulaşmamıza ve onun güvenliğini sağlamamıza yardım edin!

Pencerelerden öfke çığlıkları yükseldi. 'Sen. Ne

yapıyorsun burada?'

Ead döndü. On iki hizmetli daha ortaya çıkmıştı.

"Bu o," diye bağırdı içlerinden biri ve ona doğru koştular. 'Ead Duryan, silahlarınızı teslim edin!

Hepsini mumlayamazdı. Kan

olması gerekiyordu.

İki kılıç çoktan ellerindeydi. Yüksekten sıçradı ve kedi gibi ortalarına indi, parmakları ve tendonları kesti, bağırsakları bir kesenin altın dökmesi gibi döktü. Ölüm bir çöl rüzgârı gibi onlara doğru geliyordu.

Kılıçları yemin ettiği pelerin kadar kırmızıydı. Ölüler ayaklarının dibinde yatarken başını kaldırıp demirin tadına baktı, elleri ıslaklık içinde eldivenliydi.

Leydi Igrain Crest koridorun sonunda, yanında iki şövalye ile birlikte duruyordu.

"Yeter, Majesteleri. Ead kılıçlarını kınına soktu. "Yeter.

Crest katliamdan etkilenmemiş görünüyordu.

"Bayan Duryan," dedi kaşlarını kaldırarak. "Kan, canım, asla ilerlemenin yolu değildir.

"Zengin sözler," diye yanıtladı Ead, "elleri sırılsıklam olan birinden.

Crest irkilmedi.

"Ne zamandan beri kendini kraliçelerin yargıcı olarak görüyorsun? Ead ona doğru bir adım attı. "Ne zamandır erdemli olduğunu düşündüğün yoldan saptıkları için onları cezalandırıyorsun?

"Saçmalıyorsunuz, Bayan Duryan.

"Cinayet atalarınızın öğretilerine aykırıdır. Ve yine de... Berethnet'leri yargıladınız ve onları eksik buldunuz. Kraliçe Rosarian evlilik yatağı dışında bir sevgili edindi ve sizin gözünüzde lekelendi. Ead durakladı. "Rosarian senin yüzünden öldü.

Karanlığa fırlatılmış bir oktu, içgüdüden biraz daha fazlasıyla hedeflenmişti. Yine de Crest gülümsedi.

Ve Ead biliyordu.

"Kraliçe Rosarian," dedi Adalet Düşesi, "Sigoso Vetalda tarafından görevden alındı.

'Sizin onayınızla. İçeriden senin yardımınla. O günah keçisi ve silahtı ama azmettirici sendin,' dedi Ead. 'Sanırım her şey yolunda gittiğinde gücünün farkına vardın. Kızını annesinden daha itaatkâr bir kraliçeye dönüştürmeyi umuyordun. Sabran'ı senin öğütlerine bağımlı hale getirmeye ve seni ikinci bir anne gibi sevmesini sağlamaya çalıştın. O küçük gülümsemeyi yansıttı. "Ama tabii ki Sabran kendi iradesini geliştirdi.

"Ben Adalet Şövalyesi Dame Lorain Crest'in varisiyim. Crest ölçülü bir tonda konuştu. 'Hayatın büyük düellosunun adil bir şekilde yürütülmesini sağlayan, suçluluk ve masumiyet kupalarını tartan, değersizleri cezalandıran ve doğruların her zaman günahkârlara karşı zafer kazanmasını sağlayan kişi. Mirasını savunmak için yaşadığım Aziz'in en sevdiği kişiydi.

Gözleri şimdi hararetle yanıyordu.

'Sabran Berethnet,' dedi usulca, 'evi mahvetti. O kısır bir kadın. Piç doğumlu. Galian Berethnet'in gerçek varisi değil. Aziz'i yüceltmek için tacı bir Crest giymeli.

Ead'in arkasından gelen bir ses, "Aziz, Inys'in tahtında hiçbir zorbaya yer vermez," dedi.

Sör Tharian Lintley dokuz Beden Şövalyesi'yle birlikte Crest'in omzunda belirdi. Crest ve koruyucularının etrafını sardılar.

'Igrain Crest,' dedi Lintley, 'vatana ihanet şüphesiyle tutuklandınız. Bizimle Dearn Kulesi'ne geleceksin.

Crest, "Majestelerinin ya da benim emrim olmadan tutuklama yapamazsınız," dedi. Sanki hepsi onun altındaymış gibi dosdoğru önüne baktı. "Siz kim oluyorsunuz da kılıçlarınızı kutsal kanın üzerine çekiyorsunuz?

Lintley bu soruya karşılık vermeye tenezzül etmedi. Ead'e, "Git," dedi. "Majestelerinin yanına git.

Ead'in teşvik edilmesine gerek yoktu. Crest'e son bir kez baktı ve koridorun sonuna doğru ilerledi.

Crest arkasından, 'Şimdi barışçıl bir geçiş yapabiliriz ya da gerçek ortaya çıktığında savaşabiliriz,' diye seslendi. 'Ve olacak da, Bayan Duryan. Doğru olan her zaman zafer kazanacaktır... sonunda.

Çenesini sıkan Ead adımlarını sıklaştırdı.

Gözden kaybolur kaybolmaz koşmaya başladı. Sayısız kez gittiği yolu takip ederken arkasından kan damlıyordu.

Varlık Odası'na doğru koştu. Her yer soğuk ve karanlıktı. Bir köşeyi döndü ve Büyük Yatak Odası'nın kapıları karşısındaydı. Inys Kraliçesi'ni bulmak için pek çok kez geçtiği kapılar.

Karanlıkta bir şey hareket etti. Ead kısa bir süre durdu. Alevi, kapıların yanında iki büklüm olmuş figürün üzerine mide bulandırıcı bir ışık düşürdü. Kobalt camı gibi gözler ve siyah saçlardan bir perde.

Roslain.

"Geri çekil. Elinde bir bıçak parlıyordu. 'Ona dokunursan boğazını keserim büyükanne, yemin ederim-'

Benim, Roslain. Ead.'

Yatak Odasının Baş Beyefendisi sonunda ışığın ötesini gördü. "Ead.

Bıçağı havada tuttu, zor nefes alıyordu. 'Dedikoduları reddettim ama belki de *siz* Ormanın Leydisi'sinizdir. "Ondan daha mütevazı bir cadı, sizi temin ederim.

Ead, Roslain'in yanına çömeldi ve sağ eline uzanarak onun irkilmesine neden oldu. Parmaklarından üçü acayip bir açıyla bükülmüştü ve aşk düğümü yüzüğünün üzerinde bir kemik parçası çıkıntı yapıyordu.

"Bunu büyükannen mi yaptı? Ead ona sessizce sordu. "Yoksa onunla işbirliği mi yapıyorsun?

Roslain acı bir kahkaha attı. "*Aziz*, Ead.

'Bir kraliçenin gölgesinde büyüdün. Belki de ona kızarak büyüdün.

"Ben onun gölgesinde değilim. Ben onun gölgesiyim. Ve bu,' dedi Roslain, 'benim *ayrıcalığım oldu*.

Ead onu inceledi ama gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzünde hiçbir hile yoktu.

Roslain, "Ona git, ama tetikte ol," diye fısıldadı. 'Eğer büyükannem geri gelirse-'

"Büyükannen tutuklandı.

Bunun üzerine Roslain nefes nefese bir hıçkırık tutturdu. Ead onun omzunu sıktı. Sonra ayağa kalktı ve bir asır sonra ilk kez Büyük Yatak Odası'nın kapılarıyla yüzleşti. Varlığının her bir siniri gerilmiş bir arp teliydi.

İçeride karanlık uğursuzca esniyordu. Alev, bir hayalet ışığı gibi süzülmek üzere elinden kurtuldu ve solgun titreşimiyle Ead yatağın ayak ucunda bir figür seçti.

"Sabran.

Figür kıpırdandı. "Bırak beni," diye homurdandı. "Dua ediyorum.

Ead çoktan Sabran'ın yanına varmış, başını kaldırmıştı. Titreyen uzuvlar ondan uzaklaştı.

"Sabran. Sesi titriyordu. "Sabran, bana bak.

Sabran bakışlarını kaldırdığında Ead nefesini tuttu. Kendi saçlarının örtüsüne sarılmış, cılız ve halsiz Sabran Berethnet bir kraliçeden çok bir leşe benziyordu. Bir zamanlar berrak olan gözleri artık çok az şey görüyordu ve yıkanmamış günlerin kokusu geceliğine sinmişti.

"Ead. Parmakları yüzüne geldi. Ead buz gibi elini yanağına bastırdı. 'Hayır. Sen başka bir rüyasın. Buraya bana eziyet etmek için geldin. Sabran arkasını döndü. "Beni rahat bırak.

Ead ona baktı. Sonra haftalardır ilk kez güldü, karnının derinliklerinden gelen bir kahkaha.

"Lanet olsun sana, inatçı aptal. Neredeyse kahkahadan boğulacaktı. "Sana geri dönmek için Güney'i ve Batı'yı geçtim, Sabran Berethnet, ve sen beni böyle mi ödüllendiriyorsun?

Sabran ona bir süre daha baktı, yüzü aydınlandı ve aniden ağlamaya başladı. "Ead," dedi, sesi çatallaşıyordu ve Ead onu sımsıkı sarıp kollarıyla olabildiğince çok sarıldı. Sabran ona karşı bir kedi yavrusu gibi kıvrıldı.

Ona dair hiçbir şey yoktu. Ead yataktan örtüyü çekti ve onu örtüye sardı. Açıklamalar daha sonra gelebilirdi. İntikam da öyle. Şimdilik tek istediği onun güvende ve sıcak olmasıydı.

"Truyde utt Zeedeur'u öldürdü. Sabran o kadar kötü titriyordu ki güçlükle konuşabiliyordu. "Beden Şövalyelerimi hapsetti. Igrain. Denedim-Denedim-'

"Sus. Ead onun alnına bir öpücük kondurdu. "Ben buradayım. Loth burada. Her şey yoluna girecek.

51

Doğu

Şafak sökmek üzereydi ve Vane Salonu'nun avlusunda Yaşlı Vara demir bacağını yağlıyordu. Tané ona yaklaştı. Soğuk parmak eklemlerini pembeleştirmişti.

"Günaydın, Yaşlı Vara. Bir tepsi koydu. "Orucunuzu bozmak isteyebileceğinizi düşündüm.

"Tané. Gülümsemesi yorgundu. "Ne kadar naziksiniz. Yaşlı kemiklerim sıcaklık için minnettar olurdu.

Onun yanına oturdu. "Sık sık yağlanmaya ihtiyaç duyar mı?" diye sordu.

"Nemli koşullarda günde bir kez, yoksa paslanmaya başlar. Yaşlı Vara uzvu okşadı. "Bunu benim için yapan metal ustası artık öldüğüne göre, onu kaybetme riskini göze almamalıyım.

Tané onun yüz ifadelerini okumaya alışmıştı. Saldırıdan bu yana korku, Tüy Adası'nın koridorlarında kalıcı bir yer edinmişti ama yüzüne kazınmış endişe tazeydi.

"Yanlış bir şey mi var?

Yaşlı Vara ona baktı. "Bilgin Doktor Moyaka Seiiki'ye vardığında bana yazdı," dedi. 'Yüksek Deniz Muhafızları Kaplan Gözü Filosu'nun bir ejderhayı rehin tuttuğundan şüpheleniyor. Görünüşe göre onu canlı tutmaya niyetliler

... onlara istedikleri sulardan güvenli geçişi garanti etmek için. Tanrılarımızı koz olarak kullanmak için yeni ve sinsi bir taktik.

Tané çayı kendi kendine doldurdu. Nefret boğazını kapadı.

"Altın İmparatoriçe'nin efsanevi dut ağacını aradığına dair bir söylenti var," diye devam etti Yaşlı Vara. "Kayıp Komoridu adasında.

"Ejderha hakkında başka bir şey biliyor musun? Tané bastırdı. "Adını biliyor musun?

"Tané, bunu sana söylemek beni üzüyor ama-" Yaşlı Vara içini çekti. "Bu büyük Nayimathun.

Tané yutkundu, boğazı ağrıyordu. "Hâlâ hayatta mı?

"Eğer bu söylentiler doğruysa. Yaşlı Vara nazikçe çaydanlığın başına geçti. "Bildiğin gibi ejderhalar su dışında pek iyi değildir Tané. Yaşıyor olsa bile, büyük Nayimathun bu dünya için fazla uzun değil.

Tané ejderhasının yasını tutmuştu. Şimdi küçük de olsa yaşama ihtimali vardı.

Bu haber her şeyi değiştirdi

'Yüksek Deniz Muhafızları'nın onu kurtarmanın bir yolunu bulabileceğini ummalıyız. Bulacaklarından oldukça eminim. Yaşlı Vara ona bir fincan uzattı. "Lütfen, konuyu değiştirmeme izin verin. Buraya bana bir şey sormaya mı geldin?

Tané güçlükle Nayimathun'u zihninin gerisine itti ama dünyası dönüyordu.

"Merak ediyordum da," dedi kendi kendine, "depoya bakmak için sizden izin isteyebilir miyim? Göksel mücevherler hakkında bir şeyler okumak istiyorum.

Yaşlı Vara kaşlarını çattı. 'Bu gerçekten de gizli bir bilgi. Bunu sadece yaşlıların bildiğini sanıyordum.

"Büyük Nayimathun bana söyledi.

"Ah. Düşündü. "Eğer arzu ederseniz, elbette. Göksel mücevherler -ki bunlara bazen *gelgit mücevherleri* ya da *dilek mücevherleri de* denir- hakkında çok az kayıt var ama olanları da inceleyebilirsiniz. Kuzeyi işaret etti. "Uzun süredir onurlandırılan İmparatoriçe Mokwo'nun hükümdarlığı dönemine ait belgelere ihtiyacınız olacak, bunlar Windward Hall'da saklanıyor. Erişiminizi sağlamak için size bir mektup göndereceğim.

"Teşekkür ederim, Yaşlı Vara.

Tané yolculuk için sıkı giyinmişti. Üniformasının üzerine dolgulu bir palto, başını ve yüzünü saran bir şal ve kış için kendisine verilen kürklü çizmeler. Yaşlı Vara, Windward Hall'un Yüksek Bilge'sine hitaben yazılmış bir parşömenle birlikte ona bir çanta dolusu yiyecek de verdi.

Uzun bir yürüyüş olacaktı, özellikle de soğukta. Yaşlılar Yolu'na inmesi, diğer taraftaki kayalara tırmanması ve Rüzgârgülü Salonu'nun sıcaklığına kadar yürümesi gerekecekti. Yola çıktığında kar tutamları düşmeye başlamıştı.

Bu taraftan aşağı inmenin tek yolu Kwiriki Şelalesi'nin yanındaki sarp kayalıkları kullanmaktı. Aşağı inerken kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki midesi bulanıyordu. Tam şu anda Nayimathun bir kasap gemisinin karnında yaşam savaşı veriyor olabilirdi.

Ve kesinlikle göksel bir mücevher - eğer Tané'nin içine, kumaşın içine bir desen gibi dikilen şey *buysa ...*

Elbette bu bir ejderhayı özgür bırakabilir.

Doğu'nun en kutsal yerinin girişini işaretleyen dalgaların karaya attığı ağaçtan bir geçidin bulunduğu vadinin eteğine ulaştığında neredeyse öğlen olmuştu. Tané ellerini tuzlu suda yıkadı ve taş döşeli patikaya adımını attı.

Yaşlıların Yolu'nda sis o kadar yoğundu ki gökyüzünü bile kapatıyordu. Tané grinin içinde yükselen sedir ağaçlarının tepelerini bile göremiyordu.

Tam olarak sessiz değildi. Birkaç dakikada bir yapraklar hışırdıyor, sanki nefes alıp verirken tedirgin oluyorlardı.

Fenerler ona, kalıntılarının Büyük Yaşlı'nınkilerle birlikte yatmasını isteyen bilginlerin, yaşlıların ve ejderhadan korkan Doğu'nun liderlerinin mezarlarının yanından geçerken rehberlik etti. Bazı taş bloklar o kadar eskiydi ki üzerlerindeki yazılar yıpranmış ve mezarda yatanlara isim verilmemişti.

Yaşlı Vara ona geçmişi düşünmemesini söylemişti. Ancak burada yürürken Susa'yı düşünmeden edemiyordu. İdam edilenlerin cesetleri çürümeye terk edilmiş, kemikleri atılmıştı.

Bir çukurda bir kafa, mantarları çıkarılmış bir beden. Karanlık, görüşünün kenarlarını lekeledi.

Mezarlığı geçmek ve sonundaki kayalıklara tırmanmak günün büyük bir bölümünü aldı. Adanın uzanan kolu olan Quill Burnu'nu gördüğünde gökyüzü mor renge bürünmüştü ve tek ışık ufuktaki altın rengi bir çizgiydi.

Windward Hall'un buruna bakan ön avlusunda hurma ağaçları minik güneşler gibi asılı duruyordu. Tané'yi eşikte, rolünün kemikçi olduğunu ilan eden, tıraşlı kafalı Lacustrine bir adam karşıladı. Bu âlimler günlerinin çoğunu Yaşlılar Yolu'nda, sadıkların mezarlarına bakarak ve büyük Kwiriki'nin kemiklerine övgüler söyleyerek geçirirlerdi.

"Saygıdeğer bilgin. Selam verdi ve Tané de selam verdi. "Windward Hall'a hoş geldiniz.

"Teşekkür ederim, bilgili kemikçi.

Botlarını çıkardı ve yerleştirdi. Kemikçi onu, kömür sobasının soğuğu uzakta tuttuğu inziva yerinin loş iç kısmına g ö t ü r d ü .

"Şimdi," dedi, "sizin için ne yapabiliriz?

"Bilge Yaşlı Vara'dan bir mesaj getirdim. Mesajı uzattı. "Deponuza girmeme izin vermenizi rica ediyor.

Genç adam kaşlarını kaldırarak onu aldı. "Bilge Yaşlı Vara'nın isteklerine saygı göstermeliyiz," dedi, "ama yolculuğunuzdan sonra yorgun olmalısınız. Depoyu şimdi mi ziyaret etmek istersiniz, yoksa sabaha kadar misafir odasında mı beklemek istersiniz?

"Şimdi," dedi Tané. 'Eğer beni almaya istekliysen.

"Bildiğimiz kadarıyla Tüy Adası, Büyük Keder sırasında Doğu'da dokunulmadan kalan tek yerdi," dedi kemikçi ona yürürken. 'Birçok kadim belge onları talihsizliklerden korumak için buraya gönderildi. Ne yazık ki, ateş püskürtenler uyanıp yerimizi keşfettiğinden beri, bu belgeler artık tehlikede.

"Saldırıda hiç kayıp oldu mu?

"Bir avuç," dedi. 'Arşivlerimizi hükümdarlıklara göre düzenliyoruz. Kimi aradığınızı biliyor musunuz?'

"Uzun süredir onurlandırılan İmparatoriçe Mokwo.

Ah, evet. Gizemli bir figür. Tüm Doğu'yu Gökkuşağı Tahtı'nın egemenliği altına almak gibi bir emeli olduğu söylenirdi. Yüzü o kadar güzeldi ki

"Her kelebeğin kıskançlıktan ağladığı kadar güzeldi. Gülümsemesi yanaklarını çukurlaştırdı. "Tarih gerçeği aydınlatmakta başarısız olduğunda, efsane kendi gerçeğini yaratır.

Tané onu bir merdivenden aşağı, bir tünele kadar takip etti.

Çark deposu, inziva yerinin arkasındaki mağarada bir nöbetçi gibi duruyordu. Geçmiş Yüksek Bilginlerin heykelleri duvarlardaki oyukları dolduruyor ve sayısız mavi ışık gözyaşı damlası, örümcek ağı gibi tavandan sarkıyordu.

"Burada alev riskini göze alamayız," dedi kemikçi. "Neyse ki mağaranın kendi lambaları var.

Tané büyülenmişti. "Nedir onlar?

'Moondrops. Işık sineğinin yumurtaları. Depoyu çevirdi. 'Tüm belgelerimiz ejderha yelesi yağı ile işlenir ve buz mağaralarında kurumaya bırakılır. Bilgin Ishari, ateş püskürtenler geldiğinde depoya yeni eklediğimiz belgelerden bazılarına yağ sürüyordu.

"Bilgin Ishari," diye yineledi Tané. Midesi düğümlendi. "O... inzivada mı?

'Ne yazık ki, bilgin akademisyen belgeleri kurtarmaya çalışırken saldırıda yaralandı. Acılarından dolayı öldü.

Ölümden sadece kemikçilerin yapabileceği şekilde, kabullenme ve sessizlikle bahsetti. Tané pişmanlık küllerini yuttu. Ishari sadece on dokuz yıl yaşamıştı ve bu sürenin çoğu ona hiç şans verilmeyen bir hayata hazırlanmakla geçmişti.

Kemikçi depoda bir kapı açtı. "Buradaki belgeler, uzun süredir onurlandırılan İmparatoriçe Mokwo'nun hükümdarlığına aittir. Çok fazla belge yoktu. 'Onlara mümkün olduğunca az dokunmanızı rica ediyorum. İstediğiniz zaman içeri gelin.

"Teşekkür ederim.

Selam verdi ve onu terk etti. Sakin mavi ışığın içinde Tané parşömenleri gözden geçirdi. Ay damlalarının titreşimiyle ilk parşömeni açtı ve Ishari'yi düşünmemeye çalışarak okumaya başladı.

Bin Çiçek Şehri'ndeki bir diplomattan gelen bir mektuptu. Tané Lacustrine dilini akıcı bir şekilde konuşabiliyordu ama bu eski bir din adamı yazısıydı. Çevirmek şakaklarını ağrıtıyordu.

Adını ilk kez duyduğumuz Komoridu'nun kendini kraliçe ilan eden Neporo'ya sesleniyoruz: Haraç elçiliği gönderdiğiniz için teşekkür ederiz. Gösterdiğiniz hürmeti memnuniyetle karşılasak da, Bitmeyen Deniz'de beklenmedik bir şekilde toprak talep etmeniz, ejderha türüne övgüyle bağlı olduğumuz komşumuz Seiiki'ye biraz hakarete neden oldu. Üzülerek söylüyoruz ki

sizi Kraliçe Naibi olarak tanırken, Noziken Hanedanı bu konuya itiraz ediyor. Bunun yerine size Komoridu Leydisi, Lacustrine Dostu unvanını veriyoruz. Halkınızı barış içinde yönetmenizi ve hem kendimize hem de Seiiki'ye sadık ve itaatkar olmaya çalışmanızı bekliyoruz.

Komoridu. Tané böyle bir yeri hiç duymamıştı. Neporo adında bir hükümdar da duymamıştı.

Başka bir parşömeni açtı. Bu mektup arkaik Seiikinese dilinde yazılmıştı, yazılar sıkışık ve lekeliydi ama yine de anlayabiliyordu. Uzun süredir onurlandırılan Noziken Mokwo'nun kendisine gönderilmiş gibi görünüyordu.

Majesteleri, size bir kez daha sesleniyorum. Neporo yas tutuyor, çünkü arkadaşı, denizin ötesinden gelen büyücü öldü. Son mektubumda tarif ettiğim iki nesneyi -azalan mücevher ve yükselen mücevher- kullanarak ilkbaharın üçüncü gününde Uçurum'da büyük kaosa neden olanlar ikisiydi. Lasianlı büyücünün cesedi şimdi ülkesine geri gönderilecek ve Neporo on iki tebaasının, büyücünün sık sık göğsüne taktığı beyaz mücevherle birlikte ona eşlik etmesini istedi. Yüce Kwiriki merhametiyle bize bu fırsatı verdiğine göre, emrettiğiniz gibi yapmaya gayret edeceğim.

Diğer belgelerin hepsi mahkeme kayıtlarıydı. Tané kaşlarının arasındaki çizgi bıçakla kazınmış hissine kapılana kadar onları karıştırdı.

Mağaranın ışıltısında neredeyse uyuyacaktı, her belgenin üzerinden tekrar geçti, gözden kaçırmış olabileceği bir şey aradı, çevirilerini kontrol etti. Gözleri ağırlaşmış bir halde, sonunda kendisi için bir yemek ve bir uyku bornozu bırakılmış olan misafir odasına doğru tökezledi. Uzun bir süre yatağın üzerinde uzanıp karanlığa baktı.

Sakladığı şeyi ortaya çıkarmanın zamanı gelmişti. İçinde yatan gücün kilidini açmak için.

Abyss'teki büyük kaos. Ama

hangi kaos ve neden?

52

Batı

"İçinizden biri konuşmazsa," dedi Inys Kraliçesi, "burada çok uzun süre kalacağız.

Loth, Ead ile göz göze geldi. Masanın diğer tarafında oturuyordu, üzerinde fildişi rengi bir gömlek ve pantolon vardı, saçlarının yarısı yüzünden geriye doğru toplanmıştı.

Alabastrine Kulesi'nin tepesindeki Konsey Odası'ndaydılar. Pencerelerden tereyağlı ışık süzülüyordu. Yıkanmak ve giyinmek için biraz yardıma ihtiyacı olan kraliçe, herhangi bir savaşçı kadar cesur bir şekilde kendini toparlamıştı.

Sabran'ın serbest bırakılması gecenin ilk zaferiydi. Adalet Düşesi'nin vatana ihanetten tutuklandığı haberi, hizmetkârlarının çoğunun silahlarını bırakmasına neden olmuştu. Beden Şövalyeleri, saray muhafızlarının da yardımıyla, son hainlerin kökünü kazımak ve saraydan kaçmalarını engellemek için şafak sökene kadar çalışmışlardı.

Nelda Stillwater, Lemand Fynch ve Gece Şahini kısa bir süre sonra, her biri yanlarında bir grup hizmetkârla saraya gelmişlerdi. Kraliçeyi Crest'ten kurtarmak için geldiklerini iddia etmişlerdi ama Sabran gerçeği ortaya çıkarana kadar hepsinin kilit altında tutulmasını emretmişti.

Ead olanları bir araya getirmişti. Inys'ten ayrılmaya zorlandığı gece Sabran'ın ateşi yükselmişti. Birkaç gün sonra iyileşmiş gibi görünmüş ama sonra yere yığılmıştı. Crest görünüşte onun bakımını üstlenmişti ama haftalarca Büyük Yatak Odası'nın kapıları ardında

kraliçesine Feragat Yemini adında bir belge imzalaması için baskı yapmıştı. Bu belgeye attığı imza, mürekkebin kurumasından itibaren zamanın sonuna kadar Inys tahtını Crest ailesine bırakacaktı. Crest, reddettiği takdirde onu kısırlığının ortaya çıkmasıyla ya da ölümle tehdit etmişti.

Sabran meydan okumaya devam etti. Kendini besleyemeyecek kadar zayıfken bile. Crest onu karanlığa hapsettiğinde bile.

Sabran, "Görüyorum ki dillerinizi sökmek için kimseyi getirmeme gerek kalmayacak," dedi. "Onları yutmuş gibi görünüyorsunuz.

Ead bir fincan birayı yudumluyordu. Saatlerdir ilk kez Sabran'dan bir adımdan fazla uzaklaşmıştı.

"Nereden başlamalıyız?" dedi sakin bir sesle.

'Kim olduğunuzu itiraf ederek başlayabilirsiniz, Bayan Duryan. Bana senin bir cadı olduğunu söylediler,' dedi Sabran. "Et Kralı'na biat etmek için sarayımı terk ettiğinizi söylediler.

"Ve sen de bu saçmalığa inandın.

"Neye inanacağımı bilmiyordum. Şimdi bana döndüğünde kana bulanmışsın ve arkanda bir attan daha yüksek bir ceset yığını bırakmışsın. Sen bekleyen bir leydi değilsin.

Ead tek parmağıyla şakağını ovuşturdu. Sonunda Sabran'ın yüzüne baktı.

"Benim adım," dedi, "Eadaz du Zāla uq-Nāra. Sesi sabit olsa da gözleri içsel bir çatışmayı ele veriyordu. "Ve Chassar uq-Ispad tarafından size koruma olarak getirildim.

'Peki Ekselansları beni korumak için Beden Şövalyelerimden daha iyi bir konumda olduğunuza nasıl inandı?

"Ben bir büyücüyüm. Siden adı verilen bir büyü dalının uygulayıcısıyım. Kaynağı, Cleolind Onjenyu İsimsiz Olan'ı yok ettiğinde onu koruyan Lasia'daki aynı portakal ağacıdır.

"Büyülü bir portakal ağacı. Sabran bir kahkaha attı. "Şimdi de bana armutların şarkı söyleyebildiğini söyleyeceksin.

"Inys Kraliçesi anlamadığı şeyle alay eder mi?

Loth birinden diğerine baktı. Ead en son saraya geldiğinde Sabran'la nadiren konuşmuştu. Görünüşe göre şimdi hükümdarı cezasızlıkla kışkırtabiliyordu.

"Lord Arteloth," dedi Sabran, "belki beni nasıl aydınlatabilirsiniz? saraydan ayrılmak için geldin. Ve Bayan Duryan ile nasıl tanıştınız?

yolculuk. Görünüşe göre kafayı yemiş.'

Ead fincanına homurdandı. Loth masaya uzandı ve bir sürahiden bira doldurdu.

'Lord Seyton Combe Kit'i ve beni Cárscaro'ya gönderdi. Evlilik beklentilerinize engel olduğuma inanıyordu,' dedi. 'Kurtuluş Sarayı'nda, bizim için bir görevi olan Donmata Marosa ile tanıştık. Ve korkarım oradan sonra işler daha da garipleşti.

Ona her şeyi anlattı. Et Kralı'nın annesini öldürmeyi planladığını itiraf etmesini. Gizemli Kupa Taşıyıcısı'nın da elleri kanlıydı. Ona Kit'in ölümünü ve çöle götürdüğü demir kutuyu, Manastır'daki hapsini ve *Doğruluk Kuşu'yla* Inys'e cesurca kaçışını anlattı.

Ead orada burada söze karıştı. Sabran'a sürgün edilişini ve yıkık Gülthaga şehrine yaptığı ziyareti anlatarak hikâyeyi zenginleştirdi ve genişletti. Uzun Saçlı Yıldız ve Rumelabar Tableti hakkında. Portakal Ağacı Tarikatı'nın kuruluşu, inançları ve Inys'e gönderilme nedeni hakkında derinlemesine bilgi verdi. Sabran onu dinlerken bir kez bile kıpırdamadı.

Sadece bakışlarının titremesi her bir ifşaat hakkındaki düşüncelerini ele veriyordu. "Eğer Birinci Sabran Cleolind'den doğmadıysa," dedi sonunda, "ve ben

Buna inandığımı söylemiyorum, Ead - o zaman annesi *kimdi?* Inys'in ilk Kraliçesi kimdi?

"Bilmiyorum.

Sabran kaşlarını kaldırdı.

"Lasia'dayken Rumelabar Tableti hakkında daha fazla şey öğrendim," diye devam etti Ead. "Gizemini anlamak için Inysca'nın Cadısı Kalyba'yı ziyaret ettim. Loth'a bir bakış attı. "O burada Ormanın Hanımı olarak bilinir. Galian Berethnet için Ascalon'u yarattı.

Ead gemide bundan bahsetmemişti. "Ormanın Hanımı gerçek mi? Loth sordu.

"Öyle.

Yutkundu.

"Ve *onun* Gerçek Kılıç'ı yaptığını iddia ediyorsun," dedi Sabran. "Haithwood'un dehşeti.

"Aynen öyle," dedi Ead, yılmadan. 'Ascalon hem siden hem de sidereal büyü - sterren - ile dövüldü.

Uzun Saçlı Yıldız'ın arkasında. Rumelabar Tableti'nde anlatılan bu iki güç koluydu. Biri yükseldiğinde, diğeri alçalır.

Sabran, Varlık Odası'nda sık sık takındığı kayıtsızlık maskesini takıyordu.

"Özetlemek gerekirse," dedi gergin bir şekilde, "atamın - kutsanmış Aziz'in - bir ülkeye dinini kabul etmesi için baskı yapmaya çalışan, bir cadı tarafından kendisine verilen bir kılıcı kullanan ve İsimsiz Olan'ı asla yenemeyen, güce aç, şehvet düşkünü bir korkak olduğuna inanıyorsunuz.

"Ve Prenses Cleolind'den ikincisinin tanınmasını çaldı, evet. "Benim

böyle bir adamın tohumu olduğumu düşünüyorsunuz.

"Bükülmüş tohumlardan güzel güller yetişti.

"Benim için yaptıkların sana benim huzurumda bana küfretme hakkı vermez.

"Yani yeni Erdemler Konseyinizin size sadece duymak istediklerinizi söylemesini istiyorsunuz. Ead kadehini kaldırdı. 'Pekâlâ, Majesteleri. Loth Dalkavukluk Dükü olabilir, ben de Hilekârlık Düşesi olacağım.

"Yeter," diye bağırdı Sabran.

"Barış," diye araya girdi Loth. "Lütfen. İkisi de konuşmadı. 'Kavga edemeyiz. Artık birlik olmalıyız. Çünkü-' Ağzı kurumuştu. "Olacaklardan dolayı.

"Peki ne olacak?

Loth söylemeye çalıştı ama kelimeler ağzından kaçtı. Ead'e yenik bir bakış attı.

"Sabran," dedi Ead sessizce, "İsimsiz Olan geri dönecek.

Sabran uzun bir süre kendi dünyasına çekilmiş gibiydi. Yavaşça ayağa kalktı, balkona doğru yürüdü ve güneşin aydınlattığı balkonun üzerinde durdu. "Bu doğru," dedi Ead sonunda. 'Neporo adında bir kadından Manastır'a gelen bir mektup beni ikna etti. Cleolind İsimsiz Olan'ı bağlamak için onunla birlikte durdu - ama sadece bin yıllığına. Ve o bin yıl çok yakın sona erdirmek için.'

Sabran ellerini korkulukların üzerine koydu. Bir esinti saçlarının birkaç telini yakaladı.

"Yani," dedi, "atamın dediği gibi. Berethnet H a n e s i sona erdiğinde... İsimsiz Olan geri dönecek.

'Bunun seninle hiçbir ilgisi yok,' dedi Ead. 'Ya da atalarınla. Büyük olasılıkla Galian bu iddiayı yeni bulduğu gücünü pekiştirmek ve

Halkının gözünde kendini tanrı ilan etti. Kendi soyundan gelenleri yalanın çenesine yem etti.

Sabran hiçbir şey söylemedi.

Loth onu teselli etmek istedi ama hiçbir şey bu tür haberleri yumuşatamazdı.

"İsimsiz Olan baharın üçüncü günü, Seiiki İmparatoriçesi Mokwo'nun hükümdarlığının yirminci yılında bağlandı," dedi Ead, "ama Mokwo'nun ne zaman hüküm sürdüğünü bilmiyorum. Tarihi bulmak için Yüce Prenses Ermuna'ya sormalısınız. Kendisi Doğu ile ilgili belgelerin saklandığı Ostendeur'un Başdüşesidir. Sabran sessizliğini sürdürünce Ead içini çekti. "Bunun senin için sapkınlık olduğunu biliyorum. Ama eğer Hanımefendi olarak bildiğin kadını seviyorsan - eğer Cleolind Onjenyu'nun anısına biraz olsun saygın varsa - o zaman bunu yapacaksın.

Sabran çenesini kaldırdı. 'Peki ya tarihi öğrenirsek? O zaman ne olacak?'

Ead yakasının altına uzandı ve Manastır'dan aldığı soluk mücevheri çıkardı.

'Bu azalan mücevher. Bir çiftten biri. Onu masanın üzerine koydu. "Sterren'den yapılmıştır. Kız kardeşi büyük olasılıkla Doğu'da. Mektupta ikisine de ihtiyacımız olduğu yazıyordu.

Sabran omzunun üzerinden ona baktı.

Güneş ışığı azalan mücevherin içinde parlıyordu. Ona yakın olmak Loth'a serin bir huzur hissi veriyordu - Ead'den her zaman hissettiğinin neredeyse tam tersi. O güneşin canlı aleviydi. Bu ise yıldız ışığıydı.

"Cleolind İsimsiz Olan'ı yaraladıktan sonra Doğu'ya gitmiş gibi görünüyor," dedi Ead. "Orada Komoridu'lu Neporo ile tanıştı ve birlikte İsimsiz Olan'ı Uçurum'a bağladılar. Mücevhere dokundu. 'Bin yıl önce yapılan şeyi tekrarlamalıyız - ama bu sefer bitirmeliyiz. Ve bunu yapmak için Ascalon'a da ihtiyacımız var.

Sabran bakışlarını ufka çevirdi. "Bütün Berethnet kraliçeleri Gerçek Kılıç'ı aradı ama boşuna.

"Hiçbirinin onu çağıracak bir mücevheri yoktu. Ead onu tekrar boynuna astı. "Kalyba bana Galian'ın Ascalon'u, onu saklamak için ölecek kişilerin ellerine bırakmak istediğini söyledi. Sadık bir maiyeti olduğunu biliyoruz ama aklınıza gelen biri var mı?

"Arondine'li Edrig," dedi Loth hemen. 'Aziz, kendisi şövalye olmadan önce onun yanında çalışmış. Onu bir baba gibi görüyordu.

"Nerede yaşıyordu?

Loth gülümsedi. "Aslına bakarsanız," dedi, "Beck ailesinin kurucularından biridir.

Ead kaşlarını kaldırdı.

"Goldenbirch," dedi. 'Belki de arayışıma orada başlayacağım - sen ve Meg ile, eğer bana eşlik ederseniz. Zaten baban da onunla konuşmak istiyordu.

"Gerçekten Goldenbirch'te olabileceğini mi düşünüyorsun?" "Başlamak için en iyi yer orası.

Loth önceki geceyi düşündü. "Birimiz kalmalı," dedi. "Meg seninle gelebilir.

Sonunda Sabran tekrar onlarla yüzleşmek için döndü.

"Bu efsane doğru olsun ya da olmasın," dedi, "sana güvenmekten başka çarem yok, Ead. Yüzü sertleşti. 'Ortak düşmanımız yükselecek. Her iki dinimiz de bunu doğruluyor. Ben ona karşı durmamızı istiyorum. Glorian Shieldheart'ın yaptığı gibi Inys'i zafere götürmek istiyorum.

'Yapabileceğine inanıyorum,' dedi Ead.

Sabran koltuğuna geri döndü. "Bu gece kuzeye giden gemi olmadığına göre," dedi, "Yüksek Kış Şöleni'ne katılmanı istiyorum. Sen de Loth.

Loth kaşlarını çattı. "Ziyafet hala devam edecek mi?

'Bence buna her zamankinden daha fazla ihtiyaç var. Düzenlemeler yerinde olmalıdır.

"İnsanlar senin hamile olmadığını görecek. Loth tereddüt etti. "Onlara kısır olduğunu söyleyecek misin?

Sabran bakışlarını karnına indirdi.

"Çorak. İnce bir gülümseme. "Sanırım bunun için başka bir kelime bulmalıyız. Bu beni mahsulü alınmış bir tarla gibi gösteriyor. Verecek hiçbir şeyi kalmamış bir atık.

O haklıydı. Bir insanı tanımlamak için acımasız bir yoldu. "Affet beni," diye mırıldandı.

Sabran başını salladı. "Mahkemeye çocuğumu kaybettiğimi söyleyeceğim, ama bildikleri kadarıyla bir başkasına hamile kalabilirim.

Tebaasını üzecek ama onlara bir umut ışığı bırakacaktı.

"Ead," dedi Sabran, "seni Bachelor Şövalyeleri'nin bir üyesi yapmak istiyorum.

"Unvan istemiyorum.

'Ya kabul edersin ya da sarayda kalamayacak kadar büyük bir tehlike altında olursun. Crest herkese senin bir cadı olduğunu söyledi. Bu pozisyon senin sadık olduğuna dair tüm şüpheleri ortadan kaldıracaktır.

"Katılıyorum," dedi Loth.

Ead başını hafifçe sallayarak onayladı. Bir süre durakladıktan sonra, "Hanımefendi benim o zaman," dedi.

Sessizlik üçünün arasında uzun süre esnedi. Artık müttefiktiler ama o anda bir bardağın üzerinde oturuyor gibiydiler - din ve mirasın fay hatlarına bölünmüş bir bardağın.

"Gidip Margret'e yolculuğumuzu anlatacağım," dedi Ead ve ayağa kalktı. 'Oh, ve Sabran, artık saray modası giymeyeceğim. Seni bir kombinezonun içinde korumaya çalışmaktan bıktım usandım.

Kovulmayı beklemeden oradan ayrıldı. Sabran tuhaf bir ifadeyle arkasından baktı.

"İyi misin? Loth ona sessizce dedi.

"Şimdi geri döndün.

İkisi de gülümsedi ve Sabran onun elini kendi eliyle kapattı. Her zamanki gibi soğuktu, tırnakları leylak rengindeydi. Çocukken onunla bu konuda alay etmişti. *Prenses Kar*.

'Beni özgürlüğüme kavuşturmak için yaptıklarınız için size henüz teşekkür etmedim,' dedi. 'Anladığım kadarıyla beni savunmak için mahkemeyi ayağa kaldıran kişi sizmişsiniz.

Onun elini sıktı. 'Sen benim kraliçemsin. Ve benim dostumsun.

'Gittiğini duyduğumda çıldıracağımı sandım... Asla kendi isteğinle gitmeyeceğini biliyordum ama elimde kanıt yoktu. Kendi mahkememde güçsüzdüm.

"Biliyorum.

Elini bir kez daha sıktı. 'Şimdilik,' dedi, 'Adalet Dükalığı'nın görevlerini sana emanet ediyorum. Combe, Fynch ve Stillwater'ın gerçekten bana yardım etmek için dönüp dönmediklerine sen karar vereceksin.

'Bu ciddi bir yükümlülüktür. Kutsal kanı olan biri için uygun,' dedi Loth. 'Taşra Kontlarından biri olsa daha iyi olurdu.

"Sadece sana güveniyorum. Sabran bir parşömen yaprağını masaya doğru itti. 'İşte Crest tarafından bana dayatılan Feragat Yemini. Benim imzamla bu belge tahtı onun ailesine bırakacaktı.

Loth okudu. İkiz kadehlerden etkilenerek balmumu mührü eline aldığında boğazı kurudu.

'Ateş ve acı, başıma gelenlerin çoğunu anlayamayacak kadar güçsüzleştirdi beni. Hayatta kalmaya odaklanmıştım,' dedi Sabran. "Ancak bir keresinde Crest'in Roslain'le tartıştığını duydum, Feragat Yemini'nin bir gün onu ve ondan sonra da kızını kraliçe yapacağını ve kendisinin direndiği için nankör olduğunu söylüyordu. Ve Ros- Ros tahtı benden almadan önce öleceğini söyledi.

Loth gülümsedi. Roslain'den daha azını beklemezdi.

"Siz gelmeden önceki gece," diye devam etti Sabran, "nefes alamadan uyandım. Crest'in yüzümde bir yastığı vardı. Benden önceki annem gibi değersiz olduğumu fısıldayıp duruyordu. Hattın zehirlendiğini. Berethnets'in bile adaletin çağrısına cevap vermesi gerektiğini. Eli hayalet gibi ağzına gitti. "Ros onu benden uzaklaştırırken parmaklarını kırdı.

Bu kadar acı, hepsi boşuna.

"Crest ölmeli," diye bitirdi Sabran. 'Ona karşı harekete geçmedikleri için Eller ve Withy'yi zevkimi beklemek üzere kalelerine hapsedeceğim. Varisleri lehine dükalıklarını ellerinden alacağım. Yüzü kapandı. "Sana şunu söyleyeyim. Kutsal kan olsun ya da olmasın, Crest'in yaptığı şey yüzünden yandığını göreceğim.

Bir zamanlar Loth böylesine acımasız bir cezaya itiraz edebilirdi ama Crest acımayı hak etmiyordu.

'Bir süre neredeyse tahtı bırakmam *gerektiğine* inandım. Crest krallık için en iyisini istiyordu. Sabran çenesini kaldırdı. 'Ama Drakonik tehdit karşısında birlik olmalıyız. Tahtıma bağlı kalacağım ve neler olacağını göreceğiz.

Sesi her zamankinden daha kraliçeydi.

"Loth," diye ekledi daha sakin bir sesle, "bu... Portakal Ağacı Manastırı'nda Ead ile birlikteydin. Onun gerçek yüzünü gördün. Onun bakışlarını tuttu. "Ona hâlâ güveniyor musun?

Loth her ikisi için de biraz daha bira doldurdu.

"Tarikat bana dünyamızın temellerini sorgulattı," diye itiraf etti, "ama tüm bunlar boyunca Ead'e güvendim. Kendi hayatını büyük riske atarak benim hayatımı kurtardı. Ona bir fincan uzattı. "Seni hayatta tutmak istiyor, Sab. Bunu her şeyden çok istediğine inanıyorum.

Yüzünde bir şeyler değişti.

'Ermuna'ya yazmalıyım. Odan seni bekliyor,' dedi, 'ama ziyafete geç kalmamaya dikkat et. Başını kaldırıp ona baktığında, gözlerinde eski Sabran'ın parıltısını gördü. "Saraya tekrar hoş geldiniz Lord Arteloth.

Dearn Kulesi'nin en üst katında, Truyde utt Zeedeur'un son günlerini geçirdiği hücrede, Igrain Crest dua ediyordu. Hapishanesine sadece bir ok yarığı ışık veriyordu. Loth içeri girdiğinde, eğik başını kaldırmadı ya da ellerini açmadı.

"Leydi Igrain," dedi Loth.

Kadın hareketsizdi.

"Eğer sizi memnun edecekse, size bazı sorular sormaya geldim.

"Yaptıklarımın hesabını sadece Halgalant'ta vereceğim," dedi Crest.

"Göksel sarayı göremeyeceksin," dedi Loth sessizce. "Öyleyse buradan başlayalım.

53

Batı

Yüksek Kış Bayramı, Ascalon Sarayı'nın Ziyafet Evi'nde saat altıda başladı. Her zaman olduğu gibi bunu Huzur Odası'nda müzik ve dans takip ederdi.

Saat kulesinde çanlar çalarken, Ead yansımasını inceledi. Elbisesi soluk mavi ipekten, inci taneleriyle süslenmiş, fırfırı beyaz kesme dantelden yapılmıştı.

Bir gece daha saray mensubu gibi giyinecekti. Kız kardeşleri, Inys Kraliçesi'nden bir unvan kabul ettiğini öğrendiklerinde onun daha da hain olduğunu düşüneceklerdi. Ancak burada hayatta kalmak istiyorsa başka seçeneği yokmuş gibi görünüyordu.

Kapı çalındı ve Margret içeri girdi. Fildişi saten ve gümüş bir kuşak giymişti ve atkısı ay taşlarıyla süslenmişti.

'Sabran'dan yeni geldim,' dedi. "Yatak odasının hanımı yapılacağım. Mumu yere bıraktı. "Ziyafet Evi'ne yalnız gitmek istemeyeceğini düşündüm.

'Doğru düşünmüşsün. Her zamanki gibi. Ead onun bakışlarıyla camda buluştu. "Meg, Loth sana benim hakkımda ne söyledi?

"Her şeyi. Margret onu omuzlarından kavradı. "Cesaret Şövalyesi'ni hamim olarak kabul ettiğimi biliyorsun. Bence cesaret açık fikirlilikte ve kendi başına düşünebilmekte yatar. Eğer sen bir cadıysan, belki de cadılar o kadar da kötü değildir. Yüzü ciddileşti. 'Şimdi, bir soru. Size Eadaz dememi tercih eder misiniz?

"Hayır ama sorduğun için teşekkür ederim. Ead duygulanmıştı. "Sana Meg dediğim gibi sen de bana Ead diyebilirsin.

"Pekâlâ. Margret onun kolunu bağladı. "O zaman seni sarayla yeniden tanıştırmama izin ver, Ead.

Kar her çıkıntıya ve basamağa yoğun bir şekilde yerleşmişti. Sarayın dört bir yanından gelen saray mensupları, ziyafet salonunun pencerelerinden gelen ışığa doğru yönelmişlerdi. İçeri girdiklerinde kâhya, "Leydi Margret Beck ve Bayan Ead Duryan," diye seslendi.

Eski adı. Sahte adı.

Ziyafet Salonu neredeyse sessizliğe gömüldü. Yüzlerce göz cadıya bakmak için döndü. Margret onun kolunu sıkıca kavradı.

Loth yüksek masada yalnızdı, tahtın solunda oturuyordu. Bir eliyle işaret etti.

Masa sıraları arasında yürüdüler. Margret tahtın diğer tarafındaki sandalyeye geçtiğinde, Ead onun yanına oturdu. Daha önce hiç kraliçe, Ruhani Dükler ve iki onur konuğu için ayrılmış olan yüksek masada yemek yememişti. Eskiden bu onur konukları genellikle Loth ve Roslain olurdu.

Margret, "Bir mezarlık bahçesinde daha fazla neşe gördüm," diye mırıldandı. "Roslain'le konuştun mu, Loth?

Loth parmak eklemlerini yanağına dayadı ve yüzünü onlara doğru çevirerek dudaklarını gizledi.

"Evet," dedi. "Kemikçi eline bakmaya geldikten sonra. Sesini alçak tuttu. "Görünüşe göre içgüdülerin doğruymuş, Ead. Crest kendini kraliçelerin yargıcı sanıyor.

Ead bundan hiç zevk almadı.

"Deliliğinin ne zaman başladığından emin değilim," diye devam etti Loth, "ama Kraliçe Rosarian hala hayattayken, hanımlarından biri Crest'e Kaptan Gian Harlowe'u sevgili olarak aldığını bildirdi. Crest, Rosarian'ı... kraliçe olmaya uygun olmayan bir fahişe olarak gördü. Onu çeşitli şekillerde cezalandırdı. Sonra da onun ıslah edilemeyeceğine karar verdi.

Ead onun bunu yutmakta zorlandığını yüzünden anlayabiliyordu. Sarayın hassas kurnazlığına çok uzun süre inanmıştı. Şimdi ustalıkla yerleştirilmiş yapraklar uçup gitmiş, tuzağın parlayan çenesini ortaya çıkarmıştı.

"Kraliçe Rosarian'ı uyardı," diye devam etti Loth, kaşlarını çatarak, "ama Harlowe ile olan ilişkisi d e v a m e t t i . Hatta-' Kapılara doğru baktı.

"Sab doğduktan sonra bile.

Margret kaşlarını kaldırdı. "Yani Sabran *onun* kızı olabilir mi?

Eğer Crest doğru söylüyorsa. Ve bence öyle. Konuşmaya başladığında, bana girişiminin her ayrıntısını anlatmak için neredeyse çaresiz görünüyordu.

Saklanması gereken bir sır daha. Mermer tahtta bir çatlak daha.

"Sab kendi çocuklarını doğuracak yaşa geldiğinde," dedi Loth, "Crest Kral Sigoso'dan yardım istedi. Kralın Rosarian'ı reddettiği için ondan nefret ettiğini biliyordu, bu yüzden birlikte onu öldürmek için komplo kurdular ve Crest suçun Yscalin'e atılacağını umuyordu.

"Ve Crest hâlâ kendini dindar olarak mı görüyordu? Margret homurdandı. "Bir Berethnet'i öldürdükten sonra mı?

Ead, "Dindarlık, güce aç olanları canavara dönüştürebilir," dedi. 'Eylemlerini haklı çıkarmak için her türlü öğretiyi çarpıtabilirler.

Bunu daha önce de görmüştü. Mita, Zāla'yı idam ettiğinde Anne'ye hizmet ettiğine inanmıştı.

"Crest bekledi o zaman," dedi Loth. 'Sabran'ın annesinden daha dindar olup olmayacağını görmek için bekledi. Sab çocuk yatağına yatmamakta direnince Crest isyanı sezdi. Onu korkutmak için insanlara Kraliçe Kulesi'ne bıçaklarla girmeleri için rüşvet verdi. Ead, tam da şüphelendiğin gibi oldu. Katillerin yakalanması gerekiyordu. Crest ailelerine tazminat ödeneceğine söz verdi.

"Ve Lievelyn'i öldürmek için Truyde'nin planına sızdı? Margret sordu ve Loth başıyla onayladı. "Ama *neden*?

'Lievelyn Seiiki ile ticaret yaptı. Bana verdiği sebep buydu. Ayrıca onun Inys'i tükettiğini de düşünüyordu - ama gerçekte, Sabran'ın onun arkadaş seçimini reddetmesine dayanamadığını düşünüyorum. Ondan başka birinden etkilenmeye başlamıştı.

Margret, "Sab, Lievelyn'e kulak vermiş gibi görünüyordu," diye kabul etti. 'On dört yıl sonra ilk kez sarayının dışına çıktı çünkü Lievelyn ondan bunu istedi.

"Aynen öyle. Çok fazla güce sahip sonradan görme bir günahkâr. Amacına hizmet ettikten ve Sabran hamile kaldıktan sonra ölmesi gerekiyordu. Loth başını salladı. "Doktor ona Sabran'ın bir daha gebe kalamayacağını söylediğinde, bu Crest'e ilk ve son kez, onun lekeli bir soydan geldiğini ve Berethnet Hanesi'nin artık Aziz'e hizmet etmeye uygun olmadığını kanıtladı. Sonunda tahtın Kutsal Retinue'nun tek layık torununa geçmesi gerektiğine karar verdi. Kendi varisine.'

Ead, "Bu itiraf Crest'i mahkûm etmek için yeterli olmalı,"
dedi. Loth acımasızca memnun görünüyordu. "Öyle olduğuna
inanıyorum.
O anda kâhya asasını döşeme tahtalarına vurdu. "Majesteleri,
Kraliçe Sabran!

Mahkeme ayağa kalkarken sessizliğe gömüldü. Sabran, arkasında gümüş giysili Beden Şövalyeleri ile birlikte mum ışığında belirdiğinde ortak bir nefes alış verişi oldu.

Ead onu hiç bu kadar görkemli bir şekilde yalnız görmemişti. Genellikle ziyafet salonuna hanımlarıyla ya da Seyton Combe veya başka önemli biriyle gelirdi.

Yüzüne hiç pudra sürmemiş. Taç giyme yüzüğünden başka takısı yoktu. Elbisesi siyah kadife, kolları ve ön kısmı matem grisiydi. Aklı olan herkes için hamile olmadığı açıktı.

Salonda şaşkınlık mırıltıları çınlıyordu. Hapsedildikten sonra ilk kez halkın karşısına çıkan bir kraliçenin kundaktaki kızını kucağına alması geleneksel bir durumdu.

Loth, Sabran'ın tahta geçmesine izin vermek için ayağa kalktı. Kendini tahtın içine bıraktı ve maiyeti tarafından izlendi.

"Bayan Lidden," dedi sesi stentorian bir şekilde, "bizim için şarkı söylemeyecek misiniz?

Beden Şövalyeleri yüksek masanın arkasındaki yerlerini aldılar. Lintley elini kılıcından hiç çekmedi. Saray müzisyenleri çalmaya başladı ve Jillet Lidden şarkı söyledi.

Büyük Mutfak'tan getirilen gümüş tabaklardaki yiyecekler, Inys'in kış mevsiminde sunabileceği her şeyi sergileyecek şekilde masalara yerleştirildi. Kuğu turtası, çulluk ve kızarmış kaz, zengin karanfil soslu fırında geyik eti, badem kar taneleri ve gümüş yaprak serpilmiş morina balığı, beyaz lahana ve balla sırlanmış yaban havucu, tereyağı ve kırmızı şarap sirkesiyle ıslatılmış midye. Sohbet salona geri döndü ama kimse gözlerini kraliçeden ayıramıyor gibiydi.

Bir görevli kadehlerini Hróth'tan gelen buzlu şarapla doldurdu. Ead birkaç midye ve bir parça kaz aldı. Yemeğini yerken Sabran'a yan gözle baktı.

Yüzündeki ifadeyi tanıdı. Güçlüymüş gibi görünen bir kırılganlık. Sabran kadehini dudaklarına götürürken elindeki titremeyi sadece Ead fark etti. Diğer lezzetlerin yanı sıra reçeller, şekerli erikler, baharatlı armut ve kızılcık turtası, kar kremasıyla doldurulmuş pasta boynuzları ve beyazlatılmış elmalı tartlar,

ardından ana yemek geldi. Sabran ayağa kalktığında ve kâhya onu anons ettiğinde yine ölüm sessizliği çöktü.

Sabran bir süre konuşmadı. Ellerini göbeğinde kavuşturmuş, dimdik duruyordu.

"İyi insanlar," dedi sonunda, "son günlerde sarayda huzursuzluk olduğunu biliyoruz ve yokluğumuz sizi rahatsız etmiş olmalı. Sesinin alçak perdesine rağmen bir şekilde kendini duyurmayı başarmıştı. 'Bu saraydaki bazı kişiler son zamanlarda Virtudom halkını her zaman birleştiren dostluk ruhunu bozmak için komplo kurdular.

Yüzü kilitli bir kapıydı. Mahkeme vahiy bekledi.

"Son hastalığımız sırasında, Aziz'in verdiği yetkiyi gasp etmeye çalışan kendi meclis üyelerimizden biri tarafından Kraliçe Kulesi'ne hapsedilmiş olmamız sizi çok şaşırtacak. Salonda mırıltılar yükseldi. 'Bu meclis üyesi, tahtımızı çalma hırsının peşinden gitmek için bizim yokluğumuzdan yararlandı. Kutsal kana sahip bir kişi.

Ead bu sözleri iliklerinde hissetti ve diğer herkesin de hissettiğini biliyordu. Bir dalga gibi vurdular. Dokunulmadık kimse bırakmadılar.

"Onun davranışları yüzünden size çok acı haberler vermek zorundayız. Sabran bir elini karnının üzerine koydu. "Çektiğimiz çile sırasında... taşıdığımız sevgili kızımızı kaybettik.

Sessizlik devam etti. Ve

devam etti. Ve devam etti.

Sonra nedimelerden biri hıçkırarak ağlamaya başladı ve bu bir gök gürültüsü gibiydi. Ziyafet Evi onun etrafında patladı.

Sabran hareketsiz ve ifadesiz kaldı. Salon, faillerin cezalarını çekmeleri için yapılan çağrılarla çınladı. Sabran elini kaldırana kadar kâhya asasına vurarak düzen için boşuna bağırdı.

Bir anda kargaşa sona erdi.

'Bunlar belirsiz zamanlar,' dedi Sabran, 've kedere yol vermeyi göze alamayız. Diyarımızın üzerine bir gölge düştü. Daha fazla Drakonik yaratık uyanıyor ve kanatları bir korku rüzgârı getiriyor. Bu korkuyu hepinizin yüzünde görüyoruz. Kendi yüzlerimizde bile gördük.

Ead kalabalığı izledi. Sözler onlara ulaşıyordu. Sabran onlara bir anlık kırılganlığını göstererek -zırhındaki ince bir çatlak- onların arasında olduğunu gösterdi.

Sabran, 'Ancak böyle zamanlarda bize rehberlik etmesi için Aziz'e her zamankinden daha fazla bakmalıyız,' dedi. 'Korkanlara kollarını açar. Bizi kendi kalkanıyla korur. Ve onun sevgisi, elimizdeki bir kılıç gibi, bizi güçlü kılar. Erdemliliğin büyük Zincir Zırhı içinde birlikte durduğumuz sürece, yenilmemiz mümkün değildir.

'Açgözlülüğün kırdıklarını sevgiyle yeniden birleştirmek istiyoruz. Bu Yüksek Kış Bayramı'nda, metreslerine hizmet etmek için acele eden, telaş ve korku içinde kraliçelerine hizmet etmeyi ihmal eden herkesi affediyoruz. Onlar idam edilmeyecek. Merhametin merhemini tadacaklar.

'Ama onları kullanan kadın affedilemez. Başkalarını kendi iradesine boyun eğdiren, güce olan açlığı ve kendisine verilen gücü ahlaksızca kötüye kullanmasıydı. Salonda baş sallayanlar oldu. 'Kutsal kanının şerefini lekeledi. Koruyucu erdemini küçümsedi - Igrain Crest için ikiyüzlülüğünde ve kötülüğünde adalet yoktu.

Bu isim masalar boyunca bir huzursuzluk dalgası yarattı.

'Crest yaptıklarıyla sadece Adalet Şövalyesi'ni değil, kutsanmış Aziz'i ve onun soyundan gelenleri de utandırmıştır. Bu nedenle, onun vatana ihanetten suçlu bulunmasını bekliyoruz. Sabran kılıç işareti yaptı ve saray da ona eşlik etti. 'Ruhani Düklerin hepsi şu anda sorgulanmaktadır. Geri kalanların masum olduklarının kanıtlanması en büyük dileğimizdir, ancak kanıtlara boyun eğeceğiz.

Sözlerinin her biri, bir gölün üzerindeki bir taşın sıçraması gibiydi ve duygu dalgaları oluşturuyordu. Inys Kraliçesi illüzyon yaratamazdı ama bu geceki sesi ve duruşu onu bir büyücüye dönüştürmüştü.

"Burada sevgiyle duruyoruz. Umutla. Ve meydan okuyarak. Bizi değerlerimizden döndürmeye çalışanlara meydan okuyarak. Drakonik nefrete meydan okuyarak. Korku rüzgârlarıyla yüzleşmek için ayağa kalkıyoruz ve Aziz tarafından onları düşmanlarımıza geri çevireceğiz. Kürsüye doğru yürüdü ve tüm gözler onu takip etti. 'Henüz bir varisimiz yok, çünkü kızımız Aziz'in kollarında - ama kraliçeniz hayatta. Ve Glorian Shieldheart'ın halkı için at sürdüğü gibi biz de sizin için her savaşa at süreceğiz. Ne olursa olsun.

Şimdi anlaşma gümbürtüleri vardı. *Sabran Kraliçe'nin başını sallaması* ve bağırması.

"Tüm dünyaya kanıtlayacağız ki," diye devam etti, "hiçbir wyrm Virtudom halkını korkutamayacak!

"Virtudom," diye yankılandı sesler. "Virtudom!

Şimdi hepsi ayaktaydı. Gözleri hürmet çılgınlığı içinde parlıyordu. Bardaklar gergin yumruklarla havaya kaldırılmış.

Onları dehşetin derinliklerinden hayranlığın doruklarına çıkarmıştı.

Sabran altın dilli biriydi.

"Şimdi, bu diyarın bin yıldır savunduğu aynı meydan okumayla," diye seslendi, "Yüksek Kış Bayramı'nı kutluyoruz - ve değişim mevsimi olan bahara hazırlanıyoruz. Tatlılık mevsimi. Cömertlik mevsimi. Ve onun verdiklerini biriktirmeyeceğiz, sırayla size vereceğiz. Kadehini masadan kaptı ve yukarı kaldırdı. "Erdemliliğe!

"VIRTUDOM," diye kükredi mahkeme. 'VIRTUDOM!

VIRTUDOM!" Sesleri bir şarkı gibi salonu doldurdu, salonun kirişlerine kadar yükseldi.

Şenlikler gece geç saatlere kadar devam etti. Dışarıda balözleri olmasına rağmen saray mensupları, Sabran'ın mermer tahtında oturduğu ve kavernöz ocakta alevlerin kükrediği Huzur Odası'nda olmaktan memnun görünüyorlardı. Ead, Margret'le birlikte bir köşede duruyordu.

Sıcak şarabını yudumlarken gözüne kırmızı bir alev ilişti. Eli kuşağındaki bıçağa g i t t i .

"Ead. Margret onun dirseğine dokundu. "Ne oldu?

Kızıl saçlar. Mentiş elçisinin kızıl saçları, bir pelerin değil - yine de Ead rahatlamadı. Kız kardeşleri zaman kolluyor olmalıydı ama geleceklerdi.

'Hiçbir şey. Beni affet,' dedi Ead. "Ne diyordun?" "Bana sorunun ne olduğunu söyle.

"Karışmak isteyeceğin bir şey değil Meg.

'Karışmıyordum. Belki de,' diye itiraf etti Margret. 'İnsan sarayda biraz işgüzar olmalı, yoksa konuşacak bir şey bulamaz.

Ead gülümsedi. "Yarın Goldenbirch'e yapacağımız yolculuk için hazır mısın?

"Evet. Gemimiz şafakta kalkıyor. Margret durakladı ve ekledi: "Ead, Valour'u eve getirebildiğini sanmıyorum.

Gözlerinde umut vardı. "Güvendiğim bir Ersyri ailesiyle birlikte, Harmur Geçidi'ndeki bir arazide," dedi Ead. 'Onu çöle götüremezdim. Onu geri alacaksın, söz veriyorum.

"Teşekkür ederim.

Biri Margret'in yanında durdu ve omzuna dokundu. Katryen Withy, bulut ipeğinden bir elbise giymişti. Gümüş kakmalı inciler, saç çelenginde yuvalanmıştı.

"Kate. Margret ona sarıldı. "Kate, nasılsın?

"Ben daha kötü oldum. Katryen, Ead'e dönmeden önce onu yanağından öptü. "Ah, Ead. Döndüğüne çok sevindim.

"Katryen. Ead ona şöyle bir baktı. Gözünün altında bir morluk soluyordu ve çenesi şişmişti. "Ne oldu sana böyle?

"Sabran'a ulaşmaya çalıştım. İşarete nazikçe dokundu. "Crest beni odama kilitledi. Direndiğimde muhafızları bunu yaptı.

Margret başını salladı. "Eğer o zorba tahta oturmuş olsaydı..."

"Hanımefendiye şükürler olsun ki oturmayacak.

Loth ile derin bir sohbete dalmış olan Sabran şimdi ayağa kalktı ve oda sessizleşti. Kraliçelerine en sadık olduklarını kanıtlayanları ödüllendirme vakti gelmişti.

Tören kısalığı nedeniyle daha az etkileyici değildi. İlk olarak Margret resmen Yatak Odası Leydisi ilan edilirken, Beden Şövalyeleri de kraliyete olan sonsuz sadakatlerinden ötürü takdir edildiler. Onlara katılan diğerlerine toprak ve mücevherler verildi:

"Bayan Ead Duryan.

Ead kalabalığın arasından sıyrıldı. Fısıltılar ve bakışlar onun ayak izlerini takip etti. "Altı Erdem'in lütfuyla," diye okudu kâhya, "O'nu memnun etti Majesteleri size Dame Eadaz uq-Nāra, Viscountess Nurtha adını veriyor. Erdemler Konseyi'nin bir üyesi.

Huzur Odası mırıltılarla çınladı. *Vikontes,* Inys'te soylu ya da kutsal kandan gelmeyen bir kadını yükseltmek için kullanılan onursal bir unvandı. Hiçbir zaman Inysh tebaasından olmayan birine verilmemişti.

Sabran tören kılıcını Loth'tan aldı. Kılıcın düz kısmı her iki omzuna değdiğinde Ead kıpırdamadan durdu. Bu ikinci unvan kız kardeşlerinin gözünde ihanetini daha da derinleştirmekten başka bir işe yaramayacaktı ama Ascalon'u bulmasına yetecek kadar uzun süre onu koruyacaksa bu unvanı taşıyabilirdi.

"Kalk," dedi Sabran. "Leydim.

Ead ayağa kalktı ve onun gözlerinin içine baktı.

"Teşekkür ederim. Reverans kısaydı. "Majesteleri.

Kâhyadan patent mektuplarını aldı. Margret'in yanına döndüğünde insanlar 'leydim' diye fısıldadı.

O artık Bayan Duryan değildi.

Verilecek son bir onur daha vardı. En az Ead kadar halktan biri olan Sör Tharian Lintley de cesaretinden ötürü yeni bir unvan aldı. Morwe Vikontu yapıldı.

"Şimdi, Lord Morwe," dedi Sabran kibirli bir ses tonuyla, Lintley ödülünü aldıktan sonra, "Kontun kızıyla evlenmek için uygun rütbede olduğunuza inanıyoruz. Lütfen, aklınızda biri var mı?

Bunu çok ihtiyaç duyulan bir kahkaha patlaması izledi.

Lintley yutkundu. Hayatının tüm dilekleri yerine getirilmiş bir adama benziyordu.

"Evet. Odanın diğer ucuna baktı. 'Evet, Majesteleri, biliyorum. Ama önce hanımefendiyle özel olarak konuşmayı tercih ederim. Kalbinden emin olmak için.

Dudaklarını büzerek onu izleyen Margret bir kaşını kaldırdı.

"Yeterince uzun konuştunuz Sör Tharian," diye seslendi. "Şimdi harekete geçme zamanı.

Daha fazla kahkaha. Lintley de onun gibi kıkırdadı. Gözlerinde mum ışığı dans ediyordu. Odayı geçti ve adamın uzattığı eli tuttu.

"Majesteleri," dedi Lintley, "bu kadını önümüzdeki günlerde yoldaşım olarak almak için sizden ve Yoldaşlık Şövalyesi'nden izin istiyorum. Ona bakışları, yıllarca süren gecenin ardından doğan güneşi andırıyordu. "Böylece onu her zaman hak ettiği gibi sevebilirim.

Margret tahta doğru baktı. Boğazı düğümlendi ama Sabran çoktan başını eğmişti.

'İznimizi aldınız,' dedi. "Memnuniyetle veriyoruz.

Alkışlar Huzur Odası'nı doldurdu. Ead, Loth'un da herkes kadar sert bir şekilde alkışladığını görmekten memnun oldu.

"Şimdi," dedi Sabran, "bir dansın uygun olduğunu düşünüyoruz. Eşine işaret etti. "Gel, Merrow Kralı'nın Pavane'sini çal.

Bu kez alkışlar gök gürültüsünü andırıyordu. Lintley, Margret'e bir şeyler mırıldandı; Margret gülümseyerek yanağına bir öpücük kondurdu. Dansçılar yerlerini alırken, Loth koltuğundan indi ve Ead'in önünde eğildi.

"Vikontes," dedi alaycı bir tavırla. "Benimle dans etme onurunu bahşeder misiniz?

"Yapacağım, lordum. Ead bir elini onunkinin üzerine koydu ve onu odanın ortasına götürdü. "Maçı beğendiniz mi?" diye sordu ona, Margret'e doğru baktığını görünce.

"Pekâlâ. Lintley iyi bir adamdır.'

Merrow Kralı'nın Pavane'i ilk başta sakindi. Sakin bir günde okyanus gibi başlıyor, müzik yükseldikçe çalkantılı bir hal alıyordu. Karmaşık bir işti ama Ead ve Loth bu işte eskiydiler.

"Siz Goldenbirch'e vardığınızda ailem haberi duymuş olacak," dedi Loth diğer çiftlerle birlikte zıplarken. "Annem benim nişanlanmamış olmama daha da çok kızacak.

Ead, "Sanırım senin hayatta olduğunu umursamayacak kadar rahatlayacaktır," dedi. "Ayrıca, hiç evlenmemeyi tercih edebilirsin.

'Goldenbirch Kontu olarak benden bu beklenirdi. Ve ben her zaman bir arkadaşlığa hasret kalmışımdır. Loth ona baktı. "Peki ya sen?

"Ben. Ead sağa doğru süzüldü ve o da onu takip etti. "Hiç bir yoldaş edinir miyim, demek istiyorsun?

"Eve gidemezsin. Belki de burada bir hayat kurabilirsin. Biriyle. Bakışları yumuşaktı. "Tabii çoktan kurmadıysan.

Göğsü sıkıştı.

Diğer çiftlerle birlikte bir girdap oluştururken dans onları bir anlığına ayırdı. Tekrar birbirlerine ulaştıklarında Loth, "Crest bana söyledi. Sanırım bunu Gece Şahini'nden duymuş.

Bunu yüksek sesle söylemek tehlikeli olabilirdi. Bunu biliyordu.

"Umarım seni yargılayacağımı düşündüğün için bunu benden saklamamışsındır," diye mırıldandı Loth. İkisi de olduğu yerde döndü. 'Sen benim en sevgili arkadaşımsın. Senin mutlu olmanı istiyorum.

"Yoldaşlık Şövalyesi'ni utandırsa bile. Ead kaşlarını kaldırdı. "Biz evli değiliz.

'Buna daha önce inanırdım,' diye itiraf etti. "Şimdi daha önemli şeyler olduğunu görüyorum.

Ead gülümsedi. "Gerçekten değişmişsin. Pavane hızlanırken tekrar el ele tutuştular. "İkimiz için de endişelenmeni istemedim. Çok fazla önemsiyorsun.

"Benim yolum bu," dedi, "ama arkadaşımın kalbini bana açamayacağını düşündüğünü bilmek daha büyük bir yük olurdu. Onun elini sıktı. "Ben senin için buradayım. Her zaman.

"Ve ben de senin için," dedi Ead. Bunun doğru olabileceğini umuyordu.

Pavane sona ererken, bir daha elma ağacının altında kaygısızca uzanıp şarap içip şafak sökene kadar konuşup konuşamayacaklarını merak etti,

Yaşadıkları onca şeyden sonra. Loth gözlerini kırıştıran bir gülümsemeyle onu selamladı ve o da reverans yaparak karşılık verdi. Sonra dönüp odasına gitmeye niyetlendi ama Sabran'ın onu beklediğini gördü.

Ead zemin temizlenirken onu izledi. Salonun geri kalanı da öyle.

"Bir mum dansı çalın," dedi Sabran.

Bu kez saray mensupları sevinç çığlıkları atıyordu. Kraliçe, Ead sarayda yaşadığı sürece bir kez bile halkın önünde dans etmemişti. Loth ona uzun zaman önce, Sabran'ın annesinin öldüğü gün dans etmeyi bıraktığını söylemişti.

Birçok saray mensubu bu dansa asla şahit olmazdı ama Kraliçe Rosarian'ın dansa katıldığını görmüş olması gereken bazı yaşlı hizmetkârlar odadaki çubuklardan mumları sökmeye başladılar. Kısa süre sonra diğer hizmetkârlar da aynı şeyi yaptı. Mumlardan biri Sabran'a, diğeri Ead'e verildi. Olaya dahil olacak kadar yakın olan Loth, Katryen'e elini uzattı.

Enstrümanlar acı bir melodi çaldı ve Jillet Lidden şarkı söylemeye başladı. Üç adam da onun sesine eşlik etti.

Ead, kendisini yansıtan Sabran'a alçak sesle reverans yaptı. Bu küçük hareket bile mumunun titremesine neden oldu.

Daire çizmeye başladılar. Mumları sağ ellerinde tutuyorlardı ve sol elleri tam olarak dokunmadan sırt sırta duruyordu. Birbirlerinin etrafında altı tur döndüler, bakışları kilitlendi ve müzik tarafından sıranın karşı taraflarına çağrıldılar. Ead, Sabran'a dönmeden önce Katryen'in etrafında döndü.

Partneri muhteşem bir dansçıydı. Her adımı kusursuzdu ama kadife gibi de zarifti. Onca yıl boyunca sarayı için hiç dans etmemişti, kendini tek başına eğitmiş olmalıydı. Ead'in etrafında bir saatin ibresi gibi süzülüyor, kalp atışlarıyla ona yaklaşıyor, hiçbir adımı bir öncekinden daha hızlı olmuyordu. Ead başını çevirdiğinde alınları buluştu ve tekrar ayrılmadan önce omuzları birbirine değdi. Ead yol boyunca bir yerde nefesini kaybetti.

İnsanların içinde hiç bu kadar yakın olmamışlardı. Onun kokusu, kısa süren sıcaklığı, kimsenin göremediği bir işkenceydi. Ead, Sabran'la yeniden bir araya gelmeden önce Loth'un etrafında daireler çizdi ve kanı müzik kadar gürültülüydü, hatta daha gürültülüydü.

Sonsuzluk gibi hissettiren bir süre boyunca devam etti. Akıldan çıkmayan seslerin rüyasında, flütün, arpın ve şawm'ın tınısında ve gölgenin yarı gizlediği Sabran'da kaybolmuştu.

Müziğin ne zaman bittiğini fark etmedi bile. Tek duyabildiği göğsündeki davul sesiydi. Mahkeme patlamadan önce mest edici bir sessizlik vardı.

alkışa dönüştü. Sabran bir elini mumuna götürdü ve üfleyerek söndürdü.

"Gece için istirahate çekileceğiz. Baş nedimelerden biri mumunu aldı. 'Geri kalanınıza kalmanızı ve şenliklerin tadını çıkarmanızı öneriyorum. İyi akşamlar.

"İyi akşamlar Majesteleri," diye cevap verdi saray halkı, kraliçeleri uzaklaşırken eğilip reverans yaparak. Özel Oda'nın kapısında Sabran omzunun üzerinden Ead'e baktı.

Bu bakış bir çağrıydı. Ead mumunu söndürdü ve bir hizmetçiye uzattı.

Korsesi daha sıkı hissetti. Karnında tatlı bir sızı filizlendi. Varlık Odası'ndan ayrılmadan önce kalabalığın içinde bir süre kaldı, Loth ve Margret'in galliard dansını izledi. Beden Şövalyeleri onun için bir kenarda durdu.

Özel Oda karanlık ve soğuktu. Ead virginallerin müziğini hatırlayarak içinden geçti ve Büyük Yatak Odası'nın kapılarını açtı.

Sabran ateşin yanında bekliyordu. Artık sert korsesi ve şalvarından başka bir şey giymiyordu.

"Hata yapma," dedi, "sana kızgınım. Ead eşikte

durdu.

"Bütün sırlarımı seninle paylaştım, Ead. Sesi neredeyse hiç çıkmıyordu. 'Beni gecenin gördüğü gibi gördün. En gerçek halimle. Durakladı. "Fýredel'i uzaklaştıran sendin.

"Evet.

Sabran gözlerini kapattı.

'Hayatımdaki hiçbir şey gerçek değildi. Canımı *alma* girişimleri bile beni etkilemek ve manipüle etmek için tasarlanmış, sahnelenmiş şeylerdi. Ama sen Ead, senin farklı olduğuna inandım. Bana göründüğün gibi olmadığını söylediğinde Combe'a yalancı demiştim. Şimdi aramızdaki her şeyin senin oyununun bir parçası olup olmadığını merak ediyorum. Senin *görevin*.'

Ead doğru kelimeleri aradı.

"Cevap ver bana," dedi Sabran, sesi zorlanarak. "Ben senin kraliçenim.

'*Bir* kraliçe olabilirsin ama *benim* kraliçem değilsin. Ben senin tebaan değilim, Sabran. Ead içeri girdi ve kapıları kapattı. "İşte bu yüzden aramızda geçenlerin gerçek olduğundan emin olabilirsin.

Sabran gözlerini ateşe dikti.

Ead ona, 'Sana elimden geldiğince kendimi gösterdim,' dedi. 'Daha fazlası beni idam ettirirdi.

"Beni bir zorba olarak mı görüyorsun?

'Bence sen kafası kayadan daha sert olan kendini beğenmiş bir aptalsın. Ve seni dünyaya değişmem.'

Sabran sonunda ona baktı.

"Söyle bana, Eadaz uq-Nāra," dedi usulca, "seni hâlâ istediğim için daha büyük bir aptal mıyım?

Ead aralarındaki boşluğu geçti. "Seni benim kadar sevecek kadar aptal değilim," dedi.

Sabran'a uzandı ve saçının bir tutamını kulağının arkasına attı.
Sabran onun gözlerinin içine baktı.

Yüz yüze duruyorlardı, birbirlerine neredeyse hiç dokunmuyorlardı. Sonunda Sabran Ead'in ellerini tuttu ve beline yerleştirdi. Ead onları önüne doğru kaydırdı ve korsesini çözmeye başladı.

Sabran onu izledi. Ead bunun bir başka mum dansı olmasını, yakınlıklarının uzun tırmanışının tadını çıkarmayı istiyordu ama ona çok ihtiyacı vardı. Parmakları bağcıkların altından dolandı ve onları birbiri ardına kancalardan geçirdi ve sonunda korse açılıp düştü, Sabran'ı elbisesinin içinde bıraktı. Ead ipeği omuzlarından kaydırdı ve onu kalçalarından tuttu.

Gölgelerin arasında çırılçıplak duruyordu. Ead onun uzuvlarını, saçlarını, tilki ateşi gibi gözlerini içti.

Aralarındaki boşluk kayboldu. Şimdi bağcıkları çözen Sabran'dı. Ead gözlerini kapadı ve kendini soyulmaya bıraktı.

İlk gecenin yoldaşları gibi kucaklaştılar. Sabran onun boynuna, kulağının kabuğunun hemen arkasına bir öpücük kondurduğunda, Ead başını yana eğdi. Sabran ellerini onun sırtında gezdirdi.

Ead onu yatağa yatırdı. Aç dudaklar onunkilere değdi ve Sabran onun adını soludu. Sanki buraya son gelişlerinden bu yana yüzyıllar geçmiş gibiydi.

Kürklerin ve çarşafların arasında nefes nefese ve hiddetli bir şekilde iç içe geçtiler. Ead, geride bıraktığı kadının her ayrıntısını yeniden öğrenirken beklentiyle titredi. Elmacık kemikleri ve eğik burnu. Pürüzsüz alnı. Boğazındaki sütun ve dibindeki küçük kadeh. Sırtının aşağısında, parmak uçlarının izi gibi duran ikiz çukurlar. Sabran kendi dudaklarıyla onun dudaklarının kilidini açtı ve Ead sanki bu dünyadaki son eylemleriymiş gibi onu öptü. Sanki bu tek kucaklaşma İsimsiz Olan'ı uzak tutabilirmiş gibi.

Dilleri kalçalarıyla aynı pavanda dans ediyordu. Ead başını eğdi ve dudaklarını ince kesilmiş köprücük kemiğine, göğüslerinin ucundaki gül goncalarına dokundurdu. Karnını öptü, morlukların sonunda kaybolduğu yeri. Gerçeğin tek izi göbeğinin altındaki bir dikişti.

Sabran onun yüzünü kucakladı. Ead ona musallat olan gözlere baktı ve hâlâ onu çağırıyordu. Parmakları bir uyluk boyunca uzanan yara izinin üzerinde gezindi, diğeriyle birleştiği yerdeki çiy tanesini buldu.

Sonra Sabran onu ters çevirdi, gülümsemesinde muziplik vardı. Saçları mum ışığını gölgeliyordu. Ead ellerini Sabran'ın beline doladı, parmaklarını sırtının alt kısmında kenetledi ve onu bacaklarının arasına sürükledi.

Arzu onun içinde yanan bir ateşti. Sabran bir elini kalçasının altından geçirdi ve her bir göğsüne hafif birer öpücük kondurdu.

Şüphesiz bu huzursuz bir rüyaydı. Eğer bu kadına sahip olabileceği anlamına geliyorsa, kendini çölün merhametine bırakabilirdi.

Sabran aşağıya doğru ilerledi. Ead gözlerini kapadı, nefesi göğsünde düğümlendi. Duyuları her bir ışıklı hissi kabul etmek için parçalandı. Ateşle ısınmış ten. Kremalı çay ve karanfil. Bir parmak göbeğine dokunduğunda, gerginleşti, titredi ve terden sırlandı. Kalçaları hoşnutlukla yükselirken, yumuşak dudaklar uyluğunun kıvrımlarını çizdi.

Her bir siniri, müzisyenin vuruşunu bekleyen bir bakire teliydi. Duyuları gittikçe daha küçük merkezlere sarılıyor, Sabran Berethnet'in perdesine geriliyor ve her dokunuş kemiklerini titretiyordu.

"Ben senin *kraliçen* değilim," diye fısıldadı Sabran teninin üzerinden, "ama ben seninim. Ead parmaklarını onun koyu renk saçlarında gezdirdi. "Ve benim de cömert olabileceğimi göreceksin.

Sadece yorgunluklarını bastıramayacak kadar ağırlaştıklarında ve doyduklarında uyuyorlardı. Küçük saatlerde, yağmurun pencereye vurmasıyla uyandılar ve birbirlerini tekrar aradılar, vücutları köz ışığını yankıladı.

Sonra, örtülerin altında iç içe yatarlar.

"Yatak odamın hanımı olarak kalmalısın," diye mırıldandı Sabran. "Bunun için. Bizim için.

Ead tavandaki süslü taş işçiliğine baktı.

"Leydi Nurtha rolünü oynayabilirim," dedi, "ama bu hep bir rol olarak kalacak.

"Biliyorum. Sabran karanlığa baktı. "Senin oynadığın bir role aşık oldum.

Ead kelimelerin kalbine ulaşmasına izin vermemeye çalıştı ama Sabran'ın her zaman kalbine ulaşan bir yolu vardı.

Chassar, Ead Duryan'ı şekillendirmiş ve onu o kadar iyi canlandırmıştı ki herkes bu oyuna kanmıştı. İlk kez, Sabran'ın hissediyor olması gereken ihanet ve kafa karışıklığının derinliğini anladı.

Sabran Ead'in elini tuttu ve parmağının alt tarafını inceledi. Güneş taşı yüzüğünü tutan parmağını.

"Bunu daha önce giymemiştin.

Ead neredeyse uykuya dalmak üzereydi. "Bu Tarikat'ın sembolü," dedi. "Bir avcının yüzüğü.

"O halde Drakonik bir yaratığı öldürdünüz.

"Uzun zaman önce. Kız kardeşim Jondu ile birlikte. Tanrıblades'te uyanan bir wyvern'i öldürdük.

"Kaç yaşındaydın?" "On beş.

Sabran bir süre yüzüğü inceledi.

"Galian ve Cleolind'le ilgili anlattığın hikâyeye inanmak istemiyorum. Hayatım boyunca ikisine de dua ettim,' diye mırıldandı. "Eğer anlattıkların doğruysa, ikisini de hiç tanımadım demektir.

Ead bir elini onun sırtına doğru kaydırdı.

"Bana inanıyor musun?" diye sordu. "Kanıtım olmadığını biliyorsun.

"Biliyorum," dedi Sabran. Burunları birbirine değdi. "Bunu kabullenmem zaman alacak... ama Galian Berethnet'in sadece etten ibaret olduğu fikrine zihnimi kapatmayacağım.

Nefes alış verişi yumuşadı. Ead bir an için onun tekrar uykuya daldığını düşündü. Sonra Sabran, "Fýredel'in arzuladığı savaştan korkuyorum," dedi. Parmaklarını birbirine doladı. "Ve İsimsiz Olan'ın gölgesinden.

Ead sadece bir eliyle onun saçlarını okşadı.

'Yakında halkıma hitap edeceğim. Drakonik Ordu'ya karşı duracağımı ve bu tehdidi sonsuza dek sona erdirmek için bir planım olduğunu bilmeliler. Eğer Gerçek Kılıç'ı bulabilirsen, onlara göstereceğim. Kaldırmak için

ruhları.' Sabran başını kaldırdı. 'Senin hırsın İsimsiz Olan'ı yenmek. Eğer başarırsan, o zaman ne yapacaksın?

Ead göz kapaklarının düşmesine izin verdi. Kendisine sormamak için elinden geleni yaptığı bir soruydu bu.

"Tarikat İsimsiz Olan'ı uzak tutmak için kuruldu," dedi. 'Eğer onu bağlarsam... sanırım her şeyi yapabilirim.

Aralarında garip bir sessizlik oluştu. Sabran yer değiştirip diğer tarafına dönene kadar sessizlik içinde yattılar.

"Sabran. Ead mesafesini korudu. "Ne oldu?"

"Çok ısındım.

Sesi zırhlıydı. Omzunun arkasıyla yüzleşen Ead uyumak için elinden geleni yaptı. Gerçeği sormaya hakkı yoktu.

Uyandığında henüz şafak sökmemişti. Sabran yanında uyuyordu, o kadar hareketsizdi ki ölmüş olabilirdi.

Onu rahatsız etmemeye özen gösteren Ead ayağa kalktı. Başının üstünü öperken Sabran kıpırdandı. Ona gideceğini haber vermeliydi ama uyurken bile yorgun görünüyordu. En azından şimdi güvendeydi, etrafı onu seven insanlarla çevriliydi.

Ead Büyük Yatak Odası'ndan ayrılıp kendi odasına döndü ve orada yıkanıp giyindi. Margret binici kıyafeti ve devekuşu tüyüyle süslü şapkasıyla çoktan ahıra girmiş, uykulu gözlerle bakan bir doru atı eyerliyordu. Margret gülümseyince Ead onu kucakladı.

"Senin adına çok mutluyum, Meg Beck. Yanağından öptü. "Yakında Vikontes Morwe olacaksın.

"Keşke bana layık görülmesi için Vikont Morwe olmasına gerek olmasaydı, ama işler böyle. Margret geri çekildi ve onun ellerini kavradı. "Ead, benim bağışçım olur musun?

'Bu benim için bir onurdur. Artık ailene iyi haberi verebilirsin'.

Margret iç çekti. Babası bazen çocuklarını tanımıyordu. "Evet. Annem çok sevinecek. Krem rengi ceketinin önünü düzeltti. "Sence iyi görünüyor muyum?

"Bence Leydi Margret Beck'e benziyorsunuz. Modanın bir örneği.'

Margret nefesini dışarı verdi. "Güzel. Bu şapkayla köyün delisi gibi görünebileceğimi düşünmüştüm.

Uyanık sokaklara at sürdüler ve Berethnet Hanedanı'nın her kraliçesinin resmiyle oyulmuş olan Yakarış Köprüsü'nden Limber'i geçtiler. İyi zaman geçirirlerse, saat onda Inys'in kuzey ilçelerine hizmet veren Summerport'ta olabilirlerdi.

"Dün gece Sab'la yaptığınız dans dillere destan oldu. Margret ona baktı. "Dedikodulara göre ikiniz sevgiliymişsiniz.

"Bu doğru olsaydı ne derdiniz?

"Siz ve o istediğinizi yapabilirsiniz derdim.

Margret'e güvenebilirdi. Anne, Sabran'a olan hisleri hakkında konuşabileceği birinin olmasının iyi olacağını biliyordu - yine de bir şey onu bunu gizli tutmaya, saatlerini çalmaya itiyordu.

"Dedikodular sarayda yeni bir şey değil," dedi sadece. 'Gel, bana düğün için planlarını anlat. Bence sarı sana çok yakışır. Sen ne dersin?

Ascalon Sarayı'nın arazisi sabah sisiyle kaplanmıştı. Gece boyunca yağan ve donan yağmur, yolları buzlu cama çevirmiş ve her pencere pervazını buz sarkıtlarıyla süslemişti.

Loth, Sabran'la sık sık oturup saatlerce konuştukları Mermer Galeri'nin kalıntılarının önünde durdu. Taşın balmumu gibi yere dökülüşünde unutulmaz bir güzellik vardı.

Hiçbir doğal ateş onu eritemezdi. Sadece Dreadmount'un püskürttüğü bir şey.

"Burası kızımı kaybettiğim yer.

Omzunun üzerinden baktı. Sabran yakındaydı, yüzü kürk şapkasının altında soğuktan yanmıştı. Bedenin Şövalyeleri uzakta bekliyordu, hepsi de kışın gümüş kaplamalı zırhlarını giymişlerdi.

Ona Glorian adını verdim. Soyumun en büyük ismi. Üç taşıyıcısının her biri büyük kraliçelerdi. Bakışları geçmişteydi. "Sık sık onun nasıl biri olduğunu merak ediyorum. İsmi bir yük mü olurdu, yoksa diğerlerinden daha da şanlı mı olurdu?

"Bence o da annesi kadar korkusuz ve erdemli olurdu. Sabran yorgun bir gülümsemeyle yetindi.

"Aubrecht'i severdin. Kadın onun yanına geldi. 'Nazik ve onurlu biriydi. Senin gibi.

"Onunla hiç tanışmadığım için üzgünüm," dedi Loth.

Güneşin doğuşunu izlediler. Arazide bir yerlerde bir tarla kuşu ötmeye başladı.

"Bu sabah Lord Kitston için dua ettim. Sabran başını onun omzuna yasladı ve adam da onu kendine çekti. 'Ead, Halgalant'ın ölümden sonra bizi beklediğine inanmıyor. Belki de haklıdır - ama ben hâlâ bu hayatın ötesinde bir hayat olduğuna inanıyorum ve her zaman da inanacağım. Ve onun da bunu bulduğuna inanıyorum.

"Ben de buna güvenmeliyim. Loth tüneli düşündü. O yalnız mezarı. "Teşekkür ederim, Sab. Gerçekten.

"Onun ölümünün seni hâlâ incittiğini biliyorum, haklısın," dedi Sabran, "ama bunun kararlarını gölgelemesine izin vermemelisin.

"Biliyorum. Bir nefes çekti. "Combe'u ziyaret etmeliyim.

"Pekâlâ. Ben Özel Kütüphane'de, ihmal edilmiş devlet meseleleriyle ilgileniyor olacağım.

"Önünüzde canlandırıcı bir gün var o zaman.

"Kesinlikle. Sabran bir başka yorgun gülümsemeyle Kraliçe Kulesi'ne döndü. "Size iyi günler Lord Arteloth.

"İyi günler, Majesteleri.

Her şeye rağmen, mahkemeye geri dönmek güzel bir şeydi.

Dearn Kulesi'nde Lord Seyton Combe bir battaniyeye sarınmış, kan çanağına dönmüş gözlerle dua kitabı okuyordu. Titriyordu ve buna şaşmamak gerekirdi.

Gardiyan Loth'u içeri aldığında Gece Şahini, "Lord Arteloth," dedi. "Sizi tekrar sarayda görmek ne güzel.

"Keşke ben de size karşı aynı sıcaklığı hissedebilseydim, Majesteleri.

'Oh, hiç sıcaklık beklemiyorum, lordum. Sizi göndermek için iyi nedenlerim vardı ama hoşunuza gitmeyecektir.

Loth yüzünü duygusallıktan uzak tutarak yerine oturdu.

'Şu an için Kraliçe Sabran tahtının gasp edilmesi girişiminin soruşturulmasını bana emanet etti,' dedi. "Crest hakkında bildiğiniz her şeyi duymak isterim.

Combe arkasına yaslandı. Loth bu gözleri her zaman sinir bozucu bulmuştu.

"Kraliçe Sabran hasta yatağına kapatıldığında," diye söze başladı Combe, "ilk başta bakımında bir sorun olduğundan şüphelenmek için hiçbir nedenim yoktu. Kraliçe Sabran'ın

Düşük yaptığını gizlemek için Kraliçe Kulesi'nde kalmayı kabul etti ve Leydi Roslain hastalığı sırasında onunla kalmaya razı oldu. Sonra, Bayan Duryan başkentten ayrıldıktan kısa bir süre sonra-'

"Kaçtı," diye düzeltti Loth. 'Hayatından endişe ediyordu. Kraliçenin dostlarını sürgün etmek sizin alışkanlıklarınızdan biri, Majesteleri.

"Onu korumayı alışkanlık haline getirdim

lordum. "Başarısız oldunuz.

Bunun üzerine Combe uzun bir iç geçirdi.

"Evet. Gözlerinin altındaki gölgeleri ovuşturdu. "Evet, lordum, yaptım.

Loth, kızgınlığına rağmen, bir sempati titreşimi hissetti.

'Devam edin,' dedi.

Combe'un bunu yapması biraz zaman aldı. "Doktor Bourn bana geldi," diye anlattı. 'Kraliçe Kulesi'nden çıkması emredilmişti. Majestelerinin bakılmaktan ziyade *korunduğundan* korktuğunu itiraf etti. Sadece Leydi Igrain ve Leydi Roslain onunla ilgileniyordu.

"Igrain konusunda uzun zamandır huzursuzdum. Onun oldukça acımasız dindarlığından hoşlanmıyordum. Combe şakağında yavaş daireler çizdi. "Casuslarımdan birinden öğrendiklerimi ona anlatmıştım. Leydi Nurtha'nın, artık bilinen adıyla, kraliçe hakkında cinsel bilgiye sahip olduğunu. Gözlerinde bir şeyler değişti. Kraliçe Rosarian ve onun... evlilikle ilgili davranışlarını ima eden bir yorum yaptı.

Cárscaro'da kıskanç bir öfkeyle kesilmiş portresini hatırladı.

Combe, "Parçaları birleştirmeye başladım ve ortaya çıkan tablodan hoşlanmadım," dedi. "Igrain'in kendi koruyucu erdemiyle güç sarhoşu olduğunu hissettim. Ve kraliçesinin yerine başka birini geçirmeyi planlıyordu.

"Roslain.

Combe başıyla onayladı. "Crest ailesinin gelecekteki reisi. Kraliyet dairelerine girmeye çalıştığımda, kraliçenin ziyaretçi kabul edemeyecek kadar hasta olduğunu söyleyen hizmetliler tarafından engellendim. Hiç itiraz etmeden oradan ayrıldım ama o gece Igrain'in sekreterini yakaladım.

'Düşes zeki bir kadın. Kendi ofisinde hiçbir şey tutmaması gerektiğini biliyordu ama sekreteri baskı altında kalarak mali durumuyla ilgili belgeleri teslim etti. Acımasız bir gülümseme. "Askrdal Dükalığı'ndan yinelenen maaşlar buldum. Ana Kraliçe'nin ölümünden sonra Cárscaro'dan yapılan yüklü bir ödeme. Rüşvet için güzel kumaşlar ve mücevherler. Önemli bir

kasasından Tam Atkin adında bir tüccarın kasasına aktarıldığını öğrendim. Lievelyn'i vuran Bess Weald'ın üvey kardeşi olduğunu öğrendim.

Loth, "On yıldan uzun süredir devam eden bir komplo," dedi, "ve sen bunların hiçbirini görmedin. Ağzının köşesi irkildi. 'Bir şahinin keskin gözleri vardır. Belki de onun yerine sana Gece Köstebeği adını vermeliler. Karanlıkta körü körüne burnunu s o k u y o r s u n .

Combe esprili bir şekilde kıkırdadı ama bu bir öksürüğe dönüştü.

'Bunu hak ederdim,' diye homurdandı. 'Görüyorsunuz Lord Arteloth, gözlerim her yerdeyken, onları kutsal kandan olanlara kapattım. Diğer Ruhani Düklerin sadakatini *varsaydım.* Bu yüzden de izlemedim.

Her zamankinden daha fazla titriyordu.

"Igrain'e karşı elimde kanıt vardı," diye devam etti Combe, "ama dikkatli davranmak zorundaydım. Anladığınız gibi Kraliçe Kulesi'ni işgal etmişti ve ona karşı aceleci bir hareket Majestelerini tehlikeye atabilirdi. Leydi Nelda ve Lord Lemand ile görüştüm ve en iyi seçeneğin malikanelerimize gidip maiyetlerimizle birlikte dönmek ve gasp kıvılcımını söndürmek olduğuna karar verdik. İyi ki önce siz geldiniz lordum, yoksa çok daha fazla kan dökülebilirdi.

Loth bunu düşünürken bir duraksama oldu. Adamdan her ne kadar hoşlanmasa da, söyledikleri doğruluk payı taşıyordu.

Loth bunu sindirirken Combe, "Igrain'in tıpkı Leydi Nurtha'yı sürgün ettiğim gibi güç peşinde koştuğunu anlıyorum, bu yüzden onun suçlarına ortak olmuş gibi görünebilirim," dedi, "ama Aziz'i şahitliğe çağırıyorum ki dürüst bir adama yakışmayacak hiçbir şey yapmadım. Inys Kraliçesi'nin yanındaki yerime yakışmayacak bir şey de yapmadım. Bakışları sabit kaldı. 'O son Berethnet olabilir ama o bir Berethnet. Ve ben onun uzun bir süre daha hüküm sürmesini istiyorum.

Loth kendisini neredeyse kesin bir ölüme sürgün eden adamı düşündü. Gözlerinde samimiyetten bahseden bir şeyler vardı ama Loth artık sürgüne gönderilen o güven dolu çocuk değildi. Çok fazla şey görmüştü.

"Crest aleyhinde konuşacak mısınız?" dedi sonunda, "ve fiziksel kanıtlarınızı teslim edecek misiniz?

"Yapacağım.

"Peki Honeybrook Kontu ve Kontesi'ne bir miktar para gönderecek misiniz? Loth sordu. 'Tek varisleri Kitston Glade'in kaybı için.

Sevgili oğulları.' Boğazı düğümlendi. "Ve şimdiye kadar yaşamış en iyi arkadaş.

"Yapacağım. Elbette. Combe başını eğdi. 'Adalet Şövalyesi elinize rehberlik etsin lordum. Onun soyundan daha nazik olmanız için dua ediyorum.

54

Doğu

Sundance Denizi o kadar berraktı ki gün batımı onu saf yakuta çeviriyordu. Niclays Roos *Pursuit'in* pruvasında durmuş, dalgaların yuvarlanıp kabarmasını izliyordu.

Hareket halinde olmak güzeldi. *Pursuit* haftalarca, deniz yasağına meydan okuyan tüccarların ve korsanların gelişen bir gölge pazar kurduğu yıkık Kawontay şehrine yanaşmıştı. Mürettebat gemiye dönüş yolculuğu için yeterli erzak ve tatlı su ile bir şehri dümdüz etmeye yetecek kadar barut ve diğer mühimmatı yüklemişti.

Sonunda Nayimathun'u satmamışlardı. Altın İmparatoriçe onu Yüksek Deniz Muhafızları'na karşı bir koz olarak tutmaya karar vermişti.

Niclays elini bir şişe kanın ve yaratıktan oyduğu pulun saklı olduğu tuniğine götürdü. Her gece incelemek için pulu çıkarırdı ama parmakları yüzeyinde gezinirken tek hatırlayabildiği, zırhını etinden ayırırken ejderhanın ona nasıl baktığı olurdu.

Bir hışırtı bakışlarını yukarı çekti. *Pursuit,* Sundance Denizi'nden geçişine yardımcı olması için satın alınmış bir veba gemisinin kıpkırmızı yelkenlerini açıyordu. Yine de Doğu'daki en tanınmış gemi olmaya devam ediyordu ve çok geçmeden Seiiki'nin intikamcı gözlerini üzerine çekmişti. Yüksek Deniz Muhafızları ve ejder koruculari onları karşılamaya geldiğinde, Altın İmparatoriçe

bir uyarıda bulundu. Eğer gemisinin bir santimine bile zarar gelirse ya da onları takip eden birini yakalarsa büyük Nayimathun'un karnını bir balık gibi deşecekti. Ejderhanın hâlâ elinde olduğuna dair bir kanıt olarak, dişlerinden birini göndermişti.

Bütün ejderhalar ve gemiler geri çekilmişti. Başka türlü yapamazlardı. Yine de uzaktan takip ediyor olmaları muhtemeldi.

"İşte buradasın.

Niclays döndü. Laya Yidagé gelip onun yanında durdu. 'Dalgın görünüyorsun,' dedi.

"Simyacıların dalgın görünmesi gerekir, sevgili bayan.

En azından hareket ediyorlardı. Altından geçtikleri her yıldızla birlikte sona biraz daha yaklaşıyorlardı.

"Ejderhayı ziyaret ettim. Laya şalını daha da yaklaştırdı. "Sanırım ölüyor.

"Beslenmedi mi?

"Pulları kuruyor. Mürettebat üzerine kovalarla deniz suyu döküyor ama suya batırılması gerekiyor.

Rüzgâr gemiyi yalayıp geçti. Niclays rüzgârın ısırdığını fark etmedi bile. Pelerini o kadar ağırdı ki, postunun içinde bir ayı kadar rahattı. Altın İmparatoriçe ona bu giysileri, On İki Göl İmparatorluğu'nda saray simyacılarına verilen bir unvan olan Reçete Ustası adını verdikten sonra hediye etmişti.

"Niclays," dedi Laya nefesinin altından, "sanırım ikimiz bir plan yapmalıyız.

"Neden?

'Çünkü bu yolun sonunda dut ağacı yoksa, Altın İmparatoriçe kelleni alacak.

Niclays yutkundu. "Peki ya varsa?

O zaman belki de ölmezsin. Ama artık bu filodan bıktım. Yaşlı bir tuz gibi yaşadım ama ölmeye hiç niyetim yok. Ona baktı. "Eve gitmek istiyorum. Sen de istiyor musun?

Bu kelime Niclays'i duraksattı.

Ev, uzun zamandır hiçbir yerde değildi. Adı Rozentun'dan sonra Roos'tu - Vatten Sound'a bakan, kimsenin onu hatırlamayacağı uykulu bir kasaba. Annesinden başka kimse kalmamıştı ve annesi onu hor görüyordu.

Truyde onun yaşayıp yaşamadığını umursayabilirdi, diye düşündü. Onun nasıl olduğunu merak ediyordu. Hâlâ Doğu'yla bir ittifak için ajitasyon yapıyor muydu, yoksa

sessizce sevgilisinin yasını mı tutuyor?

Uzun zamandır evi, kraliyetin gözüne girdiği, aşık olduğu Mentiş sarayıydı ama Edvart ölmüş, hanesi dağılmış, anısı heykellere ve portrelere hapsolmuştu. Niclays'in artık orada yeri yoktu. Inys'te geçirdiği zaman ise felaketten başka bir şey değildi.

Sonunda, ev her zaman Jannart olmuştu.

"Jan bunun için öldü. Dudaklarını ıslattı. "Ağaç için. Sırrını bilmeden buradan gidemem.

'Siz Tariflerin Ustasısınız. Şüphesiz hayat ağacını incelemeniz için size zaman verilecektir,' diye mırıldandı Laya. 'Eğer iksiri bulursak, Altın İmparatoriçe'nin bizi kuzeye, Bin Çiçek Şehri'ne götüreceğinden şüpheleniyorum. Deniz yasağının sona ermesi karşılığında iksiri Lakseng Hanesi'ne satmaya çalışacaktır. Şehre kaçabilir ve oradan Kawontay'a yürüyerek gidebiliriz. Yanında iksirden birkaç örnek götürebilirsin.

"Yürüyerek. Niclays sessiz bir kahkaha attı. "*Bu* yolculuktan sağ çıkmamız gibi beklenmedik bir durumda, oradan sonra ne yapacağız?

'Kawontay'da Karmentum Denizi'nde faaliyet gösteren Ersyri kaçakçıları var. Bizi Uçurum'dan geçirmeleri için onları ikna edebiliriz. Ailem onlara ödeme yapar.'

Yol parasını ödeyecek kimse yoktu.

Laya onun yüzüne bakarak, "Yol paranı da öderler," dedi. "Bundan emin olacağım.

"Çok naziksiniz. Tereddüt etti. "Yolun sonunda dut ağacı yoksa ne yapacağız?

Laya ona bir bakış attı.

'Eğer bir şey bulamazlarsa,' dedi sessizce, 'o zaman denize açıl, Niclays. Onun öfkesinden daha nazik olacaktır.

Yutkundu.

"Evet," diye kabul etti. "Sanırım öyle olur.

'Bir şeyler bulacağız,' dedi daha yumuşak bir sesle. 'Jannart efsaneye inanıyordu. Seni izlediğine inanıyorum, Niclays. Ve seni eve dönerken göreceğine inanıyorum.

Home.

İksiri istediği herhangi bir hükümdara verebilirdi ve onlar da onu Sabran'dan korurlardı. Brygstad gitmeyi en çok istediği yerdi. O

Eski Mahalle'de bir çatı katı kiralayabilir ve acemilere simya öğreterek geçimini sağlayabilirdi. Kütüphanelerinde ve üniversite salonlarındaki derslerde biraz zevk bulabilirdi. Orası olmazsa, Hróth.

Ve Truyde'yi bulacaktı. Onun büyükbabası olacak ve Jannart'ı gururlandıracaktı.

Pursuit daha derin sulara daldığında Niclays Laya'nın yanında kaldı ve yıldızların ortaya çıkışını izlediler. Onları ne bekliyor olursa olsun, kesin olan bir şey vardı. Ya o ya da hayaleti huzura kavuşacaktı.

55

Batı

Inys'in doğu kıyılarına hizmet veren bir yolcu gemisi olan *Ascalon'un Çiçeği,* öğlen saatlerinde kadim ticaret şehri Caliburn-on-Sea'ye yanaştı. Ead ve Margret, donmuş Lissom Nehri'ni takip ederek Leas boyunca yolculuklarına başladılar.

Kuzeyde gece boyunca kar yağmıştı ve tarlaların üzerinde bıçakla düzeltilmiş kaymak gibi duruyordu. Onlar atlarını sürerken, avam şapkalarını çıkarıp Margret'e selam verdi, Margret de onlara gülümseyip el salladı. Büyük çocuk olsaydı, iyi bir Goldenbirch Kontesi olurdu.

Nehirden uzaklaşıp diz boyu karın içinden geçtiler. Toprağın işlenemeyecek kadar soğuk olduğu kış mevsiminde tarlalarda işçi yoktu ama Ead yine de kapüşonunu çıkarmadı.

Beck ailesi Serinhall adında büyük bir dahi evinde oturuyordu. Galian Berethnet'in doğduğu Goldenbirch'ten yaklaşık bir mil uzaktaydı. Köyün kendisi harabe halindeydi ama Virtudom'da bir hac yeri olarak kalmaya devam ediyordu. Leas'ı Göller'den ayıran haithwood'un gölgesinde yer alıyordu.

Yüzlerini rüzgârın yaktığı saatler süren bir sürüşten sonra Margret bir tepenin zirvesinde atını yavaşlattı. Ead beyaz bir park alanına baktı. Serinhall önlerinde yükseliyordu, kasvetli ve görkemli, büyük cumbalı pencereleri ve yüksek kubbeli çatılarıyla övünüyordu.

"İşte geldik," diye duyurdu Margret. 'Doğruca Goldenbirch'e mi gitmek istiyorsun?

"Henüz değil," dedi Ead. 'Eğer Galian Ascalon'u bu eyalette sakladıysa, sanırım bekçilerine söylerdi. Bu onun en değerli varlığıydı. Berethnet Hanedanı'nın sembolü.

'Ve siz ailemin bunu yüzyıllar boyunca kraliçelerinden sakladığını mı düşünüyorsunuz?

"Muhtemelen.

Margret kaşlarını çatarak, "Aziz, Prenses Sabran'ın doğduğu yıl Serinhall'a bir kez gelmişti. Eğer kılıcı bıraktığına dair bir kanıt olsaydı, babam bunu bilirdi. Bu mülk hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenmeyi hayatının işi haline getirdi.

Lord Clarent Beck bir süredir rahatsızdı. Bir zamanlar dinç bir biniciyken atından düşmüş ve kafasındaki yara onu Inysh'in *zihin sisi* dediği bir hastalığa yakalamıştı.

'Gel o zaman. Kaybedecek zaman yok,' dedi Margret. Gözlerinde hınzır bir parıltı belirdi. "Yarışmak ister misiniz, Leydi Nurtha?

Ead cevap olarak dizginleri şaklattı. Küheylanı dörtnala tepeden aşağı inip parkın karşısına geçerek bir kızıl geyik sürüsünü dağıtırken, Margret arkasından açıkça nezaketsiz bir şeyler bağırdı. Rüzgâr kapüşonunu uçururken Ead güldü.

Margret'ten önce kapıya vardı. Beck ailesinin rozetini takan hizmetliler karları kürüyordu.

"Leydi Margret! Sivri sakallı bir kamış adam ona doğru eğildi. "Evinize hoş geldiniz leydim.

"Size iyi günler, Efendi Brooke. Margret attan indi. 'Bu Eadaz uq-Nāra, Vikontes Nurtha. Bizi Kontes'e götürür müsünüz?

"Elbette, elbette. Ead'i gören adam tekrar eğildi. "Leydi Nurtha. Serinhall'a hoş geldiniz.

Ead başını sallamak için kendini zorladı ama bu unvan ona asla kolay gelmeyecekti.

Atının dizginlerini başka bir hizmetkâra teslim etti. Margret onunla birlikte evin açık kapılarına doğru yürüdü.

Giriş salonunda duvar boyunda bir portre vardı. Birkaç yüzyıl önce Inys'te moda olan dar pantolon ve hortum giyen, kara derili ve ciddi gözlü bir adam.

"Lord Rothurt Beck," dedi Margret yanlarından geçerken. "Inys'in trajedilerinden birinde yer alan bir figür. Üçüncü Carnelian, Lord Rothurt'a aşık oldu ama o çoktan evlenmişti. Ve bu da -' Margret başka bir portreyi işaret etti- 'Margret Ironside, adaşım. Gorse Hill İsyanı sırasında kuvvetlerimize liderlik etti.

Ead kaşlarını kaldırdı. "Lord Morwe gerçekten de asil bir soyla evleniyor.

"Evet. Yazık adama,' dedi Margret bıkkınlıkla. "Annem bunu unutmasına asla izin vermeyecek.

Efendi Brooke onları ahşap panelli koridorlar ve büyük meşe kapılardan oluşan gerçek bir labirentten geçirdi. Tüm bu alan iki kişi ve hizmetçileri için.

Onlar içeri girdiğinde Leydi Annes Beck büyük salonda kitap okuyordu. Zaten uzun boylu olan kadın, boyuna birkaç santim daha ekleyen bir başlık takmıştı. Kahverengi teni çizgisizdi ama saçlarının sarmalları arasında gri iplikçikler dalgalanıyordu.

"Ne oldu, Efendi Brooke? Başını kaldırdı ve gözlüklerini çıkardı. 'Aziz! Margret!'

Margret reverans yaptı. "Henüz bir azize değilim anne, ama bana

zaman ver. "Ah, çocuğum.

Leydi Annes kollarını açarak kızının yanına koştu. Çocuklarının aksine güneyli aksanı vardı. Margret'i kucaklayarak, "Lord Morwe ile nişanlandığını daha bu sabah duydum," dedi. 'İznimizi almadan kabul ettiğin için seni sarsmam gerekirdi ama Kraliçe Sabran kendi iznini verdiğine göre-' Gülümsedi. "Oh, sende nadir bulunan bir ihtişam buldu, sevgilim.

"Teşekkür ederim, anne-

'Şimdi, elbisen için en iyi sateni sipariş ettim bile. Güzel ve zengin bir mavi sana çok yakışacak. Greensward'daki favori tüccarım kumaşı Kantmarkt'tan getirtiyor. Elbette beyaz inciler ve safirlerle süslü bir atkı takacaksın ve benim yaptığım gibi Caliburn-on-Sea Tapınağı'nda evlenmelisin. Daha güzel bir yer yok.'

"Evet, anne, görünüşe göre düğünümü çok iyi kontrol altına almışsın. Margret onu yanağından öptü. "Anne, Bayan Duryan'ı hatırlarsın. O artık Dame Eadaz uq-Nāra, Viscountess Nurtha. Ve benim en sevgili arkadaşım. Ead, sana annemi takdim edeyim, Goldenbirch Kontesi.

Ead reverans yaptı. Kontes çocuklarını görmeye geldiğinde Leydi Annes'le sarayda bir ya da iki kez karşılaşmıştı ama ikisinin de üzerinde bir etki bırakacak kadar uzun süre görüşmemişlerdi.

"Bayan Eadaz," dedi Leydi Annes biraz sert bir sesle. 'Dört gün önce müjdeciler sapkınlık suçundan arandığınızı söylediler.

"O müjdeciler hainler tarafından tutuldu leydim," dedi Ead. "Majesteleri onların sözlerine itibar etmiyor.

"Hm. Leydi Annes ona baktı. 'Clarent her zaman oğlumla evleneceğini düşünürdü, biliyorsun. Umarım aranızda uygunsuz bir davranış olmamıştır, belki de artık müstakbel Goldenbirch Kontu için uygun bir eşsinizdir. Ead cevap vermeyi düşünemeden kontes ellerini çırptı. "Brooke! Akşam yemeğini hazırla.

"Evet leydim," diye uzaktan cevap geldi.

"Anne," diye itiraz etti Margret, "akşam yemeğine kalamayız. Seninle konuşmamız gerek-'

"Saçmalama Margret. Lord Morwe'a bir varis vermek istiyorsan biraz takviyeye ihtiyacın olacak.

Margret utancından ölecekmiş gibi görünüyordu. Leydi Annes telaşla uzaklaştı.

Büyük odada yalnız kaldılar. Ead geyik parkına bakan cumbalı pencereye doğru yürüdü.

'Burası güzel bir ev,' dedi.

"Evet. Çok özlüyorum. Margret parmaklarını bakirelerin üzerinde gezdirdi. "Annem için üzülüyorum. O... samimi ama iyi niyetli.

"Çoğunlukla anneler yapar.

"Evet. Margret gülümsedi. "Gel. Üstümüzü değiştirmeliyiz.

Ead'i daha fazla koridordan geçirdi ve bir kat merdiven çıkarak doğu kanadındaki bir misafir odasına götürdü. Ead binicilik kıyafetlerini çıkardı. Leğende yüzünü yıkarken pencereden bir şey gözüne çarptı. Pencereye ulaştığında orada hiçbir şey yoktu.

Gittikçe ürkekleşiyordu. Kız kardeşleri er ya da geç onu susturmak ya da Lasia'ya dönmeye zorlamak için geleceklerdi.

Kendini silkeleyerek bıçaklarının yerinde olup olmadığını kontrol etti ve akşam yemeği için hazırlandı. Margret onu dışarıda karşıladı ve Leydi Annes'in çoktan oturmuş olduğu salona geçtiler. Hizmetkârları önce kendi

Zengin bir av eti yahnisi ve kalın kabuklu ekmek getirmeden önce bu eyalete özgü perry ile bardaklar.

"Şimdi ikiniz de bana sarayın nasıl olduğunu anlatın," dedi Leydi Annes. 'Kraliçe Sabran'ın çocuğunu kaybettiğini duyduğumda çok üzüldüm.

Eli kendi göbeğine doğru kaydı. Ead, Margret'i doğurmadan önce bir kız çocuğunu düşürdüğünü biliyordu.

"Majesteleri artık iyi, anne," dedi Margret. 'Şimdi onu gasp etmek isteyenler gözaltına alındı.

Kontes, "Onu gasp etmek," diye tekrarladı.

"Kimdi o?" "Crest.

Leydi Annes bakakaldı. "Igrain. Elindeki yemek bıçağını yavaşça yere bıraktı. "Azizim, buna inanamıyorum.

'Anne,' dedi Margret nazikçe, 'Kraliçe Rosarian'ın ölümünün arkasında da o vardı. Sigoso Vetalda ile komplo kurdu.

Bunun üzerine Leydi Annes derin bir nefes aldı. Yüzünden bir dizi duygu geçti.

'Sigoso'nun ona karşı kin besleyeceğini biliyordum. Peşini bırakmıyordu. Sesi acıyla karışıktı. "Rosarian ve Igrain'in söylenmemesi gereken nedenlerden dolayı anlaşamadıklarını da biliyordum. Ama Igrain'in kraliçesini *öldürtmesi, hem de* böyle bir şekilde-'

Ead, eski bir yatak odası hanımı olan Annes Beck'in Rosarian ile Harlowe arasındaki ilişkiden haberdar olup olmadığını merak etti. Belki de prensesin bir piç olduğunu biliyordu.

"Özür dilerim anne. Margret onun elini tuttu. "Crest bir daha asla kimseyi incitmeyecek.

Leydi Annes başını sallamayı başardı. "En azından artık kapıyı kapatabiliriz. Gözlerini sildi. 'Arbella bunu duyacak kadar yaşayamadığı için üzgünüm sadece. Hep kendini suçladı.

Kısa bir süre sessizlik içinde yemek yediler. "Lord Goldenbirch nasıl leydim? Ead sordu.

"Korkarım Clarent da aynı durumda. Bazen şimdiki zamanda, bazen geçmişte, bazen de hiçbir yerde olmuyor.

"Hâlâ beni mi soruyor anne? Margret söyledi.

"Evet. Her gün," dedi Leydi Annes, sesi yorgun geliyordu. "Yukarı çıkıp onu görürsün, değil mi?

Margret masanın karşısındaki Ead'e baktı.

"Evet, anne," dedi. "Tabii ki yapacağım.

Leydi Annes ev sahibi olmakla övünürdü. Bu da Ead ve Margret'in iki saat kadar sonra kendilerini hâlâ yemek masasında buldukları anlamına geliyordu.

Büyük bir şöminede giysilerini kurutuyorlardı. Mutfaklardan kemik ısıtıcı yiyecekler akmaya devam ediyordu. Leydi Annes çok geçmeden kızına düğün gecesiyle ilgili öğütler vermeye başladı ("Hayal kırıklığına uğramayı *beklemelisin,* sevgilim, çünkü eylemler çoğu zaman verilen sözlerin fena halde gerisinde kalır"). Margret düğün boyunca, Ead'in onu sarayda pek çok kez gördüğü o acı dolu gülümsemeyi takındı.

"Anne," dedi sonunda bir kelime edebildiğinde, "Ead'e aile efsanesini anlatıyordum. Aziz'in Serinhall'u ziyaret ettiğini.

Leydi Annes ağzındaki lokmayı yuttu. "Tarihçisiniz, değil mi Eadaz Hanım?

"Bir ilgim var leydim.

'Şey,' dedi kontes, 'kayıtlara göre, Serinhall, Kraliçe Cleolind'in doğum yatağında ölmesinden kısa bir süre sonra Aziz'e üç gün boyunca ev sahipliği yaptı. Ailemiz Kral Galian'ın uzun süreli dostları ve müttefikleriydi. Bazıları bir süre sadece onlara güvendiğini, hatta Kutsal Maiyeti'nden bile üstün tuttuğunu söyler.

Lorlu tart, pişmiş elma ve tatlı süt sorunsuz bir şekilde teslim edilirken, Ead Margret ile bakıştı.

Yemek nihayet bittiğinde, Leydi Annes onları huzurundan serbest bıraktı. Margret, elinde bir mumla Ead'i merdivenlerden yukarı çıkardı.

"Aziz," dedi. 'Üzgünüm, Ead. Her şeyi planlayabilmek için yıllardır bizden birinin evlenmesini bekliyordu ve Loth bu konuda onu hayal kırıklığına uğrattı.

'Önemli değil. O size çok değer veriyor'.

Kuzey kanadının özenle oyulmuş kapılarına vardıklarında Margret durdu. "Ya-" Orta parmağındaki yüzüğü çevirdi. "Ya babam beni hatırlamazsa?

Ead bir elini onun sırtına koydu. "Seni sordu.

Bunun üzerine Margret derin bir nefes aldı. Ead'e mumu uzattı ve kapıları açtı.

Ötedeki oda boğucuydu. Lord Clarent Beck kanatlı koltuğunda uyukluyordu, omuzlarında bir örtü vardı. Sadece saçlarının beyazlığı ve bir iki çizgisi onu Loth'tan ayırıyordu, oğluna o kadar benziyordu. Ead onu son gördüğünden beri bacakları solmuştu.

"Kim o?" Kıpırdandı. "Annes?

Margret onun yanına gitti ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Baba," dedi. "Baba, ben Margret.

Gözlerini açtı.

"Meg. Eli kızın koluna geldi. "Margret. Bu gerçekten sen misin?'

"Evet. Kalın bir kahkaha attı. 'Evet, baba, buradayım. Seni bu kadar uzun süre yalnız bıraktığım için özür dilerim. Onun elini öptü. "Affet beni.

Tek parmağıyla çenesini kaldırdı.

'Margret,' dedi, 'sen benim çocuğumsun. Hayatının ilk gününde senin tüm günahlarını affettim.

Margret kollarını ona doladı ve yüzünü boynunun kıvrımlarına bastırdı. Lord Clarent sakin bir el ile Margret'in saçlarını okşadı, yüz ifadesi son derece huzurluydu. Ead öz babasının kim olduğunu hiç bilmiyordu ama birden keşke bilseydim diye düşündü.

Margret geri çekilerek, "Baba," dedi, "Ead'i hatırlıyor musun?

Koyu renk, ağırlaşmış gözler Ead'i içine çekti. Tıpkı hatırladığı kadar naziktiler.

Biraz kısık bir sesle, 'Ead,' dedi. 'Benim sözüm. Ead Duryan. Elini uzattı ve Ead onun mühür yüzüğünü öptü. 'Seni görmek ne güzel, çocuğum. Oğlumla evlendin mi?

Loth'un sürgüne gönderildiğini bilip bilmediğini merak etti. "Hayır lordum," dedi nazikçe. "Loth ve ben birbirimizi bu şekilde sevmiyoruz.

"Gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum. Lord Clarent kıkırdadı. "Onun evlendiğini görmeyi umuyordum ama korkarım asla göremeyeceğim.

Bunun üzerine alnı kırıştı ve yüzü gevşedi. Margret onu çerçeveleyerek dikkatini ona sabitledi.

"Baba," dedi, "annem beni aradığını söyledi.

Lord Clarent gözlerini kırpıştırdı. "Sizi çağırıyor-" Yavaşça başını salladı. "Evet. Sana söylemem gereken önemli bir şey var Margret.

"Şimdi buradayım.

'O zaman sırrı sen almalısın. Loth öldü,' dedi titreyerek, 'yani artık varis sensin. Sadece Goldenbirch'ün varisi bilebilir. Alnındaki kırışıklıklar derinleşti. "Loth öldü.

Loth'un döndüğünü sürekli unutuyor olmalıydı. Margret ona bakmadan önce Ead'e baktı, başparmakları elmacık kemikleri üzerinde dolaşıyordu.

Loth'un öldüğüne inanması için ona ihtiyaçları vardı. Kılıcın nerede saklı olduğunu öğrenmelerinin tek yolu buydu.

Margret sessizce, 'O... öldü sanılıyor, baba,' dedi. "Ben varisiyim.

Yüzü ellerinin arasında buruştu. Ead, Margret'e böylesine acı verici bir yalan söylemenin onu ne kadar incittiğini biliyordu ama Loth'u Ascalon'dan çağırmak belki de sahip olamayacakları günler alacaktı.

"Eğer Loth öldüyse, o zaman onu sen almalısın Margret," dedi Clarent, gözleri ıslak. "*Hildistérron*.

Bu sözcük Ead'in karnına saplandı. "*Hildistérron*," diye mırıldandı Margret. "Ascalon.

"Goldenbirch Kontu olduğumda, büyükannen bana söyledi. Clarent onun elini tuttu. 'Benim çocuklarıma ve sizinkilere aktarılmalı. "Olur da geri dönerse *diye.*

"O," diye araya girdi Ead. "Lord

Clarent, kim?" "O. Ormanın Hanımı.

Kalyba.

Ascalon'u yüzyıllarca aradım ama Galian onu iyi saklamıştı.

Clarent şimdi tedirgin görünüyordu. İkisine de korkuyla baktı.

"Sizi tanımıyorum," diye fısıldadı. "Kimsiniz siz?

"Baba," dedi Margret hemen, "ben Margret. Adamın gözlerinden şaşkınlık akarken, sesi titredi: 'Baba, sana yalvarıyorum, benimle kal. Eğer bana şimdi söylemezsen, zihnindeki sisin içinde kaybolup gidecek. Onun ellerini sıktı. "Lütfen. Bana Ascalon'un nerede saklandığını söyle.

Sanki hafızasının vücut bulmuş haliymiş gibi ona sarıldı. Margret, adam ona doğru eğildiğinde ve çatlak dudakları kulağına değdiğinde hareketsiz kaldı. Ead, onlar hareket ederken kalbinin çarpışını izledi.

O anda kapı açıldı ve Leydi Annes odaya girdi. 'Uyku suyunun zamanı geldi Clarent,' dedi. 'Margret, dinlenmeli

Şimdi.'

Clarent başını ellerinin arasına aldı. "Oğlum. Omuzları hıçkırıklarla sarsıldı. "Oğlum öldü.

Leydi Annes bir adım öne çıktı, kaşları çatılmıştı. 'Hayır Clarent, bu iyi bir haber. Loth geri döndü-'

"Oğlum öldü.

Hıçkırıklar onu sarsıyordu. Margret elini ağzına bastırdı, gözleri dolmuştu. Ead onu dirseğinden tutarak dışarı çıkardı ve Leydi Annes'i arkadaşıyla ilgilenmesi için bıraktı.

Margret kalın bir sesle, "Ona söylemek için ne

büyük bir şey," dedi. "Yapmak zorundaydın.

Margret başıyla onayladı. Gözlerindeki ıslaklığı silerek Ead'i doğruca kendi yatak odasına çekti ve orada bir tüy kalem ve parşömen bulup mesajı karaladı.

"Babamın ne dediğini unutmadan önce," diye mırıldandı.

Beni şarkılardan tanıyorsun. Benim
gerçeğim söylenmez. Yıldız ışığının
göremediği yerde yatıyorum.
Ateşte dövüldüm ve kuyruklu yıldızdan
sıkıldım. Yaprakların üstünde ve ağaçların
altındayım,
Tapanlarım kürklü, sunuları gübreli. Ateşi
söndür, taşı kır ve beni özgür bırak.

"Bir başka sefil *bilmece*. Belki de son birkaç haftanın gerginliğinden kaynaklanıyordu ama Ead hayal kırıklığından öylesine bitkin düşmüştü ki bu düşünce akıl sağlığının sınırlarını zorladı. 'Anne bu eskilere ve bilmecelerine *lanet olsun.* Hiç vaktimiz yok-'

"Bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyorum. Margret çoktan parşömeni korsajına yerleştirmeye başlamıştı. 'Ve Ascalon'un nerede olduğunu biliyorum. Beni takip edin.

Margret kâhyaya akşam gezintisine çıkacaklarını ve Leydi Annes'in onları beklememesi gerektiğini söyledi. Ayrıca her birinden birer kürek istedi. Kâhya bunları, ahırdaki en hızlı iki atı ve birer eyer fenerini getirdi.

Ağır pelerinlerini giyerek Serinhall'dan dörtnala uzaklaştılar. Margret'in Ead'e söylediği tek şey Goldenbirch'e doğru yola çıktıklarıydı. Almak için

Oraya gitmek için eski ceset yolunu kullanmak gerekiyordu. Karla kaplıydı ama Margret yolunu biliyordu.

Krallar zamanında cesetler Goldenbirch'ten ve bu yol üzerindeki diğer köylerden gömülmek üzere şimdi yıkılmış olan Arondine şehrine götürülürdü. Bahar aylarında hacılar burada mum ışığında, yalınayak ve şarkı söyleyerek yürürlerdi. Yolun sonunda, bir zamanlar Berethnet Ocağı'nın bulunduğu yere adaklar bırakırlardı.

Eğri büğrü meşelerin altından, otlaklardan geçerek Inys'in şafağından kalma bir çemberin yanından geçtiler.

"Margret," diye seslendi Ead, "bu bilmece ne anlama geliyor? Margret atını yavaşlatarak dörtnala koşturdu.

'Babam kelimeleri fısıldar fısıldamaz aklıma geldi. Sadece altı yaşındaydım ama hatırlıyorum.

Ead başını kar ağırlığındaki bir dalın altına eğdi. "Lütfen beni aydınlatın.

"Bildiğiniz gibi Loth ve ben ayrı büyüdük - o sarayda annemle yaşıyordu. Küçük yaştan beri burada babamla yaşıyordum ama Loth ilkbaharda hac için eve gelirdi. Geri dönmek zorunda kaldığında bundan nefret ederdim. Bir yıl, beni terk ettiği için ona o kadar kızmıştım ki bir daha onunla konuşmamaya yemin etmiştim. Beni yatıştırmak için, kaldığı son günün tamamını birlikte geçireceğimize söz verdi ve ben de ona istediğim her *şeyi* yapacağımıza dair söz verdirdim. Sonra,' dedi, 'Haithwood'a bir ziyaret yapacağımızı ilan ettim.

"Kuzeyin bir çocuğu için gerçekten de cesur.

Margret homurdandı. "Daha çok aptalca. Yine de Loth yemin etmişti ve on iki yaşında bile yeminini bozmayacak kadar cesurdu. Şafakta yataklarımızdan kalktık ve Goldenbirch'e giden bu yolu takip ettik. Sonra, hayatımızda ilk kez, Ormanın Hanımı'nın evi olan Haithwood'a ulaşana kadar yürümeye devam ettik.

"Ağaçların en ucunda durduk. Küçük bir kız için yüzsüz devler gibiydiler ama ben her şeyi heyecan verici buluyordum. Loth'un elinden tuttum ve haithwood'un gölgesinde titreyerek durduk, acaba cadı bizi çalmaya, derimizi yüzmeye ve içine adım attığımız anda kemiklerimizi çiğnemeye gelir mi diye merak ediyorduk. Sonunda sabrım tükendi ve Loth'u oldukça sert bir şekilde ittim.

Ead gülümsemesini bastırdı.

"Öyle bir çığlık attı ki," diye hatırlıyor Margret. 'Yine de, kanlı bir sona sürüklenmeyi başaramayınca, ikimiz de tavus kuşu kadar cesur olduk ve kısa süre sonra çilek topluyor ve başka türlü şakalaşıyorduk. Sonunda,

alacakaranlık

eve gitmeye karar verdik. O sırada Loth küçük bir oyuk gördü. Bir coney deliğinden başka bir şey olmadığını söyledi. Ben bunun bir wyrm deliği olması gerektiğini ve içinde saklanan wyverling her neyse onu öldürebileceğimi düşündüm.

'Loth buna içten bir kahkaha attı ve beni sürünerek içeri soktu. Çok küçüktü,' dedi Margret. 'Ellerimle kazmak zorunda kaldım. Önce bir mumla sürünerek içine girdim... ve ilk başta sadece topraktı. Ama arkamı dönmeye çalışırken ayağım kaydı ve yuvarlandım ve kendimi ayakta durabilecek kadar büyük bir tünelde buldum.

"Her nasılsa mumum yanmaya devam etmişti, bu yüzden biraz daha ilerlemeye cesaret ettim. Tünelin coniler tarafından yapılmadığı açıktı. Ne kadar ilerlediğimi hatırlamıyorum. Sadece dehşetim her geçen an artıyordu. Sonunda, altıma kaçıracağımı düşündüğümde, geri koşup dışarı çıktım ve Loth'a orada hiçbir şey olmadığını söyledim. Kar kirpiklerine takıldı. "Ormanın Hanımı'nın evine rastladığımı ve eğer bunu kimseye söylersem gelip beni geri çalacağını düşündüm. Yıllarca o tünelle ilgili kâbuslar gördüm. Kanımın çekildiği ya da diri diri gömüldüğüm kabuslar.

Margret'in korkmuş göründüğü nadirdi. Şimdi bile, on sekiz yıl sonra, bu ona dokunuyordu.

"Sanırım sonunda unuttum," dedi, "ama babam benimle konuştuğunda... hatırladım. *Ben yaprağın üstünde ve ağacın altındayım, bana tapanlar kürklü, sundukları ise tezek.*

"Coniler," diye mırıldandı Ead. 'Kalyba bana haithwood'a nadiren gittiğini söyledi, ama Galian gitmiş olabilir. Ya da belki de ona tünelden bahseden senin atalarındı.

Margret başını salladı, çenesi

gergindi. Atlarına bindiler.

Goldenbirch harabeleri göründüğünde karanlık çökmüştü.

Erdemliliğin beşiği olan bu kutsal yerde sessizlik mutlaktı. Kar kül gibi savruluyordu. Atları yüzyıllardır el değmemiş kalıntıların yanından geçerken, Ead neredeyse dünyanın sona erdiğine ve Margret'le birlikte yaşayan son insanlar olduklarına inanacaktı. Zamanda geriye, Inys'in Inysca Adaları olarak bilindiği bir çağa gitmişlerdi.

Margret atını durdurdu ve attan indi.

"Burası Galian Berethnet'in doğduğu yer. Karın bir kısmını temizlemek için eğildi. "Genç bir terzinin bir oğul doğurduğu ve alnının alıç külüyle işaretlendiği yer.

Eldivenli elleri, toprağın derinliklerine yerleştirilmiş bir mermer levhayı ortaya çıkardı.

BURADA BERETHNET OCAĞI DURUYORDU
İNYS KRALI GALIAN'IN DOĞUM YERİ
TÜM ERDEMLERİN ÜZERİNDE AZİZ
OLAN KİŞİ

Ead, 'Galian'ın dünyevi bir kalıntısı olmadığını duymuştum,' diye hatırladı. "Bu alışılmadık bir şey mi?

"Evet," diye itiraf etti Margret. "Hem de çok. Inyscan'lar bir kralın kalıntılarını muhafaza etmiş olmalılar. Ancak-'

"Yoksa?

"Tabii hizmetkârlarının gizlemek istediği bir şekilde ölmediyse. Margret eyerine geri tırmandı. "Aziz'in nasıl öldüğünü kimse bilmiyor. Kitaplar sadece onun göklerde Kraliçe Cleolind'e katıldığını ve burada Ascalon'u inşa ettiği gibi orada da Halgalant'ı inşa ettiğini söylüyor.

Atlarını mahmuzlamadan önce levhanın üzerinde kılıç işareti yaptı.

Haithwood kuzeyde kendi kendine korkuyordu. Görüş alanına girdiğinde Ead bunun nedenini anladı. İsimsiz Olan Inyscanlılara ateşin ışığından korkmayı öğretmeden önce, bu orman onlara karanlıktan korkmayı öğretmişti. Ağaçlarının büyük kısmı, siyah bir perde duvarı oluşturacak kadar birbirine yaklaşmış, kadim dev ağaçlarıydı. Ona bakmak boğucuydu.

Koşar adımlarla oraya gittiler ve atlarını bağladılar. "Coney deliğini bulabilir misin? Ead sesini alçak tuttu. Yalnız olduklarını biliyordu ama bu yer onu tedirgin ediyordu.

"Sanırım öyle. Margret feneri ve aletleri eyerinden indirdi. "Sadece bana yakın dur.

Ötedeki orman tüm ışığı tüketmişti. Ead, parmaklarını kenetlemeden önce eyer fenerlerinden birini aldı ve birlikte haithwood'a ilk adımlarını attılar.

Binici çizmelerinin altında kar çıtırdıyordu. Gölgelik sıktı - dev ağaçları iğneli kürklerini asla dökmezdi - ama kar yağışı derin bir örtü bırakacak kadar yoğundu.

Yürürlerken Ead kendini derin bir ıssızlık duygusuyla dolmuş buldu. Soğuktan ya da her yeri kaplayan karanlıktan olabilirdi ama Serinhall'daki şömine şimdi Burlah kadar uzak görünüyordu. Çenesini pelerininin kürk yakasına gömdü. Margret ara sıra sustu,

sanki dinliyormuş gibi. Bir dal kırıldığında Ead bile gerildi. Gömleğinin altındaki mücevher gittikçe soğuyordu.

"Eskiden burada kurtlar vardı," dedi Margret, "ama soyları tükenene kadar avlandılar.

Sırf Margret'i meşgul etmek için Ead, "Neden buraya haithwood deniyor?" diye sordu.

"Bizce *haith,* Inyscan'ların eski yöntemler için kullandıkları kelimeydi. Doğaya tapınma. Özellikle de alıçlara.

Bir yaş boyunca hiç konuşmadan karda yürüdüler. Loth ve Margret cesur çocuklardı.

"İşte burası. Margret budaklı bir meşenin dibindeki kar yığınına yaklaştı. "Bana yardım et, Ead.

Ead elinde küreklerden biriyle onun yanına çömeldi ve kazmaya başladılar. Bir an için Margret'in yanlış hatırladığı anlaşıldı - ama aniden kürekleri karı yararak bir oyuğa girdi.

Ead, kenarlarındaki karı yerinden oynattı. Külah deliği artık bir çocuk için bile çok küçüktü. Kendilerini alacak kadar büyüyene kadar küreklerle ve elleriyle kazıdılar. Margret endişeyle açıklığa bakıyordu. "Önce ben gideceğim," diye teklif etti Ead. Delikteki gevşek toprağı tekmeledi ve feneri girişte bırakarak içeri kaydı.

Bırakın bir kadını, iyi beslenmiş bir coney için bile yeterince geniş değildi. Ead büyülü ateşini yaktı ve kendini karnının üzerinde ileri itti. Tünel, Margret'in söz verdiği gibi, karanlık bir kuyuya düşene kadar sürüdü. Geri dönemeyen Ead'in kuyunun içine dalmaktan başka çaresi yoktu.

Düşüş kısa ve yaralayıcıydı. Doğrulurken, büyü ateşi alevlendi ve kumtaşı duvarları ve sadece ayakta durabilecek kadar yüksek, kemerli bir tavanı olan bir tünel ortaya çıktı.

Margret de ona katıldı. Bir elinde fener, diğerinde küçük bir bıçak tutuyordu.

Tünelin duvarlarına oyuklar açılmıştı ama geriye sadece mum kütükleri kalmıştı. Bu gizli oyukta bir serinlik vardı ama yüzeydeki buza yakın bir şey değildi. Margret hâlâ pelerininin içinde titriyordu.

Çok geçmeden alçak tavanlı bir odaya ulaştılar; burada iki demir fıçı, karataştan kesilmiş başka bir levhayı çevreliyordu. Margret birini koklamak için eğildi.

'Her bir yağ. Bu kadar büyük bir fıçı bir sezon boyunca yanar,' dedi. "Birileri burayla ilgileniyor.

"Bana babanın ne zaman öldüğünü hatırlatsana," dedi Ead.

"Üç yıl önce.

"Ondan önce hiç haithwood'a gitti mi?

'Evet, sık sık. Haithwood bizim bölgemizde olduğu için, her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için bazen hizmetkarlarıyla birlikte yürürdü. Bazen tek başına bile giderdi. Bunun onu yaşayan en cesur adam yaptığını düşünürdüm.

Ead maji ateşinin ışığında levhanın üzerindeki yazıyı okudu.

> BEN ATEŞIN VE YILDIZIN IŞIĞIYIM
> IÇTIĞIM ŞEY BOĞACAK

"Meg," dedi, "Loth sana büyülerimi anlattı, değil mi?

"Eğer doğru anladıysam, seninki bir ateş büyüsü," dedi Margret, "ve bir şekilde yıldız ışığının büyüsünü çekiyor - ama yıldız ışığının büyüsünün kendisini çektiği kadar değil. Doğru mu anladım?

"Aynen öyle. Galian, kılıcın Sterren'e çekileceğini ve Kalyba'da bundan bir miktar olduğunu biliyor olmalıydı. Onun bu çağrıyı duymasını istememişti. Ascalon'u kim gömdüyse etrafını ateşle çevirmiş. Sanırım ilk birkaç yüzyıl boyunca, Leas'ın Bekçisi her kimse, girişi açık tutmak ve mangalları yakmakla görevlendirilmişti.

"Sence babam bunu yapıyor muydu? Margret yavaşça başını salladı. "Ama düştüğünde-

"-sır neredeyse kayboluyordu.

İkisi de levhaya baktı. Elleriyle kaldıramayacakları kadar ağırdı.

Margret, "Serinhall'a dönüp büyük bir çekiç getireceğim," dedi.

"Bekle.

Ead boynundaki azalan mücevheri aldı. Elinde kırağı kadar soğuktu.

"Ascalon'u hissediyor," dedi, "ama bu çekim onu taştan çıkarmaya yetmiyor. Düşündü. 'Ascalon yıldız ışığındandır ama ateşle şekillendirilmiştir. İkisinin birleşimi.

Magefire'ını kaldırdı.

Margret, "Ve kendine en çok benzeyen şeye tepki verir," dedi.

Alevin dili mücevheri yaladı. Ead, içinde bir ışık parlayana kadar içgüdüsünün yanlış yerde olduğundan korktu - beyaz ışık, ayın su üzerindeki öpücüğü. Koparılmış bir tel gibi şarkı söylüyordu.

Taş levha gök gürültüsü gibi bir sesle ortadan ikiye ayrıldı. Kara taş parçalara ayrılırken Ead kendini geriye attı ve yüzünü siper etti. Mücevher elinden uçtu ve kırık levha odanın her tarafına bir ışık çizgisi kustu. Bir şey kulaklarını çınlatacak kadar gürültülü bir şekilde duvara çarptı ve buharlar çıkararak mücevherin yanında durdu. İkisi de gümüş-beyaz parlıyordu.

Işık söndüğünde Margret dizlerinin üzerine çöktü.

Önlerinde muhteşem bir kılıç duruyordu. Her santimi -kabzası, çapraz siperi, bıçağı- ayna parlaklığında, temiz ve parlak bir gümüştü.

Ateşte dövüldüm ve kuyruklu yıldızdan sıkıldım.

Ascalon. Dünyevi bir metalden yapılmadı. Kalyba tarafından yaratıldı, Cleolind Onjenyu tarafından kullanıldı, İsimsiz Olan'ın kanını akıttı. Çift ağızlı uzun bir kılıç. Kabzasından ucuna kadar Loth'un boyu kadardı.

"Ascalon," dedi Margret kısık sesle, gözleri saygıyla parlıyordu. "Gerçek Kılıç.

Ead bir elini kabzanın etrafına kapattı. Kılıcın içinde güç titreşiyordu. Dokunduğunda titredi, gümüş onun altın kanına çekildi. Ayağa kalktığında onu da kendisiyle birlikte kaldırdı, şaşkınlıktan nutku tutulmuştu. Hava kadar hafifti, dokunulduğunda soğuktu. Uzun Saçlı Yıldız'dan bir parça.

Anne, beni buna layık kıl. Dudaklarını soğuk bıçağa bastırdı. *Başladığın her şeyi bitireceğim.*

Köstebek yuvasından çıktılar ve fundalıkların arasından adımlarını geri çektiler. Artık gökyüzü yıldızlarla dolmuştu. Kınsız Ascalon onların ışığını içiyor gibiydi. Odadayken neredeyse çelik gibi görünüyordu ama şimdi göksel kökenleri konusunda hiçbir şüphe yoktu.

Gece boyunca hiçbir gemi ayrılmamıştı. Serinhall'da dinlenmeleri ve şafakta Caliburn-on-Sea'ye gitmeleri gerekecekti. Başka bir yolculuğun düşüncesi Ead'e ağırlık veriyordu. Elinde kılıç olsa bile, haithwood sarmaşıklarını kalbinin etrafına sarıyor ve sıcaklığını sıkıyordu.

"Selam, oraya kim gidiyor?

Ead yukarı baktı. Margret onun yanında durmuş, elindeki feneri havaya kaldırıyordu.

'Ben Goldenbirch Kontu ve Kontesi'nin kızı Leydi Margret Beck'im ve buralar Beck toprakları. Haithwood'da hiçbir kötülüğe göz yummayacağım. Margret'in sesi kararlıydı ama Ead onun sesindeki korkuyu duyacak kadar iyi tanıyordu. "Ortaya çık ve kendini göster.

Ead şimdi onu gördü. Ağaçların arasında bir figür duruyordu, yüz hatları fundalığın bunaltıcı karanlığıyla gizlenmişti. Bir davul sesi sonra, sanki hiç orada olmamış gibi gölgenin içinde eriyip gitmişti.

"Bunu gördün

mü?" "Gördüm,"

dedi Ead.

Bir rüzgâr fısıltısı ağaçları tedirgin etti.

Atlarına döndüler, artık hızlı hareket ediyorlardı. Ead, Ascalon'u eyere bağladı.

Kurt ayı Goldenbirch'ün üzerinde yükseliyordu. Ceset yoluna geri dönerlerken ışığı karın üzerinde parlıyordu. Yolu işaretleyen tabut taşlarından birini henüz geçmişlerdi ki Ead, Margret'ten gelen keskin bir çığlık duydu. Dizginleri çekerek atını geri döndürdü.

Meg!

Nefesi boğazında düğümlendi. Diğer at hiçbir yerde görünmüyordu.

Ve Margret, Inysca Cadısı'nın kollarında, boğazında bir bıçakla duruyordu.

Bu tür bir büyü soğuk ve ele avuca sığmaz, zarif ve kaygandır. Kullananın illüzyonlar yapmasına, suyu kontrol etmesine... hatta şeklini değiştirmesine bile izin verir...

'Kalyba,' dedi Ead.

Cadı yalınayaktı. Belinde toplanan, kar gibi beyaz, şeffaf bir elbise giymişti.

"Merhaba, Eadaz.

Baş bir yay kirişi gibi gergindi. "Beni Lasia'dan beri mi takip ediyorsun?

"Gördüm. Tarikattan kaçışını izledim ve Inysh lorduyla birlikte Córvugar'dan gemiyle ayrıldığını gördüm,' dedi Kalyba ifadesiz bir şekilde. "O zaman Kulübeme dönmek gibi bir planın olmadığını anlamıştım. Yemininizi onurlandırmak gibi bir planınız yoktu.

Margret onun pençesinde titriyordu.

"Korkuyor musun, tatlım? Kalyba ona sordu. "Sütannen sana Ormanın Hanımı'yla ilgili hikâyeler anlattı mı? Bıçağı fındığın somunu boyunca

kaydırdı.

Margret'in boğazını sıktı ve Margret ürperdi. "Görünüşe göre kılıcımı benden gizleyen *senin* ailenmiş.

"Bırak onu," dedi Ead. Atı toynaklarını yere vurdu. 'Onun bana karşı olan kininle bir ilgisi yok.

"Benim şikayetim. Acı soğuğa rağmen cadının tüyleri diken diken olmamıştı. "Arzuladığım şeyi bana getireceğine dair bana yemin etmiştin. Geçmiş çağlarda bu adada, böyle bir yemini bozduğun için canını alırlardı. Arzuladığım *başka* bir şeye sahip olman ne büyük şans.

Ascalon yeniden parlıyordu. Gömleğinin ve pelerininin altında saklı duran mücevher de öyle.

'Başından beri buradaydı. Haithwood'da. Kalyba Ascalon'u izledi. "Kılıcım, toprağa ve karanlığa gömüldü. Çağırdığını duyamayacağım kadar derine gömülmemiş olsaydı bile, bir yılan gibi karnımın üzerinde sürünerek ona ulaşmam gerekirdi. Galian ölürken bile benimle alay ediyor.

Margret gözlerini kapattı. Dudakları sessiz bir duayla kıpırdadı.

'Sanırım bunu Nurtha'ya gitmeden hemen önce yaptı. Sonuna kadar. Kalyba bakışlarını kaldırdı. 'Onu şimdi bana ver Eadaz, böylece yeminin yerine gelmiş olacak. Bana arzuladığım şeyi vermiş olacaksın.

'Kalyba,' dedi Ead, 'sana ettiğim yemini bozduğumu biliyorum. Bunun bedelini ödeyeceğim. Ama Ascalon'a ihtiyacım var. Onu İsimsiz Olan'ı öldürmek için kullanacağım, Cleolind'in yapamadığı gibi. Bu onun içindeki ateşi söndürecek.

"Evet, olacak," dedi Kalyba, "ama onu sen kullanmayacaksın, Eadaz.

Cadı Margret'i karın içine fırlattı. Margret bir anda kendi kollarını tırmalamaya başladı ve göğsüne su kaçmış gibi kustu.

"Ead-" diye soluk soluğa bağırdı. 'Ead, dikenler-'

"Ona ne yapıyorsun? Ead bir anda atından inmişti. "Onu rahat bırak.

"Sadece bir yanılsama," dedi Kalyba, Margret'in etrafında volta atarak. 'Yine de, sanırım ölümlüler büyülerimin pençesinde acı çekmeye meyilliler. Bazen korkudan kalpleri pes ediyor. Bir elini uzattı. 'Bu kılıcı bana vermek için son şansın, Eadaz. Bozduğun yeminin bedelini Leydi Margret Beck'in ödemesine izin verme.

Ead yerinde durdu. Kılıcından vazgeçmeyecekti. Margret'in bu uğurda ölmesine izin vermeye de hiç niyeti yoktu.

Portakal ağacı meyvesini ona boşuna hediye etmemişti.

Avuçlarını dışa doğru çevirdi. Ellerinden çıkan büyülü ateş hem Margret'i hem de cadıyı yakarak illüzyonu yok etti.

Kalyba içini burkan bir çığlık attı ve vücudu kasıldı. Kafa derisindeki her kumral saç teli pişti. Uzuvlarındaki et eridi ve tekrar soğuyarak soluk çizgiler haline geldi. Siyah saçları beline kadar dalgalandı.

Dehşete düşen Ead ellerini kapatmaya zorladı. Alevler azaldığında Margret dört ayak üzerindeydi, bir eli boğazındaydı ve gözleri kan çanağına dönmüştü.

Ve Sabran Berethnet onun yanında duruyordu.

Ead önce avuçlarına, sonra da Sabran olan Kalyba'ya baktı.

Margret kendini itti. "*Sabran?*" diye öksürdü.

Kalyba gözlerini açtı. Söğüt gibi yeşil.

"Nasıl?" Ead'in nefesi kesildi. "Onun yüzüne nasıl sahip oldun? Bıçaklarından birini çekti. "Cevap ver bana, cadı.

Bakışlarını ayıramıyordu. Kalyba burnunun eğimine ve dudaklarının kıvrımına kadar Sabran'a *benziyordu.* Kalçasında ya da karnında yara izi yoktu ve Sabran'ın sağ tarafında, kolunun altında bir iz yoktu - ama aksi takdirde ikiz olabilirlerdi.

'Onların yüzleri taçlarıdır. Benimki ise gerçek. Bu dudaklardan çıkan ses cadıya aitti. 'Öğrenmek istediğini söylemiştin Eadaz, o gün Çardak'ımda. Erdemliliğin en büyük sırrı karşında duruyor.

"Sen," diye fısıldadı Ead.

Inys'in ilk Kraliçesi kimdi?

"Bu bir büyü değil. Kalbi çarpan Ead kılıcı kaldırdı. "Bu senin gerçek formun.

Margret ayağa fırladı ve Ead'in arkasında durmak için acele etti, kuşak bıçağını tekrar çıkardı.

'Arzuladığınız gerçek. Aldığın gerçek,' dedi Kalyba, bıçaklarını görmezden gelerek. 'Evet, Eadaz. Bu benim gerçek şeklim. İlk şeklim. Sterren'de ustalaşmadan önce giydiğim şekil. Ellerini göbeğinde kavuşturdu ve mümkünse Sabran'a daha da çok benzemesini sağladı. "Bunu asla açığa vurmak niyetinde değildim. Ancak madem gördünüz... Size hikâyemi anlatacağım.

Ead bakışlarını onun üzerinde sabit tuttu, bıçak boğazına doğru yönelmişti. Kalyba sırtını döndü, böylece yüzü aya

dönüktü. "Galian benim çocuğumdu.

Ead'in duymayı beklediği şey bu değildi.

"Benim rahmimden doğan bir çocuk değil. Onu Goldenbirch'ten daha yavruyken çaldım. O zamanlar, masumların kanının daha derin bir büyünün kilidini açmama yardımcı olabileceğini düşünmüştüm, ama o kadar büyüleyici bir bebekti ki, peygamber çiçeği gibi gözleri vardı... İtiraf ediyorum, duygularıma yenik düştüm ve onu Nurtha'da, alıç ağacının kovuğunda kendi çocuğum gibi büyüttüm.

Margret o kadar yakın duruyordu ki, Ead onun titrediğini hissedebiliyordu.

"Beş yaşındayken ve yirmi yaşındayken, Arondine'li Edrig'in hizmetinde bir şövalye olmak için yanımdan ayrıldı. Dokuz yıl sonra, İsimsiz Olan Dehşet Dağı'ndan çıktı.

"Galian'ı uzun yıllardır görmemiştim. Ama vebayı ve İsimsiz Olan'ın Lasia'da dehşet saçtığını duyunca beni tekrar aradı ve yardımım için yalvardı. Onun hayali, Inys'in savaşan krallarını ve prenslerini tek bir taç altında birleştirmek ve ülkeyi Şövalyeliğin Altı Erdemi'ne göre yönetmekti. Bunu yapmak için büyük bir eylemle onların saygısını kazanması gerekiyordu. İsimsiz Olan'ı öldürmek istiyordu ve bunu yapmak için benim büyüme ihtiyacı vardı. Bir aptal gibi ona verdim, çünkü o zamana kadar onu bir anne gibi sevmiyordum. Onu bir yoldaş gibi seviyordum. Karşılığında, sadece benim olacağına yemin etti.

"Aşktan gözü dönmüştü, ona Ascalon'u, yıldız ışığında ve ateşte dövdüğüm kılıcı verdim. Lasia'ya, Yikala şehrine doğru at sürdü. Bir of çekti. 'Fark etmediğim şey Galian'ın başka ne istediğiydi. Inyscan hükümdarlarını birleştirmek ve iddiasını güçlendirmek için kraliyet kanından bir kraliçe istiyordu - ve Cleolind Onjenyu'yu gördüğünde onu istedi. Sadece bekâr ve güzel değildi, aynı zamanda damarlarında Güney'in eski kanı akıyordu.

"Sonrasında neler olduğunu az çok biliyorsun. Cleolind şövalyemi küçümsedi ve yaralandığında kılıcını eline aldı. İsimsiz Olan'ı yaraladı ve hizmetçileriyle birlikte Lasian Havzası'nda kayboldu, orada kendini sonsuza dek portakal ağacıyla evliliğe bağladı.

"Galian'ın beni aramasını bekliyordum ama sözünü ve kalbimi kırdı. Aşk hastalığına yakalandım ve öfkelendim. Arkasını döndü. "Galian eve dönüş yolculuğuna şansız ve gelinsiz başladı. Ben de onu takip ettim.

Ead, "Reddedilmeye içerleyecek bir tipe benzemiyorsunuz," dedi.

'Kalp acımasız bir şeydir. Benimkini sıkı sıkı tutuyordu. Cadı etraflarında volta atıyordu. "Galian başarısızlığının altında ezildi, nefret ve öfke içinde kayboldu. O zamanlar şeklimi nasıl değiştireceğimi bilmiyordum. İyi bildiğim şey şuydu

rüyalar ve hileler.' Gözleri kapandı. Ağaçların arasından çıkıp atının önüne geldim. Gözleri buğulandı. Gülümsedi... ve bana Cleolind dedi.

Ead bakışlarını ayıramadı. "Nasıl?

"Sana Starcraft'ın gizemlerini anlatamam, Eadaz. Tek bilmen gereken, Sterren'in bana onun zihninde bir yer verdiğiydi. Bir büyü sayesinde onu, kendisini reddeden prenses olduğuma inandırdım. Yarı rüyadaydı, hafızası bulanıktı, Cleolind'in neye benzediğini, onu sürgün ettiğini ya da benim var olduğumu hatırlayamıyordu. Arzusu onu uysal yapmıştı. Bir kraliçeye ihtiyacı vardı ve ben oradaydım. Cleolind'i gördüğü ilk günkü gibi beni arzulamasını sağladım. Dudaklarına bir gülümseme dokundu. "Beni Inysca Adalarına geri götürdü. Orada beni kraliçesi yaptı ve ben de onu yatağıma aldım.

"O senin oğlun gibiydi," dedi Ead. İğrenme duygusu karnına yayıldı. "Onu sen büyüttün.

"Aşk karmaşıktır, Eadaz.

Margret bir elini ağzına bastırdı.

Kalyba, "Yakında çocuğum olacak," diye fısıldadı. Elleri karnına geldi. 'Kızımı doğurmak gücümün büyük bir kısmını aldı. Çok fazla kan kaybettim. Sonunda doğum sıtmasıyla kıvranırken, ölmek üzereyken Galian'ı daha fazla tutamadım. Sonunda gözleri açıldı ve beni zindana attı. Sesi karardı. 'Kılıç ondaydı. Ben güçsüzdüm. Bir arkadaşım kaçmama yardım etti... ama Sabran'ımı terk etmek zorunda kaldım. Benim küçük prensesimi.

Birinci Sabran, Inys'in ilk kraliçesi.

Gerçeğin tüm dağınık parçaları bir araya geliyor ve Tarikat'ın asla anlayamadığı şeyi açıklıyordu.

Aldatan'ın kendisi de aldatılmıştı.

"Galian benim resmedilmiş ya da oyulmuş tüm suretlerimi parçaladı ve zamanın geri kalanında başka suretlerin yapılmasını yasakladı. Sonra onu büyüttüğüm Nurtha'ya gitti ve kendini alıç ağacıma astı. Ya da ondan geriye ne kaldıysa. Bunun üzerine cadı kendi kollarını kavradı. "Utancının kendisiyle birlikte mezara gitmesini sağladı.

Ead sessizdi, midesi bulanmıştı.

"Onun yerine bir kraliçeler evinin yükselişini izledim. İsimleri tüm dünyada bilinen büyük kraliçeler. Hepsinde benden çok şey vardı ama ondan hiçbir şey yoktu. Her birinin bir kızı vardı, hep yeşil gözlü. Sanırım sterrenin beklenmedik bir sonucuydu.

Neredeyse inanılmayacak kadar tuhaf bir hikâyeydi. Yine de büyülü ateş o yüzü yakıp yok etmemişti.

Magefire asla yalan söylemez.

"Sabran'ın neden benim Kulübemi hayal ettiğini merak ediyor musun? Kalyba Ead'e sordu. 'Eğer benim dudaklarımdan çıkan gerçeğe inanmayacaksan, onunkine inan. Benim İlk Kanım onun içinde yaşıyor.

"Ona eziyet ettin," dedi Ead, sesi boğuklaşarak. 'Eğer tüm bunlar doğruysa - eğer tüm Berethnet kraliçeleri senin soyundan geliyorsa - neden ona kan rüyası gördürdün?

'Atasını doğururken nasıl acı çektiğimi bilsin diye ona çocuk yatağı rüyaları verdim. Ve ona İsimsiz Olan'ın ve benim rüyalarımı verdim ki kaderini bilsin.

"Peki onun kaderi *ne*?

"Onun için yaptığım.

Cadı yüzünü onlara döndü ve yüzü parçalandı. Derisi pullara ayrıldı ve gözleri yılan gibi oldu. Yeşil, beyazlara karıştı ve yandı. Dişlerinin arasından çatallı bir dil fırladı.

Bulmacanın son parçası da yerine oturduğunda, dünyanın temelleri Ead'in altında titriyor gibiydi. Yine saraydaydı, Sabran'ı kucaklıyordu, elleri kan içindeydi.

"Beyaz Wyrm," diye fısıldadı. "O gece. O sendin. *Sen* altıncı Yüce Batılısın.

Kalyba bir kez daha gerçek, Sabran şeklindeki formuna döndü, dudaklarında hafif bir gülümseme vardı.

"Neden?" diye sordu Ead şaşkınlıkla. 'Berethnet Hanesi'ni kurmuşken neden onu yok edesin ki? Bütün bunlar senin için bir oyun muydu - Galian'dan özenle hazırlanmış bir intikam mı?

"Berethnet Hanesi'ni yok etmedim," dedi Kalyba. 'Hayır. O gece - Sabran'ı ve doğmamış çocuğunu öldürdüğüm gece - onu kurtardım. Soyu sona erdirerek, beni İsimsiz Olan'ın huzuruna çıkaracak olan Fýredel'in güvenini kazandım. Artık içinde ne eğlence ne de neşe vardı. "O yükselecek, Eadaz. Kimse onu durduramaz. Ascalon'u kalbine saplasan bile, Uzun Saçlı Yıldız geri dönse bile, o her zaman yeniden yükselecektir. Evrendeki dengesizlik - onu yaratan dengesizlik - her zaman var olacaktır. Asla düzeltilemez.

Ead kılıcını daha sıkı kavradı. Mücevher kalbine karşı buz gibi soğuktu.

Kalyba, 'İsimsiz Olan gelecek günlerde onun Et Kraliçesi olmama izin verecek,' dedi. 'Ona Sabran'ı hediye edeceğim ve Inys tahtında onun yerini alacağım. Galian'ın benden aldığı tahtta. Aradaki farkı kimse bilmeyecek. İnsanlara benim Sabran *olduğumu* ve İsimsiz Olan'ın merhametiyle tacımı korumama izin verdiğini söyleyeceğim.

"Hayır," dedi Ead sessizce.

Kalyba bir kez daha elini uzattı. Margret kendi elini hâlâ eyere bağlı olan Ascalon'un üzerine koydu.

"Kılıcı bana ver," dedi Kalyba, "böylece yeminin yerine gelmiş olacak. Bakışları Margret'e kaydı. "Ya da belki onu geri *verirsin* çocuğum, ailenin onu saklayarak bana yaptığı yanlışı telafi etmek için.

Margret, çocukluk korkusu olan Ormanın Hanımı'yla yüzleşti ve elini Ascalon'un üzerinde tuttu.

"Atalarım bunu senden saklayacak kadar cesurdular," dedi, "ve sana *hiçbir şey* vermeyeceğim.'

Ead, Kalyba ile bakışlarını kilitledi. Düzenbaz Galian'ı kandıran kadın. Beyaz Wyrm. Sabran'ın atası. Eğer kılıcı alırsa, zafer olmayacaktı.

"Pekâlâ," dedi Kalyba. 'Bunu zor yoldan yapmamız gerekiyorsa, öyle olsun. Onların gözleri önünde değişmeye başladı.

Uzuvları gerildi ve kendi üzerine eğildi. Omurgası silah sesi gibi çatlaklarla uzadı ve derisi yeni kemiklerin arasında gergin bir şekilde kaymaya başladı. Birkaç dakika içinde bir ev kadar büyümüştü ve Beyaz Wyrm önlerinde kule gibi ve korkunç bir şekilde duruyordu. Ead, jilet gibi dişleri atın etrafına kenetlenip Ascalon'un ışığını boğmadan hemen önce Margret'i yakaladı.

Derimsi kanatlar aşağıya çarptı ve beraberinde sıcak bir rüzgâr getirdi. Kalyba kendini gecenin içine fırlatırken at kanı karın üzerine sıçradı.

Kanat sesleri uzaklarda kaybolurken, Ead omuzları çökmüş bir halde dizlerinin üzerine çöktü. Margret kanlar içinde onun yanında diz çöktü.

"Dikenler vardı," dedi titreyerek. "Boğazımda. Ağzımda.

"Gerçek bir şey değildi. Ead ona doğru eğildi. "Kılıcı kaybettik. "Kılıcı kaybettik. *kılıç*, Meg.'

Elleri yanıyordu ama onları kapalı tuttu. Gelecek olan dövüş için tüm yanlarına ihtiyacı olacaktı.

"Bu doğru olamaz. Margret yutkundu. "Aziz hakkında söylediği her şey. Taktığı yüz hilekârdı.

"Onu magefire ile açığa çıkardım," diye mırıldandı Ead. 'Magefire vahiydir. Yalnızca gerçeği söyler.

Ağaçların arasında bir yerde bir baykuş tüyler ürpertici bir çığlık attı. Margret bakışlarındaki dehşetle irkildiğinde, Ead onun eline uzandı ve sıktı.

'Gerçek Kılıç olmadan İsimsiz Olan'ı öldüremeyiz. Ve ikinci mücevheri bulamazsak, onu bağlayamayız,' dedi. 'Ama onu uzaklara sürmek için yeterli bir ordu toplayabiliriz.

"Nasıl?" Margret'in sesi çaresizdi. "Şimdi bize kim yardım edebilir?

Ead, Margret'i de yanına alarak ayağa kalktı ve ayın altında, kırmızı lekeli karın içinde durdular.

'Sabran'la konuşmalıyım,' dedi. 'Yeni bir kapı açmanın zamanı geldi.

56

Batı

Loth sabahını Erdemler Konseyi'ne mektup yazarak, onlara yaklaşan tehdidi anlatarak ve onları Ascalon'a çağırarak geçirmişti. Yorucu bir süreçti ama Seyton Combe serbest bırakıldığından ve Igrain Crest'e karşı dava açma görevini üstlendiğinden beri yükün bir kısmı omuzlarından kalkmıştı.

Sabran öğleden sonra ona katıldı. Bir kaya güvercini ön koluna tünemiş, ötüyordu. Alaca tüylerinden Mentendon'dan geldiği anlaşılıyordu.

"Yüce Prenses Ermuna'dan bir cevap aldım. Leydi Truyde'nin hukuksuz infazı için adalet talep ediyor. Mektubu masanın üzerine koydu. "Ayrıca Doktor Niclays Roos'un korsanlar tarafından kaçırıldığını söylüyor ve affını bu kadar uzun süre sakladığım için beni suçluyor.

Loth mektubu açtı. Lievelyn Hanesi'nin kuğusuyla mühürlenmişti.

"Truyde için önerebileceğim tek adalet Igrain Crest'in kellesidir. Sabran balkona açılan kapıların kilidini açtı. 'Roos'a gelince... Uzun zaman önce vazgeçmeliydim.

"Roos bir dolandırıcıydı," dedi Loth. Cezayı hak ediyordu.

"O kadar da değil.

Onu caydırmak için söyleyebileceği hiçbir şey olmadığını hissetti. Kendi adına, Loth simyacıdan hiç hoşlanmamıştı.

"Neyse ki," dedi Sabran, "Ermuna, isteğimin aciliyetini göz önünde bulundurarak, Ostendeur Kütüphanesi'nin

İmparatoriçe Mokwo'nun hükümdarlığı. Kayıtları bulması için hizmetkârlarından birini gönderdi ve kayıtlara ulaştığında hızla başka bir kuş gönderecek.

"Güzel.

Sabran kolunu kaldırdı. Kaya güvercini üzerinden atladı ve kanat çırparak uzaklaştı. "Sab.

Ona baktı.

"Crest bana bir şey söyledi," dedi Loth. "Annenin ölümünü neden ayarladığı hakkında.

"Söyle.

Loth onun bilgi sahibi olmadan bir an geçirmesine izin verdi. Crest'in sorgulama boyunca nasıl göründüğünü düşünmemeye çalıştı. Küçümseyen bakışları, yüzsüzce pişmanlık duymayışı.

"Bana Ana Kraliçe'nin bir korsanla zina yaptığını söyledi. Kaptan Gian Harlowe.' Tereddüt etti. "Bu ilişki sana hamile kalmadan bir yıl önce başlamış.

Sabran balkona açılan kapıları kapattı ve masanın başındaki koltuğa oturdu.

"Yani," dedi, "ben bir piç olabilirim.

'Crest öyle düşünüyordu. Bu yüzden senin yetiştirilmende bu kadar büyük bir rol üstlendi. Seni daha erdemli bir kraliçeye dönüştürmek istedi.

'Daha *itaatkâr* bir kraliçe. Bir manken,' dedi Sabran sertçe, 'manipüle edilmek için.

"Prens Wilstan senin baban olabilir. Loth bir elini onunkinin üzerine koydu. 'Harlowe ile olan ilişki hiç yaşanmamış bile olabilir. Crest'in aklı başında değil.

Sabran başını salladı. 'Bir yanım hep biliyordu. Annem ve babam toplum içinde sevgi doluydular ama özel hayatlarında soğuktular. Onun elini sıktı. "Bana anlattığın için teşekkür ederim, Loth.

"Evet.

Sessizce kuğu tüyü kalemine uzandı. Loth boynundaki sertliği yoğurdu ve işine devam etti.

Onunla yalnız kalmak huzur vericiydi. Kendini çocukluk arkadaşına bakarken buldu, merak ediyordu.

Sabran Lievelyn'e aşık olmuş ve onun ölümünden sonra teselli bulmak için Ead'e mi dönmüştü? Yoksa Lievelyn'le evliliği bir çıkar ilişkisi miydi?

ve kalbinin kökü olan Ead miydi? Belki de gerçek ikisinin arasında bir yerdeydi.

'Roslain'i yeni Adalet Düşesi yapmak gibi bir düşüncem var,' dedi Sabran. Kendisi veliaht olacak.

"Bu akıllıca mı? Roslain sadece yazmaya devam edince, Loth şöyle dedi: 'Roslain'in uzun yıllardır arkadaşıyım. Size olan bağlılığını biliyorum - ama bu olaydaki rolünün masum olduğundan emin olabilir miyiz?

'Combe, onun sadece benim hayatımı kurtarmak için hareket ettiğine olabildiğince ikna olmuş durumda. Kırık parmakları sadakatinin kanıtı. Tüy kalemini tekrar hokkaya batırdı. "Büyükannesi kellesini kaybedecek. Ead geçmişte merhamet için öğüt vermiş olabilir, ama bunun fazlası insanı aptal yapar.

Ayak sesleri odanın dışından yaklaşıyordu. Partizanların çarpışmasını duyduklarında Sabran gerildi.

"Oraya kim gidiyor?" diye seslendi.

"Leydi Şansölye, Majesteleri," diye cevap geldi. Kadın

biraz rahatladı. "Onu içeri gönderin.

Leydi Nelda Stillwater, makamının yakut zincirini takarak Konsey Odası'na girdi.

"Majesteleri," dedi Sabran.

"Majesteleri. Lord Arteloth.' Cesaret Düşesi reverans yaptı. 'Dearn Kulesi'nden yeni tahliye edildim. Bir düşesin size karşı ayaklanmasına duyduğum öfkeyi size bizzat gelip anlatmak istedim. Yüzü gergindi. "Size her zaman sadık kaldım.

Sabran başıyla zarif bir selam verdi. "Teşekkür ederim Nelda ve serbest bırakılmana çok sevindim.

'Oğlum ve torunum adına Leydi Roslain için de merhamet dilemeliyim. Benim yanımda size karşı tek kelime ihanet etmedi ve size zarar vermek istediğini hiç sanmıyorum.

"Leydi Roslain'in adil bir şekilde yargılanacağından emin olabilirsiniz.

Loth başıyla onayladı. Henüz beş yaşında olan küçük Elain annesi için endişeleniyor olmalıydı.

"Teşekkür ederim, Majesteleri," dedi Stillwater. 'Kararınıza güveniyorum. Lord Seyton ayrıca Leydi Margret ve Dame Eadaz'ın öğlen saatlerinde Summerport'a vardıklarını size söylememi istedi.

"Saraya ulaşır ulaşmaz Konsey Odası'na gelmeleri için haber gönderin.

Stillwater tekrar reverans yaptı ve kapıdan geri döndü.

Loth, "Görünüşe göre Lord Seyton sizin çalışkan casus şefiniz olarak görevine çoktan geri dönmüş," dedi.

"Gerçekten de. Sabran tüy kalemini tekrar eline aldı. "Bu komplodan haberi olmadığından emin misiniz?

"*Kesin* tehlikeli bir kelime," dedi Loth, "ama yaptığı her şeyi taç ve onu giyen kraliçe için yaptığından olabildiğince eminim. Garip bir şekilde ona güveniyorum.

'Seni o göndermiş olsa bile. O olmasaydı Lord Kitston hâlâ hayatta olacak olsa bile. Sabran onun bakışlarını yakaladı. 'Hâlâ onun unvanlarını elinden alabilirim, Loth. Sadece söylemen yeter.

"Cesaret Şövalyesi merhamet ve bağışlamayı öğretir," dedi Loth sessizce. "Ben kulak vermeyi seçiyorum.

Sabran küçük bir baş hareketiyle mektubuna, Loth da kendi mektubuna döndü.

Kulenin çok aşağısından gelen bir ses başını kaldırmasına neden olduğunda öğleden sonra geç olmuştu. Balkona çıktı ve korkuluğun üzerinden eğildi. Avluda, buradan emmets kadar küçük olan en az elli kişi Güneş Saati Bahçesi'nde toplanmıştı ve daha fazlası da onlara katılmak için akın ediyordu.

"Sanırım Ead geri döndü. Sırıttı. "Bir hediye ile.

"Hediye mi?

Konsey Odası'ndan çıkarken yolu yarılamıştı bile. Sabran birkaç dakika içinde Beden Şövalyeleri tarafından kovalanarak onun yanına gelmişti. "Loth," dedi yarı gülerek, "ne hediyesi?

"Göreceksin.

Dışarıda güneş parlak ve ısısızdı ve Margret ile Ead bir kargaşanın ortasındaydı. Meraklı izleyicilerin arasında ağırbaşlı bir bitkinlikle duran Aralaq'ın etrafını sarmışlardı. Sabran göründüğünde Ead reverans yaptı ve saray da onu izledi.

"Majesteleri.

Sabran kaşlarını kaldırdı. "Leydi Nurtha. Ead

gülümseyerek doğruldu.

"Madam," dedi, "bu asil yaratığı Goldenbirch'te, Berethnet Ocağı'nın bulunduğu yerde bulduk. Elini ichneumon'un üzerine koydu. 'Bu Aralaq, Kraliçe Cleolind'i Inys'e getiren ichneumon'un soyundan geliyor. Majestelerine bağlılığını sunmaya geldi.

Aralaq kocaman, siyah çerçeveli gözleriyle kraliçeyi değerlendirdi. Sabran önündeki mucizeye baktı.

"Buraya hoş geldin Aralaq. Başını öne eğdi. "Senden önce atalarının olduğu gibi.

Aralaq da kraliçeyi selamladı, burnu neredeyse çimenlere değecekti. Loth yüzlerin nasıl değiştiğini izledi. Saray halkı için bu, Sabran'ın ilahi olduğunun bir başka kanıtıydı.

"Seni kendi yavrumu korur gibi koruyacağım Inys'li Sabran," diye gürledi Aralaq, "çünkü sen Kral Galian'ın kanındansın, İsimsiz Olan'ın belasısın. Sana sadakat yemini ediyorum.

Aralaq burnunu Sabran'ın avucuna dayadığında, saray mensupları kraliçelerine ve bu efsanevi yaratığa saygıyla baktılar. Sabran onun kulaklarının arasını okşadı ve küçüklüğünden beri nadiren gülümsediği gibi gülümsedi.

"Usta Wood," dedi ve söz konusu sivilceli silahtar eğilerek, "Aralaq'a Virtudom'daki kardeşimiz gibi davranılmasını sağlayın.

"Evet, Majesteleri," dedi Wood. Boğazındaki düğüm çözüldü. "Sör Aralaq'ın ne yediğini sorabilir miyim?

"Wyrm," dedi Aralaq.

Sabran güldü. 'Burada biraz wyrm kıtlığımız var, ama bol miktarda katırımız var. Aşçıya danışın, Usta Wood.'

Aralaq avuçlarını yaladı. Wood'un midesi bulanıyordu. Sabran Alabastrine Kulesi'nin gölgesine doğru geri yürüdü. Ead, onu burnuyla dürtmüş olan ichneumon'la konuştu ve onu takip etti.

Loth kız kardeşini kucakladı. "Anne babamız nasıldı?" diye sordu.

Margret iç çekti. 'Babam soluyor. Annem Lord Morwe ile evleneceğim için çok mutlu. Mümkün olan en kısa zamanda onlara gitmelisin.

"Ascalon'u buldun mu?

"Evet," dedi ama hiç sevinmeden. "Loth, çocukken gittiğim o hamburger çukurunu hatırlıyor musun?

Geçmişi düşündü. 'Çocukken oynadığımız o aptal oyun değil. Haithwood'da,' dedi. "Ne olmuş ona?

Onu kolundan tuttu. "Gel kardeşim. Ead'in sana mutsuz hikayeyi anlatmasına izin vereceğim.

Hepsi Konsey Odası'na geri döndüğünde ve kapılar arkalarından kapandığında, Sabran Ead'e döndü. Margret tüylü şapkasını çıkardı ve masaya oturdu.

"Beklenmedik bir hediye getirmişsiniz. Sabran ellerini sandalyesinin arkasına koydu. "Gerçek Kılıç da sende mi?

"Onu bulduk," dedi Ead. 'Görünüşe göre Beck ailesi bunu yüzyıllar boyunca gizli tutmuş, bilgi mirasçıdan mirasçıya geçmiş.

"Bu çok saçma," dedi Loth. 'Babam bunu kraliçelerinden asla saklamazdı.

'En çok ihtiyaç duydukları zaman için onu koruyordu, Loth. Sen mirasa konmadan önce sana bundan bahsederdi.

Loth yıldırım çarpmışa döndü. Pelerinini çıkaran Ead oturdu.

"Ascalon'u haithwood'daki bir coney deliğinde bulduk," dedi. "Kalyba ortaya çıktı. Beni Lasia'dan beri takip ediyordu.

"Ormanın Hanımı," dedi Sabran. "Evet.

Kılıcı bizden o aldı.

Sabran çenesini sıktı. Loth kız kardeşini ve Ead'i izledi. Yüz ifadelerinde bir tuhaflık vardı.

Bir şey saklıyorlardı.

"Sanırım bir şekil değiştiricinin peşinden paralı askerler göndermek boşuna bir egzersiz olur. Sabran sandalyeye çöktü. 'Eğer Ascalon bizim için kayıpsa ve ikinci mücevheri bulacağımızın garantisi yoksa, o zaman... kendimizi savunmaya hazırlanmalıyız. İsimsiz Olan yükseldiği anda ikinci bir Çağların Kederi başlayacak. Kutsal silahlanma çağrısını yapacağım, böylece Kral Raunus ve Yüce Prenses Ermuna savaşmaya hazır olacaklar.

Ses tonu düzgündü ama gözleri periliydi. Hazırlanmak için, ilk Çağların Kederi başladığında on altı yaşında olan ve ateşler içinde yatan Glorian Shieldheart'tan daha fazla zamanı vardı ama bu sadece haftalar sürebilirdi. Ya da günler.

Ya da saatlerce.

"Hazır olmak için Virtudom'dan daha fazlasına ihtiyacın olacak Sabran," dedi Ead. 'Lasia'ya ihtiyacın olacak. Ersyr'e ihtiyacın olacak. Bu dünyada kılıç kaldırabilen herkese ihtiyacın olacak.

"Diğer hükümdarlar Virtudom'la muamele etmezler.

'O zaman onlara duyduğunuz sevgi ve saygının bir jestini yapmalısınız,' dedi Ead, 'diğer tüm dinlerin sapkınlık olduğuna dair uzun süredir devam eden ilanınızı geri çekerek. Farklı değerlere sahip olanların topraklarınızda barış içinde yaşamalarına izin vermek için yasaları değiştirin.

"Bu bin yıllık bir gelenek," dedi Sabran sert bir ifadeyle. "Aziz'in kendisi diğer tüm inançların yanlış olduğunu yazmıştır.

'Bir şeyin her zaman yapılmış olması, onun her zaman yapılacağı anlamına gelmez. yapılmalıdır.'

"Katılıyorum. Loth daha ne olduğunu anlamadan konuşmuştu. Üç kadın ona baktı, Margret kaşlarını kaldırmıştı. "Sanırım yardımı olur," diye kabul etti, inancı protesto edercesine inlese bile. "*Maceram* sırasında... kafir olmanın ne demek olduğunu öğrendim. Sanki varlığım saldırı altındaymış gibi hissettim. Eğer Inys bu kelimeyi kullanmayı bırakan ilk kişi olabilirse, bence bu dünyaya çok iyi bir hizmette bulunmuş olur.

Bir süre sonra Sabran başını salladı.

'Bunu Erdemliler Konseyi'ne sunacağım,' dedi, 'ama Güneyli yöneticiler bize katılsa bile, bunun bize pek bir yararı olacağını sanmıyorum. Yscalin dünyanın en büyük daimi ordusuna sahip ve bu ordu bize karşı kullanılacaktır. İnsanlık şu anda ateşe karşı koyacak güce sahip değil.

"O zaman insanlığın yardıma ihtiyacı
olacak," dedi Ead. Loth kendini kaybetmiş
bir halde başını salladı.

"Söylesene," diye devam etti Ead, açıklama yapmadan, "Yüce Prenses Ermuna'dan haber aldın mı?

"Evet," dedi Sabran. 'Birazdan benim için bir randevu ayarlayacak.

"Güzel. İsimsiz Olan o gün Uçurum'dan yükselecek ve kılıçla mücevherleri birleştiremesek bile, uykusundan hala zayıfken onu uzaklaştırmak için orada olmalıyız.

Loth kaşlarını çattı. 'Nereye? Ve nasıl?'

'Halassa Denizi'nin karşısında ya da Ungulus Kapısı'nın ötesinde. Eğer kötülüğün var olması gerekiyorsa, bu bizim bağrımızda olmasın. Sabran'ın gözlerinin içine baktı. "Bu planların ikisini de tek başımıza gerçekleştiremeyiz.

Sabran arkasına yaslandı.

'Doğu'yu çağırmamızı istiyorsun,' diye tahmin yürüttü. "Tam da Leydi Truyde'nin istediği gibi.

Yüzyıllardır süren yabancılaşmaya bir son. Sadece Ead bunu bir Berethnet'e teklif etmeye cesaret edebilirdi.

"Planını ilk öğrendiğimde Leydi Truyde'nin pervasız ve tehlikeli olduğunu düşünmüştüm," dedi Ead, sesi pişmanlık doluydu. 'Şimdi onun cesaretinin bizimkinden daha yüksek olduğunu görüyorum. Doğulu ejderhalar sterren'den yapılmıştır ve İsimsiz Olan'ı yok edemeseler de, güçleri - ne kadar güçlü ya da zayıf olursa olsun - onu geri püskürtmemize yardımcı olacaktır. Drakonik güçleri bölmek için hükümdar dostlarınızdan bir şaşırtmaca yaratmalarını da isteyebilirsiniz.

"Yardım edebilirler," diye araya girdi Loth, "ama Doğulular bizimle asla pazarlık yapmazlar.

'Seiiki Mentendon ile ticaret yapıyor. Ve eğer onlara reddedemeyecekleri bir teklif yaparsanız Doğulular Inys'e yardım edebilir.

"Söyle bana, Ead. Sabran kayıtsız görünüyordu. "Doğu'nun kafirlerine ne önerebilirim?

"Virtudom ile tarihteki ilk ittifak. Konsey

Odası bir mahzen gibi sessizliğe gömüldü.

"Hayır," dedi Loth kararlılıkla. 'Bu kadarı çok fazla. Kimse buna izin vermeyecek. Ne Erdemliler Konseyi, ne halk, ne de ben.

"Az önce hepimizin birbirimizi sapkın olarak görmeyi bırakmamızı savundunuz. Margret kollarını kavuşturdu. "Son birkaç dakika içinde ben fark etmeden kafanı mı çarptın kardeşim?

"Uçurum'un *bu* tarafındaki insanları kastetmiştim. Doğulular Wyrm'lere saygı gösterirler. Aynı şey değil Meg.'

'Doğulu ejderhalar bizim düşmanımız değil, Loth. Eskiden öyle olduklarına inanırdım,' dedi Ead, 'ama dünyamızın üzerine kurulu olduğu ikiliği anlamamışım. Fýredel gibi şeytani şeylerin doğasına zıtlar.

Loth homurdandı. 'Bir simyacı gibi konuşmaya başladın. Hiç Doğulu bir wyrm ile karşılaştın mı?'

"Hayır. Bir kaşını kaldırdı. "Sen yaptın mı?

'Doğu'yu kendilerine tapmaya zorladıklarını bilmek için onlarla tanışmama gerek yok. Sapkınlığın sunağında diz çökmeyeceğim.

"İbadete zorlamıyor olabilirler," diye düşündü Margret. "Belki de Doğulularla karşılıklı bir saygıyı paylaşıyorlardır.

"Kendini duyuyor musun, Margret? Loth dehşete düşmüş bir halde konuştu. "Onlar *wyrmler*. "Doğu da İsimsiz Olan'dan korkar," dedi Ead.

'Dinlerimizin her biri

onun düşman olduğunu kabul eder.'

Margret, "Düşmanın düşmanı da potansiyel bir dosttur," diyerek aynı fikirdeydi.

Loth dilini ısırdı. İnancının temelleri bir kez daha sarsılırsa, yerle bir olabilirdi.

"Ne istediğini bilmiyorsun, Ead. Sabran konuştuğunda sesi kaldırılamayacak kadar ağır geliyordu. 'Sapkınlıkları yüzünden Doğu'yla aramıza mesafe koyduk, evet - ama anladığım kadarıyla veba korkusuyla kapıyı ilk Doğulular kapattı. Karşılığında çok cömert bir teklif yapmadan onları bize katılmaya ikna edemeyeceğim.

'İsimsiz Olan'ın sürgünü hepimize fayda sağlayacak,' dedi Ead. 'Doğu Çağların Kederinden kaçamadı ve bundan da kaçamayacak.

Sabran, 'Ama biz başımızı taşın altına koyarken, halkı hazırlık yapmak için kendilerine zaman kazandırabilir,' dedi.

Dışarıya bir kuş kondu. Loth elinde bir mektupla bir kaya güvercini görmeyi umarak balkona baktı. Bir karga ona baktı.

"Sana Virtudom ülkelerinin bile kendi kıyıları saldırı altında olsa Inys'in yardımına gelmeyeceğini söylemiştim," dedi Sabran, kuşu fark edemeyecek kadar Ead'le ilgilenerek. "Şaşırmış görünüyordun.

"Öyleydim.

'Olmamalıydın. Büyükannem bir keresinde, köye bir kurt geldiğinde, bir çobanın önce kendi sürüsüne baktığını söylemişti. Kurt dişlerini diğer koyunlara geçirir ve çoban onun bir gün kendi sürüsüne de geleceğini bilir, ama onu dışarıda tutabileceği umuduna sarılır. Ta ki kurt kapısına dayanana kadar.

Loth bunun Kraliçe Jillian'ın söyleyeceği bir şeye benzediğini düşündü. Dünyanın geri kalanıyla daha sıkı ittifaklar kurulmasını savunmasıyla ünlüdür. "Bu," diye bitirdi Sabran, "insanoğlunun Keder'den bu yana var olma biçimidir.
Çağlar.'

Ead, 'Doğulu yöneticiler aralarında zerre kadar akıl varsa, işbirliğinin gerekliliğini göreceklerdir,' diye devam etti. 'Kraliçe Jillian inanmasa bile ben çobanlara güveniyorum.

Sabran bakışlarını masanın üzerinde duran kendi sağ eline çevirdi. Bir zamanlar aşk düğümü yüzüğünü tutan eline.

"Ead, seninle yalnız konuşmak istiyorum. Ayağa kalktı. 'Loth, Meg, lütfen çağrının Erdemliler Konseyi'ne bir an önce ulaşmasını sağlayın. Geleceği tartışmak için hepsine burada ihtiyacım var.

"Elbette," dedi Margret.

Sabran, Ead ile birlikte Konsey Odası'ndan çıktı. Kapılar kapandığında Margret, Loth'a müzik derslerinden tanıdığı bir ifadeyle baktı. Loth ne zaman yanlış notaya bassa Margret ona bunu yapardı.

"Umarım bu plana karşı çıkma niyetinde değilsinizdir.

Loth, 'Ead bunu ima edecek kadar delirmiş,' diye mırıldandı. 'Doğu ile ittifak talihsizliğe çare olur.

Karga tekrar havalandı.

"Bilmiyorum. Margret bir tüy kalem ve mürekkebe uzandı. 'Belki de ejderhaları Wyrm'lere hiç benzemiyordur. Bugünlerde bildiğim her şeyi sorgulamak zorunda hissediyorum kendimi.

'*Sorgulamamamız* gerekiyor, Meg. İnanç, Aziz'e duyulan bir güven eylemidir.

"Peki siz kendinizinkini hiç sorgulamıyor musunuz?

"Elbette öyleyim. Bir eliyle alnını ovuşturdu. "Ve her gün bunun için lanetleneceğimden korkuyorum. Halgalant'ta yerim olmayacak.

'Loth, seni ne kadar sevdiğimi biliyorsun, ama kafandaki mantık bir yüksüğe sığabilir.

Loth dudaklarını büzdü. "Ve sanırım sen de dünyevi

bilgeliğe sahipsin. "Ben dünya bilgesi olarak doğdum.

Ona doğru bir rulo parşömen çekti. Loth sordu, "Goldenbirch'te başka ne oldu?

Gülümsemesi solan Margret, "Sana yarın anlatacağım. Ve bunu duymadan önce uzun bir uyku çekmeni tavsiye ederim, Loth, çünkü inancın bir kez daha sınanacak. Mektup yığınına başıyla işaret etti. 'Bu konuda elini çabuk tut kardeşim. Bunları Posta Müdürü'ne götürmeliyim.

Kendisine söyleneni yaptı. Bazen Aziz'in neden Margret'i büyük çocuk yapmadığını merak ediyordu.

Ascalon'un üzerine gece çökmüştü. Beden Şövalyeleri'nin yarısı Ead ve Sabran'ı Özel Bahçe'ye kadar takip etti ama kraliçe onlara kapının dışında beklemelerini emretti.

Karla kaplı karanlıkta onları sadece yıldızlar görebiliyordu. Ead yazın ortasında Sabran'la bu patikalarda yürüdüklerini hatırladı. Onunla ilk kez yalnız yürümüştü.

Sabran, Kalyba'nın soyundan. Kalyba, Berethnet Hanesi'nin kurucusu.

Caliburn-on-Sea'den dönerken onu rahatsız etmişti. Aralaq'ı bulmak için at sürerlerken de peşini bırakmamıştı. Tarikatı yüzyıllardır bölen sır.

Galian Berethnet bir büyünün sarhoşluğuyla, anne olarak gördüğü bir kadınla yatmış ve onu hamile bırakmıştı. Dinini, utancının etrafına bir duvar gibi örmüştü. Ve mirasını kurtarmak için yalanı kutsallaştırmaktan başka çare görmemişti.

Sabran'dan açık bir alevin sıcaklığı gibi gerginlik akıyordu. Donmuş su akıntılarının olduğu çeşmeye vardıklarında yüz yüze geldiler.

"Yeni bir ittifakın nelere yol açabileceğinin farkındasınızdır. Ead onun sözünü bitirmesini bekledi.

'Doğu'nun zaten silahı ve parası olacak. Bunlara ekleme yapabilirim,' dedi Sabran, 'ama sana söylediklerimi unutma. İttifaklar her zaman evlilik yoluyla kurulmuştur.

"Geçmişte ittifaklar evlilik olmadan da yapılmış olmalı.

'Bu ittifak farklı. Yüzyıllardır birbirinden uzak olan iki bölgeyi birleştirmek zorunda. İki bedeni örerseniz, iki krallığı örmüş olursunuz. Biz asiller bu yüzden evleniriz - aşk için değil, evlerimizi inşa etmek için. Dünya böyle bir yer.

'Bu şekilde olmasına gerek yok. Dene Sabran,' diye ısrar etti Ead. "İşlerin gidişatını değiştir.

"Sanki hiçbir şey daha kolay değilmiş gibi konuşuyorsun. Sabran başını salladı. "Sanki gelenek ve göreneklerin dünya üzerinde hiçbir etkisi yokmuş gibi. Dünyayı şekillendiren şey onlardır.

'Bu kadar kolay. Bir yıl önce, kafir olduğunu düşündüğünüz birini sevebileceğinize inanmazdınız. Ead gözlerini kaçırmadı. "Öyle değil mi?

Sabran aralarına beyaz bir sis üfledi.

"Evet," dedi. "Öyle.

Kar taneleri kirpiklerini dondurdu ve saçlarına takıldı. Pelerini olmadan dışarı fırlamıştı ve şimdi sıcak tutmak için kendi kollarını tutuyordu.

'Deneyeceğim,' diye sözlerini tamamladı. 'Bunu sadece askeri bir ittifak olarak sunacağım. Her zaman arzu ettiğim gibi, bir eşim olmadan hüküm sürmeye kararlıyım. Artık evlenmek ve çocuk sahibi olmak benim görevim değil. Ama eğer burada olduğu gibi Doğu'da da adet böyleyse-'

"Bu bir gelenek olmayabilir. Ead durakladı. "Ama eğer öyleyse... belki de bekâr kalma kararlılığınızı yeniden gözden geçirmelisiniz.

Sabran onun yüzünü inceledi. Boğazı ağrısa da Ead bakışlarını ondan ayırmadı.

"Neden böyle konuşuyorsun?" dedi Sabran sessizce. 'Biliyorsun, zaten evlenmeyi hiç istemedim ve bir daha da evlenmeye niyetim yok. Bu bir yana, benim istediğim sensin. Başka kimseyi değil.

'Ama hüküm sürdüğün sürece benimle birlikte görünemezsin. Ben bir kafirim ve-'

"Dur. O zaman Sabran ona sarıldı. "Kes şunu.

Ead onu kendine çekti, içine çekti. Mermer bir koltuğun üzerine çöktüler.

"Yedinci Sabran, benim adaşım, onun Leydisi'ne aşık oldu.
Yatak odası,' diye mırıldandı Sabran. 'Kızı lehine tahttan feragat ettikten sonra, hayatlarının geri kalanında birlikte yaşadılar. Eğer İsimsiz Olan'ı yenersek, görevimi tamamlamış olacağım.

"Benimki de öyle. Ead pelerinini ikisinin de etrafına sardı. "Belki o zaman seni çalabilirim.

"Nerede?

Ead onun şakağını öptü. "Bir yerde.

Yine aptalca bir hayaldi ama bir anlığına da olsa bu hayalin içinde yaşamaya izin verdi. Sabran'ın yanında olduğu bir hayat.

"Sen ve Meg benden bir şey sakladınız," dedi Sabran. "Goldenbirch'te ne oldu?

Ead'in cevap verebilmesi için bir süre geçmesi gerekti.

"Bir keresinde bana Cleolind değilse bile ilk Inys Kraliçesi'nin kim olduğunu bilip bilmediğimi sormuştunuz.

Sabran ona baktı.

"Annem her zaman kötü haberi kışın, her şey zaten karanlıkken almanın en iyisi olduğunu söylerdi. Böylece insan baharda iyileşebilir," dedi Ead kelimeleri ararken. "Ve ben de bu baharda en güçlü halimde olmalıyım.

Bu gözlerle - cadının gözleriyle - karşılaşan Ead, ifşayı daha fazla saklayamayacağını biliyordu. Yalanlarla geçen sekiz yılın ardından Sabran'a bu gerçeği borçluydu.

Yıldızların altında, o verdi.

57

Batı

Ascalon Sarayı'nın alt katlarından birinde, kutsal kana sahip bir katil idam edilmeyi bekliyordu. Loth'un onu tanıdığı onca yıl boyunca kana susadığını hiç göstermemiş olan Sabran, Crest'in çizilip dörde bölünmesini istediğine karar vermişti ama diğer Ruhani Dükler, halkının böyle hassas bir zamanda bunu huzursuz edici bulacağını söylemişti. En iyisi bunu sessiz ve çabuk yapmaktı.

Bir gece boyunca arazide tek başına volta attıktan sonra Sabran yumuşamıştı. Kupa Taşıyıcısı engelle yüzleşecekti ve bu yüzleşmeyi özel olarak, sadece bir avuç tanıkla yapacaktı.

Crest, ölümünü izlemeye gelenlere bakarken hiçbir pişmanlık göstermedi. Roslain odanın bir kenarında duruyordu, saçlarının üzerinde bir yas başlığı vardı. Loth onun büyükannesi için değil, ailelerinin adını lekeleyen ihanet için yas tuttuğunu biliyordu.

Lord Calidor Stillwater onun belinde teselli edici bir el tuttu. Crest ailesinin atalarından kalma yeri olan Cordain Kalesi'nden, kederli anında yoldaşının yanında olmak için gelmişti.

Loth, Margret ile kol kola girmiş, onlara yakın duruyordu. Sabran yakınlarındaydı ve annesinin ona on ikinci yaş gününde hediye ettiği kolyeyi takıyordu. Asillerin idamlara katılması âdet değildi ama Sabran aksini yapmanın alçaklık olduğunu düşünmüştü.

Alçak bir iskele kurulmuş ve koyu renk bir kumaşla örtülmüştü. Saat onu vurduğunda Crest yüzünü ışığa doğru kaldırdı.

'Merhamet istemiyorum ve özür dilemiyorum,' dedi. 'Aubrecht Lievelyn bir günahkâr ve bir sülüktü. Rosarian Berethnet bir fahişeydi ve Sabran Berethnet asla kendi kızını doğuramayacak bir piç. Sabran ile bakışlarını kilitledi. 'Onun aksine ben görevimde başarısız olmadım. Adil bir cezaya hizmet ettim. Kendi isteğimle Halgalant'a, Aziz'in beni karşılayacağı yere gidiyorum.

Sabran bu sataşmaya karşılık vermedi ama yüzü tamamen soğuktu.

Roslain'in kuzenlerinden biri, o da matem şapkası giymişti, Crest'i pelerininden ve mühür yüzüğünden kurtardı ve gözlerini bağladı. Cellat, bir eli baltanın sapında, öylece duruyordu.

Igrain Crest bloğun önünde diz çöktü, sırtını dikleştirdi ve alnına kılıç işareti yaptı.

"Aziz'in adına," dedi, "ölüyorum.

Bu sözlerle birlikte boynunu çukurun içine indirdi. Loth bir kez daha Kraliçe Rosarian'ı ve ölümünün onun yarısı kadar bile merhametli olmadığını düşündü.

Cellat baltayı savurdu. Balta düştüğünde, Kupa Taşıyıcısı'nın kafası da düştü.

Kimse ses çıkarmadı. Bir hizmetkâr kafayı saçlarından tutup kaldırdı ve odadakilerin görmesi için havaya kaldırdı. Adalet Şövalyesi'nin kutsal kanı bloktan aşağı damladı ve bir hizmetkâr onu bir kadehte topladı. Ceset kefenlenip darağacından indirilirken, Crest'in kuzeni, arkadaşından uzaklaşan Roslain'e doğru yürüdü.

Mühür yüzüğü normalde sağ ele takılırdı ama kemikçi yüzüğü sağ ele takmıştı. Roslain onun yerine sol elini uzattı ve kuzeni yüzüğü taktı.

"İşte Majesteleri Leydi Roslain Crest, Adalet Düşesi," dedi kâhya. 'Şimdi ve her zaman davranışlarında doğru olsun.

Igrain Crest ölmüştü. Kupa Taşıyıcısı'nın gölgesi bir daha asla Inys Krallığı'nı karartamayacaktı.

Sabran, Özel Oda'da en sevdiği sandalyede oturuyordu. Şöminenin üzerinde bir fener saati tik tak ediyordu.

Ead ona Kalyba'dan bahsettiğinden beri neredeyse tek kelime etmemişti. Hikâye bittiğinde içeri girmek istemiş ve gecenin geri kalanını yatağının perdelerinin arkasında kapalı bir şekilde geçirmişlerdi. Ead onu sessizce kucağına almış, o da gözlerini perdeye dikmişti.

Şimdi kendi ellerine odaklanmış gibiydi. Ead onun parmak eklemlerini itmesini, başparmaklarını parmaklarının üzerinde yuvarlamasını ve taç giyme yüzüğündeki cilalı yakutu ovmasını izledi.

"Sabran," dedi Ead, "sende onun gücünden hiçbir şey

yok. Sabran çenesini sıktı.

'Eğer onun kanına sahipsem, o zaman azalan mücevheri kullanabilirim,' dedi. "Ondan bir şey içimde yaşıyor.

'Yıldız çürümesi ya da portakal ağacından bir meyve olmadan, büyünün iki dalından hiçbirini kullanamazsın. Sen bir büyücü değilsin,' dedi Ead, 've bir wyrm'e dönüşmek üzere de değilsin.

Sabran tırnaklarıyla derisini yoklamaya devam etti. Ead elini örtmek için uzandı.

"Ne düşünüyorsun?

"Muhtemelen bir piç olduğumu. Bir yalancının ve Ormanın Hanımı'nın - çocuğumu benden alan aynı kadının - soyundan geldiğimi ve böyle bir temel üzerine iyi bir ev inşa edilemeyeceğini. Saçları aralarında bir perde gibiydi. "Olduğum her şeyin bir yalan olduğunu.

'Berethnet Hanesi pek çok iyi şey yaptı. Kökeninin bununla bir ilgisi yok. Ead onun elini tutmaya devam etti. 'Piçliğinize gelince - bu babanızın hayatta olduğu anlamına geliyor. Bu iyi bir şey değil mi?

'Gian Harlowe'u tanımıyorum. Babam, her ne olursa olsun, Lord Wilstan Fynch'ti,' dedi Sabran sessizce, 've o öldü. Tıpkı annem, Aubrecht ve diğerleri gibi.

Kederli kafa onu mengenesine almıştı. Ead eline biraz sıcaklık vermeye çalıştı ama nafile.

"Bana o dikeni neden batırdığını hâlâ anlamış değilim. Sabran diğer eliyle karnını okşadı. "Eğer doğru söylüyorsa, o zaman kızını, Birinci Sabran'ı seviyordu. Ben onun kanındanım. Dikenin kendisi kaybolmuştu. Onu alan hekime göre, geriye kalan tek şey bir tutam saçtı.

'Kalyba artık insanlığından kopmuş durumda. Sen onun kanındansın ama bu yakınlık seni sevmesi için yeterince güçlü değil. Tek istediği senin

Taht,' dedi Ead. 'Onu asla anlayamayabiliriz. Önemli olan İsimsiz Olan'la işbirliği içinde olması ve bu da onu bizim düşmanımız yapıyor.

Kapı çalındı. Gümüş kaplama zırhıyla bir Beden Şövalyesi içeri girdi.

"Majesteleri," dedi eğilerek, "Brygstad'dan az önce bir kuş geldi. Ekselansları, Lievelyn Hanedanı'ndan Yüce Prenses Ermuna'dan acil bir mesaj.

Mektubu ona verdi ve gitti. Sabran mührü kırdı ve okurken yüzünü pencereye döndü.

"Ne diyor? Ead sordu.

Sabran burnundan bir nefes çekti.

"Tarih-" Mektup yere düştü. "Tarih ... *bu* baharın üçüncü günü.

Ve böylece kum saati döndü. Ead bu bilginin onu dehşete düşürmesini bekliyordu ama bir parçası bunu zaten biliyordu.

Bin yıl neredeyse tamamlandı.

"Neporo ve Cleolind, İsimsiz Olan'ı Ascalon'un Kuruluşundan altı yıl sonra bağlamış olmalı. Sabran ellerini şöminenin üzerine koydu. "Fazla vaktimiz yok.

"Uçurum'u geçecek kadar uzun," dedi Ead. 'Sabran, ittifak yapmak için elçilerini aceleyle Doğu'ya göndermelisin ve ben de onlarla gitmeliyim. Diğer mücevheri bulmak için. En azından o zaman onu tekrar bağlayabiliriz.

"Uçurum'un üzerinde körü körüne koşamazsın," dedi Sabran, gerilerek. 'Önce Doğulu hükümdarlara yazmalıyım. Seiikinese ve Lacustrine, kıyılarına ayak basan her yabancıyı idam edecektir. Özel bir elçilik göndermek için onlardan izin almalıyım.

'Bunun için zaman yok. Bir sevkiyatın oraya ulaşması haftalar sürer. Ead kapıya doğru ilerledi. 'Ben hızlı bir gemiyle gideceğim ve-'

"Kendi hayatını hiç mi umursamıyorsun? Sabran öfkeyle konuştu. Ead durdu. 'Ascalon'dan ayrıldığında *haftalarca* senin öldüğüne inandım. Şimdi de korumasız, zırhsız bir şekilde denizi geçip ölümle ya da hapsedilmekle yüz yüze kalabileceğin bir yere gitmek istiyorsun.

'Bunu zaten yaptım, Sabran. Inys'e geldiğim gün. Ead ona yorgun bir gülümseme verdi. "Bir kez hayatta kaldıysam, yine kalabilirim.

Sabran gözlerini kapatmış, elleri şöminenin üzerinde kenetlenmiş bir şekilde duruyordu.

'Gitmen gerektiğini biliyorum,' dedi. 'Senden kalmanı istemek rüzgârı kafeslemeye çalışmak gibi olur - ama lütfen Ead, bekle. Elçiliği ayarlamama izin ver, böylece sayıca güçlü olursun. Yalnız gitme.

Ead kapı kolunu sıkıca kavradı.

Sabran haklıydı. Birkaç gün beklemek Doğu'da kaybedilmiş bir zaman olacaktı ama aynı zamanda başını da kurtarabilirdi.

Geri döndü ve 'Ben kalacağım' dedi.

Bunun üzerine Sabran gözleri dolu dolu odayı geçti ve ona sarıldı. Ead onun şakağına bir öpücük kondurdu ve ona sıkıca sarıldı.

Sabran'ın eline zalim bir el geçmişti. Yatak odasının hanımı o uyurken ölmüştü, yoldaşı kollarında, annesi gözlerinin önünde. Kızı hiç nefes alamamıştı. Babası - eğer gerçekten babasıysa - Yscalin'de, ulaşamayacağı bir yerde ölmüştü. Kayıplar hayatı boyunca peşini bırakmamıştı. Bu kadar sıkı tutunmasına şaşmamalı.

"Birlikte yürüdüğümüz ilk günü hatırlıyorsun. Bana aşk maymunundan ve uzun süre ayrı kalmış olsalar bile eşinin şarkısını nasıl bildiğinden bahsetmiştin,' diye fısıldadı Ead ona. 'Kalbim senin şarkını biliyor, tıpkı senin benimkini bildiğin gibi. Ve ben her zaman sana geri döneceğim.

"Seni bu konuda tutacağım, Eadaz uq-Nāra.

Ead onun ağırlığını, kokusunu, sesinin hassas tonunu ezberlemeye çalıştı. Onu hafızasına kilitlemek için. 'Aralaq seni korumak için kalacak. Onu bu yüzden buraya getirdim,' dedi. "Huysuz bir yaratıktır ama sadıktır ve bir wyvern'i yeterince iyi parçalayabilir.

"Ona iyi bakacağım. Sabran geri çekildi. "Elçilik konusunu görüşmek üzere diğer Ruhani Düklerle derhal bir araya gelmeliyim. Erdemliler Konseyi'nin geri kalanı geldiğinde, onlara bu ... Doğu Önerisi'ni sunacağım. Onlara azalan mücevheri gösterir ve tarihin önemini açıklarsam, benim lehime oy kullanacaklarından eminim.

"Sonuna kadar savaşacaklar," dedi Ead, "ama sen altın dilli birisin.

Sabran kararlılıkla başını salladı. Ead onu şehrine bakarken bıraktı.

Sabran merdivenlerden aşağıya indi ve binanın altındaki açık galeriye girdi.

On iki küçük balkonun kış çiçekleri açtığı Kraliyet Solaryumu. Kendi odasının kapısına doğru ilerlerken, arkasında yumuşak bir ayak sesi duydu.

Sessizce döndü. Kızıl bir genç kız güneş ışığının altında duruyordu. Dudaklarında tahtadan yontulmuş bir üfleme borusu vardı.

Ead nefes alamadan ok gömleğini delip geçmişti.
Ölüm ısırığından yayıldı.

Zemin, kemik kırıcı bir güçle dizlerine çarptı. Titreyen elini karnına götürdü ve içindeki ince oku hissetti. Katili onu yakaladı ve indirdi.

"Affet beni, Eadaz.

"Nairuj," diye öksürdü

Ead.

Bu günün geleceğini biliyordu. Tarikatın bir rahibesi onun gözetiminden kaçabilirdi.

Erimiş cam damarlarına yerleşiyordu. Kasları dartın etrafında kasıldı ve zehri reddetti. "Çocuk senden oldu," diyebildi.

Koyu sarı gözler ona baktı. "Bir kız," dedi Nairuj bir tereddütten sonra. "Bunu ben istemedim kardeşim ama Başrahibe susturulmanı emrediyor. Ead, Nairuj'un yüzüğü parmağından çıkardığını hissetti, onun rüyası olan yüzüğü. "Mücevher nerede, beyaz mücevher?

Ead cevap veremedi. Hissettiği şey çoktan içinden süzülmeye başlamıştı. Kaburgalarının yok olduğu gibi tuhaf bir hisse kapıldı. Nairuj mücevher için boğazını yoklarken, Ead karnındaki oku kavradı ve çıkardı.

Çok üşüyordu. İçindeki tüm ateş sönüyor, ardında küller bırakıyordu.

'İsimsiz-' Nefes almak bile ıstırap vericiydi. "Bahar. Baharın üçüncü günü.

"Bu da ne?

Sabran. Korku sesini zorluyordu.

Nairuj bir ok gibi hareket etti. Ead, bir zamanlar kız kardeşi olan Nairuj'un ağzındaki ipek bandı çekip en yakın korkuluğun üzerinden atlamasını gözleri dolarak izledi.

Ayak sesleri koridorda takırdadı. 'Ead-' Sabran nefes nefese onu kollarının arasına aldı. "Ead! Yüz hatları birbirine karışmıştı. "Bana bak. Bana bak, Ead, lütfen. Sana ne yaptığını söyle bana. Hangi zehir olduğunu söyle-'

Ead konuşmaya çalıştı. Adını bir kez daha söylemek için. Sözünü tutmadığı için üzgün olduğunu söylemek için.

Her zaman sana geri döneceğim.

Karanlık bir koza gibi etrafını sardı. Portakal ağacını düşündü.
Sen değil. Ead. Lütfen. Ses azalıyordu. *Lütfen beni burada bırakma.*

tek başına. Mum dansından dudaklarının ilk dokunuşuna kadar aralarındaki ilişkinin nasıl olduğunu düşündü.

Sonra hiç düşünmedi.

Güneş Ascalon'un üzerinde batıyordu. Loth pencereden, Erdemliler Konseyi'nin Doğu Önerisi'ni tartıştığı, mum ışığıyla aydınlatılmış Alabastrine Kulesi'ne baktı.

Ead yatağında yatıyordu. Dudakları saçları kadar siyahtı, korsesi karnındaki bir iğne deliğini ortaya çıkaracak şekilde çözülmüştü.

Sabran onun yanından ayrılmamıştı. Sanki gözlerini kaçırırsa hayata olan kırılgan bağları kopacakmış gibi Ead'e bakıyordu. Dışarıda, Aralaq Özel Bahçe'de sinsice dolaşıyordu. Onu Kraliyet Hekimi'nin Ead'ı muayene edebileceği kadar uzun bir süre ayrılmaya ikna etmek için epeyce dil dökmek gerekmişti ve o zaman bile adam Ead'a dokunmaya çalıştığında çenesini kırmıştı.

Doktor Bourn hasta yatağının etrafında bir saatin ibresi gibi hareket etti. Kalp atışlarını ölçtü, alnını yokladı ve yarayı inceledi. Sonunda gözlüklerini çıkardığında Sabran başını kaldırdı.

'Leydi Nurtha zehirlenmiş,' dedi, 'ama ne tarafından, söyleyemem. Belirtiler daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor.

"Zalim kız kardeş," dedi Loth. "Onun adı bu.

Ölüme sebep olması gerekiyordu. Ead bir kez daha kaderine meydan okudu.

Kraliyet Hekimi kaşlarını çattı. "Böyle bir zehri hiç duymadım lordum. Onu nasıl temizleyeceğimi bilmiyorum. Tekrar Ead'e baktı. 'Majesteleri, bana öyle geliyor ki Leydi Nurtha derin bir uykuya dalmış. Belki de bu uykudan uyandırılabilir. Belki de uyandırılamaz. Tek yapabileceğimiz onu olabildiğince uzun süre hayatta tutmaya çalışmak. Ve onun için dua etmek.

"Onu uyandıracaksın," diye fısıldadı Sabran. 'Bir yolunu bulacaksın. Eğer ölürse -'

Sesi kesildi ve başını ellerinin arasına aldı. Kraliyet Hekimi eğildi.

"Özür dilerim Majesteleri," dedi. "Onun için elimizden geleni yapacağız.

Odadan geri çekildi. Kapı kapandığında Sabran titremeye başladı.

"Beşikteyken lanetlendim. Ormanın Hanımı başıma bir büyü koydu. Gözlerini Ead'den hiç ayırmadı. 'Sadece tacım kaybolmakla kalmadı, sevdiklerim de kışın açan güller gibi döküldü. Her zaman gözlerimin önünde.

Yatağın diğer tarafında nöbet tutan Margret şimdi onun yanına oturdu.

'Böyle şeyler düşünme. Sen lanetli değilsin Sab,' dedi nazikçe ama kararlı bir şekilde. 'Ead ölmedi ve onun yasını tutmayacağız. Onun için ve inandığı her şey için savaşacağız. Ead'e baktı. 'Ama sana şunu söyleyeyim - o uyanana kadar Tharian'la evlenmeyeceğim. Eğer bu aptallığın onu beni vermekten kurtaracağını sanıyorsa, fena halde yanılıyor.

Loth, Margret'in terk ettiği koltuğa oturdu. Sıkıca kavradığı ellerini dudaklarına götürdü.

Lasia'da kanlar içindeyken bile Ead hiç bu kadar savunmasız görünmemişti. Tüm yaşam ve sıcaklık ondan kaçmıştı.

"Doğu'ya gideceğim. Sesi boğuk çıkıyordu. "Erdemliler Konseyi ne karar verirse versin, senin temsilcin olarak Uçurum'un ötesine gitmeliyim Sabran. Bir ittifaka aracılık etmek için. Diğer mücevheri aramak için.

Sabran çok uzun bir süre sessiz kaldı. Dışarıda Aralaq tüyler ürpertici bir uluma çıkardı.

Sabran, 'İlk önce Durmayan İmparator Dranghien Lakseng'e gitmeni istiyorum,' dedi. 'O bekâr ve dolayısıyla ona sunacak daha çok şeyimiz var. Eğer bize katılmaya ikna olursa, Seiiki Savaş Lordu'nu da ikna edebilir.

Loth onu izledi, yüreği acıyordu.

'Seninle birlikte iki yüz kişilik bir maiyet göndereceğim. Eğer Ebedi İmparator'a ulaşmak istiyorsan, Inys Krallığı'nın kudretini göstermelisin. Onun bakışlarıyla karşılaştı. 'Baharın üçüncü günü ejderhalarıyla birlikte bizimle Uçurum'da buluşmasını teklif edeceksin. Geri dönmek ya da Inys'te şartları tartışmak için zamanınız olmayacak. Arzu ettiğimiz sonuca ulaşmak için bu ittifakı bizim çıkarlarımızı gözeterek kuracağına inanıyorum.

"Yapacağım, yemin ederim.

Loth'a öyle geliyordu ki bu oda zaten bir mahzen gibiydi. Bu düşünceden sıyrılarak Ead'in yanına gitti ve bir tutam saçını kulağının arkasına attı. Bunun bir veda olduğunu düşünmesine izin vermeyecekti.

Sabran asaletle sandalyesinden kalktı.

"Bana döneceğine söz vermiştin," dedi Ead'a. "Kraliçeler verilen sözleri unutmaz, Eadaz uq-Nāra.

Duruşu sertti. Loth onu kolundan tutup şefkatle odadan çıkardı ve Margret'i nöbetine bıraktı.

Kraliçesinin yanında yürüdü. Koridorun sonuna vardıklarında, Sabran sonunda çöktü. Loth onu kollarıyla sararken Sabran yere yığıldı ve sanki ruhu sökülmüş gibi hıçkırarak ağlamaya başladı.

V

Here Be Dragons

Kimin sözünü dinledi de bu tehlikeli
yolculuğa, bu azgın denizlere cesaret
etti?

- Anonim, *The Man'**yōshū***'dan

58

Batı

Elegant günlerdir yelken açıyordu ama sanki yüzyıllar geçmiş gibi geliyordu. Loth tam olarak ne kadar zaman geçtiğinin sayısını unutmuştu. Tek bildiği bu gemiden inmek ve karaya çıkmak istediğiydi.

Sabran sözde Doğu Önerisi için büyük bir ruhla tartışmıştı. Bu süre zarfında Erdemliler Konseyi hiç uyumamıştı. Başlıca endişeleri, Inysh halkının, bildikleri her şeye aykırı olan kafirler ve wyrmlerle yapılan bir ittifaka nasıl tepki vereceğiydi.

Dini açıdan nasıl haklı gösterilebileceğine dair saatler süren tartışmalardan, Sanctarians Koleji ile yapılan birkaç istişareden ve lehte ve aleyhte yapılan sert tartışmalardan sonra Sabran oylamayı kendi lehine çevirmişti. Elçilik bir gün içinde yola çıkmıştı.

Çaresiz de olsa plan şekillenmeye başlamıştı. Abyss'te zafer kazanma şanslarını artırmak için Drakon Ordusu'nu bölmeleri gerekecekti. Sabran kutsal silahlanma çağrısında bulunmuş ve hem Virtudom'un hem de Güney'in hükümdarlarına mektup yazarak baharın ikinci günü Cárscaro'nun kuşatılması ve geri alınması için Inys'e yardım etmelerini istemişti. Tek Drakon kalesine yapılacak bir saldırı, Fýredel ve adamlarını burayı savunmak için Yscalin'de kalmaya zorlayabilirdi.

Tehlikeli olurdu. Birçoğu ölebilirdi. *Hepsinin* ölmesi mümkündü - ama başka seçenek yoktu. Ya İsimsiz Olan'ı ayağa kalktığı anda vuracaklar ya da onun dünyayı yok etmesini bekleyeceklerdi. Loth elinde bir kılıçla çok daha çabuk ölürdü.

Annesi onun tekrar gittiğini görünce çok üzülmüştü ama en azından bu sefer veda edebilmişti. Annesi ve Margret onu Perchling'e uğurlamıştı, Sabran da onu uğurlamıştı, Sabran da ona Durmayan İmparator'a göstermesi için taç giyme yüzüğünü vermişti. Yüzük boynundaki bir zincirde asılıydı.

Kararlılığı görülmeye değerdi. Bu ittifaktan korktuğu açıktı ama Sabran tebaası için her şeyi yapardı. Ve bunun Ead'ı onurlandırmak için bir yol olduğunu hissetti.

Ead. Her uyandığında, onun orada, kendisiyle birlikte yolda olduğunu düşünüyordu.

Kapı çalındı. Loth gözlerini açtı. "Evet?

Kamarot kız içeri girdi ve selam verdi.

'Lord Arteloth,' dedi, 'diğer geminin görüş alanındayız. Ayrılmaya hazır mısınız?

"Bonehouse Çukuru'na ulaştık mı?"

"Evet, lordum.

Botlarına uzandı. Bir sonraki gemi onu On İki Göl İmparatorluğu'na götürecekti.

"Elbette," dedi. "Bir dakika. Güvertede size katılacağım.

Kadın tekrar eğildi ve geri çekildi. Loth pelerinine ve çantasına uzandı.

Korumaları kamarasının dışında bekliyordu. Sabran'ın ona ödünç verdiği Beden Şövalyeleri tam zırhları yerine, Inys'in kraliyet armasıyla süslenmiş pelerinlerinin altına sadece posta giyiyorlardı. Loth güverteye çıkarken onu gölgelediler.

Gökyüzü yıldızlarla tuzlanmıştı. Loth, kaptanın kaslı kollarını kavuşturmuş halde durduğu *Elegant'ın* pruvasına doğru ilerlerken suya çok fazla bakmamaya çalıştı.

Abyss diğer denizlerde olmayan pek çok şeye ev sahipliği yapıyordu. Dişleri iğne gibi olan sirenlerden, mum gibi parlayan balıklardan, bir gemiyi bütün olarak yutabilen balyalardan söz edildiğini duymuştu. Loth uzakta, ışıklarıyla göz kırpan bir savaş gemisinin iri cüssesini seçebiliyordu. Sancağını ve flamasını görebilecek kadar yaklaştıklarında kaşlarını kaldırdı.

"*Sonsuz Gül*.

"Aynen öyle," dedi kaptan. Kırmızı tenli ve uzun boylu bir Inysh kadınıydı. 'Kaptan Harlowe Doğu sularını iyi bilir. Sizi buradan hemen görecektir.

"Harlowe," dedi Beden Şövalyelerinden biri. "O bir korsan değil mi?" "Korsan.

Şövalye homurdandı.

Elegant, Rose Eternal'ın yanına yanaştı. Hiçbir gemi Abyss'e demir atamazdı, bu yüzden mürettebat gemileri birbirine bağlamaya başladı. Sonsuz karanlığın içinde sürüklendiler.

"Bu Arteloth Beck değilse ne olayım. Estina Melaugo ellerini yana açtı ve ona sırıttı. "Sizi tekrar göreceğimizi düşünmemiştim lordum.

Loth tanıdığı bir yüzü gördüğüne sevinerek, "Size iyi akşamlar, Bayan Melaugo," diye seslendi. "Keşke daha misafirperver bir yerde buluşsaydık.

Melaugo dilini şaklattı. 'Adam Yscalin'e giriyor ama Uçurum'dan korkuyor. Gözlerini kurula ve asil kıçını buraya getir, lord. Bir ip merdiveni indirdi ve şapkasının kenarını eğdi. 'Teşekkür ederim Kaptan Lanthorn. Harlowe selamlarını yolladı.'

"Sen de benimkini gönder," dedi *Elegant'ın* kaptanı, "ve sana orada iyi şanslar, Estina. Kendine dikkat et.

"Her zaman.

Maiyeti toplanırken, Loth merdiveni tırmandı. Kaptan Lanthorn'un mavi sulara yelken açmasını kıskanıyordu. En tepede Melaugo ona yardım etti ve sırtını sıvazladı.

"Hepimiz senin öldüğüne bahse girmiştik," dedi ona. "Halgalant'ta Cárscaro'dan nasıl kaçtın?

"Donmata Marosa," diye yanıtladı Loth. "Onsuz gidemezdim. Onu düşündükçe boğazı ağrıyordu. O, Et Kraliçesi olabilirdi.

Yscalin, gözleri kül dolu.

"Marosa. Melaugo kara bir kaşını kaldırdı. "Bunu söylemeni beklemiyordum. Bu hikâyeyi dinlemem gerek ama Kaptan Harlowe önce seni görmek istiyor. Şövalyeler kendilerini ve ağır zırhlarını küpeştenin üzerine çekerken o da korsanlara ıslık çaldı. 'Lord Arteloth'un adamlarını şu merdivenden çıkarıp kamaralarına yerleştirin. Şimdi canlanın!'

Mürettebat sorgusuz sualsiz itaat etti. Hatta bazıları Inysh elçiliğinin üyelerinin *Rose Eternal'a* tırmanmasına yardım ederken başlarını Loth'a doğru eğdiler.

Melaugo onu güverteye doğru götürdü. Gian Harlowe kamarasının mum ışığıyla aydınlatılmış iç kısmında, levazım subayı Gautfred Plume ve gümüş saçlı, kül rengi bir kadınla birlikte bir harita üzerinde çalışıyordu.

"Ah. Lord Arteloth.' Sesi son karşılaşmalarında olduğundan biraz daha sıcaktı. 'Tekrar hoş geldiniz. Oturun. Bir sandalyeyi işaret etti. "Bu benim yeni haritacım, Eldingli Hafrid.

Kuzeyli selamlamak için elini göğsüne koydu. "Size neşe ve sağlık, Lord Arteloth.

Loth oturdu. "Ve size, hanımefendi.

Harlowe başını kaldırıp baktı. Altın düğmeli bir ceket

giymişti. "Söyleyin bana," dedi, "Uçurum'u nasıl buldunuz

lordum?" "Pek hoşuma gitmedi.

"Hımm. Sana korkak derdim ama bu sular en sert denizcileri bile tedirgin eder - ve her halükârda, kaderine doğru bu kadar cesurca yürürken kimse sana korkak diyemez. Yüz ifadesi titredi. "Cárscaro'dan nasıl kaçtığını sormayacağım. Bir adam hayatta kalmak için ne yaparsa yapsın, bu onun meselesidir. Arkadaşına ne olduğunu da sormayacağım.

Loth hiçbir şey söylemedi ama midesi bulandı. Harlowe onu haritaya yaklaştırdı.

"Size nereye gittiğimizi göstereyim dedim, böylece geçiş hakkında size bağırırlarsa halkınıza anlatabilirsiniz.

Harlowe, dünyanın bilinen üç kıtasını ve onları çevreleyen ada takımyıldızlarını gösteren haritanın üzerine eğildi. Kalın parmaklı bir parmağını sağ tarafa vurdu.

"Bin Çiçek Şehri'ne doğru gidiyoruz. Oraya ulaşmak için Abyss'in güney sularından geçeceğiz, böylece batı rüzgarlarını yakalayabiliriz, bu da yolculuğumuzu bir iki hafta kısaltacaktır. Üç ya da dört hafta içinde Sundance Denizi'nde oluruz. Çenesini ovuşturdu. 'Yolculuk oradan sonra daha da zorlaşacak. *Rose'u* düşman gemisi olarak gören Seiikinese donanmasından ve Valeysa'nın önderliğinde Doğu'da görülen Wyrm'lerden kaçınmamız gerekecek.

Loth, kardeşlerinden biriyle karşılaşmak istemediğini bilecek kadar Fýredel'i görmüştü.

"On İki Göl İmparatorluğu'nun güneybatı kıyısındaki kapalı bir limanı hedefliyoruz. Harlowe yeri gösterdi. 'Bir zamanlar orada Lakseng Hanesi'nin ticaret yaptığı birkaç fabrika vardı.

Deniz yasağı. Elbette bu Asırların Kederi'nden önceydi. O limana varmak İmparator'a güçlü bir mesaj gönderecektir.

"Kapalı bir kapıyı yeniden açmak istediğimizi," diye bitirdi Loth. "Durmayan İmparator hakkında ne biliyorsun?

'Neredeyse hiçbir şey. Lakseng duvarlarla çevrili bir sarayda yaşıyor, yaz gelişmeleri için dışarı çıkıyor ve izinsiz girenlere karşı Seiiki'nin tuz lordlarından biraz daha yumuşak davranıyor.

"Neden?

Çünkü Seiiki bir ada ülkesi. Drakonik veba dişlerini geçirdiğinde, orman yangını gibi yayıldı. Neredeyse nüfuslarını yok ediyordu. Lacustrine'in ondan kaçmak için daha fazla alanı vardı. Harlowe Loth'a gözlerini kırpmadan baktı. 'Siz sadece Durmayan İmparator'un Kraliçe Sabran'ın eline uygun olduğundan emin olun lordum. Onu iyi sevecek bir prensi hak ediyor.

Konuşurken yanağında bir kas belirdi. Başını tekrar haritaya doğru eğdi, çenesini sıktı ve haritacısını çağırdı.

"Kraliçe Sabran için elimden gelen her şeyi yapacağım, Kaptan Harlowe," dedi Loth sessizce. "Şerefim üzerine.

Harlowe homurdandı.

"Sizin için hazır bir kamara var. Eğer gemiye bir şey çarparsa, altına işememeye çalış. Bir balina olacaktır. Başıyla kapıyı işaret etti. "Hadi Estina. Adama biraz içki getir.'

Melaugo onu güverteden geçirirken, Loth geri çekilmekte olan *Elegant'a* son bir kez baktı. *Rose Eternal'ın şu* anda Abyss'in ortasında tek başına olduğu gerçeği üzerinde durmamaya çalıştı.

Kamarası bir öncekinden daha güzeldi. Loth, mürettebat arasında asil kanına duyulan yeni bir saygıdan dolayı değil, Yscalin'e girdiği ve hikâyesini anlatmak için yaşadığı için yükseltildiğinden şüpheleniyordu.

Ve anlattı da. Pencere kenarındaki koltuğa oturup onu dinleyen Melaugo'yla hikâyesini paylaştı. Ona Donmata Marosa'nın hapsedilmesini ve Yscalin'in Et Kralı hakkındaki gerçeği anlattı ve Kit'in sonunun geldiği tüneli tarif etti. Ead'e olan sadakatinden dolayı Portakal Ağacı Manastırı ile ilgili kısımları anlatmadı. Onun yerine İğler'i geçtiğini ve Mentendon üzerinden Inys'e geri kaçtığını söyledi. Sözlerini bitirdiğinde Melaugo başını salladı.

'Gerçekten üzgünüm. Lord Kitston'ın iyi bir kalbi vardı. Kalça şişesinden içti. 'Ve şimdi Doğu'ya gidiyorsun. Cesaretini kanıtladığını sanıyorum ama orada zorlanacaksın.

"Yaptıklarım için," dedi Loth, "zorluğu hak ediyorum. Dudaklarını ıslattı. "Kit'in ölmesi benim suçum.

Bunu yapma. Sizinle gelmek için bir seçim yaptı. Yscalin'de ya da gemimizde kalabilirdi ya da evde kalabilirdi. Kadın ona şişeyi uzattı. Adam kabul etmeden önce tereddüt etti. "Doğuluları bizim onlardan istediğimiz kadar Batı'dan da yardım almaları gerektiğine ikna etmeye çalışıyorsun ama onlar yüzyıllardır kendi başlarına hayatta kalmayı başardılar ve dünyanın bizim tarafımızdaki herhangi bir prense hediye edilen Kraliçe Sabran'la bir ittifak, Durmayan İmparator'u cezbetmeyebilir. O bizim için bir kraliyet mensubu ama onun için bir kâfir. Onun dini ejderhalara duyulan nefret üzerine kurulu, onunki ise onlara duyulan hayranlık üzerine.

"Ateşli ırklar değil. Loth şişeyi kokladı. "Doğulular *onlara* tapmaz.

"Hayır, İsimsiz Kişi ve benzerlerinden bizim gibi korkuyorlar," diye kabul etti Melaugo, "ama Kraliçe Sabran bunu yapmak istiyorsa yine de bazı ilkelerini feda etmek zorunda kalabilir.

Loth içti ve yanan sıvıyı hemen burnundan dışarı attı. Melaugo güldü.

"Tekrar dene," dedi. "İkinci seferde daha kolay iner.

Tekrar denedi. Hâlâ yanaklarındaki astarı sıyırıyor gibiydi ama karnına kadar ısıtıyordu.

"Sende kalsın. Uçurum'da ihtiyacın olacak. Ayağa kalktı. 'Görev çağırıyor, ama Lacustrine denizcilerimizden birine sana geleneklerini ve en azından dillerinden birkaç kelime öğretip öğretemeyeceklerini soracağım. Sizi İmparatorluk Majestelerine tam bir aptal olarak sunmayalım.

Rose Eternal'ın üzerine çöken yoğun sis onları gündüz bile karanlıkta tutuyordu. Fenerler dalgaların üzerinde hayalet gibi ışık saçıyordu. Loth soğuktan korunmak için kamarasına kapanmış, Thim adındaki Lacustrine topçusu da ona On İki Göl İmparatorluğu'nu öğretmekle görevlendirilmişti.

Thim on sekiz yaşındaydı ve sonsuz bir sabır rezervine sahip görünüyordu. Loth'a, her biri Büyük Göller'den birini barındıran on iki bölgeye ayrılmış olan ülkesi hakkında bilgi verdi. Burası, kıtanın geri kalanına giden yolu kapatan ve aralarında en büyüğü acımasız Brhazat olan dağlar olan Düşmüş Gecenin Efendileri'nde sona eren geniş bir alandı. Thim Loth'a, aralarında Sepul'un son Kraliçesi'nin de bulunduğu pek çok Doğulunun Yenik Gece Lordları'nı geçerek Büyük Keder'den kaçmaya çalıştığını ama hiçbirinin geri dönemediğini söyledi. Uzun süre donmuş cesetler hâlâ karda yatıyordu.

On İki Gölün Durmak Bilmeyen İmparatoru Lakseng Hanedanı'nın şu anki başkanıydı ve büyükannesi Büyük İmparatoriçe Dowager tarafından yetiştirilmişti. Thim, Loth'a doğru selamlama şeklini, ona nasıl hitap edeceğini ve onun huzurunda nasıl davranacağını anlattı.

Dranghien Lakseng'in tam olarak bir tanrı olmasa da halkının gözünde ona yakın olduğunu öğrendi. Hanesi, göksel düzlemden düştükten sonra bir ejderha bulan ilk insanın soyundan geldiğini iddia ediyordu. Avam arasında hanedanın bazı yöneticilerinin insan kılığına girmiş ejderhalar olduğuna dair söylentiler vardı ('Lakseng Hanedanı bunu doğrulamıyor ya da yalanlamıyor'). Kesin olan şuydu ki, ne zaman bir Lacustrine hükümdarı ölüme yaklaşsa, İmparatorluk Ejderhası meşru varisleri arasından bir halef seçerdi.

Sarayda bir İmparatorluk Ejderhası olması Loth'un sinirini bozmuştu. Wyrm'ler tarafından yönetilmek ne garip.

"Bu kelime yasak," dedi Thim bir kez kullandığında ciddiyetle. 'Biz ejderhalarımızı gerçek adlarıyla çağırırız, Batı'dan gelen kanatlı canavarları ise *ateş* püskürtenler olarak.

Loth not aldı. Hayatı şimdi öğreneceklerine bağlı olabilirdi.

Thim başka bir yerde meşgulken, Loth Beden Şövalyeleri'yle ve bazen de özgür olduğu nadir saatlerde Melaugo'yla kâğıt oynayarak vakit geçiriyordu. Her seferinde onları yeniyordu. Gece çöktüğünde uyumaya çalıştı - ama bir keresinde tek başına güverteye çıktı ve unutulmaz bir şarkıyla rıhtımından çağrıldı.

Fenerler sönmüştü ama yıldızlar neredeyse görülebilecek kadar parlaktı. Harlowe pruvada piposunu tüttürüyordu, Loth da ona katılmıştı.

"İyi akşamlar, Kaptan-

"Sus. Harlowe bir heykel gibiydi. "Dinle.

Şarkı siyah dalgaların üzerinde sürükleniyordu. Loth'un içine bir ürperti yayıldı. "Nedir bu?

"Syrens.

"Bizi ölüme çekmeyecekler mi?

"Sadece hikâyelerde. Ağzından dumanlar tütüyordu. "Denizi izle. Denizi çağırıyorlar.'

İlk başta, Loth'un gördüğü tek şey boşluktu. Sonra suyun içinde bir ışık çiçeği açarak yüzeyi aydınlattı. Birdenbire balıkları görebildi, her biri gökkuşağı ışıltısıyla dolu on binlercesini.

Hróth'un gökyüzü ışıklarıyla ilgili hikâyeler duymuştu. Onları suyun altında görmeyi hiç düşünmemişti.

"Görüyorsunuz, lordum," diye mırıldandı Harlowe. Gözlerindeki ışık tüylendi. 'Güzelliği her yerde bulabilirsin.

59

Doğu

Sonsuz Gül, altındaki dalgalar kabardıkça inledi. Fırtına, onlar Sundance Denizi'nin sularına girdikten bir hafta sonra patlak vermiş ve o zamandan beri dinmemişti.

Su, dişleri titreten bir güçle gövdeye çarptı. Rüzgâr uğulduyor ve gök gürlüyor, fırtınayla mücadele eden mürettebatın körük sesleri boğuluyordu. Loth kamarasında, gözleri kapalı bir şekilde, kusmalarını bastırmaya çalışarak Aziz'e dua ediyordu. Bir sonraki dalga geldiğinde, üzerindeki fener püskürdü ve söndü.

Buna daha fazla dayanamadı. Eğer bu gece ölecekse, bu burada olmayacaktı. Pelerinini bağladı, parmakları tokanın üzerinde kaydı ve kapıya doğru ilerledi.

"Lordum, kaptan kamaralarımızda kalmamızı söyledi," diye seslendi korumalarından biri.

"Cesaret Şövalyesi bize ölümün gözlerinin içine bakmamızı söyler," diye cevap verdi. "İtaat etmeye niyetliyim.

Sesi hissettiğinden daha cesur geliyordu.

Güverteye çıktığında fırtınanın kokusunu alabiliyordu. Rüzgâr gözlerinin içine doğru kükredi. Botları tahtaların üzerinde kayarken direklerden birine doğru hamle yaptı ve onu kucakladı, zaten iliklerine kadar ıslanmıştı. Tepesinde çakan şimşekler onu kör etti.

Melaugo, "Kulübene geri dön, lordcuk," diye bağırdı. Gözlerinden siyah boya akıyordu. "Burada ölmek mi istiyorsun?

Harlowe çenesi gergin bir şekilde güvertede duruyordu. Plume dümendeydi. *Rose* dağ gibi bir dalgaya çarptığında denizciler haykırdı. Süpürgecilerden biri çığlığı gök gürültüsü arasında kaybolurken, bir diğeri tutunduğu yerden kayarak güverteden aşağı yuvarlandı. Yelkenler dalgalanarak ve takırdayarak Ascalon'un görüntüsünü bozdu.

Loth yanağını direğe bastırdı. Abyss'i geçerken bu geminin sağlam olduğunu hissetmişti; şimdi ise boşluğunu hissediyordu. Vebadan kurtulmuştu, ölümü bir horozun gözünden görmüştü ama görünüşe göre Doğu'nun sularında yok olacaktı.

Dalgalar *Rose Eternal'ı* her yönden hırpalayarak aşağıya çarptı ve mürettebatını ıslattı. Güverteye su doldu. Yağmur sırtlarına vuruyordu. Plume dümeni sert bir şekilde iskeleye doğru çevirdi ama sanki *Rose* kendi hayatını yaşıyor gibiydi.

Direk parçalanmaya başladı. Rüzgâr onu çok sert çekiyordu. Loth güverteye doğru kaçtı. Harlowe gemisinin kontrolünü kaybediyor olsa bile, Loth onun yanında kendini başka bir yerde olduğundan daha güvende hissediyordu. Bu adam bir tayfunda bir korsan lorduyla savaşmış, dünyanın bilinen tüm denizlerine göğüs germişti. O koşarken Melaugo duyamadığı bir kelime haykırdı.

Serseri dalga gemiye çarptı ve ayaklarını altından aldı. Ağzı ve burun delikleri su doldu. Dirseklerine kadar suyun içindeydi. Plume dümeni ona karşı zorladı ama birden *Rose* neredeyse yan yattı ve en yüksek direği denizi sıyırdı. Güverteden dalgalara doğru kayarken, Loth tutunacak bir yer aradı ve parmak uçlarıyla halatlara tutunmuş olan marangozun kaslı kolunu buldu.

Gül kendini düzeltti. Marangoz Loth'u serbest bıraktı ve onu su öksürmeye bıraktı.

"Teşekkür ederim," dedi Loth boğuk bir sesle. Marangoz nefes nefese ona el salladı. "Kara göründü," diye uzaktan bir bağırış geldi. "Kara!

Harlowe yukarı baktı. Şimşek tekrar çakarken Loth gözlerindeki deniz ve yağmuru kırpıştırdı. Sulu bir lekenin içinden kaptanın gece gözlüğünü açıp gözlerini kısarak içine baktığını gördü.

"Hafrid," diye bağırdı, "burada ne var?

Haritacı yüzünü yağmurdan korudu. "Bu kadar güneyde hiçbir şey olmamalı.

"Ve yine de. Harlowe gece camını kapattı. "Usta Plume, bizi o adaya götür.

'Eğer orada yaşayanlar varsa, hepimizi kılıçtan geçirirler,' diye bağırdı Plume. 'O zaman *Gül* yaşayacak ve biz burada öleceğimizden daha hızlı öleceğiz,'

Harlowe levazım subayına bağırdı. Gözleri şimşek gibi parlıyordu. "Estina, mürettebatı topla!

Gemici boynundaki pirinç zincirden bir boru çıkardı ve dişlerinin arasına sıkıştırdı. Tiz bir ses rüzgâra karıştı. Melaugo korsanlara emirler yağdırırken Loth küpeşteye tutunmuş, kirpiklerinde su boncukları oluşmuştu. Düdüğün melodisiyle dans ettiler, gemi altlarında çalkalanırken halatlara tırmandılar ve halatlara asıldılar. Loth'un gözünde tam bir kaostu bu - yine de çok geçmeden ada görünmüş, her an biraz daha yaklaşmıştı. Çok yaklaşmıştı. Daha fazla düdük sesi duyuldu ve rotalar yukarı çekildi.

Ebedi Gül yavaşlamadı.

Harlowe gözlerini kıstı. Gemisi her zamankinden daha hızlı bir şekilde adaya doğru ilerlemeye devam etti.

'Bu doğal bir şey değil. Gelgit bizi içine çekecek kadar güçlü olmamalı. Yüzü gerildi. "Karaya oturacak.

Loth alnındaki yağmuru silerken, adanın aşağısından bir parıltı geldi. Güneşi yakalayan bir ayna kadar parlaktı.

"Bu da ne böyle? Ay ışığı tekrar belirdiğinde Plume gözlerini kısarak baktı. "Görüyor musunuz, Kaptan?

"Evet.

"Biri bize işaret veriyor olmalı. Melaugo damlayan bir ipe tutunmuştu. "Kaptan?

Harlowe ellerini korkuluklara dayamış, bakışlarını adaya dikmişti. Şimşekler adanın tepelerini boyuyordu.

"Kaptan," diye bağırdı serdümen, "işarete göre on yedi kulaç. Etrafımız resiflerle çevrili.'

Melaugo yan tarafa gidip baktı. "Görüyorum. Kız kurtar bizi, her yerde. Şapkasının kenarına tutundu. 'Kaptan, sanki yolunu biliyor gibi. Her şeyi kıl payı kaçırıyor.

Harlowe yüz ifadesi sabit bir şekilde adayı terk etti. Loth onun yüzünde herhangi bir umut belirtisi aradı.

"Son emri iptal et," diye emretti Harlowe. "Tüm demirleri bırakın ve tüm yelkenleri indirin.

"Şimdi duramayız," diye bağırdı Plume ona.

Deneyebiliriz. Eğer *Rose* karaya otururbut, işi biter. Ve buna izin veremem.'

'Bundan kaçınabiliriz. Fırtınayı göze al-'

Harlowe, "Bu resifte bir şekilde geri dönebilsek bile, işimiz bittiğinde daha güneye savrulacak ve karaya oturacağız," diye havladı. "Bu şekilde ölmek ister misiniz, Usta Plume?

Melaugo, emri mürettebata iletmeden önce Plume ile sinirli bir bakış alışverişinde bulundu. Halatlar çekildi, yelkenler toplandı. Denizciler yukarıdaki serenlere tutunmuş, botlarını ayaklarına geçirmiş ve çıplak elleriyle brandaya asılmışlardı. İçlerinden birinin eli kırıldı ve güverteye çarptı. Kemikler paramparça oldu. Kan deniz suyuna karıştı. Etrafındaki kaosu yalanlayan bir sakinlikle Harlowe aşağı indi ve dümeni levazım subayından aldı.

Loth dayanmış. Tadabildiği tek şey tuzdu. Tek hissedebildiği gözlerindeki yanmaydı. *Rose'un* demirlerinden ilki deniz tabanına takıldığında, yalpalama organlarını yerinden oynatmış gibiydi.

Mürettebat ikinci çapayı bıraktı, sonra üçüncüyü. Yine de yavaşlamadılar. Kılavuz kaptan kulaçları sayıyordu. Üç çapa gemiyi boş yere çekerken Loth kendini destekledi.

Gök gürledi. Şimşekler çaktı. Son çapa dalgaların altına daldı, ama kum artık çok yakındı, kaçınılamayacak kadar yakındı. Harlowe dümeni tutmaya devam etti, parmak eklemleri gergindi.

Ya resif ya da sahil. Ve Loth onun gözlerindeki ifadeden Harlowe'un *Rose'u resifin* dişlerine doğru sürerek onu yok etme riskini almayacağını biliyordu.

Melaugo düdüğünü öttürdü. Mürettebat işini gücünü bıraktı ve yapabildiklerine sarıldı.

Savaş gemisi altlarında titredi. Loth dişlerini sıktı, gövdenin parçalandığını hissetmeyi bekliyordu. Sarsıntı sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca devam etti - ve sonra, aniden, *Rose* neredeyse heykel gibi hareketsiz *kaldı.* Tek duyabildiği güverteye vuran yağmurun şıpırtısıydı.

"Altı kulaç," dedi öncü, nefes nefese.

Mürettebattan coşkulu bir tezahürat yükseldi. Loth dizleri titreyerek ayağa kalktı ve Melaugo'ya katıldı. Etraflarındaki dalgaların hâlâ gemiyi yüzdürdüğünü görünce başını ellerinin arasına aldı ve sanki hiç durmayacakmış gibi güldü. Melaugo sırıttı ve kollarını kavuşturdu.

'İşte buradasın, lordling. İlk fırtınanı atlattın.'

"Ama nasıl durdu? Loth denizin gövdeye vuruşunu izledi. "O kadar hızlı gidiyorduk ki…

"Umurumda bile değil. Buna sadece bir mucize diyelim - eğer isterseniz, Aziz'inizden.

Sadece Harlowe sevinmekten hoşlanmıyor gibiydi. Çenesinde bir titremeyle adaya baktı.

"Kaptan. Melaugo fark etmişti. "Ne oldu?

Bakışları adada kaldı. "Uzun yıllardır denizciyim," dedi. 'Hiç bir geminin *Rose'un* yaptığı gibi hareket ettiğini hissetmemiştim. Sanki bir tanrı onu fırtınadan çekip çıkarmış gibi.

Melaugo ne diyeceğini bilemiyor gibiydi. Sırılsıklam şapkasını saçlarına geçirdi.

Harlowe, 'Bize kuru barut bul ve birkaç gözcü topla,' dedi. 'Efendi Lark'ın cesedini temizler temizlemez tatlı suya ve yiyeceğe ihtiyacımız var. Kıyıya küçük bir ekip çıkaracağım. Inysh maiyetindekiler de dahil olmak üzere diğer herkes kalıp geminin onarılmasına yardım etmeli.

'Ben de sizinle gelmek isterim. İzin verirseniz,' diye araya girdi Loth. 'Bağışlayın beni Kaptan Harlowe, ama o deneyimden sonra denizdeki ayaklarımı kaybettim. Karada kendimi daha faydalı hissederdim.

"Anlıyorum. Harlowe ona bir aşağı bir yukarı baktı. "Nasıl avlanılacağını biliyor musunuz Lord Arteloth?

"Gerçekten de öyle. Sık sık Inys'te avlanırdım.

"Sarayda, sanırım. Ve bunun bir yay ile olduğunu hayal ediyorum. "Evet.

"Korkarım burada yayımız yok," dedi Harlowe, "ama sana tabanca kullanmayı öğreteceğiz. Yanından geçerken Loth'un omzuna vurdu. "Seni bir korsan yapacağım.

Rose Eternal demirlemiş ve tüm yelkenleri açılmış halde bırakılmıştı ama rüzgâr onu hâlâ tehlikeli bir şekilde sallıyordu. Loth, ikisi de tabanca taşımayı reddeden Beden Şövalyelerinden ikisiyle birlikte bir sandala tırmandı. Bir savaşta ihtiyaçları olan tek şey kılıçlarıydı.

Loth kendi tabancasını sert bir elle tutuyordu. Melaugo ona tabancayı nasıl dolduracağını ve ateşleyeceğini göstermişti.

Yağmur teknelerin etrafındaki denizi çalkaladı. Doğal bir kemerin altından, dik eteklere doğru eğimli bir sahile doğru kürek çektiler. Kıyıya yaklaştıklarında Harlowe gece gözlüğünü kaldırdı.

"İnsanlar," diye mırıldandı. "Sahilde.

Topçulardan biriyle başka bir dilde konuştu. Kadın ondan gece gözlüğünü aldı ve içinden baktı.

Harlowe, 'Burası Tüy Adası olabilir, kutsal bir yer, Doğu'daki en değerli belgelere ev sahipliği yapıyor,' diye tercüme etti. 'Oraya sadece bilginler ayak basabilir ve onlar da iyi silahlanmış olmayacaklardır.

"Hâlâ Doğu yasalarına bağlılar. Melaugo tabancasının horozunu kaldırdı. 'Biz onlar için korsan değiliz, Harlowe. Bizler vebalı korsanlarız. Bu sulardaki diğer herkes gibi.

"Deniz yasağına uymayabilirler. Harlowe gemicisine baktı. "Daha iyi bir fikrin var mı Estina?

Nişancı silahını indirmesi için işaret verdi. Melaugo dudaklarını büzdü ama itaat etti.

Kıyıda üç kişi onları bekliyordu. Koyu kırmızı cüppeler giymiş iki adam ve bir kadın, temkinli ifadelerle onları izliyorlardı.

Arkalarında, Loth'un ilk başta bir gemi enkazı olduğunu düşündüğü bir şey yatıyordu.

Sonra bunun devasa bir canavarın iskeleti olduğunu gördü.

Kumsalın uzunluğuna yakındı. Burada ölen her neyse, bir balinadan daha büyüktü. Şimdi temizlenmişti, kemikleri ay ışığının altında parlıyordu.

Loth sandaldan indi ve gözlerinden akan suyu silkeleyerek diğer denizcilerin sandalı kuma indirmesine yardım etti. Harlowe yabancılara yaklaştı ve selam verdi. Onlar da jeste karşılık verdi. Keşif ekibine dönmeden önce onlarla bir süre konuştu.

"Tüy Adası'nın bilginleri fırtına devam ettiği sürece bize barınak teklif ettiler ve su toplamamıza izin verdiler. Evlerinde sadece kırkımız için yer var ama mürettebatın geri kalanının kendi evlerinde uyumasına izin verecekler.

boş depolar,' diye bağırdı Harlowe rüzgâra karşı. 'Tüm bunlar adaya hiçbir silah getirmememiz ve sakinlerinden hiçbirine dokunmamamız şartıyla. Veba taşıyabileceğimizden korkuyorlar.

Melaugo, 'Silahlar konusunda biraz geç kaldık,' dedi.

"Bundan hoşlanmadım Harlowe," diye seslendi Beden Şövalyelerinden biri. 'Ben *Gül'de* kalalım derim.

"Ben de aksini
söylüyorum. "Neden?

Harlowe o soğuk gözlerini hafif bir küçümsemeyle ona çevirdi. Etrafında kopan fırtınayla, kaotik bir deniz tanrısına benziyordu.

'Kawontay'da erzaklarımızı yenilemeye niyetliydim,' dedi, 'ama şimdi fırtına bizi yolumuzdan saptırdı, oraya ulaşamadan yiyeceğimiz tükenecek. Suyun çoğu kirlenmiş. Kılıflarından iki av bıçağı çıkardı. 'Mürettebat o denizde uyuyamaz ve onların cesaretine ihtiyacım var. Elbette nöbette iskelet bir mürettebat kalacak - ve eğer *Rose'da* kalmak isteyen olursa, onları durdurmayacağım. Bakalım kendi çişlerini içmeye değmeyeceğine karar vermeleri ne kadar sürecek.

Harlowe tekrar yabancılara yaklaştı ve bıçaklarla tabancasını ayaklarının dibindeki kumun üzerine koydu. Melaugo dilini şaklatarak elbiselerindeki bir dizi bıçağı boşalttı. Beden Şövalyeleri geniş kılıçlarını bir ebeveynin yeni doğmuş bir bebeği yere bırakması gibi yere bıraktı. Loth kılıçlarını ve tabancasını bıraktı. Bilginler onları sessizce izledi. Hepsi silahsızlandığında, adamlardan biri uzaklaştı ve keşif ekibi de onu takip etti.

Tüy Adası tepelerinde beliriyordu. Şimşek, nefes kesici yükseklikteki yemyeşil, kaba yontulmuş uçurumları ortaya çıkarıyordu. Bilge onları sahilden, başka bir kemerin altından, uçurumun yüzüne yontulmuş bir merdivenin olduğu yere götürdü. Loth merdivenin görüş alanından çıktığını görmek için boynunu büktü.

Uzun süre o merdivende kaldılar. Rüzgâr yanlarında kükrüyordu. Yağmur botlarını ıslatıyor, her adımı tehlikeli hale getiriyordu. Zirveye ulaştıklarında Loth'un dizleri bükülmeye hazırdı.

Bilgin onları çimenlerin üzerinde ve damlayan ağaçların altında, fenerlerle kaplı bir patikaya götürdü. Onları bir platform üzerinde yerden yükseltilmiş, beyaz duvarları ve kiremitli çatısı olan, ahşap sütunlarla desteklenen bir ev bekliyordu. Loth'un daha önce gördüğü hiçbir konuta benzemiyordu. Bilgin kapıları açtı ve

girmeden önce ayakkabılarını çıkardı. Yeni gelenler de aynısını yaptı. Loth, Harlowe'u binanın serin iç kısmına kadar takip etti.

Duvarlar süssüzdü. Halı yerine güzel kokulu hasırlar vardı. Çökük bir ocağın etrafı kare minderlerle çevriliydi. Bilgin tekrar Harlowe'la konuştu.

'Burada kalacağız. Depolar yakınlarda. Harlowe odaya göz gezdirdi. 'Fırtına diner dinmez, bilginleri bize biraz darı satmaya ikna etmeye çalışacağım. Bizi Kawontay'a götürmeye yetecek kadar.

Loth, 'Onlara karşılığında hiçbir şey veremeyiz,' diye belirtti. "Darıya kendileri için ihtiyaçları olabilir.

"Bu şekilde düşünürseniz asla bir denizci olamazsınız,

lordum. "Denizci olmak istemiyorum.

"Tabii ki bilmiyorsun.

Karanlık en derin noktasındaydı. Tané şifa odasının açık pencerelerinden Inysh gemisini izledi.

"Birkaç gün içinde gitmiş olacaklar," diye mırıldanıyordu Yaşlı Vara diğer yaşlılara. "Bu fırtına yakında sona erecek.

"Vara, ambarlarımızı boşaltacaklar," dedi onurlu Yüce Yaşlı, sessiz ve öfkeli bir ses tonuyla. 'Sayıları yüzlerle ifade ediliyor. Bir süre için adanın meyveleriyle hayatta kalabiliriz, ama pirinç ve darıları alırlarsa-'

'Onlar korsan,' diye araya girdi bir başka yaşlı. 'Kaplan Gözü Filosu'ndan olmayabilirler ama bu sularda sadece korsanlar var. Elbette yiyeceğimizi alacaklar - gerekirse zorla.

"Bunlar korsan değil," diye yatıştırdı Yaşlı Vara. 'Kaptanları Inys Kraliçesi Sabran'dan geldiklerini söylüyor. On İki Göl İmparatorluğu'na doğru yola çıkmışlar. Bence, barış adına, onlara yollarında yardım etmek en iyisi olacaktır.

Aynı yaşlı tıslayarak, 'Suçlularımızın hayatını riske atarak,' dedi. 'Ya kızıl hastalığı taşıyorlarsa?

Tané tartışmayı pek dinlemiyordu. Bakışları fırtınanın savurduğu denizdeydi.

Mavi mücevher hapishanesinde sessizdi. Onu kuşağındaki su geçirmez lake kutuda, her zaman ulaşabileceği bir yerde tutuyordu.

"Sen tam bir aptalsın," diye bağırdı Yüce İhtiyar, onun dikkatini tekrar odaya çekerek. 'Onlara barınak sağlamayı reddetmeliydin. Burası kutsal topraklar.

'Onlara biraz merhamet göstermeliyiz, Elder-'

"Kızıl hastalık Doğu kıyılarına geldiğinde hayatlarını, ailelerini kaybeden insanlara *merhamet* vaaz etmeyi deneyin. Yaşlı adam burnunu çekti. "Başınıza gelsin.

Odadan çıktı ve geçerken Tané'ye kısa bir selam verdi. Diğer yaşlılar da onu takip etti. Yaşlı Vara burun kemiğini sıktı.

"Bu adada hiç silahımız var mı? Tané ona sordu.

'Yemek salonunda zeminin altında bir avuç dolusu, ada işgalciler tarafından tehdit edilirse kullanılmak üzere. Bu durumda yaşlılar arşivlerin güvenliğini sağlarken genç akademisyenler de savaşırdı.

'Onları yakınımızda tutmalıyız. Bilginlerin çoğu kılıç konusunda eğitimli,' dedi Tané. 'Eğer bu korsanlar bizi soymaya çalışırsa, hazır olmalıyız.

'Öğrenciler arasında paniğe yol açmak gibi bir niyetim yok çocuğum. Yabancılar uçurum kenarındaki köyde kalacaklar. Burada onlar için çok yüksekteyiz. Ona bir gülümseme sundu. 'Bugün bana çok yardımcı oldun ama gece ilerledi. Dinlenmeyi hak ettin.

"Yorgun değilim.

"Yüzün bana aksini söylüyor.

Alnında soğuk terler olduğu ve gözlerinin etrafında gölgeler dolaştığı doğruydu. Eğildi ve şifa odasını terk etti.

Evin koridorları bomboştu. Akademisyenlerin çoğu korsanlar hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve dünyayı umursamadan uyuyorlardı. Tané bir elini çantasına yakın bir yerde tutuyordu.

Hazinesinin nasıl çalıştığını anlaması uzun sürmemişti. Her gün, düşünmeden önce ve akşam yemeğinden sonra, yağmur sularının kraterde biriktiği uyuyan volkanın tepesine tırmanmış ve kendini mücevherin titreşimlerine ayarlamıştı. Derinlere gömülü bir içgüdü ona bu titreşimleri nasıl dışarıya doğru yönlendireceğini gösteriyordu - sanki bunu uzun zaman önce yapmış ve bedeni hatırlıyormuş gibi.

İlk başta mücevheri dalgalar oluşturmak için kullanmıştı. Sonra, yağlı kâğıttan bir kelebeği katlamış ve kendisinden uzaklaşmasını sağlamıştı. Sonra, karanlığın örtüsü altında, sahile doğru gizlice inmeye başladı.

Sörfü cezbetmesi günler sürmüştü. Gelgitler kendi yollarında ilerliyordu.

Tané bir keresinde Hisan Burnu'nda bir kadını elbise işlerken izlemişti. İğne bir içeri bir dışarı dalıyor, ipliği arkasından çekiyor, renkler ipek üzerinde çiçek açıyordu. Tané bu anıdan esinlenerek mücevherdeki gücü bir iğne, suyu iplik ve kendisini de denizdeki bir dikişçi olarak hayal etmişti. Dalgalar *yavaşça* ona doğru eğilmiş ve bacaklarının etrafını sarmıştı.

Sonunda bir gece, avucunda şimşek kadar parlak bir mücevherle, kum kalmayıncaya kadar denizi sahile çekmişti. Çekilip gitmeden önce bilginleri şaşkına çevirmişti.

Bu çaba onu neredeyse duyarsız bırakmıştı. Ama şimdi kendisinin ve mücevherin neler yapabileceğini biliyordu.

Fırtınaya yakalanmış Batı gemisini gördüğünde doğruca kayalıklara koşmuştu. Büyük Kwiriki ona bir fırsat göndermişti ve sonunda bunu değerlendirmeye hazırdı.

Deniz bu kez ona istekle cevap vermişti. Gemi zorlansa da, onu mercan kayalıklarının yanından geçirmeyi başarmıştı. Şimdi sığlıklarda neredeyse korumasızdı.

Kaçma vakti gelmişti. Bu yerde çok uzun süre heba olmuştu. Ve nereye gideceğini çok iyi biliyordu. Dut ağacının adasına, Altın İmparatoriçe'nin gemisinin karnında Nayimathun'la birlikte gittiği yere.

Tané tatlı su kabını kuşağına astı ve boş yemek salonuna doğru ilerledi. Silahlar, tıpkı Yaşlı Vara'nın söylediği gibi bir döşeme tahtasının altına gizlenmişti. Fırlatma bıçaklarını kuşağına soktu, ardından bir Seiikinese kılıcı ve bir hançer aldı.

"Seni burada bulabileceğimi

düşündüm. Tané sustu.

'Gitmeye çalışacağını biliyordum. Sana Kaplan Gözü Filosu'ndan bahsettiğimde bunu gözlerinde gördüm. Yaşlı Vara sesini alçak tuttu. 'O gemiye tek başına hükmedemezsin Tané. Yüzlerce kişilik bir mürettebata ihtiyacın var.

"Ya da bu.

Çantasına uzandı ve artık donuklaşmış olan mücevheri ona gösterdi. Yaşlı Vara ona baktı.

"Neporo'nun yükselen mücevheri. Bakışları saygılıydı. 'Bunca yıldır hiç düşünmemiştim-'

Sözünü bitiremedi. "Böğrüme dikilmişti," dedi Tané sessizce. "Hayatım boyunca içimde taşıdım.

'Büyük Kwiriki'nin ışığıyla. Yüzyıllar boyunca Tüy Adası, yükselen mücevherin dinlenme yeri olan Komoridu'ya giden yıldız haritasını korudu,' diye mırıldandı. "Görünüşe göre hiç orada olmamış.

"Adanın nerede olduğunu biliyor musunuz, Yaşlı Vara? Tané ayağa kalktı. 'Altın İmparatoriçe'yi bulana kadar denizleri araştırmak niyetindeydim ama nereye gittiğini bilirsem daha çok şansım olur.

'Tané,' dedi Yaşlı Vara, 'oraya gitmemelisin. Kaplan Gözü Filosu'yla karşılaşmış olsan bile, büyük Nayimathun'un hâlâ hayatta olduğundan emin olamazsın. Ve eğer yaşıyorsa, onu geri almak için korsan ordusunun gücüne karşı koyamazsınız. Bu girişimde ölürsünüz.'

"Denemeliyim. Tané hafifçe gülümsedi. 'Küçük Gölge Kız gibi. O hikayeden cesaret aldım, Yaşlı Vara.

Onun içindeki mücadeleyi görebiliyordu.

'Anlıyorum,' dedi sonunda. 'Miduchi Tané ejderhası kaçırıldığında öldü. O zamandan beri sen onun hayaleti oldun. İntikamcı bir hayalet - huzursuz, ilerleyemeyen.

Gözlerine sıcaklık yayıldı.

'Daha genç ya da daha cesur bir adam olsaydım, seninle bile gelebilirdim. Ejderham için her şeyi göze alırdım,' dedi.

Tané ona baktı.

'Sen bir biniciydin,' dedi.

"Adımı biliyor olmalıydınız. Yıllar önce bana Driftwood Prensi derlerdi.

Gelmiş geçmiş en büyük ejderha korucularından biriydi. Seiikinli bir saray mensubu ile uzak diyarlardan bir korsanın çocuğu olarak dünyaya gelmiş, Güney Evi'nin kapısına bırakılmış ve sonunda Yüksek Deniz Muhafızları'nın rütbelerine kadar yükselmişti. Bir gece savaşta eyerinden düşerek bacağını kırmış ve Kaplan Gözü Filosu onu rehin almıştı.

O gece bacağından bir kupa yapmışlardı. Efsaneye göre onu kan balığı için denize atmışlar ama dost bir geminin onu bulduğu şafak vaktine kadar hayatta kalmış.

"Artık biliyorsun," dedi Yaşlı Vara. 'Bazı biniciler bu tür yaralanmalardan sonra devam eder, ama bunun anısı beni yaraladı. Ne zaman bir gemi görsem

"Kemiklerimin kırılma sesini hatırlıyorum. Yüzünde gerçek bir gülümseme belirdi. 'Bazen ejderham hâlâ bu tarafa geliyor. Beni görmek için.

Tané daha önce hiç bilmediği bir hayranlık dalgası hissetti.

"Burası huzurluydu," dedi, "ama benim kanım denizdir ve durgun olamaz.

"Hayır. Burası hiçbir zaman senin yıldızlarında olmadı. Gülümsemesi soldu. "Ama belki de Komoridu öyledir.

Çantasından bir kâğıt parçası, bir hokka ve bir fırça çıkardı.

'Eğer büyük Kwiriki bize iyi davranırsa, Altın İmparatoriçe asla Komoridu'ya ulaşamayacak,' dedi. 'Ama eğer onu bir araya getirdiyse... neredeyse oraya varmış olabilir. Talimatları yazdı. "Doğuya, Saksağan takımyıldızına doğru yelken açmalısın. Gecenin dokuzuncu saatinde, geminizin doğrudan onun gözünü temsil eden yıldızın altında olduğundan emin olun ve güneydoğuya dönün. Güney Yıldızı ile Rüya Yıldızı arasındaki orta noktaya doğru yelken açın.

Tané mücevheri bir kenara koydu. "Ne kadar süre için?

"Çizelgede yazmıyordu ama o yönde Komoridu'yu bulacaksın. Gökyüzünde nereye kayarlarsa kaysınlar o iki yıldızı takip edin. Mücevherle birlikte *Takip*'i yakalayabilirsin.

"Mücevherin bende kalmasına izin vereceksin.

"Size verildi. Talimatları ona uzattı. "Büyük Nayimathun'u bulduktan sonra nereye gideceksin Tané?

Henüz o kadar ilerisini düşünmemişti. Eğer ejderhası yaşıyorsa, onu korsanlardan kurtaracak ve On İki Göl İmparatorluğu'na götürecekti. Eğer değilse, intikamının alındığından emin olacaktı.

Ondan sonra ne yapacağını bilmiyordu. Sadece huzur içinde olabilirdi.

Yaşlı Vara yüz ifadesinden ona cevap veremeyeceğini anlamış gibiydi. "Seni hayır dualarımla göndereceğim Tané, eğer bana bir söz verirsen," diye mırıldandı. 'Bir gün kendini affedeceksin. Hayatının baharındasın çocuğum ve bu dünya hakkında öğreneceğin çok şey var. Kendini yaşama ayrıcalığından mahrum etme.

Çenesi titredi.

"Teşekkür ederim. Her şey için. Eğilerek selam verdi. "Driftwood Prensi'nin öğrencisi olmaktan onur duyuyorum.

O da selamına karşılık verdi. "Senin öğretmenin olmaktan onur duyuyorum, Tané. Bununla birlikte onu kapıya doğru yönlendirdi. "Şimdi git. Biri gelmeden

seni yakalar.'

Gök gürültüsü artık daha uzakta olsa da fırtına adanın etrafında hâlâ şiddetle esiyordu. Halat köprüler boyunca salınarak gizli basamaklara doğru ilerlerken yağmur Tané'yi ıslatıyordu.

Köy sessizdi. Devrilmiş bir ağacın arkasına çömeldi ve herhangi bir hareket olup olmadığını izledi. Eski evlerden birinde titrek bir ışık vardı. Dışarıda bir rüzgar çanı çalıyordu.

İki gözcü vardı. Onu göremeyecek kadar mırıldanmakla ve sigara içmekle meşguldüler. Binaların arasından sıyrıldı ve onu sahile götürecek olan taş kesimli merdivene doğru koşarak otların üzerinden geçti.

Basamaklar botlarının altında uçuyordu. Dibe ulaştığında yüzünü denize döndü.

Sandallar kumların üzerine çekilmişti. Gemide daha fazla gözcü olacaktı ama onlarla savaşabilirdi. Kan dökmesi gerekiyorsa, öyle olsun. Onurunu, adını ve ejderhasını çoktan kaybetmişti. Kaybedecek hiçbir şeyi kalmamıştı.

Tané döndü ve sürgün yeri olan Tüy Adası'na bir kez daha baktı. Bir yuva daha kazanmış ve kaybetmişti. Rüzgârda savrulan bir tohum gibi köksüz kalmaya mahkûm olmalıydı.

Koştu ve dalgaların altına daldı. Fırtına denizi çalkalıyordu ama o fırtınanın gazabından nasıl kurtulacağını biliyordu.

Kalbi ölümden diriliyordu. Sürgünde hayatta kalmak için o kadar kalın bir zırh giymişti ki neredeyse nasıl hissedeceğini unutmuştu. Şimdi tuzlu suyun ılık kucaklayışının, ağzında bıraktığı tınının, elini ya da ayağını yanlış bir yere koyarsa sürüklenip gidebileceği hissinin tadını çıkarıyordu.

Nefes almak için ayağa kalktığında gemiyi gözden geçirdi. Yelkenler toplanmıştı. Kıç tarafına kılıç ve taçla süslenmiş beyaz bir bayrak çekilmişti. Bu, Batı'nın en zengin ulusu olan Inys'in sancağıydı. Büyük bir nefes daha aldı ve gemi yine dalgaların altındaydı.

Gövde dokunabileceği kadar yakındı. Bir kabarmanın onu kaldırmasını bekledi ve yanından aşağı inen bir halatı yakaladı.

Gemileri tanıyordu. Mürettebat olarak mücevherle, bu tahta canavarı evcilleştirebilirdi.

Sahilde kimse yoktu. Yaşlı Vara onu yaşlılara ele vermemişti. Sabah olduğunda, dönüştüğü hayaletten eser kalmayacaktı.

Loth'u uyanık tutan rüzgâr çanlarıydı. Bütün gece hiç susmamışlardı. Üstelik üşümüş ve tuzla kaplanmıştı, etrafı yıkanmamış korsanların kokusu ve horultularıyla çevriliydi. Harlowe hepsine tatlı su aramadan önce biraz uyumalarını söylemişti.

Kaptanın kendisi de ocağın başında nöbet tutuyordu. Loth alevlerin yüzünde dans edişini izledi. Alevler ön kolunu saran beyaz dövmeyi ortaya çıkarmış ve üzerinde çalıştığı madalyonu parlatmıştı.

Loth oturdu ve gömleğini çekti. Harlowe ona baktı ama giderken hiçbir şey söylemedi.

Dışarıda hâlâ yağmur yağıyordu. Nöbetçi Melaugo onu bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Gece yarısı gezintisi mi?

"Korkarım uyku benden kaçıyor. Loth gömleğinin düğmelerini ilikledi. "Uzun sürmez. "Gölgelerine söyledin mi?

"Görmedim. Onları dinlenmeye bırakırsanız minnettar olurum.

'O kadar posta içinde çok yorulmuş olmalılar. Paslanmadıklarına şaşırdım. Melaugo, 'Bu bilginlerin sizi oyuna getireceğini sanmıyorum,' dedi, 'ama gözlerinizi açık tutun. Ve bunu al. Ona düdüğünü fırlattı. "Bize karşı gerçek duygularını bilmiyoruz.

Loth başını salladı. Ağrıyan ayaklarını botlarına geri soktu.

Ağaçların gölgesi altında, hâlâ titreyen birkaç feneri takip ederek yürüdü ve tekrar sahile inen merdivene çıktı. Adımları hiç bu kadar ağır olmamıştı. Sonunda aşağıya ulaştığında doğal bir sığınak buldu ve pelerinini hatırlamış olmayı dileyerek kendini kuma bıraktı.

Fırtınalar devam ederse, bu Aziz'in terk ettiği adada haftalarca mahsur kalabilirlerdi ve zaman tükeniyordu. Sabran'ı şimdi yüzüstü bırakamazdı.

Başarısızlığının kesin sonucu olan Inys'in düşüşünü hayal ederken şimşekler karanlığı bir kez daha parçaladı.

İşte o zaman kadını gördü.

Sahili yarılamıştı. Aydınlandığı anda, koyu ipekten bir tunik ve yanında kavisli bir kılıç gördü. Yumuşak bir dalışla denize daldı.

Loth irkilerek doğruldu. Ondan bir iz bulmak için dalgaları izledi ama başka şimşek çakmadı.

Bilginlerden birinin gecenin karanlığında yüzerek *Ebedi Gül'e gitmesinin* iki nedeni olduğunu düşünebiliyordu. Biri, belki de bir veba salgınını önlemek için yabancıları katletmekti. Diğeri ise gemiyi çalmaktı. Aklı ona Harlowe'u çağırmasını söyledi ama bu rüzgârda kimse düdüğü duymazdı.

Bu kadın her ne yapmayı planlıyorsa, onu durdurmak zorundaydı.

Ayakları kuma sürtündü. Suya doğru yalpaladı. Dalgalar bu kadar sertken suya dalmak aptallıktı ama başka yolu da yoktu.

Kemerin altından yüzdü. Çocukken Margret'le birlikte bazen Elsand Gölü'nde kürek çekmişlerdi ama soyluların yüzmeye pek ihtiyacı yoktu. Başka bir gece olsa, bunu denemeyecek kadar korkabilirdi.

Bir dalga başının üzerinden geçerek onu yüzeyin derinliklerine itti. Sertçe tekmeledi ve sıçrayarak yüzeyi kırdı.

Rose Eternal'ın güvertesinden haykırışlar yükseldi. Bir düdük sesi duyuldu. Elleri önce ipi, sonra da merdiven görevi gören tahta çıtaları buldu.

Thim direğin yanında buruşmuştu. Kırmızı ipekli kadın güvertedeydi. Kılıcı marangozunkiyle çarpışıyordu. Siyah saçları yüzünün etrafında savruluyordu.

Loth bocaladı, boş elleri havayı kavramaya çalışıyordu. Üç savuşturma ve bir kesik darbesiyle marangoz tökezledi, tuniği kana bulandı. Kadın onu küpeştenin üzerinden düzgünce tekmeledi. Başka bir adam kendini kadının sırtına fırlattı ama kadın adamın elinden kurtulup onu omzunun üzerinden fırlattı. Bir dakika sonra adam marangozu denize kadar takip etmişti.

"Dur," diye bağırdı Loth.

Bakışları ona kaydı. Göz açıp kapayıncaya kadar korkuluktan atlamış ve çömelmişti.

Loth döndü ve koşmaya başladı. Yeterince iyi kılıç kullanabiliyordu ama bu kadın ürkek bir bilgin değildi. Her kimse, fırtına gibi dövüşüyordu. Fırtına gibi hızlıydı.

şimşek gibi, su gibi kıvrak.

Botları güverteyi döverken, Loth yetim bir kılıcı kaptı. Arkasında, kadın bir bıçağı kınından çıkardı. Pruvaya ulaştığında, Loth dişlerini sıkarak ve elleri yağmur suyuyla kayganlaşarak küpeşteye tırmandı. Kadın ona ulaşmadan atlayacaktı.

Kafatasının tabanına bir şey çarptı. Bir tahıl çuvalı gibi ağırlaşarak güverteye yığıldı.

Elleri onu tuttu ve sırt üstü çevirdi. Kadın bıçağını boğazına dayadı. Bunu yaparken, adam kadının diğer elinde ne olduğunu gördü.

Şekli Ead'in elindekinin aynısıydı ve aynı doğal olmayan şekilde parlıyordu. Denizin üzerindeki ay ışığı gibi.

"Diğer mücevher," diye fısıldadı ve tek parmağıyla ona dokundu. "Ona nasıl sahip olabilirsin?

Gözleri kısıldı. Önce mücevhere, sonra ona baktı. Sonra başını kaldırıp sahildeki bağrışma seslerine doğru baktı ve yüz hatlarının üzerine bir kararlılık maskesi düştü.

Loth'un hatırladığı son şey buydu. Yüzü ve tıpkı bir balık oltası gibi şekillenmiş silik yara izi.

60

Doğu

Bitmeyen Deniz'de, çoğu geminin yelken açmaya cesaret edemeyeceği kadar doğuda ve gecenin dokuzuncu saatinde *Pursuit,* Seiikinese'nin Magpie adını verdiği yıldız topluluğunun altında yüzüyordu.

Navigatörleri Padar sözüne sadık kalmıştı. Ona göre gök cisimleri gökyüzündeki oyun tahtasının parçaları gibiydi. Nasıl ve nerede hareket ederlerse etsinler, onları okumanın bir yolunu biliyordu. Girdaba rağmen, bu yıldızın bu saatte nerede olacağını ve oraya nasıl gideceğini çok iyi biliyordu. Yanındaki güvertede Niclays Roos bekliyordu.

Jan, *neredeyse* geldim diye düşündü.

Laya Yidagé kollarını kavuşturmuş, onun yanında duruyordu. Kukuletasının gölgesi altında çenesi acımasız bir ifadeye bürünmüştü.

Güney Yıldızı parıldadı. Mürettebatının gözetiminde Altın İmparatoriçe dümeni çevirdi ve yelkenler rüzgârla buluştuğunda *Pursuit* dönmeye başladı. "İleri," diye seslendi ve korsanları da bu çağrıya uydu. Niclays onların sevinci kendi kalbinde büyüttü.

Gerçekten de haritaların bittiği yere doğru. Dut ağacına ve anlatılmamış mucizelere.

61

Doğu

Uyandığında soğuk acımasızdı ve gökyüzü alacakaranlığın hastalıklı mor rengine bürünmüş, her şeyi gölgeye boğmuştu. Loth'un bağlı olduğunu anlaması bir anını aldı.

Sprey yüzünü ıslattı. Başı korkunç bir şekilde çarpıyordu ve duyuları çamur gibiydi.

Yorgunluktan gözlerini kırpıştırdı. Fenerlerin loş ışığında, *Rose Eternal*'ın dümenindeki bir figürü seçebildi.

"Yüzbaşı Harlowe?

Cevap vermedi. Görüşü keskinleştiğinde, gelenin Tüy Adası'ndan gelen kadın olduğunu gördü.

Hayır.

Rotadan çıkmak için zamanları yoktu. Bağlarına karşı mücadele etti ama etrafında bir devi asmaya yetecek kadar ip vardı. Yanında, Thim de direğe bağlanmıştı. Loth omzuyla onu dürttü.

"Thim," diye fısıldadı.

Topçu cevap vermedi. Şakağında bir çürük oluşuyordu.

Loth başını çevirdi ve onları esir alan kişiyi içine çekti. Yirmi yaşlarında, belki biraz daha genç, zayıf yapılıydı. Kısa siyah saçları bronzlaşmış ve rüzgârdan yanmış yüzünü çevreliyordu.

"Kimsin sen? Loth ona seslendi. Boğazı susuzluktan kavruluyordu. "Neden bu gemiyi aldın?

Onu görmezden geldi.

"Umarım bir *korsanlık* eylemi gerçekleştirdiğinizin farkındasınızdır, hanımefendi," diye çıkıştı Loth. 'Derhal geri dönün, yoksa bunu Inys Kraliçesi Sabran'a savaş ilanı olarak kabul ederim.

Hiçbir şey.

Bu sessiz serseri her kimse, diğer mücevher ondaydı. Kader onu onun yoluna çıkarmıştı.

Kalçasındaki kuşaktan çiçeklerle boyanmış bir el çantası sarkıyordu. Orada saklıyor olmalı.

Loth bir süre uyukladı. Susuzluk ve yorgunluk onu çekiyordu ve başının bir tarafı çarpıyordu. Gecenin bir vakti gözlerini kırpıştırarak uyandı ve dudaklarının ucunda bir su kabağı buldu. Sorgulamadan içti.

Thim de artık uyanıktı. Kadın içmesine izin verdi ve onunla yabancı bir dilde konuştu.

"Thim," diye mırıldandı Loth, "onu anlıyor musun?

Diğer adamın gözleri kamaşmıştı. 'Evet, lordum. O bir Seiikinese,' dedi yavaşça. "Mücevheri nereden bildiğinizi soruyor.

Onların önünde çömelmiş, yüzlerini izliyordu. Yanında getirdiği fenerin ışığında, Loth onun yanağındaki yara izini seçebiliyordu. "Ona ikizinin nerede olduğunu bildiğimi söyle," dedi. Thim tercüme ederken kadının gözlerinin içine baktı ve o da cevap verdi.

"Eğer bu doğruysa," dedi Thim, "ona ne renk olduğunu söyleyebileceğinizi söylüyor.

"Beyaz.

Thim sözleri ona ilettiğinde, Loth'a doğru eğildi ve boğazını tuttu.

"Nerede?" diye sordu.

Bu yüzden biraz Inysh konuştu. Sesi de dökme demir ifadesi kadar soğuktu.

'Inys,' dedi.

Ağzı sıkıca kapalıydı. Nadiren gülümsüyormuş gibi görünen ince kesilmiş bir ağız.

"Mücevheri bana vermelisin," diye yalvardı Loth ona. 'Onu ikiziyle yeniden birleştirmek için Kraliçe Sabran'a götürmeliyim. Birlikte, mücevherleri

İsimsiz Olan'ı yok edin. Yakında, birkaç hafta içinde tekrar yükselecek. Uçurum'dan gelecek.'

Thim kaşlarını çatarak sözlerini Seiikinese dilindeki kadına aktardı. Kadın ayağa kalkıp yanlarından ayrılmadan önce yüzü sertleşti.

"Bekle," diye arkasından seslendi Loth, hayal kırıklığına uğramış bir halde. "Aziz aşkına, ne dediğimi duymadın mı?

"Onu kışkırtmamalıyız Lord Arteloth," diye uyardı Thim. 'Mürettebatın geri kalanı Tüy Adası'nda haftalarca, hatta aylarca gemisiz kalabilir. Şu anda Kraliçe Sabran'ın teklifini Majestelerine iletebilecek tek kişi biziz.

O haklıydı. Planları bu korsanın insafına kalmıştı. Loth bağlarının içine gömüldü.

Thim başını geriye eğdi ve gözlerini kıstı. Loth'un onun yıldızları okuduğunu fark etmesi bir an aldı.

"İmkânsız," diye mırıldandı Thim. "Bu kadar kısa sürede bu kadar doğuya gitmiş olamayız.

Loth kadını izledi. Bir eli direksiyonun üzerindeydi. Diğeri şimdi koyu renkli bir taş tutuyordu. İlk kez, gemiye çarpan suyun kesintisiz uğultusunun farkına vardı.

Gülü ileriye götürmek için mücevheri kullanıyordu.

"Lordum," dedi Thim nefesinin altından, "sanırım nereye gittiğimizi biliyorum.

"Anlat bana.

"Kaplan Gözü Filosu'nun lideri Altın İmparatoriçe'nin yaşam iksirinin peşinde doğuya yelken açtığına dair denizde bir söylenti duyduk. Kasap gemisi *Pursuit, kısa bir* süre önce Kawontay'dan ayrıldı. Bitmeyen Deniz'e doğru yol alıyorlardı.

"Kaplan Gözü Filosu nedir?

'Var olan en büyük korsan filosu. Fırsat bulduklarında ejderhaları çalar ve katlederler. Thim kadına baktı. "Eğer Altın İmparatoriçe'nin peşindeyse -ki başka türlü neden bu kadar doğuda olacağımızı düşünemiyorum- o zaman ikimiz de ölü adamlarız.

Loth ona baktı. "Çok iyi bir savaşçıya benziyor.

'Bir savaşçı yüzlerce korsanı alt edemez ve *Rose'un* bile *Pursuit'e* karşı şansı yoktur. O denizde bir kaledir. Thim yutkundu. "Gemiyi geri almamız mümkün olabilir.

"Nasıl?

Oradan ayrıldığı zaman, lordum. Bir savaş gemisinin büyük bir mürettebata ihtiyacı vardır, ama

... Sanırım denemekten başka seçeneğimiz yok.

Bir süre sessizliğe gömüldüler. Loth'un duyabildiği tek şey dalgaların çarpışıydı.

"Beklemekten başka yapacak bir şeyimiz olmadığına göre, belki bir oyun oynayabiliriz. Topçuya yorgun bir gülümseme sundu. "Bilmecelerde iyi misin, Thim?

Yıldızlar bir dizi mum gibi yanıyordu. Tané, Inysh gemisini yönlendirirken bakışlarını onlardan ayırmıyor, batı rüzgârının yanı sıra mücevheri de kullanarak gemiyi mahmuzluyordu.

Inysh lordu ve Lacustrine topçusu sonunda uyumuştu. İlki çeyrek saattir en kolay bilmeceleri çözmek için çabalıyor, Tané'nin sinirden dişlerini gıcırdatmasına neden oluyordu.

Sabahları kapanırım, geceleri açarım,
Ve açık olduğumda, gözünüzü memnun ederim.
Ay kadar solgunum ve sadece o kadar yaşıyorum - Güneş doğduğunda, işte, ben yokum.

En azından şimdi ne kadar zekice olduğu hakkında saçmalamayı bırakmıştı ve o da düşünebiliyordu. Eğer zamanlamayı doğru yaparsa, bu gece Saksağan'ın gözleri üzerinde olacaktı.

Mücevheri kullanmak üzerinde ince bir soğuk ter tabakası bırakmıştı. Yavaş ve derin nefes aldı. Gücünü uzun süre tüketmese de mücevherin içindeki bir şeyi harekete geçirdiğini hissediyordu. Kendisi ip, mücevher ise yaydı ve sadece birlikte okyanusa şarkı söyletebilirlerdi.

"Loth.

Tané irkilerek güverteden karşıya baktı. Inysh adamı bir kez daha uyanıktı.

"Loth," diye tekrarladı ve kendi göğsüne vurdu.

Tané tekrar yıldızlara baktı.

Güney Evi'nde, bilinen dünyadaki her dilden biraz öğrenmişti. Inysh dilini yeterince iyi biliyordu, ancak

Yabancılar aksini düşünerek onları özgürce konuşabileceklerine dair yanlış bir inanca sürüklediler.

"Adınızı sorabilir miyim?" dedi Inysh adamı.

Yüce Kwiriki, yıka bu aptalı. Yine de, azalan mücevheri biliyordu - bu onu hayatta tutmak için yeterli bir nedendi.

"Tané," dedi sonunda.

"Tané.

Nazikçe söyledi. Kız ona baktı.

Otuz yaşını geçmemiş olmasına ve şu anda yüzünden gülümseme hiç eksik olmamış gibi görünmesine rağmen, dolgun dudaklarının etrafında gülme çizgileri oluşmaya başlamıştı bile. Cildi, iri ve sıcaklık dolu gözleriyle aynı koyu kahverengiydi. Burnu geniş, çenesi güçlü ve tıraşsızdı ve siyah saçları küçük, sıkı bukleler halinde kabarmıştı.

Onun nazik biri olduğunu hissetmişti.

Hemen bu düşünceden sıyrıldı. Tanrılarına tüküren bir ülkeden geliyordu.

'Beni serbest bırakırsan,' dedi Loth, 'belki sana yardım edebilirim. Bir ya da iki gün içinde durman gerekecek. Uyumak için.

"Uyumadan ne kadar dayanabileceğimi yanlış

değerlendiriyorsun. Kaşlarını kaldırdı. "Inysh

dilini konuşuyorsun. "Yeter.

Batılı tekrar konuşacakmış gibi görünüyordu ama bunu yapmaktan vazgeçmiş gibiydi. Topçuya yaslandı ve gözlerini kapattı.

Er ya da geç onu sorgulamak zorunda kalacaktı. Eğer diğer mücevherin nerede olduğunu biliyorsa, o zaman ejderha türüne geri verilmeliydi - ama önce Nayimathun'a ulaşması gerekiyordu.

Loth nihayet uyuyakaldığında, Tané yıldızları gözden geçirdi ve çarkı çevirdi. Mücevher elinde buz gibiydi. Böyle devam ederse yakında Komoridu'da olacaktı.

Su kabağından biraz içti ve gözlerindeki kuruluğu kırpıştırdı. Tek

yapması gereken uyanık kalmaktı.

Bitmeyen Deniz, güneş battığında neredeyse menekşeye dönüşen enfes bir safir mavisiydi. Gökyüzünde hiç kuş yoktu ve göz alabildiğine bir boşluk vardı.

Niclays'i endişelendiren de bu boşluktu. Efsanevi Komoridu adası henüz kendini göstermemişti.

Gül şarabı şişesinden bir yudum aldı. Korsanlar bu gece cömert davranmıştı. Liderleri, dünyanın zenginliklerini bulurlarsa bunu Tariflerin Efendisi'ne borçlu olacaklarını açıkça belirtmişti.

Ve eğer bir şey bulamazlarsa, hepsi suçlunun kim olduğunu bilecekti.

Ölüm onun üzerinde hiçbir zaman bu kadar güçlü olmamıştı. Onu, bir gün kapısını tekrar çalacak olan eski bir dost gibi düşündü.

Yıllarca, keşif ruhuyla ölümsüzlük iksirini yapmaya çalışmıştı. Onu içmeyi hiç düşünmemişti. Ne de olsa ölüm, ya kederin acısını sona erdirecek ya da doğru olduğu kanıtlanan öbür dünyada onu Jannart'la yeniden bir araya getirecekti. Her gün, her adım, saatin her tik takı onu bu altın olasılığa daha da yaklaştırıyordu. Yarım bir ruha sahip olmaktan yorulmuştu.

Yine de şimdi ölüm yaklaşıyordu, ondan korkuyordu. Daha fazla şarap yudumlarken elleri titriyordu. Bir an için aklını başına toplamak için içkiyi bırakması gerektiğini düşündü ama ayıkken bile bir korsanla asla savaşamazdı. En iyisi uyuşmuş olmasıydı.

Gemi suyu yarmaya devam etti. Gece, karanlığı tepeye boyadı. Çok geçmeden şarabı bitmişti. Şişeyi denize bıraktı ve sallanarak uzaklaşmasını izledi.

"Niclays.

Laya şalına sarınmış bir halde merdivenleri hızla çıkıyordu. Onu kolundan tuttu.

"İleride bir şey görmüşler," dedi, gözleri korku ya da heyecanla parlıyordu. "Gözcüler.

"Ne tür bir şey?" "Arazi.

Niclays şaşkınlık içinde bakakaldı. Nefes nefese onu geminin pruvasına, Altın İmparatoriçe'nin Padar'la birlikte durduğu yere kadar takip etti.

"Şanslısın, Roos," dedi önceki.

Gece gözlüğünü ona uzattı. Niclays gözlerini kısarak baktı.

Bir ada. Kuşkusuz. Küçük bir ada, neredeyse kesinlikle ıssız ama yine de bir ada. Gece camını geri verirken nefes aldı.

"Bunu gördüğüme sevindim, saygıdeğer Altın İmparatoriçe," dedi içtenlikle.

Adaya bir avcı gözüyle baktı. Subaylarından birine döndüğünde Niclays tahta kolundaki çentiklere baktı.

Laya, "*Kara Güvercin'e* adanın etrafında dönmesi için işaret veriyor," diye mırıldandı. 'Yüksek Deniz Muhafızları hâlâ peşimizde olabilir. Ya da söylentiler arayışımızla ilgili başka bir korsan gemisine ulaşmış olabilir.

'Elbette hiçbir korsan kaptan böyle bir gemiyle yüzleşecek kadar aptal olamaz.

'Dünya aptallarla dolu, Niclays. Ve hiçbir zaman sonsuz yaşamın kokusunu aldıkları zamankinden daha aptal değillerdir.

Sabran bunu doğrulayabilir. Jannart da öyle.

Niclays parmaklarını küpeşteye vurdu. Ada yaklaştıkça ağzı kül gibi kurumaya başladı.

"Gel, Roos," dedi Altın İmparatoriçe. Sesi kadife yumuşaklığındaydı. 'İlk ganimeti paylaşmalısın. Ne de olsa bizi buraya sen getirdin.

Tartışmaya cesaret edemedi.

Demir attıklarında, Altın İmparatoriçe korsanlarına seslendi. Onlara bu adanın, dertlerine deva olacak bir ödüle ev sahipliği yaptığını söyledi. İksir onları çok güçlü yapacaktı. Denizin efendisi olacaklardı. Halkı kükredi ve Niclays korkudan kırılgan hale gelene kadar ayaklarını yere vurdu. Şu anda zafer kazanmış olabilirlerdi, ama bir başarısızlık kokusu, bunca yolu boşuna geldiklerine dair bir fısıltı, sevinçleri öldürücü bir öfkeye dönüşecekti.

Keşif ekibi için bir tekne hazırlandı. Laya ve Niclays, aralarında adaya herkesten önce ayak basacak olan Altın İmparatoriçe ve varisi Ghonra'nın da bulunduğu yirmi kişilik mürettebata katıldı. Gerçi Niclays iksiri buldukları takdirde bir varise asla ihtiyaç duymayacağını düşünüyordu.

Kürekli tekne *Pursuit'in* gölgesinden süzülerek çıktı. Niclays çok geçmeden adanın görebildiklerinin sadece zirvesi olduğunu fark etti. Geri kalan kısmın büyük bölümü deniz tarafından ele geçirilmişti.

Daha fazla ilerleyemeyecek duruma geldiklerinde, aralarından iki kişiyi kayıkta bırakıp yolun geri kalanını yüzerek gittiler. Niclays kuru zemine çıktı ve gömleğindeki suyu sıktı.

Burası onun mezarı olabilirdi. Orisima'nın toprağına gömülmeyi hayal etmişti. Bunun yerine, kemikleri uzak bir denizin enginliğindeki gizli bir adada yatacaktı.

Sarhoşluk onu yavaşlatmıştı. Ghonra omzunun üzerinden bakıp kaşlarını ona doğru kaldırdığında derin bir nefes aldı ve kaygan bir kayanın tepesine kadar onun peşinden yürüdü.

Adımları onları bir ormanın karanlığına götürdü. Medeniyete dair tek ipucu, bir dereyi geçmek için kullandıkları taş köprüydü. Kayaya oyulmuş basamakları seçebildi. İlk çıkan Altın İmparatoriçe oldu.

Saatler gibi gelen bir süre boyunca merdiveni tırmandılar. Sonsuz akçaağaç ve köknar ağaçları arasında kıvrılıyordu.

Burada hiç ev yoktu. Dut ağacının koruyucusu yoktu. Sadece doğa, yüzyıllardır kendi akışına bırakılmıştı. Yaban arıları vızıldıyor, kuşlar cıvıldıyordu. Bir geyik, yollarının üzerinden geçip karanlıkta geri dönerek korsanların yarısını ürküttü ve kılıçlarını çekmelerine neden oldu.

Niclays nefes nefese kaldı. Ter gömleğini ıslatmıştı. Alnından aşağıya damlalar süzülürken boş yere alnını sildi. Kendini bu şekilde zorlamayalı uzun zaman olmuştu.

"Niclays," dedi Laya nefesinin altında. "Sen iyi misin?

"Ölüyorum," diye homurdandı. "Hanımefendinin lütfuyla, zirveye ulaşamadan öleceğim.

Durduklarını ancak Ghonra'nın üzerine doğru yürüdüğünde fark etti, Ghonra da onu karnına indirdiği sivri bir dirsekle geriye savurdu. Bacakları titreyen Niclays başını kaldırıp bir ağaca baktı. Şimdiye kadar gördüğü tüm ağaçlardan daha büyük, budaklı ve eski bir dut ağacı.

Kestik.

Niclays yere düşmüş deve baktı. Hissettikleri bacaklarından akıyordu. Dudakları titremeye başladı ve gözleri ısındı.

Buradaydı. Serserilerin Yolu'nun sonunda. Jannart'ın görmek istediği şey buydu, uğruna öldüğü sır. Niclays rüyasının gerçekleştiği yerde duruyordu.

Onun inançsız rüyası.

Dut ağacı ne çiçek ne de meyve veriyordu. Kütlesiyle neredeyse grotesk görünüyordu, doğal oranlarının ötesinde gerilmişti, sanki bir bedenin üzerine çekilmiş gibiydi.

Raf. Gövdesi bir balya gibi kalındı. Ölürken dalları yıldızlara uzanıyordu, sanki gümüş ellerini uzatıp tekrar ayağa kalkmasına yardım edeceklermiş gibi.

Altın İmparatoriçe ölü uzuvların arasında yavaşça yürüdü. Laya Niclays'i kolundan tuttu. Onun titrediğini hissetti ve kendini elini onun elinin üzerine bastırırken buldu.

"Yidagé, Roos," diye seslendi Altın İmparatoriçe, "buraya

gelin. Laya gözlerini kapattı.

"Her şey y o l u n d a . Niclays sesini alçak tuttu. "Sana zarar vermeyecek, Laya. Onun için çok faydalısın.'

"Sana zarar vermesini izlemek istemiyorum.

"Savaşma kapasiteme olan inancınızın bu kadar az olması beni derinden yaraladı, Bayan Yidagé. Zayıf bir gülümsemeyle bastonunu kaldırdı. "Bununla hepsini alt edebilirim, sence de öyle değil mi?

Bir kahkaha attı.

"Burada kazınmış kelimeler var," dedi Altın İmparatoriçe Laya'ya, yaklaştıklarında. "Onları tercüme et.

Yüzü hiçbir şeyi ele vermiyordu. Laya Niclays'i bıraktı ve bir dalın üzerinden atlayarak gövdenin yanına çömeldi. Korsanlardan biri ona bir meşale uzattı ve o da dikkatle ağaca doğru tuttu. Alevler, oyulmuş kelimelerden oluşan bir şelaleye ışık tuttu.

'Bağışlayın beni, çok saygıdeğer Altın İmparatoriçe, ama bunu tercüme edemem. Bazı kısımları tanıdık ama çoğu değil,' dedi Laya. "Korkarım bu benim bilgi alanımın ötesinde.

"Belki de yapabilirim.

Niclays omzunun üzerinden baktı. Altın İmparatoriçe'nin yanından hiç ayrılmayan Seiikinli bilgin, sanki eski bir dostun dünyevi kalıntılarıymış gibi solmuş elini sandığın üzerine koydu.

"Meşale, lütfen," dedi. "Bu uzun sürmeyecek.

Batı gemisini ele verecek ay ışığı yoktu. Tané, avlusunun tepesinden korsanların karaya çıkışını izledi.

Rose Eternal korsanların göremeyeceği bir yere demirlemişti. Doğru zamanda gemiyi güneydoğuya döndürdükten sonra, geminin

Nightglass bir ada ortaya çıkardı.

Yaşlı Vara yükselen mücevherin buradan geldiğine inanıyordu. Belki de bu yer mücevherin neden onun yanında olduğunun sırrını saklıyordu - belki de saklamıyordu. Önemli olan Nayimathun'du.

Rüzgâr saç tellerini yüzüne doğru savurdu. Bu gemileri, Kaplan Gözü Filosu'ndaki en kötü şöhretli gemileri tanımayı öğrendiği Güney Evi'ndeki günlerinden tanıyordu. Her ikisi de kırmızı hastalık yelkenleri taşıyordu. *Pursuit'in* yarısı uzunluğundaki *Black Dove,* top ağızları açık bir şekilde adanın etrafında dönüyordu.

Tané güverteye indi. Kendisine yardım etsinler diye iki tutsağını serbest bırakmıştı.

"Sen," dedi Tané Thim'e. "Ben yokken gemiyi koru. Thim onu

izledi. "Nereye gidiyorsun?

"*Pursuit*'e.

"Seni parçalara ayıracaklar.

'Hayatta kalmama yardım et, ben de senin On İki Göl İmparatorluğu'na tek parça halinde ulaşmanı sağlayayım. Bana ihanet edersen seni burada ölüme terk ederim,' dedi Tané. "Seçim senin.

"Sen de *kimsin*? Thim kaşlarını çatarak sordu. 'Herhangi bir askerden daha iyi dövüşüyorsun. Mürettebatın hiçbirinin sana karşı şansı yoktu. Neden Miduchi'nin değil de bilginlerin saflarına katıldın?

Tané gece kadehini ona uzattı.

"Sizi görürlerse," dedi tek söylediği, "uyarı olarak toplardan birini ateşleyin.

Ama Thim farkına varmıştı. Onun gözlerinde yükselen saygıyı izledi. "Sen Miduchi'*ydi*.' Thim onun yüzünü inceledi. "Neden sürgün edildin?

"Kim olduğum ve kim olduğum seni ilgilendirmez. Loth'a başıyla işaret etti. "Sen. Benimle gel.

"Denize mi? Loth ona baktı. "Donacağız.

"Hareket etmeye devam edersek donmayız.

"O gemide ne yapmak istiyorsun?" "Bir

mahkûmu serbest bırakmak.

Tané, soğuktan titreyerek geminin yan tarafından aşağı inmeden önce kendini destekledi. Sonra bıraktı.

Vücudu karanlığa gömüldü. Soğuk nefesini kesti, dudaklarından baloncuklar patladı.

Beklediğinden daha kötüydü. Seiiki'de mevsim ne olursa olsun her gün yüzmüştü ama Sundance Denizi hiç bu kadar soğuk olmamıştı. Yüzeye çıktığında nefesi beyaz puflar halinde geliyordu. Arkasında, Loth sözsüz rahatsızlık sesleri çıkarıyordu. Çıtaların dibindeydi.

"Sadece atla," diye zorladı Tané. "Daha çabuk bitecek.

Loth gözlerini sıkıca kapattı ve yüzü, kendini bırakmadan önce ölüme teslim etmiş bir adamın hoşgörüsüne büründü. Bir anda battı ve soluk soluğa yüzeye çıktı.

'*Aziz*-' Dişleri takırdadı. "Hava çok soğuk. "O zaman acele etmen gerekecek," dedi Tané ve yüzmeye başladı.

Pursuit'in fenerleri sönmüştü. Gemi o kadar yüksekti ki Tané gözcülerden pek korkmuyordu. Karanlık suda asla iki baş göremezlerdi. Ne de olsa bu dokuz direkli hazine kalyonları dünyadaki diğer tüm gemilerden daha büyüktü. Bir ejderhayı taşıyabilecek kadar büyüktü.

Hareket etmek zordu. Soğuk eklemlerini sertleştirmişti. Tané nefesini içine çekti ve tekrar dalgaların altına indi. *Pursuit'in* yanına geldiğinde, Loth hemen arkasındaydı ve kontrolsüzce titriyordu. Silah kapaklarından sürünerek içeri girmek istemişti ama kapaklar kapalıydı ve bariz bir tutunma yeri yoktu.

Çapa. Su ile güverte arasındaki tek bağlantıydı. Kıç tarafına ulaşana kadar gövdenin yanında yüzdü.

Kendini denizden çıkarıp tırmanırken tuzlu su terle karıştı. Loth'un arkasından mücadele ettiğini duyabiliyordu. Her santimlik ilerleme zor kazanılmış gibiydi. Her uzvu gücünü hatırlamak için savaşıyordu.

Zirveye yakın, tutuşunu kaybetti.

Bırakın çığlık atmayı, nefes bile alamayacak kadar hızlı olmuştu. Bir an yükseliyordu; bir an sonra düşüyordu - sonra sıcak ve katı bir şeye çarptı. Aşağı baktığında Loth'u altında gördü. Ayağı onun omzunun üzerine düşmüştü.

Adamın ikisini de yukarıda tutmak için zorlandığını görebiliyordu ama gülümsedi. Tané gözlerini kaçırdı ve tırmanmaya devam etti.

Geminin kıç tarafındaki büyük İmparatorluk Ejderhası'nın tahrif edilmiş oymasına ulaştığında kolları titriyordu. Etrafından tırmandı, kendini kenara çekti ve hafif adımlarla güverteye indi. Altın İmparatoriçe adada olabilirdi ama arkasında muhafızlar bırakmış olmalıydı.

Tané alçakta durarak tuniğindeki buz gibi suyu sıktı. Loth onun yanında çömeldi. Gemide kalan yüzlerce korsanın siluetlerini seçebiliyordu.

Pursuit denizin üzerinde kanunsuz bir şehirdi. Tüm korsan gemileri gibi o da dünyanın pek çok yerinden gelen kötü niyetli kişileri bünyesine katıyordu. Bu karanlıkta, kimse onları durdurmazsa, aralarına karışabilirlerdi. Üç basamaklı merdiven onları geminin en alt güvertesine çıkaracaktı.

Doğruldu ve saklandıkları yerden dışarı çıktı. Loth başını eğerek onu takip etti.

Korsanlar etraflarını sarmıştı. Tané hiçbirinin yüzünü göremiyordu. Konuşmalarından parçalar duyuyordu.

"-Eğer bize ihanet ettiyse yaşlı adamı öldürün.

'O aptal değil. Bunun ne amacı olabilir ki?'

'O bir Mentiş. Seiikinese onu Orisima'da bir bülbül gibi hapsederdi,' dedi bir kadın. 'Belki de hapsedilmektense ölmeyi tercih ederdi. Hepimiz gibi.

Roos.

Başka bir Ment'ten bahsediyor olamazlardı.

Parmak uçları ısındı. Ellerini adamın boğazına dolamak için can atıyordu.

Tüy Adası'na gönderilmesi Roos'un suçu değildi. Bunun tek suçlusu oydu. Yine de ona şantaj yapmıştı. Ondan Nayimathun'a zarar vermesini istemeye cüret etmişti. Şimdi de ejderhaları kaçırıp katleden korsanlara yardım ediyordu. Tüm bunlar için ölümü hak ediyordu.

İçindeki arzuyu bastırmaya çalıştı. Burada dikkatini dağıtacak hiçbir şey olamazdı.

Onları gövdeye götürecek olan merdivene doğru kaydılar. En altta bir fener titriyordu. Alevi, her ikisi de tabanca ve kılıçlarla donanmış iki yaralı korsanı ortaya çıkardı. Tané onlara doğru yürüdü.

İçlerinden biri kabaca, "Oraya kim gidiyor?" diye sordu.

Tek bir bağırış, yukarıdan bir korsan kalabalığını çekebilirdi. Onları öldürmek zorunda kalacaktı, hem de sessizce.

Su gibi.

Bıçağı gölgelerin arasından kayarak doğruca atan kalbe saplandı. Diğer muhafız tepki veremeden kız onun boğazını kesmişti. Adamın gözlerindeki ifade Tané'nin daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu. Şok. Ölümlülüğünün farkına varması. Varlığının boynundaki ıslaklığa indirgenmesi. Dudaklarından sözsüz bir ses yükseldi ve ayaklarının dibine yığıldı.

Demir tadı ağzını doldurdu. Fener ışığında simsiyah olan kanın zonklamasını izledi.

"Tané," dedi Loth.

Teni elindeki kılıç kadar soğuktu.

"Tané. Sesi boğuk çıkmıştı. "Lütfen. Acele etmeliyiz.

Önünde iki ceset yatıyordu. Midesi bulandı ve karanlık bir sinek bulutu gibi üzerine çöktü.

Öldürmüştü. Susa'yı öldürdüğü gibi değil. Bu kez kendi elleriyle can almıştı.

Başı dönünce başını kaldırdı. Loth cesetlerin üzerinde asılı duran feneri çıkardı ve ona uzattı. Elleri titreyerek feneri aldı ve geminin iç kısımlarına doğru yürüdü.

Zamanı geldiğinde büyük Kwiriki'den af dileyebilirdi. Şimdilik Nayimathun'u bulmalıydı.

İlk başta tek görebildiği erzaktı. Su fıçıları. Pirinç ve darı çuvalları. Yağma ile dolu olması gereken sandıklar. Yeşile bir an için göz attığında nefesini bıraktı.

Nayimathun.

Hâlâ nefes alıyordu. Zincirler onu tutuyordu ve etinden pulların koptuğu yerde bir yara iltihaplanmıştı ama nefes alıyordu.

Loth göğsüne bir işaret çizdi. Sanki kendi sonunu görmüş gibi

görünüyordu. Tané bir zamanlar akrabası olan tanrının önünde diz çöktü, kılıcını ve fenerini bırakarak.

"Nayimathun.

Cevap yok. Tané boğazındaki kalınlığı yutmaya çalıştı. Zincirlerin verdiği zararı gördükçe gözleri doldu.

Bir damla gözyaşı çenesine aktı. Nefretle kaynadı. Ruhu olan hiç kimse bir canlıya bunu yapamazdı. Birazcık utancı olan hiç kimse bir tanrıya bu şekilde davranamazdı. Ejderhalar, dünyalarını paylaşan ölümlüleri korumak için çok şey feda etmişlerdi. Ölümlüler ise karşılığında sadece kötülük ve açgözlülük vermişlerdi.

Nayimathun nefes almaya devam etti. Tané bir eliyle, pulları mürekkep balığı kemiği kadar kuru olan burnunu okşadı. Onu bu kadar uzun süre sudan uzak tutmaları tarif edilemeyecek kadar zalimceydi.

"Büyük Nayimathun. Fısıldadı. 'Lütfen. Benim. Ben Tané. Seni eve götürmeme izin ver.

Bir gözü açıktı. İçindeki mavi, çoktan ölmüş bir yıldızın son parıltısı gibi sönüktü.

"Tané.

O sesi bir daha duyacağına asla gerçekten inanmamıştı.

"Evet. Yanağından bir damla gözyaşı daha süzüldü. 'Evet, yüce Nayimathun. Ben buradayım.

"Geldiniz," dedi Nayimathun. Nefes alıp verirken zorlanıyordu. "Gelmemeliydin.

"Daha erken gelmeliydim. Tané başını öne eğdi. "Affet beni. Seni almalarına izin verdiğim için.

"Biri önce seni kaçırdı," diye homurdandı ejderha. Alt çenesinden bir diş eksikti. "Yaralanmışsın.

"Bu benim kanım değil. Tané kararsız elleriyle kalçasındaki çantayı açtı ve mücevheri çıkardı. "Bahsettiğin mücevherlerden birini buldum, Nayimathun. Böğrüme dikilmişti. Ejderhanın görebilmesi için mücevheri uzattı. "Bu Batılı onun ikizinin kimde olduğunu bildiğini iddia ediyor.

Nayimathun uzun bir süre mücevhere, sonra da tir tir titreyen Loth'a baktı.

'Bunu güvenli bir yerdeyken konuşabiliriz,' dedi, 'ama bu mücevherleri bularak bize İsimsiz Olan'la savaşmak için bir yol verdin. Bunun için Tané, nefes alan her ejderha sana borçludur. Pullarında belli belirsiz bir ışık dalgalandı. 'Hâlâ gövdeyi kıracak kadar güçlüyüm ama özgür olmalıyım. Zincirlerimin anahtarına ihtiyacın olacak.

"Kimde olduğunu söyle.

Ejderha gözlerini tekrar kapattı.

"Altın İmparatoriçe," dedi.

62

Doğu

Bilgin alev alev yanan meşalelerle çevriliydi. Niclays'e sanki saatlerdir dut ağacının etrafında dönüyor, ateş ışığında kitap okuyormuş gibi geldi. Bu süre zarfında korsanlar arasında neredeyse tek bir kelime bile geçmemişti.

Bilge nihayet doğrulurken, bütün kafalar yukarıya kalktı. Altın İmparatoriçe yakınlarda oturmuş, bir eliyle kılıcını bileylerken diğer eliyle de tahta kolunu yerinde tutuyordu. Bileme taşının bıçağı her törpüleyişi Niclays'in tüylerini diken diken ediyordu.

Bilgin, 'Ben bittim,' dedi.

"Güzel. Altın İmparatoriçe başını kaldırmaya tenezzül etmedi. "Bize ne öğrendiğinizi anlatın.

Niclays çok fazla nefes almamaya çalışarak pelerininin içine uzanıp mendilini aldı ve alnını sildi.

"Bu eski bir Seiiki yazısıyla yazılmış," dedi bilgin. "Neporo adında bir kadının hikâyesini anlatıyor. Bin yıldan fazla bir süre önce bu adada yaşamış. Komoridu.

Altın İmparatoriçe, 'Hepimiz bunu duymak için sabırsızlanıyoruz,' dedi.

Bilgin dut ağacına baktı. Yüz ifadesindeki bir şey hâlâ Niclays'in hoşuna gitmiyordu.

'Neporo, Ampiki balıkçı köyünde yaşıyordu. İnci dalgıcı olarak kıt kanaat geçinirdi ama onun ve ailesinin çalışmasına rağmen ailesi

Yaşayacak o kadar az şeyleri vardı ki, bazı günler orman zemininden yaprak ve toprak yemekten başka çareleri yoktu.

Niclays bu yüzden Jannart'ın takıntısını hiç anlamamıştı. Tarih sefil bir şeydi.

"Küçük kız kardeşi öldüğünde, Neporo acısına son vermeye karar verdi. Diğer inci dalgıçlarının gitmeye cesaret edemediği Bitmeyen Deniz'de nadir bulunan altın inciler için dalacaktı. Oradaki su çok soğuk, çok dalgalı - ama Neporo'nun başka çaresi yoktu. Küçük teknesiyle Ampiki'den açık denize doğru kürek çekti. Dalış yaptığı sırada büyük bir tayfun teknesini uçurdu ve onu affetmeyen dalgaların arasında mahsur bıraktı.

"Bir şekilde başını suyun üstünde tuttu. Yıldızları nasıl okuyacağını bilmediğinden, sadece gökyüzündeki en parlak yıldızlara doğru yüzebiliyordu. Sonunda bir adaya çıktı. Burayı insan yaşamından yoksun buldu - ama bir açıklıkta, muhteşem yükseklikte bir dut ağacı gördü. Açlıktan zayıf düşmüş, meyvesini yemiş. Tek parmağıyla bazı kelimelerin üzerini çizdi. "Neporo *bin çiçekli şarapla sarhoş* oldu. Eski zamanlarda bu, yaşam iksiri için kullanılan şiirsel bir tanımlamaydı.

Altın İmparatoriçe kılıcını bilemeye devam etti.

'Neporo sonunda adadan kaçtı ve evine döndü. On yıl boyunca sıradan bir hayat sürmeye çalıştı - iyi kalpli bir ressamla evlendi ve ondan bir çocuğu oldu. Ama arkadaşları ve komşuları onun yaşlanmadığını, zayıflamadığını ya da hastalanmadığını fark ettiler. Bazıları ona tanrıça diyordu. Diğerleri ondan korkuyordu. Sonunda Seiiki'den ayrıldı ve kimsenin ona iğrenç gözüyle bakamayacağı Komoridu'ya döndü. Ölümsüzlüğün yükü o kadar büyüktü ki kendi canına kıymayı düşündü ama oğlu için yaşamayı seçti.

"Ağaç ona ölümsüzlük bahşetmiş," dedi Altın İmparatoriçe, kılıcını bilemeye devam ederek, "yine de kendi canını alabileceğine inanıyordu.

'Ağaç onu sadece yaşlılıktan korumuştu. Hâlâ başka yollarla yaralanabilir ya da öldürülebilirdi. Bilgin ağaca bir göz attı. "Yıllar boyunca pek çok kişi Neporo'yu adasına kadar takip etti. Kara güvercinler ve beyaz kargalar ona uçtu, çünkü o dışlanmışların annesiydi.

Laya Niclays'i daha sıkı kavradı, Niclays de Laya'yı daha sıkı kavradı.

'Gitmeliyiz,' diye onun kulağına doğru nefes aldı. 'Niclays, ağaç öldü. İksir yok.'

Niclays yutkundu. Altın İmparatoriçe dalmış görünüyordu; fark edilmeden sıvışabilirdi.

Yine de Neporo'nun hikâyesini dinlemekten kendini alamayarak olduğu yere çakılıp kalmıştı.

"Bekle," dedi ağzının kenarından.

"Dehşet Dağı'nın patladığı sıralarda," diye devam etti bilgin, "Neporo bir ejderhadan iki hediye aldı. Bunlara göksel mücevherler deniyordu - ve ejderha Neporo'ya bunlarla Dağın Canavarını bin yıl boyunca hapsedebileceğini söyledi.

"Bana şunun cevabını ver," diye araya girdi Padar. "Ejderha neden bir insandan yardım isteme ihtiyacı duydu?

'Ağaç söylemiyor,' diye sakin bir cevap geldi. 'Neporo ayakta durmaya istekli olsa da, mücevherlerden yalnızca birini kontrol edebiliyordu. İkincisini kullanacak başka birine ihtiyacı vardı. İşte o zaman bir mucize gerçekleşti. Komoridu kıyılarına Güney'den bir prenses geldi. Adı Cleolind'di.

Niclays, Laya ile şaşkın bir bakış alışverişinde bulundu. Dua kitapları bu konuda hiçbir şey söylemiyordu.

'Cleolind de sonsuz yaşama sahipti. İsimsiz Olan'ı daha önce yenmişti ama yaralarının yakında iyileşeceğine inanıyordu. Onu sonsuza dek yok etmeye kararlı bir şekilde, kendisine yardım edebilecek başkalarını aramaya koyulmuştu. Neporo onun son umuduydu. Bilge dudaklarını ıslatmak için durakladı. "Cleolind, Lasia Prensesi, azalan mücevheri aldı. Komoridu Kraliçesi Neporo da onun ikizini aldı. Birlikte, İsimsiz Olan'ı Uçurum'a mühürlediler - onu bin yıl boyunca bağladılar, ama bir gün doğumu daha değil.

Niclays kendini çenesini kapatamaz halde buldu.

Çünkü eğer bu hikâye doğruysa, Berethnet Hanesi'nin kuruluş efsanesi de saçmalıktan ibaretti. İsimsiz Olan'ı zincire vuran bir dizi kız değil, iki mücevherdi.

Sabran *çok* üzülecekti.

'Cleolind İsimsiz Olan'la ilk karşılaşmasında zayıf düşmüştü. Onunla ikinci kez yüzleşmek onu mahvetti. Neporo cesedi, azalan mücevherle birlikte Güney'e geri götürdü.

"Ve diğer mücevher - yükselen mücevher. Altın İmparatoriçe yumuşak bir sesle konuştu. "Ona ne oldu?

Bilgin kemikli elini tekrar ağacın üzerine koydu.

'Hikâyenin bir bölümü kayboldu,' dedi. Niclays kabuğun acımasızca kesildiğini gördü. "Neyse ki sonunu okuyabiliyoruz.

"Ve?

'Görünüşe göre birileri mücevheri kendileri için istemiş. Neporo'nun soyundan gelen biri, onu güvende tutmak için yükselen mücevheri kendi tarafına dikti, böylece ondan asla alınamayacaktı. Komoridu'dan ayrıldı ve Ampiki'de, Neporo'nun bir zamanlar yaşadığı aynı çukur evde mütevazı bir hayata başladı. Öldüğünde, mücevher onun bedeninden alındı ve kızının bedenine yerleştirildi. Ve böyle devam etti. Duraklama. "Mücevher Neporo'nun soyundan gelen birinde yaşıyor.

Altın İmparatoriçe kılıcından başını kaldırdı. Niclays kendi kalp atışlarını dinledi.

'Bu ağaç öldü,' dedi, 've mücevher de gitti. Bu bizim için ne anlama geliyor?

'Ölmemiş olsa bile, burada ağacın sadece meyvesinden yiyen ilk kişiye ölümsüzlük bahşettiği yazıyor. Ondan sonra, sonsuz yaşam armağanını esirgedi,' diye mırıldandı bilgin. 'Üzgünüm, saygıdeğer kişi. Yüzyıllar boyunca çok geç kaldık. Bu adada hayaletlerden başka bir şey yok.

Niclays kendini çok hasta hissetmeye başladı. Altın İmparatoriçe ayağa kalkıp bakışlarını onun yüzüne sabitlediğinde bu his daha da yoğunlaştı.

"Saygıdeğer kaptan," dedi titreyerek, "sizi doğru yere getirdim. Değil mi?

Kadın ona doğru yürüdü, kılıcı elinde gevşekçe tutuyordu. Adam bastonunu parmak eklemleri beyazlayana kadar kavradı.

'Ödülünüz kaybolmayabilir. Jannart'ın Mentendon'da başka kitapları vardı,' diye yalvardı ama sesi çatlıyordu. 'Aziz aşkına, o lanet haritayı sana en başta veren ben değildim-'

"Gerçekten de," dedi Altın İmparatoriçe, "ama beni buraya, bu beyhude arayışa getiren sizdiniz.

'Hayır, bekle, sana ejderhanın pulundan bir iksir yapabilirim, *eminim.* bunun. Sana yardım edeyim-' Gelmeye devam etti.

İşte o zaman Laya Niclays'i kolundan yakaladı. Onu ağaçların arasına doğru çekerken bastonu yere düştü.

Ani hareketi korsanları şaşırtmıştı. Merdivenleri görmezden gelerek Niclays'i de peşinden sürükleyerek çalılıklara daldı. Arkalarında, keşif ekibi öfkelerini haykırıyordu. Avdan önceki boru kadar korkunçtu.

"Laya," diye haykırdı Niclays, "bu çok kahramanca, ama dizlerim asla kana susamış bir korsan sürüsünden daha hızlı koşamaz.

Laya, "Dizlerin idare edecek, Yaşlı Kızıl, yoksa dizlerin olmayacak," diye karşılık verdi. Sesinde keskin bir panik havası vardı ama kahkaha da eksik değildi. "Onları tekneye kadar yeneceğiz.

"Muhafız bırakmışlar!

Daha alçak bir kaya parçasına indiğinde, Laya bir eliyle kemerindeki hançeri kavradı. "Ne?" dedi diğer elini ona doğru uzatarak. "Korsan gemilerinde geçirdiğim onca zamanın bana dövüşmek hakkında hiçbir şey öğretmediğini mi sanıyorsun?

Niclays dizlerini sarsan bir güçle yere çarptı. Laya onu bir ağaca doğru çekti.

Ağacın kovuğunda hareketsiz yatıyorlardı. Dizleri çığlık atıyor ve ayak bileği zonkluyordu. Üç korsan yanlarından koşarak geçti. Onlar yeşilliklerin arasında kaybolur kaybolmaz, Laya tekrar ayağa kalktı ve Niclays'in kalkmasına yardım etti.

"Benimle kal, Yaşlı Kızıl. Elini sıkıca tutmaya devam etti. "Haydi.
Eve gidiyoruz.'

Home.

Çamurun gevşek olduğu yerlerde sürünerek ve yapabildiklerinde koşarak ilerlediler. Niclays daha ne olduğunu anlamadan kumsal görünmüştü. Ve sadece iki muhafızın bulunduğu sandal oradaydı.

Başaracaklardı. On İki Göl İmparatorluğu'na ulaşana kadar kuzeye doğru kürek çekecekler ve oradan Doğu'dan sonsuza dek ayrılacaklardı.

Laya onun elini bıraktı, hançerini çekti ve kumun üzerinde koşmaya başladı, pelerini arkasından dalgalanıyordu. Çok hızlıydı. İlk muhafıza saldıramadan, elleri Niclays'in üzerine düştü. Korsanlar onlara yetişmişti. "Laya," diye bağırdı ama artık çok geçti. Onu ele geçirmişlerdi. Ghonra kolunu bükerken haykırdı.

Padar Niclays'i dizlerinin üzerine çökmeye zorladı. "Padar, Ghonra," diye yalvardı Laya, "bunu yapmayın. Birbirimizi çok uzun zamandır tanıyoruz. Lütfen, merhamet edin-'

"Bizi bundan daha iyi tanıyorsun. Ghonra bıçağı onun elinden çekip aldı ve boğazına dayadı. "Bu bıçağı sana iyilik olsun diye verdim," diye ısırdı, "Yidagé. Bir daha yalvarırsan dilini koparırım.

Laya ağzını kapattı. Niclays umutsuzca ona her şeyin yolunda olduğunu söylemek, başka tarafa bakmak, hiçbir şey söylememek istiyordu. Öldürmemeleri için her şeyi yapabilirdi.

onu da.

Mesanesi iflas etmek üzereydi. Vücudundaki her kası sıkarak zihnini bedeninden ayırmaya çalıştı. Kendinden uzaklaşmaya, hafızasına doğru süzülmeye.

Altın İmparatoriçe, kısa süren kovalamacaya aldırmadan önünde çömeldiğinde titredi. Ve kendini onun kolundaki bir çentik olarak hayal etti.

Ve fark etti.

Güneşi yüzünde hissetmek istiyordu. Kitap okumak ve Brygstad'ın Arnavut kaldırımlı sokaklarında yürümek istiyordu. Müzik dinlemek, müzeleri, sanat galerilerini ve tiyatroları ziyaret etmek, insan yaratımının güzelliğine hayret etmek istiyordu. Güney'e ve Kuzey'e seyahat etmek ve sundukları her şeyi içmek istiyordu. Yeniden gülmek istiyordu.

Yaşamak istiyordu.

"Mürettebatımı iki deniz aşarak getirdim," dedi Altın İmparatoriçe ona, sadece onun duyabileceği kadar yumuşak bir sesle, "bir hikâyeden başka bir şey için değil. Bu hayal kırıklığı için suçlayacak birine ihtiyaçları olacak - ve sizi temin ederim ki, Tariflerin Efendisi, bu ben olmayacağım. Yidagé'nin sizin adınıza suçu üstlenmesini istemiyorsanız, bu kişi siz olmalısınız. Bıçağıyla onun çenesinin altına dokundu. 'Seni öldürmeyebilirler. Ama sanırım bu merhamet için yalvaracaksın.

Yüzü bulanıklaştı. Çok yakınında Ghonra, Laya'yı boğazından kavradı ve canını almaya hazırlandı.

"Bunu onun hatası haline getirmenin bir yolunu bulabilirim. Altın İmparatoriçe, yıllardır kendisiyle birlikte yelken açan tercümanına pişmanlık duymadan baktı. "Ne de olsa yalanların hiçbir maliyeti yok.

Niclays bir keresinde, kendisini aynı akıbetten kurtarmak için genç bir müzisyene işkence edilmesine izin vermişti. Kendinden başkasına nasıl hizmet edeceğini unutmuş bir adamın davranışıydı bu. Eğer onurlu bir şekilde ölecekse, Laya'nın onun için daha fazla acı çekmesine izin vermeyecekti.

'Böyle bir şey yapmayacaksın,' dedi sessizce.

Laya başını salladı. Yüzü kederli bir ifadeye büründü.

"Onu *Pursuit'e* geri götürün ve mürettebata ne bulduğumuzu söyleyin. Altın İmparatoriçe ayağa kalktı. "Bakalım ne yapacaklar-

Durdu. Niclays yukarı baktı.

Altın İmparatoriçe kılıcını düşürdü. Boğazında kavisli bir kılıç vardı ve Tané Miduchi arkasında duruyordu.

Niclays kimi gördüğüne inanamıyordu. Şantaj yapmaya çalıştığı kadına bakakaldı.

"Sen," diye kekeledi.

Nerede olursa olsun, son birkaç ay ona iyi davranmamıştı. Daha zayıftı, gözlerine gölge düşmüştü. Ellerinde taze kan vardı. "Anahtarı bana ver," dedi Lacustrine dilinde, sesi derin ve nefret doluydu. "Zincirlerin anahtarını.

Korsanların hiçbiri kımıldamadı. Kaptanları da aynı şekilde hareketsizdi, kaşları kalkıktı.

"Şimdi," dedi ejderha binicisi, "yoksa lideriniz ölür. Eli sabitti. "Anahtar.

"Biri ona versin," dedi Altın İmparatoriçe, bu kesintiden neredeyse rahatsız olmuş gibi bir sesle. "Canavarını istiyorsa, bırak alsın.

Ghonra bir adım öne çıktı. Evlatlık annesi burada ölürse, bir sonraki Altın İmparatoriçe o olacaktı ama Niclays ondan bir evlat sadakati hissetmişti. Yakasının altından uzandı ve bronz bir anahtar çıkardı.

"Hayır," dedi ejderha binicisi. "Anahtar demirden yapılmış. Bıçak kan çizdi. "Beni bir kez daha aptal yerine koyarsan, o ölür.

Ghonra sırıttı. Başka bir anahtar üretti ve fırlattı.

'Senin için, ejderha aşığı,' diye mırıldandı. "Gemiye dönerken iyi şanslar.

"Zarar görmeden gitmeme izin verin, belki bunu kullanmak zorunda kalmam.

Ejderha binicisi Altın İmparatoriçe'yi kenara fırlattı ve boştaki elini havaya kaldırdı. İçinde ceviz büyüklüğünde, smalt kadar mavi bir mücevher vardı.

Kesinlikle olmaz.

Niclays gülmeye başladı. Tırmanan, aklı başında olmayan bir kahkaha.

"Yükselen mücevher," diye nefes aldı bilgin, bakarak. "Sen. *Sen* Neporo'nun soyundan geliyorsun.

Ejderha binicisi sessizce arkasına baktı.

Tané Miduchi. Komoridu Kraliçesi'nin varisi. Boş bir kayanın ve ölü bir ağacın varisi. Yüz ifadesinden hiçbir fikri olmadığı anlaşılıyordu. Biniciler genellikle yoksun evlerden alınırdı. Ona gerçeği söyleyemeden önce ailesinden ayrılmış olmalıydı.

Niclays aniden ona, "Arkadaşımı da yanına al," dedi, gözlerinde hâlâ kahkahanın sıcak yaşları vardı. Dudakları dua eder gibi hareket eden Laya'ya başıyla işaret etti. 'Size yalvarıyorum, Leydi Tané. O tüm bu olanlarda masum.

"Senin için," dedi ejderha binicisi, son derece küçümseyerek, "*hiçbir şey* yapmam. "Peki ya ben?" diye sordu Altın İmparatoriçe. "Beni istemiyor musun

Öldün mü, binici?'

Genç kadın çenesini sıktı. Parmakları kılıcının kabzasını sıktı.

"Gel. Ben yaşlı ve yavaşım, çocuğum. Ejderhaların katledilmesine burada ve şimdi bir son verebilirsin. Altın İmparatoriçe kendi kılıcının yassısını avucuna vurdu. "Boğazımı kes. Onurunu geri kazan.

Ejderha binicisi soğuk bir gülümsemeyle yumruğunu yükselen mücevherin etrafına kapattı. "Bu gece seni öldürmeyeceğim, kasap," dedi, "ama önünde gördüğün şey bir hayalet. Hiç beklemediğin bir anda, sana musallat olmak için geri döneceğim. Seni dünyanın öbür ucuna kadar avlayacağım. Ve sana yemin ederim ki, eğer tekrar karşılaşırsak denizi kırmızıya çevirecek.'

Kılıcını kınına soktu ve karanlığa doğru yürüdü. Tek kaçış şansı da onunla birlikte yürüyordu.

İşte o zaman korsanlardan biri onun ardından tabancasını ateşledi.

Tané Miduchi durdu. Niclays onun yumruğunun mücevherin etrafında sıkılaştığını gördü ve en ufak bir titreme hissetti.

Islak bir kükreme gökyüzünü doldurdu. Laya çığlık attı. Niclays'in başını kaldırıp sahili çalkalayan su duvarına bakacak zamanı ancak olmuştu ki, su duvarı hepsini buz gibi bir karanlığa sürükledi.

Niclays tepetaklak oldu. Tuzlu suyu doğrudan göğsüne çekerken burun delikleri yandı. Dehşetten gözü dönmüş bir halde, ağzından köpükler saçarak selle boğuşmaya başladı. Tek görebildiği elleriydi. Yüzeye çıktığında gözlükleri kaybolmuştu. Anlayabildiği kadarıyla korsanlar çok uzaklara savrulmuştu, onları buraya getiren tekne boştu ve Tané Miduchi ortadan kaybolmuştu.

"Bulun onu," diye kükredi Altın İmparatoriçe. Niclays öksürerek su çıkardı. 'Gemiye dönün. Bana o mücevheri getirin!'

Deniz sanki bir tanrının midesine çekilmiş gibi hızla geri çekildi. Niclays kendini kumların üzerinde dört ayak üzerinde buldu, saçları gözlerine damlıyordu.

Önünde bir kılıç duruyordu. Eli kılıcın etrafına dolandı. Laya'yı bulabilirse, hâlâ bir şansları vardı. Gemiye binmek için savaşabilir ve gidebilirlerdi...

Onun adını söylediğinde, bir gölgenin farkına vardı. Kılıcını kaldırdı ama Altın İmparatoriçe onu elinden aldı.

Bir çelik parıltısı ve bir

diğeri. Kumda kan.

Ağzından köpüklü bir gargara çıktı. Yere yığıldı, bir eli boğazına kilitlendi. Diğer eli gitmişti. Kaosun içinde bir yerlerde, Laya onun adını haykırıyordu.

"Mürettebatımın eti olmalı. Altın İmparatoriçe onun elini sanki ölü bir balıkmış gibi avuçladı. Onu görünce öğürdü. Hâlâ hayat dolu. Yıllar geçtikçe ciğerleri benek benek olmuştu. "Bunu merhamet say. Geri kalanınızı da alırdım ama kargom tehlikede ve sizi taşımak bizi yavaşlatır. Anlıyorsun, Roos. İşi iyi biliyorsun.'

Kolunun çığlık atan ağzından karanlık pompalanıyordu. Acı daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu. Kaynayan yağ. Kütükte bir güneş. Bu elinde bir daha asla kalem tutamayacaktı. Can damarı boğazından fışkırırken bile tek düşünebildiği buydu. Sonra Laya onun yanındaydı, yaraya bastırıyordu.

"Bekle," dedi, sesi çatlayarak. "Dayan, Niclays. Onu kendine yaklaştırdı. "Ben buradayım. Seninle kalacağım. Mentendon'da uyuyacaksın, burada değil. Şimdi değil. Söz veriyorum.

Bir çınlama sözlerini bastırdı. Dünyası kararmadan hemen önce gökyüzüne doğru baktı ve sonunda ölümün şeklini gördü.

Ölümün kanatları olduğu ortaya çıktı.

Pursuit o kadar büyük bir gemiydi ki dalgalar onu neredeyse hiç rahatsız etmiyordu. İnsan neredeyse su üzerinde olmadığını hayal edebilirdi. Loth geminin gövdesinde oturmuş, güvertedeki kargaşayı dinliyor, bir suçlu yuvasının derinliklerinde olduğunun fazlasıyla farkındaydı. Baselard'ını bırakmaya cesaret edemedi ama her ihtimale karşı feneri söndürmüştü. Buraya henüz kimsenin gelmemiş olması bir mucizeydi. Tané gideli sanki sonsuzluk kadar uzun bir süre olmuştu.

Wyrm - hayır, *ejderha* - korkutucu mavi gözleriyle onu izledi. Loth sertçe yere baktı.

Bu yaratığın Batı'nın Drakonik canavarları gibi görünmediği ya da hareket etmediği doğruydu, ancak yine de aynı büyüklükteydi. Boynuzları bir High Western'inkinden farklı değildi ama benzerlikler burada sona eriyordu. Boynundan aşağı nehir otu gibi bir yele akıyordu. Yüzü geniş, gözleri kova gibi yuvarlaktı ve pulları Loth'a bir kertenkeleden çok bir balığı hatırlatıyordu. Yine de ona güvenmeye ya da onunla konuşmaya hiç niyeti yoktu. Beyaz ve jilet gibi keskin dişlerine bir kez baktığında, onun da en az Fýredel kadar kendisini parçalara ayırmaya muktedir olduğunu anladı.

Ayak sesleri. Bir sandığın arkasına geçti ve baselard'ı kavradı.

Alnı nemliydi. Daha önce hiç öldürmemişti. Horozu bile. Tüm bu delilikten sonra, bir şekilde bu lekeden kurtulmuştu - ama hayatta kalmak için bunu yapacaktı. Ülkesini kurtarmak için.

Tané göründüğünde nefes alış verişi kesilmişti, ayak sesleri sarhoşça geliyordu ve sırılsıklamdı. Tek kelime etmeden kuşağından bir anahtar çıkardı ve asma kilitlerden ilkini çözdü. Loth zincirleri kaldırmasına yardım etti.

Ejderha kendini salladı ve alçak bir hırıltı çıkardı. Tané geri çekildi ve Loth'a da aynısını yapmasını işaret etti; ejderha başını kaldırıp tam ve heybetli boyuna uzanırken. Loth bunu yapmaktan çok mutluydu. Canavar ilk kez kızgın görünüyordu. Burun delikleri alevlendi. Gözleri alev alev yanıyordu. Ayak parmaklarını oynattı, dengesini buldu ve büyük bir hamleyle kuyruğunu geminin bordasına çarptı.

Pursuit titredi. Altındaki zemin sarsılırken Loth neredeyse ayağını kaybediyordu.

Yukarıdan bağırışlar geliyordu. Ejderha nefes nefese kalmıştı. Eğer geçemeyecek kadar zayıfsa, hepsi burada ölecekti.

Tané ona seslendi. Her ne dediyse işe yaramış. Ejderha kendini dengeledi. Dişlerini göstererek kuyruğunu tekrar savurdu. Tahta parçalandı. Tekrar. Bir sandık yerde kaymış. Tekrar. Korsanların bağırışları, merdivenlerdeki ayak sesleri artık daha yakındı. Ejderha bir hırıltıyla gövdesini gövdeye çarptı, kafasıyla güçlü bir darbe indirdi - ve bu sefer su kükreyerek içeri girdi. Tané ejderhaya doğru koştu ve sırtına tırmandı.

Ölümcül günah ya da kesin ölüm. Cesaret Şövalyesi'nin tercih edeceği seçenek ölümdü ama Cesaret Şövalyesi'nin On İki Göl İmparatorluğu'na ulaşmaya Loth kadar ihtiyacı olmamıştı. Tüm umutlarını terk ederek

Halgalant, Loth katil wyrm-sevgilisinin peşinden sürüklendi. Çaresizce hayvana tırmanmaya çalıştı ama pulları yağ gibi kaygandı.

Tané elini uzattı. Adam tuzun tadını alarak elini kavradı ve kadın onu yukarı kaldırdı. Tutunacak bir şey ararken, yükselen korkuyu bastırmak için mücadele etti. Bir wyrm'in *üzerindeydi.*

"Thim," diye bağırdı. "Thim'e ne olmuş?

Ejderha hapishanesinden pençeleriyle çıkarken sözleri kayboldu. Loth panik içinde, başını eğmiş olan Tané'ye tutundu ve etraflarını saran ıslak yeleyi kavradı. Ejderha son bir hamleyle *Pursuit'te açılan* delikten içeri doğru kıvrıldı. Denize daldıklarında Loth çığlık attı.

Kulaklarında bir kükreme. Dudaklarında tuz. Dondurucu bir hava tokadı. *Pursuit'*in güvertesinden tabancalar ateşleniyor, top ağızları açılıyordu ve Loth hâlâ ejderhanın üzerindeydi. Dalgaların arasında kayarak ilerliyor, her atıştan kaçıyordu. Tané, elleri hâlâ ejderhanın yelesine sarılıyken çaresizce bir şeyler mırıldandı.

Rüzgârın yakaladığı bir tüy gibi yükseldi. Denizi geride bırakırken pullarından su akıyordu. Oturduğu yerde kalma çabasıyla uylukları ağrıyan Loth, kollarını Tané'ye doladı ve korsanların zerreye dönüşmesini izledi.

"Aziz merhamet etsin. Sesi çatallaştı. "Kutsanmış genç kız, seni koru zavallı hizmetçi.'

Bir ışık parlaması batıya bakmasını sağladı. Şimdi *Kara Güvercin'in* yelkenleri yanıyordu ve aniden Wyrm'ler akın etmeye başlamıştı. Drakon Ordusu. Loth karanlığı araştırdı, kalbi gümbürdüyordu.

Her zaman bir usta vardı.

Yüksek Batılı varlığını bir ateş püskürterek duyurdu. *Kara Güvercin'in* üzerinde kanatlandı ve kuyruğuyla direklerinden birini parçaladı.

Valeysa. Umutsuzluk Ateşi. Harlowe onun çok yakında olduğunu söylemişti. Kömür gibi sıcak pulları, şimdi filoyu kasıp kavuran ateşi içiyor gibiydi. Takipçileri listedeki *Pursuit'in* üzerine üşüşürken, Loth'u iliklerine kadar sarsan bir kükreme çıkardı.

Tané ejderhasını ileriye doğru itti. *Ebedi Gül* görüş alanındaydı. Eğer şimdi inerlerse, Valeysa kesinlikle onları işaretleyecekti. Eğer kaçarlarsa, Thim tek başına kalacaktı. Binekleri zarif bir dalışa geçerken Loth midesinin yerinden çıkacağını düşündü.

Thim karga yuvasındaydı. Kurtarmanın geldiğini görünce daha da yükseğe, ana direğin tepesine tırmandı ve orada tehlikeli bir şekilde çömeldi. As

geçerken ejderha onu kuyruğuyla yakaladı. *Ejderha* onu *Ebedi Gül'*den çekerken bacakları dönerek bağırdı.

Ejderha tekrar yükselmeye başlamıştı, bir bulut tepesine doğru. Havada sanki yüzüyormuş gibi hareket ediyordu. Thim, pullarını tutamak olarak kullanarak vücuduna doğru acı içinde süründü. Yeterince yaklaştığında, Loth uzandı ve boynuna tırmanmasına yardım etti.

Bir çığlık kollarındaki tüm tüyleri diken diken etti. Bir wyvern alev püskürterek peşlerinden uçuyordu.

Ejderha bu tehditten bir sineğin rahatsız olacağı kadar rahatsız olmuş görünüyordu. Bir sonraki alev püskürmesi o kadar yaklaştı ki Loth kükürt kokusu aldı. Thim tabancasını kaldırdı ve yaratığa ateş etti. Çığlık attı ama gelmeye devam etti. Loth gözlerini sıkıca kapattı. Ya düşüp ölecekti ya da bir kaz gibi pişecekti.

Her ikisi de gerçekleşemeden, nereden geldiği belli olmayan güçlü bir rüzgâr neredeyse hepsini yerinden oynatacaktı. Uğultusu kulakları sağır ediyordu. Tek gözünü açabildiğinde, Loth ejderhanın Drakonik şeylerin ateş soluduğu gibi rüzgâr soluduğunu fark etti. Gözleri welkin mavisiyle parlıyordu. Burun deliklerinden bulut tütüyordu. Pullarında boncuk boncuk su toplanıyor ve yağmur gibi dağılıyordu.

Wyrm öfkeyle çığlık attı. Derisi buğulandı ve çenesi açıldı, ama alevi söndü, boğazına geri döndü - ve sonunda rüzgâr kanatlarını katladı ve onu denize doğru yuvarlanmaya gönderdi.

Yağmur Loth'un yüzünü dövdü. Su tükürdü. Ejderha bulutlara girerken şimşekler çaktı, muzafferdi, yükselirken kendini sisle kapladı.

İşte o zaman Tané bir tarafa yığıldı. O düşerken, merhametli bir içgüdü Loth'un elini uzatmasına neden oldu. Parmakları Tané'nin tuniğinin arkasını yakaladı, hem de bir kalp atışı kadar erken. Ejderha hırladı. Nefes nefese kalan Loth Tané'yi kendine doğru çekti ve Thim de bir kolunu ikisine doladı.

Tané cansızdı, başı sallanıyordu. Loth kılıfın hâlâ kuşağında olup olmadığını kontrol etti. Eğer şimdi çözülürse, mücevher sonsuza dek denizde kaybolacaktı.

"Umarım ejderhalarla nasıl konuşulacağını biliyorsundur," diye seslendi Thim'e. "Ona nereye gideceğini söyleyebilir misin?

Cevap yok. Loth omzunun üzerinden baktığında Thim'in şaşkınlıkla gökyüzüne baktığını gördü.

'Bir tanrının üzerinde oturuyorum,' dedi ay çarpmış bir halde. "Ben buna layık değilim.

En azından birileri bu kâbusu bir lütuf olarak görmüştü. Loth kendini toparladı ve ejderhaya seslendi.

Rüzgârın üzerinde bağırarak, "İyi karşılaştık, Doğu'nun büyük ejderhası," dedi. 'Beni anlayabilir misin bilmiyorum ama On İki Göl'ün Durmak Bilmeyen İmparatoru'yla konuşmalıyım. Bu son derece önemli. Bizi onun sarayına götürebilir misin?

Vücudundan bir gümbürtü geçti.

"Tané'ye tutun," dedi Inysh dilinde, "ve evet, Batı'nın oğlu, seni Bin Çiçek Şehri'ne götüreceğim.

63

Doğu

Tané uyandığında kendini bir pencereye bakarken buldu. Ötesindeki gökyüzü kemik külü kadar solgundu.

Gölgelikli bir yatakta yatıyordu. Biri ona temiz ipek giysiler giydirmişti ama teni tuzdan pütür pütür olmuştu. Yanında duran bir köz çanağı tavana kıpkırmızı bir ışık saçıyordu.

Hatırladığında eli irkilerek yanına gitti.

Kuşağı gitmişti. Dehşete kapılarak yorganları karıştırdı, neredeyse kendini bakır bir yatak ısıtıcısında haşlayacaktı ki yatağın yanındaki sehpanın üzerinde çantasını buldu.

Yükselen mücevher içeride parlıyordu. Tané yastıklara gömüldü ve çantayı göğsüne doğru tuttu.

Uzun bir süre yatakta kaldı, uykuya daldı. Sonunda odaya bir kadın girdi. Mavi ve beyaz kat kat giyinmişti ve eteğinin ucu yere değiyordu.

"Asil binici. Ellerini kavuşturarak Tané'ye reverans yaptı. "Bu mütevazı kişi seni uyanık bulduğu için rahatladı.

Oda yüzüyordu. "Burası neresi?

'Burası Bin Çiçek Şehri ve siz de şu anda yüce yıldızların altında hüküm süren On İki Gölün Durmak Bilmeyen İmparatoru Majestelerinin evindesiniz. O ki, sizi yanında görmekten

Misafir,' diye gülümseyerek cevap verdi kadın. 'Size yiyecek bir şeyler getireceğim. Uzun bir yolculuk yaptınız.

"Bekleyin. Lütfen,' dedi Tané, doğrulup oturarak. "Nayimathun nerede?

'Derin Karlar'ın parlayan Nayimathun'u dinleniyor. Arkadaşlarına gelince, onlar da sarayda misafir.

'Deniz yasağını ihlal ettiği için Batılıyı cezalandırmamalısınız. Onda ihtiyacım olan bilgi var.

"Arkadaşlarınızdan hiçbiri zarar görmedi," dedi kadın. "Burada güvendesiniz.

Odadan geri çekildi.

Tané süslü tavana, gece ağacından mobilyalara baktı. Sanki yeniden bir biniciymiş gibiydi.

Bin Çiçek Şehri. On İki Göl İmparatorluğu'nun kadim başkenti. Sarayı sadece onurlu Durmayan İmparator'a ve onurlu Büyük İmparatoriçe Dowager'a değil, İmparatorluk Ejderhası'nın kendisine de ev sahipliği yapıyordu. Seiiki ejderhaları rehberlik için en büyüklerine bakarlardı, ancak Lacustrine kuzenleri tek bir hükümdara hesap verirdi.

Kalçası zonkluyordu. Çarşafları geriye itti ve sargılı olduğunu gördü.

Dut kırmızısı cübbeler giymiş Seiikinli adamı hatırladı. Kaderinden kaçan bir başka bilgin. Ona uzun zamandır onurlandırılan Neporo'nun soyundan geldiğini söylemişti.

İmkansız, kesinlikle. Neporo bir kraliçeydi. Onun soyundan gelenlerin Seiiki'nin en uzak köşelerinde bir balıkçı köyünde yaşamlarını sürdürmeleri pek mümkün değildi.

Hizmetçi geri döndü ve bir tepsi koydu. Kırmızı çay, yulaf lapası ve haşlanmış yumurta ile kış kavunu.

"Sizin için bir banyo dolduracağım. "Teşekkür ederim," dedi Tané.

Beklerken yemeği karıştırdı. Durmak bilmeyen İmparator onun ne olduğunu öğrendiğinde onu uzun süre misafir etmeyecekti. Bir kaçak. Bir katil.

"Günaydın.

Thim kapı aralığındaydı, temiz traşlı ve Lacustrine giysileri içindeydi. Kendini yatağının yanındaki sandalyeye bıraktı.

"Hizmetçi bana uyanık olduğunu söyledi," dedi Seiikinese dilinde.

Ses tonu soğuktu. Gemide birlikte çalışmış olsalar bile, yine de onu mürettebatından çalmıştı.

'Gördüğünüz gibi,' dedi Tané.

"Size teşekkür etmek istedim," diye ekledi başını eğerek, "hayatımı kurtardığınız için.

"Seni kurtaran yüce Nayimathun'du. Tané çay fincanını yere bıraktı. "Batılı nerede, saygıdeğer Thim?

'Lord Arteloth Alacakaranlık Bahçeleri'nde. Sizinle konuşmak istiyor.

"Giyindiğim zaman geleceğim. "Neden Uçurum'un ötesinden gelen insanlarla yelken açtın?" demeden önce durakladı.

Thim kaşlarını çattı.

Tané ona, 'Onlar sadece ateş püskürtenlerden değil, ejderhalarımızdan da nefret edecek şekilde yetiştirildiler,' diye hatırlattı. "Bunu bile bile neden onlarla yelken açtın?

'Belki de sen gerekir sor kendin a farklı Soru, Onurlu Miduchi,' dedi. 'Hepimiz aynı olsaydık dünya daha iyi bir yer olur muydu?

Kapı arkasından kapandı. Tané onun sözlerini düşündü ve verecek bir cevabı olmadığını fark etti.

Hizmetçi kısa süre sonra onu banyoya götürmek için geri döndü. Onun yardımıyla Tané yatağından kalktı ve topallayarak yan odaya geçti.

"Dolapta giysiler var," dedi hizmetçi. "Giyinmek için yardıma ihtiyacınız var mı, asil binici?

"Hayır. Teşekkür ederim.

"Pekâlâ. Saray arazisini keşfetmekte özgürsünüz, ancak iç avluya girmemelisiniz. Majesteleri yarın Düşen Yıldız Salonu'nda bulunmanızı arzu ediyor.

Böylece Tané tekrar yalnız kaldı. Banyo odasının gölgesinde durdu ve kuş seslerini dinledi.

Banyo ağzına kadar sıcak suyla doluydu. Tané bornozunu omuzlarından kaydırdı ve kalçasını açtı. Boynunu büktüğünde, birinin kurşun sıyrığını kapattığı dikişleri görebiliyordu. Ateşi çıkmadığı için şanslıydı.

Kendini banyoya bıraktığında kollarına kuş derisi bulaşmıştı. Saçlarındaki tuzu temizledikten sonra iliklerine kadar yorgun bir şekilde suya uzandı.

Bir hanımefendi olarak hitap edilmeyi ya da kendisine güzel odalar verilmesini hak etmiyordu.

Bu barış uzun sürmeyecekti.

Temizlendikten sonra Tané giyindi. Bir atlet ve siyah ipek bir tunik, ardından pantolon, çoraplar ve rahat kumaş botlar. Sırada kürkle süslenmiş kolsuz mavi bir palto ve son olarak da yeni bir kuşak vardı.

Nayimathun'la yüzleşeceğini düşündüğünde kalbi duracak gibi oldu. Ejderhası onun ellerindeki kanı görmüştü.

Birisi kapının yanına bir koltuk değneği bırakmıştı. Tané onu aldı ve yatak odasından çıkıp kafesli pencereler ve zengin panelli duvarlardan oluşan bir geçide adım attı. Boyalı takımyıldızlar tavandan ona doğru parlıyordu. Zemin koyu renkli taşla döşenmişti ve alttan ısıtılıyordu.

Dışarıda, bir ejderha sürüsünü barındırabilecek büyüklükte bir avlu gördü. Fener ışığı kül rengi bir sisin içinden yanıyordu. Her katmanı mavinin daha koyu bir tonuna sahip, katmanlı mermerden bir teras üzerinde yükselen büyük salonu görebiliyordu.

"Asker," dedi Tané bir muhafıza, "bu mütevazı kişi Alacakaranlık Bahçeleri'ni nasıl bulacağını sorabilir mi?

"Hanımefendi," dedi, "Alacakaranlık Bahçeleri şu tarafta.

Uzaktaki bir geçidi işaret etti.

Avludan geçmesi sonsuza kadar sürdü. Düşen Yıldız Salonu tepesinde beliriyordu. Yarın onun içinde, Lakseng Hanedanı'nın başının önünde duracaktı.

Daha fazla muhafız onu arazide yönlendirdi. Sonunda doğru kapıya ulaştı. Kar avludan temizlenmişti ama burada dokunulmadan bırakılmıştı.

Alacakaranlık Bahçeleri Hisan Burnu'nda bir efsaneydi. Alacakaranlıkta, ışık sinekleriyle canlandıkları söylenirdi. Gece açan çiçekler yolları tatlandırırdı. Aynalar ay ışığını yönlendirmek için orada burada dururdu ve göletler yıldızları daha iyi yansıtmak için durgun ve berraktı.

Gündüz bile bu inziva yeri bir tablo gibiydi. Yavaşça yürüyor, geçmiş Lacustrine hükümdarlarının ve onların eşlerinin heykelleri tarafından izleniyordu, bazılarına genç ejderhalar eşlik ediyordu. Her bir eşin elinde kremsi sarı-pembe güllerden oluşan bir saksı vardı. Tané'ye Seiiki'yi hatırlatan, kış için beyaza bürünmüş mevsim ağaçları da vardı. Evini.

Bir derenin üzerindeki köprüden geçti. Sisin içinden çam ağaçlarını ve bir dağın omzunu görebiliyordu. Bu ağaçların arasında yeterince uzun süre yürümesi onu Uzun Günler Gölü'ne götürecekti.

Nayimathun köprünün diğer tarafındaki karda kıvrılmıştı, kuyruğunun ucu bir lotus havuzunun içinde dönüyordu. Loth ve Thim yakındaki bir pavyonda derin bir sohbete dalmışlardı. Tané kendini toparladı. Yaklaştığında, Nayimathun burun deliklerinden bulutu üfledi. Tané koltuk değneğini bıraktı ve eğildi.

"Büyük Nayimathun.

Alçak bir hırıltı. Tané gözlerini kapattı.

"Kalk Tané," dedi ejderha. "Sana söylemiştim. Benimle bir arkadaşınla konuşur gibi konuşmalısın.

'Hayır, yüce Nayimathun. Sana dost olmadım,' Tané başını kaldırdı ama boğazında bir taş vardı. 'Ginura'nın onurlu Valisi beni Seiiki'den sürgün etmekte haklıydı. O gece benim yüzümden sahildeydin. Tüm bunlar, diğerlerinden birini değil de beni akraban olarak seçtiğin için oldu. Sesi titriyordu. 'Benimle nazikçe konuşmamalısın. Öldürdüm, yalan söyledim ve kendime hizmet ettim. Cezamdan kaçtım. İçimdeki su asla saf değildi.

Ejderha başını eğdi. Tané ona dönük kalmaya çalıştı ama bir utanç duygusu bakışlarını düşürmesine neden oldu.

'Bir ejderhayla akraba olmak için,' dedi Nayimathun, 'sadece sudan bir ruha sahip olmak yetmez. Denizin kanına sahip olmalısın ve deniz her zaman saf değildir. Tek bir şey değildir. İçinde karanlık, tehlike ve zalimlik vardır. Öfkesiyle büyük şehirleri yerle bir edebilir. Derinlikleri bilinemez; güneşin dokunuşunu görmezler. Miduchi olmak saf olmak değildir, Tané. Yaşayan deniz olmaktır. Bu yüzden seni seçtim. Sende bir ejderhanın kalbi var.'

Bir ejderhanın kalbi. Bundan daha büyük bir onur olamazdı. Tané konuşmak, bunu inkâr etmek istedi ama Nayimathun onu sanki bir yavruymuş gibi kucaklayınca dayanamadı. Kollarını arkadaşına sarıp titrerken gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Teşekkür ederim, Nayimathun.

Memnun bir gümbürtü ona cevap verdi. 'Şimdi suçluluk duygunu bırak, binici. Tuzunu harcama.

Uzun bir süre öyle kaldılar. Tané yanağını Nayimathun'a bastırırken ürperdi. Susa öldüğünden beri omuzlarında isimsiz bir ağırlık taşıyordu ama artık taşıyamayacağı kadar ağır değildi. Ağlamadan nefes alabildiğinde, elini Nayimathun'un

Nayimathun yaralanmıştı. Eti şimdi metal bir pul kaplamıştı ve üzerine şifa dilekleri kazınmıştı.

"Bunu kim yaptı?

'Artık bir önemi yok. Gemide olanlar geçmişte kaldı. Nayimathun burnuyla ona vurdu. "İsimsiz Olan yükselecek. Doğu'daki her ejderha bunu hissedebilir.

Tané gözyaşlarını kuruladı ve çantaya uzandı. "Bu sana ait.

Avucunun içinde yükselen mücevheri uzattı. Nayimathun onu narin bir şekilde kokladı.

"Yan tarafına dikilmiş olduğunu söylüyorsun.

"Evet," dedi Tané. "Orada hep bir şişlik vardı. Boğazı tekrar daraldı. "Ailem hakkında hiçbir şey bilmiyorum, ya da onu neden yan tarafıma koyduklarını, ama adada, *Pursuit'*in mürettebatından biri mücevheri gördü. Benim ... Neporo'nun soyundan geldiğimi söyledi.

Nayimathun daha fazla bulut üfledi. "Neporo," diye yineledi. 'Evet... onun adı buydu. Bu mücevheri ilk kez o kullanmıştı.

"Ama Nayimathun, ben bir kraliçe soyundan gelemem," dedi Tané. "Ailem çok fakirdi.

'Onun mücevheri sende, Tané. Tek açıklama bu olabilir,' dedi Nayimathun. 'Büyük İmparatoriçe Dowager ılımlı bir hükümdardı ama torunu genç ve fevri. Mücevherin gerçek doğasını aramızda tutmamız en iyisi olur, yoksa senden alınır. Bakışları Loth'a kaydı. 'Bu nerede olduğunu biliyor ama benden korkuyor. Belki de başka bir insana güvenecektir.

Tané onun görüş alanını takip etti. İkisinin de kendisini izlediğini görünce Loth Thim'le konuşmayı kesti.

'Yarın onun çağrısını desteklemelisiniz. Durmayan İmparator ile Inys Kraliçesi Sabran arasında bir ittifak önermek istiyor,' dedi Nayimathun.

"Onurlu Durmayan İmparator asla kabul etmeyecektir. Tané şaşkına dönmüştü. "Bunu ona teklif etmek bile delilik olur.

'Ayartılmış olabilir. Şimdi İsimsiz Olan geliyor, birlikte durmamız büyük önem taşıyor'.

"Geliyor o zaman?

Bunu hissettik. Bizim gücümüzün azalması ve onun gücünün artması. Ateşi her zamankinden daha sıcak yanıyor. Nayimathun onu dürttü. 'Şimdi git. Elçisine sor

mücevher hakkında. Onu almalıyız.'

Tané yükselen mücevheri bir kenara koydu. Loth ikiz hakkında ne biliyor olursa olsun, onu ejderha türüne ya da ona savaşmadan vermeyi kabul etmesi pek olası değildi.

Köprüyü yürüyerek geçti ve köşkteki iki adama katıldı. "Bana azalan mücevherin nerede olduğunu söyle," dedi Batılıya. 'O olmalı ejderha türüne geri dönecek.'

Loth yüzünü düzeltmeden önce gözlerini kırpıştırdı. "Bu söz konusu bile olamaz," dedi. "Inys'teki sevgili dostum mücevherin sahibidir.

"Hangi arkadaş bu?

"Onun adı Eadaz uq-Nāra. Leydi Nurtha. O bir büyücüdür.'

Tané bu kelimeyi daha önce hiç duymamıştı. "Sanırım *büyücü* demek istiyor," dedi Thim Seiikince Tané'ye.

"Mücevher bu Leydi Nurtha'ya ait değil," dedi Tané sinirlenerek. "O ejderha türüne ait.

"Kendi sahiplerini seçerler. Ve sadece ölüm Ead ile azalan mücevher arasındaki bağı koparabilir.

"Buraya gelebilecek durumda mı?" "Ağır hasta.

"İyileşecek mi?

Gözlerinde bir şey parıldadı. Kollarını korkuluklara dayadı ve gözlerini çam ağaçlarına dikti.

'Onu iyileştirmenin bir yolu olabilir,' diye mırıldandı. 'Güney'de wyrm avcıları tarafından korunan bir portakal ağacı var. Meyvesi zehirin etkilerini yok edebilir.

"Wyrm avcıları. Tané bu açıklamadan hoşlanmamıştı. "Peki bu Eadaz uq- Nāra da bir wyrm-katili mi?

"Evet.

Tané gerildi. 'Farkındayım,' dedi, 'Uçurum'un ötesinde ejderhalarımızı kötü olarak gördüğünüzü biliyorum. Onları İsimsiz Olan kadar acımasız ve korkutucu buluyorsunuz.

"Bazı yanlış anlaşılmalar olduğu doğru ama Ead'in sizin Doğulu ejderhalarınızdan birine asla zarar vermediğinden eminim. Dönüp ona baktı. "Yardımınıza ihtiyacım var Leydi Tané. Görevimi yerine getirmek için.

"Peki neymiş o?

"Birkaç hafta önce Ead, bir zamanlar mücevherinizi kullanan Neporo adlı Doğulu bir kadından bir mektup buldu.

Yine Neporo. Adı dünyanın her yerindeydi ve yüzü olmayan bir hayalet gibi Tané'nin peşini bırakmıyordu.

"Bu ismi biliyor musun? Loth onu inceleyerek,

"Evet" dedi. "Evet. Mektupta ne yazıyordu?

'İsimsiz Olan, iki mücevherle birlikte Uçurum'a bağlandıktan bin yıl sonra geri dönecekti. Seiiki İmparatoriçesi Mokwo'nun hükümdarlığının yirminci yılında, baharın üçüncü gününde bağlanmıştı.

Tané hesapladı. "Bu bahar. Onun yanında, Thim nefesinin altından

küfretti. 'Kraliçe Sabran ayağa kalktığında onunla buluşmamızı istiyor.

Onu yok edemeyiz.

Ascalon kılıcı olmadan olmaz ama mücevherlerle onu yeniden bağlayabiliriz. Loth durakladı. "Fazla zamanımız yok. İddia ettiğim şeyle ilgili çok az kanıtım olduğunu ve bana inanmayabileceğinizi biliyorum. Ama bana güvenecek misiniz?

Bakışları açık ve samimiydi.

Sonunda karar vermek kolay oldu. Mücevherleri yeniden bir araya getirmekten başka çaresi yoktu.

'Büyük Nayimathun mücevherlerden kimseye bahsetmememiz gerektiğini söylüyor, çünkü başkalarının onları almaya çalışabileceğinden korkuyor,' dedi. 'Yarın Majesteleriyle buluştuğumuzda, kraliçenizin teklifini ona ileteceksiniz. Eğer ittifakı kabul ederse... Kraliçenize kararını bildirmek için Nayimathun'la birlikte Inys'e uçup uçamayacağımı soracağım. Oraya giderken, güneye gideceğiz. Şifalı meyveyi bulacağım ve onu Eadaz uq-Nāra'ya götüreceğiz.

Loth o zaman gülümsedi ve nefesi beyaz bir tüy halinde çıktı. "Teşekkür ederim, Tané.

"Bunu Majestelerinden saklamak hoşuma gitmiyor," diye mırıldandı Thim. 'O İmparatorluk Ejderhası'nın seçilmiş temsilcisi. Yüce Nayimathun ona güvenmiyor mu?

"Tanrıları sorgulamak bize düşmez.

Ağzı ince bir çizgiye dönüştü ama başını salladı.

Tané, Loth'a, "Onurlu Durmayan İmparator Lord Arteloth Beck'e ikna edici bir savunma yaptığınızdan emin olun," dedi. "Gerisini bana bırak.

İlk ışık sarayın üzerine yağ gibi yayıldı. Loth yansımasını düşündü. Pantolon ve cüppe yerine şimdi Lacustrine sarayı tarzında mavi bir tunik ve düz çizmeler giyiyordu. Bir hekim tarafından muayene edilmiş ve vebaya dair hiçbir bulguya rastlanmamıştı.

Tané'nin önerdiği plan işe yarayabilirdi. Eğer Ead gibi büyücü kanı taşıyorsa, o zaman bir portakalı geri getirebilirdi. Bu düşünce onu önümüzdeki toplantı için cesaretlendirdi.

Ejderha Nayimathun, büyüklüğü dışında Fýredel'e hiç benzemiyordu. Dağ gibi dişleri ve havai fişek gibi gözleriyle korkunç görünse de, neredeyse nazik görünüyordu. Tané'yi kuyruğuyla bir anne gibi kucaklamıştı. Thim'i kurtarmıştı. Bu yaratığın bir insana karşı şefkat duyabildiğini görmek Loth'un dininden bir kez daha şüphe etmesine neden oldu. Bu yıl ya Aziz'in bir sınavıydı ya da dinden dönmenin eşiğindeydi.

Çok geçmeden bir hizmetkâr onu, Durmayan İmparator'un beklenmedik ziyaretçilerini kabul edeceği Düşen Yıldız Salonu'na götürmek üzere geldi. Diğerleri çoktan dışarıdaydı. Thim neredeyse Loth'la aynı şekilde giyinmişti, Tané'ye ise Loth'a statü göstergesi olarak çarpan kürk astarlı bir palto daha verilmişti. Ejderha kuşlarına çok büyük saygı duyuluyor olmalıydı.

"Unutma," dedi ona, "mücevher hakkında hiçbir şey söyleme.

Yanındaki çantaya dokundu. Loth başını kaldırıp salona baktı ve derin bir nefes aldı.

Silahlı muhafızlar onları ejderha heykelleriyle çevrili, çivili mavi kapılardan geçirdi. Daha fazla muhafız, onları salonun ortasına götürecek olan cilalanmış koyu renkli ahşap yolun her iki yanında duruyordu. Loth gece yarısı taşından sütunlara baktı.

Kafesli bir tavan yukarıda yükseliyor, paneller bir ejderha oymasının etrafına diziliyordu. Her panel ayın bir evresini gösteriyordu. Fenerler alt alta asılmıştı, böylece sürekli kayan yıldızlar gibi görünüyorlardı.

On İki Göl'ün Durmak Bilmeyen İmparatoru Dranghien Lakseng, kalıplanmış gümüşe benzeyen yükseltilmiş bir tahtta oturuyordu. Etkileyici bir görüntüsü vardı. Siyah saçları, başının tepesinde bir düğümle bağlanmış, inciler ve gümüş yapraklı çiçeklerle süslenmişti. Oniks parçaları gibi gözler. Kalın kaşlar. Dudakları da elmacık kemikleri gibi keskin kesilmiş, kemerli bir gülümsemeye sahipti. Cübbesi siyahtı, her tarafı yıldızlarla işlenmişti, bu yüzden sanki geceyi giymiş gibi görünüyordu. Otuz yaşından fazla değildi.

Tané ve Thim diz çöktü. Loth da aynısını yaptı. "Ayağa kalk," dedi berrak, pürüzsüz bir ses.

Ayağa kalktılar.

"Önce hanginize hitap edeceğimi bilemiyorum," dedi Ebedi İmparator, birkaç dakika sessizlik içinde geçtikten sonra. 'Seiiki'den bir kadın, Batı'dan bir adam ve kendi tebaamdan biri. Büyüleyici bir kombinasyon. Sanırım Inysh ile yetinmek zorundayız, çünkü bana Lord Arteloth, başka bir şey konuşmadığınız söylendi. Neyse ki, çocukken dünyanın dört bir yanından birer dil öğrenmek için kendime meydan okudum.

Loth boğazını temizledi.

"Majesteleri," dedi. "Inysh dilini çok iyi konuşuyorsunuz.

'Gerçekten pohpohlanmaya gerek yok. Büyük Sekreterliğimden bunu fazlasıyla alıyorum. Sonsuz İmparator onlara kibirli bir gülümsemeyle baktı. 'Yüzyıllardır On İki Göl İmparatorluğu'na ayak basan ilk Inysh erkeğisiniz. Yetkililerim bana Inys Kraliçesi Sabran'dan bir mesaj getirdiğinizi söylediler ama ejderha sırtında gelmişsiniz ve resmi elçilerin genelde olduğundan daha dağınık görünüyorsunuz.

"Ah, evet. Özür dilerim-'

Thim, "Tahtınızın altında duran bu kişi konuşabilir mi Majesteleri," diye söze girdi. Durmak bilmeyen İmparator başını eğdi. "Ben Kraliçe Sabran'ın emrinde çalışan bir korsanım.

"Inysh kraliçesinin emrinde çalışan bir Lacustrine denizcisi. Bugün gerçekten de sürprizlerle dolu bir gün.

Thim yutkundu.

"Kaptanım ve mürettebat arkadaşlarımın hâlâ mahsur kaldığı Tüy Adası'nda bir fırtına yüzünden karaya oturduk," diye devam etti. 'Gemimiz, *Pursuit'i* doğuya doğru kovalayan Seiiki'nin asil binicisi tarafından ele geçirildi. Yüce ejderha Nayimathun'u kurtardık ve o da bizi size getirdi.

"Ah," diye mırıldandı Durmayan İmparator. "Söyleyin bana Leydi Tané, sözde Altın İmparatoriçe'yi buldunuz mu?

'Evet Majesteleri,' dedi Tané, 'ama onu canlı bıraktım. Amacım saygıdeğer dostum, Derin Karlar'ın ışıltılı Nayimathun'unu kurtarmaktı.

"Majesteleri. Thim tekrar dizlerinin üzerine çöktü. 'Bu mütevazı kişi sizden Kaptan Harlowe'a yardım etmesi ve savaş gemisi *Rose'u* geri alması için Lacustrine donanmasını göndermenizi rica *ediyor*-'

"Mürettebatınız hakkında daha sonra konuşacağız," dedi Sonsuz İmparator bir elini sallayarak. Başparmağını geniş bir halka çevreliyordu. "Şimdilik Kraliçe Sabran'dan gelen mesajı dinleyeceğim.

Derisi diken diken olan Loth burnundan derin bir nefes çekti. Bundan sonra olacakları onun sözleri belirleyecekti.

"Majesteleri," diye başladı, "İsimsiz Olan, ortak düşmanımız, yakında geri dönecek.

Cevap yok.

"Kraliçe Sabran'ın elinde kanıt var. Komoridu'lu Neporo'dan bir mektup. Doğu'nun ejderhaları tarafından bilindiğine inandığım göksel mücevherlerle bağlanmış. Bağlama, yapıldıktan bin yıl sonra, gelecek baharın üçüncü gününde sona erecek.

"Komoridu'lu Neporo bir efsane figürüdür," dedi Durmayan İmparator. "Benimle alay mı ediyorsunuz?

"Hayır. Loth başını eğdi. "Gerçek bu, Majesteleri. "Bu

mektup sizde mi?

"Hayır.

"Yani var olduğuna dair sözünüze güvenmek zorundayım. Ağzının köşesi mizahsız bir şekilde seğirdi. "Pekâlâ. İsimsiz Olan geliyorsa, benden ne istiyorsun?

Loth sözlerini aceleye getirmemeye çalışarak, "Kraliçe Sabran yükseldiği gün Abyss'te canavarla yüzleşmemizi istiyor," dedi. 'Eğer bunu yapacaksak, yardıma ve yüzyıllardır süregelen korku ve şüpheyi bir kenara bırakmaya ihtiyacımız olacak. Eğer Majesteleri onun adına On İki Göl İmparatorluğu'nun ejderhalarına aracılık etmeyi kabul ederse, Kraliçe Sabran Virtudom ile Doğu arasında resmi bir ittifak teklif ediyor. Dünya için en iyisini düşünmeniz için size yalvarıyor, çünkü İsimsiz Olan hepimizi yok etmeye çalışıyor.

Durmayan İmparator çok uzun bir süre sessiz kaldı. Loth ifadesini net tutmaya çalıştı ama yakasının altında ter vardı.

"Bu... beklediğim gibi değil," dedi Durmayan İmparator sonunda. Bakışları deliciydi. "Kraliçe Sabran'ın bir planı var mı?

'Majesteleri iki cepheden saldırı önerdi. İlk olarak,' dedi Loth, 'Batı, Kuzey ve Güney'in hükümdarları Drakon kalesi Cárscaro'yu geri almak için ordularını birleştirecekler.

Loth bunu söylerken bile Donmata Marosa'nın yüzü hafızasında beliriverdi.

Şehre saldırılırsa hayatta kalabilecek miydi?

"Bu, canavarın sağ kanadı Fýredel'in dikkatini çekecektir," diye devam etti. "Drakon Ordusu'nun en azından bir kısmını burayı savunmak için göndereceğini ve İsimsiz Olan'ı daha savunmasız bırakacağını umuyoruz.

"Sanırım canavarı geri püskürtmek için de bir planı var.

"Evet.

"Kraliçe Sabran gerçekten de hırslı," dedi Durmak Bilmeyen İmparator, tek kaşı kalkarak, "ama tanrılarının emeği karşılığında ülkeme ne teklif ediyor?

Bakışları buluştuğunda, Loth birden Rauca'daki cam üfleyicisini hatırladı. Pazarlık yapmak hiçbir zaman onun güçlü yanı olmamıştı. Şimdi dünyanın kaderi için pazarlık yapması gerekecekti.

'İlk olarak, tarih yazma şansı,' diye başladı. 'Bu hareketinizle Uçurum'a köprü kuran imparator olacaksınız. Yeniden özgürce ticaret yapabileceğimiz bir dünya hayal edin; ortak bilgimizden, ortak kültürümüzden faydalanabileceğimiz bir dünya.

-'

'-*benim* ejderhalarım,' diye araya girdi Durmayan İmparator. 'Ve sanırım Seiiki'deki silah arkadaşlarımınkiler. Resmettiğiniz dünya çok güzel ama kızıl hastalık kıyılarımız için her zamanki gibi bir tehdit olmaya devam ediyor.

'Eğer ortak düşmanımızı yener ve Drakonik desteği ortadan kaldırırsak, kızıl hastalık da ortadan kalkacaktır.

'Sadece umut edebiliriz. Başka ne olabilir ki?'

Loth, Erdemliler Konseyi'nin yapmasına izin verdiği teklifleri yaptı. Virtudom ve Doğu arasında yeni bir ticaret ortaklığı. Inysh'in, ittifak devam ettiği sürece, çatışma veya felaket durumunda Lacustrine'i hem mali hem de askeri olarak destekleyeceğine dair garanti. Doğu ejderhaları için mücevher ve altın olarak bir haraç.

"Tüm bunlar kulağa çok makul geliyor," dedi Durmayan İmparator, "ama evlilikten bahsetmediğinizi fark ettim, Lord Arteloth. Majesteleri evlenme teklif *ediyor mu?*

Loth dudaklarını ıslattı.

"Kraliçem bu tarihi ittifakı evlilik yoluyla güçlendirmekten onur duyacaktır," diye söze başladı gülümseyerek. Margret bile onun gülümsemesinin her kalbi yumuşatabileceğini kabul etmişti. 'Ancak, kendisi son zamanlarda dul kaldı. Bunun sadece askeri bir ittifak olmasını tercih ederdi. Elbette,' diye ekledi, 'Lacustrine geleneklerinin evlilik olmadan bunu yasaklamasını anlayışla karşılar.

"Majesteleri için üzülüyorum ve kederinde güç bulması için dua ediyorum. Sonsuz İmparator durakladı. 'Evlilik ve ardından gelecek varis *olmadan* bu farklılıkların üstesinden gelebileceğimizi düşünmesi takdire şayan. Gerçekten de tüm bunlar modernliğe doğru atılmış bir adım.

Parmaklarını tekrar tahtının kollarına vurarak Loth'u hafif bir ilgiyle inceledi.

'Diplomat olmadığınızı söyleyebilirim Lord Arteloth, ama beni pohpohlama girişimleriniz beceriksizce olsa da iyi huylu. Ve bunlar umutsuz zamanlar,' diye sözlerini tamamladı Durmayan İmparator. 'Modern bir ittifak adına... evliliği anlaşmanın bir ön koşulu haline getirmeyeceğim.

"Gerçekten mi? Loth ağzından kaçırdı. "Majesteleri," diye ekledi, yüzü ateş içindeydi.

"Bu kadar çabuk kabul etmem sizi şaşırttı.

"Daha fazla zorluk bekliyordum," diye itiraf

etti Loth.

'İleriye dönük bir hükümdar olduğumu hayal etmeyi seviyorum. Ve şu anda evlenecek durumda değilim. Yüzü bir an için gerildi. 'Açıklığa kavuşturmalıyım ki Lord Arteloth, ben sadece İsimsiz Olan'a karşı durmayı kabul ediyorum. Ticaret gibi diğer meselelerin çözülmesi çok daha fazla zaman alacaktır. Kızıl hastalığın devam eden tehdidi göz önüne alındığında.

"Evet, Majesteleri.

'Elbette, denizde bir savaşa *şahsen* rıza göstermem, sizin için değerli olsa da, bunun gerçekleşeceğinin garantisi değil. Önce Büyük Sekreterliğime danışmalıyım, çünkü halkım bir imparatoriçe ile ittifak yapılmasını bekleyecek ve sanırım daha eski kafalı olanları bunu savunacaktır. Her iki durumda da, akıllıca bir çerçeveye oturtulmalı.

Loth endişelenemeyecek kadar rahatlamıştı. "Elbette.

'Yol göstericim olan İmparatorluk Ejderhası'na da danışmalıyım. Bu ülkenin ejderhaları onun tebaasıdır, benim değil ve ancak bu ittifakı hoşuna giderse ikna olacaktır.

"Anlıyorum. Loth alçak sesle eğildi. "Teşekkür ederim, Majesteleri. Doğruldu ve boğazını temizledi. "Hepimiz için büyük bir risk var, biliyorum. Ama hangi hükümdar bundan kaçınarak tarih yazdı?

Bunun üzerine Ebedi İmparator kendine bir gülümseme hayaleti verdi.

'Bir anlaşmaya varana kadar, Lord Arteloth, burada

onur konuğum,' dedi. 'Ve bakanlarım daha fazla tartışma gerektiren herhangi bir endişeyi dile getirmedikleri sürece, şafak sökmeden bir cevap alacaksınız.

"Teşekkür ederim. Loth tereddüt etti. "Majesteleri, Leydi Tané bu haberi Kraliçe Sabran'a götürmek için ejderha sırtında gidebilir mi?

Tané ona baktı. "Leydi Tané benim tebaam değil Lord Arteloth," dedi Ebedi İmparator. 'Bu konuyu onunla kendiniz görüşmeniz gerekecek. Ama önce,' dedi, 'Leydi Tané'nin kahvaltıda bana katılmasını isterim.

Ayağa kalktığında muhafızlar irkilerek dikkat kesildiler. Tané ile başka bir dilde konuştu ve başını sallayarak onunla birlikte gitti.

Loth, Thim'le birlikte Alacakaranlık Bahçeleri'ne doğru yürüdü. Thim gölün üzerinde bir taş kaydırdı.

"Bakanların ne dediği önemli değil. Loth

kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?

"Majestelerinin, parlayan İmparatorluk Ejderhası dışında kulak verdiği tek öğüt, büyükannesi Dowager Büyük İmparatoriçe'ninkidir. Thim dalgaların yayılışını izledi. 'Ona herkesten çok saygı duyar. O taht odasında aramızda geçen her kelimeyi zaten biliyordur.

Loth omzunun üzerinden baktı.

'Eğer ona ittifaka karşı tavsiyede bulunursa-'

"Tam tersine," dedi Thim, "bence bunu teşvik edecektir. Böylece hükümdarlık unvanına layık bir şekilde yaşayabilir. Bir ölümlü, unutulmaz ve tarihi eylemler dışında nasıl *sürekli* olabilir ki?

"O zaman bir umut olabilir. Loth bir nefes verdi. "Beni mazur görmelisin, Thim. Eğer bu işe yarayacaksa, ben de üzerime düşeni yapmalı ve bunun için dua etmeliyim.

Tané çocukken kendisi için pek çok olası gelecek hayal etmişti. Rüyalarında, ejderhasının sırtında ateş püskürten iblisleri yere sermişti. Seiiki'deki en büyük binici olmuştu, Prenses Dumai'den bile daha büyüktü ve çocuklar bir gün onun gibi olmak için dua etmişlerdi. Resmi büyük evlerin duvarlarına çizilmiş ve adı tarihe kazınmıştı.

Bunca zaman boyunca, bir gün On İki Gölün Durmak Bilmeyen İmparatoru ile Binler Şehri'nde yürüyeceğini hiç hayal etmemişti.

Çiçekler.

Durmak bilmeyen İmparator kürkle kaplı bir pelerin giyiyordu. Kardan temizlenmiş patikaları takip ederlerken, korumaları onları gölgeledi. Bir havuzun kenarındaki bir köşke vardıklarında, Durmayan İmparator sandalyelerden birini işaret etti.

"Lütfen," dedi. Tané oturdu, o da oturdu. "Orucumu açarken bana katılabileceğini düşünmüştüm.

"Bu mütevazı kuş onurlandırıldı
Majesteleri. "Bunun ne tür bir kuş
olduğunu biliyor musun?

Tané onun işaret ettiği yöne baktı. Yakınlarda bir kuğu yuvasıyla ilgileniyordu.

'Evet, tabii ki,' dedi. "Bir kuğu.

'Ah, herhangi bir kuğu değil. Lacustrine'de bunlara *sessiz* kuğular denir. İsimsiz Olan'ın seslerini boğazlarından yaktığı ve ancak o şeytanın sonunu sonsuza dek görecek bir hükümdar doğduğunda tekrar ötecekleri söylenir. Benim bu dünyaya geldiğim gece, yüzyıllar sonra ilk kez şarkı söylediklerini söylüyorlar. Gülümsedi. 'Ve insanlar biz hükümdarların kendimizi neden bu kadar büyük gördüğümüzü merak ediyor. Yaptıklarımızın kuşların bile umurunda olduğunu düşünmemizi sağlamaya çalışıyorlar.

Tané karşılığında biraz gülümsedi.

'Hikayenizi ilgi çekici buluyorum. Anladığım kadarıyla bir zamanlar gelecek vaat eden bir deniz muhafızıymışsınız, ancak Ginura'daki bir yanlış anlaşılma Tüy Adası'na sürülmenize neden olmuş.

'Evet, Majesteleri,' dedi Tané.

'Hikayelere karşı büyük bir sevgim var. Benimle dalga geçip başınıza gelen her şeyi anlatır mısınız?

Avuç içleri terliyordu.

"Başıma çok şey geldi," dedi sonunda. "Majestelerinin sabahının bir kısmını alabilir.

'Ah, meclis üyelerimin Lord Arteloth'un teklifi karşısında ellerini ovuşturmalarını izlemekten başka yapacak bir şeyim yok.

Hizmetçiler gelip onlara çay doldurdu ve yemek tabakları sundu: kırmızı dağ balına batırılmış hurmalar, güneş armutları, erik yapraklı elmalar, buharda pişmiş fındıklar, siyah pirinç yığınları. Her tabak yıldızlarla işlenmiş bir kare ipekle kaplıydı. Geçmişinden asla bahsetmemeye yemin etmişti ama adamın rahat gülümsemesi onu rahatlattı. Adam yemeğini yerken, kadın ona inzivayı nasıl bozduğunu ve

Sulyard'ın gelişine ve Susa'nın bunu gizlemek için yaptığı pervasızca girişimin bedelini nasıl ödediğine ve o zamandan beri olan her şeye tanık oldu.

Yan tarafına dikilmiş mücevher dışında her şey.

"Demek ejderhanı kurtarmak için sürgüne meydan okudun, hem de başarıya ulaşma umudun çok azken," diye mırıldandı Durmayan İmparator. 'Bunun için seni takdir ediyorum. Görünüşe göre kayıp adayı da bulmuşsun. Ağzını kuruladı. "Şimdi söyle bana - Komoridu'da bir dut ağacına rastladın mı?

Tané başını kaldırdı ve onun parlak bakışlarıyla karşılaştı.

"Ölü bir ağaç vardı," dedi. 'Ölü ve bükülmüş, üzeri yazılarla kaplıydı. Okumak için zamanım olmadı.

'Neporo'nun ruhunun ağaçta olduğunu söylüyorlar. Meyvesinden yiyen herkes onun ölümsüzlüğünü emer.

"Ağaç meyve vermedi, Majesteleri.

Yüzünden isimsiz bir duygunun titreşimi geçti.

"Önemli değil," dedi ve daha fazla çay için fincanını uzattı. Bir hizmetçi yeniden doldurdu. 'Artık geçmişinizi biliyorum, geleceğinizi merak ediyorum. Bundan sonra ne yapmayı planlıyorsun?

Tané parmaklarını kucağında birbirine kenetledi.

'İlk olarak,' dedi, 'İsimsiz Olan'ın yok edilmesinde bir rol oynamak istiyorum. Ondan sonra Seiiki'ye dönmek istiyorum. Tereddüt etti. "Majesteleri bunu yapmama yardım edebilirse, minnettar olurum.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?

"Benim adıma yüce Savaş Lordu'na yazarak. Ona parlayan İmparatorluk Ejderhası'nın bir tebaası olan Nayimathun'u geri aldığımı söylerseniz, davamı dinleyebilir ve geri dönmeme izin verebilir.

Durmayan İmparator çayını yudumladı.

'Kendi hayatını riske atarak Kaplan Gözü Filosu'ndan bir ejderhayı geri aldığın doğru. Kolay bir başarı değil,' diye kabul etti. 'Cesaretinizi ödüllendirmek için istediğinizi yapacağım - ama bir cevap almadan Seiiki'ye dönmenize izin veremeyeceğimi bilin. Bir kaçağın oraya izinsiz dönmesine izin vermek benim için büyük bir ihmalkârlık olur.

"Anlıyorum. "Çok

iyi.

Ayağa kalktı ve korkuluklara doğru yürüdü. Tané de ona katıldı.

'Görünüşe göre Lord Arteloth, teklifini kabul edersem Inys'e haber götürmeni istiyor,' dedi Durmayan İmparator. 'Benim kralım olmaya bu kadar hevesli misin?

Büyükelçi?'

"Bu işleri hızlandıracaktır, Majesteleri. Bu vesileyle bir Seiiki vatandaşının elçiniz olmasına izin verirseniz.

Mücevher yanında ağırlaşmıştı. Eğer reddederse, Güney'e doğru dolambaçlı yoldan gidemeyecekti.

'Bu alışılmadık bir şey olurdu. Sen benim tebaam değilsin ve utanç içindesin,' diye düşündü Durmak Bilmeyen İmparator, 'ama görünen o ki kaderimizde bir değişiklik olacak. Ayrıca, zaman zaman geleneklere karşı gelmeyi severim. Hiçbir hükümdar güvenli ellerle oynayarak ilerleme kaydedemez. Bu da memurlarımı tetikte tutuyor. Güneş ışığı saçlarının karanlığında parıldıyordu. 'Asla gerçekten yönetmemizi beklemiyorlar, biliyorsun. Eğer yaparsak, bize deli derler.

'Bizi ipek gibi yumuşak yetiştiriyorlar, bizi taşıyan gemiyi asla sallamayalım diye ölçüsüz lüks ve zenginlikle dikkatimizi dağıtıyorlar. Gücümüzden o kadar sıkılmamızı bekliyorlar ki, bizim yerimize onların yönetmesine izin verelim. Her tahtın ardında, sadece tahtta oturanı kukla haline getirmeye çalışan maskeli bir hizmetkâr vardır. Bunu bana saygıdeğer büyükannem öğretti.

Tané ne söyleyeceğinden emin olamadan bekledi.

Durmayan İmparator ellerini arkasında kavuşturdu. Büyük bir nefes omuzlarının yükselmesine neden oldu.

'Zor görevleri sonuna kadar götürme yeteneğini kanıtladın ve kaybedecek zamanımız yok,' dedi. 'Eğer Lord Arteloth'un istediği gibi benim Batı'daki elçim olmaya istekliysen, bunu reddetmek için bir neden göremiyorum. Çünkü bu yıl gelenekleri bozma yılı.

"Benim için bir onurdur, Majesteleri.

"Bunu duyduğuma sevindim. Ona şöyle bir baktı. 'Yolculuğunuzdan sonra yorgun olmalısınız. Lütfen odanıza dönün ve dinlenin. Sabran'a götürmek için bir karara vardığımda haberiniz olacak.

"Teşekkür ederim, Majesteleri.

Onu kahvaltısıyla baş başa bıraktı ve koridorlardan oluşan örümcek ağına geri döndü. Beklemekten başka yapacak pek bir şeyi olmadığı için yatağına uzandı.

Kapının çalınması onu uyandırdığında gecenin derinliğiydi. Kapıyı açtı ve Loth ile Thim'i içeri buyur etti.

"Eee?

Thim Seiikinese dilinde, "Çok saygıdeğer Durmayan İmparator kararını verdi," dedi. "Teklifi kabul etti.

Tané kapıyı kapattı.

"Güzel," dedi. Loth bir sandalyeye çöktü. "Neden bu kadar dehşete düşmüş görünüyor?

Çünkü ondan sarayda kalması istendi. Benden de donanmayı *Sonsuz Gül'ü* bıraktığımız yere yönlendirmeye yardımcı olmam için kalmam istendi.

Tané'nin içinden küçük bir ürperti geçti. Hayatında ilk kez Doğu'dan ayrılacaktı. Bu düşünce bir zamanlar onu korkuturdu ama en azından yalnız olmayacaktı. Yanında Nayimathun varken her şeyi yapabilirdi.

"Tané," dedi Loth, "Inys'e gitmeden önce güneye mi gideceksin?

Leydi Nurtha'yı zehirden kurtarması gerekiyordu. İki mücevher de İsimsiz Olan'a karşı kullanılmalıydı.

"Söyleyeceğim," dedi. "Bana ejderha avcılarının evini nerede bulacağımı söyle. Elinden geldiğince ona anlattı.

"Dikkatli olmalısın," dedi Loth. 'Oradaki kadınlar ejderhanı görürlerse muhtemelen katledeceklerdir.

'Ona dokunmayacaklar,' dedi Tané.

Ead bana şimdiki başrahibelerine güvenilmeyeceğini söyledi. Eğer seni yakalarlarsa, *sadece* Chassar uq-Ispad ile konuşmalısın. O Ead'ı önemsiyor. Onu iyileştirmek istediğini anlarsa sana yardım edeceğinden eminim. Loth boynundan bir zincir çıkardı. "Al bunu.

Tané teklif edilen nesneyi aldı. Gümüş bir yüzük. Üzerinde elmaslarla çevrili kırmızı bir mücevher vardı.

'Bu Kraliçe Sabran'a ait. Eğer bunu ona verirseniz, benden geldiğinizi anlayacaktır. Loth mühürlü bir mektup uzattı. 'Bunu da ona vermeni istiyorum. Böylece iyi olduğumu bilecek.

Tané başıyla onayladı, yüzüğü çantasına yerleştirdi ve mektubu yanına sığacak kadar küçülttü.

'Saygıdeğer Başkatip sabah sizinle buluşacak ve Kraliçe Sabran'a Majestelerinden bir mektup verecek. Bu şehirden karanlıkta ayrılacaksınız,' dedi Thim. 'Eğer bunu başarabilirseniz Leydi Tané, hepimiz size borçlu olacağız.

Tané pencereden dışarı baktı. Başka bir yolculuk.

'Bunun yapılmasını sağlayacağım, saygıdeğer Thim,' dedi. "Bundan emin olabilirsiniz.

64

Doğu

Sabah, saygıdeğer Baş Büyük Sekreter, Inys'e götüreceği mektubu Tané'ye verdi. Denizin ötesine elçilik gönderilmeyecek, şatafat ya da tören olmayacaktı. Haberleri bir ejderha ve bir kadın taşıyacaktı.

Silahları kendisine iade edildi. Buna ek olarak, bir Seiikinese tabancası ve daha ince bir kılıcın yanı sıra bir çift Lacustrine bıçaklı tekerlek aldı.

Ejderha sırtında ona iki hafta yetecek kadar yiyeceği vardı. Nayimathun balık ve kuş avlardı.

Bin Çiçek Şehri'nin üzerine karanlık çöktüğünde, Tané avluda Nayimathun'la karşılaştı. Nayimathun'un sırtına siyah deriden, kenarları ahşap ve altın cilayla süslenmiş bir eyer yerleştirilmişti ama *eyer* kelimesi bunun için fazla mütevazı kalıyordu; daha çok uzun bir uçuş sırasında binicinin uyumasını sağlayan açık bir tahtırevan gibiydi. Görevleri o kadar gizliydi ki, hiçbir Lacustrine saray mensubu ya da yetkilisi onların ayrılışına tanıklık etmek için burada değildi. Sadece Thim ve Loth'a izin verilmişti.

"İyi akşamlar, Tané," dedi Nayimathun.

"Nayimathun. Tané onun boynunu okşadı. "Bu yolculuk için yeterince güçlü hissettiğinden emin misin?

"Eminim. Ayrıca,' dedi ejderha ve burnuyla Tané'yi dürttü, 'bensiz başını belaya sokmak gibi bir alışkanlığın var gibi görünüyor.

Bir gülümseme dudaklarını ısıttı. Gülümsemek iyi hissettiriyordu.

Thim olduğu yerde kaldı ama Loth ona yaklaştı. Tané eyerden sarkan keseleri sabitlemekle meşguldü.

"Tané," dedi, "lütfen Kraliçe Sabran'a güvende ve iyi olduğumu söyle. Durakladı. "Ve eğer Ead'ı uyandırırsan... onu özlediğimi ve yakında onu göreceğimi söyle.

Tané ona döndü. Yüzünde gerginlik vardı. O da tıpkı onun gibi korkmuş görünmemeye çalışıyordu.

"Ona söyleyeceğim," dedi. "Belki döndüğümde onu da yanımda getirebilirim.

"Ead'in barış için bile olsa bir ejderhaya binmeye razı olacağından şüpheliyim," dedi Loth kıkırdayarak, "ama bu yıl pek çok kez şaşırdım. Gülümsemesi yorgun ama gerçekti. "Hoşça kalın ve iyi şanslar. Ve -' tereddüt etti - 'sana da hoşça kal, Nayimathun.

Nayimathun, 'Elveda, Inys'in adamı,' dedi.

Alacakaranlığın son ışıkları da şehirden çekildi. Tané eyere tırmandı ve pelerininin vücudunu tamamen sardığından emin oldu. Nayimathun havalandı. Tané, Bin Çiçek Şehri'nin, saray uyuyan beyaz labirentte bir titreşim haline gelene kadar uzaklaşmasını izledi. Yeni ayın karanlığında gizlenerek, arkalarında başka bir başkent bıraktılar.

İnci gibi göllerin ve beyazlara bürünmüş çam ağaçlarının üzerinden uçarak Shim Nehri'ni takip ettiler. Soğuk Tané'yi uyanık tutuyor ama gözlerini de sulandırıyordu.

Nayimathun gündüzleri bulutların üzerinde kalır, geceleri ise yerleşim bölgelerinden uzak dururdu. Bazen uzakta bir duman sütunu görürler ve ateş püskürtenlerin o yerleşim yerine saldırdığını anlarlardı. Ne kadar batıya giderlerse, bu karanlık sütunlardan o kadar çok görüyorlardı.

İkinci gün, Nayimathun'un dinlenmek için küçük bir adaya indiği Uykusuz Deniz'e ulaştılar. Uçurum'un üzerinden uçtuklarında, Kuzey'e sapmadıkları sürece inecekleri hiçbir yer olmayacaktı. Ejderhalar uyumadan uzun süre dayanabilirdi ama Tané yolculuğun Nayimathun için zor geçeceğini biliyordu. Korsanlar tarafından yetersiz beslenmişti.

Bir gelgit mağarasında uyudular. Nayimathun uyandığında, Tané su kabaklarını bir dereden aldığı suyla doldururken o da kendini sığ sulara bıraktı.

'Eğer acıkırsan bana söyle. Sana yiyecek bir şeyler vereceğim,' dedi Nayimathun'a. 'Ve eğer Uçurum'da yüzmen gerekirse, benim için korkmamalısın. Giysilerim güneşte kuruyacaktır.

Nayimathun tembelce yuvarlandı. Aniden kuyruğunu savurarak su püskürttü ve Tané iliklerine kadar sırılsıklam oldu.

Sonsuzluktan sonra ilk kez güldü. Karnı ağrıyana kadar güldü. Tané mücevheri ona su fırlatmak için kullandığında Nayimathun şakacı bir şekilde tersledi ve güneş spreyde gökkuşağı oluşturdu.

En son ne zaman güldüğünü hatırlayamıyordu. Susa'yla birlikte olmalıydı.

Gün batımıyla birlikte tekrar uçmaya başladılar. Tané eyere tutundu ve temiz rüzgârı içine çekti. Önlerinde uzanan onca şeye rağmen, kendini hiç bu kadar huzurlu hissetmemişti.

Abyss'in siyahı bir leke gibi Sundance Denizi'ne yayıldı. Nayimathun yeşil suları geride bırakır bırakmaz, Tané bir ürperti hissetti. Şimdi altlarında karanlık bir tonoz uzanıyordu - Komoridu'lu Neporo'nun bir zamanlar İsimsiz Olan'ı hapsettiği tonoz.

Günler geçti. Nayimathun yolculuğun çoğunu bulutların üzerinde geçirdi. Tané zencefil kökü çiğniyor ve uyanık kalmaya çalışıyordu. Dağ hastalığı binicilerde yaygındı.

Kalbi ağır ağır çarpıyordu. Bazen Nayimathun yüzmek için aşağı iniyor, Tané de suda rahatlayıp uzuvlarını esnetiyordu ama ancak eyere geri döndüğünde rahatlıyordu. Bu okyanus onu hoş karşılamamıştı.

"Inys hakkında ne biliyorsun?" diye sordu ejderha.

"Kraliçe Sabran, uzun zaman önce İsimsiz Olan'ı yenen savaşçı Berethnet'in soyundan geliyor," dedi Tané. 'Her kraliçenin bir kızı vardır ve her kız annesiyle aynı görünür. Ascalon şehrinde yaşarlar. Islak bir saç telini geriye itti. "Ayrıca Doğu insanlarının kâfir olduğuna inanıyorlar ve bizim yaşam tarzımızı onlarınkinin tam tersi olarak görüyorlar - onların erdemine karşı günah olarak.

'Evet,' dedi Nayimathun, 'ama bizden yardım istiyorsa, Kraliçe Sabran ateşle su arasındaki farkı öğrenmiş olmalı. Olmayı unutma

Onu yargılarken merhametli ol Tané. O genç bir kadın ve halkının refahından sorumlu'.

Abyss'in üzerindeki geceler Tané'nin daha önce hiç hissetmediği kadar soğuktu. Sert bir rüzgâr dudaklarını çatlatıyor ve yanaklarını kırbaçlıyordu. Bir gece, bulutlar nefesindeyken uyandı ve denize baktı ve orada suya yansıyan yıldızlar olduğunu gördü.

Bir sonraki uyandığında güneş tepedeydi ve altın rengi bir pus ufukta bir şerit oluşturuyordu.

"Burası neresi?

Sesi sertti. Bir su kabağına uzandı ve dilini ıslatacak kadar su içti.

'Ersyr. Altın Ülke,' dedi Nayimathun. "Tané, çöle girmeden önce yüzmeliyim.

Tané eyerin boynuzunu kavradı. Nayimathun aşağı inerken başı hafifledi.

Deniz yüzünü yakıyordu. Burası sıcaktı ve cam gibi berraktı. Mercan tepelerinin arasına serpiştirilmiş moloz ve çürük parçaları gördü. Deniz dibinden ona metal parlıyordu.

Yüzeye çıktıklarında Nayimathun, "Bunların hepsi bu denize adını veren Carmentum Cumhuriyeti'nden," dedi. Pulları güneşin altında mücevher gibi parlıyordu. 'O ülkenin büyük bir kısmı ateş soluyan Fýredel tarafından yok edildi. Halkı, hazinelerinin çoğunu onun ateşinden korumak için denize attı. Korsanlar onlar için dalar ve onları satar.

Kıyıya yaklaşana kadar yüzdü, sonra tekrar gökyüzüne çıktı. Önlerinde uçsuz bucaksız ve çorak bir çöl uzanıyordu, sıcakta dalgalanıyordu. Tané ona bakarken bile susadığını hissetti.

Saklanacak bir bulut yoktu. Meraklı gözlerden kaçınmak için her zamankinden daha yüksekte durmaları gerekecekti.

"Bu çöle Burlah deniyor," dedi Nayimathun. 'Lasia'ya ulaşmak için onu uçarak geçmeliyiz.

'Nayimathun, sen bu iklim için yaratılmamışsın. Güneş pullarını kurutacak.'

'Başka seçeneğimiz yok. Eğer Leydi Nurtha'yı uyandırmazsak, azalan mücevheri kullanabilecek başka birini asla bulamayabiliriz.

Pullarındaki nem neredeyse göründüğü kadar çabuk kuruyordu. Ejderhalar bir süreliğine kendi sularını yapabilirlerdi ama sonunda bu dayak

Güneş Nayimathun'u boğacaktı. Önümüzdeki birkaç gün boyunca hiç olmadığı kadar zayıf düşecekti.

Uçtular. Ve uçtular. Tané pelerinini çıkardı ve çok ısınmasını önlemek için metal pulu örtmek için kullandı.

Gün sonsuza kadar devam etti. Başı ağrıyordu. Güneş yüzünü yakıyor ve saçlarının ayrıldığı yerdeki deriyi kavuruyordu. Ondan saklanabileceği hiçbir yer yoktu. Gün batımında o kadar çok titriyordu ki, teni sıcak olmasına rağmen yine pelerinine uzanmak zorunda kaldı.

Nayimathun, 'Tané, sende güneş titremesi var,' dedi. 'Gündüzleri pelerinini çıkarmamalısın.

Tané alnını sildi. 'Bu şekilde devam edemeyiz. Lasia'ya varmadan ikimiz de ölmüş olacağız.

'Başka seçeneğimiz yok,' dedi Nayimathun tekrar. Sonra, 'Minara Nehri o topraklardan geçiyor. Orada dinlenebiliriz.

Tané cevap vermek istedi. Cevap veremeden, tekrar derin bir uykuya daldı.

Ertesi gün pelerini vücuduna ve başına sardı. Terden sırılsıklam olmuştu ama güneşi teninden uzak tutuyordu. Pelerini sadece Nayimathun'la ilgilenmek ve metal pulu suyla soğutup cızırdatıp püskürmesini sağlamak için çıkardı.

Çöl bitmedi. Su kabakları kemik gibi kurumuştu. Eyerin beşiğine gömüldü ve düşüncelerinden sıyrıldı.

Gözlerini tekrar açtığında düşüyordu.

Dallar pelerinine ve saçlarına çarptı. Su onu yakalamadan önce çığlık atacak zamanı yoktu.

Panik uzuvlarını titretti. Kördü, tekmeledi. Başı su yüzeyine çıktı. Gecenin karanlığında, suyun üzerinde uzanan, neredeyse ulaşamayacağı kadar yüksek, devrilmiş bir ağacı seçebiliyordu. Akıntı onu ona doğru sürüklerken, dallarından birini yakaladı. Nehir bacaklarını yırtıyordu. Kendini ağaca doğru çekti ve titreyerek üzerine eğildi.

Uzun bir süre, hareket edemeyecek kadar yara bere içinde ve sarsılmış bir halde oraya yapıştı. Ilık yağmur kafa derisine vuruyordu. Sonunda kendine geldiğinde.

ağırlığını ellerine verdi ve dizleriyle ağacı sıkıştırdı. Ağaç, üzerinde santim santim ilerledikçe sallanıyordu.

Sakin kalmak için mücadele ederken Tego Dağı'nı hatırladı. Dondurucu rüzgâra, diz boyu kara ve uzuvlarındaki acıya nasıl dayandığını. Çıplak elleriyle sarp bir kayaya nasıl tırmandığını, zayıf havayı nasıl soluduğunu, ölümden nasıl kıl payı kurtulduğunu. Nasıl da geri dönmesine izin vermemişti. Ne de olsa ejderha kızakları yükseklerde çevik parmaklı ve güçlü kalabilmeliydi. Düşmekten korkmamalıydılar.

Dünyanın zirvesinde durmuştu. Uçurum'da bir ejderhaya binmişti.

Bunu yapabilirdi.

Korkusu bastırılmıştı, daha hızlı ilerledi. Ağacın ucuna ulaştığında botları çamura battı.

'Nayimathun,' diye bağırdı.

Sadece suyun gürültüsü cevap verdi.

Mücevherin bulunduğu çanta hâlâ kuşağında duruyordu. Bir nehrin kıyısındaydı, nehrin beyaz akıntılara dönüştüğü yere yakındı. Eğer zamanında şokla uyanmasaydı, ölümüne kadar yıkanabilirdi. Sırtını bir ağaca dayadı ve yere doğru kaydı.

Eyerden düşmüştü. Ya Nayimathun onu arıyordu ya da o da düşmüştü. Eğer durum buysa, çok uzakta olamazdı.

Bu Minara Nehri olmalıydı, bu da Lasian Havzası'na ulaştıkları anlamına geliyordu. Hafızasında çocukken gördüğü haritaları aradı. Ülkenin batısının ormanlarla kaplı olduğunu hatırladı. Loth ona Tarikat'ı orada bulacağını söylemişti.

Tané yutkundu ve gözlerindeki suyu kırpıştırdı. Eğer hayatta kalmak istiyorsa, zihnini açık tutması gerekiyordu. Tabancası ıslandığı için işe yaramıyordu, yayı ve kılıcı eyere takılmıştı ama hâlâ bir bıçağı ve bıçaklı tekerlekleri vardı.

Eşyalarından birkaçı da onunla birlikte düşmüştü. Tané sürünerek en yakın çantaya gitti ve ağrıyan parmaklarıyla çantayı açtı. Pusulayı elinde hissettiğinde rahat bir nefes aldı.

Taşıyabildiği kadarını topladı. Pelerininin bir şeridini, bir dalı ve biraz özsuyu kullanarak bir meşale yaptı ve iki taşın kıvılcımıyla tutuşturdu. Birkaç hayvanın dikkatini çekebilirdi ama bir yılana basmak ya da karanlıkta bir avcıyı görememektense keşfedilme riskini göze almak daha iyiydi.

Ağaçlar komplocu gibi birbirine yaklaşmıştı. Onlara bakmak bile cesaretini kırıyordu.

Sende bir ejderha kalbi var.

Minara'nın gürültüsünden uzaklaşarak ormanın içine doğru ilerledi. Botları balçığa battı. Erik yağmurundan sonra Seiiki'nin koktuğu gibi kokuyordu. Zengin ve topraksı. Rahatlatıcı.

Vücudu yarı çekilmiş bir bıçak gibiydi. Tanıdık kokuya rağmen, ilk adımlar şimdiye kadar attığı en zor adımlardı. Bir turna gibi hafif adımlarla yürüdü. Altında bir dal kırıldığında, ağaçlardan rengârenk kuşlar havalandı. Çok geçmeden gölgelikteki hasarı buldu. Yakınlarda büyük bir şey düşmüştü. Birkaç adım daha atınca elindeki fener gümüş rengi bir kan havuzunu ortaya çıkardı.

Ejderha kanı.

Orman ilerlemesini engellemeye kararlı görünüyordu. Gizli kökler ayak bileklerine dolanıyordu. Bir keresinde altındaki bir dal kırıldı ve kendini beline k a d a r bataklığın içinde buldu. Meşaleyi ancak tutabildi ve kendini kurtarması çok uzun sürdü.

Kan izlerini takip ederek topallayarak ilerlerken elleri titriyordu. Akan kan miktarına bakılırsa Nayimathun yaralanmıştı ama onu öldürecek kadar kötü değildi. Kanı hâlâ yırtıcı hayvanları cezbedebilirdi. Bu düşünce Tané'nin koşmaya başlamasına neden oldu. Doğu'da kaplanlar bazen ejderhalara saldıracak kadar cesur olabiliyordu ama Nayimathun'un kokusu bu ormandaki hayvanlara yabancı gelebilirdi. Bunun onları uzak tutmaya yetmesi için dua etti.

Sesler duyduğunda meşaleyi söndürdü. Tanıdık olmayan bir dil. Lasian dili değil. Bıçağını dişlerinin arasına aldı ve yakındaki bir ağaca tırmandı.

Nayimathun bir açıklıkta yatıyordu. Tacına, yani uçmasını sağlayan parçasına bir ok saplanmıştı. Altı figür vardı Etrafında toplanmışlardı, hepsi kırmızı pelerinler içindeydi.

Tané gerildi. Yabancılardan biri yayını tutuyor, parmaklarını yayının üzerinde gezdiriyordu. Bunlar Kızıl Hanımlar, Tarikat'ın savaşçıları olmalıydı - ve şimdi bir ejderha binicisinin yakınlarda olduğunu biliyorlardı.

Her an içlerinden biri Nayimathun'a bir kılıç saplayabilirdi. Bu durumda onlarla boy ölçüşemezdi.

Saatler gibi gelen bir sürenin ardından, Kırmızı Kızların ikisi hariç hepsi ağaçların arasında kayboldu. Artık onlar avcıydı ve Tané de onların avıydı.

Büyücülükleri onu dezavantajlı duruma düşürebilirdi ama bu bile onları çok güçlü yapmazdı.

Ağaçtan sessizce indi. Artık en iyi silahı sürpriz unsuruydu. Nayimathun'u güvenli bir yere götürecek, sonra da Kızıl Kızlardan birini Tarikat'a kadar takip edecekti.

Nayimathun tek gözünü açtı ve Tané onu gördüğünü anladı. Ejderha kuyruğunu savurmadan önce onun yaklaşmasını bekledi. Kızıl Kızların dikkatinin dağıldığı o değerli anlarda Tané bir gölge gibi onlara doğru ilerledi. Kukuletanın altındaki koyu renk gözleri gördü -kendi gözleri kadar koyu renk gözleri- ve garip bir an için güneşin yüzüne vurduğunu hissetti.

Yaklaştığı anda bu his kayboldu. Gücünün her damlasıyla saldırdı. Tekerleğinin ilk darbesi derisini sıyırdı ama bir bıçak ikinci darbeyi savuşturmak için havaya kalktı ve kolunu omzuna doğru savurdu. Çarpışmanın şiddeti dişlerinin arasında çınladı. Avcılar etrafını sararken, pelerinleri etraflarında dönerken, her iki elinde birer çarkla onları savuşturdu. Oltadan kaçan iki balık kadar hızlıydılar ama bıçaklı tekerleklerle hiç karşılaşmadıkları açıktı. Tané kendini dövüşe verdi.

Kısa süreli sükûnet çok geçmeden ondan uzaklaştı. Onların kılıçlarından sıyrılırken, daha önce hiç ölümüne bir dövüşe girmemiş olduğunu fark etti. Batılı korsanlar kolaydı - acımasız ama disiplinsiz. Çocukken diğer çıraklarla kavga etmiş, büyüdüğünde onlarla birlikte eğitim görmüştü ama savaş hakkındaki bilgisi çok az pratik ve teoriden ibaretti. Bu büyücüler hayatları boyunca bir savaşa kilitlenmişlerdi ve bir danstaki partnerler gibi hareket ediyorlardı. Okul odasında dövülmüş, yalnız ve yaralı bir savaşçı onlarla boy ölçüşemezdi. Onlarla asla açık alanda yüzleşmemeliydi.

Susuzluk ve yorgunluk onu yavaşlattı. Her adımda kılıçları tenine daha da yaklaşırken, tekerlekleri onlarınkinin yakınında bile değildi.

Adımları sarhoşlaştı. Kolları ağrıyordu. Bir bıçak önce omzunu, sonra da çenesini keserken tısladı. Koleksiyonu için iki yara izi daha. Bir sonraki darbe belini ateşe verdi. Kan, tuniğinin içine işledi. Kızıl Hanımefendiler birlikte saldırdığında, savuşturmak için tekerlekleri ancak zamanında kaldırabildi.

Bu savaşı kaybedecekti.

Bir çalım onu hazırlıksız yakaladı. Metal kalçasını ısırdı. Bir dizi kırıldı ve tekerlekleri düşürdü.

İşte o zaman Nayimathun başını kaldırdı. Bir kükremeyle büyücülerden birini dişlerinin arasına sıkıştırdı ve onu açıklığın diğer tarafına fırlattı.

Diğer kadın o kadar hızlı döndü ki Tané neredeyse kaçırıyordu. Avuç içleri alev doluydu.

Nayimathun ışıktan ürktü. Kadın ona doğru yürüdüğünde geri çekildi, kırıldı. Tané doğru nişan aldı ve bıçağını kırmızı brokarın içinden, iki kaburga kemiğinin arasına sapladı. Kadın yere düştüğünde Tané onun etrafından dolaştı ve ejderhasının yanına gitti.

Bir zamanlar Nayimathun'un onu öldürürken görmüş olması onu utandırırdı. Bu kurallara aykırıydı ama hayatı tehlikedeydi. İkisinin de hayatı. Şimdi o Nayimathun için öldürmüştü ve Nayimathun da onun için öldürmüştü. Yaşadıkları onca şeyden sonra hiç pişmanlık duymuyordu.

"Tané. Nayimathun başını eğdi. "Ok.

Ona bakmak bile Tané'nin midesini bulandırıyordu. Elinden geldiğince nazik bir şekilde uzandı ve oku etten ayırdı. Kollarını titretecek kadar güç harcadı.

Nayimathun serbest kaldığında ürperdi. Burnundan aşağı kan damladı. Tané bir elini çenesinin üzerine koydu. "Uçabilir misin?

'Bu iyileşene kadar olmaz,' diye soludu Nayimathun. 'Onlar Manastır'dandı. Diğerlerini takip edin. Meyveyi bulun.'

"Hayır," dedi Tané hemen, göğsü sıkışarak. "Hayır. Seni bir daha terk *etmeyeceğim*.

"Dediğimi yap. Ejderha dişlerini gösterdi. Uçları kanla kaplıydı. 'Tekrar uçacağım ama henüz Inys'e ulaşamayacağım. Başka bir yol bul. Bu Leydi Nurtha'yı kurtarın. Mesajı Kraliçe Sabran'a ilet.

"Ve seni burada yalnız mı bırakayım?

'Nehri denize kadar takip edeceğim ve iyileşeceğim. Tekrar uçabildiğimde, seni bulacağım.

Bir araya gelmelerinin üzerinden günler geçmişti ve şimdi tekrar ayrılmak zorundaydılar. "Sensiz Inys'e nasıl ulaşacağım? Tané kalın bir sesle söyledi.

"Bir yol açacaksın," dedi Nayimathun, daha nazikçe. "Su her zaman yapar. Tané'yi yumuşak bir şekilde dürttü. "Yakında birbirimizi tekrar göreceğiz.

Tané titredi. Cesaret edebildiği kadar ejderhasına sarıldı, yüzünü onun pullarına bastırdı.

'Git, Nayimathun. Şimdi git,' diye fısıldadı ve ağaçlara doğru ilerledi.

Diğer Kırmızı Kız kuzeye gitmişti. Tané onların ayak izlerini takip ederken alçakta durdu. Meşale yakacak vakti yoktu ama gözleri artık karanlığa alışmıştı.

İzini kaybettiğinde bile kadınların nereye gittiğini biliyordu. Bir hissi takip ediyordu. Sanki avları arkalarında bir sıcaklık bırakmıştı, kanını kaynatan bir sıcaklık.

Başka bir açıklıkta sona erdi. Nemli tarafını tutarak nefes almak için durakladı. Burada hiçbir şey yoktu. Sadece ağaçlar, sayısız ağaç.

Göz kapakları ağırlaştı. Ayaklarının üzerinde sallandı. Şimdi önünde beyazlar içinde bir kadın duruyordu ve güneş parmaklarının arasından parlıyordu.

Bu, ormana dair hatırladığı son şeydi.

65

Güney

Yükselen mücevheri almışlardı. Uyandığında bildiği ilk şey buydu: mücevherin yokluğunun verdiği boşluk hissi. Somon rengi taştan bir odada yatıyordu ve elleri arkadan bağlıydı.

Başı tıraşlı ve sıcak kahverengi tenli bir kadın kapının girişinde duruyordu.

"Kimsin sen?

Ersyri dilinde konuşuyordu. Tané bu dili biraz biliyordu ama bir şey söylemedi. Kadın onu izledi. 'Kraliçe'ye ait bir yüzük taşıyordun.

Inys'li Sabran,' dedi. "Seni buraya onun gönderip göndermediğini bilmek istiyorum. Tané gözlerini kaçırınca dudakları gerildi. "Ayrıca mavi bir mücevher taşıyordun. Nereden buldun onu?

Sorgulamaya nasıl dayanacağını biliyordu. Korsanlar düşmanlarının sırlarını ortaya dökmek için onlara her türlü şeyi yaparlardı. En kötüsüne hazırlanmak için, tüm çıraklar isimlerini açıklamadan bir askerden dayak yiyebileceklerini kanıtlamak zorundaydı.

Tané onunkinde hiç ses çıkarmadı.

Cevap gelmeyince kadın ses tonunu değiştirdi. 'Sen ve deniz canavarın kız kardeşlerimizden birini yaraladınız ve diğerini öldürdünüz,' dedi. 'Eğer işlediğiniz suç için bir gerekçe gösteremezseniz, sizi cezalandırmaktan başka çaremiz kalmayacak.

Seni idam edeceğim. Kanımızı dökmemiş olsan bile, bir wyrm ile arkadaşlık etmenin cezası ölümdür.

Gerçeği açıklayamazdı. Kutsal ağaçlarından bir ejderha sürücüsüne asla meyve vermezlerdi.

"En azından bana kim olduğunu söyle," dedi kadın daha yumuşak bir sesle. "Kendini kurtar, çocuk.

'Chassar uq-Ispad ile konuşacağım,' dedi Tané. "Başka

kimseyle değil. Kadın kaşlarını çatarak oradan ayrıldı.

Tané kafasını toplamaya çalıştı. Işığa bakılırsa gün batımına çok kalmamıştı. Uyanık kalmak için mücadele etti ama bedeni ondan esirgediği dinlenmeyi kovalarken kendini sürüklenirken buldu.

Nayimathun kaçacaktı. Nehirden aşağı bir insanın koşabileceğinden daha hızlı yüzebilirdi.

Hapishanesine giren bir adam onu uykusundan uyandırdı. Ortasındaki kıpkırmızı kuşağın içine bir bıçak sıkıştırılmıştı. Gümüş işlemelerle süslenmiş mor brokar bir cübbe, iri göğsünün üzerinden geçiyordu.

"Ben Chassar uq-Ispad'ım," dedi. Sesi derin ve nazikti. "Bana Ersyri konuştuğunuz söylendi.

Tané onun önünde oturmasını izledi.

"Buraya portakal ağacından bir meyve almaya geldim," dedi, "Eadaz uq-Nāra'ya götürmek için.

"Eadaz. Gözlerinde önce şaşkınlık, sonra da acı belirdi. "Evlat, Eadaz hakkında ne duydun ya da onun adını nereden biliyorsun bilmiyorum ama bu meyve ölüleri geri getiremez.

O ölmedi. Zehirlenmiş ama yaşıyor. Meyveyle onu kurtarabilirim.'

Sanki kadın ona vurmuş gibi dondu kaldı.

"Sana benden kim bahsetti?" diye sordu kısık sesle. "Tarikat

hakkında mı?" "Lord Arteloth Beck.

Bunun üzerine Chassar uq-Ispad çok yorgun görünüyordu.

"Anlıyorum. Şakağına vurdu. 'Sanırım mavi mücevheri Eadaz'a götürmeyi de planlıyordun. Mücevher şimdi Başrahibe'nin elinde ve seni idam etmek niyetinde.

"Neden?

Çünkü bir kız kardeşi öldürdün. Ve buraya bir deniz yılanının sırtında geldiğin için. Ve son olarak,' dedi Chassar, 'çünkü seni öldürmek onun yükselen mücevheri kontrol etmesini sağlayacaktı.

"Kaçmama yardım edebilirsin.

'Eadaz azalan mücevheri Başrahibe Mita Yedanya'dan çalmayı başardı. İkizinin alınmasına izin vermeyecektir,' dedi Chassar ağır bir sesle. 'Önce onun canını almam gerekir. Ve bunu yapamam.

Tané sessizce otururken bekledi.

"Bir şeyler düşüneceğinize inanıyorum, Büyükelçi uq-Ispad," dedi, "yoksa Eadaz ölecek. Adam ona baktı. 'Bırak beni gideyim, o ölmeyebilir. Seçim size ait.

Chassar uq-Ispad geri dönmedi. Başrahibeye sadakati seçmiş olmalı.

Her şey kaybolmuştu.

Alacakaranlıkta iki kadın geldi. Pelerinleri soluk brokar rengindeydi. Tané onların kendisini karo döşeli zeminlerde, hiç güneş ışığı görmemiş olması gereken koridorlarda gezdirmelerine izin verdi. Her köşe ve oyukta, elinde bir küre tutan dökme bronz kadın figürleri vardı.

Tané savaşması gerektiğini biliyordu ama birden kendini bir ot parçasını bile eğemeyecek kadar güçsüz hissetti. Tutsakları onu bir kemerli geçitten geçirip ince bir kaya çıkıntısına götürdüler. Bir şelale sağında bir perde oluşturuyordu. Kükreme o kadar yüksekti ki, artık kendi ayak seslerini ayırt edemiyordu.

En azından sonunda su sesi duyacaktı. Şelalenin gürültüsü ona Seiiki'yi hatırlattı.

"Kız kardeşler.

Tané başını kaldırdı. Chassar uq-Ispad onlara doğru yürüyordu.

"Başrahibe bunu tekrar sorgulamamı istedi," diye seslendi Ersyri. "Uzun sürmeyecek.

İki kadın Tané'nin gitmesine izin vermeden önce bakıştılar. Chassar onlar gözden kaybolana kadar bekledi, sonra Tané'yi kolundan tutup çıkıntı boyunca geri götürdü.

"Fazla vaktimiz yok," dedi kulağına karşı. 'Yapman gerekeni yap, sonra git ve arkana bakma. Burada seni bekleyen tek şey bir ilmik.

"Bana yardım ettiğini bilmeyecekler mi?

"Bunun seni ilgilendirmesine gerek yok. Chassar ona kayaya oyulmuş bir merdiven gösterdi. "Bu seni vadiye götürecek. Meyveye layık olup olmadığına sadece ağaç karar verebilir. Elini cübbesinin içine soktu ve cila kutusunu çıkardı. "Bu senin. Taç giyme yüzüğü ve mektup hâlâ içinde. Sonra da uzun bir ipek kumaş çıkardı. "Meyveyi bununla taşı.

Onun da yardımıyla Tané elbiseyi vücudunun etrafında düğümledi. "Inys'e nasıl gideceğim?" diye sordu ona. "Ejderham gitti.

"Minara Nehri'ni çatallanana kadar takip edin ve sağa dönün. Bu yol seni kuzeye götürecek. Yardım göndereceğim ama durmamalısın. Kız kardeşler gittiğini anladıkları an peşine düşeceklerdir. Onun omzunu sıktı. "Onları geciktirmek için elimden geleni yapacağım.

"Yükselen mücevher olmadan buradan ayrılamam," diye ısırdı. "Sadece bana cevap verir.

Chassar acımasız görünüyordu.

"Ondan alabilirsem, peşinizden birini gönderirim," dedi, "ama gitmelisiniz.

Kız ona teşekkür edemeden gitmişti.

Merdivende tutunacak bir yer yoktu. Sol tarafındaki taşa tutunarak basamakları izledi, ayaklarını yerleştirmeye dikkat etti. Sonra merdiven uçurumun kenarından dolandı ve onu gördü.

Loth bir portakal ağacından söz ettiğinde, onu Seiiki'de yetişen, küçük ve mütevazı ağaçlardan biri olarak hayal etmişti. Bu bir sedir ağacı kadar uzundu ve kokusu ağzını sulandırıyordu. Komoridu'daki dut ağacının yaşayan bir kardeşi.

Beyaz çiçekler dallarını süslüyordu. Yaprakları cilalı yeşildi. Boğumlu kökleri gövdesinin etrafına yayılmış, ipek üzerindeki desenler gibi vadinin tabanında kıvrılıyordu. Minara etraflarında ve altlarında akıyordu.

Hayret edecek zaman yoktu. Bir gölge kanatlanarak geçti, o kadar yakındı ki saçlarını karıştırdı. Tané sırtını kayalıklara yaslamış, gökyüzünü izliyordu, bir avcının gözündeki av gibi hareketsizdi.

Uzun bir süre sessizlik oldu. Sonra, gecenin içinden bir ateş fırtınası çıktı.

Aklından önce vücudu tepki verdi. Kendini yoldan dışarı attı ama merdiven dar ve tehlikeliydi ve aniden kontrolden çıkmış bir şekilde yuvarlanıyordu ve basamaklar sırtına bir çekiç gibi iniyordu. Panikten yarı kör bir halde, vücudu dik bir düşüşe doğru yuvarlanırken düşüşünü durduracak bir şey aradı.

Sonunda bir elini uzattı ve merdiveni yakaladı. Orada asılı kaldı, nefesi kesilmişti.

Kendini tekrar Tego Dağı'nda hayal etti. Sinirlerini yatıştırarak ne olduğunu görmek için döndü.

Ateş püskürtenler. Her yerdeydiler. Nereden geldiklerini sorgulamak için duraklamayan Tané aşağı bakmaya cesaret etti. Vadi tabanına düşündüğünden daha yakındı ve zaman tükeniyordu. Merdiveni bıraktı, sırt üstü kayadan aşağı kaydı ve dizlerini sarsan bir güçle çimlere çarptı.

Kökler. Kökler onu koruyacak kadar kalın ve yoğundu. Köklerin arasına daldığında, bir ateş püskürten çığlık atarak nehre düştü, Tané'ye o kadar yakındı ki çarpmanın etkisiyle oluşan su sıçramasını hissetti. Soluk bir tüyle süslenmiş bir ok boğazına saplanmıştı.

Vadide kaos yaşanıyordu. Etrafındaki ağaçlar çoktan yanmaya başlamıştı. Tané karnı üzerinde sürünüyor, sıcak bir rüzgâr tepesinde kabardığında geriliyordu. Köklerde bir açıklık bulduğunda tekrar otların üzerine tırmandı ve sendeleyerek ağacın dibine ulaştı.

Bir şekilde ne yapacağını biliyordu. Dizlerinin üzerine çöktü ve avuçlarını yukarı doğru çevirdi.

Küller saçlarına kar gibi düştü. Yukarıdan hafif bir *şangırtı* gelip de yuvarlak ve altın rengi bir küre yukarıdan düşene kadar başarısız olduğunu düşündü. Ellerini ıskaladı ve dev köklerin arasına yuvarlandı. Nefesinin altında küfrederek onu kovaladı.

Meyve Minara'nın akan sularına doğru yuvarlandı. Tané kendini öne attı ve bir eliyle onu durdurdu.

Bir titreşim gözüne çarptı. Köklerin arasına bir kuşun konduğunu gördü ve büyülenmiş bir halde izlerken kuş çıplak bir kadına dönüştü.

Tüyler uzuvlara uzandı. Gagası bir çift kırmızı dudağa dönüştü. Bakır saçlar ince bir sırtın küçük kısmına döküldü.

Bir şekil değiştirici. Seiiki'deki herkes ejderhaların bir zamanlar şekil değiştirebildiğini biliyordu ama bunun kanıtını kendi gözleriyle görmeyeli uzun zaman olmuştu.

Başka bir kadın vadiye doğru yaklaşıyordu. Koyu renk bir saç örgüsü omzundan sarkıyordu. Altın bir kolye ve uzun kollu, diğer kadınlarınkinden daha koyu ve daha zengin işlemeli kırmızı bir cübbe giymişti.

Bir ateş püskürten ona doğru daldığında, alevini bir sinekmiş gibi kenara süpürdü. Boynunda, bir zincir üzerinde, yükselen mücevher vardı.

'Kalyba,' dedi.

"Mita," diye yanıtladı kızıl saçlı kadın.

Bir süre birbirlerinin etrafında dönerek kelimeleri geveleddiler. Tané onların konuşmalarını anlayabilseydi bile, içeriğinin pek bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey hangisinin zafer kazanacağıydı.

Başrahibe diğer kadına doğru ilerledi. Yüzü nefretle gerilmişti. Kılıcını savururken güneş parıldıyordu. Kalyba tekrar bir şahine dönüştü ve başının üzerinde süzüldü. Bir kalp atışı sonra tekrar insan şekline büründü. Gülüşü Tané'nin içini ürpertti. Başrahibe hüsran dolu bir haykırışla bir avuç dolusu kırmızı ateş fırlattı.

Savaşları onları köklerine daha da yaklaştırdı. Tané gölgelerin içine çekildi.

Kadınlar ateş ve rüzgarla savaştı. Sonsuzluk boyunca dövüştüler. İkisi de diğerini alt edemeyecekmiş gibi göründüğünde, Kalyba sanki hiç orada olmamış gibi ortadan kayboldu. Başrahibe artık o kadar yakındaydı ki Tané onun nefes alışını duyabiliyordu.

İşte o zaman cadı derin otların arasından sessizce yükseldi. Görülemeyecek kadar küçük bir şeyin şeklini almış olmalıydı - belki de bir böceğin. Başrahibe bir an için çok geç döndü.

Bir ayağın deniz kabuğunu çıtırdatması gibi bir sesle dizlerinin üzerine çöktü. Kalyba bir çocuğu teselli eder gibi elini başına koydu. Mita Yedanya çimlerin üzerine yığıldı.

Kalyba düşmanının kalbini havaya kaldırdı. Parmaklarının arasından kan sızıyordu. Konuştuğunda, Tané'nin daha önce hiç duymadığı bir dildeydi. Sesi vadide çınladı.

Tané elini ağzından çekti. Ceset dokunmak için yeterince yakındı. Son bir risk daha alıp bu çılgınlığı geride bırakabilirdi. Karnının üzerine geri döndü ve ölü Başrahibeye doğru süründü.

Açıklığın bir yerinden bir ok ıslık çalarak Kalyba'yı ıskaladı. Tané irkilerek geri çekildi. Cesede uzanırken yanaklarından terler süzüldü ama parmakları çok beceriksizdi. Nefes almaya cesaret edemeyerek cesedin üzerine eğildi, kalbin olduğu yerde bir krater vardı. Zinciri çekip kendi başının üzerinden geçirirken ve mücevheri tuniğinin altına sokarken parmakları titriyordu.

Kalyba arkasına baktığında hem o hem de Tané donakaldı. Gözlerinde bir tanıma kıvılcımı çaktı.

"Neporo.

Tané onun yüz ifadesinin titremesini izledi. Kalyba gülmeye başladı.

"Neporo," diye haykırdı. 'Merak ettim - tüm bu yüzyıllar boyunca, hayatta kalıp kalmadığını çok merak ettim, kız kardeşim. Cevabımı burada bulmam ne kadar da tuhaf. Ağzında güzel ve korkunç bir gülümseme belirdi. "İşime bak. Bütün bu yıkım *senin* yüzünden. Şimdi de ellerin ve dizlerin üzerinde gelip portakal ağacından merhamet dileniyorsun.

Tané geri çekildi, botları çamurda kayıyordu. Hayatı boyunca dövüşmekten hiç korkmamıştı ama bu kadın, bu *yaratık,* kınından çıkmış bir kılıç gibi kanında bir şeylerin çınlamasına neden oldu.

Çok geç kaldınız. İsimsiz Olan yükselecek ve hiçbir yıldız yağışı onu zayıflatamayacak. Seni hoş karşılayacaktır, Neporo. Kalyba ona doğru yürüdü, avucundaki kalpten kan damlıyordu. "Komoridu'nun Et Kraliçesi.

"Ben Neporo değilim," Tané sesini karanlık bir oyukta buldu. "Benim adım Tané.

Kalyba durdu.

O *yanlıştı*. Kehribara sarılmış, yanlış zamanda korunmuş bir hamamböceği gibi.

Yine de Tané karşı konulmaz bir şekilde ona çekildiğini hissetti. Bedeni geri çekilse bile kanı bu kadını çağırıyordu.

"Bir çocuğu olduğunu neredeyse unutuyordum," dedi Kalyba. "Onun soyunun benden habersiz bu kadar uzun süre devam etmesinin yanı sıra, senin de benimle aynı gün burada olman nasıl mümkün olabilir?" Kaderin bu küçük cilvesi onu eğlendiriyor gibiydi. 'Şunu bil, dut ağacının kanı. Bunun sorumlusu senin atandır. Sen kötü bir tohumdan doğdun.

Nehrin akıntısı artık daha yakındı. Kalyba onun köklerin derinliklerine inişini izledi.

"Ona... çok benziyorsun. Cadı sesini yumuşattı. "Onun bir hayaleti.

O sırada açıklıktan bir ok fırladı ve Kalyba'nın omzunun arkasına isabet ederek öfkeyle dönmesine neden oldu. Mağaralardan altın gözlü bir kadın çıkmıştı, ikinci okunu çoktan yerleştirmişti. Doğruca Tané'ye baktı ve bakışları bir emir gibiydi.

Koş.

Tané bocaladı. Onur ona ayakta durmasını ve savaşmasını söylüyordu ama içgüdüleri onu daha da zorluyordu. Şu anda önemli olan tek şey Inys'e ulaşması ve Kalyba'nın orada taşıdığı şeyden habersiz kalmasıydı.

Kendini nehre attı ve nehir onu tekrar kollarına aldı.

Uzun bir süre boyunca tek bildiği başını suyun üstünde tutmak için verdiği mücadeleydi. Nehir onu vadiden taşırken, bir kolunu meyvenin üzerinden geçirdi ve diğerini yüzmek için kullandı. Duman onu çatala kadar takip etti, orada kendini akıntıdan damlayarak kurtardı, o kadar yara bere içinde, yorgun ve ayakları yara bere içindeydi ki sadece uzanıp titreyebiliyordu.

Alacakaranlık alacakaranlığa, alacakaranlık da aysız geceye dönüştü. Tané ayağa kalktı, bacakları titriyordu ve yürüdü.

İçgüdüsel olarak mücevheri kutusundan çıkardı ve yolunu aydınlattı. Gölgeliğin dalları arasında doğru yıldızı buldu ve parıltısını takip etti. Bir keresinde, ağaçların arasından onu izleyen bir hayvanın gözlerini gördü ama hayvan mesafesini korudu. Her şey öyle yaptı.

Bir noktada botları sert topraktan bir patika buldu ve ağaçlar seyrelmeye başlayana kadar yürüdü. Ormanın dışına, gökyüzünün altına çıktığında, sonunda düştü.

Kendi saçları onun yastığıydı. Boğazının sıkılmış yumruğundan nefes aldı ve sevdiği her şey için ağaçların tatlı büyüdüğü Seiiki'deki evinde olmayı diledi.

Dünyayı sarsan bir *gümbürtü* gözlerini açmasına neden oldu. Rüzgâr saçlarını karıştırdı ve Tané başını kaldırdığında bir kuşun üzerine doğru geldiğini gördü. Ay ışığı kadar beyaz, bronz kanatlı.

Ascalon Sarayı gün doğumunun ilk ışıklarıyla parlıyordu. Bir nehrin kıvrımında yüksek kulelerden oluşan bir halka. Tané, yataklarından kalkmış şehir sakinlerinin yanından geçerek oraya doğru topallayarak ilerledi.

Büyük beyaz kuş kıyı savunmasında bir boşluk bulmuş ve onu Ascalon'un kuzeyindeki bir ormana götürmüştü. Oradan, ufukta bir şehir doğana kadar iyi yürünmüş bir yolu takip etti.

Sarayın kapıları çiçeklerle süslenmişti. Yaklaştığında, gümüş levhalar giymiş bir muhafız kalabalığı yolunu kesti.

"Dur. Spears göğsünü işaret etti. "Daha ileri gitmeyin, hanımefendi. İşinizi burada belirtin.'

Yüzünü görebilmeleri için başını kaldırdı. Muhafızlar ona bakarken mızraklar daha da irkildi.

"Aziz adına," diye mırıldandı içlerinden biri. "Bir Doğulu.

"Kimsin sen?" diye sordu bir diğeri.

Tané kelimeler bulmaya çalıştı ama ağzı kurumuştu ve bacakları

titriyordu. İkinci adam kaşlarını çatarak kılıcını gevşetti. 'Getir onu Mentendon'da mukim Büyükelçi,' dedi yanındaki kadına.

Giderken zırhı takırdadı. Diğerleri mızraklarını yabancıya doğrultmuşlardı.

Bir süre sonra başka bir kadın kapıya yaklaştı. Örgülü saçları koyu kırmızıydı ve göğüslerini ve belini düzleştiren, etekleri kalçalarından dışarı taşan siyah bir giysi giymişti. Dantel, kahverengi tenini boğazına kadar kaplıyordu.

"Kimsin sen, saygıdeğer yabancı?" dedi mükemmel bir Seiikinceyle. "Ascalon'a neden geldin?

Tané adını söylemedi. Onun yerine yakut yüzüğü ışığa doğru tuttu.

"Beni Leydi Nurtha'ya götür," dedi.

VI

Uçurumun Anahtarları

Çünkü bir yerden düşen, akıntıyla
birlikte başka bir yere götürülür:
Çünkü kaybedilen hiçbir şey yoktur ki, arandığı takdirde bulunabilsin.

- Edmund Spenser

66

Batı

Dünyası yıldızsız bir geceye dönüşmüştü. Uykuydu ama uyku değildi; tek bir ruhun yerleştiği sınırsız bir karanlık. Bin yıldır burada zincirliydi, ama şimdi, sonunda, kıpırdandı.

Altın bir güneş içinde hayat buldu. Ateş teninden sıyrılırken, zalim kız kardeşinin ısırığını hatırladı. Etrafındaki yüzlerin ana hatlarını görebiliyordu ama yüz hatları belirsizdi.

"Ead.

Kendini mermerden yontulmuş gibi hissediyordu. Uzuvları yatağa yapışmıştı, tıpkı bir heykelin mezara sonsuza dek bağlanması gibi. Görüşündeki karanlık noktalarda biri onun ruhu için dua ediyordu.

Ead, bize geri dön.

O sesi, cicely kokusunu tanıyordu ama dudakları taş kesilmişti ve ayrılmıyordu.

Ead.

Yeni bir sıcaklık kemiklerinin derinliklerinde ateşlendi ve onları hapseden sınırları yakıp yok etti. Onu çevreleyen kaliks çatladı ve sonunda sıcaklık boğazını açtı.

"Meg," diye fısıldadı, "sanırım ikinci kez seni bana bakarken buluyorum.

Boğuk bir kahkaha. "O zaman seni emzirmem için bana sebep vermeyi bırakmalısın, aptal kaz. Margret onu kollarının arasına aldı. 'Ah, Ead, bundan korkuyordum

sefil meyve işe yaramayabilir-' Hizmetçilerine döndü. 'Hemen Majestelerine Leydi Nurtha'nın uyandığını haber verin. Doktor Bourn'a da.

"Majesteleri konseyde, Leydi Margret.

'Sizi temin ederim ki, Majesteleri bunu kendisinden saklarsa hepinizi iğdiş ettirir. Şimdi gidin.'

Berbat meyve. Ead, Margret'in ne söylediğini fark etti ve omzunun üzerinden baktı. Komodinin üzerinde, içinden bir ısırık alınmış bir portakal duruyordu. Sarhoş bir tatlılık duyularını çalkaladı.

"Meg. Boğazı çok kurumuştu. "Meg, bana Manastır'a benim yüzümden gitmediğini söyle.

"Ejderha avcılarından oluşan bir evde savaşarak yolumu bulabileceğimi düşünecek kadar aptal değilim. Margret onun başının tepesini öptü. "Aziz'e inanmıyor olabilirsin ama yüce bir güç seninle ilgileniyor olmalı, Eadaz uq-Nāra.

Gerçekten de. Leydi Margret Beck'in yüksek gücü. Ead onun elini kavradı. "Meyveyi kim getirdi?

"Bu," dedi Margret, "harikulade bir hikâye. Ve sen biraz geviş getirir getirmez sana anlatacağım.

"Bu iğrenç şeyin iyileştirmediğini düşündüğünüz bir şey

var mı?" "Nezle. Onun dışında, hayır.

Caudle'ı yatağına getiren Tallys'di. Ead'i görünce gözyaşlarına boğuldu.

"Ah, Bayan Duryan," diye hıçkırdı. "Öleceğinizi sandım leydim.

"Henüz değil, Tallys, aksi yöndeki çabalara rağmen. Ead gülümsedi. "Seni tekrar görmek ne kadar güzel.

Tallys geri çekilmeden önce birkaç kez reverans yaptı. Margret kapıyı arkasından kapattı.

"Şimdi," dedi Ead Margret'e, "içkimi içiyorum. Bana her şeyi anlat.

"Üç lokma daha lütfen.

Ead yüzünü buruşturdu ve itaat etti. Zorla indirdiğinde, Margret sözünü yerine getirdi.

Ona Loth'un Doğu'daki Inysh elçisi olmak için nasıl gönüllü olduğunu ve Durmayan İmparator'a bu teklifi yapmak için Uçurum'u nasıl geçtiğini anlattı. Haftalar nasıl geçmişti. Wyvernlerin ekinleri nasıl yaktığını. Seiikinli bir kızın elleri kanlı bir şekilde saraya nasıl geldiğini,

Altın bir meyve ve Loth'un en son sahip olduğu Inysh taç giyme yüzüğünü taşıyordu.

"Ve taşıdığı tek şey bu değildi. Margret kapıya baktı. 'Ead, diğer mücevher onda. Yükselen mücevher.

Ead neredeyse bardağı düşürüyordu.

"Bu olamaz," dedi kısık sesle. "Doğu'da. "Artık

değil.

"Bir bakayım. Kolları titreyerek doğrulmaya çalıştı. "Mücevheri görmeme izin ver.

"Bu kadar yeter. Margret onu tekrar yastıklara bastırdı. "Haftalardır bal damlalarından başka bir şey içmedin.

"Bana *tam olarak* nasıl bulduğunu söyle.

'Keşke bilseydim. Meyveyi bana uzatır uzatmaz yorgunluktan yere yığıldı.

"Onun burada olduğunu kim biliyor?

'Ben, Doktor Bourn ve birkaç Beden Şövalyesi. Tharian, Ascalon Sarayı'nda bir Doğulu görürlerse zavallı çocuğu kazığa oturtacaklarından korkuyordu.

Ead, "İhtiyatını anlıyorum," dedi, "ama Meg, onunla konuşmalıyım.

"Bunu yaparken yüzüstü düşmeyeceğinizden emin olduktan sonra istediğiniz kişiyle konuşabilirsiniz.

Ead dudaklarını büzdü ve içti.

"Sevgili Meg," dedi daha sessiz bir şekilde ve onun eline dokundu, "düğününü kaçırdım mı?

"Tabii ki hayır. Senin için geciktirdim. Margret fincanı geri aldı. 'Bu kadar yorucu olacağını hiç düşünmemiştim. Annem beyaz giymemi istiyor. Dünyada kim düğün gününde *beyaz giyer ki?*

Ead tam onun beyazlar içinde çok iyi görüneceğini söyleyecekti ki kapı hızla açıldı ve Sabran yatak odasında, kıpkırmızı ipekler içinde, göğsü kabarmış bir halde belirdi.

Margret ayağa kalktı.

"Doktor Bourn'un da mesajımı aldığından emin olacağım," dedi hafif bir gülümsemeyle.

Kapıyı usulca arkasından kapattı.

Uzun bir süre ikisi de konuşmadı. Sonra Ead elini uzattı ve Sabran yatağa gelip ona sarıldı, sanki koşarak kaçmış gibi nefes alıyordu

Ligler. Ead onu kendine yakın
tuttu. "Lanet olsun sana, Eadaz
uq-Nāra.
Ead yarı iç çekerek yarı gülerek bir nefes verdi. "Şimdi birbirimizi kaç kez lanetledik?
"Yeterince değil.

Sabran, tedirgin görünen Tharian Lintley onu Konsey Odası'na geri götürmeye gelene kadar yanında kaldı. Ruhani Dükler Loth'tan gelen mektubu inceliyorlardı ve onun da orada bulunması gerekiyordu.

Öğle vakti Margret, Aralaq'ı yatak odasına aldı. Ead'in yüzünü çiğ çiğ yaladı, ona asla zehirli oklara doğru yürümemesi gerektiğini söyledi ('Evet, Aralaq, bunu daha önce hiç düşünmediğime şaşıyorum') ve günün geri kalanını bir kürk örtü gibi Ead'in üzerine örterek geçirdi.

Sabran ayağa kalkmadan önce Kraliyet Doktoru'nun onu muayene etmesi için ısrar etmişti ama gün batımına doğru Ead uzuvlarını esnetmek için can atıyordu. Doktor Bourn nihayet geldiğinde, akıllıca bir kararla onun ayakta durabilecek kadar iyi olduğuna karar verdi. Uykuya dalmış olan Aralaq'ın altından bacaklarını çekti ve kulaklarının arasına bir öpücük bıraktı. Adamın burnu seğirdi.

Yarın yabancıyı ziyaret edecekti. Bu gece
Sabran içindi.

Kraliçe Kulesi'nin en yüksek odasında devasa bir gömme hamam bulunuyordu. Su bir kaynaktan çekiliyor ve kraliçenin tüm yıl boyunca sıcak banyo yapabilmesi için Özel Mutfak'ta ocakta ısıtılıyordu.

Yavaş yanan bir mum tek ışıktı. Odanın geri kalanı buhar ve gölgeden ibaretti. Ead büyük pencerelerden Ascalon'un üzerindeki parıldayan yıldızları görebiliyordu.

Sabran, saçları incilerle süslü bir kombinezonla banyonun kenarına oturdu. Ead bornozunu çıkardı ve buharlı suya girdi. Bir kavanoz kremayı avuçlarının arasında köpürtüp saçlarına sürerken suyun sıcaklığının tadını çıkardı.

Başını suya daldırdı ve tatlı köpükleri yıkadı. Omuzlarına kadar suya battıktan sonra Sabran'ın yanına süzüldü ve başını onun kucağına koydu. Serin

parmakları buklelerini çözdü. Sıcaklık kol ve bacaklarını gevşetmiş, kendini yeniden canlı hissetmesini sağlamıştı.

"Bu sefer beni temelli terk ettin diye korktum," dedi Sabran ona. Duvarlar onun sesini yansıtıyordu.

'Bana verilen zehir ağacın çürüyen meyvesinden geliyor. Öldürmek içindir,' dedi Ead. 'Nairuj bana bilerek seyreltilmiş bir ölçü vermiş olmalı. Beni bağışladı.

'Sadece bu da değil, diğer mücevher de bize geldi. Sanki gelgit tarafından getirilmiş gibi. Sabran parmaklarını suyun içinde gezdirdi. "Sen bile bunu ilahi bir müdahale olarak görüyor olmalısın.

"Belki. Seiikinli misafirimizle sabah konuşacağım. Ead geriye doğru sürüklendi ve saçlarının su yüzeyinde dalgalanmasına izin verdi. "Loth iyi mi?

'Görünüşe göre öyle. Yine maceralar yaşadı, bu sefer korsanlarla ilgili,' dedi Sabran sert bir şekilde, 'ama evet. Durmayan İmparator ondan Bin Çiçek Şehri'nde kalmasını istedi. Sağlığının yerinde olduğunu söylüyor.

Sabran söz verdiği parayı ödeyene kadar Loth'un orada tutulacağına şüphe yoktu. Yeterince yaygın bir düzenleme. Üstesinden gelebilirdi; çok daha dolambaçlı mahkemelerde bulunmuştu.

'Yani insanlığın son direnişi dünyanın iki yakası arasında gerçekleşecek,' diye mırıldandı Sabran. 'Uçurum'da uzun süre dayanamayacağız. Ahşap gemilerle değil. Lord Amiral bana gemilerimizi alevlerden korumanın yolları olduğunu ve yangınları söndürmek için bolca suyumuz olacağını garanti ediyor ama bu yöntemlerin dakikalardan fazla dayanacağını sanmıyorum. Sabran onun bakışlarına karşılık verdi. "Sence cadı gelecek mi?

Bu neredeyse kesindi.

'Bahse girerim Gerçek Kılıç'la hayatına son vermeye çalışacak. Galian'ın saygı duyduğu kılıç onun soyunu sona erdirmek için kullanılacak. *Onların soyunu,*' dedi Ead. "Bunun şiirselliğinden zevk alacaktır.

"Ne kadar sevgi dolu bir atam var," dedi Sabran sakince.

"Sana söylediklerimi kabul ediyorsun o zaman. Ead onun yüzünü inceledi. "İçinde büyücü kanı olduğunu.

"Birçok şeyi kabul ettim.

Ead onun gözlerinde bunun doğru olduğunu gördü. Gözlerinde yeni ve soğuk bir kararlılık vardı.

Acı gerçeklerle dolu bir yıl olmuştu. İnançlarını korumak için ördükleri duvarlar ayaklarının dibinde yıkılmış ve Sabran inancının da onlarla birlikte çürümeye başladığını görmüştü.

'Hayatımı kanımda bir canavarı zincire vuracak güç olduğuna inanarak geçirdim. Şimdi aksini bilerek yüzleşmeliyim. Sabran gözlerini kapattı. "O günün getireceklerinden korkuyorum. Yazın ilk ışıklarını göremeyeceğiz diye korkuyorum.

Ead ona doğru yürüdü ve yüzünü ellerinin arasına aldı.

'Korkacak bir şeyimiz yok,' dedi, hissettiğinden daha inançlı bir şekilde. 'İsimsiz Olan daha önce yenildi. Yine yenilebilir.

Sabran başını salladı. "Umarım öyledir.

Kombinezonu suyu emdi. Sabran gülümseyerek onu banyodan çıkarırken Ead her uzvunun kemiksizleştiğini hissetti.

Dudakları karanlıkta birbirine değdi. Ead Sabran'ı kendine çekti ve Sabran onun tenindeki damlacıkları öptü. İki kez ayrılmışlardı ve Ead, her zaman bildiği gibi, çok geçmeden savaşla ya da kaderle yeniden ayrılacaklarını biliyordu.

Ellerini kombinezonun sateninin altından geçirdi. Avuçları yanan etle karşılaşınca geri çekildi.

"Sabran," dedi, "yanıyorsun.

Banyodaki sıcaktan olduğunu düşünmüştü ama Sabran bir çıra parçasıydı.

"Önemli değil, Ead, gerçekten. Sabran başparmağını yanağında gezdirdi. "Doktor Bourn iltihabın zaman zaman alevleneceğini söylüyor.

"O zaman dinlenmen gerek.

"Böyle bir zamanda yatağıma zor sığarım.

'Yatağınıza ya da mezarınıza götürebilirsiniz. Seçim sizin.'

Yüzünü buruşturan Sabran doğrulup oturdu. "Pekâlâ. Ama bakıcılık yapmayacaksın. Ead'in kalkıp kurulanmasını izledi. 'Yarın Doğulu ile konuşmalısın. Her şey barış içinde bir arada yaşayabilmemize bağlı.

Ead yatağını çekti.

'Hiçbir söz vermiyorum,' dedi.

Güney Evi'nde geçirdiği yıllar boyunca Tané'ye Inys Krallığı hakkında sadece gerekli olduğu düşünülen gerçekler öğretilmişti. Monarşilerini ve Altı Erdem dinlerini öğrenmişti. Başkentlerinin adının Ascalon olduğunu ve dünyanın en büyük ve en iyi silahlanmış donanmasına sahip olduklarını biliyordu. Artık rutubet ve soğuk içinde yaşadıklarını, yatak odalarında putlar bulundurduklarını ve hastalarına dişlerini sızlatan topak topak bir yulaf ezmesi içirmeye zorladıklarını da biliyordu.

Neyse ki bu sabah kimse onu ikna etmeye çalışmamıştı. Bir hizmetçi ona bir sürahi bira, kalın kesilmiş tatlı ekmek dilimleri ve esmer et yahnisi getirmişti. Hepsi midesinde pıhtılaşmıştı. Birayı daha önce sadece bir kez, Susa onun için Orisima'dan bir fincan çaldığında denemiş ve iğrenç olduğunu düşünmüştü.

Güney Evi'nde minimal mobilyalar ve az sayıda sanat eseri vardı. Bu sadelik her zaman hoşuna gitmişti; ona düşünecek alan bırakıyordu. Şatolar elbette daha süslüydü ama Inysh *eşyalarla* eğleniyor gibiydi. *Süslemeden*. Perdeler bile gösterişliydi. Bir de yatak vardı, örtülerle öylesine doluydu ki onu yutacak gibiydi.

Yine de ısınmak iyi gelmişti. O kadar uzun bir yolculuktan sonra, bir gün boyunca yapabildiği tek şey uyumak olmuştu.

Mentendon'daki Mukim Büyükelçi güneş yükseldiğinde geri döndü.

"Leydi Nurtha burada, saygıdeğer Tané," dedi Seiikinese dilinde. "Onu içeri alayım mı?

Nihayet.

"Evet. Tané yemeği bir kenara bıraktı. "Onu göreceğim.

Yalnız kaldığında Tané ellerini yorganın üzerine koydu. Midesinde yılan balıkları dolaşıyordu. Leydi Nurtha'yı ayakta karşılamak istemişti ama Inysh onu aptal gibi gösteren dantel süslemeli bir giysi giydirmişti. Saygınlığını korumak daha iyiydi.

Çok geçmeden kapıda bir kadın belirdi. Binici çizmeleri hiç ses çıkarmıyordu.

Tané avcıyı inceledi. Teni pürüzsüz ve altın sarısıydı; odun talaşı gibi kıvrılan saçları omuzlarında gür ve koyu renk duruyordu. Çenesinin ve alnının çizgilerinde onu kurtaran Chassar'dan bir şeyler vardı ve Tané akraba olup olmadıklarını merak etti.

"Yerleşik Büyükelçi bana Inysh dilini konuştuğunuzu söyledi. Güneyli bir tonu vardı. "Seiiki'de öğretildiğini bilmiyordum.

"Herkese değil," dedi Tané. "Sadece Yüksek Deniz Muhafızları için eğitim görenlere.

"Anlıyorum. Avcı kollarını kavuşturdu. "Ben Eadaz uq-Nāra. Bana Ead diyebilirsin.

"Tané.

"Senin soyadın yok. "Bir

zamanlar Miduchi'ydi.

Kısa bir sessizlik oldu.

'Hayatımı kurtarmak için Manastır'a tehlikeli bir yolculuk yaptığınız söylendi. Bunun için size teşekkür ederim. Ead pencere kenarındaki koltuğa gitti. "Sanırım Lord Arteloth size benim ne olduğumu söylemiştir.

"Bir wyrm katili.

"Evet. Ve sen de bir Wyrm aşığısın.

"Burada olsaydı ejderhamı öldürürdün.

'Birkaç hafta önce haklı olabilirdin. Kız kardeşlerim bir keresinde Lasia üzerinde uçmayı akıl eden Doğulu bir wyrm'i katletmişlerdi. Ead görünürde bir pişmanlık duymadan konuştu ve Tané bir nefret dalgasıyla boğuştu. "Eğer bana izin verirsen, bu yolculuğa nasıl başladığını duymak isterim, Tané.

Avcı medeni davranacaksa, Tané de öyle davranacaktı. Ead'e yükselen mücevheri nasıl ele geçirdiğini, korsanlarla olan çatışmasını ve Manastır'a yaptığı kısa ve şiddetli yolculuğu anlattı.

İşte bu noktada Ead ileri geri adım atmaya başladı. Kaşlarının arasında iki küçük çizgi belirdi.

'Demek Başrahibe öldü ve Inysca Cadısı portakal ağacına sahip oldu,' dedi. 'Umalım ki onu sadece kendine saklasın ve İsimsiz Olan'a hediye etmesin.

Tané ona bir süre izin verdi. "Inysca'nın Cadısı kim?" diye sordu sonunda sessizce.

Ead gözlerini kapattı.

"Uzun bir hikâye," dedi, "ama istersen sana anlatırım. Geçen yıl başıma gelen her şeyi sana anlatacağım. Yolculuğunuzdan sonra gerçeği hak ediyorsunuz.

Yağmur camdan aşağı çiselerken, o yaptı. Tané sözünü kesmeden dinledi.

Ead'in ona Portakal Ağacı Manastırı'nın tarihini ve Neporo'dan bulduğu mektubu anlatmasını dinledi. Inysca Cadısı ve Berethnet Evi hakkında. Büyünün iki kolu, kuyruklu yıldız ve Ascalon kılıcı ve mücevherlerin tüm bunlara nasıl uyduğu hakkında. Ead konuşurken bir hizmetkâr onlara sıcak şarap getirdi ama Ead konuşmasını bitirdiğinde iki kadeh de soğumuş, el değmemişti.

"Buna inanmakta güçlük çekmenizi anlıyorum," dedi Ead. "Kulağa oldukça saçma geliyor.

"Hayır. Tane saatler sonra ilk defa nefesini bıraktı. "Evet, öyle. Ama ben sana inanıyorum.

Titrediğini fark etti. Ead parmaklarını şıklattı ve ocakta bir ateş yandı.

"Neporo'nun bir dut ağacı vardı," dedi Tané, büyünün bu kanıtına bakarken bile. 'Onun soyundan geliyor olabilirim. Yükselen mücevhere bu şekilde sahip oldum.

Bir süre için Ead bunu sindirmiş gibi göründü. "Bu dut ağacı canlı

mı?" "Hayır.

Ead gözle görülür bir şekilde çenesini sıktı.

"Cleolind ve Neporo," dedi. 'Biri Güney'in büyücüsü. Biri Doğu'dan. Görünüşe göre tarih tekerrür edecek.

"Ben de senin gibiyim o zaman. Tané alevlerin bir ızgaranın arkasında dans edişini izledi. 'Kalyba'nın da bir ağacı vardı ve Kraliçe Sabran onun soyundan geliyor. Bu ikimizi de büyücü yapar mı?

"Büyücüler," diye düzeltti Ead, sesi dalgın çıksa da. 'Büyücü kanına sahip olmak sizi büyücü yapmaz. Kendinize büyücü diyebilmeniz için o meyveden yemeniz gerekir. Ama en başta ağacın size meyve vermesinin nedeni budur. Kendini pencere kenarındaki koltuğa bıraktı. 'Kız kardeşlerimin senin wyrm'ini toprakladığını söylemiştin. Inys'e nasıl ulaştığını sormak hiç aklıma gelmedi.

"Harika bir kuş.

Ead'in bakışları ona kaydı.

"Parspa," dedi. "Onu Chassar göndermiş olmalı.

"Evet.

'Sana güvenmesine şaşırdım. Tarikat wyrm-severleri pek hoş karşılamaz.'

'Eğer onlar hakkında bir şey bilseydiniz Doğu ejderhalarını küçümsemezdiniz. Onlar ateş püskürtenlere hiç benzemezler. Tané ona dik dik baktı. "Ben İsimsiz Olan'ı küçümsüyorum. Onun hizmetkârları Büyük Keder'de tanrılarımızı yere serdi ve ben de bunun cezası olarak onu yere sermek istiyorum. Her halükarda,' dedi, 'bana güvenmekten başka seçeneğin yok.

'Seni öldürebilirim. Mücevheri al.'

Gözlerindeki ifadeye bakılırsa, bunu yapacaktı. Kalçasındaki kılıfta bir bıçak vardı.

"Ve iki mücevheri de kendiniz mi kullanacaksınız? Tané yılmadan sordu. "Nasıl yapılacağını bildiğini varsayıyorum. Yastıkların altından çantasını çıkardı ve yükselen mücevheri avucunun içine aldı. 'Benimkini rüzgârsız bir denizde bir gemiye yol göstermek için kullandım. Dalgaları kumun üzerine çekmek için kullandım. Bu yüzden seni tükettiğini biliyorum - ilk başta yavaşça, böylece dayanabilirsin, çürük bir dişin ağrısı gibi. Sonra kanını soğutur, uzuvlarını ağırlaştırır ve yıllarca sadece uyumak istersin. Elini uzattı. "Bu yük paylaşılmalı.

Ead yavaşça aldı. Diğer eliyle boynundaki zinciri gevşetti.

Azalan mücevher. Küçük bir ay, yuvarlak ve sütlü. İçinde bir yıldızın sabit ışıltısı vardı, ikizinin her zaman parıldadığı yerde sakindi. Ead her avucunda bir mücevher tutuyordu.

"Uçurum'un anahtarları.

Tané bir ürperti hissetti.

Onları birleştirmiş olmaları imkânsız görünüyordu.

'İsimsiz Olan'ı yenmek için bir plan var. Sanırım Loth sana söylemiştir. Ead mavi mücevheri geri verdi. "Sen ve ben bu anahtarları kullanarak onu sonsuza dek derinlere bağlayacağız.

Tıpkı Neporo'nun bin yıl önce yanında bir büyücü arkadaşıyla yaptığı gibi. "Seni uyarmalıyım," dedi Ead, "İsimsiz Olan'ı öldüremeyiz. Ascalon olmadan. Mücevherleri kullanmadan önce biri bunu onun kalbine sokmalı. Ateşini söndürmek için. Umudum Inysca Cadısı'nın onu bize getirmesi ve bizim de ondan alabilmemiz. Aksi takdirde, Doğulu wyr-ejderhalarınızın... kılıç olmadan mücevherleri kullanabilmemiz için onu yeterince zayıflatması mümkün. Belki o zaman onu bin yıl daha bağlayabiliriz. Bu seçenekten hoşlanmıyorum, çünkü başka bir neslin bu görevi üstlenmesi gerekecek.

"Katılıyorum," dedi Tané. 'Bu iş burada bitmeli.

"Güzel. Mücevherlerle birlikte pratik yapacağız.

Ead yanındaki keseye uzandı ve Tané'nin Inys'e getirdiği altın meyveyi çıkardı.

'Bundan bir ısırık al,' dedi. 'Siden bu savaşta sana yardım edebilir. Özellikle de Kalyba gelirse. Tané onu komodinin üzerine koyarken izledi. 'Bunu çabuk yap. Bugün çürüyecek.

Bir süre sonra Tané başını salladı.

"İsimsiz Olan'ı bağlamak ikimizin de sonu olabilir," dedi Ead daha yumuşak bir sesle. "Bu riski almak istiyor musun?

"Daha iyi bir dünyanın hizmetinde ölmek en büyük onurdur.

Ead ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Birbirimizi anladığımıza inanıyorum. En azından bu konuda.

Şaşırtıcı bir şekilde, Tané karşılığında kendini gülümserken buldu.

"Kendini daha güçlü hissettiğinde gel ve beni bul," dedi Ead. 'Chesten Ormanı'nda bir göl var. Mücevherleri kullanmayı öğrenebiliriz. Ve birbirimizi öldürmeden ne kadar dayanabileceğimizi görürüz.

Bununla birlikte, o da gitti. Tané hâlâ parıldayan mücevheri kutusuna geri koydu.

Altın meyve parlıyordu. Etinin tadına bakmadan önce uzun bir süre avuçlarının içinde tuttu. Tatlılık dişlerinin altında patladı ve dilinin üzerinde yıkandı. Yuttuğunda sıcaktı.

Meyve yere düştü ve alevler içinde kaldı.

Büyük Yatak Odası'nda Inys Kraliçesi yanıyordu. Doktor Bourn bütün gün onu izlemişti ama şimdi Ead, sözüne karşı gelerek onun yanına gitti.

Sabran ateşinin mengenesinde uyudu. Ead yatağın üzerine oturdu ve bir bezi suyla ıslattı.

Başrahibe ölmüştü ve manastır cadının eline geçmişti. Kan Vadisi'nin bir büyücü tarafından oraya getirilen wyrm'lerle dolu olduğu düşüncesi Ead'e pelin otu kadar acı geliyordu.

En azından Kalyba portakal ağacına zarar vermezdi. Arzuladığı siden için tek kaynağı oydu.

Sabran'ın sıcak alnı serinledi. Mita Yedanya için yas tutamıyordu ama son yıllarda ikinci aile reislerini kaybeden kız kardeşleri için tutuyordu. Başrahibe öldüğüne göre ya başka bir yere kaçıp yeni bir lider seçeceklerdi - muhtemelen Nairuj - ya da ağaca yakın kalabilmek için Kalyba'ya boyun eğeceklerdi. Neyi seçerlerse seçsinler, Ead Chassar'ın güvende olması için dua etti.

Sabran alacakaranlıkta sessizliğe gömülmüştü. Sessizlik bozulduğunda Ead mumların fitillerini düzeltiyordu.

"Doğulu ne dedi?

Ead omzunun üzerinden baktı. Sabran onu izliyordu.

Ead, kapının dışındaki kimsenin kulak misafiri olmaması için sessizce Tané ile buluşmasını anlattı. Bitirdiğinde, Sabran cam gibi gözlerle gölgeliğe baktı.

'Yarından sonraki gün halkıma hitap edeceğim,' dedi. "Onlara ittifakı anlatacağım.

'İyi değilsiniz. Bir ya da iki gün erteleyebilirsiniz'.

"Bir kraliçe önemsiz bir ateş için planlarından vazgeçmez. Ead onu mantoyla örterken iç çekti. "Sana bakıcılık yapmamanı söylemiştim.

"Ben de sana senin deneğin olmadığımı söylemiştim. Sabran yastığına doğru mırıldandı.

Tekrar uykuya daldığında, Ead azalan mücevheri çıkardı. *Diğer* büyüyü hissetmiş ve doğası onunkinin tam tersi olmasına rağmen ona tutunmuştu.

Kapının çalınmasıyla mücevheri bir kenara bıraktı. Kapıyı açtı ve Margret'i eşikte buldu.

"Ead. Gergin görünüyordu. 'Güney'in yöneticileri az önce Summerport'a geldiler. Sence ne istiyorlardır?'

67

Batı

Nemli teni kendi tenine değdi ve bir el saçlarını okşadı. Acı, keskin ve intikamcı bir şekilde uykusunu bölmeden önce bildiği ilk şeyler bunlardı.

Hava ağzını yaktı, kükürt kokuyordu. Dudaklarından bir inilti kaçtı.

"Jan.

"Şşş, Niclays.

Bu sesi tanıyordu. "Laya," demeye çalıştı ama sadece bir inilti çıktı. "Oh,

Niclays, tanrılara şükürler olsun. Alnına bir bez bastırdığında

inledi. "Sessiz olmalısın.

Komoridu'da yaşananlar bir anda aklına geldi. Kıpırdamaması için yalvarmasına aldırmadan el yordamıyla boğazını yokladı. İkinci bir ağzın olduğu yerde parlak, yumuşak bir deri hissedebiliyordu - koter izi. Kolunu kaldırdı ve şimdi siyah dikişlerle örülmüş, kabarık bir kütükle sonlandığını gördü. Gözlerinden yaşlar süzüldü.

O bir anatomistti. Şu anda bile bu yaranın onu neredeyse kesinlikle öldüreceğini biliyordu.

"Şşş. Laya onun saçlarını okşadı. Onun da yanakları nemliydi. "Çok üzgünüm, Niclays.

Mide bulandırıcı bir zonklama kolunu doldurdu. Kadının uzattığı deri parçasını aldı ve çığlık atmamak için tüm gücüyle ısırdı.

Gergin bir gıcırtı dikkatini çekti. Yavaşça, sallanmanın acıdan değil, Laya'yla birlikte demir bir kafeste asılı kalmalarından kaynaklandığını fark etti.

Daha önce korkuya kapıldıysa da şimdi aklını kaçırıyordu. İlk düşüncesi Altın İmparatoriçe'nin onları karaya çıkarıp açlıktan ölmeye terk ettiğiydi - sonra bayılmadan önce duyduğu son şeyi hatırladı. Drakonik kanatların davul sesi.

"Nerede?" diye z o r l a d ı . Kusmuk, sözlerini takip etmekle tehdit ediyordu. 'Laya. Nereye?'

Laya yutkundu, boğazının hareketini görebileceği kadar sert bir şekilde. "Dreadmount. Onu kendine yakın tuttu. "Kayadaki kırmızı damarlar. Başka hiçbir dağda yok.

İsimsiz Olan'ın doğum yeri. Niclays korkudan altına kaçırması gerektiğini biliyordu ama tek düşünebildiği Brygstad'a ne kadar yakın olduğuydu.

Soluk soluğa kalmıştı. Parmaklıklar sıkışarak geçilebilecek kadar genişti ama düşmek ikisini de öldürebilirdi. Güneşsiz mağarada pul yığınını seçebiliyordu.

Kırmızı pullar.

Canlı bir yaratık üzerinde değil. Hayır - bu mağaranın duvarına bir anı resmedilmişti. Lasian savaş başlığı giymiş bir kadın İsimsiz Olan'la karşı karşıya, kılıcı göğsünü delip geçiyordu.

Kılıç kesinlikle Ascalon'a aitti. Kılıcı kullanan da Lasia Bölgesi Prensesi Cleolind Onjenyu'ydu.

Bir sürü yalan.

Kırmızı pullar. Kırmızı kanatlar. Canavarın büyüklüğü duvarın büyük kısmını kaplıyordu. Deliye dönen Niclays pullarını saymaya başlarken Laya da onun alnını sildi. Onu çektiği acıdan uzaklaştıracak herhangi bir şey. Uykuya dalmadan önce onları iki kez saymıştı ve rüyasında kılıçları, kanı ve kızıl saçlı bir cesedi görmüştü. Laya ona karşı sertleştiğinde gözlerini açtı.

Kafesin içinde bembeyaz giyinmiş bir kadın belirmişti. İşte o zaman sayıkladığını anladı.

"Sabran," diye nefes nefese kaldı.

Bir ateş rüyası. Sabran Berethnet karşısında duruyordu, saçları balmumu tenine karşı simsiyahtı. Sözde güzelliği onu her zaman ürpertmişti, sanki ayağını buza sokmuş gibi.

Yüzü yaklaştı. O gözler, yeşim taşının kremsi yeşili.

'Merhaba, Niclays,' dedi. "Benim adım Kalyba.

Bir vırak sesi bile çıkaramıyordu. Vücudu kıpırtısız ve soğuk, sinirsiz bir şeydi.

"Sanırım kafanız karışmış olmalı. Dudakları elma gibi kızarmıştı. 'Seni buraya kadar getirdiğim için üzgünüm ama ölmene çok az kalmıştı. Yaşam kaybını tatsız buluyorum. Buz gibi bir elini adamın başına koydu. "Açıklamama izin verin. Komoridu'da hikâyesini okuduğunuz Neporo gibi ben de İlk Kan'danım. Inys'in kraliçesi yokken alıç ağacından yedim.

Niclays iniltiden başka bir şey söyleyebilseydi bile bu varlığın karşısında ne diyeceğini bilemezdi. Laya ona daha sıkı sarıldı, titriyordu.

'Sanırım nerede olduğunuzu biliyorsunuz. Bunun sizi korkuttuğunu tahmin ediyorum ama burası güvenli bir yer. Gördüğünüz gibi burayı hazırlıyordum. Bahar için. Kalyba bir tutam saçını gözlerinden geriye doğru savurdu. "Cleolind onu yaraladıktan sonra İsimsiz Olan buraya geldi. Lasia'daki o günün nasıl olduğunu göstermesi için hikâyeyi resmedecek bir ressam bulmamı istedi. Böylece her zaman hatırlayabilecekti.

Niclays kendisi de delirmemiş olsaydı onun delirdiğini düşünebilirdi. Bütün bunlar bir kâbus olmalıydı.

"Ölümsüzlük benim hediyem," diye fısıldadı Kalyba. 'Neporo'nun aksine, onu paylaşmayı öğrendim. Hatta ölüleri hayata döndürmeyi bile.

Jannart.

Nefesi kış soğuğu gibiydi. Niclays ona baktı, gözleri büyülenmişti.

'Senin bir simyacı olduğunu biliyorum. İzin ver hediyemi seninle paylaşayım. Sana yaşlılığın dikişlerini nasıl çözeceğini göstereyim. Kemiklerinin küllerinden nasıl bir insan inşa edileceğini öğretebilirim.

Yüzü değişmeye başladı. Gözlerindeki yeşil griye dönüştü ve saçları kan gibi kızıla döndü.

"Tek ihtiyacım olan," dedi Jannart, "karşılığında küçük bir iyilik.

Berethnet Hanesi on yıllardır ilk kez Güney'in yöneticilerini kabul ediyordu. Ead, Sabran'ın sağında onları izliyordu.

Görkemli olarak anılan Jantar Taumargam, lakabının ima ettiği gibi bir varlıktı. Fiziksel anlamda heybetli değildi; ince kemikli, tüy gibi ince, ilk bakışta neredeyse narindi - ama gözleri zindandı. Sizi bir kez bakışlarına aldı mı, bırakana kadar onun olurdunuz. Altın bir kemerle kapatılmış, yüksek yakalı, brokarlı safir bir cübbe giyerdi. Kraliçesi Saiyma çoktan Brygstad'a doğru yola çıkmıştı.

Yanında Lasia'nın Yüksek Hükümdarı vardı.

Kagudo Onjenyu beş yirmi yaşındayken bilinen dünyanın en genç hükümdarıydı ama duruşu onu hafife alanların ağır bir bedel ödeyeceğini açıkça gösteriyordu. Teni koyu kahverengiydi. Sığır kabukları boynunu ve bileklerini çevreliyordu ve parmaklarının her biri altınla parlıyordu. Kumenga tarzında örülmüş deniz ipeğinden bir şal omuzlarını örtüyordu. Tarikatın dört rahibesi doğduğu günden beri onu korumakla görevlendirilmişti.

Kagudo'nun fazla savunmaya ihtiyacı yoktu. Söylentilere göre Cleolind kadar büyük bir savaşçıydı.

"Bildiğiniz gibi Mentiş kara ordusu küçük," diyordu Sabran. 'Hróth'un kurt kaptanları, bu savaşta benim tarafımdaki donanmaları gibi çok yardımcı olacaklar ama daha fazla askere ihtiyaç var. Nefes almak için durakladı. Combe ona endişeli bir bakış attı. "İkinizin de emrinde Sigoso'nun ordularına zarar verebilecek kadar güçlü askerler ve silahlar var.

Gözlerinin altında koyu halkalar vardı. Güneyli yöneticileri selamlamak için ayağa kalkmakta ısrar etmişti ama Ead cildinin hâlâ yanmakta olduğunu biliyordu.

Tané kendi ateşiyle yatağa bağlıydı. Meyvelerden yemişti. Sabran Doğulu'nun hediye etmesini istemişti ama uyuması en iyisiydi. Önündeki görev için gücüne ihtiyacı olacaktı.

Jantar, 'Ersyr çatışmayı kabul etmez,' dedi. 'Dawnsinger savaşa karşı konuştu. Ancak ülkemde yayılan söylentiler doğruysa, silahlanmaktan başka seçeneğimiz yok gibi görünüyor.

Güney hükümdarları gecenin karanlığında gelmişti. Daha sonra Yüce Prenses Ermuna ile görüşmek üzere Brygstad'da Saiyma'ya katılacaklardı. Stratejiyi mektupla tartışmak çok riskliydi.

Hükümdarların hiçbiri taçlarını takmadı. Bu masada birbirlerine eşit olarak bakıyorlardı.

Kagudo, "Cárscaro hiç alınmadı," diye yorum yaptı. Sesinde herkesin biraz daha dik oturmasını sağlayan bir zenginlik vardı. 'Cárscaro'nun

Vetalda onu iyi bir nedenle dağlara inşa etti. Volkanik ovaya yaklaşmak delilik olur.

"Katılıyorum. Jantar haritayı incelemek için öne doğru eğildi. "Spindle'lar wyrm'lerle dolu. Parmağıyla haritaya dokundu. "Yscalin'in biri hariç her tarafta doğal savunması var. O da Lasia ile olan sınırı.

Kagudo yüz ifadesini değiştirmeden haritaya baktı.

"Lord Arteloth Beck yazın Kurtuluş Sarayı'ndaydı," dedi Sabran. 'Cárscaro halkının İsimsiz Olan'ın gönüllü hizmetkârları olmadığını öğrendi. Eğer Kral Sigoso'yu ortadan kaldırabilirsek, Cárscaro içeriden, belki de kansız bir şekilde düşecektir. Harita üzerinde şehri işaret etti. 'Sarayın altından geçen bir kuşatma geçidi var. Görünüşe göre Donmata Marosa bir müttefik ve içeriden yardım edebilir. Eğer küçük bir grup asker savaşarak geçide ulaşabilir ve ana saldırı başlamadan önce saraya girebilirse Sigoso'ya bir son verebilirsiniz.

Kagudo, 'Bu Cárscaro'yu savunan wyrmleri öldürmeyecek,' dedi.

Bir hizmetçi gelip hepsine biraz daha şarap doldurdu. Ead reddetti. Temiz bir kafaya ihtiyacı vardı.

'Bilmelisin ki Sabran,' diye devam etti Kagudo, 'Lasia için çok önemli olmasaydı bu kuşatmaya mührümü basmazdım. Açıkçası, siz İsimsiz Olan'la yüzleşirken bizim askerlerimizi büyük bir oyalamaca için feda etmemiz gerektiği fikri tartışmaya açık. Bizim yavru kedilerle, senin de kediyle savaşacağına karar verdin, gerçi o da en az senin kadar hızlı bir şekilde benim peşime düşecektir.

"Şaşırtmaca benim önerimdi, Majesteleri," dedi Ead.

İşte bu noktada Lasia'nın Yüce Hükümdarı ona ilk kez baktı. Ead ensesinde bir karıncalanma hissetti.

"Leydi Nurtha," dedi Kagudo.

"Cárscaro'ya saldırmayı öneren Kraliçe Sabran'dı ama ben ona Uçurum'da İsimsiz Olan'la buluşmasını önerdim.

"Anlıyorum.

'Elbette,' dedi Ead, 'sen İsimsiz Kişi'nin herkesten önce topraklarını tehdit ettiği Onjenyu Hanedanı'nın kanından ve varisisin. Halkına yaptığı zulmün intikamını almak istiyorsan, generallerinden birini Cárscaro kuşatmasını denetlemesi için bırak. Denizde bize katılın.'

"Kılıcın için minnettar olurum, Kagudo," dedi Sabran. "Eğer benim savaş cephemi seçersen.

"Gerçekten de. Kagudo şarabını yudumladı. "Bir kâfirin arkadaşlığından çok hoşlanacağınızı tahmin ediyorum.

'Size artık sapkın demiyoruz. Mektubumda söz verdiğim gibi, o günler sona erdi.

"Görüyorum ki Berethnet Hanedanı'nın nezaket konusunda kendi öğretilerini takip etmesi sadece bin yıl ve bu büyüklükte bir kriz sürmüş.

Sabran onun düşünmesine izin verecek bilgeliğe sahipti. Kagudo bir süre Ead'e baktı.

"Hayır," dedi sonunda. 'Raunus'un seninle gelmesine izin ver. O bir denizci ve halkım eski bir kinden daha önceliklidir. Hükümdarlarını evlerine en yakın savaş alanında görmek isteyeceklerdir. Her halükârda Cárscaro uzun zamandır bölgemizi tehdit ediyor.

O andan itibaren tüm konuşmalar strateji üzerineydi. Ead dinlemeye çalıştı ama aklı başka yerdeydi. Konsey Odası onu sıkıştırıyor gibiydi ve sonunda, "Majesteleri izin verirse," dedi.

Hepsi konuşmayı kesti.

Jantar kısa bir gülümsemeyle, "Elbette, Leydi Nurtha,"

dedi. Sabran onun gidişini izledi. Kagudo da öyle.

Dışarıda gece bastırmak üzereydi. Ead anahtarını kullanarak Özel Bahçe'ye girdi ve burada taş bankın üzerine oturup kenarını kavradı.

Saatlerce orada oturmuş, düşüncelere dalmış olmalıydı. İlk defa sorumluluğunun ağırlığını sırtında bir kaya gibi hissediyordu.

Artık her şey Tané ile birlikte mücevherleri kullanma becerisine bağlıydı. Binlerce hayat ve insanoğlunun hayatta kalması bu gerekliliğe bağlıydı. Başka bir plan yoktu. Sadece bir efsanenin iki parçasının Dağ Canavarı'nı bağlayabileceği umudu vardı. Hayatta kaldığı her an, askerlerin Cárscaro eteklerinde öldüğü başka bir an olacaktı. Her an bir gemi daha yanacaktı.

"Leydi Nurtha.

Ead yukarı baktı. Gökyüzü ilk ışıklarını saçıyordu ve Kagudo Onjenyu onun önünde duruyordu.

"Majesteleri," dedi ve ayağa kalktı.

"Lütfen," dedi Kagudo. Şimdi kürk astarlı bir pelerin giyiyordu ve bir omzunun üzerinden bir broşla tutturulmuştu. "Tarikatın rahibelerinin Ana'dan başka hükümdar tanımadığını biliyorum.

Ead yine de ona hürmet gösterdi. Tarikatın, Başrahibesinden başka hiçbir yöneticiye hesap vermediği doğruydu ama Kagudo, Ana'nın hanedanı olan Onjenyu'nun kanından geliyordu.

Kagudo ona belirgin bir ilgiyle baktı. Yüce Hükümdar insanın kalbini bir anlığına durduracak kadar güzeldi. Gözleri uzun ve dardı, köşeleri yukarı doğru çıkıktı, geniş elmacık kemiklerinin üzerinde derinlere yerleşmişti. Şimdi ayaktaydı, Ead eteğinin zengin turuncu ağaç kabuğu kumaşını görebiliyordu. Bir kraliyet savaşçısının başlığı saçlarının üzerine yerleştirilmişti.

'Derin düşüncelere dalmış gibisiniz,' dedi.

"Düşünmem gereken çok şey var,

Majesteleri.

"Hepimiz gibi. Kagudo tekrar Alabastrine Kulesi'ne baktı. 'Savaş konseyimiz şimdilik sona erdi. Belki benimle yürümek istersiniz. Hava almaya ihtiyacım var.

"Onur duyarım.

Özel Bahçe'nin içinden geçen çakıllı patikaya girdiler. Kollarının üst kısmında altın halkalar bulunan ve ölümcül görünümlü mızraklar taşıyan Kagudo'nun muhafızları kısa bir yol arkalarında yürüyordu.

"Kim olduğunu biliyorum, Eadaz uq-Nāra. Kagudo Selinyi dilinde konuştu. "Chassar uq-Ispad bana yıllar önce görevi Inys Kraliçesi'ni korumak olan genç kadından bahsetmişti.

Ead, hissettiğinden daha az şaşırmış göründüğünü umuyordu.

'Başrahibenin öldüğünü artık bildiğinizi sanıyorum. Manastıra gelince, görünüşe göre bir cadı tarafından işgal edilmiş.

Ead, 'Bunun doğru olmaması için dua ettim,' dedi.

Kagudo, 'Dualarımız her zaman meyve vermiyor,' dedi. 'Senin halkın ve benim halkım uzun zamandır bir anlayışa sahip. Lasia'lı Cleolind benim evimdendi. Atalarım gibi ben de onun hizmetkârlarıyla olan ilişkimizi onurlandırdım.

"Desteğiniz başarımızda çok etkili oldu.

Kagudo durdu ve yüzünü ona döndü. 'Açıkça konuşacağım,' dedi. 'Benimle yürümeni istedim çünkü kendimi sana tanıtmak istedim. Sizinle şahsen tanışmak için. Ne de olsa yakında Kırmızı Kızların yeni bir Baş Rahibe seçme zamanı gelecek.

Karnına bir ağırlık çöktü. 'Bu konuda söz hakkım yok. Tarikat beni bir hain olarak görüyor.

'Öyle olabilir, ama onun en eski düşmanıyla yüzleşmek üzere olmanız da mümkün. Ve eğer İsimsiz Olan'ı öldürebilirseniz... suçlarınız kesinlikle affedilecektir. Keşke bu doğru olsaydı. 'Mita Yedanya, selefinin aksine içe baktı. Şimdi, biraz içe dönüklük makul, hatta gerekli - ama Inysh sarayında bu konuma tırmanman bir şey ifade ediyorsa, Eadaz, sen de dışa bakıyorsun. Bir hükümdar her ikisini de nasıl yapacağını bilmelidir.

Ead bu kelimelerin içinde kök salmasına izin verdi. Hiçbir zaman bir şeye dönüşmeyebilirlerdi ama tohum orada yatıyordu.

"Başrahibe olmayı hiç hayal etmediniz mi? Kagudo sordu. 'Ne de olsa Siyāti uq-Nāra'nın soyundan geliyorsun. Cleolind'in onun yerine geçmeye layık gördüğü kadınsın.

Elbette bunun hayalini kurmuştu. Tarikattaki her kız bir Kızıl Damsel olmak isterdi ve her Kızıl Damsel bir gün Anne'nin temsilcisi olacağını umardı.

"Dışarıya bakmanın bana iyi geldiğini sanmıyorum," dedi Ead sessizce. 'Sürgün edildim, cadı olarak adlandırıldım. Kendi kız kardeşlerimden biri beni göndermek için gönderildi. Kraliçe Sabran'ı korumak için sekiz yılımı verdim, onun Ana'nın kanı olabileceğine inanıyordum ama asla öyle olmadığını öğrendim. Kagudo bunun üzerine ince bir şekilde gülümsedi. "Buna hiç inanmadın mı?

Bir an bile. İkimiz de biliyoruz ki halkı için ölmeye hazır olan Cleolind Onjenyu, onları Galian Berethnet için asla terk etmezdi. Kanıtınız olmasa bile siz de bunu biliyordunuz... ama gerçeğin her zaman su yüzüne çıkma gibi bir huyu vardır.

Yüce Hükümdar yüzünü kaldırdı. Ay gökyüzünden kayboluyordu.

'Sabran bana söz verdi, savaşlarımızdan sonra dünyayı
bin yıl önce İsimsiz Olan'ı gerçekten kimin yok ettiğini biliyor. Anne'yi yeniden ön plana çıkaracak.

Gerçek, Virtudom'u temellerine kadar sarsacaktı. Kıtalar arasında bir çan gibi çalacaktı.

"Sen de benim kadar şaşırmış görünüyorsun," dedi Kagudo, pek de gülümsemeden. 'Yüzyıllarca süren yalanlar bir günde geri alınamaz elbette. Geçmişin çocukları kılıcı Galian Berethnet'in kullandığına ve Cleolind Onjenyu'nun onun tapınılan gelininden başka bir şey olmadığına inanarak öldüler. Bu asla geri alınamaz ya da onarılamaz... ama yarının çocukları gerçeği bilecek.

Ead bunun Sabran'a ne kadar acı vereceğini biliyordu. Sonunda, Genç Kız olarak tanıdığı kadınla bağlarını alenen koparacaktı. Gerçeğini hiç bilmediği kadınla.

Ama bunu yapacaktı. Çünkü yapılması gereken doğru şey - tek şey - buydu.

'Tarikata güveniyorum. Her zaman olduğu gibi,' dedi Kagudo ve elini onun omzuna koydu. 'Tanrılar seninle yürüyor, Eadaz uq-Nāra. Tekrar karşılaşmayı çok isterim.

"Ben de öyle umuyorum.

Ead, Onjenyu'nun kanının önünde eğildi. Kagudo bu jeste karşılık verince şaşırdı.

Özel Bahçe'nin kapısında ayrıldılar. Şafak ufku ağartırken Ead sırtını duvarlara dayadı. Kafası yeni ve belirsiz olasılıklarla dolu bir topaç gibiydi.

Başrahibe. Eğer İsimsiz Olan'ı yenebilirse, Yüce Hükümdar onun bu mevkide hak iddia etmesini destekleyecekti. Bu hiç de azımsanacak bir şey değildi. Geçmişte çok az Başrahibe Onjenyu'nun desteğiyle onurlandırılmıştı.

Bir ses ona seslendiğinde irkilerek şimdiki z a m a n a döndü.
Margret eteklerinin izin verdiği kadar hızlı bir şekilde ona doğru koşuyordu.

'Ead,' dedi onu elinden tutarak, 'Kral Jantar mektubumu aldı.
Cesaret getirdi.'

Ead yüzünde bir gülümseme belirdi. "Buna
sevindim. Margret kaşlarını çattı. "İyi
misin?" "Çok iyiyim.

İkisi de Sabran'ın konuşmasını dinlemek için saray mensuplarının akın ettiği saray kapılarına doğru döndüler. Margret kollarını birleştirdi.

"Bu günün asla gelmeyeceğinden emindim," dedi yavaşça sarayın geri kalanını takip ederken. "Bir Berethnet kraliçesinin Drakon Ordusu'yla bir kez daha savaş halinde olduğumuzu duyurmak zorunda kalacağı gün.

Sarayın kapıları henüz açılmamıştı. Şehir muhafızları kapıların ardında, saray erkânı ise arkasında toplanmıştı. Lordlar ve köylüler parmaklıkların arasından birbirlerine bakıyorlardı.

'Evliliğimi sormuştun. Sen uyanır uyanmaz Tharian'la evlenmeyi planlıyordum,' dedi Margret, 'ama şimdi Loth olmadan bunu yapmam çok zor.

"Ne zaman
peki?" "Savaştan
sonra.

"O kadar uzun süre bekleyebilir misin?

Margret ona dirsek attı. "Yoldaşlık Şövalyesi o kadar beklememi *emrediyor*.

Dışarıdaki kalabalık giderek büyüyor ve kraliçelerini çağırıyordu. Saatin ibreleri altıya doğru ilerlerken, Tané yanlarına geldi. Birisi saçlarındaki düğümleri taramış, ona bir gömlek ve pantolon giydirmişti.

Ead onun başını sallamasına karşılık verdi. Artık Doğulu'nun içindeki siden'ı hissedebiliyordu, sıcak bir kömür kadar parlaktı.

Kulede çanlar çaldı. Kraliyet tantanası başladığında, kalabalık sonunda sessizliğe büründü. Çok geçmeden toynak sesleri sessizliği bozdu. Sabran beyaz bir atın üzerinde, tam kuşanmış olarak ilerliyordu.

Kışın gümüş kaplama zırhını giymişti. Pelerini kıpkırmızı kadifeydi, tören kılıcı yanında görülebilecek şekilde düzenlenmişti ve dudakları yeni bir gül gibi kırmızıydı. Saçları Üçüncü Glorian'ın tercih ettiği koçboynuzu tarzında örülmüştü. Ruhani Dükler, her biri kendi aile sancağını taşıyarak onun arkasında at sürüyordu. Tané donuk bir ifadeyle onların geçişini izledi.

Savaş atı kapıların dışında durdu. Aralaq arkadan yaklaşıp onun yanında savunma pozisyonu alırken Sabran atın dizginlerini kavradı. Boğazından alçak sesle hırladı. Inys Kraliçesi başını dik tutarak şehrinin şaşkın bakışlarıyla yüzleşti.

"Benim sevgili Virtudom halkım," dedi ve sesi onun gücüydü, "Drakon Ordusu geri döndü.

68

Doğu

Bir Doğu filosunun Abyss'i geçmesinin üzerinden yüzyıllar geçmişti. Zıpkınlar, döner toplar ve kuşatma yaylarıyla tepeden tırnağa silahlanmış kırk gemi, büyük demir levhalarla kaplıydı. Yelkenleri bile Seiikinese porsuklarının safrasından yapılan ve kumaşın yanmasını zorlaştıran yanardöner bir balmumuyla kaplıydı. Devasa *Dans Eden İnci* en öndeydi ve Seiiki Savaş Lordu'nu taşıyan *Defiance da* onun yanındaydı.

Ve her yerde ejderhalar yüzüyordu.

Loth, *Dans Eden İnci'nin* kamaralarından onlardan birini izledi. Arada bir başı su yüzeyine çıkıyor, böylece onu eyer üzerinde süren binicisi nefes alabiliyordu. Kadın yüz zırhı ve boynunu korumak için lamelli bir miğfer giymişti. Bir gemide sıcak ve kuru olabilirdi ama bunun yerine wyrm'iyle birlikte o kara suda kalmayı tercih etti.

Eğer dünyanın iki tarafı uzlaşabilirse, bu durum yakında tüm denizlerde yaygın bir manzara haline gelebilir.

Durmak bilmeyen İmparator bir kadeh Lacustrine gül şarabını yudumluyordu. Loth'un bir gün önce ona öğrettiği Knaves and Damsels oyununa dalmışlardı.

"Bana kraliçenden bahset.

Loth elindeki kâğıtlardan başını kaldırdı. "Majesteleri?

"Neden sorduğumu merak ediyorsun. Sonsuz İmparator gülümsedi. "Uçurum'un ötesinden gelen hükümdarlar hakkında çok az şey biliyorum lordum. Eğer Kraliçe Sabran ülkem için bir müttefik olacaksa, onun hakkında meşhur isminden daha fazlasını bilmek bana yakışır. Siz de aynı fikirde değil misiniz?

"Evet, Majesteleri. Loth boğazını temizledi. "Ne öğrenmek istiyorsunuz?

"Sen onun arkadaşısın.

Loth bir süre düşündü. Altı yaşından beri hayatında olan Sabran'ın portresini nasıl çizeceğini. Tek dertlerinin bir güne kaç macera sığdırabilecekleri olduğu zamanlardan beri.

'Kraliçe Sabran kendisine sadık olanlara sadıktır. İyi kalplidir,' dedi sonunda, 'ama kendini korumak için bunu iyi gizler. Dokunulmamış görünmek için. Halkı kraliçelerinden bunu bekler.

"İnsanların tüm yöneticilerden bunu beklediğini

göreceksiniz. Bu doğru olmalı.

"Bazen büyük bir melankoliye kapılır," diye devam etti Loth, "ve günlerce yatağına kapanır. Onlara gölge saatleri diyor. Annesi Kraliçe Rosarian, o on dört yaşındayken öldürüldü. Sabran da oradaydı. O zamandan beri hiç gerçekten mutlu olamadı.

"Peki ya babası?

"Bir zamanlar Temperance Dükü olan Wilstan Fynch de öldü.

Sonsuz İmparator iç çekti. 'Korkarım yetimliğimizi paylaşıyoruz. Ailem ben sekiz yaşındayken çiçek hastalığına yakalandı ama büyükannem onlar hastayken beni aceleyle kuzeydeki av köşkümüze götürdü. Veda edemediğim için çok içerlemiştim. Şimdi bunun bir merhamet olduğunu anlıyorum. İçti. "Majesteleri taç giydiğinde kaç yaşındaydı?

"On dört.

Taç giyme töreni karanlık ve karlı bir sabahta Meryem Ana Mabedi'nde gerçekleşmişti. Taç giyme törenine bir mavnayla gitmesiyle ünlü annesinin aksine Sabran, prenseslerinin genç bir kraliçe olduğunu görmek için Inys'in dört bir yanından gelen iki yüz bin müstakbel tebaasının tezahüratları arasında arabasıyla sokaklardan geçmişti.

"Sanırım bir naip vardı," dedi Durmak Bilmeyen İmparator.

"Babası Lord Koruyucuydu ve Adalet Düşesi Leydi Igrain Crest tarafından destekleniyordu. Daha sonra Crest'in Kraliçe Rosarian'ın ölümünde parmağı olduğunu keşfettik. Ve... diğer zulümler.

Durmayan İmparator kaşlarını kaldırdı. 'Bir başka ortak noktamız daha var. Ben tahta çıktıktan sonra neredeyse dokuz yıl süren bir naiplik dönemi oldu. Ve bu naiplerden biri sarayda kalamayacak kadar güce aç hale geldi. Fincanını yere bıraktı. "Başka ne var?

"Avlanmayı ve müzik çalmayı seviyor. Çocukken dans etmeyi çok severdi. Her sabah altı galliard dans ederdi. O günleri düşündükçe göğsü sıkışıyordu. "Annesi öldükten sonra uzun yıllar dans etmeyi bıraktı.

Durmayan İmparator onun yüzünü izledi. Masanın üzerindeki bronz fenerin ışığında gözleri sonsuz görünüyordu.

"Şimdi söyle bana," dedi, "bir sevgilisi var mı?

"Majesteleri," diye başladı Loth, ne söyleyeceğinden emin değildi.

"Barış. Korkarım bu kadar kolay okunabilen bir yüzle iyi bir hükümdar olamazsınız. Sonsuz İmparator başını salladı. "Merak ettim. Elini çektiğinde. Onu suçlayamam. Tekrar içti. "Belki de Majesteleri gelenekleri değiştirmeye çalışmak konusunda benden daha cesurdur.

Loth onun içkiyi biraz daha doldurmasını izledi.

"Görüyorsunuz, bir zamanlar ben de aşık olmuştum. Onunla sarayda tanıştığımda yirmi yaşındaydım. Size onun güzelliğini anlatabilirim Lord Arteloth, ama tarihteki en büyük yazarın bile bunun hakkını verebileceğinden şüpheliyim ve ne yazık ki ben hiçbir zaman çok yetenekli bir yazar olmadım. Ama size onunla saatlerce konuşabildiğimi söyleyebilirim; başka hiç kimseyle konuşamadığım gibi.

"Adı neydi?

Durmayan İmparator bir an için gözlerini kapadı. Loth onun boğazındaki çizgilerin değiştiğini gördü.

"Ona sadece ... Deniz Bakiresi diyelim.

Loth onun devam etmesini bekledi.

'Elbette başkaları da konuşuyordu. Büyük Sekreterlik çok geçmeden ilişkimizi öğrendi. Onun düşük rütbesi ve benim henüz uygun bir kadınla evlenmemiş olmamdan dolayı pek memnun olmadılar ama ben gücümü biliyordum. Onlara istediğimi yapacağımı söyledim. Burnundan keskin bir nefes verdi. "Ne küstahlık. Büyük bir gücüm vardı ama bunu yol gösterici yıldızım olan İmparatorluk Ejderhası'na borçluydum. Ona yalvardım ama acımı görmesine rağmen eşleşmeyi onaylamadı. Sevgilimin içinde kimsenin kontrol edemeyeceği bir gölge olduğunu söyledi. Bu gücün onu serbest bırakacağını söyledi. İkimizin de iyiliği için, gitmesine izin vermeliydim.

"İlk başta direndim. İnkâr içinde yaşadım ve ilişkimi durdurmadım. İstediğinde onu kutsal göllerde yüzmeye götürmekten ya da saraylarımda hediyelere boğmaktan vazgeçmedim. Ama topraklarımın istikrarı insan ve ejderha ittifakına dayanıyordu. Bunu bir kuyruklu yıldızı durduramayacağım kadar bozamazdım... ve sevdiğim kadınla evlenirsem, Büyük Sekreterlik'in onu ortadan kaldırmanın bir yolunu bulabileceğinden korkuyordum. Ona bir tutsak gibi davranmadıkça, etrafını korumalarla çevirmedikçe, boyun eğmek zorunda kalacaktım.

Loth, Erdemler Konseyi'nin Ead'i nasıl sürgüne gönderdiğini düşündü. Hepsi aşk suçu yüzünden.

"Ona beni terk etmesini söyledim. Reddetti. Sonunda onu hiç istemediğimi, asla benim imparatoriçem olamayacağını söyledim. Bu sefer onda acı gördüm. Ve öfke. Bana meydan okuyarak kendi imparatorluğunu kuracağını ve bir gün benim ona yaptığım gibi kılıcını kalbime saplayacağını söyledi. Çenesi büküldü. "Onu bir daha hiç görmedim.

Şimdi Loth kendine bir içki doldurdu.

Hayatı boyunca bir eş bulmayı amaçlamıştı. Şimdi hiç aşık olmadığı için şanslı olup olmadığını merak ediyordu.

Durmayan İmparator yatağına uzandı, başını bir koluna yasladı ve gözleri dolu dolu tavana baktı.

"On İki Göl İmparatorluğu'nda mor tüylü bir kuş yaşar. Sesine içki karışmıştı. "Eğer onu uçarken görseydiniz, kanatlı bir mücevher olduğunu düşünürdünüz. Birçok kişi onu avladı... ama onu ele geçirirseniz elleriniz yanar. O tüyler, ne kadar değerli olsalar da, zehirlidirler. Gözleri kapandı. "Şövalyelerinize şükredin Lord Arteloth, tahtta oturmak için doğmadınız.

69

Batı

Çok uzaklarda, Abyss'in ötesinde, Seiiki kıyıları onu çağırıyordu. Günlerce erik yağmurunu, siyah kumunu, güneşin ısıttığı denizin tenine kondurduğu öpücüğü hayal etmişti. Batan tütsünün kokusunu ve dağları taçlandıran sisi özlemişti. Kışın derinliklerinde sedir ormanlarında yürümeyi özledi. Tüm bunlardan daha çok tanrılarını özlüyordu.

Baharın ikinci günüydü ve Nayimathun gelmemişti. Tané tekrar uçmasının zaman alacağını biliyordu ama eğer denize ulaşmış olsaydı, bu yaranın kapanmasına yardımcı olurdu. Geriye oraya hiç ulaşamamış olma ihtimali kalıyordu. Büyücüler onu avlamış ve katletmişlerdi.

Suçluluk duygunu bırak artık, binici.

İtaat etmek istedi ama aklı bunu yapmadı. Tekrar kanayana kadar eski yaralarını deşti.

Kapının çalınması volta atmasını engelledi. Ead'i dışarıda buldu, saçları yağmur damlalarıyla parlıyordu.

Kulübede, Tané donyağı mumundan geriye kalanları yaktı. "Nasıl hissediyorsun? Ead kapıyı arkasından kapatarak sordu.

"Daha güçlü.

"Güzel. Yan tarafınız yerleşti. Ead onun bakışlarıyla buluştu. "Sadece iyi olup olmadığını kontrol etmek istemiştim.

"Ben iyiyim.

"Öyle görünmüyorsun.

Tané ranzasında oturuyordu. Başka türlü davranmak istiyordu ama Ead'in yanında aklından geçenleri söyleyebileceğini hissediyordu.

"Ya başarısız olursak?" diye sordu. "Ya mücevherleri Cleolind ve Neporo'nun yaptığı gibi kullanamazsak?

"Neporo'nun kanını taşıyorsun ve haftalarca pratik yapman seni takdir ediyor. Gülümsemesi kısaydı. 'Ne olursa olsun, bence Ascalon'a sahip olacağız, Tané. Onu sonsuza dek yenebileceğimizi düşünüyorum.

"Neden?

Çünkü Sterren Sterren'i çağırır. Mücevherleri kullandığımızda Kalyba'ya seslenecekler. Sanırım ikimiz onları kullanmaya başladığımızdan beri onu çağırıyorlar. Yüzü sertleşmişti. "O gelecek.

"Umarım haklısındır. Tané kendi saçının bir tutamıyla oynadı. "Onu nasıl yeneceğiz?

"O çok güçlü. İdeal olan, ikimizin de onunla teke tek dövüşmekten kaçınmasıdır. Ama iş o noktaya gelirse, bir teorim var,' dedi Ead. 'Kalyba şekil değiştirme yeteneğini yıldız çürümesinden alıyor ve bunun depoları az olmalı. Kendine ait olmayan bir şekle bürünmek onu tüketiyor ve ne kadar çok *şekil değiştirirse,* sanırım o kadar kötü tükeniyor. Onu birçok kez şekil değiştirmeye zorlamak onu zayıflatabilir. Onu tek bir şekle hapsedin.'

"Bundan emin değilsiniz.

"Hayır," diye itiraf etti Ead, "ama sahip

olduğum tek şey bu. "Ne kadar rahatlatıcı.

Ead bir başka gülümsemeyle yatağın ucundaki sandığın üzerine oturdu.

'Birimiz Ascalon'u kullanmalı. Onu İsimsiz Olan'ın içine sürmeli,' dedi. 'Yıllarca yükselen mücevherin içindeki sterren'e maruz kaldın. Kılıç senin ellerinde daha istekli olabilir.

Tané'nin bunu anlaması bir an sürdü. Ead elde etmek için savaştığı bir eseri, dininin temel taşlarından birini bir ejderha sürücüsüne sunuyordu. Hâlâ düşman olarak görmesi gereken birine.

"Önce Prenses Cleolind kullandı," dedi Tané bir tereddütten sonra. "Şimdi hizmetçilerinden biri kullanmalı.

'Bu konuda tartışamayız. Yarın ölmeli, yoksa hepimizi yok edecek.

Tané ellerine baktı. En yakın arkadaşının kanıyla lekelenmişti. Ascalon'a yakışmıyordu.

'Eğer bir fırsat varsa,' dedi, 'bunu değerlendireceğim.

"Pekâlâ. Ead biraz gülümsedi. "İyi geceler binici.

"İyi geceler, avcı.

Kapı buz gibi bir rüzgârı dışarıda bıraktı.

Dışarıda, Abyss'in üzerinde yıldızlar parlıyordu. Düşmüş ve doğmamış ejderhaların gözleri. Tané şimdi onlardan bir lütuf daha istedi. *Yapmam gerekeni yapmama izin ver, diye* dua etti, *sonra başka bir şey istememe izin verme.*

Uzlaşma devasa bir savaş gemisiydi. Doğu'da kaybolan *Rose Eternal* dışında, Inysh donanmasındaki en büyük ve en iyi silahlara sahip gemiydi.

Kraliyet kamaralarında, Ead bir yığın kürk örtünün altında yatıyordu. Sabran onun yanında uyukluyordu. Günlerdir ilk kez bu kadar huzurlu görünüyordu.

Ead yatağın içine gömüldü. Zalim kız kardeşi içinde bir yerlerde bir iz bırakmıştı ve bu iz onu iliklerine kadar dondurmuştu.

Yarın gece diğer gemilerin görüş alanında olacaklardı. Loth'u tekrar görme düşüncesi, kız kardeşini düşündüğünde göğsünde hissettiği sızıyı durdurmaya yetmiyordu. Margret şimdiye kadar Nzene'ye varmış olmalıydı.

Ascalon'dan ayrılmadan önce, Güneyli yöneticiler Sabran'dan Spindles'a iyileştirme becerileri olan gönüllü Inysh göndermesini istemişti. Yatak odasının hanımı olmasına rağmen Margret bu çağrıya cevap vermek için Sabran'dan izin istemişti. Ona *sadece gemide ayak bağı olacağımı* söylemişti. *Kılıç kullanamam ama bıraktığı yarayı onarabilirim.*

Ead, Sabran'ın bu talebi reddetmesini beklemişti ama sonunda Margret'i sıkıca tutmuş ve güvende olmasını ve geri dönmesini emretmişti. Protokolü bir kez daha çiğneyerek Sör Tharian Lintley'e nişanlısına eşlik etmesini ve Inysh askerlerine liderlik etmesini emretmişti. Beden Şövalyeleri Kaptanı bile kraliçesini İsimsiz Olan'dan koruyamamıştı. Lintley onu isteyerek terk etmemişti ama bir emri de reddedemezdi.

Sabran kıpırdandı. Ead ona bir öpücük kondururken omzunun üzerinden baktı.

"Bir keresinde beni uzaklara götüreceğini söylemiştin," dedi Sabran usulca. "Bir yere.

Ead onun elmacık kemiğinin yüksek eğimini izledi. Sabran onunla yüzleşmek için döndü.

"Yapmanı istiyorum," diye devam etti. "Bir gün.

Sabran bir bacağını onunkinin üzerine kaydırdı. Ead onu kendine çekti, böylece sıcaklıklarını paylaştılar. "Görevlerimizin biteceğini söylemiştik," diye mırıldandı Ead, "ama ikimiz de biliyorduk ki
havai bir umuttu.' Onun bakışlarını aradı. 'Sen çok sevilen bir kraliçesin Sabran. Inys'in ihtiyacı olan bir kraliçesin. İsimsiz Olan düşse de düşmese de yarın tahtından vazgeçemezsin. Ve ben de Tarikat'tan vazgeçemem.

"Biliyorum. Sabran daha yakına kaydı. 'İkimiz de karda fısıldarken bile biliyordum. İkimiz de görevlerimize bağlıyız.

'Bir yolunu bulacağız,' diye söz verdi Ead. "Bir şekilde.

"Bu gece geleceği düşünmeyelim," dedi Sabran usulca. "Henüz şafak sökmedi. Hafif bir gülümsemeyle Ead'in yüzünü okşadı. "Havai umutlar için hâlâ vaktimiz var.

Ead kaşlarını birbirine dokundurdu. "Şimdi güzel sözler söyleyen sensin.

Bu bir dikkat dağınıklığıydı ama Ead bunu memnuniyetle karşıladı. Mum yanıp sönerken parmaklarını vücutlarının arasına soktu ve Sabran onu sırayla terk edilmişlik ve şefkatle öptü.

Yakında İsimsiz Olan'la yüzleşeceklerdi. Ead, Sabran kollarındayken ve bedeni arzuyla alev alev yanarken, birleşmelerinin hafif baş döndürücü rahatlığı içinde bunu unutmasına izin verdi. Sırtındaki kavis onları birbirlerine daha da yaklaştırdı. O ulaşılması zor *yere daha da yaklaştırdı*. Karanlıkta öngöremediği tenindeki nazik dokunuşlarla ürperdi ve karşılığında Sabran'dan geçen ürpertinin tadını çıkardı.

Sonra, ikisi de iç içe, hareketsiz yattılar.

"Başka bir mum yakabilirsin," dedi Ead ona. "Işık beni uyanık tutmaz.

"İhtiyacım yok. Sabran bir elini Ead'in ensesine kaydırdı. "Seninle değil.

Ead başını Sabran'ın çenesinin altına soktu ve kalp atışlarını dinledi.
Bu sesin hiç kesilmemesi için dua etti.

Kulübenin kapısının çalınmasıyla aynı pozisyonda uyandığında hava hâlâ zifiri karanlıktı.

"Majesteleri.

Sabran yatağına uzandı. Kapıda, Beden Şövalyelerinden biriyle alçak sesle görüştü.

Döndüğünde Ead'e, 'Mürettebat sudan birini kurtardı,' dedi.

"Bir insan nasıl olur da Uçurum'un bu kadar derinine yüzebilir?

"Bir sandaldaydı. Yeni bir mum yaktı. "Benimle gelir misin?

Ead başını salladı ve giyinmek için ayağa kalktı.

Altı Beden Şövalyesi onları *Uzlaşma'dan* geçirerek kaptanın kamarasına götürdü. Şu anda kamarada bir kişi oturuyordu.

Birisi etrafına bir örtü sarmıştı. Solgun ve rutubetliydi, üzerinde yolculukta kirlenmiş Lacustrine bir tunik, başında tuzlu suyla keçeleşmiş gri saçları vardı. Sol kolunun dirsekten aşağısı yoktu. Kokuya bakılırsa bu kayıp yakın zamanda gerçekleşmişti.

Kan çanağına dönmüş gözleriyle başını kaldırdı. Ead onu hemen tanıdı ama ilk konuşan Sabran oldu.

"Doktor Roos," dedi ve sesi buz gibiydi.

Dokuzuncu Sabran. Berethnet Hanesi'nin otuz altıncı kraliçesi. Neredeyse on yıldır onu uzaktan küçümsüyordum ve şimdi buradaydı.

Yanında, buraya öldürmek için gönderildiği kişi vardı.

Sarayda geçirdiği günler boyunca Ead Duryan olarak biliniyordu. Üst Hanedan'da nispeten önemsiz bir pozisyona sahip bir Ersyri. Belli ki artık o kadar da önemsiz değildi. Karanlık ve delici gözlerini ve kendini gururla duruşunu hatırlıyordu.

'Doktor Roos,' dedi Sabran.

Bir fareye hitap ediyor olabilir.

"*Majesteleri,*" dedi Niclays, kendi sesinden küçümseme damlıyordu. Başını eğerek selam verdi. "Sizi tekrar görmek ne büyük bir zevk.

Inys Kraliçesi masanın diğer tarafındaki koltuğa oturdu.

"Hanımefendi Ead Duryan'ı hatırladığınıza eminim," dedi. 'Kendisi artık Dame Eadaz uq-Nāra, Viscountess Nurtha olarak biliniyor.

Niclays başını eğerek, "Leydi Nurtha," dedi. Bu genç odacının böylesine yüksek unvanlar elde etmek için ne yaptığını hayal bile edemiyordu.

Ayakta kaldı, kollarını kavuşturdu. "Doktor Roos.

Yüzü ona karşı hiçbir şey hissettiğini göstermiyordu ama Sabran'ın yanında neredeyse korumacı bir duruş sergilemesinden ikisinin de

pek sıcak değildi.

Niclays onun bakışlarıyla karşılaşmamaya çalıştı. Niyetini yeterince iyi gizleyebiliyordu ama kızın gözlerindeki bir şey, onun içini görebildiklerini düşünmesine neden oluyordu.

Bıçak avucunda soğuktu. Kalyba, Ead Duryan'ın sıradan bir kadından çok daha hızlı olduğu konusunda onu uyarmıştı ama ona zarar verebilecek bir şey taşıdığından da haberi olmayacaktı. Sert ve hızlı vurmalıydı. Ve yanlış elle.

Sabran ellerini masanın üzerine koydu, parmak uçları birbirine değiyordu. "Uçurum'un bu kadar içine nasıl geldin?

Şimdi de yalan.

"Bana dayattığınız sürgünden kaçmaya çalışıyordum, madam," dedi.

"Uçurumu bir sandalla geçebileceğine inanıyordun.

"Çaresizlik her insanı aptallığa sürükler.

'Ya da kadın. Belki de bu, yıllar önce neden sizinle çalıştığımı açıklıyor.

Ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrıldı. "Majesteleri," dedi, "beni etkilediniz. Bir kalbin bu kadar kin tutabileceğini düşünmemiştim.

Sabran, 'Benim hafızam uzundur,' dedi.

Nefretten hasta olmuştu. Orisima'da geçirdiği yedi yıllık hapis cezasının onun için hiçbir anlamı yoktu. Onu utandırdığı için Mentendon'a dönmesine hâlâ izin vermiyordu. Çünkü bir kraliçeye kendini küçük hissettirmişti. Bunu o acımasız gözlerde gördü.

Kalyba onları ağlatabilirdi. Cadı, Ead Duryan'ın ölümünün Sabran Berethnet'i kıracağına ve kırıldıktan sonra Kalyba'nın onu İsimsiz Olan'a vereceğine söz vermişti. Ona baktıkça Niclays bunu istiyordu. Onun acı çektiğini görmek istiyordu. Üzülmesini. Tek yapması gereken onun nedimesini öldürmek ve taşıdığı beyaz mücevheri almaktı.

Muhafızlar onu ezip geçerse Kalyba onu diriltecekti. Mentendon'a sadece zenginlikle değil, Jannart'la da dönmesine izin verilecekti. Jannart'ı ona geri verecekti.

Eğer onun dediğini yapmazsa, Laya ölecekti.

Niclays, "Bir şeyi bilmeni istiyorum Sabran Berethnet," diye fısıldadı. Kolundaki acı gözlerini yaşartıyordu. "Senden nefret ediyorum. Her birinden nefret ediyorum.

Gözlerinizdeki kirpiklerden, ellerinizdeki her parmaktan ve ağzınızdaki her dişten. Senden iliklerine kadar nefret ediyorum.

Sabran onun bakışlarını irkilmeden karşıladı.

'Sana duyduğum düşmanlığın derinliğini anlayamazsın. Her gün doğumunda adını lanetledim. Bir gün yaşam iksirini yaratıp sonra da onu senden esirgeyebileceğim düşüncesi her hareketimi yönlendirdi. Tek yapmak istediğim senin hırsını engellemekti.

Parlak şövalyelerinden biri, 'Majesteleriyle bu şekilde konuşamazsınız,' diye araya girdi.

'Majesteleriyle nasıl istersem öyle konuşurum. Durmamı istiyorsa, metal giysili mankeninin bunu onun yerine yapmasına izin vermektense, beni kendisi durdursun,' dedi Niclays sert bir şekilde.

Sabran hâlâ bir şey söylemedi. Söz konusu şövalye, dudaklarını büzerek vazgeçmeden önce ona baktı.

"O adada geçirdiğim yıllar. Niclays dişlerini sıkarak konuştu. "Hisan Burnu'na yapışmış bir kara parçasında, izlenen ve güvenilmeyen yıllar. Yıllarca aynı birkaç sokakta yürüdüm, evimi özledim. Tüm bunlar sana hiç verilmemiş bir hediye vaat ettiğim ve sen, Inys Kraliçesi, bunu yutacak kadar saf olduğun için oldu. Evet, azabı hak ettim. Evet, ben bir pisliktim ve bir iki yıl uzak kalmak bana iyi gelebilirdi. Ama *yedi*... Aziz adına, madam, yakılarak öldürülmek buna kıyasla bir merhamet olurdu.

Eli bıçağın etrafında o kadar sert kenetlendi ki tırnakları avucunu ısırdı.

'Paramı çalmanı affedebilirdim. Yalanlarını affedebilirdim,' diye fısıldadı Sabran, 'ama sen beni avladın, Roos. Gençtim ve korkuyordum ve en derin korkumu sana açtım. Bu korkuyu yatak odasındaki hanımlarımdan bile gizledim.

"Bu da yedi yıl sürgünde kalmayı gerektirir.

'Bu bir şeyi garanti eder. Yalanlarınız için en ufak bir telafi bile yapmayı kabul ettiğinizde belki özür dilerim.

Niclays, "Aubrecht Lievelyn eve dönmeme izin vermeyi reddettikten sonra sana yazdım," diye tükürdü. Senin kutsal amcığını o kadar çok arzuluyordu ki, ona daha fazla değer veriyordu-'

Sabran ayağa kalktı, yüzü kansızdı ve odadaki her partizan göğsüne doğru çekildi.

"Bir daha Aubrecht Lievelyn'den söz etmeyeceksin," dedi ölümcül bir yumuşaklıkla, "yoksa seni bu gemiden parça parça attırırım.

Çok ileri gitmişti. Bedenin Şövalyeleri içeride siperlik takmıyordu; yüzlerindeki şaşkınlığı görebiliyordu, kaba bir hakaretten çok daha derin bir iğrenme vardı.

Niclays, 'O öldü,' sonucuna vardı. "Öyle

değil mi? Sessizlik bunu doğruladı.

"Mektup falan almadım. Sabran sesini alçak tuttu. "Neden içeriğini bana şimdi açıklamıyorsunuz?

Karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Ah, Sabran. Yedi yıl seni değiştirmemiş. Size gerçekten neden burada olduğumu söyleyeyim mi?

Bıçak elinin sıcaklığında buz kesmişti. Sabran'ın arkasında, Ead Duryan'ın hiçbir şeyden haberi yoktu. Sadece bir hamleyle bıçağı boğazına saplayabilirdi. Sabran'ın çığlığını duyabiliyordu. Yüzündeki maskenin açılmasını izledi.

Tam o sırada kapı açıldı ve Tané Miduchi'den başkası kabine girmedi.

Çenesi düştü. Bedenin Şövalyeleri partizanlarını bir anda onun önünde çaprazladılar ama o, boğazını pençeleyip açmaya hazır görünerek onları itti.

"Bu adama güvenemezsin," diye bağırdı Sabran'a. 'O bir şantajcı, bir *canavar*-'

"Ah, Leydi Tané," dedi Niclays sert bir sesle. 'Yine karşılaştık. Kaderlerimizin ipleri birbirine karışmış gibi görünüyor.

Doğrusu, onu gördüğüne çok şaşırmıştı. Boğulduğunu ya da Altın İmparatoriçe'nin onu avladığını düşünmüştü. Inys Kraliçesi'yle ne yaptığı onu aşıyordu.

'Komoridu'da yaşamana izin verdim,' diye tısladı ona, 'ama artık değil. Her zaman geri geliyorsun. Bir ot gibi. Beden Şövalyelerine karşı mücadele etti. 'Seni kendi kılıcımla deşeceğim, seni ruhsuz-'

"Bekle. Ead onun omzunu kavradı. 'Doktor Roos, bize *gerçekte* neden burada olduğunuzu söyleyeceğinizi söylemiştiniz. Bunu şimdi yapmanızı tavsiye ederim, yıkım izleriniz sizi yakalamadan önce.

Miduchi ona bakarak, 'Kendi çıkarı için bize kötülük yapmak üzere burada,' dedi. "O her zaman öyledir.

"O zaman itiraf etsin.

Miduchi onun elini silkti ama korumaları itmeyi bıraktı.
Dar omuzları çöktü.

Niclays koltuğuna geri gömüldü. Kolu ateşle doluydu. Başı zonkluyordu.

"Miduchi haklı," dedi ağır nefesler arasında. "Buraya bir... büyücü ya da şekil değiştiren tarafından gönderildim. Kalyba.'

Ead sertçe dönerek onunla yüzleşti. "Ne?

"Böyle şeylerin var olduğunu bilseydim lanet ederdim, ama sanırım bu gidişle şaşırmayı bırakmalıyım. Kütüğüne bir acı saplandı. "Sana bunu söyleyerek bir arkadaşımı ölüme mahkûm ediyorum. Çenesi titredi. "Ama... sanırım o arkadaşım bunu yapmamı isterdi.

Metal parçasını çıkardı ve masanın üzerine koydu. Beden Şövalyelerinden biri ona doğru hamle yaptı ama Ead tek eliyle onu uzaklaştırdı.

Onu bana Kalyba verdi. Beni teknede bırakan oydu. Bana size yaklaşmak için gemiye ulaşmam gerektiğini söyledi, Leydi Nurtha,' dedi Niclays. "Bunu kalbinize sokmak için.

"Bir sterren kılıcı," dedi Ead, ona bakarak. "Ascalon gibi. İsimsiz Olan'a karşı kullanmak için yeterince büyük değil ama derimi yeterince iyi delebilirdi. Bakışları yukarı kaydı. 'Benden eskisinden daha çok korktuğunu varsayabilirim. Belki de mücevherlerin çağrısını duymuştur.

"Mücevherler. Niclays kaşlarını kaldırdı. "İkisi de sende mi?

Ead başını sallayarak Sabran'ın yanına oturdu.

'Inysca Cadısı ikna edicidir,' dedi ona. 'Arzuladığın tüm zenginliği sana vaat etmiş olmalı. Neden itiraf ediyorsun?

'Oh, bana zenginlikten çok daha büyük bir şey teklif etti, Leydi Nurtha. Bana kalan azıcık serveti uğruna seve seve feda edebileceğim bir şey,' dedi Niclays acı bir gülümsemeyle. 'Bana tek aşkımın yüzünü gösterdi. Ve onu bana geri vereceğine söz verdi.

"Yine de onun emirlerini yerine getirmiyorsun.

'Bir zamanlar,' dedi, 'yapardım. Eğer onun yüzünü takmasaydı - eğer onu tekrar göreceğime söz verseydi - onun küçük homunculus'u olabilirdim. Ama onu görünce... iğrendim. Çünkü Jannart-' İsim boğazında düğümlendi. "Jannart öldü. Ölüm şeklini kendisi seçti ve Kalyba onu bu şekilde dirilterek anısına leke sürdü.

Ead onu izledi.

"Ben bir simyacıyım. Hayatım boyunca simyanın nihai amacının kusurluluğun saflığa görkemli bir şekilde dönüştürülmesi olduğuna inandım. Kurşun altına, hastalık sağlığa, çürüme sonsuz yaşama. Ama şimdi anlıyorum. Görüyorum. Bunlar yanlış hedeflermiş.'

Profesörü her zamanki gibi haklıydı. Sık sık gerçek simyanın tamamlanmak değil, çalışmak olduğunu söylerdi. Niclays bunun, hiç ilerleme kaydedemeyenleri rahatlatma yöntemi olduğunu düşünmüştü.

"Kulağa aptalca geliyor, biliyorum," diye devam etti. 'Deli bir adamın saçmalıkları gibi

... ama bu sadece Jannart'ın her zaman bildiği ve benim göremediğim şeydi. Onun için Doğu'daki dut ağacının peşinde koşmak en büyük eseriydi. Son parça ondaydı ama gerisi onda değildi.

"Jannart utt Zeedeur," dedi Ead yumuşak bir sesle.

Yanan gözlerle ona baktı. "Jannart benim gece yarısı güneşimdi," diye homurdandı. 'Takip ettiğim ışık. Kederim beni Inys'e sürükledi ve o adım beni Doğu'ya götürdü. Orada, beni ona yaklaştıracağı umuduyla onun eserini bitirmeye çalıştım. Tüm bunları yaparak, farkında olmadan, simyanın, işimin ilk aşamasını tamamladım. Ruhumun çürümesi. Onun ölümüyle, benim işim başladı. İçimdeki gölgelerle yüzleştim.

Kimse hareket etmedi ya da konuşmadı. Ead ona garip bir ifadeyle bakıyordu. Acıma gibi bir şey ama tam değil. Niclays alnındaki yanmayı fark etmemeye çalışarak yoluna devam etti. Hem bedeni hem de zihni yanıyordu.

'Gördüğünüz gibi,' dedi, 'iş kendimde yatıyor. Gölgeye düştüm ve şimdi yükselmeliyim, böylece daha iyi bir adam olabilirim.

"Bu uzun zaman alır," dedi ejderha binicisi.

Niclays, yarası kadar heyecandan da ateşlenmiş bir halde, 'Oh, olacak,' diye kabul etti, 'ama *mesele de* bu zaten. Anlamıyor musun?

"Görüyorum ki çıldırmışsın.

"Hayır, hayır. Dönüşümün bir sonraki aşamasına yaklaşıyorum. Beyaz güneş. Kirlerin temizlenmesi, zihnin aydınlanması! Her aptal hiçbir şeyin Jannart'ı geri getiremeyeceğini söyleyebilir,' diye devam etti Niclays, 'bu yüzden Kalyba'ya *direneceğim.* O benim geçmişteki kirliliklerimi temsil ediyor, ilerlememi geri almak ve beni eski içgüdülerime döndürmek için gelen kişi. Beyaz güneşi kazanmak için sana tüm karanlığı yok etmenin anahtarını vereceğim.

"Hangisi? Ead söyledi.

"Bilgi," diye bitirdi, muzaffer bir edayla. "İsimsiz Olan'ın bir zayıflığı var. Göğüs zırhının yirminci ölçeği Cleolind'in

Onjenyu yıllar önce zarar gördü. Hedefi vuramadı ama belki de kapıyı açtı. Zırhına açılan bir kapı.'

Ead onun yüzünü inceledi, gözleri biraz kısıldı.

'Ona güvenemezsin,' dedi Miduchi. 'Bir avuç gümüş için ruhunu bile satar.

'Satacak ruhum yok, saygıdeğer Miduchi. Ama yine de bir tane kazanabilirim,' dedi Niclays. Aziz, çok ateşliydi. 'Gördüğünüz gibi Jan geride birini bıraktı, hâlâ değer verdiğim birini. Truyde utt Zeedeur, torunu. Onun için olduğu gibi olmak istiyorum ve bunu yapmak için daha iyi olmalıyım. *İyi* olmalıyım. İşte yolu bu.'

Heyecanla etrafına bakarak sözlerini bitirdi ama her şey durgundu.
Sabran bakışlarını indirdi ve Ead bir an için gözlerini kapattı.

O hala Inys'te. Bir nedime. Niclays ikisinin arasına bakarken gülümsemesi soldu. "Öyle değil mi?

"Bizi yalnız bırakın," dedi Sabran Beden Şövalyelerine.

"Lütfen. Kraliçelerine itaat ettiler.

Niclays titreyerek, "Hayır," diye fısıldadı. "Hayır." Sesi çatallaştı. "Ona ne yaptın?

"Igrain Crest'ti. Ead konuştu. 'Truyde, yoldaşı Triam Sulyard ile birlikte Doğu ve Batı'nın yeniden birleşmesi için planlar yaptı. Crest'in Aubrecht Lievelyn'in ölümüne neden olmak için sızdığı Kraliçe Sabran'a bir saldırı düzenledi.

Niclays bunu kabullenmeye çalıştı. Truyde hiçbir zaman güçlü siyasi görüşler dile getirmemişti ama onu en son gördüğünde on yaşından büyük değildi.

Dinledikçe, uyuşukluk onu sardı. Kulakları çınladı. Her şey köşelerden karanlığa büründü ve bir zincir etrafını sararak nefesini kesti. Ead konuşmasını bitirdiğinde, artık kolunun ucundaki donuk zonklamadan başka bir şey hissetmiyordu.

İçindeki ateşler aniden sönmüştü. Gölgeler geri dönmüştü.

"Onu Dearn Kulesi'nde bıraktın. Sesini zorlayarak çıkardı. "Brygstad'a gönderilmeli ve adil bir şekilde yargılanmalıydı. Ama hayır. Tıpkı bana yaptığın gibi onu da dışarı çıkardın. Ağzının kenarından bir damla gözyaşı sızdı. 'Onun kemikleri dünyanın bir ucunda, Triam Sulyard'ınkiler ise diğer ucunda yatıyor. Meseleleri kendi ellerine almak yerine, fikirlerini sana açacak kadar güvende hissetselerdi, ne kadar çok acının önüne geçilebilirdi Sabran.

Sabran başka tarafa bakmadı.

'Beyaz bir güneş arayan sadece sen değilsin,' dedi.

Niclays yavaşça ayağa kalktı. Alnından soğuk terler akıyordu. Kolundaki acı artık o kadar büyüktü ki zorlukla görebiliyordu.

"Crest öldü mü?

'Evet,' dedi Sabran. 'Tahtın gölgesindeki saltanatı sona erdi.

Bu onu rahatlatmalı. Belki bir gün olur. Ama bu onu geri getirmeyecekti.

Hiç sahip olmadığı ve olamayacağı torunu Truyde'yi hayal etti. Gözleri ve çilleri annesinden gelmişti ama kızıl saçları torununun hediyesiydi. Hepsi gitmişti. İpek Salonu'nu ziyaret ettiğinde yüzünün nasıl aydınlandığını, kolları kitaplarla dolu olarak ona nasıl koştuğunu ve onlardan bir şeyler öğrenmesine yardım etmesi için nasıl yalvardığını hatırlıyordu. *Her şeyi,* demişti. *Her şeyi bilmek istiyorum.* Her şeyin ötesinde, onu Jannart'a en çok benzeten şey, her zaman meraklı olan parlak zekasıydı.

"Yüce Prenses Ermuna sizi eve dönmeniz için davet etti," dedi Sabran sessizce. 'Inys'ten izin istemedi, isteseydi bile benim buna bir itirazım olmazdı.

Yedi yıl boyunca duymak istediği tek şey buydu. Zaferin tadı hiç bu kadar küle benzememişti.

"Ev. Evet. İçinden boş bir kahkaha kaçtı. 'Bilgi armağanımı al. İsimsiz Olan'ı yok et ki dünyayı değiştirmek için çabalayan başka çocuklar olsun. Ve sonra, size yalvarıyorum Majesteleri, beni gölgelerimle baş başa bırakın. Korkarım elimde kalan tek şey onlar.

70

Uçurum

Uzlaşma uzakta hayalet bir gemiydi. Loth onun arkasında sisin içinden çıkan diğer gemileri izledi.

Baharın ikinci gününün sonuydu ve Abyss'in en derin kısmı olan Bonehouse Çukuru'nun üzerindeydiler. Cárscaro'da bir grup paralı asker, Kral Sigoso'yu öldürmek ve Donmata Marosa'yı ele geçirmek için dağ geçidinden ilerliyordu.

Tabii hâlâ hayattaysa. Eğer Et Kralı çoktan ölmüşse, kızı artık bir kukla olabilirdi.

Biri hariç her ülkenin sancağı gemilerin arasında dalgalanıyordu. Durmak bilmeyen İmparator elleri arkasında onlara bakıyordu. Koyu renk bir cübbenin üzerine pullu bir zırh, üstüne ağır bir pelerin ve gümüş ay ve yıldızlarla işlenmiş süslü demir bir miğfer giymişti.

"Öyleyse," dedi, "başlıyor. Loth'a baktı. "Size teşekkür ederim, Lord Arteloth. Arkadaşlığınızdan duyduğum zevk için.'

"O zevk bana aitti, Majesteleri.

Gemilerin birbirlerine bağlanması zaman aldı. Sonunda Sabran, iki yanında Leydi Nelda Stillwater ve Lord Lemand Fynch ile *Dans Eden İnci'*ye geldi; onları Beden Şövalyeleri'nin çoğu ve Inysh donanma subayları ve askerlerinden oluşan bir kalabalık izledi.

Duruma uygun olarak, kıyafeti ihtişam ve pratiklik arasında hassas bir denge kuruyordu. Daha çok bir paltoya benzeyen, çerçevesi olmayan ve ayak bileğinin üstünden kesilen bir elbise ve altında binici çizmeleri. A

Dans eden incilerin serpiştirildiği on iki yıldızdan oluşan taç, örgülü saçlarının üzerinde duruyordu. Savaşçı olmamasına rağmen, Ascalon'un simgesi olan Erdem Kılıcı'nı yanında taşıyordu.

Loth, Ead'i partide kürk yakalı bir pelerine sarılmış halde gördüğünde, günler sonra ilk kez zorlanmadan nefes aldı. Kız hayattaydı. Tané sözünü tutmuştu.

Tané'nin kendisi de karşılaşanlar arasındaydı ama ejderhası ortalıkta görünmüyordu. Bakışları karşılaştığında başını eğdi. Loth da bu jeste karşılık verdi.

Sonsuz İmparator, Sabran'dan kısa bir mesafe ötede durdu. Sabran reverans yaparken o da eğildi.

"Majesteleri," dedi Durmak Bilmeyen İmparator.

Yüzü mermere dökülmüştü. "İmparatorluk Majesteleri.

Birbirlerine baktıkları bir an vardı, uzlaşmaz yetkilerle yöneten, hayatlarını devlerin gölgesinde geçirmiş bu iki hükümdar.

"Dilinizi bilmediğimiz için bizi bağışlayın," dedi Sabran sonunda. "Anladığımız kadarıyla siz bizim dilimizi konuşuyorsunuz.

'Gerçekten de,' dedi Durmayan İmparator, 'sizi temin ederim ki diğer pek çok konuda Inysh meselelerinden bihaberim. Çocukken dil benim tutkularımdan biriydi. Nazik bir gülümseme sundu. 'Görüyorum ki sizin de benim tarafımdan bir tutkunuz var. Dans eden inciler.

'Onlara çok düşkünüz. Bu taç Çağların Kederi'nden önce, Inys hala Seiiki ile ticaret yaparken yapılmıştı.

"Enfesler. On İki Göl İmparatorluğu'nda da güzel incilerimiz var. Tatlı su incileri.'

"Onları görmek isteriz," dedi Sabran. "Yardım talebimizi hızlı bir şekilde kabul ettiğiniz için Majestelerine ve saygıdeğer Savaş Lordu'na teşekkür etmeliyiz.

'Durumumuzun aciliyeti göz önüne alındığında, silah arkadaşlarım ve ben bunu reddedemezdik Majesteleri. Ve Lord Arteloth bu ittifakı ne kadar tutkuyla savundu.

"Daha azını beklemiyorduk. Loth onunla göz göze geldi ve ona hafifçe gülümsedi. "Doğu'nun ejderhalarının yakın olup olmadığını sorabilir miyiz?" diye ekledi. "Onları görebilmeyi umuyorduk. Belki de her zaman tahmin ettiğimizden daha küçüktürler.

Birkaç gergin kıkırdama yükseldi.

'Şey,' dedi Durmayan İmparator, 'efsaneler bir zamanlar kendilerini bir erikten daha küçük yapabildiklerini söylüyor. Ancak şimdilik hayal ettiğiniz kadar büyükler. Ağzının köşesi seğirdi. "Onlar dalgaların altındalar, Majesteleri. Kendilerini suya bırakıp güçlerini topluyorlar. Bu savaştan sonra yol gösterici yıldızım olan İmparatorluk Ejderhası'yla tanışabileceğinizi umuyorum.

Sabran tarafsız ifadesini korudu. "Bunun bir onur olacağından eminiz," dedi. 'Majesteleri' -sesi biraz gerginleşti- 'bu... varlığa biniyor musunuz?

"İlerleme kaydettiğim zaman. Ve belki bu gece. Ona doğru hafifçe eğildi. "Ancak itiraf etmeliyim ki yükseklikten biraz korkuyorum. Erdemli büyükannem bu konuda Lakseng Hanesi'ndeki tüm seleflerimden farklı olduğumu söyler.

'Belki de bu olumlu bir işarettir. Ne de olsa,' dedi Sabran, 'bugün yeni gelenekler için bir gün.

Bunun üzerine gülümsedi. "Öyle.

Bir tantana daha ve Seiiki Savaş Lordu toplantıya katıldı. Gümüş saçlı, ince bıyıklı Pitosu Nadama, bir zamanlar savaşçı olmuş ama uzun yıllardır eline silah alma fırsatı bulamamış bir adamın yapısına ve duruşuna sahipti. Kolsuz altın bir ceket zırhını örtüyordu. Yanında yabancı hükümdarları selamlayan Seiiki'nin otuz ejderhacısı vardı.

Loth'un suda gördüğü atlı da onların arasındaydı. Miğferini ve maskesini çıkarmış, güneşin vurduğu yüzünü ve topuz yaptığı saçlarını ortaya çıkarmıştı. Tané'ye bakıyordu, o da doğrudan ona bakıyordu.

Nadama, Sabran'a dönmeden önce Durmayan İmparator'u kendi dilinde selamladı.

"Majesteleri. Sesi bile askeri, kesik ve netti. 'Binici arkadaşlarım bugün sizinle birlikte savaşacak. Farklılıklarımıza rağmen. Durmayan İmparator'a baktı. "Bu sefer İsimsiz Olan'ın geri dönüp başımıza bela olmamasını sağlayacağız.

"Inys'in yanınızda olduğundan emin olun, şerefli Savaş Lordu," diye cevap verdi Sabran. Ağzından beyaz bir nefes çıktı. 'Bu gün ve zamanın geri kalanı için.

Nadama başını salladı.

Trompetler çaldı ve Hraustr Hanedanı'nın Kralı Raunus ilan edildi. Altın sarısı saçları, demir gibi gözleri ve düğüm düğüm kaslarıyla soluk benizli bir devdi. Sabran'ı kemik kıran bir kucaklamayla selamladıktan sonra kendisini Doğulu yöneticilere kaba bir şekilde tanıttı. Eli, yanındaki altın kaplama mızrağa yakın d u r u y o r d u .

Dostane açılıma rağmen, dördü arasındaki gerginlik az yanan bir ateş gibiydi. Yanlışlıkla esen bir rüzgâr onu körükleyebilirdi. Yüzyıllar süren yabancılaşmadan sonra, Loth her iki tarafın da diğerine karşı temkinli olmasının pek de şaşırtıcı olmadığını düşündü.

Bir süre alçak sesle konuştuktan sonra, hükümdarlar kendi gemilerine çekildiler. Ejderkızılderililer Savaş Lordu'nun ardından yürüdüler. Ayrılmaya başladıkları anda Tané topuğunun üzerinde döndü ve diğer yöne doğru ilerledi.

Ead Sabran'ı kamarasına kadar takip etti ama Loth'a onlara katılmasını işaret etti. Loth konukların çoğunun güverteyi boşaltmasını bekledi. Beden Şövalyeleri'ni geçip kapıdan içeri girer girmez Ead'i ayaklarından tutup kaldırdı.

"Senin arkadaşın olmak oldukça yorucu bir iş, biliyorsun," dedi, onun gülümsemesini kendi yanağında hissederek. Diğer koluyla Sabran'ı kendine yaklaştırdı. "Bu ikiniz için de geçerli.

"Korsanlarla birlikte Doğu'ya yelken açan bir adamdan zengin sözler," dedi Sabran onun omzuna doğru.

Kıkırdadı. Ead'i yere bıraktığında, yorgun görünmesine rağmen dudaklarındaki lekenin gittiğini gördü. "Ben iyiyim," dedi ona. "Tané sayesinde. Ve senin sayende.

Kadının ellerinden birini kendi ellerinin arasına aldı. "Hâlâ

üşüyorsun. "Geçecek.

Loth, Sabran'a döndü ve kucaklaşma sırasında dağılmış olan inci tacını düzeltti. 'Annenin bunu taktığını hatırlıyorum. Bu ittifakla gurur duyardı, Sab.'

Gülümsedi. "Umarım öyledir.

'Baharın üçüncü günü başlamadan önce bir saatimiz var. Meg'i görsem iyi olacak.

Ead, "Meg burada değil,"

dedi. Loth sustu. "Ne?

Ölüm uykusundan uyandığından beri olan her şeyi ona anlattı. Tané'nin meyveyi nasıl yediğini ve Güney'in hükümdarlarının bir ittifak kurmak için nasıl geldiklerini. Kız kardeşinin tam olarak nerede olduğunu açıkladığında, Loth derin bir nefes aldı.

"Cárscaro'ya gitmesine izin verdin. Bunu ikisine de söyledi.

"Kuşatmaya. "Loth," dedi Ead, "Meg kendi seçimini yaptı.

"Rolünü oynamaya kararlıydı ve bunu ondan almak için hiçbir neden göremedim," diye açıkladı Sabran. "Yüzbaşı Lintley onunla birlikte.

Kız kardeşini çorak ovada, savaşın pisliği ve kanı arasında bir sahra hastanesinde büzüşmüş olarak hayal etti. Kanlar içinde yatan Margret'i düşündü ve midesi bulandı.

"Inysh denizcilerine seslenmeliyim," diye mırıldandı Sabran. "Şafağı görmemiz için dua ediyorum.

Loth boğazındaki korku mantarını yuttu. "Cleolind hepimize göz kulak olsun," dedi.

Dans Eden İnci'nin güvertesinde Tané, saati beklemek için toplanmış askerlerin ve okçuların arasında duruyordu.

Durmak bilmeyen İmparator üst güvertedeydi. Arkasında, muazzam bir gölge gibi İmparatorluk Ejderhası beliriyordu. Pulları en koyu altın rengindeydi, gözleri buzullar kadar maviydi. Uzun dalları boynuzlarının beyazıyla uyumluydu. Kıç tarafında Seiikinese ejderha büyüklerinden üçü vardı. Tané'nin ejderhalarla geçirdiği onca zamandan sonra bile, bunlar şimdiye kadar gördüklerinin en devasa olanlarıydı.

Yaşlılara yakın olan Seiiki Savaş Lordu, Deniz Generali'nin yanında nöbet tutuyordu. Tané eski komutanının onun varlığından fazlasıyla haberdar olduğunu biliyordu. Ne zaman gözlerini ondan kaçırsa, dikkatinin yüzüne yöneldiğini hissediyordu.

Onren ve Kanperu ejder koruculari arasındaydı. Tané onu son gördüğünden beri Onren'in bir gözünde yara izi kalmıştı. Ejderhaları *Defiance'ın* arkasında bekliyordu.

Koluna gelen bir dokunuş arkasına bakmasını sağladı. Arkasındaki gölgelerden kapüşonlu bir pelerin giyen bir figür çıktı.

Ead.

"Roos nerede? Tané ona usulca sordu.

"Ateşi yükseldi. Bugünkü mücadelesi hayatı için olacak. Ead bakışlarını Sabran'dan hiç ayırmadı. "Ejderhan geldi mi? Tané başını salladı. "Başka bir ejderhaya binebilir misin?

"Ben artık bir binici
değilim. 'Ama kesinlikle
bugün-'

"Anlıyor gibi görünmüyorsunuz," dedi Tané kısaca. 'Ben rezil oldum. Benimle konuşmayacaklar bile.

Sonunda Ead başını salladı. Gölgelere dönmeden önce tek söylediği 'Mücevheri yakınında tut,' oldu.

Tané konsantre olmaya çalıştı. Bir rüzgâr nefesi omurgasını okşadı, saçlarını huzursuz etti ve *Dans Eden İnci'nin* yelkenlerini doldurmak için yükseldi.

Uçurumun derinliklerinde bir hareket vardı. Kelebek kanatlarının titremesinden ya da anne karnındaki bir çocuğun canlanmasından daha fazla değil.

"O geliyor," dedi İmparatorluk Ejderhası. Sesi gemileri titretti.

Tané çantasına uzandı. Mücevher o kadar soğuktu ki ahşap ve ciladan hissedebiliyordu.

Rüzgâr yelkenlere karşı uğulduyordu. İşte bu kadar. Bulutlar gemilerin üzerinde toplandı. İmparatorluk Ejderhası kendi türünün dilinde kardeşlerine seslendi. Seiikinese ejderhaları seslerini onunkilere kattılar. Pullarında su köpürdü. Fırtınayı ve onunla birlikte güçlerini de getirdiklerinde sis kalınlaştı. Denizden havalandıklarında, üzerlerinden akan su aşağıdaki insanları ıslattı. Tané suyu gözlerinden silkeledi.

Her şey çok çabuk oldu. Bir an, yağmur dışında her şey sessizdi.

Sonra, çılgınlık.

İlk düşündüğü şey güneşin doğduğu oldu, kuzeyde tutuşan ışık böyleydi. Sonra nefesini kesen bir sıcaklık geldi. Seiikinese savaş gemisi *Chrysanthemum'un* üzerinde ateş patladı, ikinci bir patlama Kuzey kralının filosunu parçalamadan birkaç dakika önce ve tam bir kükreme düşmanın gelişini duyurdu.

Siyah Yüksek Batı göründüğünde, uçuşundan kaynaklanan rüzgâr her gemideki tüm fenerleri söndürdü. "Fýredel," diye bağırdı biri.

Tané pullarından yayılan sıcak kokuyla boğuldu. Çığlıklar yükseldi. Ateşten gelen ışıkta, Loth'un Kraliçe Sabran'ı Şövalyelerine doğru koşturduğunu gördü.

Beden ve İmparatorluk Muhafızları Durmayan İmparator'un etrafını sararken bir omuz göğsüne çarparak onu yere düşürdü.

Karanlıkta bir savaş borusu çaldı. Atlılar ejderhalarıyla birlikte denizde kayboldular. Etrafında kaos kıvılcımları çakarken bile Tané onların arasında olmak için can atıyordu.

Kara Yüce Batı filonun etrafında dönüyordu. Hizmetkârları gemilerin üzerinde yırtınıyordu. Doğu ejderhalarıyla boğuştular. Kanatlar, sonsuz kanatlar, yarasalar gibi akın ediyorlardı. Kuyrukları gökyüzünde şimşekler çaktırıyordu.

Bir wyvern, *Uzlaşma'nın* ana direğine doğru uçtu. İnledi ve bükülerek en yüksek yelkeni aşağı indirdi. Güverteden acı dolu bir çığlık yükseldi.

Demir zırhlı *Krizantem'in* yelkenleri alevler içinde kaldı. Tané elinde tabancasıyla kalabalıkla birlikte koştu. İçindeki gücün kuvveti - siden'ı - ikinci bir kalp atışı gibi kanında zonkluyordu.

Önüne bir ateş püskürten indi. Bir aygırdan daha büyüktü. İki bacağı vardı. Ağzında kızıl bir dil şıngırdıyordu.

Wyvern.

Hayatı boyunca bunun için hazırlanmıştı. Yapmak için doğduğu şey buydu.

Tané yükselen mücevheri çıkardı. İçinden beyaz ışık fışkırdı ve wyvern öfkeyle çığlık atarak kanadıyla kendini parıltıdan korudu. Onu geri, okçulardan uzağa sürdü.

Bir başka wyvern arkasından güverteyi sarsarak indi, kafasında canlı kömür gibi gözler vardı. Aralarında kalan Tané bir eliyle mücevheri kutusuna geri koyarken diğer eliyle Inysh kılıcını kınından çıkardı. Kılıcın ağırlığı dengesini bozdu ve ilk savuruşu boşa gitti ama ikincisi hedefini buldu. Bıçak pulları, eti ve kemiği yontarken kırmızı-sıcak kan fışkırdı. Wyvern başsız bir şekilde güverteye çarptı, vücudu hâlâ çırpınıyordu.

Bir an için Susa'yı o kan gölünün içinde, siyah saçlarıyla bir hendeğe yuvarlanırken gördü ve bir milim bile kıpırdayamadı. İlk wyvern arkasından alev kustu.

Tam zamanında döndü. Elleri kendiliğinden havaya kalktı ve avuçlarından altın rengi bir ışık yayıldı. Drakonik ateş ondan sıyrıldı, gömleğinin omzunu yaktı ve kabarcıklar oluşurken çığlık atmasına neden oldu, ancak alevlerin geri kalanı sisin içinde kayboldu.

Wyvern başını eğdi, gözbebekleri yarıldı, sonra iğrenç bir hırıltı çıkardı ve daha fazla mavi renkli ateş püskürdü. Tané geri çekildi, kılıcı hazırdı. Bir Seiikinese kılıcına ihtiyacı vardı. Kimse elinde bu ölü ağırlıkla su gibi hareket edemezdi.

Düşmanı ateşini patlamalar halinde püskürttü. Yağmur derisini dövdü. Yeterince yaklaştığında, Tané çürüyen dişlerinden bir ısırıktan kurtuldu ve bacaklarını kesti. Bir sonraki hamlesi çok yavaştı - iri bir kuyruk karnına çarptı, dikenleri onu ıskaladı. Güvertede uçmaya başladı.

Direklerden birine çarpmadan hemen önce kılıç elinden fırladı ve başını çarparak tekrar yere düştü. Çarpmanın şoku onu yerinde tuttu. Kaburgalarından en az biri kırılmıştı. Sırtı parçalanmış gibiydi. Wyvern burun deliklerinden dumanlar çıkararak ona doğru ilerlerken, bir Seiikinese askeri kılıcını onun böğrüne sapladı. Öfkesinin ilk anında, wyvern'in etrafını sardı ve gözüne nişan aldı. Çenesini bacağının üzerine kapadı ve sanki bir et parçasıymış gibi onu güverteye, ileri geri çarptı. Tané onun kemiklerinin parçalandığını, çığlıklarının fokurdadığını duydu. Canavar geriye kalanları yan tarafa fırlattı.

Mavi ve gümüş zırhlara bürünmüş, yanmış bir asker yakınlarda yatıyordu. Tané, Hróth Krallığı'nın armalarıyla süslü bir kalkan aldı ve kaburgalarındaki acıya karşı çenesini sıkarak sol koluna geçirdi. Diğer eliyle de kanlı kılıcını kaldırdı.

Ateşin sıcaklığı terini yüzeye çıkarmıştı. Kılıç elinde kayganlaşmıştı.

Artık gemilerin üzerinde akın eden, yelkenleri parçalayan ve büyük ateş bulutları soluyan diğer ateş p ü s k ü r t e n l e r i n ya da etrafında savaşan askerlerin farkında değildi. Tek bildiği wyvern'di ve wyvern'in tek bildiği de kendisiydi.

Ona doğru hamle yaptığında, ısırığından yuvarlanarak kurtuldu ve dizlerine doğru savrulan kuyruğu savuşturdu. Ön uzuvlarının olmaması, onu bir insan kadar küçük ve hızlı bir şeyle yakın mesafeden savaşmak için çok hantal kılıyordu. Bu şeytan çullanmak ve kapmak için yetiştirilmişti. Tıpkı bir yırtıcı kuş gibi. Onu takip ederken, kılıcı askerin bıraktığı yarayı deşti. Kalkanı bir alevi engelledi. Wyvern onu elinden çekip aldı. Kadın kılıcını yukarı kaldırdı, çenesinin altından geçip ağzının çatısının derinliklerine sapladı ve gözlerindeki ateş söndü. Cesetten uzaklaştı.

Yorgunluk başlamadan önce siden onu yeniledi. Hiçbir şey ona dokunamazdı. Ölüm bile. Kara Yüce Batı, *Su Ana'nın* direğini yıkarken Tané yere düşen bir mızrağı kaptı.

Gözleri ağrıyordu. Ateş püskürtenleri güneş ışığındaki toz zerrecikleri gibi görebiliyordu. Kolunu bir kez salladığında, mızrak kuş başlı bir canavara doğru uçtu ve kanadına saplanarak onu vücuduna sabitledi. Diğer kanadını çılgınca çırparak dalgaların içine düştü.

Uzlaşma, Dans Eden İnci'den uzaklaşmıştı. *Defiance* ve *Chrysanthemum da* öyle. Topları yukarı doğru eğilmişti. *Uzlaşma* sahip olduğu her şeyi serbest bırakmadan önce bir döner topun gümbürtüsünü duydu. Chainshot gökyüzüne doğru döndü ve kanatlara ve kuyruklara takıldı. Toplar ateşlendiğinde kulakları sağır eden bir *gümbürtü* başladı. Lacustrine gemilerinden fırlayan arbalet okları titriyor, bronz parçacıkları ateş ışığını yakalıyordu. *Defiance'ın* güvertesinden kaptanların emirlerini ve tabancaların ateşlendiğini duyabiliyordu; filo boyunca yayların tıngırtısı duyuluyordu.

Gürültü çok fazlaydı. Başı dönüyordu. Siden sarhoşuydu, tüm savaşı bir hayal gibi görüyordu.

Bir silah. Başka bir silaha ihtiyacı vardı. *Defiance'a* ulaşabilirse, bir şeyler bulabilirdi. Bir adımda küpeşteye çıktı ve denize daldı.

Suyun altındaki sessizlik içindeki ateşi soğuttu. Yüzeye çıktı ve *Defiance'a* doğru sertçe yüzdü. Yakınlarda, Ersyri gemilerinden biri alevlere yenik düşmüştü ve mürettebatı her taraftan dökülüyordu.

O gemide kara barut olacaktı. Hem de çok fazla. Derin bir nefes aldı ve aşağı doğru yüzdü.

Gemi patladığında, suyun içindeki ısı parıltısını hissetti. İğrenç turuncu ışık Abyss'i lekeledi. Işığın gücü onu yakaladı ve rotasından saptırdı. Kendi saçları tarafından kör edilmiş bir halde geriye doğru tekmeledi. *Defiance'a* yaklaştığında yüzeye çıktı.

Geminin alevler içindeki gövdesinden kara dumanlar yükseliyordu. Tané bir an için sadece yıkıma bakabildi.

Siyah Yüce Batılı, yıkıntıların üzerine bir tahtmış gibi yerleşti. Etten beslenmiş ve kaslarla kuşatılmış, grotesk bir boyuttaydı. Kuyruğundaki sivri uçların her biri on ayak uzunluğundaydı.

Fýredel.

"Sabran Berethnet. Sesi nefretle kanıyordu. 'Efendim sonunda senin için geliyor. Onu uzak tutacak çocuk nerede?'

Inys Kraliçesi'yle alay ederken, her tarafı parlayan Seiikinese yaşlı ejderhası Uçurum'un yüzeyini paramparça etti. Büyük bir sıçrayışla *Dans Eden İnci'nin* üzerinden yükselerek ağzında bir wyvern yakaladı. Dişlerinin arasında şimşekler çaktı. Gözleri mavi-beyaz parlıyordu. Tané, ejderha ödülünü de yanına alarak denize geri dalmadan önce wyvern'in beyaz alevler içinde patladığını gördü. Fýredel gösteriyi dişlerini sıkarak izledi.

"Dranghien Lakseng. Bu isim suyun ötesinde yankılandı. "Yüzünü göstermeyecek misin?

Tané yüzmeye devam etti. *Defiance*'ın topları gök gürültüsü kadar gürültülü görünüyordu. Tutamakları buldu ve tırmandı.

"İşte karda saklanan Hróth'un Kükremesi," diye alay etti Fýredel, dişlerini tekrar göstererek. Cevap olarak *Ayı Muhafızları'ndan* top sesleri yükseldi. 'İnsan ve deniz sümüklüböceği arasında birlik vaaz eden Seiiki'nin Savaş Lordu'na bakın. Yüzyıllar önce yaptığımız gibi, muhafızlarınızı yere serecek ve koyun gibi dağıtacağız. Kıyıdan kıyıya kara kum bırakacağız.

Tané *Defiance'ın* güvertesine ulaştı. Seiikinese askerleri uzun yaylar ve tabancalar kullanıyordu. Bir wyvern'den bir ok sekti. Ölü bir kadının elinden bir kılıç aldı. Gecenin bir yerinde bir ejderha inliyordu.

'Kahramanların günleri geride kaldı,' dedi Fýredel. 'Kuzeyden güneye, batıdan doğuya dünyanız yanacak.

Tané yükselen mücevheri kutusundan çıkardı. Eğer Kalyba yakındaysa, onun gücüne kapılacaktı.

Sterren dalgaları bir iğnenin ipeği delip geçmesi gibi deldi ve onları Fýredel'in üzerine bir örtü gibi çekti. Bir hırıltıyla kendini gökyüzüne doğru fırlattı, kanatlarından damlacıklar yağıyor, pulları buhar çıkarıyordu.

"Kara yelkenliler, batı sou'west!" diye bir bağırış geldi.

Uzakta, dumanların arasından Tané onları görebiliyordu.

"Yscali Teğmen," diye bağırdı *Uzlaşma'nın* kaptanı. "Drakon Donanması!

Tané onları saydı. Yirmi gemi.

Başka bir wyvern çullandı ve bir direğin arkasına yuvarlandı. Bir sıra okçu kuyruğuna düştü. Bir asker kargılarını yaratığa doğru fırlattı ve yaratığın kalçasına sapladı.

Bir okçu kemikleri paramparça olmuş bir halde küpeştenin üzerine yığılmıştı. Tané mücevheri itip yayını ve sadağını aldı. Dört ok kalmıştı.

"Ateş püskürten," diye kükredi tepesindeki gözcü. "İskele, iskele!

Kibritler yeniden doldurulurken kalan okçular dönüp oklarını çekti. Tané kendi okunu yerleştirdi.

Bir turna kadar solgun ikinci bir Yüce Batılı gecenin içinden çıktı. Tané kanatların içe doğru katlanmasını, pulların sorunsuzca deriye dönüşmesini, yeşil gözlerin beyazlıklarını kazanmasını ve boynuzların olduğu yerden siyah saçların akmasını izledi. *Defiance'a* indiğinde, wyrm Tané'nin Lasia'da gördüğü kadına dönüşmüştü. Kırmızı dudaklar çatallı bir dilin son titreşiminin üzerine kapandı.

"Çocuk," dedi Kalyba Inış dilinde, "o mücevheri bana ver. Tané'nin içindeki bir şey onu itaat etmeye zorladı.

'Bu bir silah değil. Dengesizlik. Cadı ona doğru yürüdü. "*Ver* onu bana.

Sarsılan Tané yay kirişini geri çekti ve Kalyba'nın tuttuğu şeye bakmamak için kendini zorladı. Bıçak bir yıldızın parlak, saf gümüş rengindeydi.

Ascalon.

Bir yay. Hay Allah. Eadaz seni bir tahta parçasıyla bir cadıyı öldüremeyeceğin konusunda uyarmalıydı. Ya da ateşle. Kalyba çıplak ve vahşi gözlerle ona doğru yürümeye devam etti. "Neporo'nun tohumundan bu meydan okumayı beklemeliydim.

Kalyba'nın güvertede attığı her adımda, Tané ondan bir adım daha uzaklaşıyordu. Yakında gemisi tükenecekti. Yay işe yaramazdı - düşmanı bir oktan bir kalp atışında şekil değiştirebilirdi ve kılıcın da onunla birlikte şekil değiştirebileceği açıktı. Kılıç onun elindeyken başka bir uzuv gibiydi.

'Merak ediyorum,' dedi Kalyba, 'savaşta beni yenebilir misin? Ne de olsa sen bir İlkkan'sın. Ağzı kıvrıldı. 'Gel, dut ağacının kanı. Kimin daha büyük cadı olduğunu görelim.

Tané yayını yere koydu. Ayaklarını iki yana açarak sideninin güneş gibi ellerine doğru yükselmesine izin verdi.

71

Uçurum

*Uzlaşma'*da Loth, on iki Beden Şövalyesi tarafından çevrelenen kıç güvertenin altındaki gölgede kraliçesinin yanında nöbet tutuyordu.

Üst yelkenlerden biri yanıyordu. Cesetler güverteye saçılmıştı. Toplar, gemicinin 'Ateş' çığlıklarıyla kesilen çubuk ve zincir atışları yaparken, Perchling'den gelen kuşatma motorları bacaklara ve kanatlara dolanan kancalar fırlatıyordu.

Topçuların Doğulu ejderhalardan kaçınmak için yapabilecekleri tek şey buydu. Bazıları uçuyor, ateşli ırkları yılanların avlarını ezdiği gibi boğuyor olsa da, diğerleri öldürmek için farklı bir yol benimsemişti. Dalgaların altına dalıyor, sonra da tüm güçleriyle yüzerek saldırıyorlardı. Çenelerini bir kez çırptıklarında avlarını derinlere sürüklüyorlardı.

Uzlaşma'nın üzerinde süzülürken pullarından su akıyordu.
Altlarındaki ateşler söndü.

Sabran bir elini Erdem Kılıcı'nın üzerinde tutuyordu. Solgun wyrm'in bir kadına dönüşmesini ve *Defiance'a* inişini izlediler.

Kalyba.

Inysca'nın Cadısı.

"Ead ona gidecek," diye bağırdı Sabran çıngırak sesleri arasında. "Biri cadının dikkatini dağıtmalı ki saldırabilsin.

Drakon Donanması her an daha da yaklaşıyordu. Kırmızı yelkenli bir kare gemi *Uzlaşma'ya doğru yaklaşıyordu*.

"İskele tarafına doğru," diye bağırdı kaptan. 'Top mürettebatı, son emri geciktirin. O gemiye ateş edin!'

Korkunç bir tahta ve metal çığlığı. Gemi doğruca yakındaki *Merrow Kraliçesi'ne* çarptı.

"Pekâlâ," diye seslendi Loth Sabran'a. "*Defiance'*a.

Beden Şövalyeleri çoktan harekete geçmişti. Sabran'ı aralarında tutarak güvertede ilerlemeye başladılar. Koşarken en ağır zırhlarını attılar. Göğüs zırhları, greaves ve pauldronlar arkalarında takırdadı. Toplar düşman gemisini parçaladı.

"Kılıçlar! Kaptan kılıcını çekti. "Majestelerini tekneye götürün!"

"Vakit yok," diye bağırdı Loth.

Kaptan dişlerini sıktı. Saçları yüzüne yapışmıştı. "Öyleyse onu alın Lord Arteloth ve arkanıza bakmayın," diye cevap verdi. "Acele et!

Sabran geminin yan tarafına tırmandı. Loth ona katıldı ve Sabran onun elini tuttu.

Dalgalar hepsini yuttu.

Tané, *Defiance'ın* üzerinden Kalyba'ya ateş fırlattı. Alevler güverte boyunca dans etti ve Drakonik kan havuzlarında tutuştu. Cadı bu saldırıya, havadaki nemi kavuracak kadar sıcak olan kendi kırmızı ateşiyle karşılık verdiğinde, Tané yükselen mücevheri kavradı. Deniz suyu gemiye çarparak altlarına düştü ve ateşler boğuldu.

Bütün askerler ve okçular düellodan kaçmıştı. Gemi onların savaş alanıydı.

Kalyba kuştan kadına şimşek gibi hızlı hareket etti. Bir gaga yanağını yırtarken ve bir pençe neredeyse gözünü çıkarırken Tané hayal kırıklığı içinde çığlık attı. Cadı her değiştiğinde, Ascalon da onunla birlikte değişiyordu. İnsan kılığındayken kılıcını savuruyor, Tané savuşturduğunda ve kılıçları kilitlendiğinde yükselen mücevher cevap olarak şarkı söylüyordu.

"Duyuyorum," diye nefes aldı Kalyba. "Onu bana ver.

Tané alnını Kalyba'nın alnına çarptı ve gizlediği bıçağıyla cadıyı yanağından yakaladı. Kalyba sarsıldı, gözleri irileşti, kıpkırmızı oldu.

yüzünü kaplıyordu. Sonra kafatasından boynuzlar fırladı ve kanlar içinde beyaz bir geyiğe dönüştü, korkunç ve *iriydi ve* kılıç tekrar kayboldu.

Tané mücevheri bir cockatrice'i geri atmak için kullandı. Siden duyularını keskinleştirdi, geyik güvertede gürlerken uzuvlarının mümkün olduğunu düşündüğünden daha hızlı hareket etmesini sağladı. Boynuzlardan birinin ucunun gümüş olduğunu gördü ve onu şişlemek için başını eğdiğinde kılıcını kaldırarak boynuzu kesti.

Kalyba insan formunda güverteye çarptı. Bir parça etin koparıldığı omzundan kan fışkırıyordu ve Ascalon yakutla sırlanmış halde yanında yatıyordu. Tané ona doğru hamle yaptı ama cadının ellerinde çoktan ateş vardı.

Tané kendini ana direğin arkasına attı. Kalçasından çıkan kızıl ateş o kadar sıcaktı ki - etindeki erimiş demir gibi - çığlık atmasına neden oldu. Tuzlu suyla dolu gözleriyle acıyı bastırdı ve güvertede ilerlemeye başladı. Neredeyse kıç tarafa varmıştı ki, olduğu yerde durdu.

Kraliçe Sabran *Defiance'daydı*. Loth yanında duruyordu, kılıcını çekmişti ve on iki koruması etraflarına yayılmıştı. Hepsi de sırılsıklamdı.

"Sabran," diye nefes aldı Kalyba.

Kraliçe atasına baktı. Yüzleri birbirinin aynısıydı.

"Majesteleri," diye kekeledi muhafızlardan biri. Hepsi kraliçeleri ile ikizinin arasına bakıyordu. "Bu büyücülük.

"Geri çekilin," dedi Sabran muhafızlarına.

'Evet, *yap,* cesur şövalye. Yavrularımın emrettiği gibi yap. Kalyba parmaklarını avucundaki alevin etrafında kıvırdı. "Görmüyor musun, ben senin genç kızınım, Inys'in atasıyım?

Atlar hareket etmedi. Kraliçe de öyle. Sol eli kılıcının kabzasını sıkıyordu.

"Sen benim bir taklidimsin," dedi Kalyba ona zehirli bir sesle. "Tıpkı senin kılıcının bunun ucuz bir taklidi olduğu gibi.

Ascalon'u havaya kaldırdı. Sabran irkildi.

"Ead'a inanmak istemedim," diye cevap verdi, "ama görüyorum ki seninle olan yakınlığım inkâr edilemez. Kalyba'ya doğru bir adım attı. 'Çocuğumu benden aldın, Inysca'nın Cadısı. Söyle bana, Berethnet Evi'ni kurmak için bu kadar zahmete girdikten sonra, neden onu yok ettin?

Kalyba yumruğunu kapattı ve alev söndü.

'Ölümsüzlüğün bir eksikliği,' dedi, 'inşa ettiğiniz her şeyin çok küçük, çok geçici görünmesidir. Bir resim, bir şarkı, bir kitap - hepsi çürüyüp gider. Ama uzun yıllar, yüzyıllar boyunca yapılmış bir başyapıt... Bunun getirdiği tatmini size anlatamam. Hayatınız boyunca yaptıklarınızın bir mirasa dönüştüğünü görmek. Ascalon'u kaldırdı. "Galian, Cleolind Onjenyu'ya gözlerini diktiği anda onu arzulamıştı. Onu göğsümde emzirmiş olmama rağmen, ona tüm başarılarımın toplamı olan kılıcı vermiş olmama rağmen ve güzel olmama rağmen, onu her şeyden çok istedi. Benim üstümde.'

"Yani karşılıksız bir aşktı," dedi Sabran. "Yoksa kıskançlık mıydı?

"Sanırım ikisinden de biraz. O zamanlar daha gençtim. Hassas bir kalp tarafından kafeslenmiştim. Tané gölgelerde bir titreşim gördü.

Sabran biraz sola doğru hareket etti. Kalyba da onunla birlikte daire çizdi. Burada, geminin bu kısmında, sanki fırtınanın gözündeydiler. Cadının yakınında hiçbir wyrm ateş püskürtmüyordu.

'Inys'in büyük bir ulus haline gelişini izledim. İlk başta bu yeterliydi,' diye itiraf etti Kalyba. "Kızlarımın geliştiğini görmek.

"Hâlâ yapabilirsin," dedi Sabran ona usulca. 'Artık bir annem yok, Kalyba. Başka bir anne isterim.

Kalyba durakladı. Bir an için yüzü de geri kalanı gibi çıplak göründü.

'Hayır, *lykyng'im,*' dedi aynı yumuşak sesle. 'Bir zamanlar olduğum gibi kraliçe olmak istiyorum. Senin artık sahip olamayacağın tahta oturacağım. Sabran'a doğru yürüdü. Beden Şövalyeleri kılıçlarını ona doğrulttu. 'Bin yıl boyunca kızlarımın bir ülkeyi yönetmesini izledim. İsimsiz Olan'a karşı vaaz verişinizi izledim. Görmeyi başaramadığınız şey, ilerlemenin tek yolunun onunla birleşmek olduğuydu.

"Ben kraliçe olduğumda, Inys bir daha asla yanmayacak. Drakonik bir yer olacak, korunacak. İnsanlar senin öldüğünü asla bilmeyecek. Bunun yerine Dokuzuncu Sabran'ın İsimsiz Olan'la olan anlaşmazlıklarını uzlaştırdıktan sonra onun ölümsüzlüğüyle kutsandığını bilmek onları sevindirecek. Sonsuza dek hüküm sürecek.

Sabran kılıcını daha sıkı kavradı.

Tané bir şey beklediğini fark etti. Bakışları atasının yanından geminin pruvasına doğru kaydı.

Kraliçe acıyan bir ses tonuyla, "Büyük laflarınıza inanmıyorum," dedi. 'Bunun intikamınızın son perdesi olduğunu düşünüyorum. Her şeyi yok etme arzunuz

Galian Berethnet'in izi.' Gülümsemesi acıma doluydu. "Kalbine her zamanki kadar bağlısın.

Birden Kalyba tam önünde durdu. Bedenin Şövalyeleri ona doğru ilerlemeye başladılar ama Kalyba çok yakındaydı, şimdi ona karşı harekete geçseler kraliçelerini öldürecek kadar yakındı. Cadı alnındaki ıslak saç telini iterken Sabran kıpırdamadan durdu.

"Seni incitmek beni incitecek," diye fısıldadı Kalyba, "seni incitmek. Sen benimsin... ama İsimsiz Olan bu dünyaya büyük şeyler getirecek. Senin bile getirebileceğinden çok daha büyük şeyler. Onun alnından öptü. "Onu sana verdiğimde, sonunda ona her şeyden çok değer verdiğimi anlayacak.

Sabran aniden kollarını cadıya doladı. Tané şaşırmış bir halde kaskatı kesildi.

"Bağışlayın beni," dedi kraliçe.

Kalyba geri çekildi, gözleri parladı. Bir akrep kadar hızlı bir şekilde döndü, elindeki ateş yeniden alevlendi.

Dar bir bıçak onu delip geçti. Sterren bıçağı.

Kuyruklu yıldızdan bir parça.

Kalyba keskin bir nefes aldı. Göğsündeki metal parçasına bakarken, kukuletalı katili yüzünü gösterdi.

"Bunu senin için yapıyorum. Ead bıçağı daha derine büktü. İfadesinde kötü niyet yoktu. 'Seni alıç ağacına götüreceğim Kalyba. Sana burada bulamadığın huzuru getirsin.

Kara yaşam kanı cadıdan göğsüne ve göbeğine doğru akıyordu. Ölümsüzler bile kanardı.

"Eadaz uq-Nāra. İsim onu bir lanet gibi terk etti. "Cleolind'e çok benziyorsun, biliyorsun. Dudaklarında kan lekeleri belirdi. "Bunca zaman sonra onun ruhunu görüyorum. Her nasılsa... benden daha uzun yaşadı.

Ölümcül yarasının üzerine batarken, Inysca Cadısı bir çığlık attı. Çığlık suyun ötesinde, Uçurum'un derinliklerinde yankılandı. Ascalon elinden düştü ve Sabran onu yakaladı. Sonunda Kalyba onu boğazından yakaladı.

"Eviniz," diye fısıldadı kraliçeye, "çorak topraklar üzerine kurulmuş. Sabran onun elinden kurtulmak için çabaladı ama eli bir mengeneye dönüşmüştü. "Kaos görüyorum, Dokuzuncu Sabran. Tatlı suya dikkat et.

Ead bıçağını çekti ve Kalyba'dan daha fazla kan fışkırdı, tıpkı bir kabaktan çıkan şarap gibi. Güverteye düştüğünde gözleri zümrüt gibi soğuk ve ölüydü.

Sabran sessizce atasının çıplak bedenine baktı, bir eli çoktan parmak izlerinin oluştuğu boğazındaydı. Ead pelerinini çıkarıp cadının üzerini örterken, Tané başka bir kılıç aldı.

Inysh filosundan bir çan sesi duyuldu. *Defiance'ın* yelkenleri kıpırdadı. Tané aynı rüzgârın Seiikinese bayrağını dalgalandırışını izledi. Doğaüstü bir sessizlik çökerken top ateşi bile yumuşamış gibiydi.

"İşte bu," dedi Ead, sesi sakindi. "O geliyor.

Gökyüzünde, ateş püskürtenler sığırcık kuşlarının yaptığı gibi hareket ediyor, büyük kanat bulutları içinde dönüyorlardı. Bir karşılama dansı.

Uzakta, deniz yukarı doğru patladı.

Abyss'in suları çalkalandı. Dalgalar gemilere çarparken panik çığlıkları geceyi çınlattı. *Defiance yalpalarken* Tané küpeşteye vurdu, bakışlarını ufuktan ayıramıyordu.

Su püskürmesi yıldızları yok edecek kadar yükseldi. Kaosun ortasında bir şekil oluştu.

Canavarla ilgili hikâyeler duymuştu. Her çocuk, tüm dünyayı kasıp kavurmak için dağdan çıkan kâbusu duyarak büyümüştü. Onun altın varak ve kırmızı cila ile zengin bir şekilde boyanmış, gözlerinin olması gereken yerde is mürekkebi lekeleri olan resimlerini görmüştü.

Hiçbir sanatçı düşmanın büyüklüğünü ya da içindeki ateşin onu nasıl yakıp kavurduğunu resmedememişti. Bunu kendi gözleriyle hiç görmemişlerdi. Kanat açıklığı iki Lacustrine hazine gemisi uzunluğundaydı. Dişleri de gözleri kadar siyahtı. Dalgalar çarpıyor ve gök gürlüyordu.

Her dilde dualar. Ejderhalar düşmanlarıyla karşılaşmak için denizden yükseliyor, unutulmaz sesler çıkarıyorlardı. *Defiance'daki* askerler silahlarını salladı ve *Şimşeklerin Efendisi'ndeki* okçular oklarını mor tüylerle kaplı daha uzun oklarla değiştirdi. Zehirli oklar bir wyvern ya da bir cockatrice'i düşürebilirdi ama hiçbir şey o pulların altına giremezdi. Sadece bir kılıcın şansı vardı.

Ead, Ascalon'u geri aldı.

"Tané," diye bağırdı gürültünün içinden, "al onu.

Tané onun ağırlığını nemli ellerine aldı. Ağır olmasını bekliyordu ama sanki içi boşmuş gibi hissetti.

Doğu'nun gerçek düşmanını öldürebilecek kılıç. Ona onurunu geri kazandıracak kılıç.

"Git. Ead onu itti. "Git!

Tané tüm korkusunu kazıdı ve içinde karanlık bir yerde ezdi. Ödünç aldığı kılıcının yanında güvende olduğundan emin oldu. Sonra Ascalon'u elinde tutarak en yakın yelkene doğru ilerledi. Tepeye ulaşana kadar rüzgâr ve yağmurla mücadele ederek çıtalara tırmandı.

"Tané!

Döndü. Gümüş pullu bir Seiikinese ejderhası dalgaların arasından yükseliyordu.

"Tané. Atlı onu çağırdı. "Atla!

Tané'nin düşünecek zamanı yoktu. Kendini kirişten boşluğa bıraktı.

Eldiven kılıflı bir el kolunu tuttu ve onu eyere çekti. Ascalon neredeyse onun kucağından kayacaktı ama dirseğiyle onu sabitledi.

"Uzun zaman oldu," diye seslendi Onren.

Eyer iki kişi için yeterince büyüktü ama ikinci bir biniciyi yerinde tutacak hiçbir şey yoktu. "Onren," diye söze başladı Tané, "eğer saygıdeğer Deniz Generali beni birlikte bindirdiğini öğrenirse-

"Sen bir binicisin, Tané. Sesi maske yüzünden boğuk çıkıyordu. "Ve burası kurallara uygun bir yer değil.

Tané Ascalon'u eyerin üzerindeki kılıfına soktu ve sabitledi. Parmakları ıslak ve buz gibiydi, kabzayı beceriksizce kavradı. Kın bu kadar uzun bir kılıç için yapılmamıştı ama kılıcı ondan daha iyi tutabilirdi. Onun çırpınışını gören Onren keselerden birine uzandı ve Tané'ye bir çift eldiven verdi. Onları ellerinin üzerine geçirdi.

"Yolculuklarınız sırasında İsimsiz Olan'ı öldürmenin bir yolunu bulduğunuzu varsayıyorum," dedi Onren.

"Göğüs zırhının bir parçası gevşemiş. Tané silahların çarpışması, wyrmlerin ve ateşin kükremeleri arasında sesini duyurabilmek için bağırmak zorunda kaldı. "Onu yırtıp atmalı ve altındaki eti bu kılıçla delmeliyiz.

"Sanırım bunu başarabiliriz. Onren eyerin boynuzunu kavradı. "Değil mi, Norumo?

Ejderhası tıslayarak onayladı. Bulut burun deliklerinden fışkırdı. Tané Onren'e tutunmuş, saçları yüzünde uçuşuyordu.

Seiikinese ejderhaları bir araya geliyordu. Binicilerinin çoğunun elinde uzun yaylar ya da tabancalar vardı. Aynı anda ateş püskürtenler de efendilerini korumak için akın ederek önünde korkunç bir sürü oluşturdular. Tané, Onren'in

Dondurun. Öğrendikleri onca şeyden, yaptıkları onca fedakârlıktan sonra, aldıkları eğitimin hiçbiri onları buna hazırlamamıştı. Bu bir savaştı.

Düzenin ön tarafına yakın, yaşlıların arkasındaydılar. Büyük Gümüş Tukupa, Deniz Generali'ni sırtındaki eyere bağlayarak hücuma önderlik etti. İmparatorluk Ejderhası onun yanında uçarak Lacustrine ejderhalarına liderlik ediyordu. Tané gözlerini yağmura karşı siper etti ve görmek için zorlandı. Durmak bilmeyen İmparator, hükümdar arkadaşının sırtında küçük bir figürdü.

Kendini hazırlayan Tané kollarını Onren'e doladı. Büyük Norumo bir hırıltıyla başını eğdi.

Sürüye çarptıklarında, çarpışma Tané'yi neredeyse eyerden fırlatıyordu. Tané, kılıcıyla kanatlara ve kuyruklara saldıran Onren'e tutunurken, Norumo da boynuzlarını önüne çıkan her şeye çarptı. Her şey kargaşa ve gök gürültüsü, çığlık ve ölüm, yağmur ve yıkımdı. Kısa bir süre bunun korkunç bir rüya olduğu hissine kapıldı.

Göz kapaklarının arasından şimşekler çaktı. Kafasını kaldırdığında İsimsiz Olan'ın gözleriyle karşılaştı. Onun ruhuna baktı. Ve ağzını açtığında, kız kıyameti gördü.

Çenesinden ateş ve duman fışkırdı.

Sanki gecenin içinde bir yanardağ patlamış gibiydi. Ejderha ihtiyarları İsimsiz Olan'ın etrafından ayrılıp yanlarına çekildiler ama Norumo da tıpkı binicisi gibi kuralları çiğnemekten hoşlanıyordu.

Cehennemin altına daldı ve yuvarlandı. Dünya tersine dönerken Tané kollarını Onren'in etrafında sıktı. Bir başka ejderha o oyuk ağızdan kaçmaya çalıştı ama İsimsiz Olan onu ikiye böldü. Dişleri onları havaya savrulan bir avuç bozuk para gibi dağıtırken pullar parıldadı. Tané, ejderhanın iki yarısının denize doğru batışını midesi bulanarak izledi.

Göğsünde ve gözlerinde duman vardı. Başına kan hücum etti. İsimsiz Olan'ın altından geçtiler, karnından çıkan ısı derisini kavuracak ve nefesinden geriye kalanları çalacak kadar yakındılar. Norumo spiral çizerken, Onren kılıcını savurdu. Kırmızı pulların üzerinde kıvılcımlar saçtı ama iz bırakmadı. Norumo sonsuz bir kuyruğun sivri uçları arasında savruldu - ve sonra daha da yükseğe, canavarın üzerine, sürüye doğru uçuyorlardı.

Seni görüyorum, binici.

Tané İsimsiz Olan'a baktı. Gözleri onun üzerindeydi.

İyi bildiğim bir bıçak taşıyorsun. Ses zihninin her köşesinde çınlıyordu. *En son Beyaz Wyrm'in elindeydi. Onu*

Şimdi beni öldürmeyi umduğun gibi mi?

Eli irkilerek şakağına gitti. Adamın öfkesini iliklerinde, kafatasının oyuklarında hissedebiliyordu.

Onren nefes nefese, "Daha yakına gitmeliyiz," dedi.

Norumo tekrar düzene giriyordu ama nefes alış verişi onunki kadar zordu. Sıcaklık pullarındaki nemi kavurmuştu.

İçindeki ateşin kokusunu alıyorum, Doğu'nun kızı. Yakında küllerin denize savrulacak. Sanırım suyun sümüklüböcekleriyle yüzen birine yakışan da bu.

Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Başı çatlayacak gibi oldu.

"Tané, ne oldu?

"Onren," diye soludu, "onun sesini duyuyor

musun?" "Kimin sesini?

Beni duyamaz. Sadece bilgi ağaçlarından tatmış olanlar duyabilir, dedi İsimsiz Olan. Tané acı içinde hıçkırdı. *Ben gizli ateşten doğdum, sana sadece bir kıvılcım veren hayati fırında dövüldüm. Sen yaşadığın sürece, ben senin içinde, her düşüncende ve hatıranda yaşayacağım.*

Oluşumun geri kalanından ayrılan Seiikinese ejderhalarından biri boynuna çarptı. Zihnindeki mengene açıldı. Titreyerek Onren'in üzerine düştü.

"Tané!

Sürü Norumo'ya saldırdı. Neredeyse canavar kadar büyük olan İmparatorluk Ejderhası, sürünün içinden bir yol açtı, güçlü bir kükreme çıkardı ve pençeleriyle İsimsiz Olan'ı kırbaçladı. Altın kıvılcımlar uçuştu ve o asırlık zırhta ilk kez oyuklar belirdi. İsimsiz Olan dişlerini göstererek başını çevirdi ama İmparatorluk Ejderhası çoktan ulaşamayacağı bir yerdeydi.

Onren havayı yumrukladı. "Seiiki için!" diye haykırdı. Diğer biniciler de onu yankıladı.

Tané boğazı düğümlenene kadar bağırdı.

Deniz Generali savaş borusunu üfleyerek ejderhaları ikinci bir saldırı için çağırdı. Bu kez karşılaştıkları sürü daha da büyüktü, kanatlardan oluşan bir duvardı. Her yerdeki ateş püskürtenler gemilerle çarpışmayı bırakıp efendilerini savunmak için uçuyorlardı. Safları, filoya daha da yaklaşan İsimsiz Olan'ın etrafını sarmıştı.

"Bunu atlatamayız. Onren eyeri kavradı. "Norumo, bizi ön tarafa götür.

Alçak sesle homurdandı ve yaşlıların yanına yaklaştı. Deniz Generali yüzünü onlara doğru çevirince Tané gerildi. Onren bir yelpaze açtı ve ona saldırıyı durdurması için işaret verdi.

Deniz Generali karşılığında bir yelpaze imzaladı. Yukarıdan yaklaşmalarını istedi. Diğer sürücüler mesajı iletti.

Yukarıya, aya doğru uçtular. Mükemmel bir uyum içinde daldıklarında, Tané gözlerini kıstı. Rüzgâr saçlarını yırttı. Ascalon'a uzandı ve onu kılıfından çıkardı.

Bu sefer ona vuracaktı.

Bir an, ateş püskürtenler onları karşılamak için yükseldi. Sonra, Tané'nin görebildiği tek şey karanlıktı.

Norumo bir kükreme çıkardı. Ağzından şimşek çakmadan önce pullarının arasından mavi bir parıltı yayıldı. Tané'nin bütün tüyleri diken diken oldu. Norumo boynuzlarıyla bir amfipteri şişlerken, kargaşanın içinden bir şimşek daha çaktı. Onren'in yanından geçip zırhından sıyrıldı ve Tané'yi kolunun çıplak derisinden yakaladı.

Kalbinin durduğunu hissetti.

Yıldırım bir wyvern'e isabet etti ama kıyafetlerini ateşe vermeden önce değil. Onren, Tané ejderha sırtından gökyüzünün kaosuna fırlatılmadan hemen önce onun adını haykırdı.

Rüzgâr gömleğini boğdu ama teninin altındaki beyaz alevleri boğamadı. Bir an için kendini ağırlıksız hissetti. Hiçbir şey duyamıyor, hiçbir şey göremiyordu.

Tekrar farkına vardığında, ateş püskürtenler tepesindeydi ve kara deniz aşağıda hızla yükseliyordu. Ascalon elinden çekilip alındı. Bir gümüş parıltısı ve yok oldu.

Başarısız olmuştu. Kılıç gitmişti. Bu günün sonunda onları ölümden başka bir şey beklemiyordu.

Umudunu kaybetmişti ama vücudu mücadeleyi bırakmayı reddetti. Uzun zamandır gömülü olan bazı içgüdüler eğitimine kulak vermesini sağlamıştı. Öğrenme Evleri'nin tüm öğrencilerine, ejderha sırtından düşmeleri durumunda hayatta kalma şanslarını nasıl artıracakları öğretilmişti. Uçurum'la yüzleşti ve sanki onu kucaklamak istercesine kollarını açtı.

Sonra puslu yeşil bir bayrak altından hızla geçti. Bir kuyruğun sarmalına yakalandı.

"Sen varsın, küçük kardeşim. Nayimathun Tané'yi sırtına kaldırdı. "Sıkı tutun.

Parmakları ıslak pulların üzerinde gezindi. "Nayimathun," diye soludu Tané.

Mor kırmızı dallar omzundan sağ koluna ve yakasına doğru yayılmıştı.

"Nayimathun," dedi nefes nefese, "Ascalon'u kaybettim.

'Hayır,' dedi Nayimathun. 'Bu iş daha bitmedi. Geminin güvertesine düştü *Dancing Pearl*.'

Tané aşağıya, gemilere baktı. Kılıcın uçsuz bucaksız kara sudan kaçmış olması imkânsız görünüyordu.

Kara barutu yanarken başka bir gemi parçalara ayrıldı. Kanaması olan ve kanadından yaralanan Fýredel başını geriye attı ve derinlerden gelen uzun bir ses çıkardı. Tané bile bunun ne olduğunu biliyordu. Bir toparlanma çığlığı.

Başlarının üstündeki sürü darmadağın olmuştu. O izlerken, ateş püskürtenlerin yarısı İsimsiz Olan'dan uzaklaşıp Fýredel'e doğru düştü.

"Şimdi," diye bağırdı Tané. "Şimdi, Nayimathun!

Ejderhası tereddüt etmedi. Düşmana doğru uçtu.

"Göğsüne nişan al. Tané yanındaki kılıcı kınından çıkardı. Yağmur yüzüne vurdu. "Pullarını kırmak zorundayız.

Nayimathun dişlerini gösterdi. Öncü birlikten geriye kalanları ezip geçti. Diğer ejderhalar onu çağırıyordu ama o onlara aldırmadı. Ateş onları karşılamak için kükrerken, İsimsiz Olan'ın üzerinden geçti ve vücuduna sarıldı, böylece başı onun altında, dişlerinin ve alevin ulaşamayacağı bir yerdeydi. Tané pullarının cızırdamaya başladığını duydu.

"Git Tané," diye zorladı.

Tané korkusunu unutarak ejderha sırtından atladı ve bir teraziye tutundu. Sıcaklık eldivenlerini yaktı ama İsimsiz Olan'a tırmanmaya devam etti, zırhının her bir plakasına uzandı, jilet gibi keskin kenarlarını tutamak olarak kullandı ve boğazının üstünden aşağı doğru saydı. Yirminci ölçeğe ulaştığında, zırhın altındaki yara izinin üzerine asla düzgün bir şekilde oturmadığı yerdeki kusuru gördü. Biriyle tutunarak

eliyle kılıcının ağzını terazinin altına sıkıştırdı, çizmelerini alttakinin üzerine koydu ve tüm gücüyle sapını çekti.

İsimsiz Olan çenesini açıp bir cehennem ateşi püskürttü ama ateş onu ter içinde bırakıp nefes almasını zorlaştırsa da Tané kımıldamaya devam etti. Çabayla çığlık atarak tüm ağırlığını çekmeye verdi.

Kılıcının ağzı kırıldı. Bir elini fırlatıp kendini başka bir terazide yakalamadan önce on fit düştü.

Kolları titriyordu. Kayacaktı.

Sonra, kemiklerinde çınlayan bir savaş çığlığıyla Nayimathun şaha kalktı. Kılıcın sapı iki dişinin arasına sıkıştı. Başını tek bir hareketle sallayarak pulu kopardı.

İsimsiz Olan'ın etinden buhar çıktı. Tané buharın kendisini haşlamasını engellemek için bir kolunu fırlattı ve zırhından düştü.

Parmakları bir nehir otu yelesine takıldı. Kendini Nayimathun'a geri çekti. Ejderhası bir anda kendini çözdü, pulları kuru kuru yandı ve okyanusa doğru daldı. Tané sıcak metal kokusundan boğuldu. İsimsiz Olan peşlerinden geldi, çenesi boğazındaki kıvılcımı gösterecek şekilde açılmıştı. Nayimathun, jilet gibi dişleri kuyruğuna kapanırken inledi.

Ses Tané'nin içinde çığlık attı. Bıçağını eline aldı, belinden büktü ve kara gözünün derinliklerine fırlattı. Çenesinin kilidi açıldı ama et ve pullar parçalanmadan önce değil. Nayimathun ondan uzaklaşıp Uçurum'a doğru yuvarlandı, üzerinden kan püskürüyordu.

'Nayimathun-' Tané onun adını söylerken boğuldu.

"Nayimathun! Yağmur gümüşe döndü.

Ejderhasının tek söylediği 'Kılıcı bulun,' oldu. Sesi azalıyordu. 'Bu iş burada bitmeli. Şimdi olmalı.

Asker partizanını Ead'e sapladı, neredeyse yanağını yakalıyordu. Yüzü nemliydi, altına işemişti ve o kadar çok titriyordu ki çenesi takırdıyordu. "Dövüşmeyi bırak, seni akılsız aptal," diye bağırdı Ead ona. "Silahını at, yoksa bana başka seçenek bırakmazsın.

Bir posta ceketi ve pullu bir miğfer giymişti. Gözleri yorgunluktan kan çanağına dönmüştü ama mantığın ötesinde bir şeyin pençesindeydi. O zaman

Ead'e doğru tekrar savruldu, darbesi havada asılı kaldı, kolunun altından eğildi ve kılıcını yukarı doğru çekerek onu karnından omzuna kadar açtı.

Adam Drakon Donanması'ndan gelmişti. Askerleri sanki ele geçirilmiş gibi savaşıyordu ve belki de öyleydiler. Bu savaşı kaybederlerse Cárscaro'daki ailelerine ne olacağının korkusuyla ele geçirilmişlerdi.

İsimsiz Olan gemilerin üzerinde daireler çiziyordu. Ead onun çırpınışını ve soluk yeşil bir şeridin ondan uzaklaşmasını izledi. Drakon dilinin sesi dalgalar arasında yankılandı.

"Kılıç," diye bağırdı Fýredel. "Kılıcı bulun!

Yscali askerlerinin yarısı itaat etmek için çabalarken, diğerleri denize açıldı. Kan, gemileri koruyan balmumuyla birlikte suya yayılıyordu.

Bir wyvern tepeden kanatlandı ve enkaz yığınlarını ateşe verdi. Askerler ve denizciler canlı canlı kızarırken ulumalar yükseldi.

Ead kanlı elini azalan mücevherin üzerine koydu. İçinde bir uğultu vardı. Küçük bir kalp atışı.

Kılıcı bul.

Mücevher kendini çağırıyordu. Yıldızları arıyordu.

Başka bir bedenin üzerinden geçerek pruvaya doğru adım attı. Uğultu azaldı. Kıça doğru geri döndüğünde, ses daha da güçlendi. *Dans Eden İnci* ona en yakın gemiydi, tam önündeydi ve hâlâ yüzüyordu.

Dalış yaptı. Vücudu suyun derinliklerine gömüldü. Daha fazla barut ateşlendiğinde bir ışık parlaması yolunu aydınlattı.

***Zāla'nın** kızı.*

Sesin kafasının içinde olduğunu biliyordu. Çok net, çok yumuşaktı, sanki konuşan kişi nefesini hissedebileceği kadar yakındaydı - ama suyun altında, sanki Abyss'in kendisinden geliyor gibiydi.

İsimsiz Olan'ın sesi.

*Adını biliyorum, Eadaz **uq-Nāra**. Hizmetkârlarım korku dolu seslerle fısıldadılar. Portakal ağacının bir kökünden bahsettiler, dünyanın çok uzaklarına uzanabilen ve hala güneş gibi altın rengi yanan bir kök.*

Ben Cleolind'in hizmetçisiyim, yılan. Bir şekilde onunla nasıl konuşacağını biliyordu. *Bu gece onun işini tamamlayacağım.*

Bensiz, sizi birleştirecek hiçbir şeyiniz olmayacak. Zenginlik ve din savaşlarına düşeceksiniz. Birbirinize düşman olacaksınız. Her zaman yaptığınız gibi. Ve kendi sonunuzu getireceksiniz.

Ead yüzdü. Beyaz mücevher teninde çınladı.

Canını vermene gerek yok. Başı su yüzeyine çıktı ve yüzmeye devam etti. *Kalbinde başka bir ateş yanıyor. Onun yerine benim cariyem ol, ben de Sabran Berethnet'i bağışlayayım. Eğer bunu yapmazsan,* dedi ses, *onu kıracağım.*

Önce beni kırman gerekecek. Ve ben kırılması zor biri olduğumu kanıtladım.

Gemiye tırmandı ve ayağa kalktı.

Öyle olsun.

Ve böylece ulusların başına bela olan İsimsiz Olan gemiye doğru daldı.

Abyss'teki bütün ateşler söndü. Ölüm yukarıdan bir gölge gibi gelirken Ead'in duyabildiği tek şey korku çığlıklarıydı. Karanlığı sadece yıldız ışığı deliyordu ama o ışıkta Ascalon parlıyordu.

Dans Eden İnci'ye doğru koştu. Dünyası sadece kalbinin ve kılıcının ritmi kalana kadar karardı. Anne'den, Lasia'daki o gün onu dolduran gücü vermesini diledi.

Topraksız metal, onun dokunuşuyla canlandı. İsimsiz Olan çenesini açtı ve ağzının içinde beyaz bir güneş yükseldi. Ead zırhının parçalandığı yeri gördü. Kalyba'nın yaptığı, Cleolind'in kullandığı, bin yıldır şarkılarda yaşayan kılıcı kaldırdı.

Kabzasına kadar ete gömdü.

Ascalon onu kör edene kadar parladı. Kılıç ellerinden çekilip alınmadan önce ellerinin derisinin sıcaklıkla kaynadığını görebildiği bir anı vardı - bir an, bir yaş, ikisi arasında bir şey -. Güverte boyunca yükseğe, küpeştenin üzerinden denize fırlatıldı. Pullar *Dans Eden İnci'ye* çarparak onu fesleğen şeklinde oydu.

Güç, geldiği gibi hızla onu terk etti.

Anne'nin yapamadığı gibi, o da bıçağı adamın kalbine saplamıştı ama bu yeterli değildi. Ölmesi için Uçurum'a zincirlenmesi gerekiyordu. Ve o bir anahtar taşıyordu.

Mücevher onun önünde sürüklendi. İçindeki yıldız karanlığı aydınlatıyordu. Sonsuza dek uyumayı nasıl da arzuluyordu.

Gölgelerde başka bir ışık titredi. Kocaman bir çift gözün içinde parlayan bir şimşek.

Tané ve ejderhası. Bir el suyun içinden uzandı ve Ead onu kavradı.

o.

Okyanustan yıldızlara doğru yükseldiler. Tané bir elinde mavi mücevheri tutuyordu. İsimsiz Olan Uçurum'da çırpınıyor, kafasını geriye atmış, ağzından lav gibi ateş püskürüyor, Ascalon hâlâ göğsünde gömülü duruyordu.

Tané sağ elini Ead'ınkinin üzerine kilitledi ve parmaklarını parmak eklemlerinin arasına soktu, böylece her ikisi de azalan mücevheri tuttu. Mücevher kalbinin ölmekte olan atışlarına baskı yapıyordu.

"Birlikte," diye fısıldadı Tané. 'Neporo için. Cleolind için.

Ead yavaşça diğer elini uzattı ve parmakları yükselen mücevherin etrafında kenetlendi.

Düşünceleri her nefeste silikleşiyordu ama kanı ne yapacağını biliyordu. Bu bir içgüdüydü, köklü ve ağaç kadar eskiydi.

Okyanus onların emriyle yükseldi. Bu son oyunu sırayla oynadılar, birbirlerine olan bağlarını hiç koparmadılar.

Ona bir koza ördüler, dalgalarla birlikte dokunan iki terzi gibi. Onlar İsimsiz Olan'ı denizin içine örerken buhar havayı doldurdu ve karanlık kalbinin sıcak kömürünü söndürdü.

Son bir kez Ead'e baktı ve Ead de ona baktı. Ascalon'un onu parçaladığı yerde bir ışık parlaması onu kör etti. Dağın Canavarı ortadan kaybolmadan önce bir çığlık attı.

Ead nefes aldığı sürece bu sesi duyacağını biliyordu. Çölde bir şarkı gibi huzursuz rüyalarında yankılanacaktı. Doğu'nun ejderhaları onu mezara kadar görmek için peşinden daldılar. Deniz hepsinin başının üstüne kapandı.

Ve Abyss hareketsizdi.

72

Batı

Spindles'ın eteklerinde, wyrm Valeysa ölmüştü, bir zıpkınla yere serilmişti. Etrafındaki toprak, insan ve wyrm kalıntılarıyla doluydu.

Fýredel Drakon topraklarını savunmak için kalmamıştı. Bunun yerine, Kuzey, Güney ve Batı'nın birleşik ordularını bozguna uğratmak için kardeşlerini çağırmıştı. Başarısız olmuşlardı. Fýredel'in kendisine gelince, İsimsiz Olan dalgaların altında kaybolur kaybolmaz kanatlanmış ve takipçileri bir kez daha dağılmıştı.

Güneş Yscalin'in üzerinde yükseliyordu. Işığı kanın ve kömürün, ateşin ve kemiklerin üzerine düşüyordu. Onren adında Seiikinli bir kadın, Margret'i bulabilmesi için Loth'u ejderha sırtında buraya getirmişti. Sefil ovada dururken bakışlarını Cárscaro'ya dikti.

Bir zamanların büyük şehrinden dumanlar yükseliyordu. Donmata Marosa'nın geceden sağ çıkıp çıkmadığını kimse ona söyleyememişti. Bilinen tek şey, kraliçelerin katili Kral Sigoso'nun öldüğüydü. Ziyan olmuş cesedi Niunda Kapısı'nda asılı duruyordu. Onu görmek askerlerinin firar etmesine neden olmuştu.

Loth prensesin yaşaması için dua etti. Tüm ruhuyla prensesin yukarıda, taç giymeye hazır olması için dua etti.

Sahra hastanesi çatışmanın başladığı yerden bir fersah uzaktaydı. Bir dağ deresinin yanına birkaç çadır kurulmuştu ve çadırların dışında tüm ulusların bayrakları dalgalanıyordu.

Yaralılar acı içinde ağlıyordu. Bazılarının yanıkları etlerinin derinliklerine işlemişti. Diğerleri o kadar kan içindeydi ki tanınmaz haldeydiler. Loth, Ersyr Kralı Jantar'ı ağır yaralılar arasında gördü, savaşçılarıyla birlikte yatıyordu, her taraftan bakılıyordu. Bacağı paramparça olmuş bir kadın, berber-cerrahlar bacağını dizinin altından keserken deri bir kayışı ısırıyordu. Şifacılar su dolu kovalar getirdiler.

Margret'i Inysh kayıpları için kurulmuş bir çadırda buldu. Sirke kokusunu dışarı atmak için kapakları açıktı.

Eteklerinin üzerine kanlı bir önlük bağlamıştı. Sör Tharian Lintley'in yanında diz çökmüş, hareketsiz ve yara bere içinde bir paletin üzerinde yatıyordu. Derin bir yara çenesinden şakağına kadar uzanıyordu. Özenle dikilmişti ama ömür boyu yara izi kalacaktı.

Margret başını kaldırıp Loth'a baktı. Bir an için gözleri kamaştı, sanki onun kim olduğunu unutmuş gibiydi.

"Loth.

Onun yanına çömeldi. Kadın ona doğru eğildiğinde, adam onu kollarıyla sardı ve çenesini başının üstüne yasladı.

"Sanırım iyi olacak. Duman kokuyordu. "O bir askerdi. Bir wyrm değil.'

Kız kardeşi göğsüne doğru kıvrıldı.

"O öldü. Loth onun alnından öptü. "Her şey bitti Meg.

Yüzüne kül bulaşmıştı. Gözlerine yaşlar doldu ve titreyen elini ağzına bastırdı.

Dışarıda, bir parmak ışık ufku kır gülü gibi pembeleştirdi. Yeni bir bahar şafağı Spindles'ı aşarken, birbirlerine sımsıkı sarıldılar ve gökyüzünü yaldızlamasını izlediler.

73

Batı

Brygstad, Mentendon Özgür Eyaleti'nin başkenti, Batı'daki eğitimin baş tacı. Yıllarca sokaklarına dönmeyi hayal etmişti.

Uzun ve dar evler vardı, her biri çan beşikliydi. Şekerli çatılar vardı. Şehrin kalbinden yükselen Aziz Mabedi'nin çan kulesi vardı.

Niclays Roos ısıtılmış bir arabada, kürklü bir pelerine sarınmış halde oturuyordu. Ascalon Sarayı'ndaki nekahet döneminde, Yüce Prenses Ermuna onun sarayda bulunmasını talep eden bir mektup yazmıştı. Mektubunda ona, Doğu hakkındaki bilgisinin Mentendon ve Seiiki arasındaki ilişkilerin zenginleşmesine yardımcı olacağını söylemişti. Hatta On İki Göl İmparatorluğu ile yeni bir ticaret anlaşması için müzakerelerin başlatılmasına yardımcı olması bile istenebilirdi.

Hiçbirini istemedi. O mahkeme periliydi. Eğer oraya giderse, göreceği tek şey geçmişinin hayaletleriydi.

Yine de yüzünü göstermek zorundaydı. Kimse kraliyet davetini reddetmezdi, özellikle de bir daha sürgün edilmemeye niyetliyse.

At arabası Güneş Köprüsü'nün üzerinden geçti. Pencereden donmuş Bugen Nehri'ne ve kaybettiği şehrin karla kaplı kulelerine baktı. Saraya ilk geldiğinde bu köprüden yaya olarak geçmişti, Rozentun'dan bir haywain ile gelmişti. O günlerde at arabası alacak parası yoktu. Annesi mirasını alıkoymuş, haksız da sayılmazdı, bu mirasın onun diploma masrafına denk geldiğini söylemişti. Sahip olduğu tek şey sivri bir dil ve sırtındaki gömlekti.

Jannart için bu kadarı yeterliydi.

Sol kolu artık dirseğinin hemen altında bitiyordu. Zaman zaman ağrısa da, acıyı görmezden gelmek kolaydı.

Ölüm onun yanağını *Dans Eden İnci'de* öpmüştü. Inysh doktorları ona artık en kötüsünü atlattığını, uzvundan geriye kalanların iyileşeceğini söylemişlerdi. Inysh doktorlarına hiçbir zaman güvenmemişti - dindar şarlatanlardı hepsi - ama onlara inanmaktan başka çaresi olmadığını düşünüyordu.

İsimsiz Olan'ı Gerçek Kılıç'la ölümcül şekilde yaralayan Eadaz uq-Nāra'ydı. Ve *sonra,* sanki bu bir gece için yeterli bir kahramanlık değilmiş gibi, o ve Tané Miduchi mücevherlerle onun işini bitirmişti. Bu bir efsaneydi, şarkılara konu olacak bir hikâyeydi - ve Niclays tüm bu lanet şey boyunca uyumuştu. Bu düşünce ağzının kenarından bir gülümsemeye neden oldu. Jannart olsa kahkahalarla gülerdi.

Şehirde bir yerlerde çanlar çalıyordu. Bugün biri evlenmişti. Araba Özgür Devlet Tiyatrosu'nun önünden geçti. Edvart bazı geceler küçük bir lord kılığına girer, Jannart ve Niclays'la birlikte bir opera, konser ya da oyun izlemeye giderdi. Oyundan sonra hep Eski Mahalle'de içmeye giderlerdi, böylece Edvart bir süreliğine kaygılarından kurtulabilirdi.

Niclays gözlerini kapattı, çoktan ölmüş arkadaşlarının kahkahalarını hatırladı.

En azından bazı arkadaşları ölmemeyi başarmıştı. Cárscaro Kuşatması'ndan sonra, Laya için bir arama ekibi gönderilmişti. *Dans Eden İnci'*de ateşler içinde yatarken, hapishaneleri olan o mağarayla ilgili bazı şeyleri hatırlamıştı - duvarları boyunca yılan gibi kıvrılan kırmızı damarları.

Onu Dreadmount'ta bulmuşlardı. Susuzluktan ölmek üzereyken bir sahra hastanesinde sağlığına kavuşmuş ve Yüce Hükümdar Kagudo onu kendi gemisiyle Nzene'ye geri götürmüştü. Onlarca yıl uzak kaldıktan sonra artık evindeydi ve onu ziyarete davet etmek için mektup yazmıştı bile.

Yakında gidecekti, Mentendon'un orada olduğundan emin olmak için yeterince yer gezdikten sonra. Bunun gerçek olduğundan emin olmak için.

Araba Brygstad Sarayı'nın kapısının önünde durdu - koyu kumtaşından yapılmış, beyaz mermer ve yaldızlı bir iç mekânı gizleyen sade bir yapı. Kapıyı bir uşak açtı.

"Doktor Roos," dedi, "Majesteleri Yüce Prenses Ermuna sizi Menteş sarayına tekrar davet ediyor.

Gözlerine sıcaklık doldu. En yüksek odanın vitraylı çatı penceresini gördü.

"Henüz değil.

Uşak şaşırmış görünüyordu. "Doktor," dedi, "Ekselansları sizi öğlen bekliyor.

'Öğlen, sevgili oğlum. Öğle şimdi değil.' Arkasına yaslandı. "Eşyalarımı al, ama ben Eski Mahalle'ye gideceğim.

Uşak isteksizce emri verdi.

Araba şehrin kuzeyinden geçerek kitapçıların, müzelerin, loncaların ve fırınların önünden ilerledi. Görülecek yerlere aç olan Niclays dirseğine yaslandı. Açık pazardan kokular yayılıyordu, Orisima'da sık sık hayalini kurduğu kokular. Zencefilli kurabiye ve şekerli ayvalar. Bıçağın ucuyla açıp içindeki armut ve peynir sarmalını ve haşlanmış yumurta dilimlerini ortaya çıkarabileceği turtalar. Üzerine şeker-brendi serpilmiş krepler. Nehir kıyısındaki gezintilerinde yemeyi çok sevdiği elmalı tartlar.

Her köşede broşür ve broşür satan tezgâhlar vardı. Bu manzara Niclays'e dünyanın öbür ucundaki arkadaşları Purumé ve Eizaru'yu düşündürdü. Belki de deniz yasağı kalktığında ve kalkarsa, bu sokaklarda onunla birlikte yürüyebileceklerdi.

Araba, Brunna Meydanı'ndan ayrılan bir sokaktaki eski püskü görünümlü bir hanın önünde durdu. Tabelasındaki altın rengi boya dökülmüştü ama içeride, Sun in Splendour tıpkı hatırladığı gibiydi.

Mahkemeyle yüzleşmeden önce yapması gereken bir şey vardı. Hayaletler onu bulmadan önce onları arayacaktı.

Mentendon halkının doğdukları yerde toprağa verilmesi geleneksel bir uygulamaydı. Sadece nadir durumlarda başka bir yere gömülmelerine izin verilirdi.

Jannart bu nadir vakalardan biriydi. Gelenekler onun Zeedeur'da gömülmesini emrediyordu ama Edvart kederinden kahrolmuş bir halde, en sevgili dostuna Lievelyn Hanesi üyelerinin defnedildiği Gümüş Mezarlığı'nda bir mezar şerefini bahşetmişti. Kısa bir süre sonra Edvart ter içinde kalmış ve küçük kızıyla birlikte ona katılmıştı.

Mezarlık Eski Mahalle'den kısa bir yürüyüş mesafesindeydi. Arazisinin üzerinde yoğun ve el değmemiş kar vardı.

Niclays anıt mezarı hiç ziyaret etmemişti. Bunun yerine Inys'e kaçmış, inkârın pençesine düşmüştü. Ölümden sonraki hayata inanmadığı için, bir taş levhaya bakarak konuşmanın ne anlamı olduğunu hiç anlamamıştı.

Türbenin içi buz gibi soğuktu. Mezarın üzerinde kaymaktaşından yontulmuş bir heykelcik duruyordu.

Ona yaklaşırken Niclays derin bir nefes aldı. Onun resmini her kim çekmişse, Jannart'ı kırklı yaşlarının başındayken iyi tanıyormuş. Heykelin kalkanında, Aziz'in ölüm anında korunmasını temsil eden bir yazı vardı.

> JANNART UTT ZEEDEUR
> GECE YARISI GÜNEŞINI YERYÜZÜNDE
> DEĞIL, IÇINDE ARA

Niclays elini kelimelerin üzerine koydu.

'Kemiklerin arkamda yatıyor. Önümde hiçbir şey yok. Sen öldün ve ben yaşlı bir adamım,' diye mırıldandı. 'Sana çok uzun süre içerledim, Jannart. Senden önce öleceğim inancıyla rahattım. Hatta belki de bunu sağlamaya çalıştım. Senden nefret ettim - senin hatırandan nefret ettim - önce gittiğin için. Beni terk ettiğin için.

Boğazında bir yumruyla arkasını döndü. Yere çöktü, sırtı mezara dönüktü.

"Onu hayal kırıklığına uğrattım, Jan. Sesi neredeyse duyulamayacak kadar yumuşamıştı. 'Kendimi kaybettim ve torununu göremedim. Kurtlar Truyde'yi kuşattığında onları geri püskürtmek için orada değildim.

"Düşündüm ki-" Niclays başını salladı. "Ölmeyi düşündüm. Beni *Dans Eden İnci'nin* içinden çıkardıklarında, denizin yanışını izledim. Karanlıktan gelen ışığı. Ateş ve yıldızlar. Uçurum'a baktım ve neredeyse düşmeme izin verecektim. Kuru bir kıkırdama. Sonra geri adım attım. Yaşamak için fazla yürekli, ölmek için fazla korkak. Ama sonra... beni o yolculuğa göndermenin bir nedeni vardı. Seni onurlandırmak için düşünebildiğim tek yol yaşamaya devam etmekti.

"Sen beni sevdin. Koşulsuz. Olabileceğim kişiyi gördün. Ve ben o kişi olacağım, Jan. Dayanacağım, gece yarısı güneşim. O dokundu

Bir kez daha taş yüzü, hayattayken olduğu gibi olan dudakları. "Kalbime yeniden atmayı öğreteceğim.

Onu karanlıkta bırakmak acı veriyordu. Yine de bıraktı. O kemikler çoktan gitmesine izin vermişti.

Dışarıda kar biraz hafiflemişti ama dondurucu soğuk devam ediyordu. Gözyaşları yanaklarında buz tutmuş bir halde mezarlığa doğru yürürken, ferforje kapıdan samurla kaplı bir pelerin giymiş bir kadın girdi. Kadın başını kaldırıp baktığında dudakları aralandı ve Niclays donakaldı.

Onu iyi tanıyordu.

Aleidine Teldan utt Kantmarkt mezarlıkta duruyordu.

"Niclays," diye fısıldadı.

"Aleidine," diye cevap verdi inanamayarak.

Ağustos yaşlarında hâlâ yakışıklı bir kadındı. Her zamanki gibi gür olan kızıl saçları beyaza boyanmış ve topuz haline getirilmişti. Aşk düğümü yüzüğü hâlâ elindeydi ama olması gereken yerde, işaret parmağında değildi. Onun yerini hiçbir yüzük almamıştı.

Birbirlerine baktılar. Aleidine önce toparlandı. "Gerçekten dönmüşsün. Bir ses çıkardı, neredeyse bir kahkaha. "Söylentiler duydum ama inanmaya cesaret edemedim.

"Evet, gerçekten. Bazı denemelerden sonra. Niclays kendini toparlamaya çalıştı ama boğazı düğümlenmişti. "Artık burada mı yaşıyorsunuz? Brygstad'da yani. Mezarlıkta değil.

"Hayır, hayır. Hâlâ İpek Salonu'nda ama Oscarde artık burada yaşıyor. Onu ziyarete geldim. Jannart'ı da ziyaret edeyim dedim.

"Tabii ki.

Aralarında bir an sessizlik oldu.

Aleidine kısa bir gülümsemeyle, "Benimle otur, Niclays," dedi. "Lütfen.

Onu takip etmenin akıllıca olup olmadığını düşündü ama yine de mezarlık duvarının yanındaki taş banka gitti. Aleidine oturmadan önce üzerindeki karın tozunu aldı. Jannart'ın eve astığı portreleri cilalamak ve tozlarını almak gibi genellikle hizmetkârların yapabileceği işleri yapmakta nasıl ısrar ettiğini hatırladı.

Uzun bir süre boyunca sessizlik bozulmadan devam etti. Niclays kar tanelerinin düşüşünü izledi. Yıllardır Aleidine'i bir daha görürse ne söyleyeceğini merak etmişti. Şimdi kelimeler aklına gelmiyordu.

"Niclays, kolun.

Pelerini geriye düşmüş ve kütüğü ortaya çıkarmıştı. 'Ah, evet. İster inanın ister inanmayın, korsanlar,' dedi gülümsemeye zorlayarak.

"Buna inanıyorum. Bu şehirde insanlar konuşur. Zaten bir maceracı olarak ün salmışsın. Karşılığında biraz gülümsedi. Bu gülümseme gözlerinin etrafındaki ince kırışıklıkları derinleştirdi. "Niclays, biliyorum... Jannart öldükten sonra hiç doğru dürüst konuşmadık. Inys'e çok çabuk gittin-'

"Yapma. Sesi boğuk çıkmıştı. "Farkına varmış olman gerektiğini biliyorum. Onca yıl-'

"Seni azarlamak niyetinde değilim Niclays. Aleidine nazikçe konuştu. 'Jannart'a çok değer veriyordum ama onun kalbi üzerinde hiçbir hak iddia edemezdim. Bildiğiniz gibi evliliğimizi ailelerimiz ayarladı. Bu onun seçimi değildi. Kar taneleri kirpiklerine takıldı. 'O olağanüstü bir adamdı. Onun için tek istediğim mutluluktu. Sen o mutluluktun Niclays ve sana karşı hiçbir kin beslemiyorum. Hatta sana teşekkür ediyorum.

'Jannart senden başka kimseye iyilik yapmayacağına yemin etti. Bunu bir mabette, şahitlerin huzurunda yaptı,' dedi Niclays gergin bir sesle. "Sen her zaman dindar bir kadındın, Ally.

"Öyleydim ve öyleyim," diye kabul etti, "ve işte bu yüzden, Jannart bana ettiği yemini bozmuş olsa da, ben ona ettiğim yemini bozmayı reddettim. Her şeyden önce onu seveceğime ve savunacağıma yemin ettim. Jannart'ın elinin üzerine narin bir el koydu. "Senin sevgine ihtiyacı vardı. Ona verdiğim sözleri yerine getirebilmemin en iyi yolu, bunu huzur içinde yapmasına izin vermekti. Ve karşılığında seni sevmesine izin vermekti.

Ciddiydi. İnancının samimiyeti yüzünün derinliklerine kazınmıştı. Niclays konuşmaya çalıştı ama kelimeler, her ne iseler, boğazına takıldı. Elini çevirdi ve karşılığında onun elini tuttu.

"Truyde," dedi sonunda. "Nerede yatıyordu?

Gözlerindeki acı dayanılmazdı. "Kraliçe Sabran cenazesini bana gönderdi," dedi. "Zeedeur'daki aile mezarlığımızda yatıyor.

Niclays onun elini daha sıkı kavradı.

'Seni çok özledi Niclays,' dedi. 'Jannart'a çok benziyordu. Gülüşünde, saçında, zekasında onu gördüm... Keşke onu bir kadın olarak görebilseydiniz.

Bir şey göğsüne baskı yapıyor, nefes almasını zorlaştırıyordu. Çenesi, onu içinde tutma çabasıyla titredi.

"Şimdi ne yapacaksınız, Niclays?

Kederin tadını yuttu. "Genç prensesimiz bana sarayda bir yer teklif etmek istiyor," dedi, "ama bir profesörlük alsam daha iyi olur. Gerçi kimse bana profesörlük vermez.

"Ona sorun," dedi Aleidine. 'Brygstad Üniversitesi'nin sizi memnuniyetle karşılayacağından eminim.

"Simyayla uğraşan ve haftalarca korsanların hizmetinde kalan eski bir sürgün," dedi sert bir sesle. "Evet, yeni neslin zihnini şekillendirmek isteyecekleri birine benziyor.

'Dünyayı diğerlerinin yazdığından daha fazla gördünüz. Getirebileceğin içgörüyü hayal et Niclays. Kürsülerdeki tozu silkeleyebilir, ders kitaplarına hayat verebilirsin.

Bu olasılık içini ısıtmıştı. Bunu ciddi olarak düşünmemişti ama belki de Ermuna'ya onun adına üniversiteye aracılık edip edemeyeceğini sorabilirdi.

Aleidine anıt mezara doğru baktı. Nefesi beyaz bir tüy halinde titreyerek dışarı çıktı.

"Niclays," dedi, "burada farklı bir adam olarak yaşamayı tercih etmeni anlıyorum. Ama... zaman zaman bana eşlik etme lütfunda bulunursan-'

"Evet. Onun elini okşadı. "Elbette yapacağım, Aleidine.

Çok memnun olurum. Ve tabii ki sizi yeniden topluma kazandırabilirim. Biliyorsun, üniversitede çok sevdiğim bir arkadaşım var, bizim yaşlarımızda, seninle tanışmaktan mutluluk duyacağını biliyorum. Alariks. Astronomi öğretiyor.' Gözleri parlıyordu. "Ondan hoşlanacağına eminim.

"Şey, sesi-

'Ve Oscarde- oh, Oscarde seni tekrar gördüğüne çok sevinecek. Ve tabii ki, benimle istediğin kadar kalabilirsin-'

'Kesinlikle rahatsız etmek istemem ama-'

'Niclays,' dedi, 'sen ailedensin. Asla izinsiz giremezsiniz.

"Çok naziksiniz.

Birbirlerine baktılar, nezaket gösterilerinden dolayı biraz nefesleri kesilmişti. Sonunda Niclays gülümsemeyi başardı ve Aleidine de öyle.

'Şimdi,' dedi, 'Yüce Prensesimizle bir görüşmeniz olduğunu duydum. Hazırlanman gerekmiyor mu?'

"Yapmalıyım," diye itiraf etti Niclays, "ama önce belki küçük bir iyilik isteyebilirim.

"Tabii ki.

"Bana iki saat içinde -" cep saatine baktı - "Ostendeur'den ayrıldığımdan beri olan her şeyi anlatmanı istiyorum. Yılların siyasetine ve haberlerine yetişmem gerekiyor ve yeni prensesimizin önünde aptal durumuna düşmek istemiyorum. Jannart tarihçiydi, biliyorum,' dedi hafifçe, 'ama dedikodu söz konusu olduğunda en bilgili kişi sendin.

Aleidine kıkırdadı. "Çok memnun olurum," dedi. 'Gelin. Bugen'in yanında yürüyebiliriz. Sen de bana maceranı anlatırsın.

"Ah, sevgili bayan," dedi Niclays, "orada bir kitabı dolduracak kadar çok hikâye var.

74

Batı

Serinhall'da Lord Arteloth Beck çalışma odasında, yanında bir yığın mektup ve deri ciltli bir defterle çalışıyordu. Ailesi görünüşte ortam değişikliği için bir haftalığına gitmişti ama Loth annesinin onu geleceğe hazırlamaya çalıştığını biliyordu. Goldenbirch Kontu olmak, Erdemler Konseyi'nde bir koltuğa sahip olmak, Inys'in en büyük eyaletinden sorumlu olmak.

Yıllar geçtikçe içinde bir şeylerin değişeceğini, bir saat gibi harekete geçeceğini ve buna hazır olacağını ummuştu. Bunun yerine sarayda olmayı arzuluyordu.

En sevdiği arkadaşlarından biri ölmüştü. Ead'e gelince, onun sonsuza dek Inys'te kalmayacağını biliyordu. İsimsiz Olan'ı öldürdüğü haberi yayılmıştı ve bununla birlikte gelecek şöhretin hiçbirini istemiyordu. Er ya da geç, yolu güneye doğru kıvrılacaktı.

İkisi olmadan saray asla aynı olmazdı. Ve yine de geliştiği yer orasıydı. Sabran'ın uzun yıllar boyunca hüküm süreceği yerdi. Ve onunla birlikte orada, ülkelerinin kalbinde olmak, Inys için yeni ve altın bir çağ başlatmaya yardım etmek istiyordu.

"İyi akşamlar.

Margret çalışma odasına girdi. Loth esnemesini bastırarak, "Kapıyı çalmak gerektiğini düşünüyorum," dedi.

"Yaptım kardeşim. Birkaç kez. Elini onun omzuna koydu. "Al bakalım. Sıcak şarap.

"Teşekkür ederim. Minnettar bir yudum aldı. "Saat kaç?

"İkimizin de uyuyor olması gereken zamanı geçti. Margret gözlerini ovuşturdu. 'Tek başımıza olmak garip. Annem ve babam olmadan. Saatlerdir burada ne yapıyorsunuz?

"Her şeyi.

Defteri kapatırken onun kendisini izlediğini hissetti. Defter ev harcamalarıyla doluydu.

Margret nazikçe, "Sarayda olsan daha iyi olur," dedi.

Onu çok iyi tanıyordu. Loth sadece şarabı içti ve karnındaki boşluğu ısıtmasına izin verdi.

"Ben Serinhall'u hep sevdim. Ve sen de her zaman sarayı sevdin. Yine de ben ikinci çocuk olarak doğdum, sen ise ilk, bu yüzden Goldenbirch Kontu olmalısın. Margret iç çekti. 'Sanırım annem senin Goldenbirch'ten uzak bir çocukluğu hak ettiğini düşündü, çünkü büyüdüğünde oraya kök salacaksın. Aslında, ikimizi de yanlış yere aşık etti. "Evet. Bunun saçmalığına gülümsemek zorunda kaldı. "Pekala. Yapılacak bir şey yok Bu konuda.'

'Bilmiyorum. Inys değişiyor,' dedi Margret, gözlerinde bir ışıltıyla. 'Önümüzdeki birkaç yıl zor olacak ama bu ülkeye yeni bir yüz kazandıracak. Ufkumuzu genişletmek için kendimize izin vermeliyiz.

Loth kaşlarını çatarak ona baktı. "Çok tuhaf şeyler söylüyorsun, kardeşim.

"En bilgelerin değeri zamanında nadiren anlaşılır. Önüne bir mektup koymadan önce onun omzunu sıktı. 'Bu sabah geldi. Biraz uyumaya çalış, kardeşim.

Kadın gitti. Loth mektubu ters çevirdi ve balmumu mührü gördü. Vetalda Hanesi'nin armudundan etkilenmiş.

Kalbi bir yumruk gibi sıkıştı. Mührü kırdı ve içindeki mektubu zarif bir elle çevirerek açtı.

Okurken, açık pencereden içeri bir esinti girdi. Taze kesilmiş ot ve saman kokuyordu ve evinden uzaktayken özlemini çektiği hayat kokuyordu. Goldenbirch'ün kokuları.

Şimdi bir şeyler değişmişti. Başka kokular sörf gibi rüyalarına giriyordu. Tuz, katran ve soğuk deniz rüzgârı. Zencefil ve hindistan cevizi ile baharatlanmış sıcak şarap. Ve lavanta. Yscalin'in rüyasını kokulandıran çiçek.

Kalemini eline aldı ve yazmaya başladı.

Briar House'daki Özel Oda'da ateş kısık yanıyordu. Ayaz her pencereyi dantel gibi süslüyordu. Karanlığın içinde, Sabran şaraptan yumuşamış bir halde, sırt üstü uzanmış, uyuyacakmış gibi görünüyordu. Ocağın yanında, yorgunluğun doruk noktasını çoktan geçmiş olan Ead onu içine çekti.

Bazen Sabran'a baktığında, onun kum tepelerinde bir serabı kovalayan Melankoli Kralı olduğuna inanıyordu. Sonra Sabran onun dudaklarına dokunur ya da ay ışığında başucuna gelirdi ve bunun gerçek olduğunu bilirdi.

"Sana söylemem gereken bir

şey var. Sabran ona baktı.

"Sarsun birkaç gün önce bana geldi," diye mırıldandı Ead. "Chassar'dan bir mektupla birlikte.

Kum kartalı Ascalon Sarayı'na girmiş ve bir not taşıyarak koluna konmuştu. Ead'in bunu okuyacak cesareti bulması uzun zaman almış, okuduğunda ise duygularını çözmesi daha da uzun sürmüştü.

Sevgili-

Uçurum'da yaptıklarınla ilgili duyduklarımızdan duyduğum gururu ve kalbinin her zamanki gibi güçlü atıyor olmasından duyduğum rahatlamayı ifade edecek kelime bulamıyorum. Başrahibe seni susturması için kız kardeşini gönderdiğinde elimden hiçbir şey gelmedi. Ne kadar korkak olsam da, Zāla'ya asla yapmayacağıma söz verdiğim gibi, seni hayal kırıklığına uğrattım.

Ve yine de - sık sık yaptığım gibi - benim korumama asla ihtiyacın olmadığını hatırlıyorum. Sen kendi kalkanınsın.

Size uzun zamandır beklediğiniz bir haberle yazıyorum. Kızıl Hanımlar, Baş Rahibelik görevini üstlenmek üzere Lasia'ya dönmeni istiyorlar. Eğer kabul edersen, kışın ilk günü seninle Kumenga'da buluşacağım. Senin sağlam elini ve düzgün kafanı kullanabilirler. En çok da kalbini kullanabilirler.

Umarım beni affedebilirsin. Her halükarda, portakal ağacı bekliyor.

"Benim avcı olduğum söylentisi yayıldı," dedi. "Bu, bahşedebilecekleri en büyük onurdur.

Sabran yavaşça doğrulup oturdu.

"Senin adına mutluyum. Ead'in elinden tuttu. "İsimsiz Olan'ı öldürdün. Ve bu senin rüyandı. Bakışları buluştu. "Kabul edecek misin?

"Eğer gidersem," dedi Ead, "Manastırın geleceğini şekillendirebilirim. Parmaklarını birbirine kenetledi. 'Yüce Batılılardan dördü öldü. Bu da onların wyvern'lerinin ve doğurdukları tüm döllerin ateşlerini kaybettikleri anlamına geliyor - ama

Bu olmadan, dünya için tehlike oluştururlar. Nerede saklanırlarsa saklansınlar avlanmalı ve öldürülmeliler. Ve tabii ki... büyük bir düşman hala serbest.

"Fýredel.

Ead başını salladı. 'O avlanmalı,' dedi, 'ama Başrahibe olarak, Kırmızı Kızların bu yeni dünyanın istikrarını korumak için çalışmasını da sağlayabilirim. İsimsiz Olan'ın gölgesinin dışında bir dünya.

Sabran ikisine de birer fincan daha perry doldurdu.

"Lasia'da olacaksın," dedi kadın, sesi temkinliydi.

"Evet.

Aralarındaki hava aniden gerildi.

Ead hiçbir zaman Inys'te birlikte bir hayat kurabileceklerini düşünecek kadar saf olmamıştı. Bir vikontes olarak bir kraliçeyle evlenmeye uygundu ama prenses eş olamazdı. Daha fazla unvan ya da lütuf, mermer tahtın yanında bir yer istemiyordu. Bir kraliçeyle evlenmek sadece onun krallığına sadakat gerektiriyordu ve Ead, Ana'dan başka kimseye sadakat duymadığını iddia ediyordu.

Yine de aralarında olan şey inkâr edilemezdi. Onun ruhuna şarkı söyleyen Sabran Berethnet'ti.

"Ziyaret ederdim," dedi Ead. 'Sık sık değil, anlarsın ya. Başrahibe Güney'e ait. Ama bir yolunu bulurdum. Bir fincan aldı. "Bunu sana daha önce de söylediğimi biliyorum Sabran, ama bu şekilde yaşamayı tercih etmezsen seni suçlamam.

"Seninle bir gün geçirebilmek için elli yıl yalnız yaşayabilirim.

Ead kendini açtı ve onun yanına gitti. Sabran ayağa kalktı ve bacaklarını birbirine geçirerek oturdular.

'Benim de sana söyleyeceklerim var,' dedi Sabran. 'On yıl kadar sonra tahttan feragat etmek istiyorum. Bu dönemi, iktidarın Berethnet Hanedanı'ndan başka bir hükümdara sorunsuz bir şekilde geçmesini sağlamak için kullanacağım.

Ead kaşlarını kaldırdı.

'Halkınız evinizin kutsallığına inanıyor,' dedi. 'Bunu onlara nasıl açıklayacaksınız?

'Artık İsimsiz Olan'ın öldüğünü, Berethnet Hanesi'nin asırlık yemininin - onu uzak tutmak - yerine getirildiğini söyleyeceğim. Ve sonra Kagudo'ya verdiğim sözü yerine getireceğim,' dedi. 'Halkıma gerçeği anlatacağım. Galian hakkında. Cleolind hakkında. Büyük bir Erdemlilik Reformu olacak. Uzun bir nefes aldı. "Bu çok zor olacak. İnkâr ve öfke dolu yıllar olacak - ama bu yapılmalı.

Ead onun bakışlarındaki çeliği gördü. "Öyle olsun. Başını Sabran'ın omzuna yasladı. "Ama senden sonra kim hüküm sürecek?

Sabran yanağını Ead'in alnına yasladı. 'Bence ilk başta yeni nesil Ruhani Düklerden biri olmalı. Halk soylulardan gelen yeni bir yöneticiyi daha kolay benimseyecektir. Ama doğrusu... hiçbir ülkenin geleceğinin çocuk doğurmaya bağlı olduğunu düşünmüyorum. Bir kadın, tohumlanacak bir rahimden daha fazlasıdır. Belki bu Büyük Reform'da daha ileri gidebilirim. Belki de verasetin temellerini sarsabilirim.

"Yapabileceğine inanıyorum. Ead onun köprücük kemiğinin izini sürdü.

"İkna edici olabiliyorsun. "Sanırım bu yetenek bana atalarımdan miras kaldı.

Ead, Kalyba'nın ona nasıl musallat olduğunu biliyordu. Kalyba ve onun yaptığı kehanet. Sabran geceleri sık sık uyanır, yüzü kendisinin aynası olan cadıyı hatırlardı.

İyileştikten sonra Ead Kalyba'nın cesedini Nurtha'ya götürmüştü. Onu adaya götürecek birini bulmak zor olmuştu ama sonunda, Ead'ı Vikontes Nurtha olarak tanıdığında, genç bir kadın onu Küçük Deniz'de kürekle karşıya geçirmişti.

Nurtha'da yaşayan birkaç kişi sadece Morgca konuşuyor ve kapılarına alıç çelenkleri asıyordu. Ormanda ilerlerken hiçbiri onunla konuşmamıştı.

Alıç ağacı devrilmişti ama çürümemişti. Ead onun bir zamanlar Güney'deki kız kardeşi kadar görkemli olduğunu görebiliyordu. Dallarının arasında durmuş ve genç bir Inysh kızının dallarından kırmızı bir dut kopardığını hayal etmişti, onu sonsuza dek değiştiren bir dut.

Inysca'nın Cadısı'nı onun altında dinlenmeye bırakmıştı. Artık geriye kalan tek İlkkan Sabran'da ve Tané'de yaşayanlardı.

Bir süre sessizliği sadece ateşin şangırtısı bozdu. Sonunda Sabran, Ead'in önündeki tabureye oturmak için hareket etti, böylece birbirlerine bakabildiler ve parmaklarını birleştirdiler.

"Bana gülme.

"Aptalca bir şey mi söylemek üzeresin?

"Muhtemelen. Sabran kendini toparlamak istercesine durakladı. "Virtudom'dan önceki günlerde, Inysca halkı sevdikleri kişiye bir trothplight yaparlardı. Birlikte bir yuva kuracaklarına dair bir söz. Bakışlarını ondan ayırmadı. 'Sen Başrahibe olarak görevini yapmalısın. Ben de Inys Kraliçesi olarak görevimi yapmalıyım.

Bir süreliğine yollarımızı ayırmalıyız... ama bundan on yıl sonra, seninle Perchling'in kumlarında buluşacağım. Ve kendi yerimizi bulacağız.'

Ead birleşmiş ellerine baktı.

Her gün onunla birlikte olmadan geçen on yıl. On yıllık ayrılık. Bu düşünce onun içini boşalttı.

Ama uzaktaki bir şey için nasıl acı çekileceğini biliyordu. Nasıl dayanacağını biliyordu.

Sabran onun yüzünü izledi. Sonunda Ead yaklaştı ve onu öptü.

"On yıl," dedi, "ve bir güneş daha doğmayacak.

75

Doğu

İmparatorluk Sarayı, Miduchi Klanı'ndan Leydi Tané'nin salonlarına son kez ayak bastığında olduğu gibiydi. Güneş batarken, Düşen Yıldız Salonu'ndan uzaklaştı, küreklerle yolları temizleyen hizmetkârların yanından geçerek ellerine sıcaklık üfledi.

Yüksek Deniz Muhafızları' n a resmi dönüşüne hazırlanmak için gücünü yeniden kazanırken, Seiiki ile On İki Göl İmparatorluğu arasında gayri resmi bir elçi olarak görev yapmıştı. Durmak bilmeyen İmparator her zamanki gibi nazik davranmıştı. Sık sık yaptığı gibi Ginura'ya götürmesi için ona bir mektup vermiş ve diğer kıtalarda neler olup bittiği hakkında bir süre konuşmuşlardı.

Dünyada her şey sessiz görünüyordu ama Tané huzursuzdu. Uzak bir geçmişten gelen bir şey onu çağırıyordu.

Nayimathun Büyük Avlu'da, kutsama için terazisine dikkatle dokunan iyi giyimli Lacustrine saray mensuplarıyla çevrili bir şekilde bekledi. Tané eyere tırmandı ve eldivenlerini taktı.

"Mektup sende mi?" diye sordu ejderha.

"Evet. Tané onun boynunu okşadı. "Hazır mısın,

Nayimathun?" "Her zaman.

Gökyüzüne çıktı ve çok geçmeden Sundance Denizi'nin üzerindeydiler. Korsanlar hâlâ sularında dolaşıyordu. Inys ile yapılan görüşmelerde

kızıl hastalık henüz geçmemişti ve şimdilik Büyük Ferman, Tané'nin de tahmin ettiği gibi, bir süre daha yürürlükte kalacaktı.

Altın İmparatoriçe dışarıda bir yerlerdeydi. Deniz yasağı sürdüğü sürece yaşayacaktı ve nefes aldığı sürece ejderha eti ticareti devam edecekti. Tané, Komoridu'da, dut ağacının gölgesinde ona verdiği sözü yerine getirmek istiyordu. Yaralarını iyileştirdikten sonra Onren ve Dumusa ile birlikte yeniden güçlenmeye başlamıştı. Yakında dalgalara dönmeye hazır olacaktı.

Seiiki'nin Savaş Lordu onu Uçurum'da yaptıklarından dolayı ödüllendirmişti. Ona Nanta'da bir malikane ve hayatını geri vermişti.

Susa hariç. Bu kayıp onun içinde bir ok ucu olarak kalacak, kazılamayacak kadar derine gömülecekti. Her gün denizden başka bir su hayaletinin çıkmasını bekliyordu. Başı olmayan bir hayalet.

Nayimathun onu Ginura'ya geri götürdü ve mektubu teslim ederek Tuz Çiçeği Kalesi'ne döndü. Saçlarını tararken bakışlarını bronz aynaya yöneltti ve elmacık kemiğindeki yara izini takip etti. Onu Uçurum'a giden yola sokan yara izi.

Yolculuk sırasında kirlenen kıyafetlerini değiştirdi ve pelerinini giydi. Alacakaranlıkta, Nayimathun'un yakalandığı kumsalda yüzdüğü Ginura Koyu'na doğru yürüdü. Tané sığlığa doğru yürüdü.

"Nayimathun," dedi elini terazisine koyarak, "şimdi gitmek istiyorum. Eğer beni götürürsen.

O vahşi bakışlar onunkilere kilitlendi.

"Evet," dedi ejderha. "Komoridu'ya.

Kısa bir süre önce Tané, Komoridu'lu Neporo'dan herhangi bir iz aramak için Ampiki köyüne dönmüştü - çocukluğundan beri ilk ziyaretiydi bu. Yangından sonra asla yeniden inşa edilmemişti. Oradaki tek insanlar kıyıdan yosun toplayan genç erkekler ve kadınlardı.

Onu kollarını açarak karşılayan Yaşlı Vara ile konuşmak için Tüy Adası'na geri dönmüştü. Neporo hakkında bildiği her şeyi ona anlatmıştı ama bunlar çok azdı. Bir ressamla evlendiğine dair kayıtlar, yeni bir hükümdarın yükselişiyle ilgili birkaç mektup daha vardı.

Doğu ve Komoridu Kraliçesi'nin neye benziyor olabileceğine dair bazı hayali çizimler.

Sonunda, onu bulabileceğimiz tek bir yer vardı.

Uçarken Nayimathun'un içinde ışık titreşiyordu. Komoridu göründüğünde -denizin yüzünde bir mürekkep damlası- onun kumuna indi ve Tané eyerden kaydı.

'Ben burada bekleyeceğim,' dedi Nayimathun.

Tané karşılığında onu okşadı. Fenerini yaktı ve ağaçların arasına doğru yürüdü. Burası onun mirasıydı. Dışlanmışlar için bir ada.

Bir kader günü, Ampiki'de bir çocukken, Tané bir kelebeği denize kadar takip etmişti. Yaşlı Vara ona bazı masallarda kelebeklerin büyük Kwiriki tarafından gönderilen ölülerin ruhları olduğunu söylemişti. Ejderhalar gibi şekil değiştirirlerdi ve bu yüzden yüce Kwiriki bilgeliğiyle onları göksel düzlemden habercileri olarak seçmişti. Eğer o kelebek olmasaydı, Tané ailesiyle birlikte yok olacaktı ve mücevher de kaybolabilirdi.

Saatlerce sessiz ormanda yürüdü. Orada burada, bir zamanlar bin yıl öncesine ait olması gereken şeylerin izlerine rastladı. Çoktan yıkılmış evlerin temelleri. Kordonla işaretlenmiş çanak çömlek parçaları. Bir baltanın bıçağı. Toprağın altında kemiklerin olup olmadığını merak etti. Ne aradığını ya da neden aradığını bilmeden bir mağara bulana kadar yürüdü. İçinde kayaya yontulmuş, yüzü yıpranmış ama bütün bir kadın heykeli vardı.

Tané bu yüzü tanıyordu. Kendi yüzüydü.

Feneri yere bıraktı ve İlk Kan'ın önünde diz çöktü. Zihninde ona söylemek istediği her şeyi düşünmüştü ama şimdi buradaydı ve aklında sadece bir tane vardı.

"Teşekkür ederim.

Neporo gözlerini kırpmadan ona baktı.

Tané bir rüyadaymış gibi hissederek onu izledi. Fener sönene kadar orada kaldı. Karanlıkta, daha önce bir kez çıktığı merdivenden, yıldızların altında ölmüş olan yırtık dut ağacına çıktı. Tané ağacın yanına uzandı ve uykuya daldı.

Sabah olduğunda, elinde beyaz bir kelebek vardı ve yan tarafı kanla ıslanmıştı.

76

Batı

Ebedi Gül, Yscalin'in batı kıyısından geçiyordu. Fýredel ortadan kaybolduğundan beri, halkı Drakonik Yıllar'da meydana gelen hasarı yeniden inşa etmeye başlamıştı. İbadethaneler ve tapınaklar enkazdan yükseldi. Yanan tarlalara lavanta ekildi. Ve çok yakında kırmızı armut ağaçları Cárscaro sokaklarını yeniden tatlandıracaktı.

Mereswine dalgaların arasından sıçrayarak su püskürttü. Alacakaranlık çökmüştü ama Ead kendini hiç bu kadar uyanık hissetmemişti. Tuzlu rüzgâr saçlarının arasında dans ediyor ve onu ciğerlerinin derinliklerine çekiyordu.

Başrahibe. Bir zamanlar Anne'nin olduğu yerde duran kadın. Portakal ağacının koruyucusu.

Hayatı boyunca bir hizmetçi olmuştu. Hükmetmenin ne demek olduğunu hiç bilmiyordu. Sabran'la da bir tacın taşınması ağır bir yük olduğunu bilecek kadar zaman geçirmişti - ama Portakal Ağacı Tarikatı'nın bir tacı yoktu. O bir imparatoriçe ya da kraliçe değil, birçok pelerin arasından sadece biriydi.

Fýredel'in nerede saklandığını bulacak ve efendisini öldürdüğü gibi onu da öldürecekti. Yükselen tek ateş portakal ağacından ve onun meyvesinden yiyen büyücülerden gelene kadar dinlenmeyecekti. Ve Uzun Saçlı Yıldız bir kez daha geldiğinde, denge yeniden sağlanacaktı.

Gian Harlowe elinde kil piposuyla kıç tarafında ona katıldı. Piposunu yaktı, derin bir nefes aldı ve mavi dumanlı bir çelenk üfledi. Ead dumanın uzaklaşmasını izledi.

"Kraliçe Marosa'nın ilkbaharda yabancı hükümdarları sarayına davet edeceğini duydum," dedi. "Yscalin'i tekrar açmak için.

Ead başını salladı. "Umalım da bu barış devam

etsin. "Evet.

Bir süre için tek ses dalgaların sesiydi.

"Kaptan," dedi Ead ve Harlowe homurdandı, "Inysh sarayında, hakkınızda gölgelerin derinliklerinde konuşulan söylentiler var. Kraliçe Rosarian'a kur yaptığınıza dair söylentiler. Onun kaşlarının kararmasını izledi. "Onu Süt Lagünü'ne götürmek istediğini söylüyorlar.

"Süt Gölü bir masal," dedi sertçe. "Çocuklara ve umudu olmayan aşıklara fısıldanan bir masal.

"Bilge bir genç kadın bana bir keresinde tüm efsanelerin bir hakikat tohumundan büyüdüğünü söylemişti.

"Gerçeği öğrenmek isteyen siz misiniz yoksa Inys Kraliçesi mi?

Ead bekledi, onun yüzünü izledi. O gözler uzak bir geçmişteydi.

"Hiçbir zaman Rose gibi olmadı. Sesi yumuşadı. "Gece doğmuştu, biliyorsun. Bunun bir çocuğu mezar yaptığını söylerler... ama Rose tarlakuşunun çağrısıyla dünyaya geldi.

Piposunu tekrar çekti.

'Bazı gerçekler,' dedi, 'en güvenli şekilde gömülür. Bazı kaleler en iyi gökyüzünde saklanır. Henüz konuşulmamış masallarda umut vardır. Gölgeler âleminde, sadece birkaç kişi tarafından bilinir. Ona bir bakış attı. "Bilmen gerekir, Eadaz uq- Nāra. Sırları bir gün şarkı olacak olan sen.

Ead hafif bir gülümsemeyle bakışlarını yıldızlara doğru

çevirdi. "Bir gün, belki," dedi. "Ama bugün değil.

Masalın Kişileri

Doğu isimleri önce aile ismine göre listelenmiştir. Batı, Kuzey ve Güney isimleri önce verilen isme göre listelenmiştir.

+

HIKAYE ANLATICILARI

- **Arteloth 'Loth' Beck**: Inys'teki zengin kuzey eyaleti Leas'ın ve Goldenbirch malikanesinin veliahtı. Lord Clarent ve Leydi Annes Beck'in büyük çocuğu, Margret Beck'in kardeşi ve Inys'li Sabran IX'un en yakın arkadaşı.
- **Eadaz du Zā la uq-Nā ra** (Ead Duryan *olarak da bilinir*): Portakal Ağacı Tarikatı'nın bir inisiyesi, şu anda Inys'li Sabran IX'un Üst Hanesi'nde Sıradan Kamaracı olarak görev yapıyor. Cleolind Onjenyu'nun en yakın arkadaşı olan Siyāti uq-Nāra'nın soyundan gelmektedir.
- **Niclays Roos**: Özgür Mentendon Eyaleti'nden bir anatomist ve simyacı ve Edvart II'nin eski dostu. Inys'li Sabran IX tarafından Seiiki'deki son Batı ticaret merkezi olan Orisima'ya sürülmüştür.
- **Tané**: Yüksek Deniz Muhafızları için eğitim almak üzere çocukken Öğrenme Evlerine alınan Seiikinli bir yetim. Güney Evi'nden baş çırak.

DOĞU

❖ **Baş Subay**: Orisima'daki Mentiş ticaret karakolunun güvenliğinden sorumlu yetkili.

❖ **Dranghien VI**: On İki Göl'ün ebedi İmparatoru, Lakseng Hanedanı'nın şimdiki başkanı. Tüm soyu gibi, Lacustrine'in göklerden düştüğünde bir ejderhayla arkadaş olan ilk insan olduğuna inandığı Işık Taşıyıcısı'nın soyundan geldiğini iddia eder.

❖ **Dumusa**: Miduchi soyundan gelen Batı Evi'nin baş çırağı. Baba tarafından büyükbabası Büyük Ferman'a karşı geldiği için idam edilen Güneyli bir kaşifti.

❖ **Yaşlı Vara**: Feather Adası'ndaki Vane Hall'da şifacı ve arşivci.

❖ **Ghonra**: Kaplan Gözü Filosu'nun varisi, Altın İmparatoriçe'nin evlatlık kızı ve *Beyaz Karga'nın* kaptanı. Kendini 'Güneş Denizi Prensesi' olarak tanımlar.

❖ **Altın İmparatoriçe:** Yaklaşık 40.000 korsandan oluşan Doğu'nun en zorlu korsan filosu Kaplan Gözü Filosu'nun lideri ve en büyük hazine gemisi *Pursuit'in* kaptanı. Yasadışı ejderha eti ticaretini yönetiyor.

❖ **Hisan Burnu Valisi**: Hisan Burnu'nun Seiikinese bölgesinin idaresinden sorumlu yetkili. Lacustrine ve Mentish yerleşimcilerinin Seiikinese yasalarına uymasını sağlamaktan sorumludur.

❖ **Ginura Valisi**: Seiikinese'nin başkenti Ginura'nın idaresinden sorumlu yetkili. Aynı zamanda Seiiki'nin baş yargıcıdır. Geleneksel olarak bu görev her zaman Nadama Hanesi'nin bir üyesi tarafından yürütülür.

❖ **Büyük İmparatoriçe Dowager:** Evlilik yoluyla Lakseng Hanedanının bir üyesi. Torunu On İki Gölün Durmak Bilmeyen İmparatoru'nun azınlık döneminde resmi naipliğini yapmıştır.

❖ **Ishari**: Güney Evi'nden bir çırak. Tané'nin ev arkadaşı.

❖ **Kanperu**: Batı Evi'nden bir çırak.

❖ **Laya Yidagé**: Altın İmparatoriçe'nin tercümanı. Maceraperest babasını Seiiki'ye kadar takip etmeye çalıştıktan sonra Kaplan Gözü Filosu tarafından esir alındı.

❖ **Moyaka Eizaru**: Ginura'dan bir doktor. Purumé'nin babası. Niclays Roos'un arkadaşı ve eski öğrencisi.

❖ **Moyaka Purumé**: Ginura'dan bir anatomist ve botanikçi. Eizaru'nun kızı. Niclays Roos'un arkadaşı ve eski öğrencisi.

❖ **Muste**: Orisima'da Niclays Roos'un yardımcısı. Panaya'nın yoldaşı.

❖ **Nadama Pitosu**: Seiiki Savaş Lordu ve Nadama Hanesi'nin şu anki lideri. Düşen Noziken Hanesi'nin intikamını almak için silaha sarılan İlk Savaş Lordu'nun soyundan gelmektedir.

❖ **Onren**: Doğu Evi'nden baş çırak.

❖ **Padar**: *Peşinde* Navigatör.

❖ **Panaya**: Hisan Burnu sakini ve Orisima yerleşimcilerinin tercümanı. Muste'nin yoldaşı.

❖ **Deniz Generali**: Seiiki Yüksek Deniz Muhafızları Komutanı. Miduchi Klanı Başkanı. Gümüş Tukupa'nın şu anki binicisi.

❖ **Susa**: Hisan Burnu sakini ve Tané'nin çocukluk arkadaşı. Bir hancı tarafından evlat edinilene kadar bir sokak çocuğuydu.

❖ **Turosa**: Miduchi kökenli, kılıç kullanma becerisiyle ünlü Kuzey Evi'nin baş çırağı. Tané'nin uzun süredir rakibi.

❖ **Orisima Genel Valisi**: Orisima ticaret karakolunu denetleyen Mentiş yetkilisi.

DOĞU'NUN MERHUM VE TARİHİ KİŞİLERİ

❖ **Küçük Gölge Kız**: Efsanevi bir figür. Bahar Ejderhası'nı kendisinden çalınan inciyle yeniden bir araya getirmek için hayatını feda eden bir köylü.

❖ **Neporo**: Kendini Komoridu Kraliçesi ilan etti. Hakkında çok az şey biliniyor.

❖ **Noziken Mokwo**: Eski bir Seiiki İmparatoriçesi. Hükümdarlığı sırasında Noziken Hanedanı'nın başı.

❖ **Karda Yürüyen Bakire**: Yarı efsanevi bir figür. Kwiriki yaralandığında ve bir kuş kılığına girdiğinde onu sağlığına kavuşturmuştur. Kwiriki ona teşekkür etmek için Gökkuşağı Tahtını oymuş ve Seiiki üzerindeki gücünü ona vermiştir. Noziken Hanesi'nin kurucu üyesi ve Seiiki'nin ilk İmparatoriçesiydi.

GÜNEY

❖ **Chassar uq-Ispad**: Portakal Ağacı Tarikatı'ndan bir büyücü ve tarikatın dış dünyayla olan baş bağlantısı. Kral Jantar ve Ersyr Kraliçesi Saiyma'nın elçisi gibi davranarak yabancı mahkemelere erişimini sağlar. Öz annesinin ani ölümünden sonra Eadaz uq-Nāra'nın yetiştirilmesine yardım etmiştir. Chassar'ın kuşları evcilleştirme konusunda bir yeteneği vardır ve işini yapmak için genellikle Sarsun ve Parspa'yı kullanır.

❖ **Jantar I** (Görkemli): Ersyr Kralı ve Taumargam Hanedanı'nın şimdiki başkanı. Kraliçe Saiyma'nın eşi ve Portakal Ağacı Tarikatı'nın müttefiki.

❖ **Jondu du Ishruka uq-Nā ra**: Eadaz uq- Nāra'nın çocukluk arkadaşı ve akıl hocası. Ascalon'u bulmak için Inys'e gönderildi. Eadaz gibi o da Siyāti uq-Nāra'nın soyundan gelir.

❖ **Kagudo Onjenyu**: Lasia Bölgesi'nin Yüksek Hükümdarı ve Onjenyu Hanesi'nin şu anki başkanı. Cleolind Onjenyu'nun üvey kardeşi olan oğlu aracılığıyla Yemin Bekçisi Selinu'nun soyundan gelmektedir. Kagudo, Portakal Ağacı Tarikatı'nın bir müttefikidir ve doğduğu günden beri Kızıl Hanımefendiler tarafından korunmaktadır.

❖ **Mita Yedanya**: Portakal Ağacı Başrahibesi. Daha önce *munguna*, ya da varis adayı.

❖ **Nairuj Yedanya**: Portakal Ağacı Manastırı'nın Kızıl Kızı ve onun varsayılan *mungunası*.

❖ **Saiyma Taumargam**: Ersyr'in kraliçe eşi ve I. Jantar'ın eşi.

GÜNEYİN MERHUM VE TARİHİ KİŞİLERİ

❖ **Kelebek Kraliçe**: Yarı efsanevi bir figür. Ersyr'in sevilen bir kraliçe eşiydi, ancak genç yaşta öldü ve kralını bitmeyen bir kedere boğdu.

❖ **Cleolind Onjenyu** (Anne *ya da Genç Kız*): Lasia Bölgesi'nin veliaht prensesi ve Yemin Bekçisi Selinu'nun kızı. Portakal Ağacı Tarikatı'nın kurucusu. Şövalyelik Erdemleri dinine göre Sör Galian Berethnet ile evlenmiş ve Galian'ın İsimsiz Olan'ı yenerek onu kurtarmasının ardından Inys'in kraliçe eşi olmuştur. Tarikat üyeleri canavarı yenenin Cleolind olduğuna inanır ve çoğu onun Galian'la birlikte gitmediğine inanır. Cleolind, kuruluşundan kısa bir süre sonra bilinmeyen bir iş için Tarikat'tan ayrıldıktan sonra öldü.

❖ **Dawnsinger**: Kadim Ersyr'in bir kâhini. Kehanetleri arasında güneşin Dehşet Dağı'ndan doğacağını ve halkıyla amansız bir savaşa tutuşmuş olan Gulthaga'yı silip süpüreceğini iddia etmiştir.

❖ **Melankolik Kral**: Taumargam Hanedanı'nın ilk krallarından biri olduğu söylenen yarı efsanevi bir figür. Karısı Kelebek Kraliçe'nin bir serabını takip ederek çölde dolaşmış ve susuzluktan ölmüştür. Ersiriler onu çoğunlukla kör aşka karşı uyarmak için uyarıcı bir hikaye olarak kullanırlar.

❖ Yemin **Bekçisi Selinu**: İsimsiz Olan Yikala'ya yerleştiğinde Lasia'nın Yüksek Hükümdarı ve Onjenyu Hanesi'nin başı. Canavarı yatıştırmak için bir can piyangosu düzenledi ve bu piyango ancak kendi kızı Cleolind'in kurban olarak seçilmesiyle sona erdi.

❖ **Siyā ti uq-Nā ra**: Cleolind Onjenyu'nun sevgili arkadaşı ve hizmetçisi. Cleolind öldükten sonra Portakal Ağacı'nın Başrahibesi oldu.

Yurtdışında. Tarikatın birçok kız ve erkek kardeşi, yedi çocuğu aracılığıyla Siyāti'nin soyundan gelmektedir.

❖ **Zā la du Agriya uq-Nā ra**: Portakal Ağacı Tarikatı'ndan bir kız kardeş ve Eadaz du Zāla uq-Nāra'nın öz annesi. Eadaz altı yaşındayken zehirlendi.

VIRTUDOM

❖ **Aleidine Teldan utt Kantmarkt**: Zengin Teldan ailesinin bir üyesi olan Aleidine, geleceğin Zeedeur Dükü Lord Jannart utt Zeedeur ile evlendikten sonra asalet unvanı almıştır. Artık Zeedeur'un Dul Düşesi olarak biliniyor. Truyde'nin Büyükannesi

❖ **Annes Beck** (Leydi Goldenbirch): Greensward Baronu ve Barones'inin kızı. Lord Clarent Beck ile evliliğinden dolayı Goldenbirch Kontesi. Arteloth ve Margret'in annesi. Inys'li Rosarian IV'ün eski yatak odası hanımı.

❖ **Arbella 'Bella' Glenn** (Vikontes Suth): Inys'li Sabran IX'un yatak odasındaki üç leydiden biri ve Kraliçe'nin Mücevherlerinin Muhafızı. Ayrıca merhum Rosarian IV'ün Yatak Odası Leydisi, süt hemşiresi ve Cübbe Hanımıydı. Rosarian'ın ölümünden beri hiç konuşmadı.

❖ **Aubrecht II** (Kızıl Prens): Mentendon Özgür Devleti'nin Yüce Prensi, Brygstad Arşidükü ve Lievelyn Hanesi'nin şu anki lideri. Merhum Prens Leovart'ın büyük yeğeni ve merhum Prens Edvart'ın yeğeni. Ermuna, Bedona ve Betriese'nin kardeşi. Kardeşlerin en büyüğüdür.

❖ **Bedona Lievelyn**: Mentendon Özgür Eyaleti Prensesi. Aubrecht, Ermuna ve Betriese'nin kız kardeşi.

❖ **Betriese Lievelyn**: Mentendon Özgür Eyaleti Prensesi. Aubrecht, Ermuna ve Bedona'nın kız kardeşi. Kardeşlerin en küçüğüdür, tek yumurta ikizi Bedona'dan hemen sonra doğmuştur.

❖ **Calidor Stillwater**: Cesaret Düşesi Nelda Stillwater'ın ikinci oğlu. Leydi Roslain Crest'in yoldaşı ve Leydi Elain Crest'in babası.

❖ **Askrdal reisi**: Hróth'taki kadim Askrdal Dükalığı'nın en yüksek rütbeli asilzadesi. Leydi Igrain Crest'in arkadaşı.

❖ **Clarent Beck** (Lord Goldenbirch): Goldenbirch Kontu ve Leas Bekçisi. Leydi Annes Beck'in yoldaşı. Arteloth ve Margret'in babası.

❖ **Elain Crest**: Leydi Roslain Crest ve Lord Calidor Stillwater'ın kızı. Sırada olan annesinden sonra Adalet Dükalığı'nı miras alması bekleniyor.

❖ **Ermuna Lievelyn**: Mentendon Özgür Devleti'nin veliaht prensesi ve Ostendeur Arşidüşesi. Aubrecht, Bedona ve Betriese'nin kız kardeşi.

❖ **Estina Melaugo**: *Rose Eternal'da gemici*.

❖ **Gautfred Plume**: *Rose Eternal'da levazım* subayı.

❖ **Gian Harlowe**: Bir Inysh korsanı ve *Rose Eternal'ın* kaptanı. Kendisine gemiyi hediye eden Inys'li Rosarian IV'ün sevgilisi olduğu söylenir.

❖ **Grance Lambren**: Beden Şövalyeleri'nin bir üyesi.

❖ **Gules Heath**: Beden Şövalyeleri'nin en uzun süre görev yapan üyesi.

❖ **Hallan Bourn**: Inys'li Sabran IX'un Kraliyet Hekimi.

❖ **Helchen Roos**: Niclays Roos'un annesi. Yıllardır oğlundan ayrı yaşıyor.

❖ **Igrain Crest**: Adalet Düşesi, Inys'in Leydi Yüksek Hazinedarı ve Crest ailesinin şu anki reisi. Inys'li Sabran IX'un azınlığı sırasında adı dışında tümüyle naipti ve Erdemler Konseyi'nde onun güvenilir danışmanı olmaya devam ediyor.

❖ **Jillet Lidden**: Inys'li Sabran IX'un Üst Hanesi'nde bir nedime. Sarayda sık sık şarkı söyler.

❖ **Joan Dale**: Beden Şövalyeleri'nin bir üyesi ve Sör Tharian Lintley'in ikinci komutanı. Sör Antor Dale'in uzaktan akrabasıdır.

❖ **Kalyba** (Ormanın Hanımı *ya da* Inysca'nın Cadısı): Inysh tarihinde gizemli bir figür. Ascalon'un yaratıcısı. Inys'in kuzeyindeki haithwood'da yaşadığı ve çocukları kaçırıp öldürdüğü söylenir.

❖ **Katryen 'Kate' Withy**: Cüppelerin Hanımı ve Inys'li Sabran IX'un Yatak Odasındaki üç Hanımefendiden biri. Kardeşlik Dükü Lord Bartal Withy'nin en sevdiği yeğenidir.

❖ **Kitston Glade**: Inys'li Sabran IX'un sarayında şair ve Lord Arteloth Beck'in arkadaşı. Honeybrook Kontu ve Kontesi'nin tek varisi. Downs eyaletinin görünürdeki varisi.

❖ **Lemand Fynch**: Erdemliler Konseyi'ndeki pozisyonunu doldurduğu kayıp amcası Lord Wilstan Fynch'in yerine Temperance Dükü ve Inys Lord Amirali Vekili. Fynch ailesinin reis vekili.

❖ **Linora Payling**: Payling Hill Kontu ve Kontesi'nin kızı. Inys'li Sabran IX'un Üst Hanesinde sıradan bir odacıdır.

❖ **Margret 'Meg' Beck**: Lord Clarent ve Leydi Annes Beck'in kızı ve küçük çocuğu. Inys'li Sabran IX'un Üst Hanesinde Sıradan bir Odacı ve Özel Kütüphanenin Bekçisidir. Arteloth Beck'in kız kardeşi.

❖ **Marke Birchen**: Beden Şövalyeleri'nin bir üyesi.

❖ **Marosa Vetalda**: Yscalin'in Donmata'sı. Sigoso III ve merhum eşi Kraliçe Sahar'ın kızı.

❖ **Nelda Stillwater**: Cesaret Düşesi ve Inys'in Leydi Şansölyesi. Stillwater ailesinin şu anki reisi.

❖ **Oliva Marchyn**: Nedimelerin annesi, nedimeleri denetleyen kişi.

❖ **Oscarde utt Zeedeur**: Zeedeur Dükü ve Inys Krallığı'ndaki Menteşe elçisi. Lord Jannart utt Zeedeur ve Leydi Aleidine Teldan utt Kantmarkt'ın oğlu.

❖ **Priessa Yelarigas**: Yscalin'li Donmata Marosa'nın Yatak Odasının First Lady'si.

❖ **Ranulf Heath the Younger**: Deorn Kontu ve Göllerin Bekçisi. Babası Yaşlı Ranulf Heath, Sabran IX'un büyükannesi Inys'li Jillian VI'nın prens eşiydi.

❖ **Raunus III**: Hróth Kralı ve Hraustr Hanedanı'nın şimdiki başkanı.

❖ **Ritshard Eller**: Cömertlik Dükü ve Eller ailesinin şu anki reisi. Dukes Spiritual'ın bir üyesi.

❖ **Roslain Crest**: Inys Kraliçesi Sabran IX'un yatak odasının baş hanımefendisi ve Adalet Dükalığı'nın veliahtı. Annesi Leydi Helain Crest, Rosarian IV'ün hanesinde aynı pozisyondaydı. Roslain, Lord Calidor Stillwater'ın yoldaşı, Leydi Elain Crest'in annesi ve Leydi Igrain Crest'in torunudur.

❖ **Sabran IX** (Muhteşem): Inys'in otuz altıncı kraliçesi ve Berethnet Hanedanı'nın şimdiki başkanı. Rosarian IV'ün kızı. Hanedanının tüm üyeleri gibi o da Sör Galian Berethnet ve Lasia Prensesi Cleolind'in soyundan geldiğini iddia ediyor.

❖ **Seyton Combe** (Gece Şahini): Nezaket Dükü, Baş Sekreter ve Inys'li Sabran IX'un casus şefi.

❖ **Sigoso III**: Yscalin Kralı ve Vetalda Hanesi'nin şu anki lideri, şu anda kendisini *Et Kral olarak tanımlıyor*. Bir zamanlar Virtudom'a sadıkken, Şövalyeliğin Erdemlerinden vazgeçti ve şimdi İsimsiz Olan'a bağlılık yemini ediyor. Sahar Taumargam'dan olan kızı Marosa Vetalda'nın babası.

❖ **Tallys**: Inys'li Sabran IX'un alt hanesinde bir scullion.

❖ **Tharian Lintley**: Inys'li Sabran IX'un kişisel muhafızı olan Beden Şövalyeleri'nin Yüzbaşısı. Halktan biri olmasına rağmen şövalye ilan edildiğinde Erdemliler Konseyi'nin bir üyesi oldu.

❖ **Thim**: *Kara Güvercin'*den bir firari, şimdi *Rose Eternal'da bir* topçu.

❖ **Triam Sulyard**: Inys'li Sabran IX'un Alt Hanesi'nin eski bir hizmetkârı, daha sonra Sör Marke Birchen'in yaveri. Leydi Truyde utt Zeedeur ile gizlice evlenmiştir.

❖ **Truyde utt Zeedeur**: Zeedeur Dükalığı'nın görünürdeki varisi. Oscarde utt Zeedeur ve merhum eşinin kızı. Inys'li Sabran IX'un Üst Hanesi'nde nedime olarak görev yapıyor.

❖ **Wilstan Fynch**: Temperance Dükü, Inys Lord Amirali ve merhum Rosarian IV of Inys'in prens eşi. Rosarian'ın ölümünden sonra Inysh'in Yscalin Krallığı'nda ikamet eden büyükelçisi olmuştur. Yeğeni Lord Lemand Fynch, onun yokluğunda Erdemliler Konseyi'ndeki görevini sürdürmektedir.

MERHUM VE TARİHİ ERDEM SAHİPLERİ

❖ **Antor Dale**: Inys'li I. Rosarian ile halka açık bir aşk oyunu oynadıktan sonra evlenen bir şövalye. Babası Yscalinli Isalarico IV, halk arasında popüler olduğu için evliliğin devam etmesi için özel izin verdi. Sör Antor şövalyelik ideallerini temsil eder.

❖ **Brilda Glade**: Inys'li Sabran VII'nin Yatak Odasının Baş Beyefendisi, daha sonra onun yoldaşı oldu.

❖ **Carnelian I** (Ascalon'un Çiçeği): Berethnet Hanesi'nin dördüncü kraliçesi.

❖ **Carnelian III**: Berethnet Hanesi'nin yirmi beşinci kraliçesi. Kızı Prenses Marian için sütanne tutmayı reddettiğinde ortalığı karıştırdı. Lord Rothurt Beck'e aşık oldu, ancak onunla evlenemedi.

- **Carnelian V** (Yaslı Güvercin): Berethnet Hanesi'nin otuz üçüncü kraliçesi, güzel sesi ve hüzünlü dönemleriyle ünlüdür. Inys'li Sabran IX'un büyük büyükannesi.

- **Arondine'li Edrig**: Sör Galian Berethnet'in güvenilir dostu, onun şövalyesi olarak hizmet etti. Galian Inys Kralı olarak taç giydiğinde, Edrig Leas'ın Bekçisi seçildi ve *Beck soyadını aldı*.

- **Edvart II**: Mentendon Özgür Devleti'nin Yüce Prensi. Edvart ve küçük kızı, Jannart utt Zeedeur'dan kısa bir süre sonra Brygstad Terörü sırasında, Menteşe sarayının yarısının terleme hastalığından öldüğü sırada öldü. Yerine amcası Leovart geçti.

- **Galian Berethnet** (Aziz *ya da Düzenbaz Galian*): Inys'in ilk Kralı. Galian, Inyscan'ın Goldenbirch köyünde doğmuş, ancak Arondine'li Edrig'in yaverliğine kadar yükselmiştir. Galian'ın şövalye kanunlarına dayandırdığı Şövalyelik Erdemleri dini, Lasia'da İsimsiz Olan'ı yendiğini, Onjonyu Hanesi'nden Prenses Cleolind ile evlendiğini ve onunla Berethnet Hanesi'ni kurduğunu iddia eder. Virtudom'da tapınılan, ancak Güney'in pek çok yerinde hakarete uğrayan Galian'ın, takipçileri tarafından Halgalant'ta, cennetteki sarayda hüküm sürdüğü ve Büyük Masa'da doğruları beklediği düşünülür.

- **Glorian II** (Glorian Hartbane): Berethnet Hanesi'nin onuncu kraliçesi. Yetenekli bir avcı. Yscalin'li Isalarico IV ile evliliği ülkesini Virtudom'a taşıdı.

- **Glorian III** (Glorian Shieldheart): Berethnet Hanesi'nin yirminci kraliçesi, tartışmasız en tanınmış ve en sevilen hükümdarı. Çağların Kederi sırasında Inys'e liderlik etti ve yeni doğan kızı Sabran VII'yi savaş alanına götürmesiyle ünlendi. Bu eylem askerlerine sonuna kadar savaşmaları için ilham verdi.

- **Haynrick Vatten**: Asırların Kederi sırasında Mentendon'un Vekilharcı. Dört yaşındayken geleceğin Inys'li VII Sabran'ı ile nişanlandı. Yüzyıllar boyunca Mentendon'u Hraustr Hanedanı adına yöneten Vattenler sonunda devrildi ve Hróth'a geri sürüldü, ancak torunları Mentendon'da hâlâ güç sahibiydi.

- **Isalarico IV** (Yardımsever): Yscalin Kralı ve Inys'in eş prensi. Inys'li Glorian II ile evlendikten sonra ülkesini Virtudom'a bağladı.
- **Jannart utt Zeedeur**: Merhum Zeedeur Dükü, daha önce Zeedeur Markisi. Mentendonlu Edvart II'nin yakın arkadaşı, Niclays Roos'un gizli sevgilisi ve Leydi Aleidine Teldan utt Kantmarkt'ın yoldaşıydı. Jannart tutkulu bir tarihçiydi.
- **Jillian VI**: Berethnet Hanesi'nin otuz dördüncü kraliçesi. Inys'li Sabran IX'un anneannesi. Jillian müzikal açıdan yetenekli, dini açıdan hoşgörülü ve Virtudom ile dünyanın geri kalanı arasında daha yakın bağlar kurulmasını savunan biriydi.
- **I. Leovart**: Mentendon Özgür Devleti'nin Yüce Prensi. Tahta oturmaması gerekiyordu, ancak Leovart'ın yönetmek için çok nazik ve deneyimsiz olduğunu ilan ettiği büyük yeğeni Aubrecht için tahtta kalmasına izin vermesi için Özel Konsey'i ikna etti. Sayısız soylu ve kraliyet mensubu kadına evlenme teklif etmesiyle ün salmıştı.
- **Lorain Crest**: Kutsal Retinue'nun altı üyesinden biri, Sör Galian Berethnet'in arkadaşı. Dame Lorain Inys'te Adalet Şövalyesi olarak anılır.
- **Asla Kraliçe Olmayan**: Marian IV'ün kızı Inys Prensesi Sabran'ın lakabı. Berethnet Hanesi'nin yirmi dördüncü kraliyet kadınıydı, ancak taç giyemeden geleceğin Rosarian II'sini doğururken öldü.
- **Rosarian I** (Tüm Gözlerin Elması): Berethnet Hanedanı'nın on birinci kraliçesi. Popüler hükümdarlığı, babası Isalarico IV'ün krallığı olan Yscalin'den gelen gelenekleri birleştirdi.
- **Rosarian II** (Inys'in Mimarı): Berethnet Hanesi'nin yirmi dördüncü kraliçesi. Gençliğinde, henüz prensesken çok seyahat eden yetenekli bir mimardı. Rosarian, Ascalon Sarayı'nın mermer yüzlü saat kulesi de dahil olmak üzere Inys'teki birçok binayı bizzat tasarladı.

❖ **Rosarian IV** (Merrow Kraliçesi): Berethnet Hanesi'nin otuz beşinci kraliçesi, Inys'li Sabran IX'un annesi. Zehirli bir elbise ile suikaste uğradı.

❖ **Rothurt Beck**: Goldenbirch kontu. Inys'li Carnelian III ona aşık oldu, ama o zaten evliydi.

❖ **V. Sabran**: Berethnet Hanedanı'nın on altıncı kraliçesi. Hükümdarlığı, arka arkaya üç popüler olmayan kraliçenin görüldüğü Hoşnutsuzluk Yüzyılı'nın başlangıcına işaret ediyordu. Zalimliği ve savurgan yaşam tarzıyla ün salmıştı.

❖ **Sabran VI** (Hırslı): Berethnet Hanesi'nin on dokuzuncu kraliçesi. En çok Bardholt Hraustr ile yaptığı aşk evliliğiyle Hróth'u Erdemliliğe taşımasıyla ünlüdür. Taç giyme töreni Hoşnutsuzluk Yüzyılı'nı sona erdirdi. Sabran ve Bardholt, Fýredel tarafından öldürüldü ve kızları Glorian III'ü Çağların Kederi'yle baş başa bıraktı.

❖ **Sabran VII**: Berethnet Hanedanı'nın yirmi birinci kraliçesi. Inys'li Glorian III'ün kızı. Doğduğu gün Mentendon'un Bekleyen Vekilharcı Haynrick Vatten ile nişanlandı. Onun ölümünden ve kendisinin tahttan çekilmesinden sonra Sabran, yatak odasının baş hanımı Leydi Brilda Glade ile evlendi.

❖ **Sahar Taumargam**: Sigoso III ile evlendikten sonra Yscalin'in kraliçe eşi olan bir Ersyr prensesi. Ersyr'li I. Jantar'ın kız kardeşi. Şüpheli koşullar altında öldü.

❖ **Wulf Glenn**: Inys'li Glorian III'ün arkadaşı ve koruması. Inysh tarihinin en ünlü şövalyelerinden biri, cesaret ve yiğitlik timsali. Leydi Arbella Glenn'in atasıdır.

INSAN OLMAYAN KARAKTERLER

❖ **Aralaq**: Eadaz ve Jondu uq-Nāra tarafından Portakal Ağacı Manastırı'nda yetiştirilen bir ichneumon.

- **Orsul**: Çağların Kederi sırasında Drakon Ordusuna liderlik eden beş Yüce Batılıdan biri.

- **Fýredel**: İsimsiz Olan'a sadık ve onun *sağ kanadı* olarak bilinen Drakon Ordusu'nun lideri. MS 511 yılında insanlığa karşı acımasız bir sefer düzenledi. Bazıları onun Dehşet Dağı'ndan İsimsiz Olan ile aynı zamanda çıktığını söylerken, diğerleri İkinci Büyük Patlama sırasında kardeşleriyle aynı zamanda ortaya çıktığına inanmaktadır.

- **Valeysa**: Çağların Kederi sırasında Drakon Ordusu'na liderlik eden beş Yüce Batılı'dan biri.

- **İmparatorluk Ejderhası:** Tüm Lacustrine ejderhalarının lideri, gizli yöntemlerle seçilir. Şu anki İmparatorluk Ejderhası MS 209 yılında Altın Yapraklar Gölü'nde yumurtadan çıkan bir dişidir. İmparatorluk Ejderhası geleneksel olarak On İki Göl İmparatorluğu'nun insan kraliyet ailesini konseyler ve varislerinden hangisinin tahtı miras alacağını seçer.

- **Kwiriki**: Seiikinese tarafından insan binici alan ilk ejderha olduğuna inanılır ve bir tanrı olarak tapınılır. Şimdi yok olmuş olan Gökkuşağı Tahtı'nı boynuzundan oymuştur. Seiikinese, Kwiriki'nin göksel düzleme gittiğine ve Büyük Keder'i sona erdiren kuyruklu yıldızı onun gönderdiğine inanır. Kelebekler onun habercileridir.

- **İsimsiz Olan**: Dünyanın çekirdeğindeki *sidenlerin* çoğalmasından yaratılmış devasa bir kırmızı wyrm. Dehşet Dağı'ndan çıkan ilk yaratık olduğu ve Fýredel tarafından kendisi için yaratılan Drakon Ordusu'nun efendisi olduğu düşünülmektedir. İsimsiz Olan hakkında çok az şey bilinmektedir, ancak nihai amacının kaos tohumları ekmek ve insanlığı fethetmek olduğu varsayılmaktadır. M.Ö. 2 yılında Lasia'da Cleolind Onjenyu ve Galian Berethnet ile karşılaşması tüm dünyada din ve efsanelerin temelini oluşturmuştur.

- **Derin Karlar'dan Nayimathun**: Büyük Keder'de savaşmış bir Lacustrine ejderhası. Doğası gereği bir gezgin olan Nayimathun, şimdi Seiiki'nin Yüksek Deniz Muhafızları'nın bir üyesi.

- **Norumo**: Bir Seiikinese ejderhası ve Seiiki'nin Yüksek Deniz Muhafızlarının bir üyesi.
- **Parspa**: Bilinen son *hawiz* - Güney'e özgü dev, bitki yiyen bir kuş türü. Sadece onu evcilleştiren Chassar uq-Ispad'a cevap verir.
- **Sarsun**: Bir kum kartalı. Chassar uq-Ispad'ın arkadaşı ve Portakal Ağacı Manastırı'nın habercisi.
- **Tukupa** (Gümüş): Kwiriki'nin soyundan gelen Seiikili yaşlı bir ejderha. Geleneksel olarak Seiiki Deniz Generali onun binicisidir, ancak Seiiki Savaş Lordu'nu ve ailesinin üyelerini de taşıyabilir.

Sözlük

Attifet: Inys'in kuzey illerinde kadınlar tarafından giyilen bir başlık. Ortadan aşağı doğru inerek kalbe benzer bir şekil verir.

Baldachin: Bir *mabedin patronunun* üzerinde duran süslü bir gölgelik.

Barding: At zırhı.

Bodmin: Inys'in bozkırlarında dolaştığı bilinen bir yaban kedisi. Kürkü sıcaktır ve nadir olduğu için pahalıdır.

Patron: Bir kalkanın yükseltilmiş merkezi. Inys'te bu isim bir *mabedin* kalbinde yer alan, kutsal kişinin vaaz verdiği ve törenlerin yapıldığı platforma verilir.

Buckler: Küçük bir kalkan.

Carcanet: Mücevherli bir zincir veya kolye.

Lahana bahçesi: Kemiklerin gömüldüğü, genellikle bir mezarlığa bağlı olan yer. *Sığınak.*

Comfit: Şekerle kaplanmış rezene tohumu.

Coney: Vahşi bir tavşan.

Creamgrail: Bir Inysh çiçeği. Ürettiği özsu değerli bir maldır - suyla birleştiğinde saçı temizleyen ve kokulandıran kalın bir krem oluşturur. Doğru şekilde hazırlandığında kökü uykuya neden olur.

Cupshotten: Sarhoş.

Damsam: Hafif bir Inysh yemini. "Damsel's name "in kısaltması.

Dipsas: Ersyr'e özgü küçük bir yılanın zehri.

Doublet: Uzun kollu ve yüksek yakalı, dar bir ceket.

Çeyiz: Evlilik üzerine yapılan para transferi.

Eachy: Bir deniz ineği.

Emmet: Bir karınca.

Eria: Ungulus Kapısı'nın ötesinde devasa bir tuz çölü. Yaşayan hiç kimsenin onu geçtiği bilinmemektedir.

Farthingale: Inysh ve Yscali elbiselerinin altına giyilen ve onlara belirgin bir çan şekli veren, balina kemiği ile sertleştirilmiş bir çember etek.

Fesswise: Yatay olarak, hanedan fesi şeklinde.

Tilki ateşi: Çürüyen mantarların neden olduğu

biyolüminesans. **Fustian**: Dimi kumaştan yapılmış, yatak

için ağır bir örtü. **Garth**: Küçük bir avlu.

Kuşak: Kemer olarak kalçaya takılan mücevherli bir zincir.

Kederli kafa: Depresyon ya da ruhsal çöküntü için kullanılan bir Inysh terimi. Berethnet Evi'nde kullanılır.

Gurnet: Diple beslenen bir deniz balığı. Bu kelime Inys'de çok amaçlı bir hakaret olarak kullanılır.

Haithwood: Inys'in kuzeyinde, Leas ve Göller bölgelerini ayıran ilkel bir orman. Ormanın Hanımı efsanesi ile ilişkilendirilir.

Halberd: Bir ucunda geniş, kavisli bir bıçak bulunan iki elli bir Seiikinese silahı.

Halgalant: Sör Galian Berethnet tarafından ölümünden sonra göklerde inşa edildiği söylenen Şövalyelik Erdemleri dininin öbür dünyası. Kral Galian'ın doğrularla birlikte Büyük Masa'da saray kurduğu bereketli topraklarda güzel bir kale.

Cehennem Yakıcı: Bir fitili ateşlemek için saat mekanizması kullanan ve büyük bir patlamaya neden olan bir tür Mentish ateş gemisi.

Herigaut: Inys'te kutsal kişiler tarafından giyilen, genellikle yeşil ve beyaz kumaştan yapılmış bir giysi. Bazıları bu renklerin alıç yapraklarını ve çiçeklerini temsil ettiğine inanır.

Intelligencer: Bir casus.

Jerkin: Kolsuz bir ceket.

Kirtle: Tek parça kolsuz bir elbise. Tek başına veya daha resmi bir giysinin altına ekstra bir katman olarak giyilebilir.

Mangonel: Mancınık benzeri bir cihaz. Bir zamanlar kuşatma motoru olarak kullanılmış, Çağların Kederi'nde Drakon Ordusu'na karşı kullanılmak üzere yeniden tasarlanmıştır.

Marchpane: Marzipan.

Mereswine: Bir yunus ya da domuzbalığı.

Merrow: Efsanevi deniz halklarından biri için kullanılan, cinsiyet ayrımı gözetmeyen Eski Morgca bir terim.

Gece yarısı güneşi: Niclays Roos'a öğretilen simya okulunda gece yarısı güneşi (kırmızı güneş veya Rosarian'ın Güneşi olarak da bilinir) Büyük Çalışmanın son aşamasını temsil eder. Kırmızıdan önce gelen beyaz güneş, ilk aşama olan çürümeden sonraki arınmanın sembolüdür.

Monbone: Ichneumon kemiği. Portakal Ağacı Tarikatı tarafından yay yapımında kullanılır.

Morgça: Morga'nın Inysh adasından kaynaklanan bir dil.

Munguna: Portakal Ağacı Tarikatı'nın varisi olduğu varsayılan kişi.

Meşe faresi: Bir sincap.

İlahlar Bahçesi: Lasia'nın baskın çok tanrılı dininde öbür dünya.

Orisons: Dualar.

Iris.

Sayfa: Bir Inysh kraliyet sarayında genellikle altı ile on iki yaşları arasında bir görevli. Mesajları iletir ve soylu kişiler için görevleri yerine getirirler.

Palanquin: Kapalı bir çöp arabası.

Pargh: Kumu gözlerden uzak tutmak için yüzün ve başın etrafına sarılan bir bez, çoğunlukla Ersyr'de kullanılır.

Partizan: Mızrak benzeri bir Inysh silahı.

Perry: Tatlı bir armut şarabı. Yscalin'deki Córvugar şehri, Inysh içeceğine ilham veren ünlü bir kırmızı perry üretmiştir.

Salgın hastalık: Hıyarcıklı veba. Bir zamanlar ciddi bir tehditti ama artık tamamen yok oldu.

Poppet: Bir bebek.

Manastır: Eski zamanlarda Inysca Adalarının şövalyelerinin toplandığı bir bina. Onların yerini *mabet aldı*.

Bir denizanası.

Rail: Ekstra sıcaklık için gecelik üzerine giyilen, genellikle kolsuz ve kuşakla bağlanan, yere kadar uzanan giysi.

Kaya güvercini: Mektup taşımak için kullanılan bir posta güvercini.

Gül nezlesi: Saman nezlesi.

Samit: Giysilerde ve perdeliklerde kullanılan pahalı ve ağır bir malzeme.

Mabet: Inys'te Şövalyeliğin Altı Erdemine inananların dua edebildiği ve öğretileri dinleyebildiği dini bir bina. Mabetler

Şövalyelerin teselli ve rehberlik aradıkları daha eski *manastırlardan* geliştirilmiştir. Bir mabedin ana odası bir kalkan gibi yuvarlaktır ve merkezi *patron* olarak bilinir. Genellikle yakınlarda bir mezar *bahçesi bulunur.*

Selinyi: *Eria'nın* ötesinden geldiği düşünülen, Güney'in kadim bir dilidir. Zamanla Lasian'ın çeşitli lehçelerine dahil edilmiş olsa da, Onjenyu Hanesi ve Portakal Ağacı Tarikatı'nın hizmetkârları tarafından hâlâ orijinal haliyle konuşulmaktadır.

Oturak: Kanepeden farklı olarak döşemeli ahşap koltuk. Yoksul evlerde döşemeli olmayabilir.

Setwall: Valerian.

Shawm: Nefesli bir çalgı.

Kabuk kanı: Sundance Denizi'ndeki deniz salyangozlarından elde edilen mavimsi bir boya.

Seiikinese boya ve kozmetik ürünlerinde kullanılır.

Siden: Terren büyüsünün bir diğer adı. *Ateşin Rahiminden* gelir ve siden ağaçları aracılığıyla kanalize edilir. Siden, *Sterren* tarafından kontrol altında tutulur.

Skep: Arı kovanı.

Smalt: Kobalt cam. Zengin koyu mavi renktedir.

Sodden-witted: Sarhoş.

Sorrower: Boz bir bebek gibi ötüşü olan siyah bir Seiikinese kuşu. Efsaneye göre Seiiki imparatoriçelerinden biri bu kuşun ötüşü yüzünden delirmiştir. Bazıları kederlilerin ölü doğan çocukların ruhları tarafından ele geçirildiğini söylerken, bazıları da ötüşlerinin düşük yapmaya neden olabileceğine inanır. Bu da onların Seiikinese tarihi boyunca ara sıra avlanmalarına neden olmuştur.

Yaver: Bir şövalyenin ya da şövalyenin hizmetinde çalışan, genellikle on dört ile yirmi yaşları arasında bir görevli.

Sterren: Sidereal büyünün bir diğer adı. Uzun Saçlı Yıldız'dan 'yıldız çürümesi' adı verilen bir madde şeklinde gelir.

Güneşler: Ersyr'in ana para birimi.

Güneştaşı: Hróth'ta çıkarılan renksiz bir kristal olup antik dünyanın denizcileri tarafından bulutlu bir günde güneşin yerini tespit etmek için kullanılırdı. Güneştaşı geleneksel olarak portakal çiçeği şeklinde kesilir ve Portakal Ağacı Tarikatı'nın Kızıl Kızlarına verilen yüzüklere monte edilir. Kızıl Kız ile ağacın ışığı arasındaki çekimi ve her zaman onu bulma yeteneğini sembolize eder.

Vestures: Tören giysileri.

Visard: İpek astarlı kadife bir maske. Takan kişi maskeyi yerinde tutmak için bir boncuğu ısırmalıdır, bu da konuşmayı engeller.

Warding: Yaratmak için *siden* gerektiren koruyucu bir büyü. Koruyucular iki şekilde olabilir: toprak koruyucular ve rüzgâr koruyucular. Toprak, tahta veya taş üzerine çizilebilen bir toprak koruma, yaklaşan biri olduğunda büyücüyü uyarır. Daha fazla siden kullanan bir rüzgar koruması, Drakonik ateşe karşı bir bariyerdir.

Ateşin Rahmi: Dünyanın çekirdeği. *Siden'ın* kaynağı ve İsimsiz Kişi ile takipçileri Yüce Batılıların doğum yeridir. Siden, evrensel dengenin bir parçası olarak siden ağaçları aracılığıyla Ateşin Rahiminden doğal olarak çekilir, ancak dengesizliğin bir sonucu olan Drakonik yanlış yaratımları Dehşet Dağı aracılığıyla ortaya çıkar.

Woodvine: Wisteria. Yaz aylarında yoğun çiçek açar.

Wyverling: Genç ya da küçük bir *wyvern*.

Wyvern: İki bacaklı, kanatlı bir Drakon yaratığı. Yüce Batılılar gibi Wyvernler de Dehşet Dağı'ndan gelmiştir. Fýredel onları bir dizi hayvanla çiftleştirerek Drakon Ordusu'nun kakadu gibi piyadelerini yarattı. Her wyvern bir Yüce Batı'ya bağlıdır. Yüce Batılı ölürse, wyvern'lerindeki alev söner, tıpkı o wyvern'lerden türeyen her yaratıktaki alev gibi.

Zaman Çizelgesi

ORTAK ÇAĞDAN ÖNCE (MÖ)

M.Ö. 2: Dehşet Dağı'nın İlk Büyük Patlaması. İsimsiz Olan Ateşin Rahiminden çıkar ve Lasian şehri Yikala'ya yerleşir, beraberinde Drakonik vebayı da getirir

İsimsiz Olan yenilir ve ortadan kaybolur

Portakal Ağacı Tarikatı kurulur

ORTAK ÇAĞ (CE)

CE 1: Ascalon'un Kuruluşu

MS 279: Yscalin'li Isalarico IV, Inys'li Glorian II ile evlendiğinde Erdemlilik Zincir Zırhı oluşturuldu

MS 509: Dehşet Dağı'nın İkinci Büyük Patlaması Yüksek Batılıları ve onların wyvernlerini doğurur

Fýredel Drakon Ordusu'nu yetiştiriyor

MS 511: Çağların Kederi ya da Büyük Hüzün başlar ve Drakonik veba dünyaya geri döner

MS 512: Noziken Hanedanı düştü. Çağların Kederi ya da Büyük Keder, Uzun Saçlı Yıldız'ın gelişiyle sona erer

-

MS 960: Niclays Roos, Mentendonlu Edvart II'nin sarayına gelir ve Jannart utt Zeedeur ile tanışır

MS 974: Prenses Rosarian Berethnet Inys Kraliçesi olarak taç giydi

MS 991: Kraliçe Rosarian IV ölür. Kızı Prenses Sabran kraliçe olarak taç giyer ve azınlık dönemine girer. Tané resmi olarak eğitimine ve Yüksek Deniz Muhafızlığı için eğitimine başlar.

MS 993: Jannart utt Zeedeur ölür ve geride eşi Aleidine Teldan utt Kantmarkt'ı dul bırakır. Mentendonlu Edvart II ve kızı birkaç ay sonra terden ölür. Edvart'ın yerine amcası Leovart geçer.

MS 994: Yscalin Kraliçesi Sahar öldü ve Prenses Marosa Vetalda'yı Kral Sigoso'nun tek varisi olarak bıraktı

MS 995: Kraliçe Sabran'ın azınlığı sona erer. Niclays Roos onun saray simyacısı oldu.

MS 997: Ead Duryan saraya geldi. Tané Susa ile tanışır.

MS 998: Niclays Roos saraydan Hisan Burnu'ndaki Mentiş ileri karakolu Orisima'ya sürüldü

MS 1000: **1000** yıllık Berethnet egemenliğinin kutlanması

MS 1003: Truyde utt Zeedeur Inysh sarayına gelir. Fýredel Fruma Dağı'nın altında uyanır ve Cárscaro'nun kontrolünü ele geçirir. Onun emriyle Yscalin, İsimsiz Olan'a bağlılığını ilan eder.

MS 1005: *Portakal Ağacı Manastırı* başlar. Tané on dokuz, Ead yirmi altı, Loth otuz ve Niclays altmış dört yaşında

Teşekkür

Portakal Ağacı Manastırı benim yayınlanmış en uzun kitabım ve bitirmem üç yıldan fazla sürdü. İlk kelimelerini Nisan 2015'te yazdım ve Haziran 2018'de son kez düzenledim. Böyle bir maceraya atıldığınızda, sona ulaşmanıza yardımcı olacak bir orduya ihtiyacınız oluyor.

Benimle birlikte bu dünyaya adım attığınız için siz okurlarıma. Sizler olmadan ben sadece meraklı fikirleri olan bir kızım. Her kim ve her nerede olursanız olun, macera dünyasının size asla kapalı olmayacağını unutmayın. Siz kendi kalkanınızsınız.

Kemik Mevsimi'ne inandığı kadar *Priory'ye de inanan ve* beni rahatlatmak ve desteklemek için her zaman yanımda olan menajerim David Godwin'e. Heather Godwin, Kirsty McLachlan, Lisette Verhagen, Philippa Sitters ve DGA'nın geri kalanına muhteşem olmaya devam ettikleri için.

Kutsal editörlerime: Alexa von Hirschberg, Callum Kenny, Genevieve Herr ve Marigold Atkey. Her biriniz *Priory'nin* en iyi yönlerini ortaya çıkarmada olağanüstü bir rol oynadınız. Sabrınız, bilgeliğiniz ve bağlılığınız için ve bu hikayeyle elde etmek istediğim her şeyi anladığınız için çok teşekkür ederim.

Bloomsbury'deki dünya çapındaki ekibe: Alexandra Pringle, Amanda Shipp, Ben Turner, Carrie Hsieh, Cesca Hopwood, Cindy Loh, Cristina Gilbert, Francesca Sturiale, Genevieve Nelsson, Hermione Davis, Imogen Denny, Jack Birch, Janet Aspey, Jasmine Horsey, Josh Moorby, Kathleen Farrar, Laura Keefe, Laura Phillips, Lea Beresford, Marie Coolman, Meenakshi Singh, Nancy Miller, Sarah Knight, Phil Beresford, Nicole

Jarvis, Philippa Cotton, Sara Mercurio, Trâm-Anh Doan ve diğer herkes - tuhaf hayal gücümün dışavurumlarını yayınlamaya devam ettiğiniz için teşekkür ederim. Sizinle çalışmak bir ayrıcalık ve bir rüya olmaya devam ediyor.

Muhteşem ceketin arkasındaki yetenekler olan David Mann ve Ivan Belikov'a. Detaylara gösterdiğiniz özen, hikayenin özünü bu kadar iyi yakaladığınız ve önerilerimi bu kadar kolay dinlediğiniz için her ikinize de teşekkür ederim.

Lin Vasey, Sarah-Jane Forder ve Veronica Lyons'a, kaçırdığım her şey için bu kitap denizine inci gibi dalanlara.

Priory'yi bu hale getiren haritalar ve illüstrasyonlar için Emily Faccini'ye ne kadar güzel bir şey.

Katherine Webber, Lisa Lueddecke ve Melinda Salisbury'ye - Hakkında esrarengiz yorumlar yapıp durduğum şu ejderha kitabını bir an önce size *göstermemi* söylediğinizi çok net hatırlıyorum. *Priory'ye olan* şiddetli teşvikiniz ve bitmek bilmeyen hevesiniz beni aylarca, sonra da yıllarca devam etmem için teşvik etti. Senin orada olduğunu ve bir sonraki bölümü beklediğini bilmeseydim bitirmem çok daha uzun sürerdi. Teşekkür ederim. Seni seviyorum.

Alwyn Hamilton, Laure Eve ve Nina Douglas'a, Batı Londra ekibime. Tüm kahve, kahkaha ve ~~erteleme~~ yazma günleri için ve dizüstü bilgisayarımdaki bitmek bilmeyen yapısal düzenlemeler dağına tırmanmam için bana irade verdiğiniz için teşekkür ederim.

Aralarında Dhonielle Clayton, Kevin Tsang, Molly Night, Natasha Pulley ve Tammi Gill'in de bulunduğu, *Priory'nin* çeşitli yönleri hakkında bana geri bildirimde bulunan ve yardım eden harika insanlara. Anlayışınız ve cömertliğiniz için teşekkür ederim.

Claire Donnelly, Ilana Fernandes-Lassman, John Moore, Kiran Millwood Hargrave, Krystal Sutherland, Laini Taylor, Leiana Leatutufu, Victoria Aveyard, Richard Smith ve Vickie Morrish'e, hepsi inanılmaz arkadaşlar ve destekçiler oldular.

Beni Eski İngilizce ile tanıştıran ve etimolojiye olan ilgimi ateşleyen Doktor Siân Grønlie'ye.

Devam etmekte olan *Kemik Mevsimi* serimin tüm hayranlarına, her zamanki inanılmaz savunucular da dahil olmak üzere - ben başka bir yerdeyken bu kadar sabırlı olduğunuz ve yeni bir yolculukta bana katıldığınız için teşekkür ederim.

Kitapçılara, kütüphanecilere, tüm platformlardaki eleştirmenlere ve blog yazarlarına, yazar arkadaşlarıma ve genel olarak kitapseverlere. Bu büyük

yürekli topluluğun bir üyesi olduğum için çok gururlu ve şanslıyım.

Priory, Kojiki ve *Nihongi'de* anlatılan Hohodemi masalı, Edmund Spenser'ın *The Faerie Queene'i ve* Jacobus de Voragine'in The *Golden Legend'ı,* Richard Johnson'ın The *Renowned History of the Seven Champions of Christendom'*ı ve *Codex Romanus Angelicus'dakiler* de dahil olmak üzere Aziz George ve Ejderha'nın çeşitli versiyonları da dahil olmak üzere bir dizi mit, efsane ve tarihi kurgu eserinin unsurlarını içerir, birleştirir, yeniden hayal eder ve/veya bunlardan etkilenmiştir.

Geçmişteki gerçek olaylara ve durumlara önemli bir ilham borcum var. Yayınlarıyla bu olayları *Priory'ye nasıl dahil edeceğime, Priory'nin* dünyasını nasıl kuracağıma, mekanları ve karakterleri en iyi nasıl adlandıracağıma karar vermeme yardımcı olan tarihçilere ve dilbilimcilere derinden minnettarım. British Library, araştırmam sırasında ihtiyaç duyduğum metinlerin çoğuna erişimimi sağladı. Hikayelerin önemini unutmuş gibi görünen bir dünyada kütüphanelerin değerini ya da onları koruma ihtiyacının aciliyetini asla küçümsememeliyiz.

Son teşekkürüm inanılmaz aileme, özellikle de bu dünyayı geniş olduğu kadar yüksek de inşa etmem için bana ilham veren annem Amanda Jones'a - en iyi arkadaşım -.

Yazar Hakkında Not

Samantha Shannon 1991 yılında Londra'nın batısında doğdu. 2013 yılında yedi kitaplık bir serinin ilki olan *The Bone Season'ı* yayımladı. Bunu 2015'te *The Mime Order ve* 2017'de The *Song Rising* izledi. Seri uluslararası alanda çok satmaktadır ve kitapları yirmi altı dile çevrilmiştir. Film hakları Imaginarium Stüdyoları tarafından alınmıştır. *The Priory of the Orange Tree yazarın* dördüncü romanıdır.

samanthashannon.co.uk / @say_shannon

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK

